HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ

37

CİLT 37 • AĞUSTOS'16-EKİM'16 • SAYI 469-481

UYKUSUZ 37 • CİLT 37 • AĞUSTOS'16-EKİM'16 • SAYI 469-481

25 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2016/35 No: 469
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

Harem Otogarı'nın yerine yapılması planlanan dev dönme dolap Avrupa'nın en büyüğü olacak!

emrah ablak

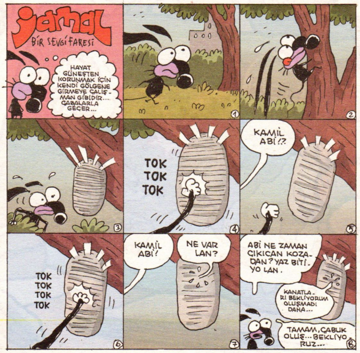

Vatandaşa Sorduk: Dış Güçler

Onbinyurt TÜTENCİĞER (40): Dış güçler ülkeyi işgal etmek, bölmek, mundar etmek için oyun üzerine oyun oynarken, iç güçler hala daha devletin kurumlarını satmaya çalışıyor lan.. 15 senedir hep fetö satıyomuş meğerse.. Şimdi kalanları da bunlar satmaya çalışıyo.. Tutamıyoruz.. Büyük satış var.. Ben diyorum ki vatandaş bir araya gelip para toplasın...ülkeyi şu siyasetçilerden geri satın alalım..

Tebeşirt ORMANLAR (28): Bizim güçlenmemizi istemedikleri için üstümüze Fetö, PKK, IŞİD saldılar...fetöyü orduya devlete yerleştirdik, PKK'ya silahlan yerleş diye senelerce göz yumduk, ışidi yetiştirdik... Sanırsın amerikalı biziz amk.. Ne olduğunu unuttu lan millet...Kendi ülkesini elin ülkesiymiş gibi skti senelerce.. Ülkenin üzerinden cumhuriyeti çekince hepimizin g*tü çıktı ortaya..

Katmadeğervergisi SUNA (32): Aklıma geldikçe sinirleniyorum lan... Bi dalya**ak çıkıyo jetle, tankla meclise, vatandaşına sıkıyo, diğer dalya**ak da "ımmh tiyatro" diyo...Bunlardan ala dış güç mü var?.. Size o tankın ehliyetini, o tiyatronun biletini vereni skmm..

Etvirtli DEMİR (23): "Eskiden dünyanın dış gücü bizmişiz... Sonra dış güçlüğü batıya kaptırmışız ve kalan hayatımıza şehirler arası bi güç olarak devam etmişiz..." dedim dayımın oğluna.. "Onu sktret, akşam napıyosun?" dedi.. "Balyoz mağduru generalle canlı yayında darbe üzerine konuşulacak, onu izleyeceğim" dedim.. "Sabaha kadar izlenir mi lan o, mal mısın, 5 saat konuşuyolar" diye omuz silkti.. "Emekli fetocu bi adam var, o da konuşacak" dedim.. "Çok da skmdeydi" diye ikna olmadı.. "Neyse sen git, ben sana yarın yutupdan konuşmanın önemli yerlerini gösteririm" diye bağırdım ardından apartman boşluğuna doğru... Yankı oldu..

UYKUSUZ

Gaziantep'teki canlı bomba saldırısında 54 kişi hayatını kaybetti. Yaşamını yitirenlerin 29'u çocuk...

Gaziantep'teki IŞİD saldırısı aylar önce hazırlanan IŞİD iddianamesinde yer alıyordu. MİT yine uyudu.

Suriyeli 9 aylık bebeğin tecavüze uğramasını haber yapan Birgün gazetesi hedef gösterildi.

Karikatürist Doğan Güzel darp edilerek gözaltına alındı.

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında küçük, savunmasız hayvanların canavarlaşarak insanlara saldırmasını ancak ve ancak Kuşlar gibi Alfred Hitchcock filmlerinde ya da iyiden iyiye dandik "Yaban Arılarının İstilası!" "Katil Karıncalar" gibi filmlerde görürsünüz. Bunlara ek olarak necabeti paçalarından akan Türkiye basınının "kaplumbağaların insanlara saldırdığını," iddia ederek haber yaptığını görebilirsiniz. Gazeteye göre hayvanların yaşam alanına yıllardır tecavüz eden, soylarını tüketmek için elinden geleni ardına koymayan insanlar üç beş gariban hayvan tarafından saldırıya uğramıştır. Eh, Bülent Arınç'ın dediği gibi "Ben kaplumbağa olsam, ben de ısırırdım."

Normal şartlar altında gazeteciliğin temel kurallarından biri, hakkında haber yapılan ve haberde aktör olarak adı geçen tüm kişi ve kurumlara haberi yayına hazırlarken danışmak, konuya dair onların söylediklerini de aktarmak, yorum yapmamayı tercih ederse haberin ilgili kısmına "kendisine bu konuyu sorduğumuz X yanıt vermemeyi tercih etti," diye not düşmektir. Hadi ola ki söz konusu kişiye ya da kuruma, onca internete, telefona, telgrafa, kargoya rağmen bir türlü ulaşamadın, adam/kadın yer yarıldı içine girdi, o zaman da yine usulünce belirtirsin: "X'e ulaşmayı başaramadık," diye ama insan da onu yazarken biraz utanır. Ama **Yeni Türkiye** uzunca süredir, ne haberlerinde ne de tartışma programlarında, bırakın yan aktör olarak adı geçenleri, bizzat hakkında konuştukları kişi ve kurumlara hiçbir şekilde cevap hakkı tanımamayı

Normal şartlar altında kitapları dünyanın bütün büyük ve önemli dillerine çevrilen, dünyanın edebiyata önem veren tüm ülkelerinde saygıyla ağırlanan bir yazarınız varsa, onun adını bir sokağa, bir meydana, bir okula ya da hiç olmadı bir edebiyat fakültenizdeki bir anfiye verirsiniz. **Yeni Türkiye'deyse** Aslı Erdoğan gibi bir yazarın adını görebileceğiniz tek resmi yer mahkeme tutanakları olacaktır.

Ve **normal şartlar altında** gelmiş geçmiş en büyük müzisyenlerinden birinin eşcinsel, şu an yaşayan en büyük sahne yıldızlarından birinin transseksüel olduğu ve sadece ekranlarda değil devlet erkânı tarafından düzenlenen etkinliklerde baş köşede oturduğu bir ülkenin LGBTİ bireylere karşı daha toleranslı olması beklenir. Ama **Türkiye'de** özellikle de trans olmak, kader arkadaşlarınıza sırt çevirip hiçbir sorun yokmuş gibi güle oynaya yaşayan bir süperstar değilseniz, kendi işinizi ve mesleğinizi yapamamak ve her şeyden acısı **yaşlanamamak** demektir. **Türkiye'de** trans olmak her gün Özgecan'la aynı kaderi paylaşmak ama Hande Kader gibi görmezden gelinmektir.

İsrail, Gazze'ye hava saldırısı düzenledi

Türkiye genelinde bütün FG plakalar toplatılıyor.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Dün akşam çok acayip bir şey oldu. Bir yere gitmiştik ailecek, çünkü biz resmen artık bir aile olduk, neyse ne diyordum, aile olduk, yok lan onu demiyordum, döndük işte o bir yerden, orası da neresiyse artık, oradan işte, girdik eve, kedi Venüs'le kedi Çiko'nun bir telaşlı halleri var. Bazen boşa telaş yapıyorlar, acaba dedik yine boşa mı telaş yapıyorlar. Boşa telaş yapıyorlarsa sorun yok, ama boşa telaş yapmıyorlarsa kesin önemli bir şey var. Çünkü yani önemli bir şey olmasa telaş yapmazlar. Boşa telaş yapmıyorlarsa tabii. Allahım bana da bu dergide yazarım diye para veriyorlar ya, inanılır gibi değil. Üst katı işaret ettiler. Çıktım Venüs'ün Çiko'nun peşinden yukarıya. Yukarıda bir de kuş odası var, dedim kuşlara mı bir şey oldu acaba. O kapı kilitli genelde. Ama yok, banyo kapısı önünde duruyorlar. Üst katta bir de küçük bir banyom var. Hastasıyım. O kapı da genelde kilitli çünkü banyonun küçük penceresinden ekseriyetle de Venüs çatıya kaçıyor. Gerek yok. Kapıyı bir açtım, lavabonun kenarına bir güvercin tünemiş. Has-taa, avurtları çök-müüş, bit-kiiin, gözleri iltihaplanmış, biçare can bir güvercin. Hemen el attım yakaladım. Derhal kuş odasına aldım, kendisine geniş bir kafes tahsis ettim. Yem, su koydum. Gözlerine de ilaç damlattım. Geceydi zaten, sabaha iyileşmesini ümit ederek uyudum. Sabah olduğunda yemini bitirmiş, suyunu içmiş, gözleri tamamen iyileşmiş, bünyesine dev can gelmişti. Şöyle bir elime aldım. Venüs'le Çiko da merak ediyorlar tabii haliyle. Her daim olay mahallindeler. Her daim ama. Evde ne oluyor ne bitiyor, her şeyi bilmek zorundalar. Herr-şeyi ama. Güvercin şöyle bir Venüs'le Çiko'ya baktı. Sanki onlara teşekkür ediyor gibiydi. Çünkü eğer Venüs'le Çiko haber vermeseydi ve ben üst kata çıkmasaydım, geceyi çıkaramazdı. Soğuk almış, beslenememiş, beslenemedikçe beslenemedikçe de öyle olmuş işte. Ben de teşekkür ettim Venüs'le Çiko'ya. Sonra da güvercini takdir ettim. Resmen kendi yaşamını kurtardı güvercin. Çatıda öyle ölümünü de bekleyebilirdi. Ama resmen benim onu kurtarmamı istedi, eve girdi. Müthiş bir olay bu bence. Saldım sonra yine o küçük banyo penceresinden kendisini. Nasıl kuvvetli kanat çırpışları vardı görmeliydiniz. Olağanüstü mutluluk verici bir andı. Bir canın daha hayatına dokundum. Bu defa dokunduk gerçi. Venüs, Çiko ve ben. Harika bir takımız biz. Yıllar sonra eve kuş girdi, o da güzel oldu bir de. Demek ki bir şeyler hala doğru bir de. De.

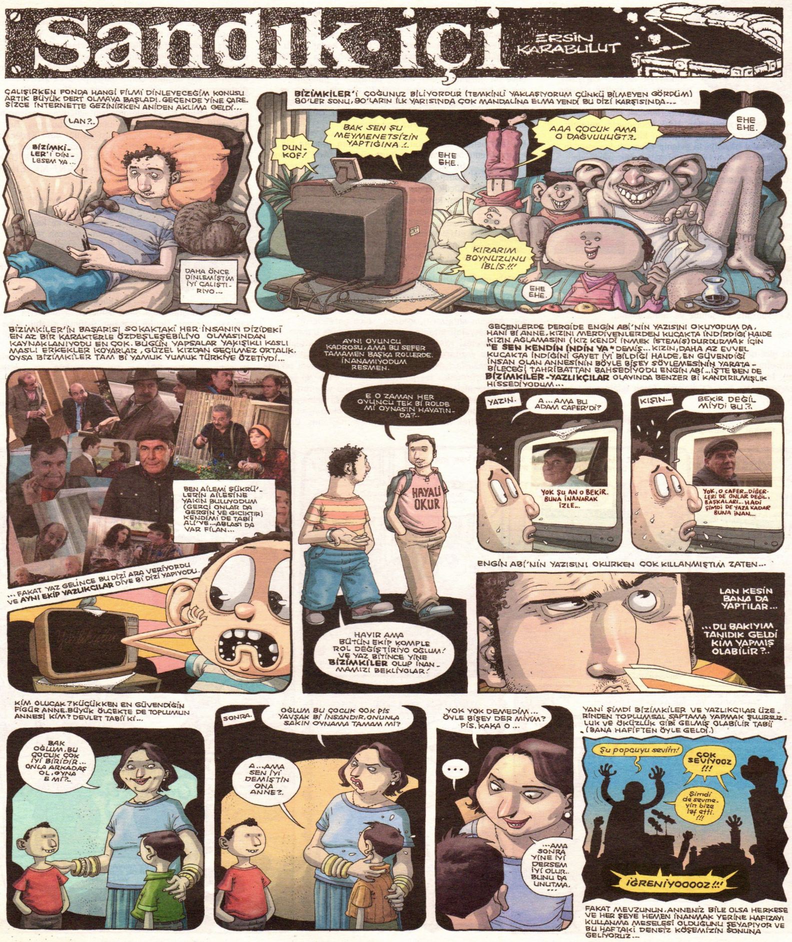
æ Ağlayamayana kadar ağlamak, bir yandan da komik bir şey bence.

æ Oğlumuz Hazar henüz elli günlük ve ben resmen iyi bir baba olamadım. Olamadım dostlarım olamadım. Oğlumu karpuz'dan koruyamadım. Çünkü ben Hazar'ı asla karpuzla tanıştırmayacak, onu nedeni bilinmez bir mutlulukla büyütecektim. Ben mesela çocukluğumda birkaç kez karpuz'a maruz kaldım, hala geceleri sessiz sessiz dans ederken için için ağlıyorum. Dansımı da ederim ama. Dansımdan geri kalmam, kalamam. Ne figürlerim var. Oğlum asla karpuz bilmeyecek, tadını bile tatmayacak, dışarıda bir yerde görürse, "bu da ne çirkin bir şey yarabbim" diyecekti hep. Çünkü çocuğumun her gün ama her gün beynini yıkayacaktım. Çocuk beyni nedir ki, onu yıkamak dünyanın en kolay şeyi. Ona de ki, "bu budur" de, o ona inanır. En kolay şey çocuk beyni. Ne diyordum, iyi bir baba olamadım. Geçen kırkı çıktı diye ev gezmesine götürdüm oğlanı. Tosun ya, yemin ediyorum tosun. Ev gezmesinde bir ara ben arkadaşla plak dinliyordum ayrı bir odada. Bir ara Özlem geldi, Hazar'ı kucağıma verdi. "Biraz da sende dursun babası" diyerek. "Babası" ne lan, "babası" ne. Neyse, çocuk kucağımda, bir yandan da George Harrison dinliyoruz, tosunu iyi müzikle büyütüyorum, o noktada iyiyim bak, sonra ne oldu bir şey oldu bilmiyorum, odaya hop Oya abla elinde bir kaşıkla girmesin mi, "Oya abla kim?", "E, ev gezmesi işte.", girmesin mi, kaşığın içinde de kırmızımsı pembemsi iğrenç bir renk bir sıvısı bir şey var, "aç bakıyım ağzını" diyerek Hazar'ın ağzına diye hop sen o bir kaşık sıvıyı Hazar'a sen ya, lan yemin ediyorum ya. "Oya abla neettin" dedim, "sus konuşma, dört çocuk büyüttüm ben" dedi. "Tamam da" dedim "şimdi Oyabla, dört çocuk büyüttün tamam da bu neydi şimdi" dedim, "ne içti benim çocuk" dedim. "Hayır anne sütünden başka bir şey girmedi de bu çocuğun midesine şimdiye kadar, neydi şimdi bu" dedim. "İlk kez" dedim, "çocuğun midesine anne sütünden gayrı yabancı bi besin girdi, biz daha bu çocuğa su bile içirmedik, ne ki yani şimdi bu" dedim, "allah aşkına yahu" dedim. "Karpuz suyu" deyiveresiye "Allah Kahırbela" diyerek düşmüş bayılmışım. Ayıldığımda artık kötü bir babaydım ben. Tosunu karpuzdan koruyamayan bir baba, baba mıdır ki. Demek ki yarın bir gün başka bir şeylerden de koruyamayacağım ben tosunumu. Artık geceleri sessiz sessiz dans ederken, sadece kendim için değil, tosunum için de ağlıyorum. Gerçi bir yandan da iyi oldu. Artık daha çok dans ediyorum. Bir yandan da iyi oldu aslında. Bir saat dans ediyorsam eskiden, şimdi iki saat dans ediyorum. Bütün ne kadar toksinim varsa hepsini atıyorum, çiçek gibi oluyorum, pırlanta gibi oluyorum.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Sandık içi
ERSİN KARABULUT
ÇALIŞIRKEN FONDA HANGİ FİLMİ DİNLEYECEĞİM KONUSU ARTIK BÜYÜK DERT OLMAYA BAŞLADI. GEÇENDE YİNE ÇARE. SİZCE İNTERNETTE GEZİNİRKEN ANİDEN AKLIMA GELDİ...
LAN?..
BİZİMKİLER'İ DİNLESEM YA...
DAHA ÖNCE DİNLEMİŞTİM İYİ ÇALIŞTIRIYO...
BİZİMKİLER'İ ÇOĞUNUZ BİLİYORDUR (TEMKİNLİ YAKLAŞIYORUM ÇÜNKÜ BİLMEYEN GÖRDÜM) 80'LER SONU, 90'LARIN İLK YARISINDA ÇOK MANDALİNA ELMA YENDİ BU DİZİ KARŞISINDA...
DUNKOF!
BAK SEN ŞU MEYMENETSİZİN YAPTIĞINA !..
EHE EHE.
AAA ÇOCUK AMA O DAĞVUUUĞT?..
EHE EHE.
KIRARIM BOYNUZUNU İBLİS!!!
EHE EHE.
BİZİMKİLER'İN BAŞARISI SOKAKTAKİ HER İNSANIN DİZİDEKİ EN AZ BİR KARAKTERLE ÖZDEŞLEŞEBİLİYO OLMASINDAN KAYNAKLANIYODU EN ÇOK. BUGÜN YAPSALAR YAKIŞIKLI KASLI MASLI ERKEKLER KOYARLAR, GÜZEL KIZDAN GEÇİLMEZ ORTALIK. OYSA BİZİMKİLER TAM Bİ YAMUK YUMUK TÜRKİYE ÖZETİYDİ...
BEN AİLEMİ ŞÜKRÜ'LERİN AİLESİNE YAKIN BULUYODUM (GERÇİ ONLAR DA GERGİN VE GICIKTIR) KENDİMİ DE TABİİ ALİ'YE...ABLASI DA VAR FİLAN...
...FAKAT YAZ GELİNCE BU DİZİ ARA VERİYORDU VE AYNI EKİP YAZLIKÇILAR DİYE Bİ DİZİ YAPIYODU.
AYNI OYUNCU KADROSU, AMA BU SEFER TAMAMEN BAŞKA ROLLERDE. İNANAMIYODUM RESMEN.
E O ZAMAN HER OYUNCU TEK Bİ ROLDE Mİ OYNASIN HAYATINDA?..
HAYALİ OKUR
HAYIR AMA BÜTÜN EKİP KOMPLE ROL DEĞİŞTİRİYO OĞLUM! VE YAZ BİTİNCE YİNE BİZİMKİLER OLUP İNANMAMIZI BEKLİYOLAR!
GEÇENLERDE DERGİDE ENGİN ABİ'NİN YAZISINI OKUYODUM DA, HANİ Bİ ANNE, KIZINI MERDİVENLERDEN KUCAKTA İNDİRDİĞİ HALDE KIZIN AĞLAMASINI (KIZ KENDİ İNMEK İSTEMİŞ) DURDURMAK İÇİN "E SEN KENDİN İNDİN YA" DEMİŞ... KIZIN, DAHA AZ EVVEL KUCAKTA İNDİĞİNİ GAYET İYİ BİLDİĞİ HALDE, EN GÜVENDİĞİ İNSAN OLAN ANNESİNİN BÖYLE BİŞEY SÖYLEMESİNİN YARATABİLECEĞİ TAHRİBATTAN BAHSEDİYODU ENGİN ABİ... İŞTE BEN DE BİZİMKİLER-YAZLIKÇILAR OLAYINDA BENZER Bİ KANDIRILMIŞLIK HİSSEDİYODUM...
YAZIN.
A... AMA BU ADAM CAFER'Dİ?
YOK ŞU AN O BEKİR. BUNA İNANARAK İZLE...
KIŞIN...
BEKİR DEĞİL MİYDİ BU?..
YOK, O CAFER... DİĞERLERİ DE ONLAR DEĞİL, BAŞKALARI... HADİ ŞİMDİ DE YAZA KADAR BUNA İNAN...
ENGİN ABİ'NİN YAZISINI OKURKEN ÇOK KILLANMIŞTIM ZATEN...
LAN KESİN BANA DA YAPTILAR...
...DU BAKIYIM TANIDIK GELDİ KİM YAPMIŞ OLABİLİR?..
KİM OLUCAK? KÜÇÜKKEN EN GÜVENDİĞİN FİGÜR ANNE. BÜYÜK ÖLÇEKTE DE TOPLUMUN ANNESİ KİM? DEVLET TABİİ Kİ...
BAK OĞLUM, BU ÇOCUK ÇOK İYİ BİRİDİR... ONLA ARKADAŞ OL, OYNA E Mİ?..
SONRA.
OĞLUM BU ÇOCUK ÇOK PİS YAVŞAK Bİ İNSANDIR, ONUNLA SAKIN OYNAMA TAMAM MI?
A...AMA SEN İYİ DEMİŞTİN ONA ANNE?.
YOK YOK DEMEDİM... ÖYLE BİŞEY DER MİYİM? PİS, KAKA O...
...
...AMA SONRA YİNE İYİ DERSEM İYİ OLUR.. BUNU DA UNUTMA...
YANİ ŞİMDİ BİZİMKİLER VE YAZLIKÇILAR ÜZERİNDEN TOPLUMSAL SAPTAMA YAPMAK ŞUURSUZLUK VE ÖKÜZLÜK GİBİ GELMİŞ OLABİLİR TABİİ (BANA HAFİFTEN ÖYLE GELDİ.)
Şu popçuyu sevin!
ÇOK SEVİYOOZ !!!
Şimdi de sevmeyin bize laf etti. !!!
İĞRENİYOOOOZ!!!
FAKAT MEVZUNUN, ANNENİZ BİLE OLSA HERKESE VE HER ŞEYE HEMEN İNANMAK YERİNE HAFIZAYI KULLANMA MESELESİ OLDUĞUNU ŞEYAPIYOR VE BU HAFTAKİ DENSİZ KÖŞEMİZİN SONUNA GELİYORUZ...

Dolandırıcılar, sahtekarlar, üçkağıtçılar... Tatlı dille bankadaki paranızı, yatak odasındaki altınlarınızı, 1990'lardan hatıra alman marklarınızı alırlar. Bin türlü hikayeyle aklınızı karıştırır, beyninizi allak bullak ederler; eninde sonunda İstanbul'u az dışında ama kesin değerlenecek olan arsayı kendi üstlerine yaptırırlar. Ufak hediyelerle, anlamlı jestlerle zincir vurulmuş kalplerin kilidini açar, altmış yaşındaki dul bayanlarla evlenip rahmetli kocasından kalan değerli ne varsa hepsini sattırırlar, parasıyla kendilerine saç ektirir porselen diş yaptırırlar. Dolandırıcılara yakışır bir şekilde iki gün tatil aldım iş yerinden. Hiç izin günüm kalmamıştı ama çok acil vücudumu denize sokmam gerekiyordu. "Bu işe cuma günü bakar mıyız?" dediler, "abi ben o gün yokum" dedim. Nasıl yoksun? Daha önce kimseyi dolandırmamıştım, dolandırmaya teşebbüs etmemiştim. Söylediğin şey ne kadar manyakça olursa olsun, ciddi bir yüzle ve çok normal bir şey diyormuşsun gibi söyleyince bir şekilde oluyor. Ben perşembe öğlen deniz tatili için yola çıkıyorum. Perşembe ve cuma yokum.

1 no.lu figür.

"İzine mi çıkıyorsun?"

"İzin gibi değil ya, öyle biraz dinleneyim, bu sene denize giremedim denize gireyim, annem yazlıkta onu göreyim falan. İzin değil yani, hafta sonu tatili gibi... En geç pazartesi öğlen burada olurum. Zaten telefonum falan da açık olur."

Bir şekilde iş yerinde yirmiye yakın kişiyi hipnotize ettim, tarikat kursam peşimden gelecek hale getirdim. Her birine ayrı uğraştım, her birine ayrı numaralar yaptım. Neden? İki gün işe gitmeyeyim diye. Nasıl bir hayat, nasıl bir tutku? Utancım arabayla yola çıkıp teype Mustafa Sandal cd'si takana kadar sürdü. Güle güle olumsuz duygular, merhaba Mustafa Sandal dansı. Ellerim yüzümün hizasında, içleri size dönük, önce bir yüzünüze "ben yamaç paraşütü yapacağım, sen de bana katılmak ister misin?" der gibi çarpık ve gönülçelen gülüyorum, ardından ellerimi yumruk yaparak birleştiriyor ve göğsüme doğru indiriyorum. Düz yazıyla anlatmak zor ama görseniz hatırlarsınız.

Bu tatil beldesi bizim, bu yazlık ev bizim. Annem bin yılı aşkın süredir bu diyarlara hüküm sürüyor. Adil ve cömert bir hükümdar. Zeytinyağlılarının kalitesi komşu krallıklarda dilden dile dolaşıyor, küçük sohbetlere konu oluyor. Şanı sonsuz, ismi kutlu olsun. Yazlığa akşam vardığım için hemen onun onuruna ufak bir mangal yaktım, daha önceden hazır ettiği köfteleri ve soslu tavuk kanatlarını kurban ettim. Yarın gün doğumuyla yola çıkıyorum kraliçem. Krallığımızın sınır illerini dolaşacağım, tesislerini denetleyeceğim. Dualarınızı üzerimden eksik etmeyiniz.

Buralara her geldiğimde gittiğim bir tesis var. Dağ başında, deniz kenarında, birası var, patatesi kalamarı var. Amcam anlatmıştı; eskiden, solcu gazetelerin kuponla sosyoloji kitapları dağıttığı dönemde buraya Yeni Yüzyıl gazetesi yazarları gelirmiş, çok kaliteli kitaplar okur, köşe yazılarını yazarlarmış. Yeni Yüzyıl batınca Radikal yazarları gelmeye başlamış, onlar da aynı şekilde kaliteyi düşürmeden tez antitez ortamını en güzel şekilde devam ettirmişler. Sonra yavaş yavaş ünü yayılmış, önce radikal gazetesi okuyan kaliteli insanlar da gelmeye başlamış, sonra onların radikal gazetesi okumayan biraz daha az kaliteli akrabaları da gelmeye başlamış. Onun arkadaşı, bunun sevgilisinin kankaları derken bir gün sanırım birisi cep telefonundan Gülşen'in bangır bangır şarkısını açmış ve büyü tamamen bozulmuş. Yıllardır "sessiz sakin işletme, müzik açmıyorlar, çocuklu aile de gelmiyor, tam kafa dinlemelik yer" muhabbetinin ekmeğini yeme çabasıyla güncel pop müzikten tamamen kopan ve dağ başında deniz dalgası, böcek vızırtısı dinlemekten aklını yitirmenin eşiğine gelen işletme sahipleri "oha pop müzik serbest mi artık? Allahıma şükürler olsun, kapat telefonu ben sistemden veriyorum Gülşen'i" diyerek bir dönemi tamamen kapatmış. Bu sene ortam gerçek bir demokrasi şenliği gibi. Sadece pop müzik yok, masaya çıkartılmış oynatılan bebek de var, "AFERİM METEHAN, METEHAN ANNANEYE BAK, METEHAN NASIL OYNUYORSUN SEN? METEHAN!" diye el çırpıp bağıran annane de var.

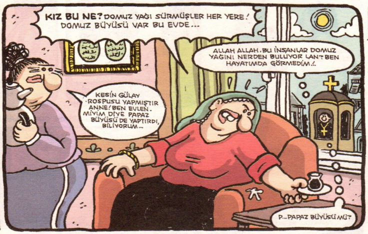

2 no.lu figür.

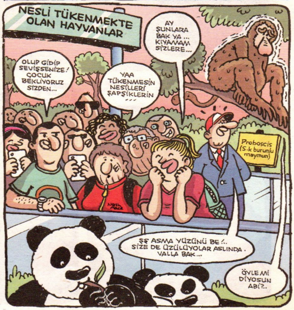
Yanımda sosyolojik kitap getirmiştim ama s.kerler. Arka kapağı yukarı gelecek şekilde masaya koydum kitabı, bira patates söyledim, denizleri, denize atlayanları izleyerek beynimi kapattım. Yan masanın üstünde küçük insan var, adı Metehan, alkışlandıkça daha deliriyor, ayaklarıyla masaya vuruyor. Benim masanın üstünde kitabın arka kapağında, sosyolojinin Erol Evgin'i sayılan Zygmund Bauman sıkıntılı bir şekilde havaya bakıyor. Zaten okuyamayacaktım ama pop müzik çaldığı için bahanem de oldu, sevindim. "Burası yine iyi, bakma sen, sahiller falan daha fena, diğer işletmelerde köpük partisi falan var, burası en azından sesi çok açmıyor" diyorum Zygmund'a, patates gelince bir parmak kızarmış patatesi ağzının yanına koyuyorum. Pazartesi, bilemedin salı dönerim.

groagh@gmail.com

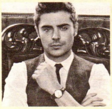
baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

Tıpkı bizim Meliha ayol

Birbirinden çok farklı şeyler tanımayana, bilmeyene, anlamayana birbirinin aynı görünür. Bu kimi zaman beyindeki gri hücrelerin azalmasıyla gerçekleşir. Çoğunuz bilirsiniz; ihtiyarlar herkesi birbirine benzeterek tanırlar: *"A bu bizim Hurşit'e benziyor değil mi?""Aynı bizim Meliha'nın gençliği."* Hayır, Hurşit'e benzettikleri George Clooney de, Meliha'ya benzettikleri Zac Efron. Meliha teyze kimse insan merak etmeden duramıyor ama mevzu üç aşağı beş yukarı bu. Şimdi bu tatlı ihtiyarlarımız bir yaşa kadar gelmiş, bu yaşa kadar beyinlerindeki gri hücrelerin arasına onlarca, yüzlerce insan dosyalamış, oturup yeni birini daha dosyalayacak mecalleri kalmamış. Kalmasın da zaten. E hâliyle ne yapıyor? Yeni bir yüz, yeni bir isim geldiği zaman ona ayrı dosya açmak yerine, elindeki dosyalardan en uygun olanının içine yerleştiriveriyor. Bilhassa ecnebi isimlerde dosya açmak zaten iyice meşakkatli. Oturup Zac Efron'a dosya mı açacak ayrı, zaten şimdi allah gecinden versin de, süre kısıtlı. Hak vermemek de elde değil, düşünün ölmeden önce beyninizdeki dosya sistemine eklediğiniz son isim, son yüz Zac Efron; aklınızda Zac Efron görüntüsüyle hayata göz yumacaksınız, hiç gerek yok. E ne yapıyorlar? Ekranda, çarşıda, pazarda gördükleri yeni kişiyi, eskilerden birisiyle eşleştiriveriyorlar. Zac Efron en çok kime benziyor? Meliha Teyze'ye (muhtemelen küçüklüğüne). Dolayısıyla o saatten sonra Zac Efron, kendisine Meliha dosyasında bir yer ediniyor, Meliha Teyze'nin yanına yanaşıyor ve bizim tatlı ihtiyarların zihninde "Bizim Meliha'nın gençliğine benzeyen oğlan artist," olarak yaşıyor.

"Meliha Teyze'nin gençliğinde şu ya da bu şekilde çok yürek yaktığına eminim."

Ha "benzerine katarak tanımaya / anlamaya çalışma" yöntemi, dediğim gibi belli bir yaştan sonra gayet makul gayet anlaşılır. Ama insan 90 yaşına gelmeden böyle şeyler yapıyorsa bu artık tembellikten. Açık konuşalım ki: *"Yav bu Çinlilerin hepsi birbirine benziyor, nasıl anlıyorlar kimin kim olduğunu?"* ile *"Ne gerek var yeni albüm yapmaya, nasıl olsa bütün heavy metal şarkıları birbirinin aynı değil mi?"* birbirinin birinci dereceden akrabasıdır. Misal *"Ya bu aynı bizim Meliha'nın gençliği,"* bunların birinci dereceden kuzenidir ama bu ikisi birbirine anne, baba, kardeş kadar yakındır.

Ha ama ne oluyor? Anladığım kadarıyla son zamanlarda oldukça sık olarak *"Yahu bu Çinlilerin hepsi aynı değil mi?"* zihniyeti gidiyor, birinci dereceden akrabası olan, kanunen nikah düşmeyen *"Yav bu heavy metal şarkılarının hepsi aynı be jın jın jın? Yanılıyor muyum?"* zihniyetiyle evleniyor. Ve işte bu iki dev cehaletin akraba evliliğinden de hoşlanmadığı, beğenmediği, karşı çıktığı her şeyin aynı olduğunu zanneden çarpık bir zihniyet doğuyor.

Neticede Çin'e gitmemiş, hiç Çinli görmemiş insan için bu anlaşılabilirdir. Zaten hiç merak etmeyin, Çinlinin en bileni de *"Yahu bu Avrupalı'ların hepsi birbirinin aynı değil mi, nasıl karıştırmıyorlar birbirlerini?"* diyor. Öte yandan oturup "Bu heavy metal nedir?" diye merak edip bir kaç albüm dinlemeyen adam da masum. Ne yapsın adamcağız? Ama işte bu görmemiş, bu bilmemiş, bu dinlememiş ama saf iki zihniyetin yaptığı akraba evliliğinden, anlamadığı hiçbir şeyi anlamak için çaba harcamayan ve bilmediği, tanımadığı, beğenmediği, düşman olduğu her şeyi tek bir şey zanneden hastalıklı bir zihniyet doğar. Bu zihniyetin aynı sepete atmak, aynı dosyaya koymak istedikleri, birbirine Meliha Teyze'nin Zac Efron'a benzediği kadar bile benzemez.

Bu zihniyetin düşmanlık beslediği farklı unsurlar, birbirinden ne kadar farklı ve hatta birbirlerine taban tabana zıt ve hatta ve hatta birbirlerine düşman da olsalar; bu yanlış evliliğin meyvesi olan zihniyet gri hücrelerine ayrı ayrı nüfuz edemez. Onlar için herkes kendilerine karşı birlik olmuştur, her düşman kendilerine karşı dev bir üst akılın hazırladığı kokteylin unsurudur. Peki neden "üst akıl?" Eh, haysiyetsiz jürilerle doktor, çakma kürsülerde profesör olmuş mal değnekleri, elbette anlayamadıkları, anlamak istemedikleri, bir türlü çözemedikleri her şeyi "üstün bir aklın" eseri olarak göstermek isteyecektir. Yoksa merak etmeyin, ortalık o kadar akılsızlıktan geçilmiyor ki, Barni Moloztaş bile bunlara üst akıl, Fred Çakmaktaş bile bunlara Einstein.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"sizse hep konuşurdunuz sığınıp kof sözlere kaçarak kendinizden"
Metin Altıok

● **Sağcının mesaisi ya devletin içine sıçmak veya devletin içine sızmak...**

● ABD'nin karıştırdığı, sömürdüğü, oynadığı ülkeler bir araya gelip ABD'yi Ortadoğu'dan beter hale getirmedikçe, beyaz efendilerimize tutsağız...

● **7 milyar insan, 1 milyar aç insanı doyuramıyorsa, asıl problem açlık değil, açgözlülük...**

● 12 Eylül'ün ilkel Türk-İslam sentezinin sonucu bu YOBAZ GENERALLER... Türklük faşistse, islam da yobaza bırakılamayacak kadar değerli...

● **Birinci olduğumuz tek olimpiyat Türkçe Olimpiyatları'ydı, o da yalan oldu be Pitbullah Hoca!..**

● Eli bıçaklı adam ne kadar taraftarsa, DAEŞ de o kadar müslüman...

● **Kim görmüş ki orayı, tesise mesise "Cennet" adı koyabiliyorlar hır gibi!?**

● Türkan Şoray Kanunları ve Nazan Şoray Kanun Hükmünde Kararnameleri...

● **A. Dumas'nın "Monte Cristo Kontu" romanında, siyasal suçluların kapatıldığı hapishaneye "İt Şatosu" diyorlardı; çıkmadı, çıkmadı aklımdan...**

Terörü yalandan kınayan sahte yetkililer için bir kına gecesi düzenlemek lazım esasen...

● Tarih 22 Ekim 1923. 1 Sterlin kaç Alman Markı ediyordu o tarihte? 183 milyar mark ediyordu! Öyle ki, para dolu el arabasını boşaltıp aleti çalan bile olmuş. İşte ondan bi hafta sonra kuruldu bizim cumhuriyet. "Cumhuriyetin ilk günleri gibiydi yüzün" diye ne de güzel yazmış rahmetli İlhan Berk...

● **Siyasallaşan Tarkan: Sen aşkı Cemil Çiçek, Yiğit Bulut sanmışsın!..**

● Amerikan sinemasının en kötü filmini soruyorlar Alfred Hitchcock'a. Cevap: Hepsi!

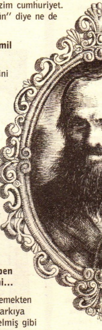
● **Manyak, çok demekse ve seks de böyle zevkliyse, seksomanyaklık alın yazısı oluyo: Hormonların gümbürtüsü başıma vurur!.. (Bence üçüncü tekil şahıs, seksomanyak'taki 'o')**

● Çetin Altan'ın 7 Şubat 1999 tarihli köşe yazısının başlığı: "Padişah efendimiz Sultan Süleyman Han, çok ibişçe yaşadı."

● **Petrol yerine "yeryağı" demeyi ben de isterdim ama kolay da değil hani...**

● Youtube'da şarkı ararken, çok dinlemekten listenin başında rengi mora dönmüş şarkıya rastlayınca bir dosta, yoldaşa denk gelmiş gibi seviniyo insan...

● **"Kimine göre kralım, Kimine göre yalanım, Herkes işine baksın, Adamına göre adamım!" (10 LD 088)**

● Dostoyevski'nin Delikanlı romanında soylu bir tip ve bu tipin gayrimeşru çocuğu vardır. Çocuk, babasına yakınlaşmak, sohbet etmek ister lakin melun baba, hep tersler ve mesafeli durur. Romanın bir yerinde , çocuk hoşlanmadığı bir konu açınca, melun şöyle der: Anlayacağın, başlaması pek sıkıcı olan uzun öykülerden biridir bu. Başka bir şey üzerine konuşsak daha iyi olacak. Hele başka bir şey üzerine sussak çok daha iyi olur." Dostoyevski'de kara mizah, hayranlık uyandırıcı. Özellikle "Stephançikova Köyü" bir mizah başyapıtı. Romanın (anti) kahramanı Foma Fomiç, bildiğin dayaklık adam! (Stephançikova Köyü'nün diğer Dostoyevski kitapları kadar yaygın olmayışının sebeplerinden biri de gayet zor olan adı. Dilimize "Foma Fomiç" diye çevrilse daha güzel olabilirdi. Adı ne olursa olsun, mizah ve edebiyatı seviyorsanız, ki seviniz, bu romanı atlamayınız.)

● **"Bizim komşu, hayvan veterineri olarak çalışıyor." (Şile'de bir bakkalda geçen konuşmadan)**

u Cihangir genelinde, ahaliye bi bedava "farkındalık, usal zeka ve empati karma aşısı" yapsalar da pırıl pırıl ortam...

Büyüyünce ne olcan" sorusuna 7 yaşındaki Atlas'ın abı: Yoo!

argile içer mi insan? İçer. Peki 120 bin saat nargile mi insan? Soru saçma ve fakat, içer! İçmiş! 1961 at mecmuasında, müzisyen Agapos Efendi'yle söyleşi lmış, diyor ki: "92 yıllık ömrüm, 794 bin 800 saat eder. Bunun 250 bin saatini uyuyarak, 120 bin saatini nargile içerek, 130 bin saatini ise sofra alemlerinde geçirdim." İşte böyle bir hayat ümü. Nur içinde yatsın Agopos Efendi, finali de şöyle amış: "GERİ KALAN 200 BİN SAATTE DE YAZMA STIM, MANGIR YAPTIM, GEZDİM!"

çalıştıkları için sicili memurların bulunduğu SİCİLYA olması...

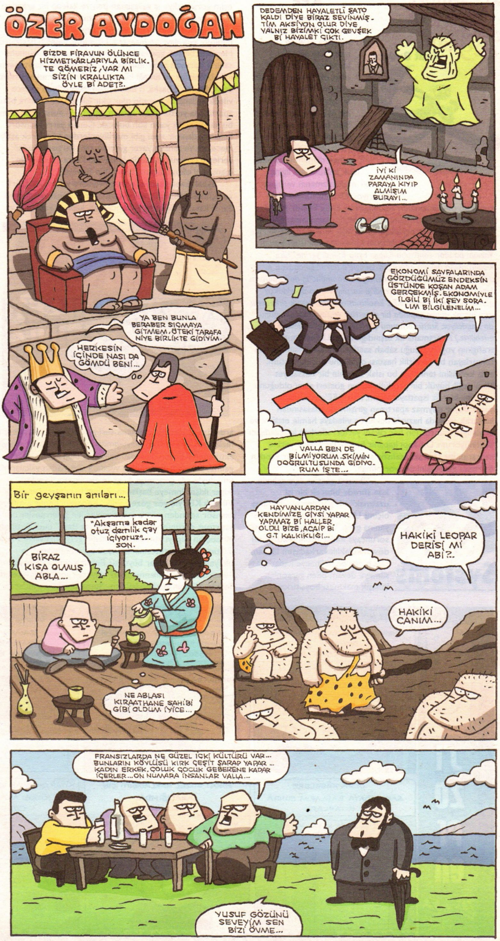

● Aşkolsun Cannes Büyükşehir Belediyesi! İslami mayoları yasaklamışsın. Sen ki üstsüzlerin menbaısın, aykırı olmayı, azınlık bulunmayı koruyup kollaman gerekmez miydi? Başkaya, farklıya tahammül sana yakışmaz mıydı? Kim üstsüz görünce bikinisini fora etmiş ki, burkini giyenden etkilenilsin? Kim nasıl isterse girmeli denize. Yakıştı mı Datça-Aktur kafası koca Cannes şehrine? Yasakçılık ayıptır!

● Yaşamak: Ölümsüzlüğün en ilkel idi...

vedatozdemiro@gmail.com

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

KEE

Her sabah asansörden indiğimde mutlaka ıslak bir apartman girişiyle karşılaşıyorum. İlginç olan, evden saat 7'de de çıksam, 8'de de çıksam bu ıslaklığın suyunu hiç eksiltmeden orada beni bekliyor olması. Bir apartman girişinin yaklaşık bir saatlik bir zaman diliminde sürekli ıslak kalabilmesi, ilginç bir mekanizmanın varlığını gösteriyor. Ortamı sürekli ıslak tutan bu mekanizmanın adı kapıcımız Eyüp Efendi. *(Çağdaş dünyada “kapıcı” kelimesini kullanmak hoş karşılanmadığından “apartman görevlisi”ni kullanmamız salık veriliyor, fakat ben bu kelimeyi biraz zorlama bulduğum için kullanmak istemiyorum. Yazının bundan sonrasına Kapıcı Eyüp Efendi yerine “KEE” kısaltmasıyla devam edeceğim. Google'a bakıldığında KEE aynı zamanda “Knowledge Engineering Environment”in de kısaltması. Hem anlam olarak Eyüp Efendi'yi karşılıyor hem de oldukça görkemli. Ayrıca Google, KEE kısaltmasının bazı büyük şirketlerin ismi olarak dünya çapında bir geçerliliği ve saygınlığı olduğunu da müjdeliyor. Statü sorununu çözdüğümüze göre devam edebiliriz.)* Apartmana ilk taşındığımızda KEE'nin, apartman trafiğinin yoğun olduğu sabah saatlerinde silme işini sürekli tekrarlayan bir temizlik hastası olduğunu düşünmüştüm, ama kendisini tanıdıkça bu ıslak zeminin bir hassasiyet alanı değil, büyük bir prodüksiyonun gösteri alanı olduğunu anladım. Henüz ispatlayamadım, ama KEE'nin asansör sesini duyar duymaz apartman girişindeki masasından kalkarak, yanında hazırda bekleyen viledaya hamle ettiğini ve böylelikle asansörden her çıkanı yerleri silerken karşıladığını düşünüyorum. Dış kapı kapanır kapanmaz tekrar yerine oturarak bir sonraki asansör seferini bekliyor ve bir yandan da Posta gazetesini okuyor olmalı.

1 KEE Systems

“Birileri görsün diye aslında kısa sürede bitecek bir işi uzatmak” sık görülen bir davranış biçimi. Üniversite kantininde birisi yanına gelip “Ne dinliyosun?” diye soruncaya kadar dizini (baterisini) döven kulaklıklı arkadaşım Hakan, sabah patron gelinceye kadar masa silmeye devam eden garsonlar, bulaşık makinesi boşaltırken eşim görsün diye iş yavaşlatan ben ve kafede bir arkadaşı beklerken sıkılmama rağmen buluşma gerçekleşinceye kadar elimdeki kitabı bırakmayan ergenliğim... Aslında hepimiz aynı davanın insanıyız. Uzatılmış emeğin hastasıyız. Hepimiz, birileri görüp takdir edinceye kadar durumunu sabırla koruyan birer kurnazız. Sinsilikle emek kavramının içini boşalmak ve emeği kurnazlığa dönüştürmekte ustayız. Fakat Bay KEE başka, o kurnazlığın da ötesinde sadece vileda kullanarak hergün tıkır tıkır işleyen bir sistemi bütün apartmana yutturan bir işletim dehası (1). Ama emin olun bu kandırmaca yarın son bulacak. Çünkü yarın asansörü kullanmadan bir sinsi gibi merdivenlerden süzülerek aşağı ineceğim. Ve şansım yaver giderse, tam karşısına kadar ilerleyip ona yüksek sesle önündeki Posta gazetesinin manşetini okuyacağım: “Tesadüfün Böylesi!”

Sabah kapıyı kilitleyip merdivenlere yöneldim. Dört ve üçüncü katları hiç ses çıkarmadan sorunsuzca geçtim. İkinci kata geldiğimde, yukarıdan bir kapının kapanma ve

Türkiye'yi ve insanları çok seviyoruz

TÜRKİYE'NİN EN SEVİLEN GAZETESİ

POSTA

www.posta.com.tr

22 AĞUSTOS 2016 PAZARTESİ | HER GÜN 75 KURUŞ | (Kıbrıs'ta 1.5 TL)

HAİN SALDIRI

‘BU MİLLETİ YENEMEZSİNİZ’

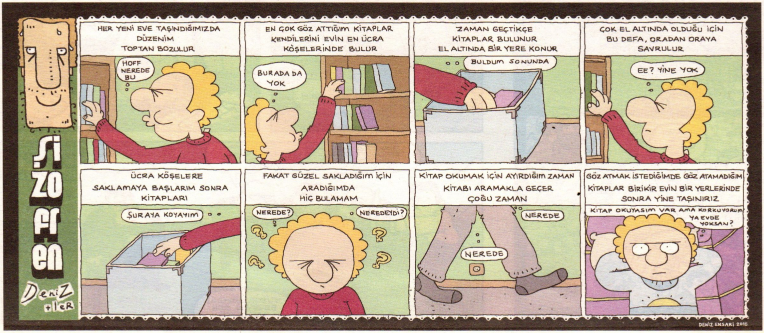
ardından asansörün çağrılma sesi geldi. Geç kalmamak için hızlandım. Birinci kata ulaştığımda, aşağıdan asansör sesiyle aktiflenen KEE'nin masadan kalktığını belli eden sesler gelmeye başladı. En azından viledaya ulaşmadan yakalarım umuduyla, ses çıkarmayı da göze alarak merdivenleri ikişer ikişer inmeye başladım. Zemin kata ulaştığımda, Eli Viledalı KEE'yle göz göze geldik. Kendisini henüz aktifleyen asansör sesinden sonra merdivenlerden gelen sesler onu şaşırtmış görünüyordu. “Hayrola Fırat Bey?” dedi. Yüzünde bir suçtan kılpayı kurtulmuş olmanın gerginliği vardı. Masaya baktım. Posta gazetesinin manşeti bu mesafeden bile okuyabileceğim kadar büyüktü. Benden cevap alamayınca, “Asansörü niye kullanmadınız?” diyerek sorusunu yineledi. Tekrar KEE'nin yüzüne baktım. Surat ifadesi, sırrını açığa çıkaranı öldürmeden önce son kez sorguya çeken bir katilinkine benziyordu. “Spor olsun diye...” dedim. Cevabım onu pek tatmin etmişe benzemiyordu. Tam bu sırada, katilin cinayetini ertelemek zorunda kaldığı bir tesadüf gibi asansörün kapısı açıldı. Yüksek topuklu 16 numara, “Günaydııın!” diyerek yanımdan geçti. 16 numaranın peşinden ıslak alana daldım. Eli Viledalı KEE'nin yanından geçerken “Kolay gelsin,” dedim. “Size de kolay gelsin,” dedi KEE. Sesinde gizlemeye çalıştığı bir tehdit havası vardı.

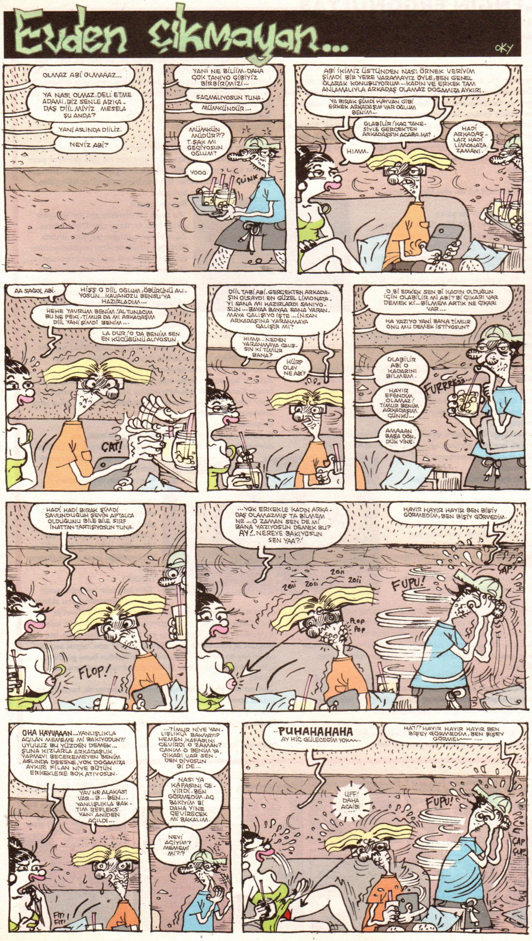
2 KEE

KEE'nin beni pek ciddiye aldığını söyleyemem. Emir tonu taşımayan nazik sesim yüzünden, beni “önemsenmeden idare edilecekler” kategorisine almıştı. Yıllar içinde apartman idaresi konusunda tıfıl apartman sakinlerini kolayca alt edebilen bir dil oluşturmuş, böylelikle yerli yersiz istekleri bertaraf ederek kendi krallığını korumayı başarmıştı (2). Dikkat etmesi gereken (tehlikeli) dairelere davranışlarıyla bana olan davranışları arasında çok fark vardı. Yine de KEE'ye karşı herhangi bir husumet hissetmiyordum. Onu savaşılması gereken bir düşman değil, kendi şartlarını oluşturmuş kurnaz bir figür olarak kabullenmiştim. Tek amacım KEE'yi masada gazete okurken görmekti. Bir sahtekarlığı gözler önüne sermekten çok sadece merakımı gidermek istiyordum. “Apartman Sektöründe Çalışan Emekçiler İçin Bir Kanıt Olarak Islak Apartman Girişi” isimli tezimin doğru olup olmadığını merak ediyordum. 16 numara şimdilik işi bozmuştu, ama yılmayacaktım. KEE'yi yakalamaya kararlıydım. Ertesi gün bir kere daha denemeye karar verdim.

İşler iyi gidiyordu. Kimse asansörü çağırmamıştı. Merdivenlerden hedefime doğru sessizce süzülüyordum. Zemine varmadan önce son dönemeci döndüğümde, bu defa Bay KEE'yi gazete okurken göreceğime emindim. Onu yeryüzünde gazete okurken görebilen tek insan olmanın ayrıcalığını yaşayacak, yeni bir tür keşfetmiş heyecanlı bir biyolog gibi gururlanacaktım. Zemine yaklaşırken duvar tarafına yanaşıp kendimi gizledim. Görkemli karşılaşma için heyecanlıydım. Son basamağı iner inmez hızla girişe doğru döndüğümde KEE'yi göremedim. Yoktu. Masası boştu. Posta oradaydı. Büyük bir hayal kırıklığı içinde masaya yaklaşıp Posta'yı elime aldım. Manşette, ‘BU MİLLETİ YENEMEZSİNİZ’ yazıyordu. Bay KEE benimle oynuyordu (3).

3 KEE GAMES

Evden çıkmayan...
OKY
OLMAZ ABİ OLMAAAZ...
YA NASI OLMAZ. DELİ ETME ADAMI. BİZ SENLE ARKADAŞ DİİL MİYİZ. MESELA ŞU ANDA?
YANİ ASLINDA DİİLİZ.
NEYİZ ABİ?
YANİ NE BİLİİM.. DAHA ÇOK TANIYO GİBİYİZ BİRBİRİMİZİ...
SAÇMALIYOSUN TUNA.
MÜMKÜNDÜR...
MÜMKÜN MÜDÜR?!? T.ŞAK MI GEÇİYOSUN OĞLUM?
YOOO.
ÇUNK
ABİ İKİMİZ ÜSTÜNDEN NASI ÖRNEK VERİYİM ŞİMDİ BİR YERE VARAMAYIZ ÖYLE, BEN GENEL OLARAK KONUŞUYORUM... KADIN VE ERKEK TAM ANLAMALIYLA ARKADAŞ OLAMAZ DOĞAMIZA AYKIRI.
YA BIRAK ŞİMDİ HAYVAN GİBİ ERKEK ARKADAŞIM VAR OĞLUM BENİM...
OLABİLİR! KAÇ TANESİYLE GERÇEKTEN ARKADAŞSIN ACABA. HA?
HIMM.
HADİ ARKADAŞLAR HADİ LİMONATA ZAMANI.
AA SAĞOL ABİ.
HİŞŞ O DİİL OĞLUM, ÖBÜRÜNÜ ALIYOSUN... KAVANOZU BENSU'YA HAZIRLADIM...
HEHE YAVRUM BENİM! ALTUNACIM BU NE PEKİ, TİMUR DA MI ARKADAŞIM DİİL YANİ ŞİMDİ BENİM...
LA DUR! O DA BENİM SEN EN KÜÇÜĞÜNÜ ALIYOSUN.
ÇAT!
DİİL TABİ ABİ, GERÇEKTEN ARKADAŞIN OLSAYDI EN GÜZEL LİMONATAYI SANA MI HAZIRLARDI SANIYOSUN... BAYAA BAYAA SANA YARANMAYA ÇALIŞIYO İŞTE... İNSAN ARKADAŞINA YARANMAYA ÇALIŞIR MI?
HIMM.. NEDEN YARANMAYA ÇALIŞSIN Kİ TİMUR BANA?
HÜRP OLAY NE ABİ?
O Bİ ERKEK SEN Bİ KADIN OLDUĞUN İÇİN OLABİLİR Mİ ABİ? Bİ ÇIKARI VAR DEMEK Kİ... BİLMEM ARTIK NE ÇIKARI VAR...
HA YAZIYO YANİ BANA TİMUR ONU MU DEMEK İSTİYOSUN?
OLABİLİR ABİ O KADARINI BİLMEM.
FURRRKSS...
HAYIR EFENDİM OLAMAZ! TİMUR BENİM ARKADAŞIM ÇÜNKÜ...
AMAAAN BAŞA DÖNDÜK YİNE.
HADİ HADİ BIRAK ŞİMDİ SAVUNDUĞUN ŞEYİN APTALCA OLDUĞUNU BİLE BİLE SIRF İNATTAN TARTIŞIYOSUN TUNA.
FLOP!
...YOK ERKEKLE KADIN ARKADAŞ OLAMAZMIŞ TA BİLMEM NE... O ZAMAN SEN DE Mİ BANA YAZIYOSUN DEMEK BU? AY!.. NEREYE BAKIYOSUN SEN YAA?!
HAYIR HAYIR HAYIR BEN BİŞİY GÖRMEDİM, BEN BİŞİY GÖRMEDİM.
ZOİİ ZOİİ ZOİİ ZOİİ
PLOP POP
FUPU!
ÇAP!
OHA HAYVAAAN... YANLIŞLIKLA AÇILAN MEMEME Mİ BAKIYODUN?! UYUUUZ BU YÜZDEN DEMEK... ŞUNA KIZLARLA ARKADAŞLIK YAPMAYI BECEREMEYEN BENİM ASLINDA DESENE, YOK DOĞAMIZA AYKIRI FİLAN NİYE BÜTÜN ERKEKLERE BOK ATIYOSUN.
YAV NE ALAKASI VAR... B... BEN... YANLIŞLIKLA BAKTIM REFLEKS YANİ ANİDEN AÇILDI...
...TİMUR NİYE YANLIŞLIKLA BAKMAYIP HEMEN KAFASINI ÇEVİRDİ O ZAMAN? CANIM O BENİM YA, ÇIKARI VAR SENDEN DİYOSUN Bİ DE...
NASI YA KAFASINI ÇEVİRDİ, BEN GÖRMEDİM. AÇ BAKIYIM Bİ DAHA YİNE ÇEVİRECEK Mİ BAKALIM.
NEYİ AÇIYIM? MEMEMİ Mİ?!?
..PUHAHAHAHA
AY HİÇ GÜLECEĞİM YOK~~..
HA?!? HAYIR HAYIR HAYIR BEN BİŞEY GÖRMEDİM, BEN BİŞEY GÖRME~~~...
UFF! DAHA ACAİBİ...
FUPU!
ÇAP ÇUP

ÖMER GÖKSEL
HAYATIM O KADAR UZUN ZAMANDIR EVDEN ÇIKMADIK Kİ. SEN MI ÇOK KISAYDIN, BEN MI ÇOK UZUNUM ARTIK BİLMİYORUM.
UZUN KADINLAR İSTİYOSAN BUYUR KAPI ORDA.
OFF... ONU MU DİYORUM BEN?!
Işığı kapattırmadı ... Tavana da bakmadı hiç... Halâ giyinmedi de... Süper ya. bugün de Sağlam ilişkimiz.
ÇANTADA HİÇ SEVMİYORUM ANAHTAR ARAMAYI... ONA BAKTIYSAN...
YOO... GAYET MANTIKLI!
Töreler gereği sevdiğim kadını "YUTMAK" zorundayım.
YAZ!
CIIIRT
KIŞA KADAR BÜYÜRÜM İNŞALLAH!

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Dört doğurdum anamı/ Hamil oldum babadan
Babam dokuz ayaklı/ Anlama efsaneden"
İdris i Muhtefi

ODA
Yastıklar için de laptop soğutucuları gibi bişey yapılsa. (var mı?) Onun üstünde dursun yastık biz uyumaya çalışırken(debelenirken) gece yarıları.(soğusun tersi)Yapış yapış karanlığın içinde kollarımı mecalsizce kaldırıp iki ucundan tutup bir takla attırarak çeviriyorum ısınmış yastığı, artık tersi de ılınmış o yastığı. Neyse ki bir 'çare'm var. Sihirli. Her şikayet ettiğimde sıcaktan, durup bir iki saniye Kahire gecelerini düşünüyorum, ağustos ortası gecelerini oranın. Bir kaç derece birden soğuyor oda.
Hemen.

SOKAK
Duvarda Cem Adrian afişi. Üzgün üzgün bakıyor yine.
Yüzünden düşen bin parça.
Bütün resimleri öyle. Aynı. Surat bir karış. 'Küskün/kırgın/dargın bir çocuk'umsu o ifade. Bi tanesinde de gülümse. İlaç için. Bizi de mi suçluyor sanki biraz? (sizin yüzünüzden işte) İçimde hafif bi suçluluk duygusu. Naaptık ki biz? İlgi mi göstermedik yeterince? Nooldu? Bi yanlışım?
Ben alınıyorum bak ama Cem Adrian, açık söyliyim.

KEDİ
Kavga ederken gördüm bizim kediyi.*(apartmanın ortak kedisi yani, kedilerin Türkan Şoray'ı, dünyanın en güzel kedisi)* Görmez olaydım. Ama ne kavga!
O tırnaklar, pençeler, dişler... Çığlık çığlığa. Nerdeyse tek gözünü çıkartıyordu diğer zavallının. (o pençe darbeleri, ısırdı da bi kaç kere pis pis,--kulağını kanattı--güç bela ayırdım) Rezillik!
Hadi dayak yese gene olacaktı da.(bir halel gelmeyecekti mahsunluğuna/ mazlumluğuna) Ama bu! Yıkıldım. Asil/zarif prensesimiz!
Tamam doğa öyle, doğası öyle falan filan. Anlıyorum ama işte. Ne bileyim. İşte öyle görünce apaçık.*(biz kendi aramızda doğamızı, bütün doğamızı göstermiyoruz ki birbirimize)*
Birden öyle görünce. (elinde sopa, komşusuna ana avrat düz giderken Audrey Hepburn) Nasıl unutucam bilmiyorum. O efsunlu, hüzünlü genç kız bakışları, o göz süzmeler, o zerafet. O dansvari, balemsi, sambamsı pati hareketleri, o minik minik melodik miyav deyişler, o kibarlık... O kuyruğun nazlı nazlı salınışı.
Ben onu sahici minik bir prenses gibi bişey sanıyordum, öyle algılıyordum.
—hani "gerçekten prenses mi acaba?"diye anlamak/sınamak için üstüste konmuş kırk yatak altına gizlice bir tek kiraz çekirdeği *koyuyorlardı da "bakalım farkedecek mi?" (asil, hassas, narin gerçek bir prenses olan)* kız, *rahatsız olup bütün gece dönüp duruyor yatağında,* uyuyamıyordu sabaha kadar "Bişey batıyor, üff" *Da, anlıyorlardı o zaman işte hakiki prenses olduğunu—*
İşte onun gibi sanıyordum ben seni, kalbimdeki yerin öyleydi kedilerin Türkan Şoray'ı. Gülriz Sururi bakışlım. *(direk kediye yazmaya başladın yazıyı, sakin ol)* Kiraz çekirdeğini bile anlarsın sanıyordum, konulsa eğer. O uyuma şeyine...
Tam bir cadıymışsın meğer.
O şöyleymiş, öbürkü de böyleymiş. Meğer, meğer... Ağır geldi. 'Meğer'lere batmış, 'meğer' yorgunu bir insana.

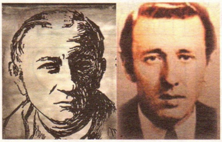
GORİL
Yukarıda benim, kedinin doğasıyla ilgili verdiğim abuksabuk tepkinin bir benzerini de Almanya'da yaşayan arkadaşım Seher anlatmıştı. Köln hayvanat bahçesinde geziyormuş bu. Yaşlı, ciddi bir alman bayan,(saçlar yapılı, çok şık) kafesinde oturmuş pipisiyle oynayan gorile, sus yapan bir hemşire gibi parmağını sallamış. "Ne ayıp!" gibisinden. Hiç gülümsemeden, çatık kaşla. Sert, ahlakçı bir öğretmen edasıyla.
Gitmiş sonra.
Yüzünde aynı kızgın ifade...

KÖŞE
"Dediğim çıktı", "Demiştim ben" demekten nefret ederim, ama" diye yazıyorsun köşe yazarı. Da, niye bize hiç öyle gelmiyor peki? Nefret ediyormuşsun gibi... Tam tersine, göbek atıyormuşsun gibi geliyor bize, çaktırmadan. İçin için. Etmezsin nefret falan, yalan konuşma.

Ben de etmem.
"Aa Engin abi demiştin sen var ya, aynısı çıktı!" falan derlerse eğer. Diyen olursa. Zaptetmeye çalıştığım bir salak sırıtma büyürken yüzümde. Ama hoşlanmıyorum sansınlar istemiyor muyum? İstiyorum. (dediğinin çıkmasından hazetmeyen biri sansınlar) "Amaan, önemsiz böyle şeyler" Bunları bile, "böle açıkça yazıyor, herhalde 'tersleme' (şaka)yapıyor, öle biri değil" sansınlar diye yazıyorum.
Galiba.

ORHAN VELİ/SAİT FAİK
Orhan Veli İstanbul'a her gelişinde(o aralar Ankara'da) mutlaka buluşup birlikte rakı içerlermiş ikisi. Çok ta beğenirlermiş birbirlerini. Ben ikisine de ayılırım, bayılırım.
Zaten o ikisi sanki tek bir insanmış gibi zihnimin bi yerlerinde benim. Karışmış. Birleşik. Aynı insanın iki yüzü. Bi gün kafasına bir fotör takıp, diğer gün o buruşuk trençkotla sokaklara çıkıp çıkıp dolaşıyor şehri, gibi.
O içtikleri masa.
Kadehlerinin birbirine değdiği an çıkan o çınlama, onu duymasam da olur. Birbirlerinin yüzlerine bakarken öle uzaktan bi kere görsem. Gülümseyerek birbirlerine.

Konuştukları onlara kalsın.

İNSAN
"Sıradan insan" diye bir şey yoktur. Öle uzaktan uzaktan gördüğün, henüz tanımadığın, iç dünyası hakkında hiçbir şey bilmediğin, gizliden gizliye salakça küçümsediğin insan vardır. (bence tabi)

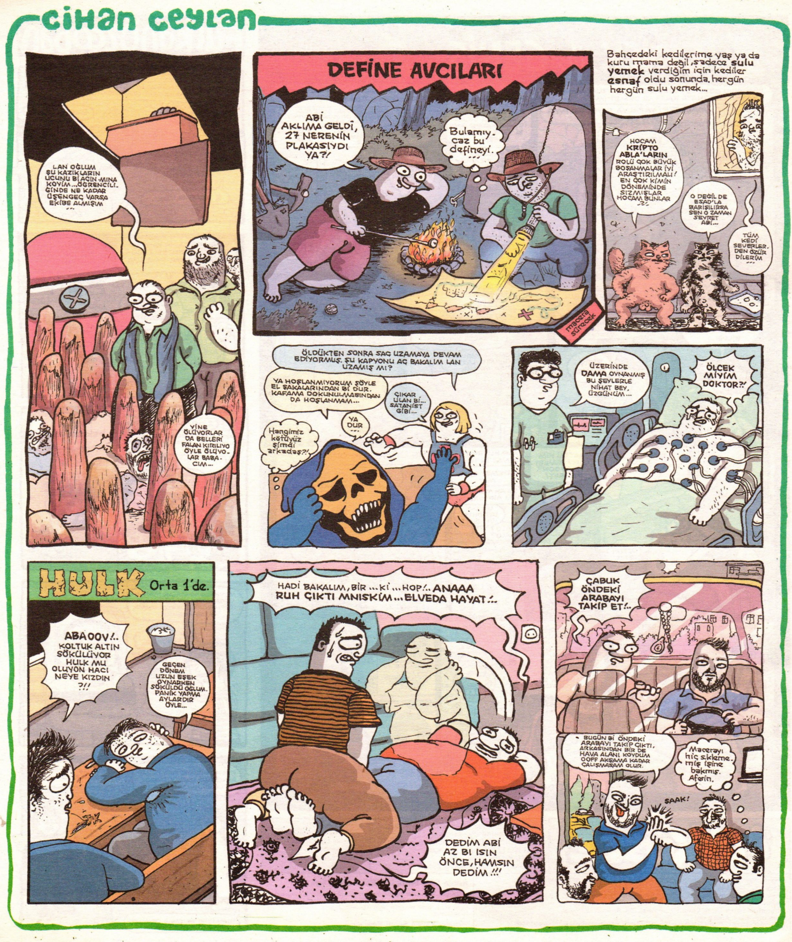
TANRIM
"Eğer ben tanrı olsaydım senin kadar iyi olmazdım. Bunu aklından çıkartma" Altı yaşında bir çocuk yazmış üstteki lafı. Tanrı'ya diyor. Daha önce de sözetmiştim, batı'da çocuklara kağıt kalem veriyorlar, "tanrı'ya bir mektup yaz hadi" falan filan deyip. İşte o kitaptan. Bi sürü çok hoş olanları da var. Var ama "algıda seçicilik" denen şey de var işte. Onca mektup arasından bunu gördüm bu sefer. Ürküyor insan. Yeter ki sen ürkmek iste, malzeme bol.

HAVAİ
Cephesi ters yöne bakan apartmanlarda oturup da, havai fişeğin sadece sesini duyanlar.
Utanç içindeyim.
Bizden görünüyor.(patlıyorlar şu an)

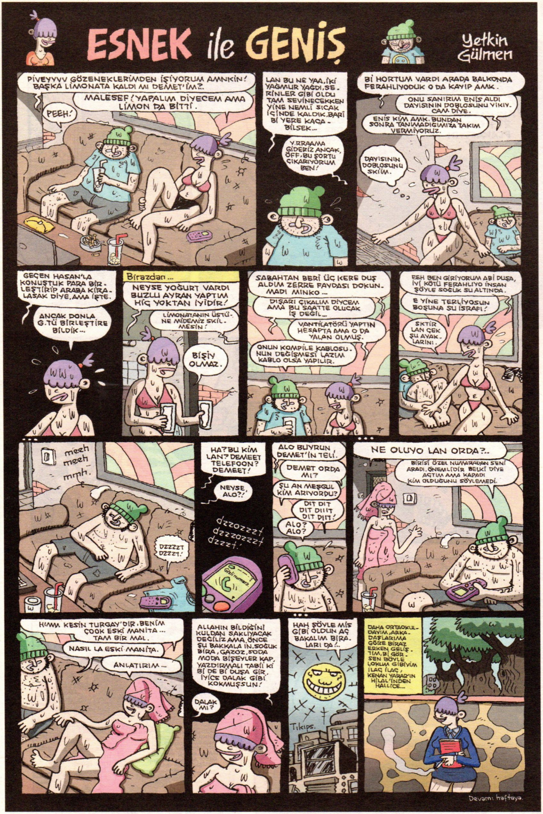
Hepinize, dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan
LAN OĞLUM ŞU KAZIKLARIN UCUNU Bİ AÇIN -MINA KOYİM ...ÖĞRENCİLİĞİNDE NE KADAR ÜŞENGEÇ VARSA EKİBE ALMIŞIM ...
YİNE ÖLÜYORLAR DA BELLERİ FALAN KIRILIYO ÖYLE ÖLÜYOLAR BABACIM...
DEFİNE AVCILARI
ABİ AKLIMA GELDİ, 27 NERENİN PLAKASIYDI YA?!
Bulamıycaz bu defineyi...
macera sürecek
Bahçedeki kedilerime yaş ya da kuru mama değil, sadece sulu yemek verdiğim için kediler esnaf oldu sonunda. hergün hergün sulu yemek...
HOCAM KRİPTO ABLA'LARIN ROLÜ ÇOK BÜYÜK BOŞANMALAR İYİ ARAŞTIRILMALI! EN ÇOK KİMİN DÖNEMİNDE SIZMIŞLAR HOCAM BUNLAR ?!
O DEĞİL DE ESAD'LA BARIŞILIRSA SEN O ZAMAN SEYRET ABİ...
TÜM KEDİ SEVERLERDEN ÖZÜR DİLERİM ...
ÖLDÜKTEN SONRA SAÇ UZAMAYA DEVAM EDİYORMUŞ. ŞU KAPYONU AÇ BAKALIM LAN UZAMIŞ MI?
YA HOŞLANMIYORUM ŞÖYLE EL ŞAKALARINDAN Bİ DUR. KAFAMA DOKUNULMASINDAN DA HOŞLANMAM...
ÇIKAR ULAN Bİ... SATANİST GİBİ...
YA DUR ...
Hangimiz kötüyüz şimdi arkadaş?!
ÜZERİNDE DAMA OYNANMIŞ BU ŞEYLERLE NİHAT BEY, ÜZGÜNÜM...
ÖLCEK MİYİM DOKTOR?!
HULK Orta 1'de.
ABAOOV!.. KOLTUK ALTIN SÖKÜLÜYOR HULK MU OLUYON HACI NEYE KIZDIN ?!!
GEÇEN DÖNEM UZUN EŞEK OYNARKEN SÖKÜLDÜ OĞLUM. PANİK YAPMA AYLARDIR ÖYLE...
HADİ BAKALIM, BİR ... Kİ ... HOP!.. ANAAA RUH ÇIKTI MNISKİM... ELVEDA HAYAT!..
DEDİM ABİ AZ BI ISIN ÖNCE, HAMSIN DEDİM!!!
ÇABUK ÖNDEKİ ARABAYI TAKİP ET!..
BUGÜN Bİ ÖNDEKİ ARABAYI TAKİP ÇIKTI, ARKASINDAN BİR DE HAVA ALANI KOYDUM OOFF AKŞAMA KADAR ÇALIŞMASAM OLUR.
Macerayı hiç s.kleme. miş işine bakmış. Aferin.
SAAK!

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

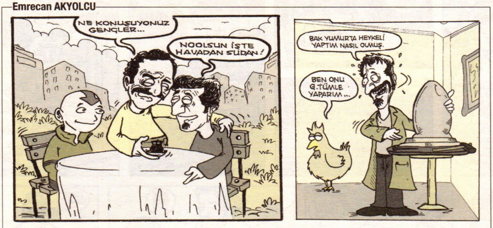
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN **Numaralarımız: Garanti Bankası**
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 25 Ağustos 2016 | Sayı: 469

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Emrecan AKYOLCU

Caner DAĞLI

Uğur AKSOY

Janberk ÖZDEMİR

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

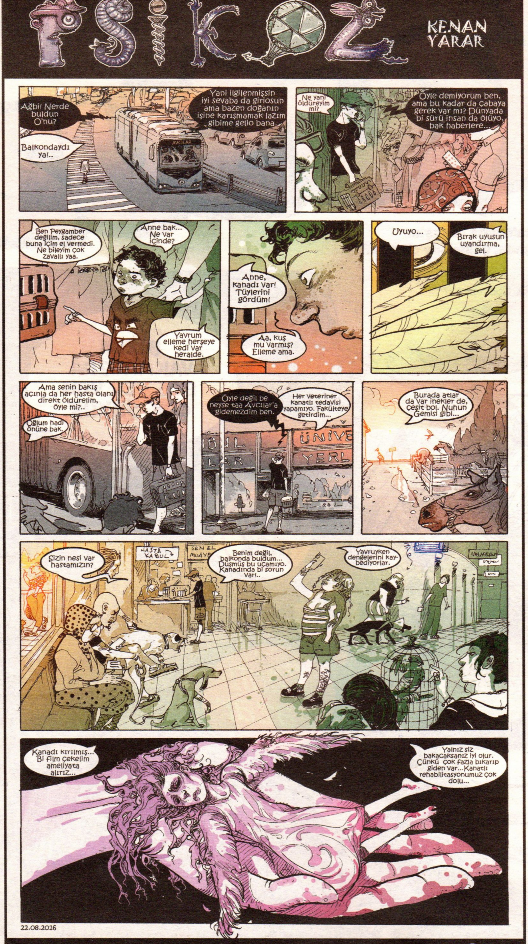
-SON-

1 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2016/36 No: 470
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

TBMM Başkanı İsmail Kahraman, Küba devriminin simgesi Ernesto Che Guevara hakkında konuştu: "Che denen eşkıya benim gencimin yakasında, göğsünde olamaz."

Vatandaşa Sorduk: CHE

Ödünver KAMIŞ (38):

Ben Çe Guvera'nın babası olsaydım, "Olum bak fıstık gibi hükümette bakanlık vermişler, hala elde tüfek sincaplık peşindesin... Otur g*tünün üstüne, biraz para biriktir, akarken doldar... Bi evin olsun, araban olsun... Arkadaşlarını düzgün seç.. Bu fideller, Kastrolar ite benziyolar sana bunlardan fayda gelmez. Yuva kur, torun sevelim" derdim.. Ama anası olacak kadın bırakmazdı ki diyim.. Çünkü alkol alıyorum çok ve şiddet meyilimim var.. Üç kez evlendim boşandım.. Dövmetli geçimsizlik... Fakat nihayet hatamı anladım... Bi gün kendi kendime dedim ki "Karıla ne vuruyon olm... Zaten vurra vurduğunun yarısı boşa gidiyo.. Karı çoktan bayılıyo, yediği dayağın farkında değil, sen hala amele gibi vur ha vur çalışıyon" dedim... Yani uzunun kısalısı, bazen inanmıyodum gerçekten bayıldıklarına... Tiyatro yapıyolar sanıyodum, daha da sinirleniyodum.. Hiddetoloji artıyor..

Personelhan KARDEMİR KARABÜK

Padişahın başına bela amk çocuu.. Takınıyor silahını çıkıyor dağa, aşağa doğru başlıyor sıkmaya, tav, tav, tav... Yapma Çe, etme Çe, ötesini, berisini, diyesiye Burgaz adaya cumhuriyet kuruyor, Heybeliyi haraca kesiyor, Büyükadada da ünü var.. Sultan Süleyman dev toplar döktürüp, yarılış adayı topa tutturup dümdüz ediyor ve yassı ada oluşuyor.. Çe bakıyor papuç iş veri ekspensiv, kayığa binip kaçıyor.. Tuzlaya.. Kısa sürede Tuzla belediyesi ekipleri tarafından kuşatılan Çe sahilde kahpece imha edip vuruluyor.. Mezarını da oraya yapıyolar.. Ama Bedrettin Dalan zamanında üzerinden sahil yolu geçince cesedi ziyan olup gidiyor Çe'nin.. Ve tarihin altın sayfalarına "Sgmişim Çe'yi, sana bi şey olmasın" diye geçiyor..

KAPAK KONUSU

Fransa'da haşemalı kadınlar plajlardan polis zoruyla kovuluyor.

N.S.A
NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış Uygur

Normal şartlar altında bütün dünyanın tepkisini çeken bir örgüte karşı düzenlenen bir operasyonun bu örgütün en azından sempatizanlarını ele geçirmesi beklenir. Ama **Yeni Türkiye** 3 yıldır sınır komşusu olan bir örgüte düzenlediği operasyonda günlerdir bu örgütün tek bir üyesini bile yakalamış, etkisiz hâle getirmiş değildir. **Yeni Türkiye'nin** "ılımlı" diye pazarlamaya çalıştığı işkenceci katiller sürüsünün kanepe minderlerinin arkasında IŞİD'li arama görüntüleri her ne kadar birilerini IŞİD'in peşinde olduklarına inandırsa da, silahlı örgüt mensuplarının kanepe minderlerinin arasına saklanabileceğini aklı kesmeyenler bu operasyona şüpheyle yaklaşabilir.

Ve yine **normal şartlar altında** beğenmediği, hoşuna gitmeyen, kendisine karşı çıkan hemen herkesi terörist olarak adlandırıp televizyon ekranlarında yedi gün yirmi dört saat "Bizim için bütün terör örgütleri birdir, terör örgütleri arasında ayrım yapmayın," diye gazel okuyanların, terör örgütü olarak nitelediği oluşumların neredeyse hepsinden daha tehlikeli, kimi çocukların kafasını kesen, kimi sırf başka mezhepten olduğu için çocuk kadın demeden katliam yapan adamları desteklemesi beklenecek şey değildir. Ama **Yeni Türkiye'nin** akademisyenlerinin bir yandan önüne geleni terörist diye suçladığını ve bu örgütler arasında hiçbir fark olmadığını iddia ettiğini ama bir yandan da ne idüğü belirsiz bir katiller sürüsünün ilerleyişini avuçları patlayıncaya kadar alkışladığını görebilirsiniz. Ha tabii "Bim bam bom, benim de artık kendi teröristim var," diye şarkı söylemelerini bekleyecek de değiliz orası ayrı.

Normal şartlar altında adı "birlik, beraberlik ve kardeşlik mitingi" olan bir siyasi toplantıda olumlu mesajlar verildiği varsayılır. Ama **Yeni Türkiye'nin** "birlik, beraberlik ve kardeşlik mitinginde" idam, gözaltı ve baskı mesajları yankılanır. Bu durumda "telin" mitinginde neler vaadedileceğini düşünmek bile insanın başına ağrılar sokabilir.

Devlet Tiyatroları, "milli, manevi duyguları pekiştirmek" amacıyla yeni sezonda sadece yerli oyunları sahneleme kararı aldı.

İstanbul Valiliği, "son günlerde meydana gelen terör olayları nedeniyle" 30 Ağustos Zafer Bayramı resepsiyonunu iptal etti.

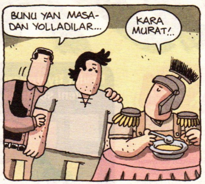

Haydarpaşa GATA Hastanesi'nin ismi "Haydarpaşa Sultan Abdülhamid Eğitim ve Araştırma Hastanesi" olarak değiştirildi.

nisan hakan

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

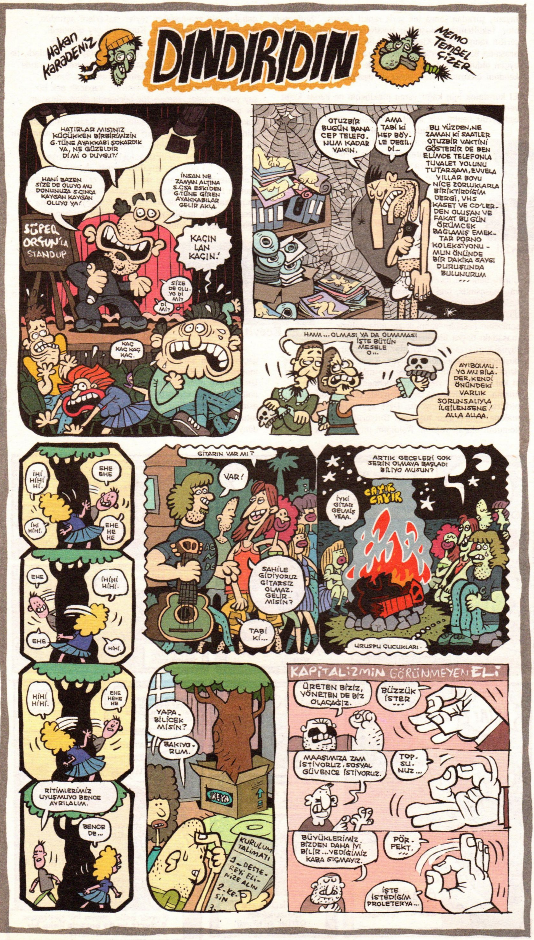
æ Bugün öğle iki'de uyandım. Normalde on on bir gibi uyanırım. Dokuz buçuk'ta da uyandığım oluyor. İki ne ya, iki ne. Hiç uyanmayaydım madem. İki ne. "Ne salak bir gün" dedim "bugün", öyle kendi kendime. Özlem'im, "iki'de uyandın, normaldir" dedi. Dedim "ya neyine normaldir, neyine normaldir, o zaman ben" dedim "Kadıköy Nüfus Müdürlüğü'ne gidiyorum, kimlik kartımı yenileteceğim." Gün salak başladı ya, aynen devam etmeliydi. Ağzıma marşmalovlu bisküvi attım, çıktım yola. Girdim nüfus müdürlüğüne, kalabalıksle. Aldım numaramı, sıramı bekliyorum. Ama bir yandan da çok açtım. Marşmalovlu bisküvi bir yere kadar. Nasıl sıcak bir yandan da. Dedim ben bir şeyler yiyeyim, öyle geleyim, nasıl olsa sıra gelmez. Gittim bir şeyler yedim, geldim, sıram geçmiş. Hemen de geçmiş. Bugün uğraşamam artık dedim, çıktım oradan. Çok sıcak. Pis sıcak olur ya, o işte. Biraz da Bahariye Caddesi'nde salak gibi bir o tarafa bir bu tarafa yürüdüm, eve dönmeye karar verdim. Eve döndüğümde saat dört buçuk'tu. "N'aptın" dedi Özlem'im. Dedim "yani n'apayım, hiçbir şey yapamadım." Elimdeki gayet şahane, hani olur ya, o bir kez olur, vesikalık fotoğraflara baktım on ikili olarak, hüzne boğuldum. Çünkü çok inanmıştım bugün nihayet kimlik kartımı yenileteceğime. Yarın yeniletsem mutlu olmam. Her şeyin bir günü bir zamanı var. Bunu bugün yeniletmeliydim. "İstersen Üsküdar'da yeniletelim" dedi Özlem'im. "Nasıl ya" dedim. "Üsküdar boş oluyormuş genelde" dedi. "Yetişemeyiz ki" dedim. "Nasıl yetişemeyiz" dedi. "Şimdi çıksak arabayla rahat yetişiriz" dedi. Dedim "gerçekten böyle bir şey olabilirse araba aldığımıza gerçekten çok sevineceğim." Hazar'ı da hazırladık, iki dakika içinde evden çıktık. İnanılır gibi değil ama dört kırk beş'te ben nüfus müdürlüğündeydim. Dört elli'de yeni kimlik kartımla çıktım oradan. Arabaya bindim, "kan grubumu ekletmeyi unutmuşum yeaa" dedim. "E yine git" dedi Özlem'im, "biz burada bekliyoruz" dedi. Yine gittim, dört elli gibi yine yeni kimlik kartımla çıktım yine oradan. Olağanüstü bir olay bu. Yetişebilir miyim diye düşünürken iki kez kimlik kartımı yenilettim. Kassam bir kez daha yeniletebilirdim. İşte şimdi mutlu bir insanım. Çünkü eğer bugün bunu başarmasaydım belki bir on yıl daha yeniletmeyecektim kimlik kartımı. Mutluyum.

æ Geçenlerde bir sünnet düğününe katıldım. Boğaza nazır bir mekanda trilyarlık bir sünnet düğününden bahsediyorum. Düğün sahibi baba aldı eline mikrofonu, bir konuşma yaptı, daha sonra da aile fertlerini tek tek sahneye davet etmeye başladı. Bayağı da bir geniş aile, sahne doldu. Derken bu fertlerden biri hop kaptı mikrofonu. O da bir konuşma yaptı, daha sonra da "durun size bir fıkra anlatayım"a geldi nokta. En korktuğum an. Yanımda arkadaşım vardı, dedim "hiç hoş şeyler olmayacak şimdi bak seyret." Çünkü mizah ciddi bir iştir, ehil değilseniz işiniz zordur, bir de yüzde doksan bel altı hikayeler anlatılır hep nedense. "Bir sünnetçi varmış" diye başladı fıkrasına. Hemen de sünnet düğünü ya, sünnet fıkrası. Emekli olmuş sünnetçi. Demiş ki ben bu uçları bir terziye götüreyim de diksin. Fıkra kafadan gerizekalı işi. Uçları niye biriktiriyor, hadi biriktirdi, nasıl muhafaza ediyor, hadi bir şekilde muhafaza etti, neden terziye götürüyor. Delireceğim. Bırakmış terziye, bir hafta sonra almaya gitmiş, terzi buna uçlardan bir cüzdan dikmiş, cüzdanı vermiş sünnetçiye. Off, aktarırken bile bunalma geldi. Velhasılıkelam fıkranın sonunu ben buradan paylaşmayacağım, çünkü yani o kadar da değil, "BEN" köşesi lan bu, öyle her şey olur mu, buz kesti ortalık. Ağlarsınız yani fıkranın sonunu duysanız. Geneli zaten fenaydı da sonu bombaydı. İnsanlar birbirlerine bakmaya başladılar. Başkası adına da kendi adımıza da çok utandık. Trilyarlık düğünü bir fıkrayla mahvetti adam. Ben artık orada daha fazla kalamazdım. Hazar'ı bahane ettim, ayrıldım oradan. Arkadaşım da benim peşimden geldi. İçeride oksijen yoktu artık. Korkunç bir saldırıydı. Sonra ne oldu bilmiyorum, kalanlara sabırlar diliyorum.

æ Biz çok çocukken de kardeşimin Kamil adında bir sınıf arkadaşı vardı. Zaman zaman bizde de kalıyordu. Çok seviyorduk biz Kamil'i. Yalnız Kamil'in pis bir huyu vardı, paylaşımcı değildi. El atarisi vardı bir tane Kamil'in, voleybollu, oynadıkça oynayası geliyordu insanın. Biraz oynatıyordu, sonra elimizden alıyordu. Minnet duygusu da yoktu. Yalvarsak bile vermiyordu. Bizim evimizde kalıyordu, bizim ekmeğimizi yiyor, bizim suyumuzu içiyordu, atarisiyle oynatmıyordu. Deli çıkacağım. Bir akşam uyuyacağız öyle, ben, kardeşim ve Kamil aynı yatakta yatıyoruz. Dedim ki "Kamil, uyumadan önce bir el oynasam nolur ki" dedim ya. "Bugün annem geldi, anneme verdim atariyi" dedi. Dedim "öyle olsun madem". Yattık uyuduk. Bütün gece rüyamda Kamil'in atarisini oynadım. Bütün gece ama. Müziklerini bile duya duya. Sabah oldu uyandık, ben bir türlü rüyanın etkisinden çıkamıyorum. Hala duyuyorum o müzikleri. Sonra o müzikleri sanki gerçekten duyuyorum gibi geldi bana. Çok yakından ama. Yatağı kaldırmamla atariyle karşılaşmam bir oldu. Tam benim başımın altına saklamış. Ben de deli yattığım, bir o yana bir bu yana döndüğüm için hep, bir şekilde bir temas olmuş ve atari çalışmış. Kamil bir de yalancı. Bizim evde ne işi vardı, hala çözebilmiş değilim.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
Memo Tembel Çizer
HATIRLAR MISINIZ KÜÇÜKKEN BİRBİRİMİZİN G.TÜNE AYAKKABI SOKARDIK YA, NE GÜZELDİR Dİ Mİ O DUYGU?!
HANİ BAZEN SİZE DE OLUYO MU DONUNUZA S.ÇINCA KAYGAN KAYGAN OLUYO YA!
İNSAN NE ZAMAN ALTINA S.ÇSA ESKİDEN G.TÜNE GİREN AYAKKABILAR GELİR AKLA.
SÜPER ORGUN'LA STANDUP
KAÇIN LAN KAÇIN!
SİZE DE OLUYO Dİ Mİ?
Dİ Mİ?
KAÇ KAÇ KAÇ KAÇ.
OTUZBİR BUGÜN BANA CEP TELEFONUM KADAR YAKIN.
AMA TABİ Kİ HEP BÖYLE DEĞİL. Dİ...
BU YÜZDEN, NE ZAMAN Kİ SAATLER OTUZBİR VAKTİNİ GÖSTERİR DE BEN ELİMDE TELEFONLA TUVALET YOLUNU TUTARSAM, EVVELA YILLAR BOYU NİCE ZORLUKLARLA BİRİKTİRDİĞİM DERGİ, VHS KASET VE CD'LERDEN OLUŞAN VE FAKAT BUGÜN ÖRÜMCEK BAĞLAMIŞ EMEKTAR PORNO KOLEKSİYONUMUN ÖNÜNDE BİR DAKİKA SAYGI DURUŞUNDA BULUNURUM...
HMM... OLMASI YA DA OLMAMASI İŞTE BÜTÜN MESELE O...
AYIBOLMUYO MU BİLADER, KENDİ ÖNÜNDEKİ VARLIK SORUNSALIYLA İLGİLENSENE! ALLA ALLAA.
İHİ HİHİ Hİ.
EHE BHE
İHİ HİHİ.
EHE HE HE
EHE
İHİHİ HİHİ.
EHE
HİHİ.
HİHİ HİHİ.
EHE HEHE HE
RİTİMLERİMİZ UYUŞMUYO BENCE AYRILALIM.
BENCE DE...
GİTARIN VAR MI?
VAR!
SAHİLE GİDİYORUZ GİTARSIZ OLMAZ. GELİR MİSİN?
TABİ Kİ...
ARTIK GECELERİ ÇOK SERİN OLMAYA BAŞLADI BİLİYO MUSUN?
İYKİ GİTAR GELMİŞ YEAA.
ÇAYIR ÇAYIR
URUSPU ÇUCUKLARI.
YAPABİLİCEK MİSİN?
BAKIYORUM.
İKEYA
KURULUM TALİMATI
1_DESTEREYİ ELİNİZE ALIN
2_KESİN
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
ÜRETEN BİZİZ, YÖNETEN DE BİZ OLACAĞIZ.
BÜZZÜK İSTER...
MAAŞIMIZA ZAM İSTİYORUZ, SOSYAL GÜVENCE İSTİYORUZ.
TOPSUNUZ...
BÜYÜKLERİMİZ BİZDEN DAHA İYİ BİLİR... YEDİĞİMİZ KABA SIÇMAYIZ.
PÖRFEKT...
İŞTE İSTEDİĞİM PROLETERYA...

can sın çağ lar
...Ölen kişi sayısının artmasını~
TLAK
TISS
TIS
HIRSIIZ! HIRSIZ VAAAR!
Fiyuuv Fiiiyu
TIS
TISS
DAN DAN DAN
HA!
CADDEBOSTAN SAHİLE NASIL GİDERİM?
İ-İLERDEN DOLMUŞ VAR.
ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM
KES LAN!
TUTS!
TUTS!
TISS
him
AIAH!
RRRR
PAT
PAT
AH!
SRAK
İMD- immp!
KIPRAŞMA!
ÇPOK
ÇPO
TISS
NE KADAR HARİKA Bİ GÜNDÜ...
ARTIK UYKU VAKTİ!
SON

O SIRADA

ERMAN ÇAĞLAR

Bir işletmenin tuvaletinde gönlümü en çok ferahlatan temizlik malzemesi köpük sabundur. Pembe sıvı sabunlar bana okuduğum ilk, orta, lise ve üniversite düzeyindeki devlet okullarının sonsuz fayans kaplı tuvaletlerini hatırlatır, kalbimi ağırlaştırır.

Beyaz, mavi, yeşil ve gül-kurusu fayanslar; yerler fayans, duvarlar fayans, lavabolar fayans, her şey fayans. Üniversitede psikoloji okudum; derste bilinç nedir, insandan başka kendi bilincinin farkında başka bir canlı var mı, bunu anlamanın bir yolu olabilir mi tartışıyordum. Dersten çıkıp fayansa girince her şeyi unutuyordum. Bilinç yok, benlik yok, fayans var. Okullar bitene kadar kabusum oldu fayans. Keşke parasını bastırıp o dönem yeni yeni açılmakta olan özel üniversitelerden birine gitseydim. Belki bana ufak da olsa bir şeyler kalırdı yüksek öğrenimden. Üniversitenin dekanı gözlerimin önünde, benimle birlikte seçti fakültenin tuvaletlerinin fayanslarını. Orjinal olarak s.çmaya girmiştim tuvalete, ama dekanın da yanında başka adamlar, sekreterler ve fayans ustasıyla tuvalette olduğunu görünce rotayı el yıkamaya çevirdim. "Siz ne diyorsunuz?" diye sordu dekan sekreterlere, "tek renk olursa hesaplı olur diyorlar dekan bey" dediler. "Tek renk çirkin oluyor, umumi tuvalet gibi oluyor" diye üzüldü dekan. O da biraz estetik istiyordu, biraz olsun nefes almak istiyordu. Dikkatini benden yana çevirdi: Bakın öğrencimiz var burada, onlar kullanacak sonuçta, onların da fikrini almak lazım... Ne diyorsun delikanlı, beyaz fayansın üzerine renkli fayansla şerit olsa daha şık olmaz mı? Bak şuraya kadar beyaz fayans, şuradan sonra tek şerit renkli fayans. "Muhteşem olur, fakültemize yakışır bir tuvalet olur efendim" dedim, şeritin rengi olarak Klein Mavisi ile Ecevit Mavisi arasında bir süre gidip geldik, sonra fiyat olarak daha uygun olduğu için Ecevit Mavisi'nde karar kıldık. O gün kendimi öldürmediysem, biraz da üşendiğimdendir.

Klein Mavisi

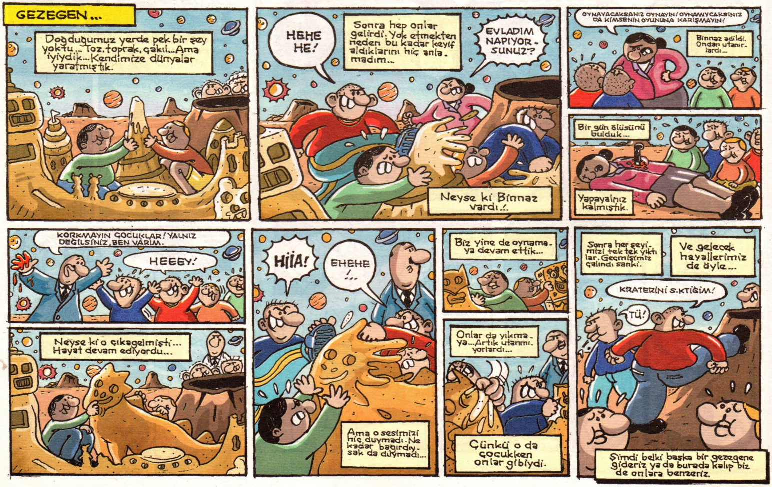
El kurulama için kağıt veren makinenin ne kadar kağıt verdiğine de bakarım. Biraz insana verilen değerle eşdeğerdir benim için kağıt makinesinin verdiği kağıt. Kağıdı azar azar veriyorsa üzerime alınırım, "aşkolsun lan" derim. İnsanlar niye böyle birbirlerine karşı, ne ara vazgeçtik birbirimizden? Ben yine aklımdaki miktarı alana kadar el sallayacağım kağıt makinesine, arkamda sırada bekleyen biraz daha uzun bekleyecek, bana karşı hiç gerek yokken duygular geliştirecek beklerken, kişiliğimle ilgili fikirler yürütecek, belki çok ufak bir ".mınakoduğum" diyecek nefesinin altından. Çünkü belki de içeride beğendiği bir bayan var masasında, ona karşı hamleler yapıyor, kafasında onu güldürmelik hikayeler düşünüyor. Masadan ayrı geçirdiği her saniyenin hesabını yapmak zorunda kalıyor, masadaki başka bir eleman yokluğundan faydalanıp kıza küçük oyunlar edebileceği düşüncesiyle cehennemi yaşıyor. Kağıt makinesinden üç değil de altı kağıt alabilmek için makinenin karşısında el kol hareketleri yaparken cehennemi yaşatıyorum adama. İşte böyle yoktan sebeplerle düşman oluyoruz, birbirimizden vazgeçiyoruz. Oysa ayarlanabiliyor o makine, içinde ayar tuşu var. Biliyorum, çünkü askerliği komutan olarak yaptım. Kaldığım misafirhanede sıkıntıdan merak ettiğim her şeyin içini açtım, kendi çabalarımla açamadığım şeyleri askerlere açtırdım, her şeyin içini inceledim. Kimse bir şey diyemedi. Misafirhanede de her yer fayanstı. Sıkıntıdan ve fayanstan aklımı yitirdim. Askerler anlayışla karşıladı, ne zaman bir şeyin içini açtırmaya karar versem ellerinde tornavidalarla, penselerle yanımda oldular. Onların da biraz hoşuna gidiyordu sanırım, yapacak pek bir şey yoktu çünkü, zaman zor geçiyordu. Ben olmasam bir çoğu uyuşturucu batağına düşebilir ya da yatarak askerlik yapmak zorunda kalabilirdi. Kağıt makinesinin içinde kağıt uzunluğu ayarı olduğunu böyle öğrendim. Bir iki gün kağıt makinesinin ayarıyla oynayarak, en doğru uzunluğu deneme yanılma yoluyla bulmaya çalışarak geçti. Bir iki gün de, misafirhanedeki diğer bütün kağıt makinelerinin ayarlarını doğru ayara çekmekle harcadık. Zaman bir şekilde geçiyordu. Askerlerin koğuşlarındaki kağıt makinelerini de ayarlamaya karar verdik ama gece vakti ilk makineyi açmaya uğraşırken benden daha rütbeli bir komutan bizi yakaladı ve azar içinde bıraktı. Altımda şort pijamam ve parmak arası terliklerimle kırkbeş dakikaya yakın azar dinledim. Ne zaman bir kağıt makinesi sevgisiz ve ilgisiz denecek ölçüde az kağıt verse o günleri hatırlarım, içim sıkılır, kalbim büyür.

Ecevit Mavisi

O yüzden, bir gün birlikte konuşup eğlenmek, hoşça vakit geçirmek için bara gittiğiniz bir arkadaşınız tuvaletten morali bozuk dönerse yadırgamayın, alaya almayın. Unutmayın; dünya bazılarımız için duygusal tuzaklarla dolu bir mayın tarlasıdır. Ne olursa olsun birbirimizden asla vazgeçmemeliyiz, ayağı takılıp tökezleyenin elinden tutup yeniden yan yana koşmaya devam etmeliyiz. Bu dünya bizim. Sevgiler, Erman.

groagh@gmail.com

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

● Geçen hafta yine bir taksi şoförüyle olan derin sohbetimizde -evet, en derin sohbetlere taksi şoförleriyle giriyorum ve çoğu kez onlar bunun farkında bile olmuyor- verdiğim cevabı inanmayan şoför, sırıtarak "Ehe ehe, ama bilirsin abi, düşen uçakta ateist olmaz," dedi. Mesleğim gereği hiç uçmayan birisiyim. Yani evet, ben de mesleğim gereği çok sık uçan biri olmak isterdim ama meslek ortada arkadaş, oturuyorsun, yazıyorsun; kimse kimseyi bir yere uçurmuyor, çok çok İzmir'e kitap fuarına uçakla gidiyoruz o da zaten "Kalktık mı?" sorusuna "Kalktık," cevabı verilemeyen, biraz hızlı davranılırsa belki ancak "İnişe geçtik," denebilen bir uçak yolculuğu. Yani o mesafede uçak türbülansa girse, sarsılsa falan insan kendi ahiret inancını sorgulayana kadar çoktan köprü uçağa bağlanmış, yandaki tezcanlı ayaklanıp kabin üstü bagajına uzanmış oluyor.

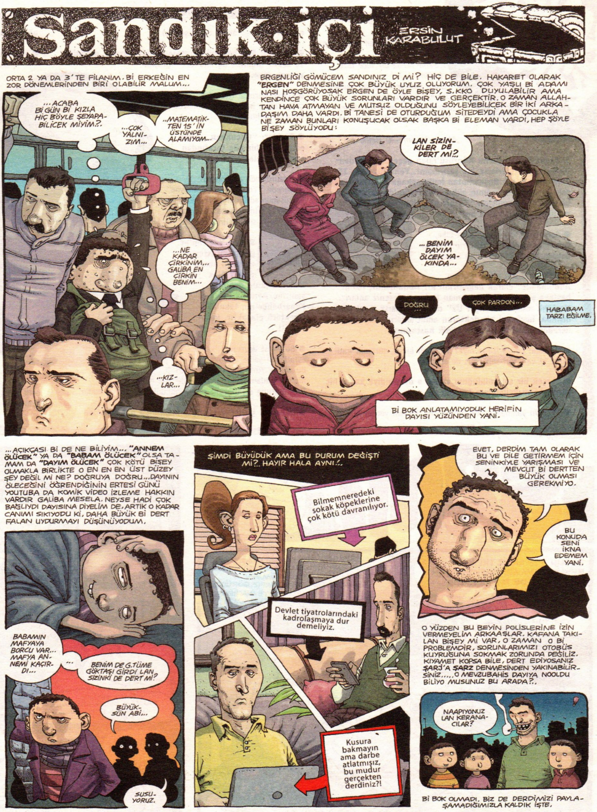
● Ha ama nedir yine de arada bir uçağa biniyorum. Hatta çok merak edip deniz uçağına bile bindim, Haliç'ten kalktık, Gemlik'e indik, bir süre için kendimi Mister No'nun yolcusu gibi hissettim o kadar. Ve tabii "düşen uçakta ateist olmaz" lafını da çok duydum ama bunca zamandır hiç ikna olamadım. Yani şimdi bunun aksini ispatlamak adına gerçekten düşen bir uçakta olmak istemem ama mesele de bu zaten.

● Öncelikle ben kendi payıma uçak türbülansa girdiğinde, "kemer ikaz ışıkları" yol boyu bir yanıp bir söndüğünde falan ne yalan söyleyeyim korkmuyorum. Yani en azından şimdiye kadar korkmadım. Hatta bir keresinde kemerini bağlamayı unutan ya da bağlamaya gerek görmeyen iki yolcunun kabinin içinde sağa sola ve birbirlerine çarparak uçuşmalarına neden olan bir sarsıntıda bile çok da korkmadım.

● Ha bu korkusuzluğum uçak yolculuğunun en güvenli yolculuk olduğuna dair istatistiklerden, Playstation'da Fifa oynarken ya da bira şişesinin kapağını açmaya çalışırken ölenlerin sayısının uçak kazalarında ölenlerden fazla olduğuna dair ilginç bilgilerden falan da ileri gelmiyor. Zaten öyle bir temel arasaydım, Playstation'da Fifa oynamaz, bira içmez ve daha da kötüsü biranın yanında fıstık da yemezdim zira adım gibi eminim ki fıstık yerken ölenlerin sayısı da uçak kazalarında ölenlerden fazladır. Vallahi hiç bakamayacağım, çok isteyen google'lasın, olmadı haftaya fıstık üreticilerinden, Sony'den, bira şirketlerinden falan gelen tekzipleri yayınlarım, köşe de bedavaya dolmuş olur. Tekzip yiyen gazetecinin belli etmemeye çalıştığı çakal sevincini bir de ben yaşayayım: Orucu uykuya tutturan mümin, öğleden sonra okulu tatil olan okul çocuğu gibi parlıyor adamların gözleri "Oh bu köşe de kendiliğinden doldu," derken. Bir de o tekziplerin yanına küçük bir paragraf yazıyorlar sanki çok müteessirmişler gibi. (Achievement Unlocked: Hayatımda ilk defa müteessir kelimesini cümle içinde kullandım.)

● Tabii nasıl tekzip yiyen köşeci sevincini belli etmemeye çalışıyorsa, ben de uçak ne zaman türbülansa girse, kemer ikaz ışıkları ne zaman beklenmedik bir anda ve bir anons eşliğinde yansa belli etmemeye çalıştığım bir lunapark heyecanı yaşıyorum ama elbette etrafımda birden bire salavat getirmeye başlayan insanları da görmüyor değilim. Hatta salavatlı türbülansı tercih ediyorum, daha lezzetli oluyor. Salavatsızı çocuk eğlemeye yarayan, daha alçaktan ve yavaş dönen zincir veya atlıkarınca falan gibi oluyor da salavatlısı uçağın aniden irtifa kaybedip böyle bir içinizin fiziki olarak çalkalanmasına neden olan hareketlerini de hesaba katacak olursak bir lunaparktaki sizi çalkalayan, sarsan, yüksekçe bir yerden aniden indirip çıkarıveren bütün aletlerin kombosu oluyor. Gondol lezzetini de deniz uçağında almış, Lunapark tavasında ayakta dikilen adam tadını bir türbülansa tuvaletten dönerken yaşamış birisi olarak bir uçakta yaşamadığım tek lunapark atraksiyonu güldüren aynalar diyebilirim.

● Ama uçağımız gerçekten düşüyor olsa, dışarıdan bakan biri için asıl ateist olduğu düşünülecek kişiler salavat getirenler olmuyor mu sizce de? Neticede ölümden sonra yaşama inanmayan, hepi topu 80 yıl yaşayıp yok olacağını kabullenen ateistin, ölüm karşısında, çok daha abartılı tepkiler vermesi beklenir. Hatta düşünecek olursanız **düşen bir uçakta herkes sapına kadar ateisttir.** Ölümden sonra sonsuza kadar yaşayacağına inanan adamın düşen bir uçakta çığlıklar atması, dualar ederek kendini paralaması biraz riyakârca ve hatta aç gözlüce geliyor bana. Çelişkili gibi gözükse de bu noktada uçağın düşmemesi için dua edenin öncelikle ateistler olması gerekiyor çünkü matematik ortada. Neticede nereden baksanız bir tarafta "80 bölü 1" var diğer tarafta "80 bölü sonsuz." İlkinde her şey kaybediliyor, ikincisinde kaybedilen sıfır. Matematiksel olarak hayat ilkine kıymetli ikincisine resmen kıymetsiz. (Bu matematiksel karşılaştırmayı sürdürürseniz Ali Nesin gelip hepimizi dövebilir. Sırf okuduğunuz için sizi bile dövebilir, o yüzden bu hiç olmamış gibi yapalım arkadaşlar, çaktırmıyoruz, devam.)

● İşte ben bunları düşünürken (Ve "Hah iyi, bu haftaki köşe belli oldu," derken) taksi gereksiz yere hızlanarak sol şeride geçti sol şeritteki araçların da o kadar hızlı gitmediğini görünce tekrar sağ şeride geçmek istedi, yalpaladık falan ve etrafımızdaki arabaların sadece Türkiye'de duyabileceğiniz "sinkaflı" kornalarıyla kendime geldim. Taksici hâlâ "Düşen uçakta ateist olmaz," lafına cevap bekliyor muydu bilmiyorum ama "Olmaz tabii," dedim. "Ateist keriz mi düşen uçağa binsin yavrucuğum. Anca böyle taksiye biner işte."

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"...
Melali anlamayan nesle aşina değiliz
Sana yalnız bir ince taze kadın
Bana yalnızca eski bir budala
Diyen bugünkü beşer,
Bu sefil iştiha, bu kirli nazar,
Bulamaz sende, bende bir ma'na
..."

Ahmet Haşim – O Belde'den

● **Yavuz Sultan Selim Köprüsü'nden geçen alevilerden iki kat para isterlerse hiç şaşırmam!..Yeni duydum, 15 Temmuz gecesi, Başkomutan halkı sokağa çağırdığı zaman, sokağa çıkma yasağının olduğu Nusaybin'de yaşayanlar birbirlerine sormuşlar: "E, biz n'apalım şimdi, çıkalım mı dışarı, çıkmayalım mı?!"**

● Aslı Erdoğan'ı hapse atan ülke, yarı açık cezaevidir. Hiçbirimiz gezip dolaşmıyoruz, sadece volta atıyoruz...

● **GATA'nın adı niye "Sultan Abdülhamit" olarak değiştirildi ki? Abdülhamit, hangi hastaya şifa vermiş? "Lokman Hekim" deseniz anlarız. Hastalık mucidi "Behçet Uz" deseniz anlarız. Erol Köse dışında, herhangi bir doktorun adını anlarız, Abdülhamit nereden çıktı? Hakikaten klinik hastasınız!..**

● Türbanlı polise itiraz niye? Türbanlı hırsız, türbanlı katil varsa ki var, türbanlı polis de olacak!

● **Gerçek bir sorumluluğum varsa, o da şimdiye kadar hiç yazmadığım kelimelere karşıdır...**

● "Yeşilin yanmasına 14 saniye var, dövsem yetişemem, dua et sen!" (Bir şoförden diğer şoföre)

Bizde başarı yok, arkası güçlü olmak var ve başarısızlık da yok, ayağı kaydırılmak var!..

● **Türkiye: Fen bölümü öğretmenlerinin kararlı, organize ve sessiz biçimde öğrencilere "taktığı" yegane ülke...**

● Günün birinde Robert de Niro ile çalışacağım hiç aklıma gelmezdi. Hala da gelmez!

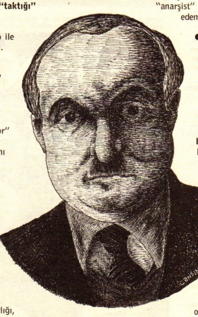
● **Türkler: "Çocukken sarışın" olup, gizli bir güç tarafından esmerleştirilen kavim...**

● Huzurevinde düzenlenen eğlencede "Yolun sonu görünüyor" türküsünün söylendiği bir ülkede insanın ne kadar canı sıkılabilir ki?!

● **Aziz Yıldırım'ın gitmesini isteyen az değil ama hiçbiri Alex kadar tutkulu değildir sanırım. Aynı hafta Fenerbahçe'nin teknik direktörü olacaktır, kesin sezgi!!**

● Sosyalist devrimin "kendi evlatlarını yeme" ihtimali var, bu doğru. Ama kapitalizmin varlığı, hiç durmadan "evlat yeme" eylemine bağlı. Başkalarının evlatlarını, sıra kendininkilere gelene kadar...

● **Bebekler gözlerini elleriyle kapatınca hakkaten de görünmez olduklarını sanıyolarmış. Yazık lan!**

● Konforu çakılmasın, düzeni bozulmasın diye kolpadan "anarşist" takılan bir tür var. Kendilerini bile ikna edemiyolar...

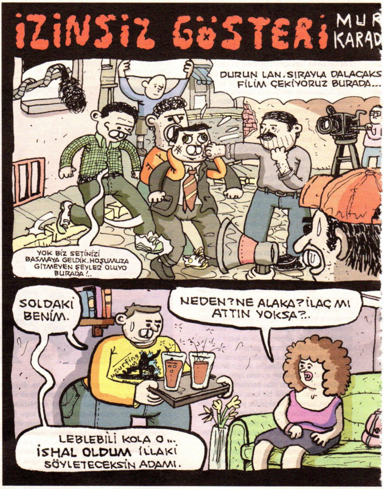
● **UFO mu? Daha misafir odalarında bulunan aşırı büyük, kristal ve hiç kullanılmayan kül tablalarının sırrını çözemedik ki!**

● İki kardeşten birine "Barış" diğerine de "Savaş" adını veren başka bir kavim var mıdır acaba?!

● **Futbolla ilgilenmek, en azından, her işin "10 numarasını" arayıp bulmaya yarar...**

● Lolita, tartışmasız başyapıt. Nobakov'un romanını Aydın Yayınevi'nin 1959 tarihli basımından okudum. Bu eski, güzel kitabın girişine yayınevi bir yazı yazmış, diyor ki: "Hatırlatın sahibine, Lolita'nın yazarına büyüklük atfetmeğe hiç lüzum yok. Hiç şüphesiz ki o korkunç bir adam, tabiri caizse ahlak cüzzamının en canlı örneği. Fakat içinde yaşadığı cemiyet hakkında çok güzel düşünüşleri var. Ümitsiz bir dürüstlük onu şeytana layık günahlarından kurtaramıyor. Anormal bir adam." Hem adamın çok satacağı belli kitabını bas, hem de gelecek tepkilerden kurtulmak için aynı adamı hakaretler ederek göm! Kültür dünyasında benzer

rnazlık az bulunur. Ahlak dolu bir sürü vasat kitap var, niye lita'yı basıyorsun o zaman derler adama. Dedim işte.

Arif Erdem, FETÖ'den değil, haksız penaltılardan rgılanmalı!..

Bu toprakların ruh halini, tepede alıntı yaptığım büyük şairimiz met Haşim, çok güzel anlatıyor. Birinci Dünya Savaşı sırasında kere çağrılan Haşim, savaş bittiğinde iş bulmakta zorlanır. Bu rum için, işte şu sözleri sarfediyor: "Savaş olunca, vatandaş ğil misin, haydi cepheye derler. Askerlik bitip iş arayınca da, hadi ordan be Arap, sana verecek iş yok derler." Durum aynı durum, dram aynı dram, nurlar içinde yat ey şairlerin güzeli Ahmet Haşim...

una yaşamadı a nesil, tamamı atın hatırası...

● **"Doğal sayılar kümesindeki doğal sayı kadar, bu ıfta it var" demişti matematik hocamız...**

Bir beldeye isim haybeye konmuyor, bir kez daha öğrendim.

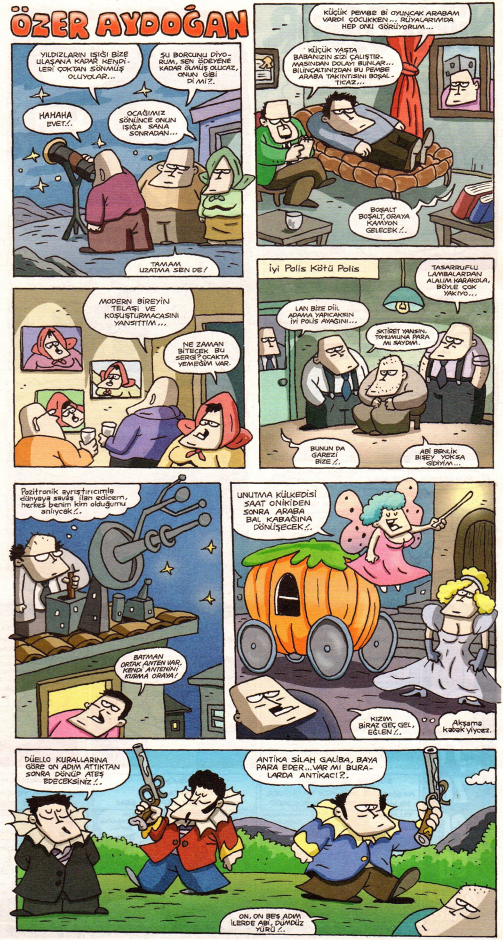
Geçen hafta Gündoğan'daydım, erken saatte uyanıverdim, gökyüzüne bi baktım, alev almış gibiydi. Ben böyle pembeler, morlar, turuncular görmedim. Algılarla oynayan mantardan bir kilo yesen olmaz. Tam manasıyla gün doğuyordu. O kadar sarsıldım ki, tekrar uyuduğumda rüyama da girdi...

● **İki Kıbrıslı, Londra'da karşılaşır, aralarındaki diyalog şöyledir: - Napan? – Napayım? – Napacan?!**

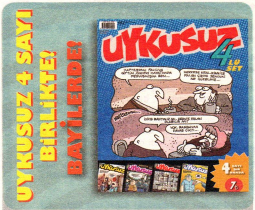
● Çocuğun kahvaltıya "Kalk ye, sonra gene yatarsın" diye uyandırıldığı tek yöre ıbiliriz...

vedatozdemiro@gmail.com

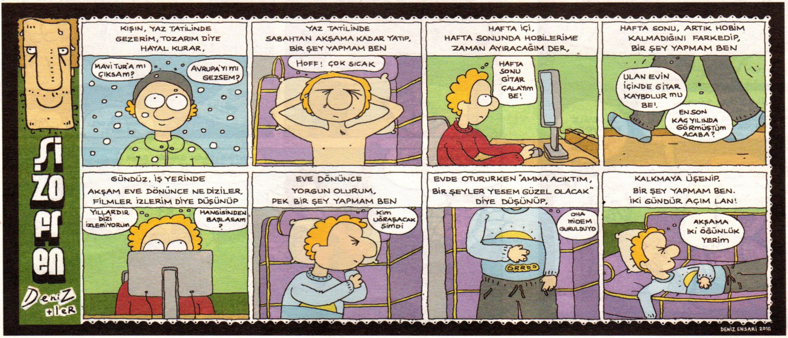

YİĞİT ÖZGÜR
BÜTÜN PARAMLA GÜNEŞ PANELLERİ ALDIM..., KENDİ ELEKTRİĞİMİ ÜRETMEK İSTEDİM AMA HEP KENDİ SUYUM GELİYOR...
SEN BUSUN, ÜZME KENDİNİ...
ÇOK ŞAPŞALIM, SUYUM KURUSUN.
KREDİ KARTINIZ BİZİ HİÇ İLGİLENDİRMİYOR! BANKA HAVALESİ YA DA KAPIDA ÖDEME SEÇENEĞİ DE VAR...
NEDİR O?
ALMAZ MISIN?
KAPI...
SANA HASAN'IN SELAMI VAR...
HANGİ HASAN?
O...SPU ÇOCUĞU...
KUSURA BAKMA UNUTTUM, BAŞKA BİŞEY VARDI ORDA...
KOMİK Bİ CİSİM BİZE YAKLAŞIYOR KAPTAN.
EĞLENCELİDİR HA O...
KUNDURCA AKIL HASTANESİNİN AÇILIŞINDA BİR İLK YAŞANDI
BEYBİSİ...
SİZCE ARKADAŞINIZ İNTİHAR MI ETTİ ÖLDÜRÜLDÜ MÜ?
VALLA POLİSLER ÖNCE HIRSIZLIK SÜSÜ DEDİLER, SONRA HUYSUZLUK SESİ DENDİ, ŞEREFSİZLİK DESENİ DE BULMUŞLAR... TUTKU ÇEMBERİ, ARZU TRAMVAYI DERKEN KAYITLARA CİNAYET OLARAK GEÇTİ AMA BANA SORARSANIZ YORGUN ARGIN EVE GELİNCE ILIK BİR DUŞ ALIP YATMAK GİBİSİ YOK...
..VAR!!...

UYKUSUZ 4 SAYI BİRLİKTE! BAYİLERDE!
UYKUSUZ
4 LÜ SET
4 SAYI BİR ARADA
7₺

UYKUSUZ 34
UYKUSUZ 35
CİLT
34
35
YAKINDA

SİZOFREN
DeniZ +leR
KIŞIN, YAZ TATİLİNDE GEZERİM, TOZARIM DİYE HAYAL KURAR,
MAVİ TUR'A MI ÇIKSAM?
AVRUPA'YI MI GEZSEM?
YAZ TATİLİNDE SABAHTAN AKŞAMA KADAR YATIP, BİR ŞEY YAPMAM BEN
HOFF! ÇOK SICAK
HAFTA İÇİ, HAFTA SONUNDA HOBİLERİME ZAMAN AYIRACAĞIM DER,
HAFTA SONU GİTAR ÇALAYIM BE!
HAFTA SONU, ARTIK HOBİM KALMADIĞINI FARKEDİP, BİR ŞEY YAPMAM BEN
ULAN EVİN İÇİNDE GİTAR KAYBOLUR MU BE!
EN SON KAÇ YILINDA GÖRMÜŞTÜM ACABA?
GÜNDÜZ, İŞ YERİNDE AKŞAM EVE DÖNÜNCE NE DİZİLER, FİLMLER İZLERİM DİYE DÜŞÜNÜP
YILLARDIR DİZİ İZLEMİYORUM
HANGİSİNDEN BAŞLASAM?
EVE DÖNÜNCE YORGUN OLURUM, PEK BİR ŞEY YAPMAM BEN
KİM UĞRAŞACAK ŞİMDİ
EVDE OTURURKEN "AMMA ACIKTIM, BİR ŞEYLER YESEM GÜZEL OLACAK" DİYE DÜŞÜNÜP,
OHA MİDEM GURULDUYO
GRROOO
KALKMAYA ÜŞENİP, BİR ŞEY YAPMAM BEN. İKİ GÜNDÜR AÇIM LAN!
AKŞAMA İKİ ÖĞÜNLÜK YERİM
DENİZ ENSARİ 2016

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

ÖCCE

Kolideki Antakya

Ankara'da askerliğimi asteğmen olarak yaparken aynı birlikten Antakyalı bir asteğmenle eve çıkmıştım. Yaklaşık iki ay sonra Gazi Üniversitesi'ni kazanan kuzeni de bize katıldı. Antakya'dan ilk kolinin gelmesi ve dolayısıyla benim kaytaz ve orukla tanışmam ise kuzenin gelişinden yaklaşık bir ay sonrasına denk geliyor. Kolinin geldiği günü dün gibi hatırlıyorum. "Oooo kaytaz böreği göndermişler!" diye bağırmıştı biri, diğeri "Oruk da var!" diye karşılık vermişti. Uğruna bağırılan şeylerin ne olduğunu bilmediğimden merakla mutfağa koşmuştum. Kolinin içine bakıyorlardı. Mutfak kapısında beni görünce, "Gel abi gel, ziyafet var," dediler. Daha kaytazı bitirmeden oruğu tutuşturdular elime. Beş dakika içinde üç kaytaz, iki oruk yiyerek yöresel coşkuya ortak oldum. Kaytaz ve oruğun o günden sonra birer ev arkadaşı gibi bizimle yaşayacağını henüz bilmiyordum.

Kolinin açılmasıyla evde bir Antakya ateşi yanmıştı, bu ateşi hemen her öğünde kaytaz ve orukla besleyerek sürekli canlı tutuyorduk. İlk başlarda bu durumu çok da garipsemedim. Sonuçta Anadolu'nun muhtelif yörelerinin kolilerle büyükşehirlere taşınması ve bu koliler sayesinde evlerin içinde minik Antakyalar, Kayseriler, Malatyalar tesis edilmesi yaygın bir davranıştır. Gurbetteki insan vücudunu memleketiyle doldurmak isteyebilir. Ev arkadaşlarımın da kendileri için gurbet sayılan Ankara'da dolanırken içlerini Antakya'yla tıka basa doldurmak istemelerini normal karşılıyordum. Fakat ilk kolinin açılmasıyla başlayan yöresel coşku bir türlü bitmek bilmedi. Stoklarımızdaki kaytaz ve oruğun tükenmesine yakın telefonla uyarılan Antakya koliler göndermeye devam ediyordu. İçimdeki Antakya gittikçe büyüyordu, beynim direniyordu ama midem artık Antakyalıydı.

Antakya Korosu Susmuyor

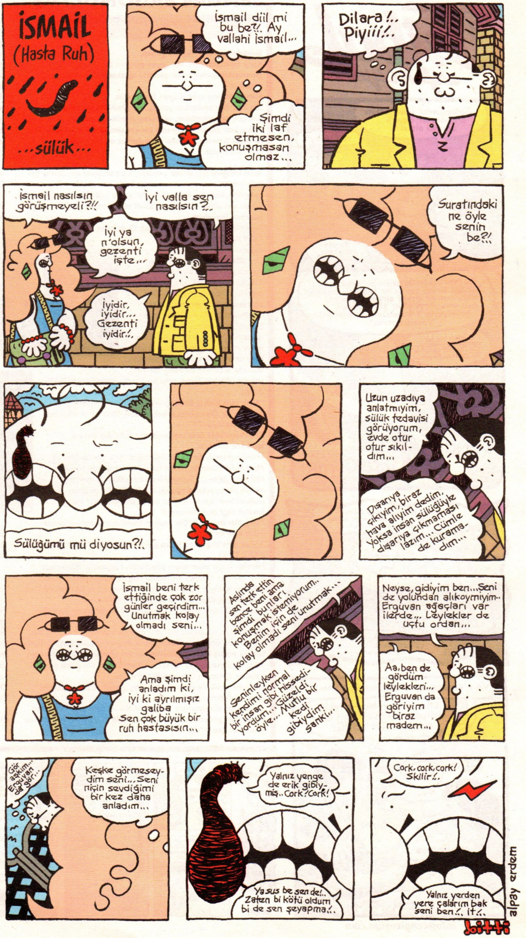
Koli koli Antakya gelmeye devam etti. Her kutu açılışında içeride sabırsızlıkla bekleyen Antakya büyük bir basınçla eve dağılıyordu. Kaytazlar, oruklar birer kavim gibi önce evi işgal ediyor, sonra da ağzımdan girerek tüm vücudumu ele geçiriyorlardı. Zamanla koliden çıkanlardan çok koli sahipleriyle ilgili sıkıntılar yaşamaya başladım. Onlar için "aşırı memleket övgüsü", "diğer gıdaları küçümseme", "yedirmekte ısrar" gibi yan etkileri olan bir tür ilaçtı kaytaz ve oruk. Özellikle kaytazın her gün yenebilecek kadar üstün bir lezzeti olduğundan emin olmaları, Antakya dışından, sıradan bir yurttaş için reddedilmesi mümkün olmayan bir lütuf olduğunu düşünmeleri iyice canımı sıkmaya başlamıştı. Memleket gururlarını zedelemeden eser miktarda kaytaz ve oruk yiyerek idare etmeye çalıştıkça, daha çok yemem konusunda baskı görüyordum. Daha önümdeki tükenmeden ev arkadaşım işaret parmağını bir silah gibi bana yönelterek ateş ediyordu: "Daha oruk?", "Daha kaytaz?" Seslere gittikçe yabancılaşmaya başladım. Başka bir coğrafyada, başka bir yüzyılda kahraman bir komutan(Oruk Reis) ya da bir lider(Kaytaz Han) gibiydi yediklerimiz. Kaytaz ve oruğun çokça seslendirildiği ve bolca yenildiği bir akşam aniden, "Köhme aşı vardır bizim oralarda," dedim. İsyana benzer bir duyguyla sallıyordum. Ciddiye aldılar. Keme, köme, tömeç, öğreç... diye sallamaya devam ettim. "Yuhlama"yla birlikte nihayet hayali bir coğrafya yarattığımı anladıklarında kahkahalar atarak kaytaz yemeye devam ettik. Gülerken açılan ağızlarımızdan çiğnenmiş kaytaz (kaytaz övelemesi) görünüyordu. O gece aşırı yemekten olacak kötü rüyalar gördüm: Antakya'dayız. *Guinness gözetmenleri eşliğinde 1500 yumurta, çuval çuval un, 250 kilo kıyma kullanılarak dünyanın en büyük kaytazı yapılıyor. Yapımı tamamlandığında Antakya halkı bu dev kaytazın etrafında halay çekmeye başlıyor. Müzik sustuğunda kaytazın tam ortasına çıkan belediye başkanı, "Hadi buyurun!" diye bağırıyor. Halay pozisyonunu bozmayan kitle büyük bir uğultuyla çemberi daraltarak kaytaza yaklaşmaya başlıyor. Kenarından ısıra ısıra kaytazın merkezine doğru ilerliyorlar. Hâlâ kaytazın ortasında duran belediye başkanı, "Bütün dünya görsün bunu!" diye bağırıyor.* Uyandığımda midem yanıyordu. Kahvaltıda kaytaz vardı.

Kaytazsız Bir Hayat Mümkün mü?

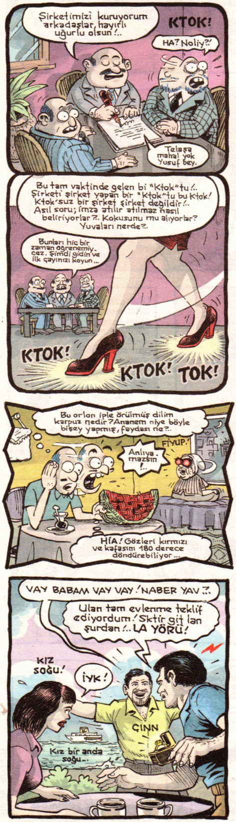
Bir akşam kaytazımdan kıl çıktı. Kıl, yöresel değil kişiseldir. Sırf Antakya'dan geldi diye kıllı kaytaz yiyecek değildim. Tuvalete gidip ağzımdaki parçayı çıkardım. Midem daha da çıkarmam, adeta kaytaz detoksu yapmam için beni zorluyordu. Mutfağa geri döndüğümde tabakta beni bekleyen kıllı kaytaza baktım. Arkadaşlarımı kırmak istemiyordum, ama bu kaytazı yemem mümkün değildi. Üniversiteli'nin yemeğini bitirip kalkması, Asteğmenin de buzdolabına yönelmesini fırsat bilip kaytazı çöpe atarak mutfağı terk ettim. Bu ustaca hareketle hem kıllı kaytazdan kurtulmuş, hem de hızla yemiş havası yaratarak Antakya mutfağını onore etmiştim. Yanıldığımı yaklaşık iki dakika sonra, Asteğmen odamın kapısından bana baktığında anladım. Suratı asıktı. "Kaytazı çöpe mi attın sen?" diye sordu. Meselenin kaytaz olmadığını, içinden kıl çıkmış bir yiyeceği Anadolu'nun hangi yöresinden olursa olsun yiyemeyeceğimi anlatmaya çalıştım. Surat asmaya devam etti. Kaytaz benim için bir lütuftu; kaytazla tanışmış olduğum için kendimi şanslı sayacağıma, tüm Antakya'ya şükranlarımı sunacağıma kaytazı çöpe atmış olmamı anlayamıyordu. "Abi kıldan nolcak, anneannemin kılıdır o," dedi. Kaytazı öve öve yememi, içinden kıl çıkarsa da, "Ooo kadim bir anneanne kılı bu, herkese nasip olmaz," diyerek keyfimi bozmamamı istiyordu. "Abi ben kendi ananemin kılını bile yemiyorum," demek dışında verecek bir cevap bulamadım.

Hayata Dönüş

Bir Cumartesi sabahı "Ooo öcce de var!" sesiyle uyandım. Yattığım yerden mutfak yöresini dinlediğimde, içi kaytaz, oruk ve gerçekten ne olduğunu zerre kadar merak etmediğim öcceyle dolu bir koli daha geldiğini anladım. Kahvaltıda yine şenlik vardı. Tavana bakarak, "Öcce..." diye mırıldandım. Eğer evde kalırsam, şimdiden dilime yerleşen öccenin bir saat içinde ağzımdan gireceğini biliyordum. Kalkıp giyindim. Hiç ses çıkarmadan kapıya yürüdüm. Mutfakta neşe had safhadaydı. "İkişerden altı öcce yeter mi?" diyordu biri, diğeri "Kaytaz da ısıtalım," diye karşılık veriyordu. Antakya, bu defa daha da güçlenerek eve yayılıyordu. Kapıyı yavaşça çekip Ankara'ya çıktım. Hava güzeldi. Kızılay'a inip sabah sabah bir bira içtim. Evrensele susamıştım.

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Kandilli'de eski bahçelerde,/ Akşam kapanınca perde perde"
Yahya Kemal

Şimdiden bir eylül ikindisi güneşi.
Karşı tepelerde, ağır ağır geçen geminin beyazında. Sudaki aksinde. (yumuşak/mahmur/uysal ışıltılar)--ağustos, hâlâ ben bu yazıyı yazarken--
Rüzgar da yine eylül rüzgarı. Serin serin.
Yaz bitti diye sevinirken yakalıyorum kendimi. *(eziyet gördüğü çok çok yaşlı efendisinin,–yataklara düşmüş efendisinin–durumunu gizlice, kapı arasından seyredip için için, sinsi sinsi sevinen biraz hain bir uşak)* Yataklarda dönüp durduğumuz o yapış yapış geceler. Az çektirmedi ama.

Yazın bittiğine ayrı üzülür çocuklar, kışın bittiğine ayrı.(bahar'ları fazla ciddiye almazlar ama--herşey, kesin, net olacak--) Ben de öyleydim.(karlı marlı olurdu kış'lar, yazlar makul--o küresel ısınma denen illet zuhur etmemiş--) Şimdi seviniyorum. Her ikisi de biterken. Büyüdüm.
Sevindiğime üzülüyorum ama bak. O da bişey.

KEDİ İÇ FERAHLIĞI

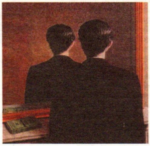

Yokuşu iniyorum.
O, arabanın üzerinde oturuyor.
Yokuşa park etmiş bir arabanın.
Yokuşa doğru değil, ters yöne doğru oturmuş. Duvara bakıyor.(yola doğru otursana gelene geçene bak! Yok.
Umurunda değil onun öyle şeyler.
Enteresan bulmuyor bizi--karnı toksa tabi, kıyameti kopartır yoksa, miyav miyav--) Yanından geçiyorum.
Epey uzunca bir alışverişe gidiyorum.
Üsküdar'a. Elimde torbalar, dönüşte, yokuşu çıkarken. Gene orda bu. Duvarı seyrediyor hâlâ. Düz duvarı.
"Allah sana kedi iç ferahlığı versin" diye bir temenni yok.
Ama olmalı. Olsun bence. İsabetli olur. Nasıl bir mahluk bu?
Zerre sıkılmıyor.
Zifiri karanlıkta ööle saatlerce oturabilir, düz duvara saatlerce bakabilir.
–Hani o geçen hafta da sözünü ettiğim "Çocuklardan Tanrı'ya Mektuplar" kitabında, zürafa için şöyle soruyordu çocuğun biri(4yaşındaymış):"Tanrım zürafaların şekillerini isteyerek mi öyle yaptın, yoksa yanlışlıkla mı oldu?" İşte o çocuktan mülhem"kedi" için benzeri bir soruyu sormak istiyor insan. Şekilleri değil de, karakterleri?
"Yanlışlıkla mı oldu?""Çok acaipler çünkü tanrım anlayamıyoruz onları, hem de hiç"
Köpek öyle değil ama. Bizim gibi o zavallı. Patlar sıkıntıdan.

KARA TİLKİ

Hani bir kuş'u anlatmıştım size burda. Epey oldu."Kandırıkçı Kuş" Bilmem okumuş muydunuz? İşte o hikayeyi bana anlatan arkadaşım anlattı bunu da yine. Aynı diyarlardan; Ağrı'dan. Ağrı'nın karlarla kaplı dağlarının etrafındaki köylerden.
"Kara Tilki" diye adlandırılan efsanevi bir (yaratık mı denir?) varlık.
Geceyarıları tek başına yolculuk edenlere musallat olurmuş bu.
Anlatılır durumuş da arkadaşım ilk defa onunla karşılaşmış, burun buruna gelmiş bir komşusundan, birinci ağızdan dinlemiş bu olayı.
Adını da söylemişti ya komşunun, hatırlamıyorum şimdi. *(Osman amca mı, Orhan mı, O'lu bişeydi)* Herneyse.
Gece, bir vesile ile çok uzak bir köye gitmek mecburiyetinde kalmış bu komşu amca.
At üstünde dönüyormuş. Kış gecesi. Karlar parıldıyor falan. Issız bir vadiden geçiyor. Bir bakmış ki, önünde "Kara Tilki" Atın önüne fırlamış birden o "tilki"

Yalnız, ilginç/tuhaf/acaip olan şu:
Ne bir diş, ne bir pençe, ne de bir ses! Fiziksel temas yok. Sadece gözleriyle, pırıltılı bakışlarıyla, tuhaf tuhaf insanvari sırıtarak, ağzını burnunu acaip acaip eğip büzerek. Pembe dilini çıkartıp sağa sola oynatarak. Birden insan gibi iki ayağı üzerinde dikilip tuhaf hareketlerle sanki bir hint dansı yapacakmış gibi orasını burasını oynatırken ansızın kımıltısız öylece duraraktan.
Sıçrayıp atın boynuna oturmalar... Falan filan.
Velhasıl, dokunmadan etmeden, öyle uzaktan uzaktan senin aklını alıp çıldırtıyormuş bu. Hayretten öldürüyor yani. Bir nevi eğlenceyle işkencenin, ve hem de muammanın içiçe geçtiği bir performans.
"Kara Tilki"nin bütün numarası buymuş işte. Böyle icra ediyor "olay"ını. Bu şekil yaptığı biliniyormuş da insan kendini bakmaktan alakoyamıyormuş ki kurtulsun. Kurtulup da yoluna gitsin.
Dinlerken dinlerken, ben yine,(oluyor bana hep, artık biliyorsunuz) "Aa!"dedim içimden, "neydi bu?" *–gene dedim öyle–*
"Var ki bu modern hayatta" *(Nurella Hanım'ların yüz göz hareketleri, M.Ali bey'lerin yüzümüze yüzümüze parmak döndürmeleri falan filan geçtiyse eğer şimşek hızıyla zihninizden, onları kastedmedim ben, onu demiyorum–Nurella hanım sakın alınmayınız, M. Ali bey siz de, severim ben sizleri, başka bişey anlatmak için zikrettim adınızı, yoksa ben de bir nevi"Kara Tilki'yim o şekil bakılırsa, bir medya çalışanı olarak–"ben de kara tilkiyim","ben de","ben de"–eh,"kasdetmedin" de güya onları, geçirdin ama gene de adlarını, renkli olsun diye–)*
Sistem yapıyor ki bunu bize.*(kapitalist sistem yani)* Bir benzerini."Kara Tilki"nin yaptığını. Uzaktan uzaktan, hiç dokunmadan. Temassız.*–Üretim,(kapitalist üretim) yeniden üretim,"sıkıntısız"sürsün diye. Tıkır tıkır. Rollerimiz; (sömüren/sömürülen) aksamadan sürsün diye. Aklımızı alıp, uyuşturuyor.* Aynı onun gibi işte.*(sözünü ettiğim medya ayağı,* yoksa binbir yolla yapıyor sistem bunu, en başta *eğitim) Gözümüzü alamıyoruz. (medya, reklamlar, televizyonlar, internet, ekranlar, ekranlar, ekranlar...)–*

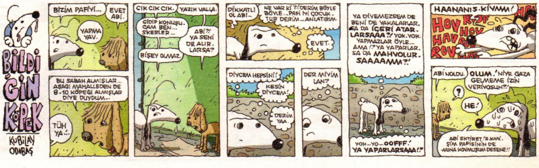
Sesi kısılmış bir televizyon ekranı. ("Kara Tilki"az önce buradaydı.)
Herneyse.
Hikayeye dönersek. Şöyle kurtulmuş komşu:
Çıkartmış birden paltosunu. Kafasına dolamış. Yüzünü örtmüş yani.
Yolu biliyormuş çünkü at. Kendi kendine götürmüş, öle başı örtük komşuyu, o şekilde at, ta evininin kapısına kadar. *(demek işlemiyor ata öle dil mil çıkarmalar, şekiller–helal olsun at–)* İşte öyle kurtulmuş. (televizyon, pc başında kafamıza bir masa örtüsü?)

Kara Tilki,
bilmem "Kandırıkçı Kuş"la tanış mısınız? Orman içlerinde buluşup alem yaparken arada, "ta ormanın ortasına kadar getirdim salağı", "iki dil attım aklını aldım, öle kaldı mal" falan filan gibisinden pis muhabbetlerle gülüşüyor musunuz?
Bizlere?
Yapmayın öyle sakın bak. Ayıp şey.
Şu aralar. Hele.
Yarım aklımızla, bizi, bu halimizle, kandırdığına sevinmek?
Delikanlılık mı?
Sarhoş dövün daha iyi.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim.

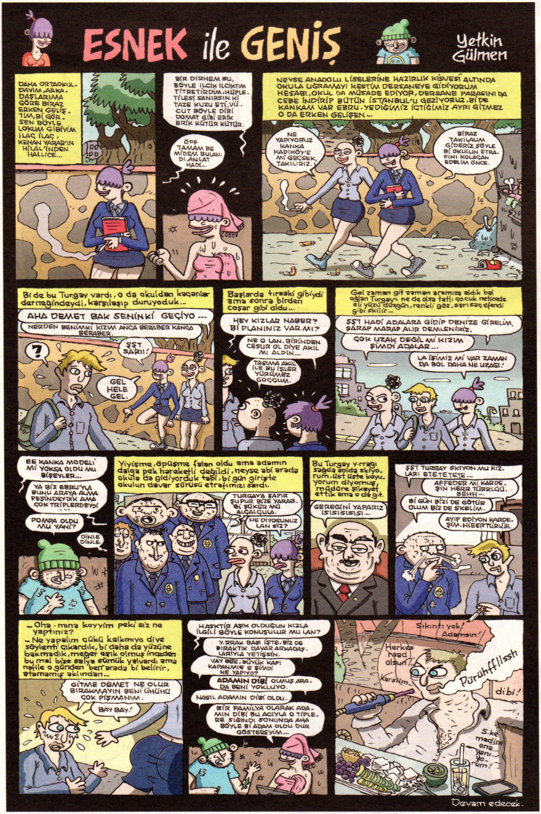
Resimler: René Magritte

engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 1 Eylül 2016 | Sayı: 470

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Gelen Kutusu

Caner DAĞLI

Onur GÜRLEYEN

Uğur AKSOY

Emrecan AKYOLCU

Devam zorunluluğu olmayanlar.

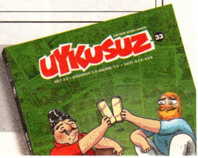
Servet TURAN

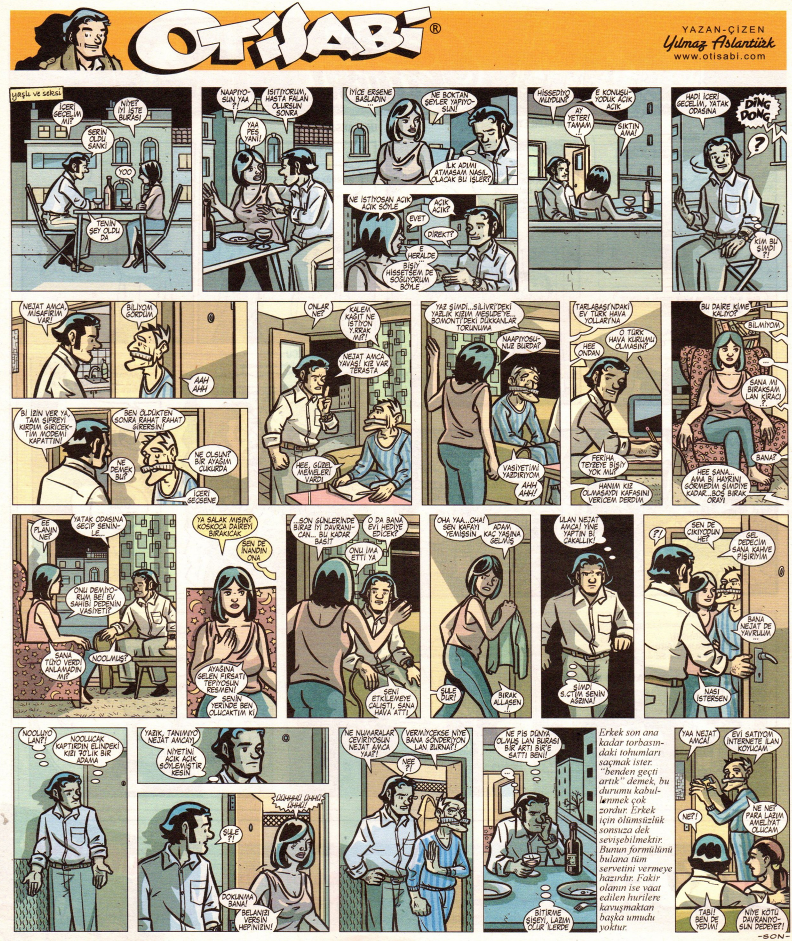
SURVIVOR

Emirhan SERVEREN

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
yaşlı ve seksi
İÇERİ GEÇELİM Mİ?
NİYE? İYİ İŞTE BURASI
SERİN OLDU SANKİ
YOO
TENİN ŞEY OLDU DA
NAAPIYOSUN YAA ?!
ISITIYORUM, HASTA FALAN OLURSUN SONRA
YAA PES YANİ!
İYİCE ERGENE BAĞLADIN ...
NE BOKTAN ŞEYLER YAPIYOSUN!
İLK ADIMI ATMASAM NASIL OLACAK BU İŞLER?
NE İSTİYOSAN AÇIK AÇIK SÖYLE
AÇIK AÇIK?
EVET
DİREKT?
E HERALDE ...
BİŞİY HİSSETŞEM DE SOĞUYORUM BÖYLE
HİSSEDİYO MUYDUN?
E KONUŞUYODUK AÇIK AÇIK
AY YETER! TAMAM ..!
SIKTIN AMA!
HADİ İÇERİ GEÇELİM, YATAK ODASINA
DİNG DONG
?
KİM BU ŞİMDİ ?!
NEJAT AMCA, MİSAFİRİM VAR!
BİLİYOM GÖRDÜM
AAH AHH
Bİ İZİN VER YA, TAM ŞİFREYİ KIRDIM GİRİCEKTİM MODEMİ KAPATTIN!
BEN ÖLDÜKTEN SONRA RAHAT RAHAT GİRERSİN!
NE DEMEK BU?
NE OLSUN? BİR AYAĞIM ÇUKURDA
İÇERİ GEÇSENE
ONLAR NE?
KALEM KAĞIT NE İSTİYON Y.RRAK MI?!
NEJAT AMCA YAVAŞ! KIZ VAR TERASTA
HEE, GÜZEL MEMELERİ VARDI
YAZ ŞİMDİ...SİLİVRİ'DEKİ YAZLIK KIZIM MEŞUDE'YE... BOMONTİ'DEKİ DÜKKANLAR TORUNUMA
NAAPIYOSUNUZ BURDA?
VASİYETİMİ YAZDIRIYOM
AHH AHH!
TARLABAŞI'NDAKİ EV TÜRK HAVA YOLLARI'NA
O TÜRK HAVA KURUMU OLMASIN?
HEE ONDAN
FERİHA TEYZEYE BİŞİY YOK MU?
HANIM KIZ OLMASAYDI KAFASINI VERİCEM DERDİM
BU DAİRE KİME KALIYO?
BİLMİYOM
...
SANA MI BIRAKSAM LAN KİRACI ?.
BANA?
HEE SANA... AMA Bİ HAYRINI GÖRMEDİM ŞİMDİYE KADAR...BOŞ BIRAK ORAYI
EE PLANIN NE?
YATAK ODASINA GEÇİP SENİNLE...
ONU DEMİYORUM BE! EV SAHİBİ DEDENİN VASİYETİ?
SANA TÜYO VERDİ ANLAMADIN MI?
NOOLMUŞ?
YA SALAK MISIN? KOSKOCA DAİREYİ BIRAKICAK
SEN DE İNANDIN ONA
AYAĞINA GELEN FIRSATI TEPİYOSUN RESMEN!
ŞENİN YERİNDE BEN OLUCAKTIM Kİ
...SON GÜNLERİNDE BİRAZ İYİ DAVRANICAN... BU KADAR BASİT
O DA BANA EVİ HEDİYE EDİCEK?
ONU İMA ETTİ YA
SENİ ETKİLEMEYE ÇALIŞTI, SANA HAVA ATTI
OHA YAA...OHA! SEN KAFAYI YEMİŞSİN
ADAM KAÇ YAŞINA GELMİŞ
ŞULE DUR!
BIRAK ALLAŞEN !..
ULAN NEJAT AMCA! YİNE YAPTIN Bİ ÇAKALLIK!
ŞİMDİ S.ÇTIM SENİN AĞZINA!
?!
SEN DE ÇIKIYODUN HE?
GEL DEDECİM SANA KAHVE PİŞİRİYİM
BANA NEJAT DE YAVRUUM ...
NASI İSTERSEN
NOOLUYO LAN?!
NOOLUCAK KAPTIRDIN ELİNDEKİ KIZI 70'LİK BİR ADAMA
YAZIK, TANIMIYO NEJAT AMCAYI
NİYETİNİ AÇIK AÇIK SÖYLEMİŞTİR KESİN
ÜÜHHHÜ ÜHHÜ ÜHHÜ!
ŞULE ?!
DOKUNMA BANA!
BELANIZI VERSİN HEPİNİZİN!
NE NUMARALAR ÇEVİRİYOSUN NEJAT AMCA YAA?!
VERMİYCEKSE NİYE BANA GÖNDERİYON LAN ZURNA?!
NEE ?!
NE PİS DÜNYA OLMUŞ LAN BURASI BİR ARTI BİR'E SATTI BENİ!
...
BİTİRME ŞİŞEYİ, LAZIM OLUR İLERDE
Erkek son ana kadar torbasındaki tohumları saçmak ister. "benden geçti artık" demek, bu durumu kabullenmek çok zordur. Erkek için ölümsüzlük sonsuza dek sevişebilmektir. Bunun formülünü bulana tüm servetini vermeye hazırdır. Fakir olanın ise vaat edilen hurilere kavuşmaktan başka umudu yoktur.
YAA NEJAT AMCA!
EVİ SATIYOM İNTERNETE İLAN KOYUCAM
NE?!
NE NE? PARA LAZIM AMELİYAT OLUCAM
TABİ! BEN DE YEDİM!
NİYE KÖTÜ DAVRANIYOSUN DEDEYE?!
-SON-

SAYI: 2016/37 No: 471
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FIYATI: 4,50 TL.

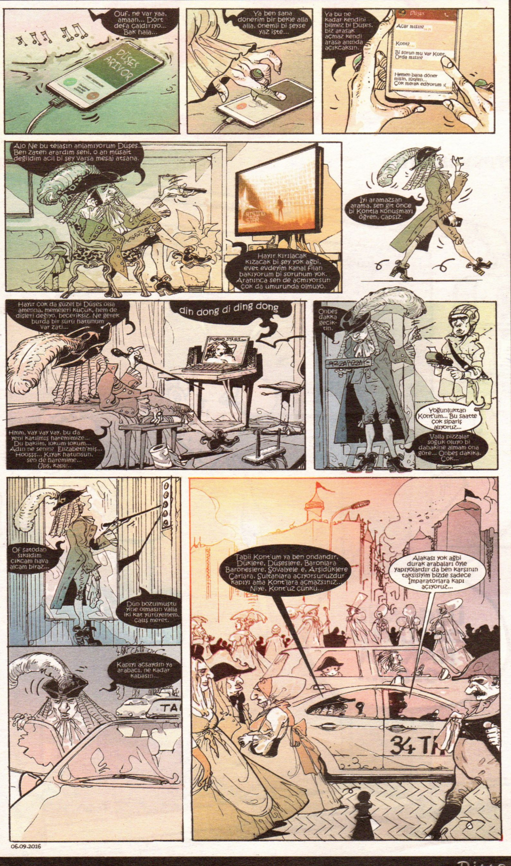
UYKUSUZ

Doğu ve Güneydoğu'daki operasyonlarda art arda kayıplar yaşanırken, şehit haberleri artık gazetelerin birinci sayfasında yer bulamıyor.

PSİKOZ

KENAN YARAR

Bitte

Vatandaşa Sorduk: KUMPAS

Torukbaş KUTSİEMİNYÜRÜYEN (36): Ülkenin ortasında kocaman tuz gölümüz var.. Üç tarafımız tuzlu denizlerle çevrili.. Bi tanesi daha tuzlu (White Sea)... 1 denizimiz var, o da tuzlu.. Onun dışında kaya tuzu, limon tuzu vs.. hepsi var... Şimdi yurt dışından da getiriyoruz, okyanus tuzu... Tuzu seven milletiz... Yemeğin tuzuna filan bakmadan ver ediyoruz tuzu.. Tuz olsun bize.. Ülkecek tuz kafası yaşıyoruz.. Erişebileceği yerde tuzu olmayan tek bi vatandaş yok... Hangimiz valizinde poşete sarılmış bilur tuz taşımamıştır ki...80 milyon elde tuzla bekliyoruz.. Bu böyle olunca ortalığa türlü türlü adamlar çıkıyor "Yar**am hıyar" diyen ve elde tuzla gidiyoruz peşlerinden.. Sonra "vay efendim bize kumpas kurdular".. Ne kumpası lan? Kumpas kurması, okuması öyle çok kolay değildir yani... Bize bayaa 30 cm.lik cetvelle girdi herifler.. Hataş kurdular olum bize.. O bile değil lan.. Karış, karış... Hah..oh...mmm..

Makal TOPUKTANÇIKAR (28): Bi hafta dışarda bırak, güzelce bakma, kum pas içinde kalır.. Taharet de önemli..

Teyfik DARILLI (40): Yine vatandaş olmak en iyisi abi.. Dün bakıyosun "Alemin kralı benim" diye gezen, bugün bakıyorsun tacını g*tüne sokmuşlar gezdiriyolar alemi.. Açık sıradan değilsen hemen kumpası kuruyolar yani..

Oldubenir YOLOĞLU (23): Bu fetocular ne biçim bi insan sürüsüymüş lan. Toplu halde adam adama ağlama hezeyanları geçirip, sonra memleketin amk için kumpas üzerine kumpas çevirmişler... Eskiden en azından yerleri belliydi.. Şimdi onbinlercesi hayatın içine karıştı.. Bu sefer de bu ipnelerin intikam öfkesiyle mi uğraşıcaz?

uYKuSuZ

ABD ve Rusya, Türkiye'nin Suriye politikasını yönlendirmek için devrede...

Rusya'da bir radyo teleskop, 95 ışık yılı uzaklıktan gelen güçlü bir sinyal yakaladı. Bilim insanları sinyali çözmeye çalışıyor.

N.S.A

NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında adı "tarafsız bölge" olan bir tartışma programının, "tarafsızlık" iddiasında olduğu düşünülür ama **Yeni Türkiye'de** "tarafsız bölge" isminde bir tartışma programı gördüğünü zaman anlamanız gereken, o programda tartışılan konunun taraflarından birinin, genellikle de biri hariç hiçbirinin bulunmadığıdır. **Yeni Türkiye'nin** iki tokatla fikir değiştiren medyasının tarafsızlıktan anladığı, iktidar dışındaki diğer tarafların yokluğundan ibarettir.

Normal şartlar altında istifa tek taraflı bir müessesedir ve müstafinin istifasını sunmasından ibarettir. Genellikle sunulacak istifayı herkesten önce bilen ilk kişi doğal olarak müstafinin kendisi olsa da kimi büyük hataların ardından, kişiyi kovarak itibarını zedelemek istemeyen kurumlar kişinin istifasını isteyebilir. Ama **Yeni Türkiye'de** bir süredir başbakanından içişleri bakanına bir dizi siyasetçinin istifa kararları başka bir yerlerde alınmakta, insanlar istifa ettiklerini başkalarından öğrenmektedir. Ha tabii bir diğer açıklama belki de siyasetçilerimizin uyurgezerlik gibi bir uyur-istifa-ederlik sorunundan mustarip olmasıdır.

Normal şartlar altında ister silahlı ister silahsız, hangi yasadışı örgüt olursa olsun, adının Atilla Taş'la anılmasından rahatsız olur. İster silahlı ister silahsız, yasadışı bir örgüt, böyle bir durumdan sonra hızla üye kaybetmeye başlar. Anlaşılan **Yeni Türkiye'nin** yasadışı örgütlerle mücadele yöntemi olmadık insanları bu örgütlere üye gibi gösterip örgütte çözülmeyi hızlandırmak şeklindedir. Bir sonraki aşamada Survivor Taner, Kısmetse Olur Adnan ve en sonunda beni de örgüt mensubu gibi gösterirlerse samimi söylüyorum örgüt mörgüt kalmaz.

Normal şartlar altında bir yılda bin çocuğu ancak masal devleri, fareli köyün kavalcıları, bacalardan giren umacılar, Krampus'lar öldürür. **Yeni dünya düzeninde** ise bin çocuğun irili ufaklı onlarca devletin enerji üzerine oynadıları alçakça bir oyuna kurban giderek o "sıcakkanlı" akdenizin sularında boğulduğunu görebilirsiniz.

Ve hayır, bundan böyle **normal şartlar altında** yargı bağımsızlığı ve kuvvetler ayrılığının nasıl olması gerektiği konuda tek bir satır bile yazmayacağım zira 101 seviyesinde gerçekler bile **Yeni Türkiye'de** yazıldığında da okunduğunda da insana acı çektiriyor.

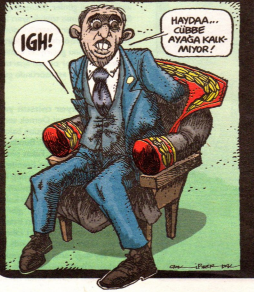
OHAL bahanesiyle Cemaat'le ilgisi olmayan muhalif gazeteciler tutuklanmaya devam ediliyor.

Darbecilerin sivil yapılanmasını gösteren bir kitapçık olduğu iddia ediliyor.

Adli Yıl açılış töreninde, hakimler RTE'nin salona girişinde geleneklere aykırı davranarak ayağa kalktı.

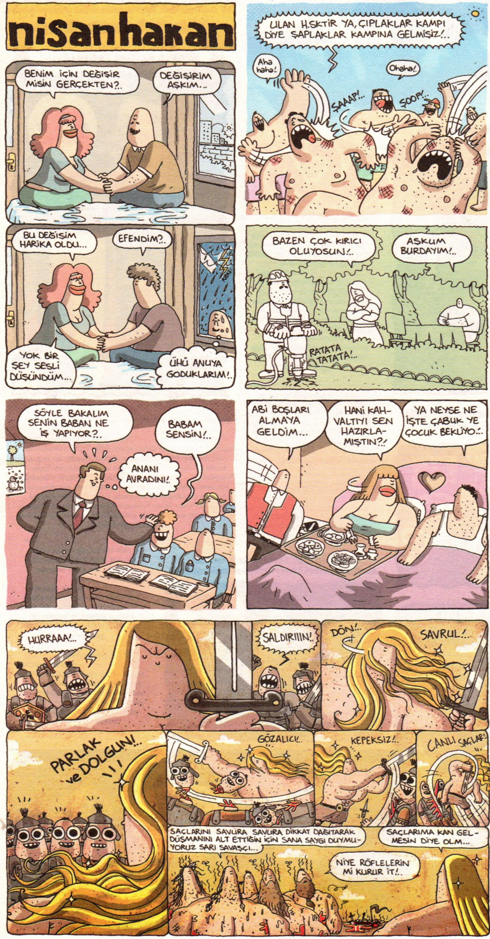

Hükümet OHAL'i fırsat bilerek muhalif akademisyenleri üniversitelerden uzaklaştırıyor.

Cumhurbaşkanlığı Sarayı'nda gerçekleştirilen Adli Yıl açılış töreni yargı bağımsızlığına gölge düşürdü.

ASANSÖR KULLANIM TALİMATNAMESİ

"kendimi durduracak değilim"

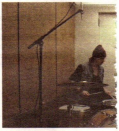
Fırat Budacı

30 saniyeden günde 4 defa binsek, günde 2 dakika, yılda toplam 730 dakika eder. Ortalama 70 yıl yaşadığımız düşünüldüğünde, demek ki ömrümüzün 35 günü asansörde geçiyor. 35 gün boyunca bir kabinde yukarı-aşağı hareket ediyoruz. Korkunç bir rakam! Tanımadığımız insanlarla iki metrekarede yaşanan gergin dakikalar... Saniyeler içinde başlayıp biten duygu fırtınaları... Dar alanda yaşanan insanlık parodileri... Aynalarla çoğalan benlikler... Aynı binanın farklı katlarına dağılan, tüm sessizliğine karşın şiddetinden ödün vermeyen ruhsal bir yolculuk... Telefonlar, parfümler, kulaklıklar ve kaçamak bakışlarla süslenen mecburi bir dikey yolculuk...

Herkese iyi günler. Bazen çok önemsiz bir konuyu ilgi çekici hale getirmek için böyle girişler yapabiliyorum. Şu anda elimde başka konu yok. Asansörü sadece bir araç olarak gören sağlıklı bireyleri hastalıklı söylemlerimle oyalamak istemem. Tahammülü olanlarla iş yerimdeki asansör vasıtasıyla inip çıkmak istiyorum. Asansörde kendimle ilgili yaşadığım sorunlara değinirken, bir yanda da canımı sıkan bazı insanlara bir iki şey söylemek istiyorum.

● "İyi günler"ini ne zaman alırsın yabancı?

Asansör, birbirini tanımayan insanların karşılıklı "iyi günler" dilemek suretiyle tanışmadan vedalaşabildiği birkaç mekandan biri. Bu anlamıyla taşımacılık görevinin yanında bir tür temenni kabini işlevi de görüyor. İnip çıkmak dert değil, ama bu temenni kısmı zor. İneceğim kata geldiğimde geride bıraktığım yolcuya "iyi günler" dileyip dilemeyeceğimi, dileyeceksem en iyi zamanlamanın ve ses tonunun ne olacağını düşünmekle geçiyor yolculuğum. "İyi günler"im pek istikrarlı değil. Bazen asansörün kapısını aralarken belli belirsiz bir sesle fısırdayıp (iygünle) kaçıyorum. Kendimi iyi hissettiğim günlerde ise daha yerinde bir zamanlamayla -asansör katta durduğunda- görece tok bir ses (İYİ GÜNLER) kullanıyorum. Böylelikle beş kat boyunca geçirdiğimiz zamanın gerginliği hoş bir sedayla son buluyor. Fakat bazen zamanında "iyi günler" dileyebilmek adına haddinden fazla erken davranabiliyorum. İyi günler diliyorum ama birlikteliğimiz sürüyor. Asansörde yaşanan bir saniye, asansör dışı dünyada bir saate denk gelecek kadar yoğun olduğundan, asansör zamanıyla adeta gün devriliyor. Tam çıkarken bir kere daha iyi günler dilemem gerekirmiş gibi bir hisse kapılıyorum. Bazen de sesimin tokluk ayarı kaçıyor. Basit bir temenniyi tiyatrocu sesiyle çağdaş bir gösteriye dönüştürüyorum. Binadaki toplam 30 kişiyle asansörde sık sık karşılaştığımız düşünülürse, günaşırı ses operasyonu geçiriyormuşum gibi, ince ve davudi seslerin aynı bedenden çıkıyor olması apartman sakinleri için biraz şaşırtıcı olabiliyor. İşyeri asansöründe günlerim işte böyle iniş ve çıkışlarla geçiyor.

● Beni duyuyor musun yabancı?

İşte Müzik, işte sen! Demek sert müzik seviyorsun. Kulaklığından dışarı taşan sesin şiddetine bakılırsa, kulağındaki baterist beynini bagetle dövüyor olmalı. Bunda bir sıkıntı yok. Bazı müzik türlerinde yüksek ses iyi oluyor. Fakat sıkıntı şu ki seninle ikimiz küçücük bir kabindeyiz. Kırk santim ötendeyim ve bana ulaşan ses monoton bir gürültüden ibaret. Sen hep kulaklıklı olduğun için bilmezsin, anlatmaya çalışayım: Sert müzik türlerinde şarkılar birbirlerinden ne kadar farklı olursa olsun kulaklıktan dışarı taşan hep aynı şarkı oluyor. Eski tabirle "jın jın" gibi bir şey. Gitar öğrenmeye çalışan şımarık bir 12 yaş ve onun bateriye gelişi güzel vuran 8 yaşındaki kardeşi yapıyor bu besteyi. Elbette asansöre girdiğinde kulağındaki müziğin sesini kısmak zorunda değilsin. Kabul ediyorum, süperego iyi bir şey değil, ama bir yabancıyla bir metrekarelik bir alanda baş başayken yüksek sesten ödün vermeyecek kadar gelişmiş özgüvenin, bana müziğin dışında, senin hakkında da değişik şeyler düşündürüyor.

Aslında kulağından taşan sesten çok direkt senden rahatsız oluyorum. Kulağındaki müzik coşarken suratını sağlı sollu aynada kontrol etmen, saçına attığın o eğik bakış, hayatının geri kalan kısmını nasıl yaşadığına ilgili fikirler veriyor bana. Kapalı alanlarda dikkat çekici sesler çıkarırken etrafı sallamayan insanların aşırı özgüven, peşi sıra umarsamazlık, daha da abartırsak bencilliğe yatkın bir kişilikleri olduğunu düşünüyorum. (Tıpkı, tüm dolmuşu sesleriyle dolduran iki arkadaşın, bütün yolcuları baskılayan umursamazlığı ya da metroda telefonundan yükselen sesleri kısma nezaketinde bulunmayan, bacaklarını ayırarak oturmuş adamların bencilliği gibi...) Elinle dizine vurarak ritm tutmak yetmiyor sana, ayağının altında da bas davulun pedalı var. Asansör değil artık burası, adeta 100 bin kişinin toplandığı bir stadyum. Minik bir asansöre bu kadar büyük bir coşkuyu nasıl sığdırıyorsun? Madem bu kadar büyük bir prodüksiyonun içindeyiz bana neden hiç yer bırakmıyorsun? Ben işte buna bozuluyorum. İneceğim kata geldiğimde duymasan da sana iyi günler diliyorum.

Buna neden yapıyorsun yabancı?

Fanı açmak nereden aklına geliyor, çok merak ediyorum. Asansörün bu fonksiyonunu kullanıyor olman, senin hakkında tam adını koyamadığım sıkıntılı duygular yaratıyor bende. Milli varlıklarımızın üzerine titreyen bir vatansever gibi senin belki de saatler önce açtığın fanı ben kapatıyorum. Kapatmasam, belki akşama kadar açık kalacak o fan. (Açık fandan ne olacak deme, stand-by'da bırakılan cihazlar bile dünyaki karbon salınımının yüzde 1'ine yol açıyor.) Fana gerek yok, asansör fanı hiçbir işe yaramaz, sadece ses çıkarır. Bu rahatlık, hayatının genelinde de ziyancılığa yatkın olduğunu ve toplumsal duyarlılığının pek gelişmediğini düşündürüyor bana. Yanında olmasam bile ne yaptığını biliyorum. Asansöre giriyorsun, tiksinmeye yatkın burnun havayı ağır bularak kırışıyor ve ardından sürekli kullandığından yerini ezbere bildiğin fan düğmesine basıyorsun.

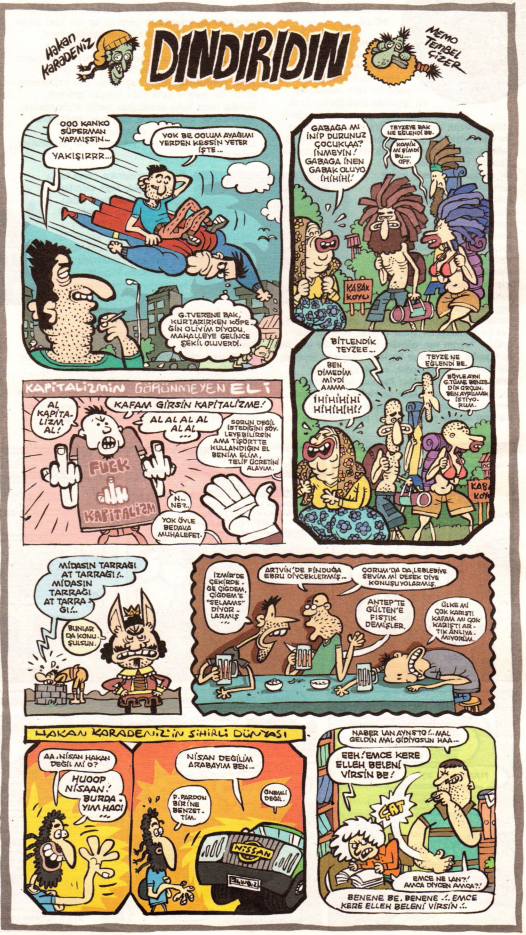
Fanı hep açtın ama hiç kapatmadın, Televizyonda yemek programı yapan aşçı, doğradığı nevalenin hatırı sayılır bir bölümünü zebil ettiğinde de aynı hisleri yaşıyorum. Boşa çalışan fan ya da tencereye ilave edilmeden çöpü boylayan jülyen havuçlar, ikisi de aynı umursamazlık. Aşçının ismini vermek istemiyorum.

Yürüsen ölür müsün be yabancı?

Asansörü beklerken zemin katta geçirilen vakitlerde sıkıntılı zamanlarım oldu. Binanın en üst katında çok yoğun bir işyeri olduğundan beklenen asansör genelde sekizinci katta olurdu. İki kişi beklerken, üç, sonra da dört kişiye çıkardı sayımız. İşyerimizin asansörü üç kişilik olduğundan, birinci sırada olsam bile dördüncünün gerginliğini yaşar, sanki şu dünyada asansörü en az hak eden benmişim gibi son gelene, "siz buyrun isterseniz, benim acelem yok," derdim. Bu davetimi kabul eden çakallar gördüm. "Öyle mi teşekkürler," deyip beni zeminde tek başıma bırakan vicdansızlar... Fakat hiç bir yolcu, en işlek saatlerde asansöre binip birinci katta inen ısrarcılar kadar yaralamadı beni. Zemin katta kuyruk oluşmuşken bir kat yukarı çıkmak için asansörde ısrar eden gözlüklü arkadaşım, senden bahsediyorum. Çok mu yorgunsun? Binerim binmem, sana ne mi, diyorsun? Elbette asansör senin de hakkın. Fakat asansör bekleyenlerin zemin katta yığıldığı sabah saatlerinde, bindiğin asansörden beş saniye sonra inerken kabindeki sekizinci kat yolcusundan utanmıyor musun? Hadi onu geçelim, senin yüzünden aşağıda kalan yolcular, asansör birinci katta durduğunda neler düşünüyor, hiç mi umursamıyorsun? Dikkat ettim, hiçbir zaman iyi günler de dilemiyorsun.

Artık inebilir miyim?

Neredeyse birbirimize temas edecek mesafedeyken, telefondaki arkadaşına yüksek sesle, "Gerizekalı ya, hayır bir o değil ki hepsi gerizekalı bunların!" dediğinde biraz tedirgin oluyorum ben. Sana göz ucuyla bakarken beni yakalasan geri zekalı portföyüne dahil olacağımı adım gibi biliyorum. Herkesin geri zekalı olması mümkün mü gerçekten? Birazdan ulaşacağın işyerindeki insanlar da toptan geri zekalı olabilirler mi? Sırasıyla binanın tümü, bulunduğumuz mahalle, ilçe ve şehrin tamamı geri zekalı... Öyleyse global bir geri zekalılık yaşanıyor ve emin ol sırf sen var ol diye hepsi sana denk geliyor. Sen asansörde telefona konuşurken o kadar tedirgin oluyorum ki, ineceğim katta kapıdan çıkarken iyi günler dileyebileceğimi bile sanmıyorum. Tam bir geri zekalıyım. Sabah sabah bana denk geldiğin için özür dilerim. Beşinci kata geldik, inebilir miyim?

Bir elektronik cihazın ölümü.

Bazen bir elektronik cihaz sizin için; küçükken sadece bir kere gördüğünüz, adını da yılda bir kere annenizden laf arasında duyduğunuz uzak akrabanızdan daha yakın, daha değerli olabilir. Uzak akrabalar lütfen kusura bakmasın. İnsanlık böyle bir şey. Akrabadan kaçarken mp3 çalarla, dijital kamerayla arkadaş oluyor insanlık. Kendimi bildim bileli evin bir parçası olan, evin içinde türk filmlerindeki emektar bahçıvan Hulusi Kentmen gibi olan, çoğu eski kız arkadaşıma internetten yanaşma anlarıma tanıklık etmiş, aynı şekilde ayrılık maillerini bana elden vermiş, ayrılık acısıyla aklımı yitirdiğimde, bin tane bira içip internetten acılı metal balladlarını playlist yaptığımda hep yanımda olan kablosuz modemimizi geçtiğimiz günlerde sonsuza uğurladık. Ses çıkartabilen bir cihaz değildi, ön panelindeki ışıkları "ağrım var, göğsüm sancıyor" der gibi hızlı hızlı yakıp söndürmeye başladı, "hayırdır inşallah, dur hemen kötü şeyapma, voltaj oynuyordur belki" demeye kalmadan kapandı gözümüzün önünde. Ağlamadım ama ne kadar üzüldüğüme ben de şaşırdım. İnsan ne yapacağını bilemiyor. Kaldırıp atacak mıyız hemen? Ben bebeğimle bu internetten tanıştım, dergiye yazmaya başladığım zamanlar bu internetten girip günde bin kere adımı arattım. Bunlar insanın hayatını şekillendiren anlardır, sadece en yakındakilerle paylaştığın anlardır. Uzak akrabaların ve hayırsız arkadaşların habersiz olduğu anlardır. Son beş senedir aynı yerde duruyordu, hemen bozulduğu gibi kablolarını söküp bir yerlere kaldırmak içimden gelmedi. Dursun biraz daha orada tatlı prens. Atılmayacak, kaldırılacak. Çekmecelere, üzerinde "elektronik" yazan plastik kutulara, dolapların üzerine kaldırılacak. Diğerlerinin yanında edebi istirahatine yatacak.

Döviz hesabı.

Bu çekmecelerden çıkan tuğla büyüklüğünde mp3 çalarlar, bu dolapların diplerinde yatan küçük bir insan ağırlığındaki dizüstü bilgisayarlar. Bir tane cd çalar var ki elimden gelse mirasımdan ona da pay veririm, zamanında bir arkadaşın yatırım tavsiyesine heyecanlanıp açtırdığım, içinde elli dolara yakın para olan döviz hesabımı ve uzun saçlı olduğum günlerden kalan fotoğraflarımı ona bırakırım. Kritik bir dönemdi, sıkıntılı zamanlardı, saçlarım çok kıvırcık olduğu için düzgün uzamıyordu, bakım istiyordu, saç kremi istiyordu, olmuyordu. Tam olarak kafamdaki metalci saçına dönüşmüyordu, asla dönüşmeyecek gibiydi. Saçlarım kendi kendime ettiğim bir eziyetti, onun dışındaki her şey benim kontrolüm dışında kötü gidiyordu. Okul çok kötü, babam hasta, kızlar saçlarıma bakmaktan dediklerime konsantre olamıyorlar, internet henüz gelişmemiş, ev arkadaşlarım buzdolabındaki mayonezi bile ekmeksiz yiyen insanlar. Bir şekilde lisenin sonsuz boşluğunu aratan bir hayat bulmuştum kendime. Bu cd çalar dört sene boyunca her gün benimle birlikte nereye gittiysem oraya geldi. Özel çantası vardı omuza asmalık (dev bir cihaz olduğu için), kendi serumunu elinde taşıyan hastalar gibi her gittiğim yere sürükledim benimle. Normalde dandik bir markaydı, bir yıl sonunda bozulacak bir markaydı; ama insan temasıyla, dünyayı güzelleştirdiğinin bilinciyle dört yıl durmadan çalıştı cihaz. Modemle aynı kutuda yatıyorlar şimdi.

Ses kartımız.

Az önce bin yıllık ses kartımın beyninin gidip gelmeye başladığını fark ettiğim için yazdım yazıyı. Üretici firmanın sitesinden bile kaldırmışlar ses kartımı, ne sürücüsü var internette ne kullanma kılavuzu kalmış. Yeni windows yüklediğimden beri sıkıntılar içinde zaten, emekliliğini geçirmiş ama evde oturmak istemediği için hala işe gidip gelen muhasebeci gibi oldu. Bilgisayar her açıldığında söküp tekrar takmak lazım, arada bir sesi açıp kapatmak lazım ki bilgisayara bağlı olduğunu hatırlasın, çalışmaya devam etsin. Aktif yaşlandı, kimseye yük olmadı. Her gün ses kartına bakıp dertleniyorum, kendi moralimi bozuyorum. Uzak akrabaların böyle dertlerimden haberi yok.

groagh@gmail.com

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Sürekli düşünüyorum ülke tarihinin en büyük kırılması, Cem Uzan'ın Hasan Celal Güzel'in partisini satın alıp seçime girmesiyle yaşandı. Yanlış anlamayın, Hasan Celal satmadı partiyi ama onun rızası hilafına nasılsa bir şeyler oldu ve 2002 yılında yanındaki bir avuç yalakanın gazıyla siyaset atılan Cem Uzan seçime girdi. Daha basit anlatmak gerekirse Geleceğe Dönüş serisindeki 1955 neyse, Türkiye Cumhuriyeti için de 2002 o. Artık gelecekten gelip spor yıllığını gençliğine veren nursuz dede gibi biri var mıdır yoksa hakikaten yanındakilerin gazına mı gelip seçime girmiştir bilmiyorum ama Cem Uzan seçime girmese AKP tek başına iktidar olamayacak, DYP ve MHP de meclise girecek yine bir koalisyon kurulacaktı. Valla Geleceğe Dönüş'teki yangın yeri 1985, bu yaşadığımız mı yoksa Uzan'ın engellediği bu alternatif gelecek mi, onu kestirmek de güç. Tabii diğer yandan seçimi Cem'in kazandığı bir alternatif gelecek var ki bugüne rahmet de okutabilirdi, onu kestirmek hiç mümkün değil. Ha, ABD seçimlerini Trump kazanırsa, Uzan Türkiyesi nasıl olacaktı belki az çok anlayabiliriz.

"İşte alternatif gerçekliğe geçtiğimiz an"

Bizim siyasetçilerin akıllara zarar beyanları yüzünden, yaptığımız işin sadece siyasetçi gafı yakalamak olduğunu düşünen arkadaşlar yıllarca *"Ehe ehe, başımızda bu siyasetçiler oldukça malzeme sıkıntısı yaşamazsınız tabii,"* diye takıldı bize. Ha biz *"Ne alakası var abi ya,"* diye itiraz ettik falan ama, yaklaşık bir yıldır Trump arkadaşımızın beyanatları yüzünden Amerikan iç siyasetini hicvedemediğimiz için kahrolduk desek yeridir. Konuyla ilgili olarak dergimizin imtiyaz sahibi Uğur Gürsoy'un emriyle ilk uçağa atlayıp New York'a geldim, Gramercy Park oteline yerleştim ve hemen çalışmalara başladım. Bir iki müzikal seyrettikten sonra bir sabah kahvaltı yaptığım yerde hesap öderken baktım şirketin kredi kartı hata veriyor, hemen sorunu halletmesi için Uğur'u aradım. Önce şaşırdı sonra Orhan'a sordu, şüpheli işlem yüzünden banka kartı iptal etmiş. Nerede olduğumu sordu, şimdilik New York'ta olduğumu, ama yarın Trump'ın seçim konuşmasını izlemek için Ohio'ya geçeceğimi söyleyince arkadaşlar, vallahi delirdi ki böyle delirmek görülmemiştir.

"Oğlum ben sana; ne oluyor bu Amerika'da; Trump, mramp bir baksana, dedim, New York'a mı git dedim? Açıp internetten baksana!" diye ünledi. Uzun yıllardır kimse bana ünlememişti doğrusu. Resmen cümlelerinin sonundaki ünlem işaretlerini duydum, telefonun diğer ucundan ünlem yağdı. Ben sorumlu yayıncılık anlayışı gereği olayları yakından takip etmemiz gerektiğini falan söyledim ama yemedi. Zaten kredi kartıyla da müzikal bileti aldığımı görünce iyice dellendi. Neyse, ağız tadıyla Jet Lag'imi bile yaşayamadan keriz gibi bileti öne alıp döndüm ben de. Şimdi masrafları geri ödeyene kadar (2019 kışı) bedava yazacağım. İşte sorumlu yayıncılığın bedeli arkadaşlar. Neyse. Hâlbuki ne güzel Trump'ın **"Amerika'yı yeniden büyük yapalım / Enlarge your America"** kampanyasıyla Uzan'ın **"Açın Türkiye'nin önünü / Hot Girls"** kampanyası arasındaki paralellikleri falan yazacaktım, kısmet değilmiş.

Bu arada gelirken havaalanında baktım, gerçekten yabancı turist daha az gelir olmuş. Bari diyorum şu turist kafilelerini kılıç kalkan ekibiyle karşılama işi hâlâ sürüyorsa onu bırakın. Adam zaten gergin geliyor, uçaktan iner inmez kılıçlı kalkanlı karşılama şu ortamda ters teper, benden söylemesi.

Tabii bu aralar herkes turizmin kanayan yarasına çare düşünüyor. En son bir iki akıl evvel arkadaş "Madem yabancı turist gelmiyor, tavuk çiftliği kuralım ete para vermeyelim, hazır şurada da vatandaşlar var onları da şeyederiz," diyerek, turizmi yerli turistle tedavi etmek için "Devlet yurtdışına çıkanlardan fazladan 100 dolar alsın, bize versin," "Yurt dışına tatile gidenin buradaki malına el koyalım," "Uluslararası uçuşları F-16'lar vasıtasıyla Antalya ve Muğla'ya yönlendirelim, havaalanlarından da Türkçe tabelaları kaldırıp esnafa yabancı dilde konuşmasını tembihleyelim, en azından bir süre kendilerini yurtdışında zannederler, o ara zaten hepsini söğüşleriz," gibi muhteşem fikirler öne sürmeye başladı.

Ama temel öneri belli: **"Devlet milletten para toplayıp bize versin,"** Hayır, *"Devlet yurtdışına çıkanlardan 100 dolar alıp bize versin, biz de o yurtdışına çıkanlara iki gece konaklama verelim, gelip bir de bizde tatil yapsınlar müsait bir zamanlarında,"* deseler yine bir nebze ama, adam devletin "İlla da yurtdışına gideceğim," diyeni cezalandırmasıyla yetinmiyor, bir de üstüne boktan oteline müşteri çekemediği için ödüllendirilmek istiyor. Aldığı ödül karşılığında bir şey vermek de aklından bile geçmiyor. Dünyada başarısız olduğu için ödüllendirilmek isteyen başka sektör var mı çok merak ediyorum. Herifçioğlu başarılı olsa zaten cebi dolacak, başarısız olunca da dolsun diye bizim cebimize göz dikiyor. Ay biraz da senin cebin boş kalsın dümbük.

Hayır turistik tesis sahibi arkadaşlar! Her şeyi devletten beklememek lâzım. İlla istiyorsanız siz de diğer hırsızlar gibi evlerimize girin, metrobüslerde cepçilik yapın, telefonla milleti arayıp "Hesabınızdan terör örgütüne para yatırılmış," falan diye tezgâh açın, vaybabamcılık yapıp, tanıyormuş gibi millete sarılıp dolandırın, karmanyolacılık, tırnakçılık yapın. Hırsızlığınızı, dolandırıcılığınızı, namussuzluğunuzu da bir zahmet kendiniz yapın. Ama yok, artık nasıl hazıra alıştılarsa bunları "Devlet bizim yerimize vatandaşı soyup parasını da bize versin," diyor ayıoğlu ayılar.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"...Evet Tanrı var; öncesi, öncesi, öncesi diye giden düzlemde ilk noktayı koyan olguya Tanrı adını verebilirim." – Ömer Fikret Şen, "Kimse'den Mektup Var" kitabından

● **15 Temmuz direnişi, 12 Mart ve 12 Eylül'e, dolayısıyla ABD'ye verilmiş bir cevaptır. Kovboy artık anlasın istediği zaman bu coğrafyaya istediği şekli veremeyeceğini. Gene de ABD alçaklığı, ABD yancılarının alçaklığı kadar çukurda değil!..**

● "Cemal Kılıçdaroğlu" olsa, daha bi benimserdi halk...

● **Köşeyi yazarken henüz Hırvatistan'la maç yapmamış durumdayız. Siz bu köşeyi okurken, futbol dünyasının "Emre Mor Mucizesini" konuşuyor olmasını dilerim. Bence sonuç ne olursa olsun, Emre Mor'un ayakları mucize. Tadını çıkaralım. "Renkli-Türkçe" mucize çok sık olmuyor...**

Medeniyetler uzlaşması yok, "Hayasızca akın" var...

● Yoktan madde varolmuyor ve olan madde kaybolmuyorsa, ya ölüm ilanları olmasın ya da ücretsiz olsun...

● **Türk, öğünenler çalışanlara güvendiler, durumun budur!**

● Şu an aynı dünya içinde "kaybolanlar" var, güneş ve ay onlara da doğuyor! Dünyayı en iyi bir kayıp anlar ama kime anlatacak? O bir kayıp!

● **Nerde ne yenoor, bunu en iyi Vedat bilor!..**

● Vinyet yerleştirilirken cümleler kayıyor, düşüyor bazen bu köşede. "Monte Cristo Kontu'nda 'If Şatosu' vardı, ben ona hep 'İt Şatosu' derdim, bu çocukluk esprim çıkmaz aklımdan" yazmıştım bi yeri, anlam kaynamış. Düzelttim gitti.

● **Datça'daki "Börtübet" İngilizcedeki birdy bed'den yeni kuş yatağından geliyomuş ya ulan!!**

● "Yeni Türkü" grubu "Mersin İdman Yurdu" gibi çok bilinse de, "Tarsus İdman Yurdu"nu ve bu karşılaştırmadaki izdüşümü "Çağdaş Türkü" grubunu da hatırlayan azınlık hep olacaktır...

● **Akıl nar. Fikir nar tanesi.**

● "İstemezük" mü? "İstemezük" diyen, diyebilen adam neyi ister, onu merak ederim. İstemiyorsan isteme, ağzını ne yamultuyon?! "İstemiyoruz" deseniz de üzülürüz, niye bizi yoruyosun?

● **Türkünün orjinali, "Şişeleeer, lingo lingo LİNGOLİ!"**

● "Behçet" hastalığının mucidi Behçet Uz değil, bir başka doktor olan Hulusi Behçet. Yanlış biliyordum öğrendim, teşekkür ederim Hayrullah Türkmen. GATA'ya "Hulusi Behçet" adı şık olurmuş!

● **Basur hastalığı için "Aman çok fena şey, insanın durduk yerde g.tü başı oynuyo" dedi bir arkadaş...**

● Girne'ye son gittiğimde, Emre Somak, sağolsun, hediye etmişti Orhan Kabataş'ın "Kıbrıs Türkçesinin Etimolojik Sözlüğü" adlı kitabını. Karıştırılmaya doymaz, 720 sayfalık bir kitap. Ve karıştırdıkça, insan anlıyor ki, "Kıbrısça" apayrı bir dil. "Gamcala" var örneğin, "gammazlamak" demek. "Ganadıgırıg" var, yazık, "kolay elde edilir, düşkün kadın" anlamına geliyomuş. Cümle içinde de kullanılmış: "Aşk artık ganadıgırıg bir Leyla." (Demirağ – 1997) Gamcala'nın cümlesini de atlamayalım: "Şoferlig yaparken bizi gamcaladılar da güya silahları biz daşırdıg." (Ağa Batkan – 2000) Gogorizigo'da 'bakınız Gagorizigo' diyor. Bakıyoruz: Kötü talihli, zavallı... İçeriği ve estetiğiyle son derece başarılı bir kitap. Tekrardan çok teşekkür ederim Emre...

● **Bir belgeselde, sunucu satıcının peynirinden tadıyor ve "Hımm... Biz buna köy peyniri diyoruz, siz ne diyorsunuz" diye soruyor. Pazarcının cevabı: "Peynir!" Aynı şekilde "terapi köpeği" varmış, sarılınca sıkıntıların azalıyo. O bildiğin normal köpek, sen**

...lınca terapi köpeği oluveriyo...

...mmanuel: Tüm zamanların en manuel kahramanı...

...sariz, ofsayta yakışıyor. Tereddütsüz, penaltıya...

...Komşunun tavuğu, komşuya..." daki tavuğu tamam, fakat ...amındaki "Kaz gelecek yerden tavuğu..." daki ikinci ...uğu, insana bi "N'olor" hissi verir... Hayır, komşu da ...edi... Didiyolar gibi...

...Herkül Toraman" adlı müşterisi var arkadaşımın. İsimde saçmalık konusunu 1 yıl donduruyorum.

...e tamamen var, ...büsbütün yok...

● Otobüs yolculuğundan sonra, en güzeli yatıp uyumak değil, koltukta oturmak. Bi kere ...uk sallanmıyo. Önünde kafa, kafalar yok. Çay sallama ...il. Baktığın ekran büyük. Yazdıkça eve bağlandım...

...elmiş geçmiş liderlerimizin hiçbiri hırsız değildi. ...ece Ecevit çok dürüsttü. O yüzden şaibeli göründüler.

● Peki Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastahanesinde dur durak bilmeden Gülşen'in "Çıldıralım" şarkısının çalması nedir? Devamında "Hepimiz birden çıldıralım" diyomuş şarkı. Orada kısa süre kalan bir arkadaşım anlattı...

● Can Yayınları'nın eski bembeyaz kitapları, kütüphanede sırtsırta dizilince göz alansınız. Apak...

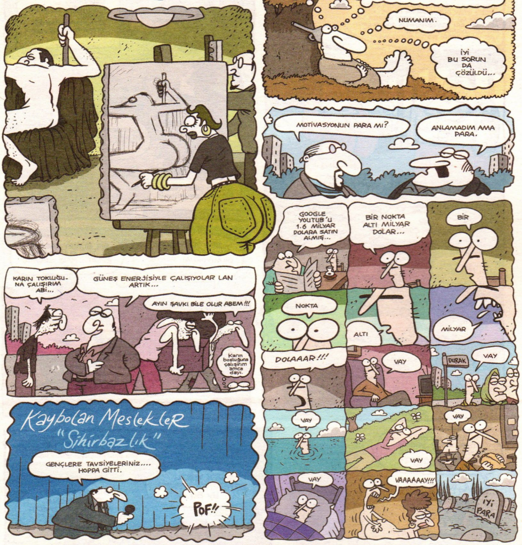
● Sürgün'ü okuyorum Refik Halid'den. Daha bitirmeden öneriyorum!

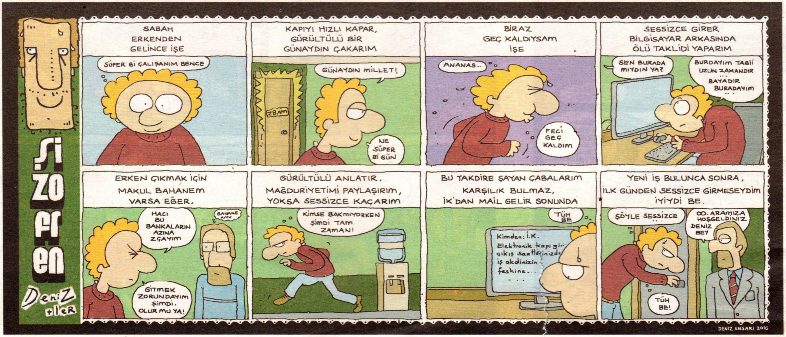
vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR

BEN KİMİM Kİ BAŞKA İNSANLARI YARGILIYORUM...
NUMAN MIYIM İHSAN MIYIM?
NUMANIM.
İYİ BU SORUN DA ÇÖZÜLDÜ...
MOTİVASYONUN PARA MI?
ANLAMADIM AMA PARA.
KARIN TOKLUĞUNA ÇALIŞIRIM ABİ...
GÜNEŞ ENERJİSİYLE ÇALIŞIYOLAR LAN ARTIK...
AYIN ŞAVKI BİLE OLUR ABEM!!!
Karın boşluğuna çalışırım amca dayı.
Kaybolan Meslekler "Sihirbazlık"
GENÇLERE TAVSİYELERİNİZ.... HOPPA GİTTİ.
POF!!
GOOGLE YOUTUB'U 1.6 MİLYAR DOLARA SATIN ALMIŞ...
BİR NOKTA ALTI MİLYAR DOLAR...
BİR
NOKTA
ALTI
MİLYAR
DOLAAAR!!!
VAY
DURAK
VAY
VAY
VAY
VAY
VAY
VAAAAAAY!!!
İYİ PARA

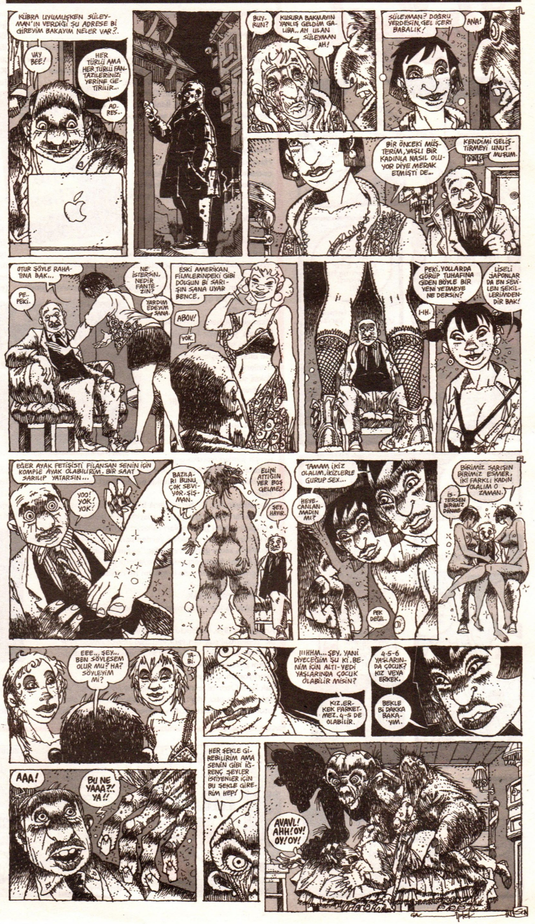

ŞİZOFREN
DeniZ +ler
SABAH ERKENDEN GELİNCE İŞE
SÜPER Bİ ÇALIŞANIM BENCE
KAPIYI HIZLI KAPAR, GÜRÜLTÜLÜ BİR GÜNAYDIN ÇAKARIM
GÜNAYDIN MİLLET!
ZBAM
NE SÜPER Bİ GÜN
BİRAZ GEÇ KALDIYSAM İŞE
ANANAS...
FECİ GEÇ KALDIM
SESSİZCE GİRER BİLGİSAYAR ARKASINDA ÖLÜ TAKLİDİ YAPARIM
SEN BURADA MIYDIN YA?
BURDAYIM TABİİ UZUN ZAMANDIR ... BAYADIR BURADAYIM ...
ERKEN ÇIKMAK İÇİN MAKUL BAHANEM VARSA EĞER.
HACI BU BANKALARIN AZINA ZGAYIM
BANANE AMK
GİTMEK ZORUNDAYIM ŞİMDİ. OLUR MU YA!
GÜRÜLTÜLÜ ANLATIR, MAĞDURİYETİMİ PAYLAŞIRIM, YOKSA SESSİZCE KAÇARIM
KİMSE BAKMIYORKEN ŞİMDİ TAM ZAMANI
BU TAKDİRE ŞAYAN ÇABALARIM KARŞILIK BULMAZ, İK'DAN MAİL GELİR SONUNDA
TÜH BE
Kimden: İ.K.
Elektronik kapı giriş çıkış saatlerinizde iş akdinizin feshine...
YENİ İŞ BULUNCA SONRA, İLK GÜNDEN SESSİZCE GİRMESEYDİM İYİYDİ BE.
ŞÖYLE SESSİZCE ..
OO. ARAMIZA HOŞGELDİNİZ DENİZ BEY
TÜH BE!
DENİZ ENSARİ 2016

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba. Anadolu bisiklet turlarımdan birinde yolum Kamil köyü sapağına düştü. Bir an kararsız kaldım. "Yolumun üzerinde değil ama girsem mi acaba, o kadar Kamil Seven Adam çizdim sonuçta" diye düşündüm. Böyle düşünürken arkamdan "pıst birader, sen Kamil misin" şeklinde bir ses duydum. "N'oluyor lan" diye arkama dönmemle Kamil Seven Adam'ı karşımda görmem bir oldu. Aynı benim çizdiğim gibi. Kırçıl kırçıl saçları, pardesüsü, pijaması. Aklım çıktı. "**Bı ne ya!..**" diyebildim en fazla, korku ve telaş içinde hızla kaçtım oradan. Zorlu ve endişe verici bir yolculuk sonrası Osmancık'a vardım. Acıkmıştım. Sürekli arkama bakarak, etrafı kolaçan ederek bir lokantaya girdim. Sanki Kamil Seven Adam bir yerden çıkıp gelecek gibiydi hep. Yemek yerken bir yandan da dışarıya bakıyordum sürekli. Çok korkmuştum. Dışarıya bakarken duyduğum sesle irkildim, "pıst birader, sen Kamil misin?" Yine çıktı aklım. Karşımda hayali kuzenim duruyordu ve gülmekteydi. Şaka yapmış. "Fakat hiç oldu mu yani şimdi bu böyle" diye sordum hayali kuzenime. "Resmen kendi yarattığın tipten korkuyorsun" dedi. "Ama onun kağıtta olması gerekiyor, gerçek hayatta gerçekten çok korkunç bir şeymiş ama, resmen zihnim bana oyunlar oynuyor, resmen" diye cevap verdim. "Merak etme, eğer gerçek bir Kamil Seven Adam'sa şu anda Kamil köyündedir, yoruldun sen bugün devam etme bence" dedi. "Laçin'e kadar gideyim bence, kalırım ki Laçin'de" dedim. Laçin'e kadar gittim. Laçin'de bir evde kaldım. Sabah yola koyuldum. Kırkdilim-Çorum arasında bir ara su içmek için durdum. Uzaklardan çok kilolu bir adam bana doğru koşa koşa geldi, yanımdan koşarak geçti, ters istikamette koşmaya devam etti. Baktım arkasından, yoluma devam edecektim ki, hayali kuzenim yanımdaydı yine. "Kamil Seven Adam'ı gördüm dün gece" dedi. "Neyy" dedim. "Kaldığın evin önünde" dedi. "Ne diyorsun ya sen" dedim. "Korkma korkma, çözdüm meseleyi, konuştum kendisiyle, sen ona **hayır ben Kamil değilim** deseymişsin zaten bırakacakmış peşini, cevap vermeden kaçtığın için seni Kamil zannetmiş, Kamil olmasa niye kaçsın diye düşünmüş, ben konuştum kendisiyle, Kamil değil dedim kendisi, Alpay Erdem bir insandır dedim kendisi, fena bir insan değildir ama bazı da şey tavırları var dedim senin için" dedi. "O ne dedi peki, bayağı gıybet yapmışsınız hakkımda" dedim. "İşin ilginci ne biliyor musun Alpay, yıllarca çizdiğin tipi tanımıyorsun" dedi. "Ya tanımıyorsam tanımıyorum, sanane ya, ne dedi peki, o ne dedi" dedim. "Bir yanlış anlaşılma olmuş öyleyse dedi, selam söyledi sana" dedi. "Selam mı söyledi" dedim. "Bir de bana sordu biliyor musun, bir de **sen Kamil misin** diye bir de bana sordu" dedi. "Sen ne dedin peki" dedim. "E değilim dedim, değilim çünkü ben Kamil, Kamil olsam Kamil'im derim, Kamil olmadığım bir yerde ben niye Kamil'im diyeyim" dedi. "Gitti mi peki sonra" dedim. "Gitti ama tam da gitmedi" dedi. "Allah'ım" diyebildim en fazla. "Ya sen ne korkuyorsun, seninle artık bir işi yok, dün gece şimdi geç oldu diyerek gitti köyün camiinde yattı uyudu, bugün bütün köyün erkeklerine soracakmış sen Kamil misin diye, hatta kadınlara bile soracakmış, çünkü biliyorsun, bazı kadınlar da Kamil" dedi. "Şiştim, yemin ediyorum şiştim, bana bir şey olmayacakmış yani o değil mi yani, bana bir şey olmayacak yani, çünkü bana bir şey olmasını ben hiç istemiyorum" dedim. "Bencil" dedi. "Bencilsem bencilim, seni ne ilgilendiriyor acaba, bu arada biraz önce koşan çok kiloluyu gördün mü" dedim. "Oo, konu değişti, evet gördüm, ilginç geldi bana" dedi. "O benim yıllar önce yazmak istediğim bir filmin konusuydu biliyor musun, resmen filmimin konusu geçti önümden, selam bile vermedi, böyle film boyunca koşacaktı, filmin sonunda zapzayıf bir insan olacaktı, bir şey söyleyeyim mi, belki de Kamil ha kendisi, şu anda var ya belki de hiç gitmemesi gereken bir yöne doğru, Kamil Seven Adam'ın kucağına doğru koşa koşa gidiyor, hihihi, haa bir şey daha soracağım ben sana ya" dedim. "Ben bu Kamil Seven Adam'ı Kamil köyünün sapağında gördüm" dedim. "Kamil köyünde Kamil yokmuş Alpay, ilaç için bile Kamil köyünde tek bir Kamil yokmuş" dedi. "Nasıl olmaz ya, Kamil köyünde Kamil nasıl olmaz, peki Kamil insan da mı yokmuş" dedim. "Kamil insan doluymuş ama Kamil yokmuş, demek ki köyün adı Kamil'se gerek görmemişler demek ki bir yerden sonra, köyün adı Kamil, insanının adı niye Kamil olsun bir de, değil mi ama" dedi. Neyse neyse, iyi bak kendine" dedim, yola koyuldum. Velhasılıkelam, yolculuğum boyunca hayali kuzenim vasıtasıyla Kamil Seven Adam'dan sürekli haberler aldım. Nerede kalıyorsam geceleri önünde bekliyormuş öyle. Hiçbir yerde Kamil bulamamış, memlekette Kamil kıtlığı varmış. Benden istediği tek bir şey varmış, ona küçük küçük Kamil'ler çizecekmişim, o öyle mutlu olacakmış, çizimleri hayali kuzenim kendisine kargoyla gönderecekmiş. Kabul ettim, hep yaptığım şeydi çünkü. Fakat yolculuk boyunca bir türlü odaklanamadım, ve hep yaptığım şeyi bir türlü yapamadım. Bunun sıkıntısını yaşarken yolculuğun sonlarına doğru, Kamil Seven Adam'ın Kamil'i Cemil köyünde bulduğunun haberini aldım hayali kuzenimden. Sevinçten ağlayacak gibi oldum. "Vay be, sen git Kamil'i Kamil köyünde değil de Cemil köyünde bul, demek ki Cemil arasaydı onu da Kamil köyünde bulacaktı" dedim, pedallara süper bir mutlu bir şekilde asıldım.
Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"FANTEZİ"

info@cengizustun.com

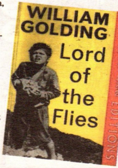
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Çayın rengi ne kadar güzel/ Sabah sabah,
Açık havada,/Hava ne kadar güzel!"

Orhan Veli

AKŞAM SEFASI

Deniz tarafına inen kırık dökük eski merdivenlerin başında bir şenlik kıyamet. Yokuşun başında. Kırmızı kırmızı 'akşam sefa'ları. Açmış hepsi. İçimde bir tuhaflık, bir "sıkıntı" kıpırdanıyor ama. Bir huzursuzluk. 'Akşam' bi yana, 'günbatımı' bile değil henüz. Ortalık günlük güneşlik pırıl pırıl. İkindi de denebilir. Oturmuş güneşi seyrediyor bunlar. İlk defa böyle bir şey görüyorum hayatımda.

Nooluyoruz?

Hava karardığında açarlardı biz çocukken. Alacakaranlıkta. Akşam çökerken mahalleye. Akşam kuşları dönerken havada. Adı üstünde zaten; "Akşam Sefası"

Bebekler gibi bir bir uyanır, kırmızı kırmızı alacakaranlığın içinde.

Günboyu buruşmuş dürülmüş o pembe etekleriyle, başlar öne eğik, içe kapanık öylece beklemiş uykuda. *(sabaha karşı, şafak sökerken anca yatağa girebilmiş hüzünlü pavyon kızları)*

Sanki bizim doyumsuzluğumuz/aç gözlülüğümüz/sabırsızlığımız/arsızlığımız/pis iştihamız... *"O da olsun, bu da."*

Hem güneşi, hem gece'yi. Tek bir 'sefa' yetmiyor herhalde artık. Ne bize, ne çiçeklere.

Ne oldu da böyle oldu?

Genleriyle mi oynandı?

Yoksa siz mi kendi kendinize?Ürkütücü.

Bilemiyorum, değer miydi?

Akşam sefaları.

Bir esrarınız vardı, bir sihriniz.

Bir vampirimsi gizeminiz.-

-o yeni sürüm uyduruk vampir filmleri(Alacakaranlık malacakaranlık) gibi; artık çıplak gün ışığında da rahatça gezebiliyor o yeni nesil yakışıklı, mankenimsi vampirler--

Yazık!

(merdivenin her bir basamağına bir kedi yatmış,--beş altı tane varlar--hepsi aynı yatış pozisyonunda, başlar aynı yönde. --reklam çekimi gibi-- onları rahatsız etmemek için kenardan kenardan inerken, yattıkları yerden bana bakıyorlar- hepsi aynı bakışlarla, zaten güneşi seyreden "akşam sefaları" az ötede, bi de bunlar, iyice gerçeküstü, rüyalarda görülen şeylere benzemeye başladı, hızla iniyorum merdivenleri, --saraydan kaçan Sindrella hızı--)

TAHTAYA YAZILMAK

İlk okulda tahtaya yazılmıştı ismim. (bir'de miydim neydim daha)

Konuştum diye. İlk "suçlu" ilan edilişim. Daha doğrusu ilk "toplumsal suç"um yani, kamusal alan'da.*(yoksa evde işlemişimdir bisürü "suç",da "ev suç"u onlar, onlar başka)*

Adımı görünce öyle orda. Çok rahatsız olduğumu hatırlıyorum. Çok pis bi duygu.

Bak bak! Otorite, minnacık çocuğa diş gösteriyor.("süt dişlerini" de olsa "diş" işte, ben anlamıştım onun "olayını", 'otorite'nin--o da, o yüzden yapıyor zaten--) "Suçsuzlar" kafalarını çevirip sırıtarak bakıyorlardı bize. *(o suçsuz şeklinde sırıtanların, onların da bir kısmı konuşmuştu, --ama o kız onları görmezden geliyordu işte, arkadaşıydı bazıları--)*

Biz, tahtada adı yazılı olanlar. Bakıştık gizlice. Ciddi ciddi surat ifadeleriyle. Suçlu ifadeleriyle. Nooluyorsa.(kodese tıkarlarsa anlaşıp tünel kazacağız sanki)

Köşede sonra, tekrar bakıştık aynı ifadelerle birer ayaklarımız havada. Sırtımız sınıfa dönük. Gülüştü suçsuzlar.

"Öğretmenim bastı, öteki ayağını yere" dedi bi tanesi.

BAŞKA İLKOKUL/ BAŞKA KARATAHTA

Hadi benimki neyse de, (sahiden konuşmuştum) Ama arkadaşımın başına gelen!

İlkokuldaymış o da benim gibi. Konuşmamış etmemiş. *(ki halen ağzı var dili yok bir insan kendisi, konuşmamasıyla meşhur)* Kız yazmış adını tahtaya.(ah bu kızlar!)

Demiş ki bizim arkadaş:"Ama ben konuşmadım!" Kız ciddi, otoriter bir suratla, kaşlar çatık, kolunu işaret etmiş arkadaşımın:"Kolunu oynattın!"

Hadi bakalım! Buyur."Sineklerin Tanrısı"na hoş geldin!

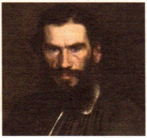
--Bilmem okumuş ya da görmüş müydünüz? *(filmi yapıldı iki kere)* İngiliz yazar William Golding'in o müthiş romanı. Hayali bir nükleer savaş sırasında *(ama 1950'lerde geçen bir savaş bu, bir"atom"savaşı)* bir uçak kazası sonrası ıssız bir adaya düşen bir grup çocuk,*(uçaktaki büyüklerin hepsi ölmüştür kaza esnasında)* kendi aralarında bir düzen kurmaya çabalarlar. (erkek çocuk hepsi) Kurallar, yasalar, yasaklar koyarlar... Liderlik mücadeleleri. Çocuk masumiyeti cilası hızla uçup gidecek, altından yetişkinlerin kanlı vahşetinin aynısı...--

MUCİZE VE UMUT

"...ahlaken iyi olma arzumu kelimelere döktüğüm zaman, küçümseme ve alaylarla karşılaşıyordum. Hırs, zorbalık, çıkarcılık, şehvet, kibir, hiddet, intikam hırsı... İşte bütün bunlar revaçtaydı. Kendimi bu tutkulara kaptırdıkça alkışlanıyor ve teşvik ediliyordum... Savaşta insanlar öldürdüm, insanları düelloya zorladım, köylülerin çalışmasını engelledim, onları cezalandırdım, insanları aldattım.Yalan, her çeşit şehvet, sefahat, ırza geçme, öldürme... İşleyemeyeceğim suç yoktu. Bütün bunlar için alkışlıyordu arkadaşlarım beni."

Yukardaki "itiraflar"ı yapan insanın, o aynı insanın, giderek bir bilgeye, neredeyse bir ermiş'e dönüşmesi. (hani can çıkar, huy çıkmazdı?) İşte "umut" ve "mucize"orada arkadaşlar. Bütün servetini yoksul köylülere dağıttı. *(çok çok zengin bir rus soylusuydu)* Onlar gibi yaşamaya başladı. Artık sadece kaba saba köylü elbiseleri giyiyor, giydiği elbiseyi de kendi dikiyordu. Büyük, büyük, büyük Rus romancı Lev Nikolayeviç Tolstoy *(büyük bir izdiham oldu cenazesinde, binlerce köylü vardı)*

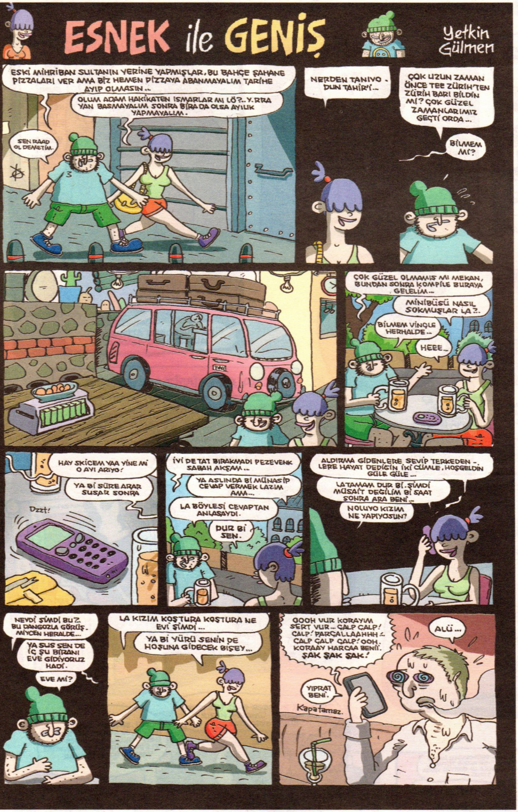
Hepinize, dostluk, kardeşlik ve muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

Cihan Ceylan

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 8 Eylül 2016 | Sayı: 471

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Servet TURAN

Uğur AKSOY

Emirhan SERVEREN

Caner DAĞLI

OTİSABİ®

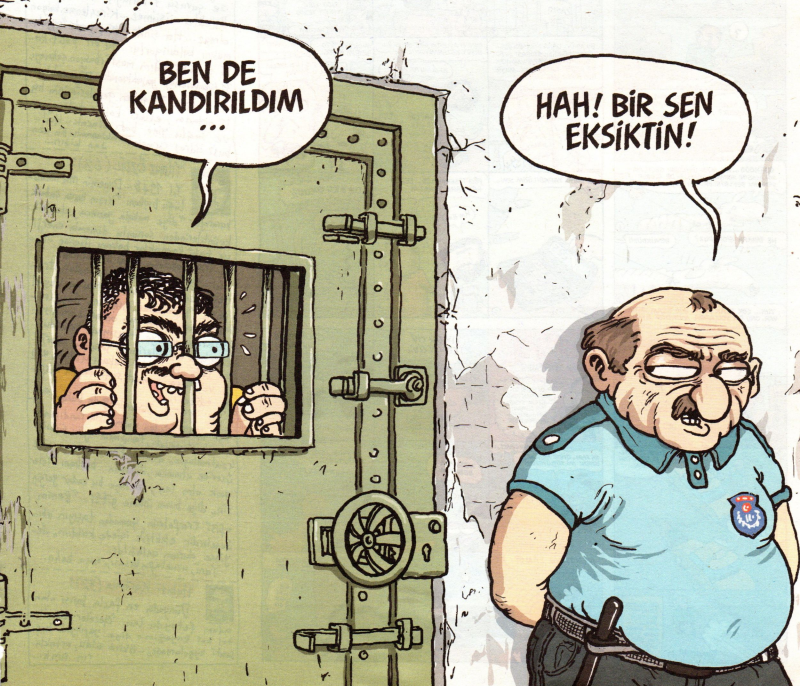
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

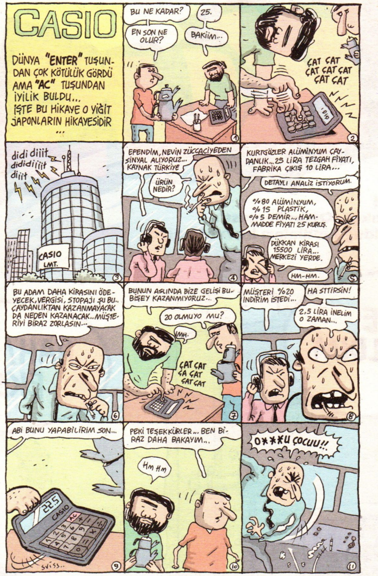
15 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2016/38 No: 472
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.
ISSN 1307-7619

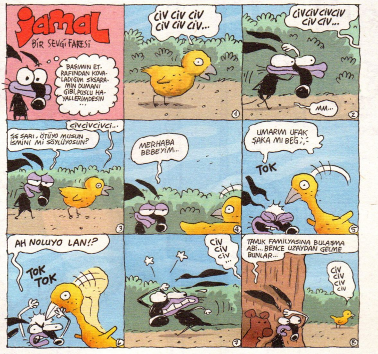
UYKUSUZ

Hrant Dink cinayetiyle ilgili yeni görüntüler ortaya çıktıkça, Ogün Samast'ı azmettirenlerin FETÖ'cü olduğu iddiaları kuvvetleniyor.

Vatandaşa Sorduk: KIŞ SAATİ

Vezirtonyukuk YILMAZ (32):

Kışın adres tarif ederken
paltomuzun kolları açılır
ve bileklerimiz ortaya çı-
kar... Soğuk havaya maruz kalan kol bi-
lekleri üşür ve romatizma oluşur...
Romatizma kireçlenme yapar ve
31 çekerken, nah yaparken ilerki yaş-
larımızda büyük sorunlar yaşarız..
İşte bu gibi sorunların önüne geçmek
için, kayışını yünden ördüğümüz kış
saatlerimizle hayatın içine karışır,
doyasıya bilek çeker, fantezilerimi-
ze çavuşu tokatlayıp at koştururuz.
Bilekler üşümez... Kireçlenme, kalgon
olmaz... Ha şindi "Kış saati" uygula-
masını kaldırıyorlar.. Bu bir politika..
Bi sonraki adım mastürbasyon çekmeyi,
31 tükmüklemeyi yasaklamak.. Diyecekler
ki "İşte 31 çeken gençlerimizin ha-
li ortada, elleri kolları tutmuyor"
ve suçlu yine batı olacak.. Hal-
buki adres sormak yasaklanmalı.. En azın-
dan kışın...

Yılmaz ÖZDİL (62):

Yıl 1948... Dönemin Mal müdür-
lüğü başkanı "Kışın hava çabuk
kararıyor" diye makale yazınca, elektrik
kesintilerinden sorumlu dönemin enerji
ve tabi kaynaklar bakanı üzerine alın-
dı.. Mal müdürünün ayağı kaydırıldı...
Yıl 1952... Dönemin Harp okulları stra-
tejik uzakdoğu sanatı üstamiral Veysel
paşa "Karanlıklar, insanların illegalleş-
mesine olanak sağlayıp onları kominist-
leştiriyor" diye tavsiyede bulundu..
Elektrik kesintilerinden sorumlu enerji
ve tabi kaynaklar bakanı üzerine alın-
dı ve paşa cemaat suçlamasıyla tasfi-
ye edildi..
Yıl 1954.. Dönemin gıda bakanı "Ta-
vuk çiftliklerinden daha fazla randıman
almak istiyorsak, tavukların uyku süresini
uzatmalıyız" dedi... Enerji bakanı yine
üzerine alınınca, dönemin başkanı "Yeter
amk olm lan, sen niye bu kadar gergin-
sin" diye bunun üstüne gitti... "Benim
ofisi trafoların yanından taşıyın abi..
Senelerdir elektrik içinde kaldım" de-
yince durum anlaşıldı..
Yani, uzunlafın kısası, ama kalın..

Hulusi Kartmın (32):

Dünyada en fazla karısı olan
adam fetoydu lan.. "Geceler uzun olsun
bol bol kayayım" diye yapılıyodu "Kış
saati uygulaması".. öküz öldü, ortakla-
rın amk...

UYKUSUZ

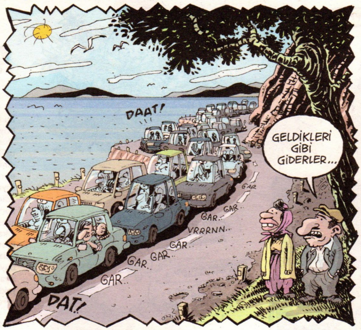
Hrant Dink cinayetinden 9 yıl sonra olayla ilgili yeni görüntüler ortaya çıktı.

Hrant Dink'in katili Ogün Samast'ı azmettiren ve destek verenlerin FETÖ'cü askerler olduğu iddia ediliyor.

Bayram trafiği...

FETÖ operasyonlarında yaşanan hak ihlalleri ve haksız gözaltılara her gün yenileri ekleniyor.

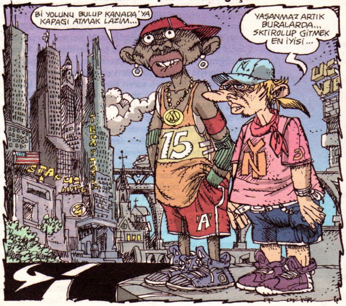
N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Barış UYGUR

Normal şartlar altında bir hükümet ülkenin içinde bulunduğu saat dilimini değiştiriyorsa kalkar dürüstçe saat dilimini değiştirdiğini açıklar. Ama **Yeni Türkiye** gerek olmadığı hâlde kurnazlıklar peşinde koşan adamlarla dolu olduğundan bu haberin koskoca siyasetçiler, akademisyenler ve kaçınılmaz olarak dünyanın en az okuyup en az bilen en cahil televizyoncu ve gazetecileri tarafından "Kış saati uygulaması kaldırıldı" şeklinde duyurulduğunu görebilirsiniz. Yeni Türkiye "olmayan bir uygulamayı" kaldırarak kendi açısından bir ilke daha imza atmış, istisnai olanın yaz saati olduğunu ve kış saati uygulaması diye bir uygulama olmadığını bilmeyen gazeteciler de mal olduklarını bir kez daha ispatlamıştır.

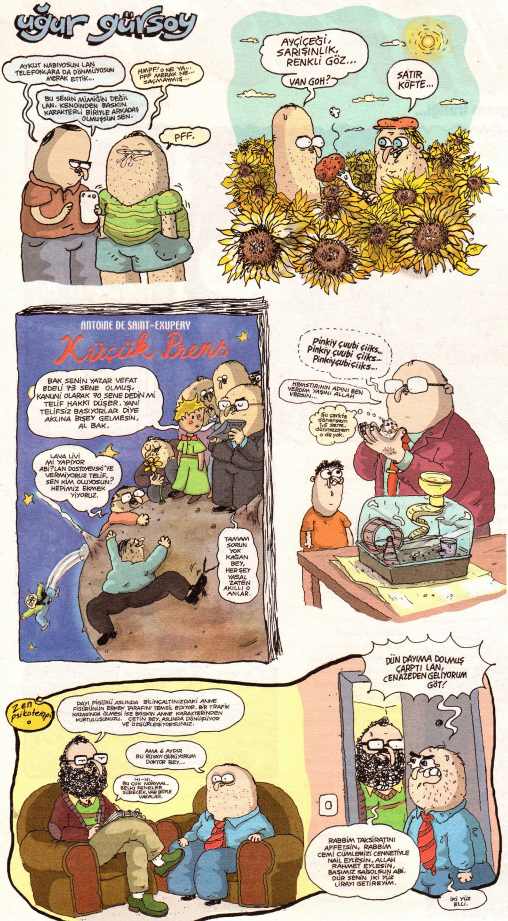
Normal şartlar altında ülkesinin dış basında yansıtılma biçiminden rahatsız olan siyasetçiler ülkelerinin kötü imajını düzeltmek için hiç olmazsa çaba harcıyormuş gibi yapar. Ama **Yeni Türkiye'nin** izanla başı çok da hoş olmayan siyasetçilerinin randevu verdiği kendisiyle röportaj yapmaya gelen bir yabancı haber ekibinin sorduğu sorulara cevap veremediği ve sorulan soruları beğenmediği için haber ekibinin kaydettiği röportaj kayıtlarına el koyduğunu görebilirsiniz. Tabii yıllardır cevaplarını sorulayacak çanak yalayıcısı gazetecilere talk show'lardan bile daha stressiz röportajlar vere vere gerçek bir gazetecinin sorduğu sorulara dünyanın en akılsız reaksiyonunu vermek normaldir. Ha ama bir haber ekibinin sizinle yaptığı röportajın kayıtlarına el koyuyorsanız dünyanın neresinde olursa olsun ülkenizden "basın özgürlüğü yok," diye bahsedildiğinde itiraz ederseniz hakikaten bir mercimek tanesi bile sizden daha iyi siyasetçilik yapabilir demektir. "Beni bu bara almıyorlar!" diye isyan edip "İyi hadi gir!" dendiğinde içeri girip olay çıkartan sarhoştan da bir farkınız olsun arkadaş.

ABD başkanlık seçimi için yapılan son anketlerde, Trump, Clinton'ın 2 puan önüne geçti.

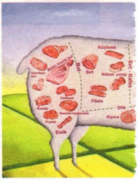
KÜÇÜKBAŞ

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

1984 yılının sıcak bir haziran günü, tüm apartman bir koyun hakkında ortaya atılan iddialarla çalkalanıyordu. Annem, arkadaşlarıyla bütün gün konuşarak bir tür skandal olarak algılamaya başladığı bu haberi, "İrfan duydun mu, Hüseyin Beylerin kurbanlığı hastaymış!" diye duyurmuştu babama. Babam, dedikodu konusunda insanoğluyla yetinmeyip hayvanlar alemine kadar ilerleyen annemin bu haberiyle pek ilgilenmemişti. O yıllar babaların çoğu böyleydi; anneler için asrın skandalı sayılabilecek, "yeni gelin", "hayırsız evlat", "nişan atma", "hasta koyun" türü haberleri, televizyonda seyrettikleri haberlerin arasında eritirler ve olayı dinlemediklerini belli eden sahte tepkilerle durumu idare etmeye çalışırlardı. Babam, "Yok ya değildir," deyip haberleri seyretmeye devam ederek ülke meselelerini bir koyuna tercih edince, annem en sona sakladığı final cümlesini erken kurmak zorunda kaldı: "Eee ucuz etin yahnisi yavan olur!" Babamın aksine bu haber benim çok ilgimi çekmişti (bir koyunu ülkeme tercih ediyorum gibi algılanmasın, yaşım yedi). Hem hasta bir koyunun nasıl göründüğünü merak etmem hem de anlamını bilmediğim "yahni" ve "yavan" kelimelerini Hüseyin Beylerle ilgili bir gizem sanmam yüzünden, hasta koyunu ziyaret etmeye karar verdim. Bu ziyaret için Kurban Bayramı yaklaşırken bir ağıla dönüşen apartmanın bodrumuna inmem gerekiyordu.

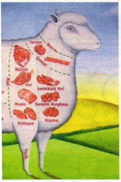
Bodruma inerken epey zorlandım. Bütün gölgeleri dünya dışı varlıklara yoran ve bütün dünya dışı varlıkların benimle uğraştığına inandığım bir dönem yaşıyordum. Karanlık güçlerin herhangi bir müdahalesinde koşarak kaçacak değil de, altıma sıçıp akabinde derhal bayılacak kadar korkak bir çocuktum. Merdivenlerden her an saldırıya uğrayacakmış gibi titreye titreye inerken, ilerlememi sağlayan tek gücün hasta bir koyunu görme arzusundan ibaret olması, aynı zamanda kafasız bir çocuk olduğumu da gösteriyor. Bütün bu yapı göz önüne alındığında, kapıcı Eyüp Efendi'nin "Nereye gidiyon len sen?" diye bağırmasına zıplayarak verdiğim aşırı tepki (yerel ağızla pengildemek) normal karşılanmalı. Eyüp Efendi korkum karşısında pek keyiflenmişti. Kendime geldiğimde, "Bizim koyuna bakacaktım," dedim. Apartman büyükleriyle yaşadığı sorunları çocuklara ters davranarak çözen Eyüp Efendi'nin suratı buruşunca, "Annem bak dedi," diye ufak bir yalan ilave etmek zorunda kaldım. "Biz bakıyoruz ama, iyi bir de sen bak bakalım, nesine bakcaksan..." diyerek ortadan kayboldu Eyüp Efendi. Çıplak bir ampulün ancak loşluk verebildiği bir koridordan geçtim. Koyun sesleri gittikçe yaklaşıyordu. Önüme çıkan demir kapıyı açtığımda bütün sürü bana baktı. Sonra hemen önlerindeki yemeğe döndüler. Aralarında dolaşarak Hüseyin Beylerin hasta koyununu aradım. Bulmam zor olmadı. Diğerlerinden daha fazla koyun gibi bakıyordu; zayıftı ve en önemlisi Kurban Bayramı'nın en belirleyici organlarından olan kuyruk, bu zavallı hayvanda yoktu. Hayatımda ilk defa kuyruksuz bir koyun görmüştüm. Gidip biraz kafasını sevdim. Melemeye çalıştı, ama tam olarak diksiyonu tutturamadığından "mi"ye benzer bir ses çıkardı. Boynuzları kendi etrafında iki tur atan bir koçun önündeki karpuz kabuklarından birini alıp onun önüne koydum. Sonraki günlerde Eyüp Efendi'nin, "Hasta o, elleme len!" uyarılarına rağmen koyunu sık sık ziyaret etmeye başladım.

O zamanlar kurbanlıklar on beş gün hatta bir ay önceden alınıp besleniyordu. Apartman bodrumuna hapsedilen

koyunların çocuklar tarafından beslenmesi ve hatta gezdirilmesi normal davranışlardı. Sıkıntı da buydu zaten: Çocuğa kurbanlık da olsa hayvan verdin mi bir bağ kurar. Kurbanlıkları elleriyle besleyen romantik çocuklar, günler boyunca Heidi stilinde pastoral bir ilişki kurdukları koyunların boğazlandığını görünce, minik birer travma edinerek -bazı psikoloji kuramlarına göre- ilerde yaşayacakları çeşitli ruhsal bozuklukların temellerini atarlar. Hasta koyunu her gün ziyaret etmeye başladım. Mutlak sonu bilsem de onu ellerimle beslemeye çalışıyordum.

Bayram yaklaştıkça Hüseyin Beylerin hasta koyunuyla ilgili ileri geri konuşmalar şiddetini artırdı. Bu büyük skandala, "Dördüncü kata yeni taşınanların gelini et yemiyormuş!" gibi görece elit skandallar da eşlik ediyordu. Babamın, bu yeni gelin için o yıllar çok bilinmeyen "vejetaryen" kelimesini kullanarak bütün dikkatleri üzerine çektiğini hatırlıyorum. Bayram sabahı, elinde bıçakla koyundan koyuna zıplayarak koşan küçücük bir adam çıktı ortaya. Kısa boylu, zayıf ama çok çevik olan bu adam; koç, koyun, dana ayırt etmeden her yere yetişiyordu. Babam hariç bütün apartman bu kasabın acarlığına hayran kalmıştı. (Babam, "resmen hayvan katliamı" gibi döneme fazla gelen bir terminoloji kullanarak önüne kavurma konuncaya kadar müthiş bir muhalefet sergiledi.) Çevik Kasap'ın hasta koyuna gelinceye kadar gösterdiği bıçak performansı beni pek etkilememişti, ama Hüseyin Beylerin hasta koyunu, bozuk diksiyonuyla "mi"leyerek bodrumdan çıkarıldığında, korkaklık ve akılsızlığıma tüm benliğimi saran, gözlerimden yaş olup akan titrek bir romantizm de eklendi. Korkak, akılsız ve aynı zamanda romantik... Saçma sapan bir çocukluk için belalı bir kombo.

Çevik Kasap, Hüseyin Bey'in koyununu çok hızlı halletti. Hasta bir koyunun kurbanlık olup olmayacağı tartışmaları sanki hiç yapılmamış gibiydi. Hayvan, bu ölüm kendi isteğiymiş, bir tür ötenazi bilinci yaşıyormuş gibi hiç debelenmedi. Gözlerimden yaşlar akarken onu bir kompresörle şişirdiler. Kompresör, apartmanın birinci katındaki evin balkonunda olduğundan görünmüyordu. Sadece yukarıdan inen bir boruyu görüyor olmak ortama ilahi bir hava katıyordu. Şişen koyunun etrafını neşeyle saran bazı çocuklar parmaklarıyla gergin deriye bastırıyorlardı. Tekmelemek için hamle yapan bir 5 yaş, olayı son anda engellemeyi başaran babası tarafından azarlandı. Çevik Kasap, koyunun karnını yardığında normalde görmeye pek alışık olmadığımız bağırsaklar, yarı akışkan bir hızla yeryüzüne saçıldı. Bayılmışım. Eve götürülürken Eyüp Efendi'nin, "Ödlek misin len sen?" diyen sesini duyduğumu hatırlıyorum.

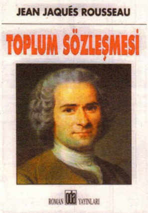

Ayıldıktan iki üç saat sonra önüme konan kavurmayı afiyetle yemem "çocuk dengesizliği" olarak görülmeli. Vicdanım, sadece Hüseyin Beylerin hasta koyunu için ayağa kalkmış, sağlıklı ve geniş kalçalı kendi koyunumuzun kavurmaya dönüşmesinde herhangi bir sıkıntı çekmemişti. Aynı şekilde, "Hayvan katliamı!" diyerek sert bir üslup ortaya koyan babamın ikinci tabağı istemesi de, iki uç duyguyu aynı bünyede yaşatabilen bir aile genetiğimiz olduğunu kanıtlıyordu. Yemek sırasında, "koç yumurtasıyla ilgili geleneksel mizah"a katkılarıyla tanınan dayım, bayılmam konusunda benimle biraz dalga geçti. O yıllar, genç bir erkeğin olur olmaz bayılması bir tür zayıflık olarak algılanabiliyordu. (Ufak bir şeyden bayılan erkek, dünyaya erkekliği azalmış olarak ayılabilir. Özellikle bizimki gibi toplumlarda bayılan insanın arkasından ya da Eyüp Efendi'nin yaptığı gibi direkt insanın yüzüne "ödlek" dendiği çok olmuştur.) Ne yazık ki olay dayımla sınırlı kalmadı. Bayramın ikinci günü tüm apartmanda konuşuluyordum: "İrfan Beylerin küçük oğlan bayılmış. O hengâmede bir de onunla uğraşmışlar. Hasta gibiydi zaten o çocuk."

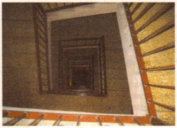

Herkes arada bir güzel, kaliteli bir rezalet yaşamayı hak eder. Ufak olabilir, büyük olabilir. Yeter ki gönlünüze göre, sonunda haklı çıktığınız, yakın çevrenize ve tanışlarınıza haftalar boyunca, keyif-ten ağzınızı köpürterek anlatacağınız bir rezalet olsun. Kimi insan ufak rezalet seviyor; on beş daki-kada, en fazla yarım saatte yaşansın bitsin, pratik olsun, cepte çantada kolaylıkla taşınsın istiyor. Bankada sıra beklerken sizden sonra gelen bir insanın numara almadan sizin önünüze geçmesi, iş-lemini sizden önce yaptırması olabilir. Hayat bir anda bu en güzel mevsim çiçeklerden derlediği muhteşem gelin buketini aniden çıkartıp size uzatabilir: Sizin kadar güzel bir çiçek ararken bunlara rastladım, kabul etmez misiniz? Çok daha önemli ya da iyi bir işleri yoksa insanlar genelde kabul ediyorlar bu güzel hediyeyi. Hemen "bu nasıl rezalet?" diye bağırmaya başlıyorlar. Bu küçük bir rezalet, tadını çıkartın. Teyzeler, amcalar, genç baylar ve bayanlar. Hak arama, had bildirme sev-dalıları. Burada, önümüzde sıra numarası almadan, diğer bekleyen insanların önüne geçerek kendi işini yaptırmaya çalışan bir insan var... Ne yapalım? Nedir cezası? Bu kanun nezdinde bir suç de-ğildir, polisin jandarmanın yapacağı bir şey yok. Bu toplumsal sözleşmemizin bir ihlalidir, cezasını verecek olanlar sizlersiniz. Sen söyle teyzeciğim, sen zaten bankanın kapısından girdiğin andan beri sonsuz, sebepsiz bir nefretin tesiri altındasın, otomattan aldığın sıra numarasını elinin içinde hamur etmişsin sıkmaktan. Ne yapalım bu insana? *BAĞIRSAKLARINI ÇIKARTALIM, AĞZINA YEDİRELİM!*

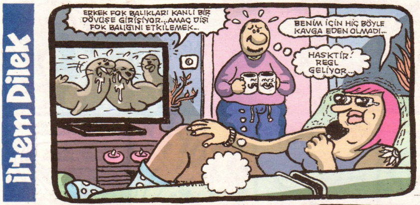

Hayır, öyle yapmayacağız... Nasıl şeyler düşünüyorsunuz fakat? Ona saygısız diye-ceğiz. Onu sıra numarası almaya mahkum edeceğiz. Onu da bu mutsuzluk batağına, kendi yanımıza çekeceğiz. Sonrasında çocuklarımıza, komşularımıza, dinlemeye tenezzül eden ya da dinlemekten başka şansı olmayan herkese o gün bankada yaşanan rezaleti anlatırız. Aylar, yıllar boyunca.

Herkes arada bir güzel, kaliteli bir skandal yaşamayı hak eder. Yoksa yaşadıklarının farkına varma-dan yaşayıp ölen kör sağır böceklerden ne farkımız kalır? Bu dünyaya bilinci, medeniyeti ve pop müziği bizler getirdik. Arada bir havadaki durgunluğu dağıtacak, saçtığı elektrikle vücutlarımızı diken diken edecek bazı skandallar yaşamak, bunlara tanıklık etmek bizim en doğal hakkımız. Ülke çapında büyük skandallar, iş yerinde öğle aralarını şenlendiren, sigara molalarını renklendiren skandallar, aile içinde yaşanan skandallar, apartmanda patlak veren ufak skandallar. Hepsinin ayrı bir tadı, ayrı bir güzelliği var. Bunu istemek çok ayıp bir şey mi? Arada bir skandallar olsun, biraz uzaktan izleyelim, kendimize göre bir taraf seçelim, kendi aramızda olayı tartışalım, bazı bilmedi-ğimiz noktalar hakkında spekülasyonlarda bulunalım... Bunu istemek bizi kötü bir insan mı yapar? Zannetmiyorum. Arada bir apartmanımızda apartman boşluğuna taşan aile / komşu kavgaları arzu-luyorum. Düşük ölçekli apartman skandalı. Olaylar iki kat aşağımızda patlak versin, evimin kapısını sessizce açıp olayları kapımın önünde apartman boşluğuna bakarak dinleyeyim, insanların birbirle-rine ettikleri hakaretlerden skandalın neden patlak verdiğini anlamaya çalışayım istiyorum. Ben apartman boşluğuna bakarken karşı komşumun kapısı açılsın, bir an göz göze gelelim (apartman boşluğuna uzun süre bakarsanız apartman boşluğu da size bakar, iyi günler der), komşumla el göz hareketleriyle "ne olmuş olabilir ki? Kalp kırmak bu kadar kolay mı? Neden bu yaşananlar?" tartışalım istiyorum. İstiyoruz. Bu bizim hakkımız, bu hepimizin hakkı. Unutmayın, dünyaya ala-caklı konumunda gelen tel canlı insandır. Sevgiyle kalın,

groagh@gmail.com

Seküler Kurban Bayramı

barisuygur@gmail.com

Barış UYGUR

Dükkânın camında "Anonslu karışık kaset doldurulur" yazıyordu. Kapının hemen üzerine yerleştirilmiş ve para verip satın alınmış bir üründen çok iki sokak ilerideki marangoza yaptırılmış gibi duran ahşap kolonlardan günün hit şarkısı Mavi Mavi çalıyordu. O yıl sanki her yerde sadece bu şarkı, arada bir de bu albümün içindeki diğer şarkılar çalıyordu. Hayatım boyunca en fazla İbrahim Tatlıses dinlediğim zamanlardı. Sadece benim değil herkesin, istesin istemesin İbrahim Tatlıses dinlediği bir zamandı. Ülke olarak arabasını teybi bozulduğu için ne kapanan, ne içindeki kaseti veren ve araba her çalıştığında otomatik olarak çalmaya başlayan talihsiz bir yolcu gibiydik. Bir yandan da bu farazi yolcu yine daha iyi durumdaydı zira kendi arabası, kendi teybi olduğu için kaset de muhtemelen onundu ve artık dinlemekten ikrah getirmiş olsa da bir zamanlar sevdiği bir müzikti onun için. Ben daha çok bu yolcuya otostop çekerken denk gelmiş ve yolcuyla aynı şarkıya maruz kalmış bir yolcuydum ama nereye gittiğini bilmiyordum. O yaşta zaten insan bir yere gittiğini düşünmez, henüz on yılı bile devirmediğinden geçirdiği her yıl hayatının yüzde onundan fazladır, geçirdiği her ay ona sanki uzun yıllar gibi gelir.gibi gelir. Ben de okullar açılmasına sanki bir ömür gibi uzun bir zaman olduğundan ne yapacağımı bilemez mahalledeki dükkânları sırayla dolaşıp beni seven esnafın kapısının önünde sanki büyük adam gibi onlarla sohbet ederdim aklım sıra. Tabii bugün anlıyorum ki "Aha eğlence geldi," diye sevinip t.şak geçiyormuş şerefsizler. Ama ben bunu (ve bugün bildiğim şeylerin %99'unu) bilmediğim için plakçı Fahri Abinin dükkânın önünde bir tabureye oturmuş, Mavi Mavi eşliğinde Fahri abiye aşk hayatımı anlatıyordum: Filiz bir kere beni görüp "Ne yakışıklısın!" demişti ve aşk hayatı da bundan ibaretti. Tabii Filiz'in de büyük ihtimalle benimle dalga geçtiğini yıllar sonra anlayacaktım, orası ayrı. Fahri Abi sürekli "Yapalım Filiz'le seni," diyordu ki bugün düşünüyorum da muhtemelen Filiz'e gidip "Şu şapşala yakışıklısın falan desene bakalım ne yapacak keriz," diyen şerefsiz de oydu. İbrahim Tatlıses'in gırtlak nameleri eşliğinde "anlat len," diyip duruyordu.

1985 yılının yaz ayı ve Kurban Bayramıydı, İbrahim Tatlıses Hülya Avşar'la bir de film çekiyordu. Galiba o zamanlar şarkıcılar albüm yaptıktan hemen sonra bir de albümle aynı adı taşıyan film çekiyorlardı. Bugünün klipleri gibi ama şarkı aralarında konuşmalar var, öyle düşünün. Zeynep Özal Asım Ekren'le çıkıyor, gazetelerde "Özal'ın kızı davulcuya kaçtı" diye haberler yapıyorlardı. Belki de henüz biten Ramazan Bayramı yüzünden olacak, ben de Asım Ekren'i askılı ramazan davulu çalan bir adam zannediyordum. Türkiye'nin gelmiş geçmiş en önemli rock davulcularından biri olduğunu öğrenmem için aradan uzun yıllar geçmesi ve Erkin Koray, Haramiler falan dinlemem gerekecekti. Şimdi düşünüyorum da asıl bomba haber Zeynep Özal'ın Asım Ekren'le çıkıyor olması değil, Asım Ekren'in Zeynep Özal'la çıkıyor olmasıymış. Neticede biri ünlüler çiftliğine düşmüşken diğerinin davullarını hâlâ dinliyoruz. Üstelik daha 1984'te MFO'nün en güzel albümünün davullarını çalmış adamı Zeynep Özal'a yakıştıramamak nedir arkadaş? Neyse.

Ben dükkânın önünde otururken Fahri Abi birden hareketlendi, ayağa kalktı, arkama bir baktım babam geliyor. "Gel Barış," dedi, "Kurban kesmeye gidiyoruz." Fahri Abi "Allah kabul etsin Saffet Abi," dedi, babam da fazla uzatmadan teşekkür etti, beni alıp götürdü.

Tabii normal gibi ama biz o zamana kadar (ve de ondan sonra) hiç kurban kesmemiştik. Bırakın kurban kesmeyi, Ramazan'da sadece iftar'da ve sahurda değil o ikisinin arasında da istenildiği kadar yenilip içildiğini öğrenmeme temiz bir on yıl vardı. İki üç satır dini bilgim varsa onu da sokakta oynadığım çocuklardan öğrenmiştim o yüzden kurban işine şaşırdım.

Kurbanın kesildiği yere gittiğimde ise daha da şaşırdım. Zira koca bir ineğin etrafında babamın Süryani ve Ermeni olan birkaç arkadaşı da hazır bekliyorlardı. Hadi biz kurban kesiyorduk da, onlara ne oluyordu allah aşkına? İneği kesecek kasap babama ve arkadaşlarına bakıp "Abi de geldiyse keselim o zaman," dedi. Babam ve arkadaşları "E kes?" dediler. "Dua okuyun da keseyim abi," dedi kasap.

Arkadaşları hemen "Top sende," dercesine babama döndü. Babam da sağına soluna bakındı, devlet memuriyeti zamanından kalma otoriter sesiyle "Okuduk okuduk evladım, biz evde okuduk da geldik," dedi. Kasap itiraz edecek olduysa da babamın arkadaşlarının kıkırdamalarını görünce kendisi de yüksek sesle bir dualar okuyarak ineği kesti.

Sonradan öğrendim ki, babama ve arkadaşlarına borcu olan birisi bu borcu ödemek yerine önceden kurban için aldığı ineği vermeyi teklif etmiş. E bakmışlar adamın gerçekten borcunu ödeyeceği yok, çaresiz alacakları yerine ineği teslim almışlar. Ha belki usulüne göre dağıtsalar durduk yere sevaba da girerlerdi ama Süryani ve Ermeni adamların usulüne göre dağıtsa bile sevaba gireceğinden emin değilim. Ha Sırpsanız ve modellik yapıyorsanız bence zaten çok sevaba giriyorsunuz kurban kesmenize hiç gerek yok ama kime anlatıyorsun?

Her neyse o ineğin tamamını tanıdıkları bir sucuk ustasına götürdüler ve biz de ailece tahminen o yıl henüz doğmuş kız kardeşim iki yaşına gelene dek sucuk yedik. Bugün her kurban bayramında aklıma sucuk gelmesinin sebebi de budur arkadaşlar. Muhtemelen merak da etmiyordunuz ya, oldu bir kere, kısmet.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Gayrı bizim elin kara çalısı
Gül oldu, gidelim de bizim
illere"
Halk türküsünden

● **"Kandırıldım" demek gayet insani bir durum. Fakat siz aynı zamanda devleti temsil eden bir insansanız, böyle deyip de keşmekeşten kolayca sıyrılma şansınız yok. En azından, devletin kandırılmasına aracı olma lüksünüz yok. Bir kez kandırılan, bir başka kez niye kandırılmasın? Garanti verebiliyor musunuz? Şu an, şu süreçte kandırılmadığınızdan emin misiniz? Nasıl ki yolsuzluk yapan yetkili, "Doğrudur, ben yolsuzluk yaptım" dediğinde sorumluluğu ve cezası değişmiyorsa, kandırılmak da aynı. Hep dün için kandırıldım diyerek yürütme planınız var mı iktidarınızı? Kana kana muktedir olmak yaşam amacınız mı?! Kandırılmaya yatkınsanız, biz sizin tercihlerinize nasıl güveneceğiz? Siz böyle bir flu otorite altında güvenli yaşayabilir miydiniz? Ayrıca kandırılmak insanı ve normalse ve cezasız kalıyorsa, sadece Gülen'in dışında herkes için örnek teşkil etmez mi? Başkomutanı kandıran güç, altındaki askerleri niçin ve nasıl kandırmasın? Sonra "At izi, it izine karıştı" diyen de sizsiniz. Başsorumlunun şikayet ettiği nerde görülmüş? Sonuç: Ulus demokratik rüştünü ispat etti fakat kandırılmış devlet, demokrasinin halen pek çok uzaklarında...**

Kurban bayramınız mübarek olsun, kutlu olsun...

● Enerji vampiri insandan uzak durunuz. Nasıl olsa o, yakınlaşmanın bir yolunu bulacaktır...

● **Bayram sayısı için erken yazmak, ne zor iş yarabbim. Bugün Perşembe ama yazarken bile pazartesi hissi var bende. İşin daha saçması, pazartesi günü yazmayınca daha da acaip bir boşluk olacak, köşe dediğin pazartesi yazılır benim için, yıllar yılı böyle oldu bu...**

● Yelkovanın o kadar hareketi, akrebin tek hareketi için. Saniyeyi hiç sorma, artı değeri en çok sömürülen o! (Salise mi? Salise, çocuk işçi.)

● **Teknoloji manyak etti toplumu, uzağındayken bile alıyorum sinyalleri. Başkası görmeyince "yaşıyorum" saymıyor insan evlatları, yaşadıklarını. Kimlerse o başkaları? Herkes yani. Demek ki bakıyorsun nasıl takılıyorlar diye, sen de çaba peşindesin. Güzel yaşıyor görünmek, güzel yaşamanın önüne geçmiş durumda. Seksapelin seksi geçtiği an! Hayat sana güzel nobranlığından, hayat bana güzel küstahlığına geçmiş bulunuyoruz, hayırlı olsun. Halbuki hayat her an, hepimize güzel...**

● Huysuz dediğinin de huyu var esasen. Tipsiz denilen de tip sahibi. Nursuzda da nur var inceden!

● **Niye hep "Şu şöyle olursa, kendimi Taksim'de asarım" denir ki? Başka semtte asamaz mı insan kendini? Bununla beraber, öyle deyip de Taksim'de kendini asanı görmedim hiç!**

● Zembil diye bildiğimiz kelimenin esası zenbil. Türkçedeki n-b harflerinin uyumsuzluğundan dolayı zembil olmuş. İki ucundan tutulabilen hasır sepet anlamında. Tarihimizde "Zenbilli Ali Efendi" adında bir Osmanlı Şeyhülislam mevcut. Zenbilli Ali Efendi, kısıtlı zamanına rağmen halkın sorularına cevap verirmiş. Ona danışacak, soru soracak insanlar, iki katlı evinin önüne gider, Zenbilli Ali Efendi'nin sarkıttığı sepete sorusunu yazıp koyarmış. Efendi, sepeti çeker, soruyu okur ve yanıtını yine zembille aşağı sarkıtırmış. Yaşadığı dönemin en gelişmiş teknolojisi! "Gökten zembille inmek" deyimi de bu duruma istinaden bilinmeyen, aniden ortaya çıkan şeyler, yeni bilgiler için, "Nerden çıktı şimdi bu?" anlamında kullanılmaya başlanmış. II. Beyazıd, Yavuz Selim ve Kanuni Süleyman dönemlerinde, 24 yıl şeyhülislamlık yapmış Zenbilli Ali Efendi. Taviz vermez bir yöneticiymiş, Kanuni'nin idam ettirmek istediği, Topkapı Sarayı hazinesinde görevli 150 kişinin canını kurtarmış. Hem de çağrılmadığı halde şak diye padişahın huzuruna çıkarak. Yine Kanuni, saray bahçesindeki ağaçlara karıncaların musallat olduğunu görünce, Zenbilli Ali Efendi'ye yolladığı beyitle n'apılması gerektiğini sormuş: "Dırahtı (ağacı) sarmış olsa eğer karınca / Zarar var mı karıncayı kırınca." Cevap yine beyitle gelmiş: "Yarın divanına Hakkın varınca /

Çay çay

...eyman'dan alır hakkın karınca." Zenbilli Ali Efendi'nin türbesi ...zenbil sarkıttığı evi, kadim semtlerden Zeyrek'te bulunmakta. ...tim gördüm mü, hayır, okudum, okuduğumu da yazdım...

...talya'da bir otel. İki türk hanım odalarına çıkıyorlar. ...ada fare beliriyor. Hanımlar basıyorlar çığlıkları, "Fareeee, ...eeee!" diye. Sen, aynı otelde kalan Uzakdoğulu turistler, ...nu "fire" anla, yangın san, don-gömlek-bornoz fırla ...arıya! Durduk yerde al sana küresel kriz...

...Zengin adamın iyiliği tam olamıyor. Paraya boğuyor mesela. ...n içinde gene boğmak mevcut!

...kta üç gün duran ...üm. Artık o, petrol ...ştu. Parlıyodu...

● Unutamadığım bir an olmuştu İstiklal Caddesi'nde. Karşıdan bir adam geliyordu. Ters gönden gelen iki adam, aniden onun iki tarafından koluna girip yürümeye ...başladı. Adam ikisinin arasında geri geri yürüyor ve sadece ...ayret bi şey ya, hayret bi olay" diyordu. Bi süre böyle ...ü yürüdüler. Çok şaşırdım, durdum baktım. "Tanışıyorlar ...iba" diye düşündüm. Nihayet adamı bıraktılar, yürüyüp ...tiler. O da eski yönüne doğru, homurdanarak yürümeye ...yuldu. O neydi, niyeydi? Tanışıyorlardı galiba...

● Koyu Beşiktaşlı arkadaşım, Fenerbahçe'deki Galatasaray tesislerine çağırdı beni. Kendimi Sergen Yalçın gibi hissettim.

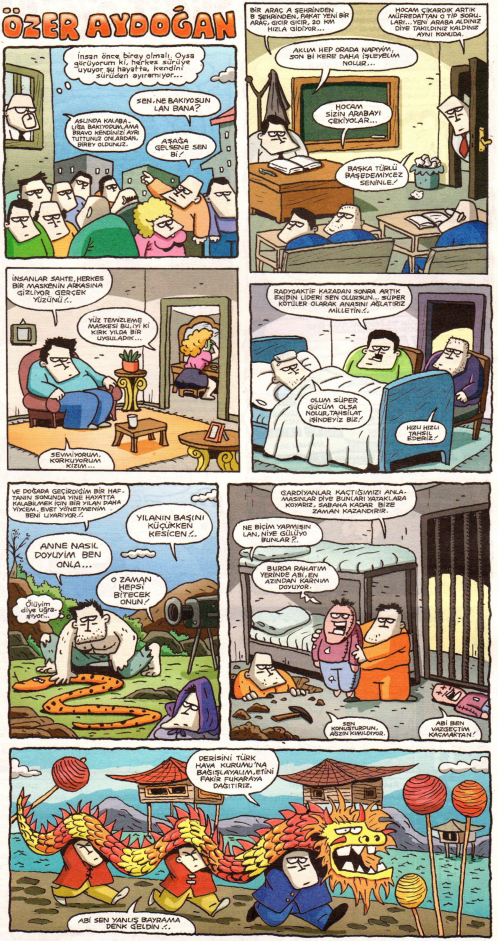
● Aylak kimdir? "Ben aylaklık yapıyorum" diyene rastlanmaz pek. O gene bi işten bahseder, "Bilardo oynadık" der, "Arabın orda muhabbet ettik" der. Ancak dışardan biri aylaklığı tam saptayabilir. Jigolo gibi. Ona sorsan, ciddi ilişki içinde. Dışardan tespit edilir jigolo!..

vedatozdemiro@gmail.com

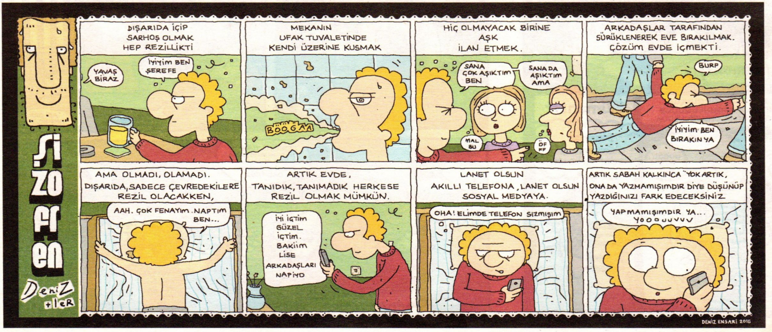

YİĞİT ÖZGÜR
ALMAN KIZ EN SEVDİĞİN FİLM NE DİYE SORMUŞ.. KURTLARLA DANS'IN ALMANCASI NASIL DENİYODU ?.
KURTLARLA HANS...
LAN OĞLUM DÜZGÜN CEVAP VER, BAK KIZIN ARKADAŞINI DA SANA YAPARIZ.
"TANZ MIT DEN WÖLFEN"
AFFERİN KOÇUMA.
KIZIN ARKADAŞININ ADI NEY?
GÜNTER.
BACAĞINA SIÇIYIM.
EFENDİM YOLSUZLUK DAVASINDA NE GİBİ GELİŞMELER YAŞANDI?
VALLA ARKADAŞLAR, SİZ NE BİLİYOSANIZ BEN DE ONU BİLİYORUM ... BEN DE GAZETELERDEN ÖĞRENDİM... SİZDEN FAZLA BİŞEY BİLMİYORUM. HATTA SİZİN KADAR BİLE BİLMİYORUM. ÇOK CAHİLİM OĞLUM, SIĞIR GİBİ Bİ ADAMIM LAN BEN. NE BOK YEMEĞE SEÇTİNİZ BENİ ANLAMADIM Kİ.
ELEKTRİK ARIZA.
İYİ AKŞAMLAR, BAHÇELİEVLER'DE OTURUYORUM ELEKTRİKLERİMİZ KESİLDİ. SEBEBİ NEDİR?
HEMEN KONTROL EDİYORUM.
ZOFF!
TRAFO PATLAMIŞ... ÜÇ SAATTEN ÖNCE GELMEZ.
AAA.! GELDİ!!!
NASI GELDİ?
GELDİ ELEKTRİKLER GELDİ!!
SKTİR GİT MEŞGUL ETME O ZAMAN İNSANI!!
ÇAAT!!
ACINIZ BÜYÜK BİLİYORUM AMA BAZI SORULAR SORMAK ZORUNDAYIM...
BUYRUN..
ÜSKÜDAR'A GİDERKEN DİZİSİ NEDEN YAYINDAN KALDIRILDI?
NE BİLEYİM BEN BE..
HMMM... GÖĞÜSLERİNİZ SİLİKON MU?
GÖĞÜSLERİM JELİBON. GÖTÜMDE DE BONİBON VAR. YİYCEN Mİ?
VAAY... GÖREV BAŞINDAKİ MANAVA HAKARET HA?
MANAV MI?
EVET... İKİ SAATTİR DÜKKANIN ÖNÜNÜ KAPIYOSUN. ÇEKİL DE İŞİMİZE BAKALIM.
AYOL KOCAMI ÖLDÜRDÜLER BENİM BURDA.
BANANE LAN.
HAYATININ FONUNDA HANGİ ŞARKI ÇALIYOR ÇOK MERAK EDİYORUM MÜKERREM.
HAYATIMDA FON YOKTUR AYAĞIMDA DON YOKTUR İSMİM MÜKERREM AMMA, GÖBEK ADIM MANYAKTIR.
SEN Mİ YAZDIN BUNU?
SÖZLERİNİ BEN YAZDIM, MÜZİĞİNİ KÖPEK YAPTI.
MÜZİĞİ YOK Kİ.?
ŞŞŞ, ÇAKTIRMA..
SORUN DEĞİL MÜKERREM. SADECE KÖPEKLERİN DUYABİLECEĞİ FREKANSTA YAPTIM MÜZİĞİ. TANIŞALIM. ADIM LASİ.. DO Sİ LA Sİ'DEKİ LASİ...
PATİSİNDEN ÇEKİNCE OSURUYO ÖYLE EĞİTTİM.
PATİMLE DEĞİL, MÜZİĞİMLE GÜNDEME GELMEYİ TERCİH EDERİM. OLMADI PATİ DE OLUR... PATİMLE GÜNDEME GELMİŞSEM, DÖNÜŞTE MÜZİĞİMLE DÖNMEK İSTERİM.
SUSMUYOR YAV G.TOĞLANI...
TÜRKLER BATININ SADECE İYİ YANLARINI, TEKNOLOJİSİNİ FALAN ALMAK İSTİYOMUŞ..! AHLAKSIZLIĞINI İSTEMİYOMUŞ.
ULAN BÜTÜN AHLAKSIZLIĞI BİZ ÇEKİCEZ, KAYMAĞINI ONLAR MI YİYECEK?.! YOK ÖYLE YAĞMA!!!
SÜRÜN LAN G.TÜNÜZE TELEFONLARI.!!! İYİCE SÜRÜN.!!! SÜRMEDEN PAKETLEMEYİN!!!!

Sİ ZO FR EN
DeniZ +leR
DIŞARIDA İÇİP SARHOŞ OLMAK HEP REZİLLİKTİ
YAVAŞ BİRAZ
İYİYİM BEN ŞEREFE
MEKANIN UFAK TUVALETİNDE KENDİ ÜZERİNE KUSMAK
BÖÖGAA
HİÇ OLMAYACAK BİRİNE AŞK İLAN ETMEK.
SANA ÇOK AŞIKTIM BEN
SANA DA AŞIKTIM AMA
MAL BU
ÖF FF
ARKADAŞLAR TARAFINDAN SÜRÜKLENEREK EVE BIRAKILMAK. ÇÖZÜM EVDE İÇMEKTİ.
BURP
İYİYİM BEN BIRAKIN YA
AMA OLMADI, OLAMADI. DIŞARIDA, SADECE ÇEVREDEKİLERE REZİL OLACAKKEN,
AAH. ÇOK FENAYIM. NAPTIM BEN...
ARTIK EVDE, TANIDIK, TANIMADIK HERKESE REZİL OLMAK MÜMKÜN.
İYİ İÇTİM GÜZEL İÇTİM. BAKİİM LİSE ARKADAŞLARI NAPIYO
LANET OLSUN AKILLI TELEFONA, LANET OLSUN SOSYAL MEDYAYA.
OHA! ELİMDE TELEFON SIZMIŞIM
ARTIK SABAH KALKINCA "YOK ARTIK, ONA DA YAZMAMIŞIMDIR DİYE DÜŞÜNÜP YAZDIĞINIZI FARK EDECEKSİNİZ
YAPMAMIŞIMDIR YA... YOOOUUVVV
DENİZ ENSARİ 2016

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba

æ Geçenlerde evdeki çöp kovasına yeni çöp torbası yerleştirmek isterken her zaman olduğu gibi sağ elimi çöp torbasının içine soktum. Soktum ki çöp torbası çöp kovasına iyice yerleşsin diye. Bayağı böyle omzuma kadar soktum elimi. Her zaman olduğu gibi elimi geri çekmek isterken bu defa bir şeyin içeriden elimi tuttuğunu hissettim. Çekiyorum elimi, geri gelmiyor. Daha sonra bileğimden kavradı içerideki adam. Adamdı bence çünkü. İyice çekmeye başladı beni içeriye. Direndim. Direndim dostlarım direndim. Çekebilse komple çekecek beni içeriye. Bir ara kovayla boğuşur gibi yerlerde yuvarlandık. Nefes nefese kaldım. Ne istiyorsun dedim, sen kimsin dedim. Kimsem kimim ne yapacaksın, gel oğlum buraya dedi. Dedim benim o kovanın içine girmemin zaten imkanı yok, istiyorsan sen gel dedim. Ben ne geleceğim, sen gel dedi. Bırak kolumu geleyim dedim. Yek yea dedi, bırakayım da kaç git he mi dedi. Dedim bak delikanlı sözü sana, Yemin et dedi. Dedim yemin ediyorum. Bırakıyorum bak dedi. Dedim bırak. Bıraktı. Bileğim mosmor olmuştu. Çöp kovasına şöyle baktım. Havaya kaldırdım. Kafamı soktum kovaya. Omuzlarımdan da hafifçe girdi. Dedim ki, kardeş dedim, beni böyle başımdan tutup komple çekersen ben gelebiliyorum oraya dedim. Baktım ses yok. Hüooo, orda mısın dedim. Çıt yok. Ter içinde kaldım, biraz da nefessiz kaldım, kafamı çıkardım kovadan. Eğildim kovaya, ALOO diye bağırdım, tık yok. Ee-eh dedim, seninle mi uğraşacağım acaba, ben buradayım kardeşim, ne zaman şeyaparsan söyle ben buradayım dedim. Bir daha elimi soktum, içeriden bir davranan yok. Ağladım ağlayacağım. O gün bugündür her zamankinden daha sık değiştiriyorum çöp torbasını, elimi her zamankinden daha derinlere sokuyorum, yok. Bir büyü gibi geldi, bir büyü gibi gitti çöp kovası canavarı. Bir de öyle bir arkadaşım olsun istemiştim sadece. Resmen sanki gururumla oynandı gibi geliyor bana. Çok ama çok üzgünüm. Net bir şekilde mutsuzum, ve galiba umutsuzum da. Gelmeyecek bence bir daha. Sevmedi bence beni. Off yaa.

æ O değil de Hazar Boy iki aylık oldu ve resmen bana kafa tutmaya başladı. Doğduğunda kafasını tutamıyordu çünkü. Şimdi bayağı bir kafa tutmalar, yan bakmalar, hatta kucağıma aldığımda yanağıma doğru gerilip kafa atmalar. Boynumu cırmıklamalar. Yatağında yattığında da sürekli bir kaslarını geliştirme amaçlı kol bacak oynatmalar. Bu çocuk resmen bana bileniyor. Ağzımı kırması an meselesi. Allah'ım çok korkuyorum. Hazar Boy'dan çok korkuyorum.

æ Bir de biz şu sıra tatildeyiz ailecek. Resmen road trip yapıyoruz. Arabayla ilk gün İznik'e gittik. Bisiklet tepede tabii. Bu arada yine aynı şey oldu. "Sen şimdi araba aldın, bisiklet kullanmazsın" dedi Necip bana. Necip'i de bilen bilir. Necip bir özel isim değildir. Necip bir cins isimdir. Bilen bilir. Özel isim Necip'ler ayrı. Benim bahsettiğim Necip cins isim. Takipçilerim iyi bilir. Neyse, ne diyordum. Öyle dedi yani bana Necip. Daha bile çok bisiklet kullanıyorum şimdi. Zaten evlendiğimde de aynı şeyi demişti. Hazar Boy doğduğunda da dedi. Diyor o öyle. Çünkü öyle olmasını istiyor. Bir şey olunca başka bir şeyi yapamayayım istiyor. Çünkü kendi hiçbir şey yapmıyor. Temennisi onun gibi olmam yönünde. Tatildeyiz ailecek. Hazar araba manyağı. Kesinlikle ağlamıyor arabadayken. İznik'te dünya gezgini bisikletçi aile Sarıhan'larda kaldık. Soner, İnci ve oğulları Tibet Çınar. Tibet resmen yollarda büyüdü. Ne eğlendik be Sarıhan'larda. Soner'le hayvan eğlenceliydi muhabbetimiz. İki **gezgin bisikletçi bir araya gelince isterim ki sen de gel aramıza**. Kaçmaz yani. Ertesi gün Eskişehir'deydik. Dün de Eskişehir'den Muğla'ya geldik. Benim için oldukça uzun bir yolculuk oldu bu. İstanbul-İznik, İznik-Eskişehir, uzun yol öncesi antrenman gibiydi benim için. Takdir edersiniz ki iki ay öncesine kadar hayatımda araba kullanmamıştım. Her şeyin bir şeyi var. Bugün de Muğla'dayız. Yarın Selimiye. Sonra oradan başka bir yere, oradan da başka bir yer derken İstanbul'a öyle geri döneceğiz. Öyle işte.

æ Bir de asla arabaya otostopçu almayacağım galiba ben. Çünkü bende öyle bir tip var ki, dünyanın en iyi huylu insanı bile binse arabaya, birkaç dakika içinde içi beni bıçaklayıp gasp etme isteği ile dolar. O kişiye de yazık olur bana da. Gerek yok.

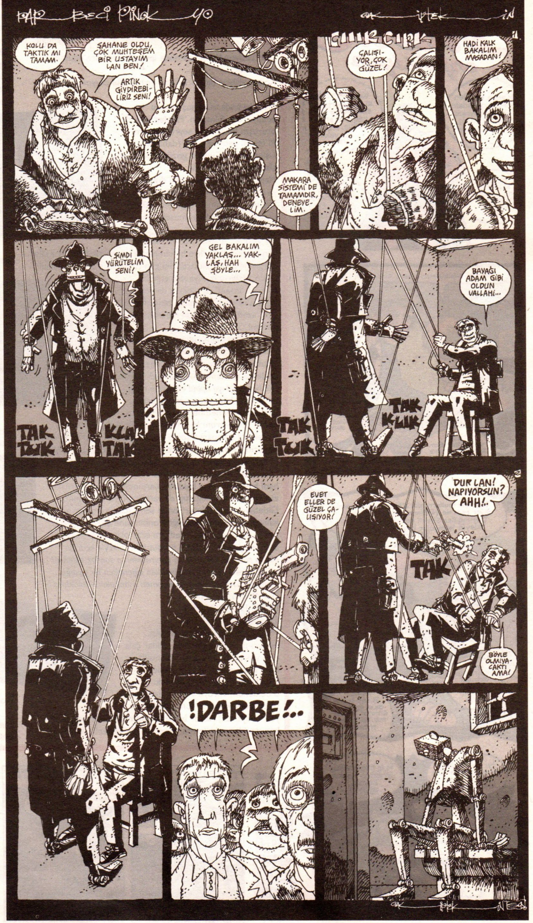
æ Anadolu bisiklet turlarımdan birinde bir kez bir köyde bir kahvede kaldım gece. Kahve sahibi ilginç bir tipti. Sabah evinden geldi, kahvaltılık bir şeyler getirmiş, çayı da hazırlarken konuşmaya başladı öyle. Ve aynen şöyle şeyler söyledi, "geçen benim dayıma da biyopsi yaptılar, hiç sevmem kendisini, ha kötü olsun istemem, ama iyi olsun da istemem, daha çok, iyi olsun istemem, gıcığın teki, ben bu köyde hiçkimse iyi olsun istemiyorum zaten galiba, kendimi böyle bu köye sıkışmış gibi hissediyorum, gitmek istiyorum bu köyden, gidemiyorum, gidemedikçe de herkese düşmanlık besliyorum, sen ne güzel gidiyorsun, ben gidemiyorum, ayda en az iki kitap bitiriyorum, bazılarısı kalın, bazılarısı ince olmak üzere, en çok da şiir kitaplarını seviyorum çünkü çabuk bitiyor, off yaa, yemin ediyorum bunaldım biliyor musun." Hep böyle şeyler söyledi. Bir şey demedim, dinledim sadece öyle. Peynir, zeytin, poğaça yedik, çay içtik beraberce. Öyle.

æ **Ben doğurdum**, **bana benzemiyor** dedi Özlemim Hazar Boy için.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Ne güzel enseyi geçmemesi saçların/Alnımızda bitmesi/ Tane tane olması kirpiklerin/ Tel tel olması kaşların/ Ne güzel insan yüzü"
>
> *Oktay Rıfat*

Gün batıyor. Karşı balkonda ipte asılı sıra sıra uçuşan gömlekler.

Kolları şişiyor bazen. Rüzgar giymiş gibi oluyor gömleği bi an.

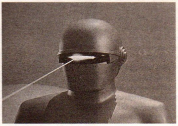
Masa başında oturmuş akşamı bekliyorum. Film için. 'Filmler' için. Bi oturuşta bikaç tane seyrediyorum.

Bi tanesi yetmez bana, (daha da kışkırtabilir) Gündüz gözüyle değil ama, alamıyorum aynı tadı.

Hani, Kara Tilki, mara tilki diye yazdım ya arkadaşlar burda, geçen, "tv, pc karşısında başımıza örtü mü dolayalım naapalım?" falan filan meseleleri. Sistem, mistem!

Bir vakitler, "Masın! Masın! Haftada iki gün tv olmasın!" diye bi kampanya yapmıştık, "Pişmiş Kelle" dergisinde. Doksanlarda. İki gün tv olmasın da, "Komşuluk olsun, birbirimizi ziyarete gidelim" (gerçek 'insani' ilişkiler) Ya da boş boş öle oturalım, kitap mitap okuyalım. İki gün "azad" etmiş olsun hiç olmazsa bizi sistem! Gibisinden.

O zamanlar mümkünmüş henüz. Olmadı tabi ama. Olabilirmiş zorlansa. Ama artık? "Haftada iki gün internet olmasın" şeklinde bir kampanya mesela? *(şakası bile hoş değil–ya kabul ederlerse allah muhafaza*–bilet satış, uçak seferleri, bankacılık bilmemne, iş kısmı bi yana, onları demiyorum ha, sadece günlük, iş dışı kullanımı)

O şekil bi kampanya şöyle dursun, "Uyku muyku diye bişey olmasın, 24 saat internette dolanıp durma olsun!" diye bi kampanya görsem, ben şahsen heyecanlanırım ansızın. "Ne oldu? Bi buluş mu yaptılar? Uyku tarih mi oluyor, hadi hayırlısı?" diye bakarım çarpıntılarla. Geceyarıları, zar zor, güç bela kapatıp da yatağa gidiyorum çünkü. Gidebiliyorum! ("hayır! önce sen kapat") Gözüm arkada kalıyor. Seyretmek istediğim onbin tane şey daha var orada. Film yani "şey" dediğim esas olarak. *(tıpış tıpış okuluna giderken, yolda, o haydut kılıklı tilki'yle kedi'nin aklına girip de, kandırıp da götürdükleri o sonsuz eğlence/sirk/lunapark diyarında eğlenirken eğlenirken bir eşşeğe dönüşen zavallı Pinokyo peki, aman maazalah!–kulaklara bi kısa dokunuş, gayriihtiyari)*

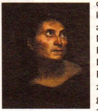
DÖRT FİLM BİRDEN

Çocuktum.

Mahallenin çocukları. İki üç kişi, birbirimizi kapı önlerinde ıslıklar çala çala, yukarıya, pencereye sıkıntıyla baka baka, oflaya puflaya bekler. ("hadi olum yaa! Öf") Bi türlü inmez o beklenen! Yürüye yürüye Eyüp'deki sinemalara giderdik sonra. (Balat'tan yola çıkıyoruz) Kollar birbirlerimizin omuzlarında. (hele konuştuklarımız! "o mu yener, bu mu yener?" "tamam daha kuvvetli ama, onun da hayvan arkadaşları..." Eski mezarlıkların arasından arasından. Dört Film Birden" yazardı sinemanın kapısında. Dördü de birbirinden ilginç, kışkırtıcı. Özene bezene seçmişler. İşi biliyorlar. Rekabet büyük. *(sinemalar tıklım tıklım, otobüs gibi, ayakta seyredenler var)* İçimiz kıpır kıpır, ciddi ciddi incelerdik afişleri. Hoparlörle dışarı da verirlerdi oynayan filmin sesini. Daha da heyecanlanırdık. (atlar koşuyor, kişniyor, gümbür gümbür bişeyler devriliyor) Başka sinemalara da bakardık, hızlı hızlı yürüye yürüye, bakalım orda neler var? Bizim aramızda katogoriler şöyle: "Kız'lı", "kılınçlı", "korsanlı", "Tarzan", "kovboy", "Herkül'lü", "feza/uçandaireli", "sihirbazlı", "canavarlı"...(bu şekil gidiyor)

İçlerinde en berbatı "kız'lı" olan! Aman aman, dağlara taşlara! Bir filmi görmüş olana sorardık mahallede: "-Nasıl?" "-Kız'lı" Hemen yüzler düşerdi. Kız'lı; yani "aşk" filmi. Kız ona bişey diyo, o da ona başka şeyler diyor! Off! O yaşlarda kimsenin ilgisini çekmiyor. Kız! Çok sıkıcı. *(24 saat onlardan başka hiç bişey düşünemez olacaklar, bilmiyorlar henüz, az var, dur sen, gösterir sana kızlar dünya kaç bucak—kız'lıymış!–)*

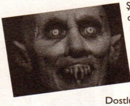
En tuhafı da; Sinemanın içinde bir soba yanıyor. Eğer kış'sa. Tam ortada. Karanlığın içinde korlar, kırmızı kırmızı alevler. Bazen bir kova kömür boşaltıyor biri gelip. Bir duvarında film oynayan bir rüya evi. Elimizde gazozlar. Gerçi sinemalar devasa o aralar, ev dediysem. Opera salonu gibi kat kat balkonlar, yan balkonlar. Tavan çok çok yukarlarda. *(o sobanın eğri büğrü borusu ta o tavana kadar uzanırdı, nasıl etmişler nasıl becermişlerse tellerle mellerle tutturup, hayret)* Soba bazen tütüyor. Film zaten bir duman bulutunun arkasında oynuyor. Sigara içmek serbest. Nefes çektiklerinde daha şiddetle parıldayan kırmızı sigara ışıkları. Aç bilaç dört filmi ardarda...

Durdurup, yemek yiyorum artık, tabi.

BİR ALINTI

Elinizde tuttuğunuz. Bir bayram sayısı. Bayram sayıları çok hızlı yapılır. Yapılmak zorunda. Önceden. Henüz baygınlığı geçmeden yeni bitmiş bir derginin, hemen ardından. Uyanıp tekrar başlanır. Mahmur mahmur. Sıkıştırılır, araya. Hız gerektirir. Çizgi romancıysan hızlı hızlı, kapak çizeriysen ha keza. Çok hızlı.

Şöyle diyormuş Delacroix: "Ressamın iyisi apartmanın dördüncü katından atlayan bir adamı daha yere düşmeden çizebilmelidir"

Hepinizin bayramını kutluyorum, hızla bitirirken bu yazıyı, ben de.
(adam yere düşmeden)

Dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

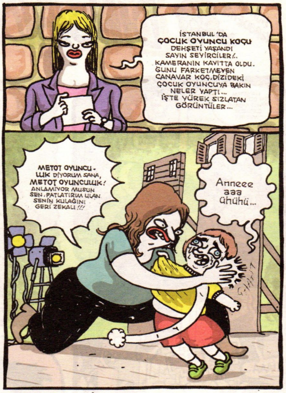
Alıntı: Bedri Rahmi Eyüboğlu/Resme Başlarken.
Delacroix(büyük Fransız ressam 1798/1863)

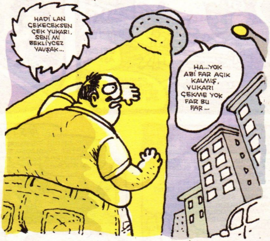
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

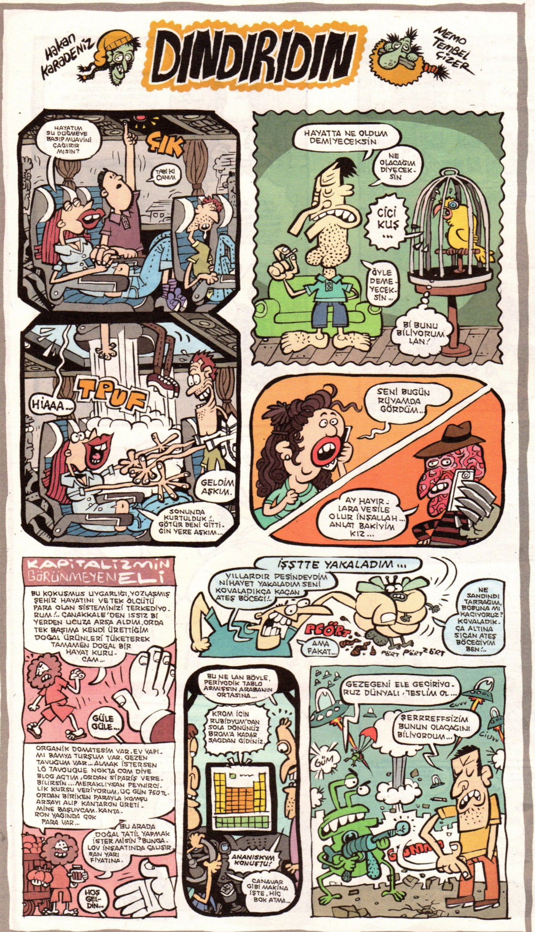

mafyadaki köstebek yakalandı!

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
Memo Tembel Çizer
HAYATIM SU DÜĞMEYE BASIP MUAVİNİ ÇAĞIRIR MISIN?
ÇIK
TABİ Kİ CANIM
HIAAA...
TPUF
GELDİM AŞKIM.
SONUNDA KURTULDUK!.. GÖTÜR BENİ GİTTİĞİN YERE AŞKIM...
HAYATTA NE OLDUM DEMİYECEKSİN
NE OLACAĞIM DİYECEKSİN
CİCİ KUŞ...
ÖYLE DEMEYECEKSİN...
Bİ BUNU BİLİYORUM LAN!
SENİ BUGÜN RÜYAMDA GÖRDÜM...
AY HAYIR İNŞALLAH... ARA VESİLE OLUR İNŞALLAH... ANLAT BAKİYİM KIZ...
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
BU KOKUŞMUŞ UYGARLIĞI, YOZLAŞMIŞ ŞEHİR HAYATINI VE TEK ÖLÇÜTÜ PARA OLAN SİSTEMİNİZİ TERKEDİYORUM!.. ÇANAKKALE'DEN ISSIZ Bİ YERDEN UCUZA ARSA ALDIM, ORDA TEK BAŞIMA KENDİ ÜRETTİĞİM DOĞAL ÜRÜNLERİ TÜKETEREK TAMAMEN DOĞAL BİR HAYAT KURUCAM...
GÜLE GÜLE...
ORGANİK DOMATESİM VAR. EV YAPIMI BAMYA TURŞUM VAR. GEZEN TAVUĞUM VAR... ALMAK İSTERSEN LÖ TAVOUQUE NOKTA COM DİYE BLOG AÇTIM, ORDAN SİPARİŞ VEREBİLİRSİN... MERAKLIYSAN PEYNİRCİLİK KURSU VERİYORUM, ÜÇ GÜN 750TL. ORDAN BİRİKEN PARAYLA KOMŞU ARSAYI ALIP KANTARON ÜRETİMİNE BAŞLIYCAM. KANTARON YAĞINDA ÇOK PARA VAR...
BU ARADA DOĞAL TATİL YAPMAK İSTER MİSİN? BUNGALOV İNŞAATINDA ÇALIŞIRSAN YARI FİYATINA.
HOŞ GELDİN...
İŞŞTTE YAKALADIM...
YILLARDIR PEŞİNDEYDİM NİHAYET YAKALADIM SENİ KOVALADIKÇA KAÇAN ATEŞ BÖCEĞİ!..
PÇÖRT
AMA FAKAT...
PÖRT PÖRT ZÖRT
NE SANDINDI TARRAĞIM, BOŞUNA MI KAÇIYORUZ? KOVALADIKÇA ALTINA SIÇAN ATEŞ BÖCEĞİYİM BEN!..
BU NE LAN BÖYLE, PERİYODİK TABLO ASMIŞSIN ARABANIN ORTASINA...
KROM İÇİN RUBİDYUM'DAN SOLA DÖNÜNÜZ BROM'A KADAR SAĞDAN GİDİNİZ.
ANANISKYM KONUŞTU!
CANAVAR GİBİ MAKİNA İŞTE, HİÇ BOK ATMA...
GEZEGENİ ELE GEÇİRİYORUZ DÜNYALI, TESLİM OL...
CUVV
ŞERRREFFSİZİM BUNUN OLACAĞINI BİLİYORDUM...
CİUVV
GÜM

Furkanözçoban
MÜSLÜMANLIĞI SEÇTİM BU SEFER DE KURBANLIK KOVALIYORUM, NE TALİHSİZMİŞİM ARKADAŞ...
ÇIKMAZ SOKAĞA DOĞRU KOVALA ABİ! İP VAR MI SENDE.
GİZLİ GİZLİ SİGARA MI İÇİYOSUN LAN SEN? İKİ SAATTİR GÖRÜYORUM İÇERDEN.
YOOO!
NORMAL BALKONDA HİÇ YAKALANMIYODUM. ALLAH BELANI VERSİN FRANSIZ BALKON...
O KULAĞININ ÜZERİNDEKİ SAÇ SENİ YARATAN ADAMIN BAŞ HARFİYMİŞ... MATT GROENING'İN Bİ NEVİ İMZASI YANİ...
VALLA MI LAN? ANAAAAA HAKKATEN.
VAY G.T.
1 Hafta sonra.
NABER MORUK?
İSTANBUL'U GÖRMELİSİN BENCE HARİKA Bİ ŞEHİR...
Oha
HER KURBAN BAYRAMINDA ÜLKEYİ TERK EDİYORUM AMA BU BAYRAM ÇOK FENA Bİ TARİHE DENK GELDİ... SANIRIM BU SEFER TERK EDEMİCEM HEH İŞTE BİRİ DAHA...
NABER LEMAN SAM? HAZIR YURTDIŞINA ÇIKIYOSUN GELİRKEN AYFON 7 GETİRİR MİSİN BANA...
OFFFF!
BU ADAM ÇOCUĞUNUZUN BABASI DEĞİL!..
AMA BU NASIL BABALIK TESTİ DOKTOR BEY EMİN MİSİNİZ?
HİÇBİR BABA TELEVİZYONDA DANSÖZ İZLERKEN SIKILMAZ, GÜVENİN BANA...

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 15 Eylül 2016 | Sayı: 472

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar **MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin - Murat Cengiz **Kaligrafi:** Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler **Halkla İlişkiler:** Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
TL: TR35 0006 7010 0000 0081 2178 59 **USD:** TR74 0006 7010 0000 0081 3459 73 **EUR:** TR42 0006 7010 0000 0081 3459 67

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ
22 EYLÜL PERŞEMBE
SAYI: 2016/39 No: 473
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.

Ayşegül Terzi'ye şort giydiği için tekme atan Abdullah Çakıroğlu, serbest bırakılmasının ardından gelen tepkiler üzerine ikinci kez tutuklandı.

PSİKOZ

KENAN YARAR

Vatandaşa Sorduk: ORTA DOĞU BATAKLIĞI

Kiristiyanyo ANALDOĞ (42)

Orta doğu bataklığını kavak ağacıyla kurutursun anca.. Bizde var bi kavak.. Kurutsun diye diktik, iliimizi kemiimizi kuruttu.. İnsanlar ölmeden günler geçmez oldu ülkede.. Saf kavak.. Herkese inanıyo..

İtizveril TUFANTÜRK (30):

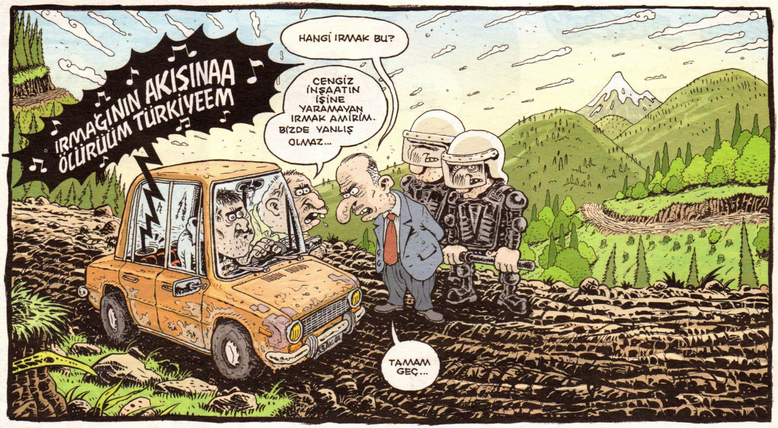
Karadelik gibi amk yeri.. İnsanları yuttukça büyüyo.. Ve dev bir "Dünyanın g*t deliğine" dönüşüyor.. Obama afrikalı olduğu için eti büyük.. Gözüne kestiriyor bu deliği ve tükmüklüyor tamam mı!..

Kelepirhan CANOYLEY (29):

Batak, kink, üçbeşsekiz.. Ha, ortadoğuda papazları çıkarıp oynuyorlar batağı.. Tek farkı o... Bi de bazı yerlerde kumar günah olduğu için desteyi komple çıkarıp, kutusuyla oynuyolar... İyice günah olan yerlerde kutusu bile günah... "Aspirin kutusu da günah mı?" diye sordum.. "Değil" dediler.. "Ama içinde 52'lik deste taşıyorum" dedim.. "Günah" dediler... "Sen" dediler "Manyak mısın? Niye aspirin kutusunda taşıyorsun iskambil kağıtlarını?" diye sordular.. "Başım ağrıyınca maça beşlisinden külah yapıp, içime doğru ittiriyorum, ağrıma iyi geliyo" dedim... Çıkardım maça beşlisini gösterdim.. Alıp çöpe attılar.. "Bu maça beşlisiyle yaptığın da günah" dediler.. "Batağı karo ikilisiyle yapıyorum.. Destenin en ufak kağıdı o... Yoksa acıtıyo" dedim.. "Anca maça beşlisine kadar direncim var" dedim.. Bunlar bi şekilde ikna oldular ve sinek onlusunu bile deneyen oldu.. Ama papazları çıkardık.. Papazlar zor... Ve ellerinde asaları falan var.. Cart diye yırtar..

Cengiz Holding'in Cerattepe'de doğayı talan etmesine karşı düzenlenen tüm eylemler yasaklandı.

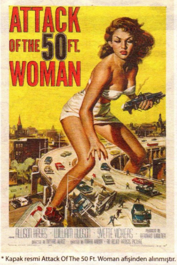

UYKUSUZ

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında kendine vatansever diyen adamın, adı üzerinde vatanını sevmesi, vatan bellediği toprakların içine edenlere karşı omuz omuza mücadele etmesi, vatan bellediği toprakları cehenneme çevirmek isteyenlere var gücüyle karşı koyması beklenir. Ama **Yeni Türkiye'de** kendine vatansever diyenlerin, vatanı değil vatanın üzerine yatanı, memleketlerini değil memleketlerini parayla satın alanı savunmak için ağızlarından salyalar akarak; vadisini, deresini, çayını, suyunu, ağacını, toprağını korumaya çalışan ve vatanını gerçekten sevenlere tehditler yağdırdığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'de** vatanseverlik gerçekten bu tiplerin sığınağı hâline gelmiştir.

Normal şartlar altında iki lafından biri milletin iradesi olan bir hükümetin halkın oylarıyla seçilen yerel yöneticileri hiçbir somut gerekçe sunmaksızın görevden almasını akla getirmek bile zordur. Ama **Yeni Türkiye'de** üstelik en azılı düşmanları ülkenin en tepesindekilerini yıllarca tuvalette bile dinleyecek kadar kapsamlı bir istihbarat ağına sahip bir dizi yerel yönetici; haklarında hiçbir somut delil olmadan sadece bir iki leşkerin ve üç beş siyaset simsarının iftira kokan iddialarıyla görevinden alınabilir. Tuvalette bile ihâle pazarlığı yaparken telefonu dinlenenler, yıllardır görev yapan yerel yöneticilerle ilgili bir tek kanıt bile sunmadıkları hâlde, ayrıştıra ayrıştıra kör ettikleri halkın büyük kesiminin de desteğini alabilir.

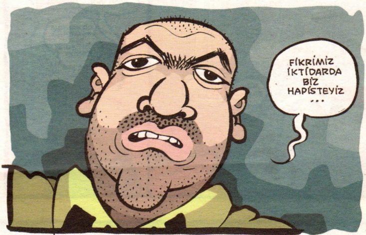

* Kapak resmi Attack Of The 50 Ft. Woman afişinden alınmıştır.

Ve **normal şartlar altında** toplum içinde durup dururken sağa sola saldıracak kadar akli dengesi yerinde olmayan şahıslar müşahade altında tutulurlar. Ama **Yeni Türkiye'de** böyle manyakların dışarıda ellerini kollarını sallayarak gezmek bir yana belki de sırf sahtekar bir şeyh bozuntusu ağzına tükürüp tövbesini kabul ettiği için güvenlik görevlisi olarak çalıştığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** görünen o ki en büyük güvenlik tehdidinin bizzat güvenlik görevlileri olduğu bir ülke hâlini almıştır.

Barış UYGUR

Ayşegül Terzi'ye şort giydiği gerekçesiyle tekme atan Abdullah Çakıroğlu tutuklandı.

Kadına yönelik şiddet fantastik boyutlara ulaştı. İstanbul'da otobüse binen bir kadın şort giydiği gerekçesiyle uçan tekmeyle cezalandırıldı.

uğur gürsoy

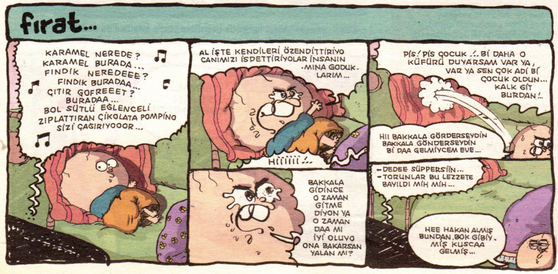

YAŞAM KOÇUM

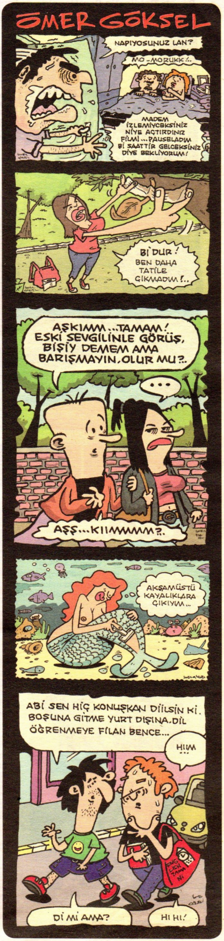

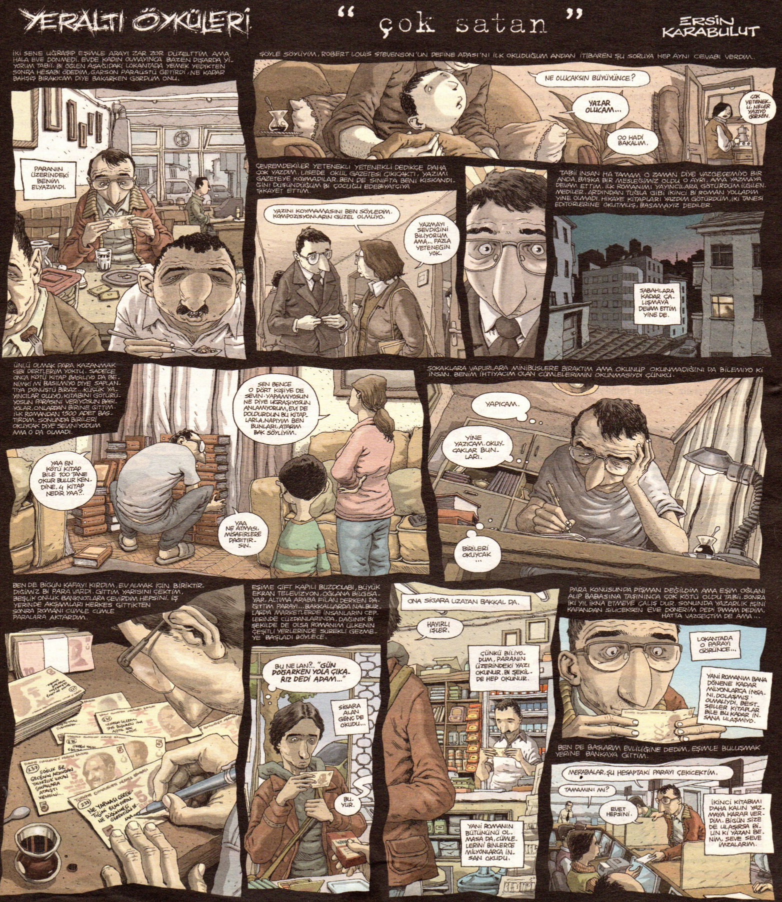

fırat...

ÖMER GÖKSEL

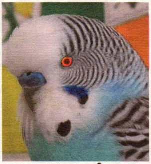

Ersin sağlık sorunlarından dolayı köşesini çizemedi. Eski işini koyuyoruz.

O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Varacağım yere erken varırsam hayat durur, vakit geçmez. Bana eziyet oluyor böyle şeyler. İnsanlarla buluşacağımız bara geldik, ama henüz kimse gelmemiş... Ne yapalım çürük beynim, sen söyle öyle yapalım? "Burada kalırsak, tek başımıza oturursak, ölürüz. Neden? Belli değil. Yanımızda kitap dergi falan yok, oturursak nereye bakacağız? İnsanlara mı bakacağız? Duvara mı bakacağız? Telefona bakabiliriz ama telefonun şarjı bozuk, on dakika sonra kapalı telefondan bir şeyler bakıyor gibi yapmak zorunda kalırız. Bunu insanlar fark ederse ölürüz. O yüzden kaçalım. Yürüyebildiğimiz kadar uzağa yürüyelim, sonra buraya geri yürürüz. Ne dersin?" Haklı olduğun noktalar var, delirmiş gibi konuştuğun noktalar var. Normalde senin dediğin gibi yaparım ama bugün, daha çok terleyemeyecek kadar çok terledim. Daha dolaşırsam tişörtüm korozyona uğrayacak, dağılıp gidecek gibi hissediyorum. İster misin Kadıköy'ün ortasında tişörtsüz kalmak? "Tişörtsüz kalırsak, ölürüz" diyor çürük beyin. Doğru bildin. O yüzden oturacağız. Gerekirse kapalı telefona bakacağız, menüyü çok uzun inceleyeceğiz, duvarları seyredeceğiz, aktif bir şekilde çevremizdeki insanlara "ben sizi dinlemiyorum, siz muhabbetinize devam edebilirsiniz" mesajını iletmeye uğraşacağız, oturacağız.

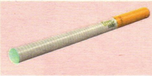

BEYNİM

Bira istedikten sonra bardaki çocuğa "gazete falan var mı?" diye sordum. "Var ama dünün gazetesi var, olur mu?" dedi. Olur tabi lan, deli misin? Beni dünyanın en mutlu erkeği edersin. Gazetemi biramı aldım, bahçede sırtımı duvara verebileceğim bir noktaya oturdum. En azından kimse arkadan sinsi gibi saldıramaz, enseme bakıp benim hakkımda görüş bildiremez. Şimdi yakınımda oturan insanların muhabbetlerini dinleyip, tiplerine bakıp onlar hakkında skandal yorumlarda bulunma zamanı. Yaşım ilerledikçe düzelirim, insana dönerim diye düşünürken iyice berbat bir şey oldum. Allah ıslah etsin, nereden tutsam elimde kalıyorum. Hiç mi kaliteli bir özelliğim yok? Bilgisayardan iyi anlıyorum, renkli çıktı falan alabiliyorum. Renkli çıktı, korsan program yüklemesi gibi noktalarda kimseyi yarı yolda bırakmamaya çalışıyorum.

Karşımda oturan bayan, karşısında oturan adama elektronik sigarası aracılığıyla durmaksızın yeşil ışık yakıyor. Maalesef böyle şeyleri komik buluyorum. Elektronik sigaranın ucundaki led ışığın rengini yeşil olarak seçmiş bayan. Nefes çektikçe göz alacak kadar kuvvetli bir yeşil ışık kendisinin ve karşısındaki beyfendinin suratını aydınlatıyor. Yeşil her dilde, her kültürde geçiş serbest demektir. Bilinçaltınızın taşıyıcı kolonlarından biridir "yeşilde geçilir" bilgisi. Elektronik sigara geç diyor, ancak bayanın vücut dili hayır diyor. Hem trafik ışığı, hem de trafik polisi olan kavşakta sürücüler zorlanır. Bunu size sürücü kursunda öğretmezler. Tabi ki trafik polisine bakarsın, ama ışığa da bakarsın. Işık yeşil yanıyorsa, trafik polisi dur diyorsa insanın beyni durmakta zorlanır, gitmek ister. Kadının, adama yaşattığı bilinçaltı fırtınasından haberi var mı? Özellikle böyle şeyler yapmak için mi elektronik sigarasının ucundaki ışığı yeşil seçti? Bunu asla bilemeyiz. Soramayız da. Sorarsak çok hızlı bir inkar gelir. Böyle şeyler düşündüğün için sen kötü olursun.

Adamın beyni bilişsel bir çatışmanın tam ortasında silahsız, zırhsız yakalanmış; titriyor, ağlıyor. Güzel bir konusu var, konuyla ilgili güzel fikirleri var, anlatmak istiyor. "Bizi renklerle, rakamlarla delirtmeye çalışıyorlar" diyor. "Facebook'da, twitter'da, bir şey olunca kırmızı içinde rakamlar çıkıyor. Bilerek yapıyorlar, bunları araştırıyorlar, paralarının büyük kısmını insanları nasıl delirtebilirizi bulmak için harcıyorlar. Üzerimizde bir çeşit deney uyguluyorlar. Hangi renge nasıl tepki veriyoruz, hepsine bakıyorlar" diyor. Haklı da. Ama bütün bunları yarım dakikada bir yüzüne patlayan yeşil ışık altında anlatmaya çalışıyor. Kendisi deney olmuş, hipnotizma olmuş, koşullandırma olmuş farkında değil. Vicdansız bir deneyin dünyalardan habersiz, günahsız deneği gibi anlattıkça anlatıyor. Kadın konuyla fazla ilgili değil ama yeşil ışık "anlat sen, çok ilginç" diyor. İsimsiz, tanımsız eziyetler ediyor insanlar birbirlerine. Her gün yeni bir şey çıkıyor. İnanılmaz. Böyle bir şeye belki de ilk kez ben tanık olduğum için kendi kendime not alıyorum: Yeşil ışıklı elektronik sigara içen insanlara dikkat et. Ne olur, ne olmaz.

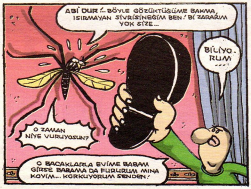

Geçebilirsiniz.

groagh@gmail.com

İltem Dilek

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Bence asıl askerliğini yapmış adama kız verilmez. Yani verilir verilmesine de öyle hemen verilmez. Bir süre beklemek lâzım askerden döndükten sonra. Biraz bir durulsun, kendine gelsin sonra yine verirsiniz. Ama tekrar ediyorum, askerden dönen çocuğa hayatta kız verilmez. Yazıktır.

Tekstilci olsam Amerikan polis teşkilatının battaniye ihalesine girerim. Çünkü filmlerden anladığım kadarıyla Amerikan polisi mermiden çok battaniye kullanıyor: Amerika'da her tür polisiye olaya karışan ölmüyorsa kendini battaniyeye sarılı buluyor. Yani şimdi patlama olmuş, rehine olayı yaşanmış, sağ kalanların her birine birer battaniye dağıtılıyor. Hadi hatalı sollama nedeniyle durdurup battaniyeye sardığın adamdan geri istersin de canını zor kurtarmış insandan "Hanımefendi biliyorum az evvel iki yüz elli iki kişinin katili bir sapıktan son anda kurtuldunuz ama battaniyeler bize zimmetli," diye geri isteyemezsin ki üç paralık battaniyeyi? Ha ama nedir, böyle üç para üç para derken polis teşkilatının yıllık battaniye bütçesi de dağları aşar arkadaş. O yüzden tekstilci olsam hiç düşünmem, ne yapıp edip o ihaleyi alırım: Artık Amerikan Polis Teşkilatını Güçlendirme Vakfı'na sakal atmak mı gerekir, Amerika Gençlik ve Eğitime Hizmet Vakfı'na ihaleden önce yüzdesini peşin mi vermek gerekir bilmiyorum, şimdi ben Türkiye tecrübesine göre konuşuyorum, ama o battaniye işine gözüm kapalı girerdim, açık konuşuyorum.

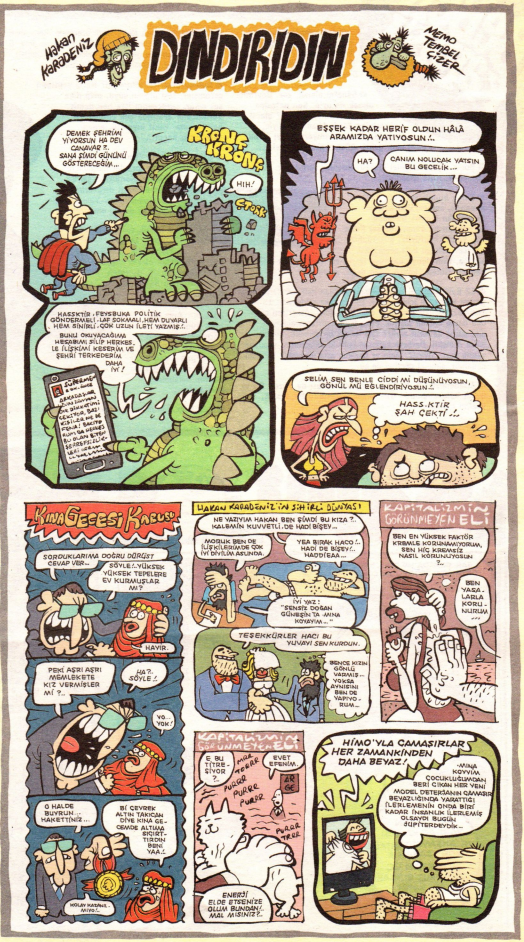
Bir yandan da bu Amerika büyük memleket, kimi yerlerine bırak kışı bahar bile gelmiyor, hep yaz hep yaz. Öyle yerlerde polisiye olaya karışmak en kötüsü: Zaten elektrikli testereyle seni kovalayan katilden kan ter içinde zar zor kurtulmuşsun, Arizona polisi hadi seni kurtarmış ama illa ki battaniyeye sarıyor. Arkadaş hava gölgede 40 derece, elektrikli testereden kurtulsan, isilikten gideceksin ve yine filmlerden anladığım kadarıyla bu battaniyeye sarılma olayı opsiyonel de değil. "Yok ben battaniye istemiyorum, pişmişim zaten sıcaktan," desen polis yanlış anlar. Amerikan polisinin yanlış anlaması önemli. Çünkü filmlerde görmedim ama internetlerde "Bunu Amerika'da yapsan var ya polis adama şöyle yapar," diye halkı aydınlatan arkadaşlardan anladığım kadarıyla sadece Amerika değil Türkiye dışında her yerde polis anlayamadığı bir şey olunca anında çekip vuruyormuş. Bana da garip geliyor ama bu bahsettiğim arkadaşlar çok iddialı, ikna olmuş gibiyim. Tabii doğru da olmayabilir ama o zaman aramızda bazılarının basbayağı şehvetle, bir ütopyadan bahsedermişçesine kokunç bir dünyayı anlattıklarını düşünecek olursanız biz bayağı distopik bir durumdayız demektir. Ulan aramızda resmen, polis hapşıranı vursun isteyen adamlar var.

Biliyorsunuzdur "Fikirlerinizi önce görmezden gelirler, sonra dalga geçerler daha sonra size saldırır ama en sonunda kabul ederler," diye bir laf var. E şimdi kimi güzel, doğru, işe yarar fikirlerin önce görmezden geldiğini, sonra dalga geçildiğini falan ben de kabul ediyorum. Doğu yerine batıya giderek Hindistan'a ulaşma fikrini görmezden gelen, gramafon fikriyle dalga geçip otomobil fikrine "Bu gelip geçici bir moda," diyen adamlara bugün biz gülüyoruz gülmesine de; neticede zeplin fikrini görmezden gelip sonra dalga geçip en sonunda da karşı çıkan adam da var ki o adam haklı çıktı diyebiliriz bir yerde. Aynı şey Video Disk'le dalga geçen adam için de geçerli. Düşünün, yepyeni bir teknoloji ve hâliyle dünya üzerinde bizim Oky'yle beraber toplam on dört kişiden başka kimse ilgi göstermemiş. Yani o yüzden herhangi bir yeni fikri önce görmezden gelmek, sonra o fikirle dalga geçmek ve karşı çıkmanın haklı çıkma ihtimali istatistiki olarak son derece yüksek görünüyor.

Aslını isterseniz bu teknoloji işlerinde dar görüşlülük, istemezükçülük, büyük ihtimalle haklı çıktığı yetmiyormuş gibi uzun vadede de hemen her zaman kazanıyor. Alın size MySpace: Herkes birer MySpace sayfası açarken hiç hıştınmadım ve bugün kim kazandı dersiniz? Aynı şey Facebook için de geçerli: Tamam şu an bütün dünyayı içine aldı ama hepimiz biliyoruz ki öyle ya da böyle onun da sonu gelecek, uzun vadede Facebook'la hiç ilgilenmeyen adam hiçbir şey kaybetmemiş olacak. Ben MySpace'le hiç ilgilenmedim dolayısıyla ne orada zaman harcadım, ne çaba harcadım ve sonuta MySpace yayında ve yapımda emeği geçen herkese teşekkür ederek aramızdan ayrılırken hiçbir şey kaybetmemiş oldum. Misal şu an keriz gibi haftada bir iki kere twitter'a girip bir şeyler yazıyorum ama kulislerden aldığım bilgiye göre twitter çok zor durumda, bir türlü para kazanamıyor, her an dükkânı kapatıp gidebilirler. E o zaman ne olacak? Basbayağı haftada bir kaç saatim boşa gitmiş olacak. "Gel şu dükkânın başında dur," diyen kuruyemişçi Üzeyir Amca'yı dinleyip o bir kaç saat Camlıkahve'de kuruyemişçi dükkânında dursam hiç olmazsa cebime üç beş kuruş para, ağzıma da bir iki fındık leblebi girerdi. Çünkü twitter beni çalıştırdığı hiçbir saatin parasını ödemeyecek, zaten kendi parası yok da, ödemeye de hiç niyeti yok. Ama Üzeyir Amca kral adamdır, yevmiyemi aksatmaz, arada bir elimi daldırıp ağzıma bir avuç leblebi atmama ses çıkartmaz. Muhabbet diyorsanız kuruyemişçinin geleni gideni, gediklisi çok olur, alın size agora, alın size muhabbet. Üstelik twitter'daki gibi "Bu bana küfreden 8 yaşında bir çocuk mu yoksa sadece zekâ yaşı mı sekiz?" diye merak da etmezsiniz, küfredenin cüssesine bakıp Üzeyir Amca'nın tezgâhın arkasına tırnakçılar için sakladığı haydar isimli sopayı ver edersiniz beline olur biter. O da kuruyemişçinin mute opsiyonu.

Ha bu arada MySpace falan yazdım diye "Ulan bu iyice dede gibi olmuş," diyorsanız dua edin de kafa ayar tornavidası diye satılan saatçi tornavidalarıyla Commodore kasetçalarının başında harcadığımız yüzlerce saatten bahsetmedim.

BeBek KaFası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Damat sevgisi, albayım, insan sevgisine oranla çok kısa sürüyor." - *Oğuz Atay, Tehlikeli Oyunlar'dan*

● **Sanatçı olmak, zor. Devrimci olmak da öyle. Son nefesine kadar "devrimci sanatçı" olarak kalabilen Tarık Akan'ı sevgiyle, saygıyla, şükranla anıyorum. İyi ki bu dünyadan geçti. Allah, rahmet eylesin...**

● Borsa, en büyük rulet masası. İnsanlar harcanıyor, yuvalar bozuluyor. Kasa kazanıyor.

● **Şunla bunun arasında "köprü" olmamız, emperyalist söylem. Sensin lan köprü! İlk haçlı seferinden bu yana, küresel Pazar için yoluz, köprüyüz, güzergahız sadece. Aslolan batı sermayesi olunca, tüm dünya haritası, işaret ve işaretçilerin insafına kalıyor. Ülkem, köprü falan değil, merkezdir...**

Yobazın gücü, ancak otobüsteki şortlu kıza yeter. Bu kadar vahşilik, korkaklık demektir...

● 12 Eylül faşizmi, zaten Müslüman olan halkı dindarlaştırma projesi kapsadığı için yaşadık 15 Temmuz saldırısını. 15 Temmuz, başında dini lider olan bir saldırı. Askeriden çok, dini darbe niteliği taşıyor. Peki, içinde zorlama olmayan din, darbe ile nasıl anılır? İşte laiklik bu demekti, laiklik emek demekti. Darbeye kalkışan belli ki anlamamış, yapılana yaradı bari. Siyaset, dinin ve paranın asla girmediği bir alan olmalıdır, şimdiki dersleri de bu...

● **Alfabemizde Ö ile P'nin yanyana olması ne güzel. O işaret kalabalığında "ÖP" diyor birdenbire bir ses. E, öpelim bakalım!**

● Dostoyevski simalı tişört vardı üzerimde. Bebeginen oynarken topu soktum tişörtün içine, saklamak için. O an bi baktım, avurtları genişlemiş, sakalları şahlanmıştı Dostoyevski'nin. Resmen can geldi yüzüne.

● **Culpçu diyorlar, bildin mi? Ne iş yaptığını sormuşlar, taşı atarım suya, culp diye ses çıkar, culpçuyum işte ben demiş. Yorumcular arasında çok culpçu var her konuda, vakit kıymetli, aman culpçudan kaçın!..**

● Şairler hakkında "Tam ne iş yapıyo la bu?!" falan diye soranlar meçhullere karıştılar. Sordukları şairler, bugün edebiyat dergilerine kapak olmaktalar. Yani, bildiğin, yaşamaya devam etmekteler.

● **Mistik sayılar: Üçler, kırklar, yediler. Matemetik analizi; 3, 40, 7'nin, ortak olarak sadece 1'e bölünebileceği. 1, zaten tüm devinimin başlangıcı, özü. 3 yok, 3 tane bir var. Ormandaki ağaç bir. Ama her ağaç günün birinde kuruyacak, ormanı düşünmek lazım. Ne tek başına 1'den hayır var, ne de 1 olduğunu unutup kalabalığa karışandan...**

● Rüzgarda uçtu önümdeki sayfa... Ağaca sarılıp kaldı... Özlemiş aslını...

● **"Sabaha karşı Beyrut göründü" diye başlıyor, "Sürgün" adlı büyük roman. Kendisi de sürgün hayatı yaşamış olan Refik Halid Karay'ın kaleme aldığı roman, eski subay Hilmi Efendi'nin macerasını anlatıyor. Baştan sona hakiki bir hüzün bulutu. Memleket, uzağındayken daha iyi tespit ediliyor demek ki. Arada sevinçli anları olsa da, sürgün mutsuzluğa mahkum insan. Bu durumu "Gönlünde, iki kar tipisi arasında bir yalancı güneş açmıştı" cümlesiyle ifade ediyor Karay. Eski Osmanlı vilayetleri olan Beyrut, Şam, Halep'i tüm sokak hareketleri ve kokularıyla beraber duyumsamış, insanı en incelikli nazarlarla gözlemlemiş bir büyük yazardan, edebiyat ziyafeti. Bugün, Amerikan başkan adayının, adını ilk defa duymuş gibi "Nedir?" diye sorduğu Halep, serin ve çalgılı geceleriyle adeta canlanıyor. Bir kişisel dramın fonunda, iyilik ve kötülüğün sert savaşı (insanlık derbisi) nasıl**

...gerçekçi yaşanıyor. Detaylarına hiç girmeden, edebiyat ...iyorsanız, Sürgün'ü atlamayınız.

...Tehlikeli Oyunlar'ını okuyorum Oğuz Atay'ın. Öyle bir iç ...ya kurmuş ki, roman üzerine yazmayı bırak, düşünmek bile ...arın özel hayatına müdahale gibi. "Gerçek, başkalarının bize ...ulamaya çalıştığı tatsız bir ölçüdür. Birimi insandır" diyor ...y...

...Bir ilkokul bir çocuğunun, yaşıtı arkadaşına "Demin kıç ...dim, keşke g.t deseydim" demesi...

...u, Camel'ını ...indeki deveye ...oradan uzaklaş!

● Edebiyattaki "güzelleme" türünün günlük hayattaki adı "kriko!"

● Anımsama, fotoğraf. Sinema olan, hatırlama...

...Datça'da dağcıların "Can Yücel zirvesi" dedikleri bir tepe var. ...kkaten de tepe, profiline benziyor şairin. Gene Datça'da iki ...yla gezen bir adamla tanıştım, atların isimleri Sevda ve Derya. ...skiden ticari olarak yapardım at alım satımını, şimdi keyfine ...ıyorum" dedi...

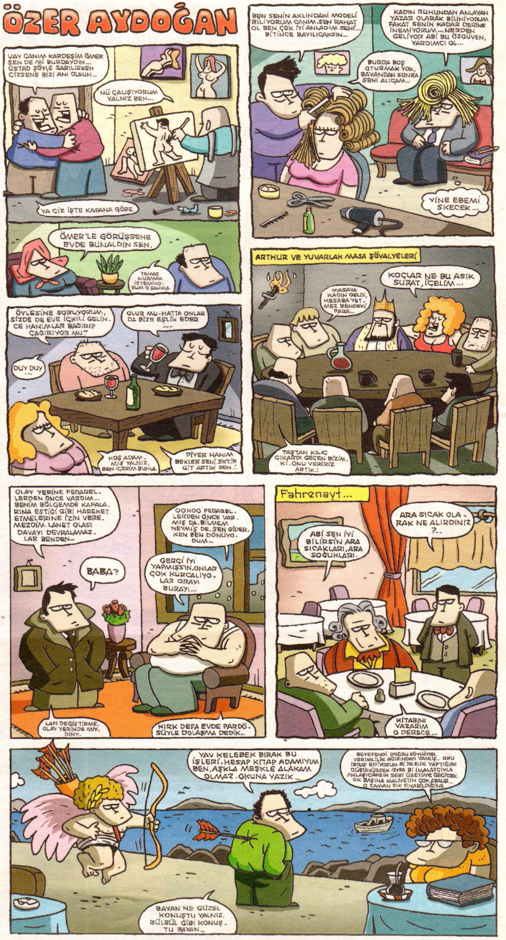
...Karasineklere bakılırsa, bacaklarım çok değerli. ...ortalatsam yeridir. Konmaya doyamadılar be.

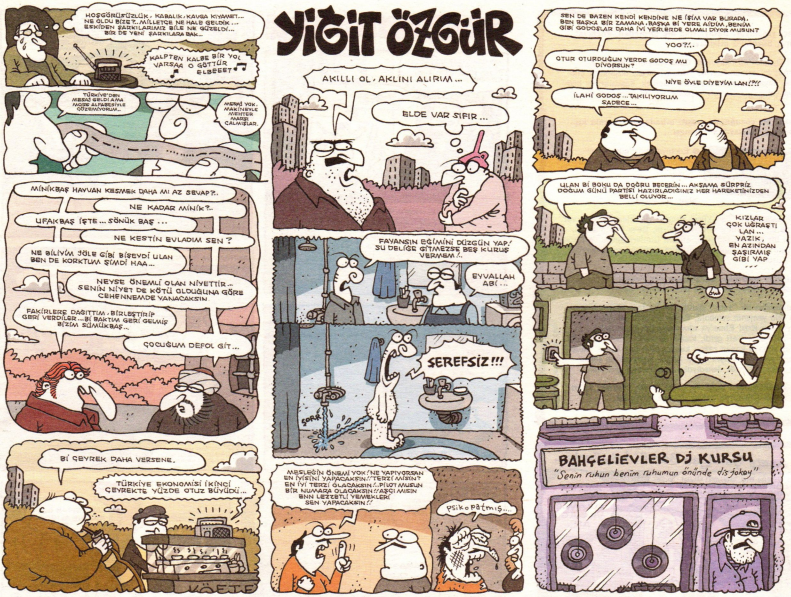
...Elma, insanlığın ilk "tatlı" yemişi. İlk pastası. Doymak için ...il, zevk için yemenin sembolü. Bütün efsanelerde elma var. ...sak Meyve'den Kızıl Elma'ya tüm ütopyaların ele gelir, ...şılabilir nesnesi... Yeri geldi, kadeh de oldu: "Kan" filminde ...oyulmuş elmaya konan rakıyı kafaya diktikten sonra, meze ...etine, aynı elmayı ısırdıydı Tarık Akan. Seyrettikten sonra ...emeyen azdır. (Ben de denediydim üniversiteye giderken.)

...İnsanın kendiliğinden değil de çalar saatla, alarmla falan ...nması, insan haklarına aykırı. Bence böyle bu.

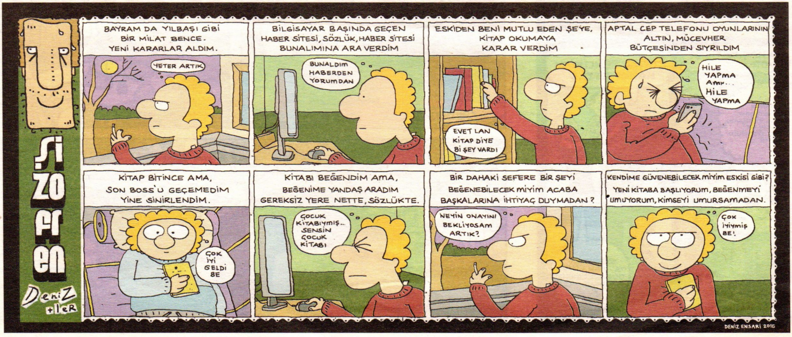
vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
HOŞGÖRÜSÜZLÜK, KABALIK, KAVGA KIYAMET... NE OLDU BİZE?.. MİLLETÇE NE HALE GELDİK... ESKİDEN ŞARKILARIMIZ BİLE NE GÜZELDİ... BİR DE YENİ ŞARKILARA BAK...
KALPTEN KALBE BİR YOL VARSAA O GÖTTÜR ELBEEET
TÜRKİYE'DEN MESAJ GELDİ AMA MORS ALFABESİYLE ÇÖZEMİYORUM...
MESAJ YOK. MAKİNEYLE MEHTER MARŞI ÇALMIŞLAR.
MİNİKBAŞ HAYVAN KESMEK DAHA MI AZ SEVAP?..
NE KADAR MİNİK?..
UFAKBAŞ İŞTE... SÖNÜK BAŞ...
NE KESTİN EVLADIM SEN?
NE BİLİYİM JÖLE GİBİ BİŞEYDİ ULAN BEN DE KORKTUM ŞİMDİ HAA...
NEYSE ÖNEMLİ OLAN NİYETTİR... SENİN NİYET DE KÖTÜ OLDUĞUNA GÖRE CEHENNEMDE YANACAKSIN.
FAKİRLERE DAĞITTIM, BİRLEŞTİRİP GERİ VERDİLER... Bİ BAKTIM GERİ GELMİŞ BİZİM SÜMÜKBAŞ...
ÇOCUĞUM DEFOL GİT...
Bİ ÇEYREK DAHA VERSENE.
TÜRKİYE EKONOMİSİ İKİNCİ ÇEYREKTE YÜZDE OTUZ BÜYÜDÜ...
KÖFTE
AKILLI OL, AKLINI ALIRIM...
ELDE VAR SIFIR...
FAYANSIN EĞİMİNİ DÜZGÜN YAP! SU DELİĞE GİTMEZSE BEŞ KURUŞ VERMEM!..
EYVALLAH ABİ...
ŞEREFSİZ!!!
ŞORR
MESLEĞİN ÖNEMİ YOK! NE YAPIYORSAN EN İYİSİNİ YAPACAKSIN!! TERZİ MİSİN? EN İYİ TERZİ OLACAKSIN!..PİLOT MUSUN BİR NUMARA OLACAKSIN!! AŞÇI MISIN ENN LEZZETLİ YEMEKLERİ SEN YAPACAKSIN!!
psikopatmış....
SEN DE BAZEN KENDİ KENDİNE NE İŞİM VAR BURADA, BEN BAŞKA BİR ZAMANA, BAŞKA Bİ YERE AİDİM, BENİM GİBİ GODOŞLAR DAHA İYİ YERLERDE OLMALI DİYOR MUSUN?
YOO?!..
OTUR OTURDUĞUN YERDE GODOŞ MU DİYORSUN?
NİYE ÖYLE DİYEYİM LAN!?!!
İLAHİ GODOŞ... TAKILIYORUM SADECE...
ULAN Bİ BOKU DA DOĞRU BECERİN... AKŞAMA SÜRPRİZ DOĞUM GÜNÜ PARTİSİ HAZIRLADIĞINIZ HER HAREKETİNİZDEN BELLİ OLUYOR...
KIZLAR ÇOK UĞRAŞTI LAN... YAZIK, EN AZINDAN ŞAŞIRMIŞ GİBİ YAP...
BAHÇELİEVLER DJ KURSU
"Senin ruhun benim ruhumun önünde dis jokey"

SİZOFREN
DeniZ +ler
BAYRAM DA YILBAŞI GİBİ BİR MİLAT BENCE. YENİ KARARLAR ALDIM.
YETER ARTIK
BİLGİSAYAR BAŞINDA GEÇEN HABER SİTESİ, SÖZLÜK, HABER SİTESİ BUNALIMINA ARA VERDİM
BUNALDIM HABERDEN YORUMDAN
ESKİDEN BENİ MUTLU EDEN ŞEYE, KİTAP OKUMAYA KARAR VERDİM
EVET LAN KİTAP DİYE Bİ ŞEY VARDI
APTAL CEP TELEFONU OYUNLARININ ALTIN, MÜCEVHER BÜTÇESİNDEN SIYRILDIM
HİLE YAPMA AMK... HİLE YAPMA
KİTAP BİTİNCE AMA, SON BOSS'U GEÇEMEDİM YİNE SİNİRLENDİM.
ÇOK İYİ GELDİ BE
KİTABI BEĞENDİM AMA, BEĞENİME YANDAŞ ARADIM GEREKSİZ YERE NETTE, SÖZLÜKTE.
ÇOCUK KİTABIYMIŞ... SENSİN ÇOCUK KİTABI
BİR DAHAKİ SEFERE BİR ŞEYİ BEĞENEBİLECEK MİYİM ACABA BAŞKALARINA İHTİYAÇ DUYMADAN?
NEYİN ONAYINI BEKLİYOSAM ARTIK?
KENDİME GÜVENEBİLECEK MİYİM ESKİSİ GİBİ? YENİ KİTABA BAŞLIYORUM, BEĞENMEYİ UMUYORUM, KİMSEYİ UMURSAMADAN.
ÇOK İYİYMİŞ BE!
DENİZ ENSARİ 2015

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Bundan bir sene kadar önce bir arkadaş ortamında konu Beatles plaklarıma geldi. Bu arkadaşlardan bilhassa Serhan olanı, Revolver'a hep özel ilgi gösterdi muhabbet boyunca. Dedim satayım sana. Ama dedim ben aslında seriyi satmak istiyorum, seriyi satayım sana dedim. Yok deve dedi. Dedim o zaman şöyle yapalım madem. Ben sana Revolver'ı hediye edeyim ama geri kalan plakları da satayım yine sana dedim. Yanaşmıyor bir türlü. Allah'ım plaklarımı satmayı o kadar çok istiyorum ki. Çünkü o plaklardan bende iki seri daha var. Aynılarının en cilloplarıı. Sıfırsonik. Aradan bayağı bir zaman geçti ve ben Revolver'ı Serhan'a hediye etmeye karar verdim. Çünkü bazı şeyler yerini bulacak hacı. Kim bir şeyi en çok istiyorsa o onun olacak. Bu böyledir. Yazdım Serhan'a, sana dedim bir hediyem var. Ne ki o dedi. Dedim Revolver. Havalara uçtu sevincinden. Fakat biz o ara tatile çıkıyorduk, hemen veremedim hediyesini. Duruyor evde öyle. Döndük tatilden, yine bir şey oldu, yine veremedim hediyesini. Veremiyorum. Ben bir arkadaşıma bir hediyesini veremiyorum. Geçen Cumartesi de BKM Mutfak Sahne'de sezon açılış oyunum vardı. Dedim oraya gel madem. Oyundan önce veya sonra vereyim ben sana hediyeni. Ha bu arada davetli yazmam oyuna, çünkü o ayrı o ayrı dedim. Ayıpsın hacı dedi, akşam için sözleştik. Çantamı, plağı hazırladım evde. Tam evden çıkacağım, çok başka bir arkadaştan bir vatsap mesajı geldi. Özel bir bisiklet kadrosu aradığımı biliyordu. Şans eseri internette bulmuş, bana linkini atmış. Aklım çıktı. Hemen satıcıyı aradım, kadroyu almak istediğimi söyledim. Almadım sonra o ayrı da aklım da uçtu işte o anlarda. Çantamı aldım çıktım evden. Geri dönülemeyecek bir noktada plağı evde unuttuğumu fark ettim. Mesaj attım Serhan'a. Plağı evde unuttum moruk dedim. Üzüldü ama yine de oyuna geldi. En çok da o güldü. Oyun sonrası, plağı ona ertesi gün getireceğimi söyledim. Ertesi gün arabayla çıktık yola. Ben, Özlem, Hazar boy ve plak. Ama önce şu arabayı bi yıkatak dedik. Yıkatıyoruz arabayı, Serhan aradı. Neredesiniz ben gelip alayım dedi. Allah'ım bir plak mevzuu uzadıkça uzuyor. Dedik "şurdayız, gel al madem". Geldi. O esnada da ben arabayı yıkatırken arabanın içinde bir vida bulmuştum. Arabadan mı düştü lan bu vida acaba diye kıllanmıştım. Serhan gelince plağı kendisine nihayet takdim edebildim fakat gel gör ki vidayı kaybettim. Delireceğim. Biraz önce elimdeydi. Serhan'ın karşısında kıvranıyorum. Bütün ceplerimi defalarca kontrol ediyorum. Lan biraz önce elimdeydi bu vida. Kafayı yiyeceğim. Belki defalarca ceplerimi kontrol ettim. Altı cep var bir de. Serhan gitti sonra. Ben yerleri ayrı kontrol ettim, vida yok. Hazar'ın bebek arabasına kadar baktım, yok. Serhan'a mesaj attım. Sana verdiğim poşetin içinde vida var mı diye sordum. Muhabbete gel. Öyle bir vida olmadığına dair geri dönüş aldım. Yıkandı araba, aklımda fikrimde bir vida. Ya arabanın çok önemli bir parçasıysa ve araba yoldayken sırf o vida eksik diye dağılırsa. Ağladım ağlamak üzereyim. Bu arada arabanın da her yerini kontrol edip eksik vida da aradım bir ara, aramadım değil. Çektiğim acı katlanılır gibi değil. Nereden çıktı bu vida karşıma. Belki de arabanın da bir parçası değil. E ama arabanın içinden çıktı. Off yaa. Derken bir yerde öyle durduk, kahve içeceğiz, cebimden para çıkarayım derken vida da geldi elime. Belki yüz kez kontrol ettiğim cebimden çıktı. Devcileyin de bir vida. Serhan'a mesaj atmak istedim. Buldum lan vidayı diye ama sonra iyice sapık zanneder diye düşünerek vazgeçtim. Sonra vidayı inceledim. İyi bir bisiklet tamircisi de olduğum için bir yandan da, vidanın henüz herhangi bir yere girip çıkmadığını anladım. İçim biraz olsun rahat etti ama etimden de et almış oldu bir vida. Taktı mı da takıyorum işte. Çok güzel bir vida bir de. Plak anlatıyordum, vida anlatarak bitirdim hikayeyi. Ama ilintili bir yerde de. Serhan, bu köşeyi okuyorsun biliyorum. Buldum oğlum vidayı buldum. Çok mutluyum laan. Vitrine koyacağım vidayı, o kadar güzel bir vida olm.

æ Çengelköy, "Marmaris **Selimiye**", Kanlıca, "Marmaris **Bozburun**".

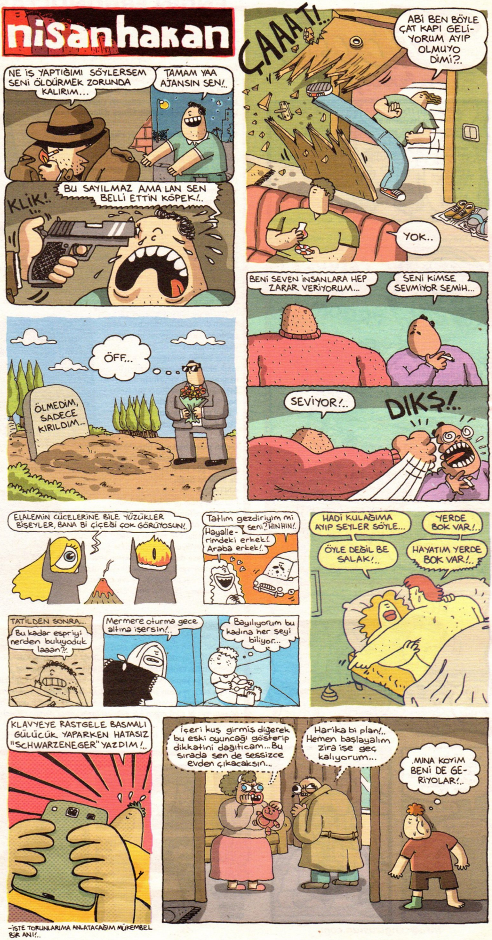
æ Bu günlerde şapşallığım üzerimde. Geçenlerde vapurda Beşiktaş'a geçerken öyle, sevgili arkadaşım yazar Melike Karakartal'ı gördüm sanki uzaklardan. Oturuyordu içeride. Yanında da yine ortak bir arkadaşımız var, Cemil. Vapur boşalayazarken dedim bir selam şeyedeyim madem. Gittim yanlarına, durdum önlerinde. Melike bana şöyle bir baktı, sonra tekrar kafasını önüne çevirdi. **Melike naber** dedim. Manasız bir şekilde baktı yine suratıma. Ortak arkadaş Cemil de bakıyor öyle. Hadi Melike bakıyor, sen niye bakıyorsun öyle suratıma a be Cemil. Ulan dedim yoksa Melike değil mi bu hoş kadın, yoksa bu canti adam da Cemil mi değil. Dedim kusura bakmayın ben sizi Melike Karakartal'a benzettim. Gülümsediler. Tam gidiyorum, arkama döndüm, sizi de bir de Cemil'e benzettim dedim adama da. Zaten sizi Cemil'e benzetmeseydim, Melike'yi de belki benzetmeyecektim, işe bakın yahu dedim. Kahkahaya boğuldular ben oradan sıkıntı içinde uzarken. Şapşiklik çok fena dostlar. Çok fena bir şey ama.

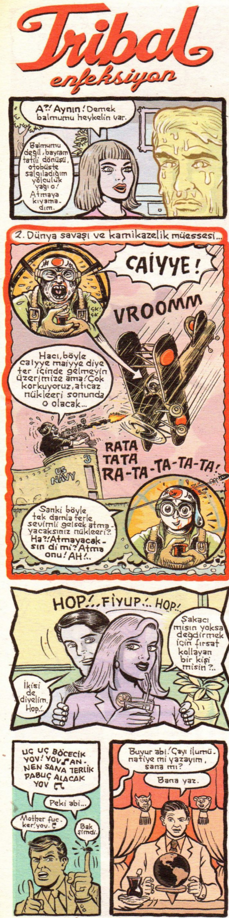
æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"ben alpay erdem"
24 Eylül Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 22.00 /
bilgi: 0212 327 72 00 **(biletler biletix)**

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Dalmış kalmışız, gece yarısı olmuş/ Bize Müsaade"
Behçet Necatigil

"Üşüdüm anne ben" diyor, çocuk. Vapurun açık kısmında, *(gün batmış, sular kararmaya başlamış)* Hadi bakalım! İşte yazı'ı bitiren cümle. Söylenmiş oldu. Söz ağızdan çıktı. Yapacak bir şey yok. "Kral çıplak" Yaz bitti. Bitmiş. Duyduk. Çocuk söyledi. *(şortlu, siyah atlet tişörtlü kral,--tamamen çıplak değilse de--)* Duymamış gibi yapamayız.(yoksa hiç kimse dillendirmiyordu aleni,böyle)
Kızlar gülüşerek içeri kaçıyorlar.

EYLÜL

Adı yeter. En güzel ay.
"Pazar öğlenden sonrası" duygusu veren ay.
(bavullarını yerleştirirken o, kenardan kenardan seyretmek,--buruk/ kırık/ karışık bir ifadeyle yüzünde--o, sevdiğin--)

"İN SETTENBRE"

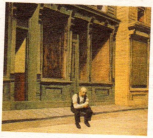
Sert bir rüzgar sesiyle açılır şarkı, ardından dalgalar çakılları hışırdatır. İlk cümle; "Melancolie in Settenbre" *(yanlış yazmadım, italyancası eylül'ün öyle--ah, yazar bigâne değil hiçbir dile!--)* Eylülde melankoli. Melankoli; Hüzün yani. Eylül'den bütün yollar hüzn'e. Naaparsan yap. Nerede olursan ol. Dünya kadar "eylül" şarkısı var. "Üzüm" demekmiş Eylül, o anlama geliyormuş süryanicede. Bizim kullandığımız ad oradan geliyor.(muş) Yalnız, üzüm'ün hüzün'le bu derece sıkı kafiyesi?
(üzüm'ün de üzülmekle peki, hem, üstüne?--sırlar dünyası, etimoloji departmanı--)
Gerçi benim sevdiğim o "eylül"ler artık ekim'de oluyor.(yağmurlu mağmurlu) Bu eylül'lerin adı eylül. Eski ağustosların ikinci yarılarına benziyor daha ziyade.
("Eylül toparlandı gitti işte/ Ekim filan da gider bu gidişle" Turgut Uyar)
Gelen gider, başlayan biter. Yasalar böyle. Sanki, hiç gelmese de, hep gelecek gibi mi olsa? Sürekli? Beklesek. *(sırf ayları demiyorum)* O da akıllı işi değil.

ANTALYA

Markete gider gelirken önünden geçiyorum. Yolumun üzeri. Yan gözle, yine geçerken öle, elimde poşetler. Yine boş işte. Allahalla! Ne zaman görsem bomboş! (ben de geriliyorum onları öyle gördükçe) Bir tek masa da olmaz mı allahaşkına? Tam yemek saati. Caddede heryer tıklım tıklım. Ana cadde burası. Bi tek bunlar boş. Bomboş! Bayram hem. Ortalık anababa günü. Amaçlasan, iddiaya girsen beceremezsin. Nasıl olabiliyor? Pizzacı bu. Baya oldu açılalı. Tek müşteri görmedim henüz. Bir tek! O kapıya astıkları resimlerdeki pizzalardan yiyen bir insan evladı! Yalan yazıyorum gibi, ama değil. Gerçek! Aslında herşey de yerinde. Dekor desen hoş. Ahşap mahşap. Karatahtalar, renkli tebeşirlerle yazılmış yazılar falan. Ne gerekiyorsa yapılmış. Şık, ölçülü. Uyumlu renkler. Garsonların avrupa tarzı o uzun siyah önlükleri, saçlar maçlar, o traşlar, o sakallar. Hepsi tamam. Yakışıklı, efendi çocuklar. *(sırf o çocukları seyretmeye bi sürü ergen kız gelmesi lazım, etraf dersane dolu)* Peki nooluyor orda?
Bazen geçerken tek bir masada oturanlar falan görüyorum, heyecanlanıyorum o ilk anda. Ama bi bakıyorum ki patronun arkadaşları onlar. Akrabaları. O genç, şişman patron, o da o masada. Vücud dillerinden belli oluyor. Biraz gergin teselli gülümsemeleri. "hiç belli olmaz, bizim bi arkadaşın aynı bu şekil" Huzursuz oluyorum. *(sanki zihnimin derinlerinde, geçmişimde böyle yanlış yerde açılmış bi sürü...)*
Anlamak istiyor insan.
Neyi yanlış yaptılar?
En korkuncu da şu; herşeyi tamamen doğru yaptıkları halde hiç kimsenin gelmemesi. Ki o da olabilir.

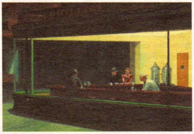
Olmaz değil. *(aşk meşk işlerinde oluyor da, ticarette olmasın ama bari, lütfen) --çeyizi hazır, çok güzel kızın, evde kalmasının hüznü, yaşlanmaya başlaması yavaş yavaş--*
Bi kere boş kaldı mı, artık geçmiş olsun. Naapsan olmaz. Sıra sıra yanlışlar... Kolkola. Bomboş salonda tedirgin, düşünceli yüzlerle dimdik öylece bekleyen o zavallı garsonlar. Hep ayakta. Biraz daha bu şekil devam ettiğinde işler, uzarsa böyle, ilk onlar işsiz kalacaklar. Bu zamanda. Yerleri, camları siliyorlar da siliyorlar. Sanki tozlu diye gelmiyorlar.
Sen niye gitmiyorsun peki?
Pizza da severim aslında, hiç bilmiyorum valla. Niye? Gitmiyorum. Hem çok yakın. Hadi şimdi bomboş diye gitmiyorumdur herhalde. Ondandır. Aşırı ilgiden ürktüğümden. *(pizzamızdan memnun kaldınız mı efendim, afiyet olsun)* Tamam. Ama ilk açıldığından beri niye gitmedim? Hiç bilmiyorum işte işin orasını. Muamma işte.

(bari pizzaları berbat olsa. Çok nefisse eğer, çok daha üzücü!)
Buna benzer bir konuda, bunun duygusal planda yaşananı için şöyle demişti Marx: (mealen yine) *"sevgin, karşılığında bir sevgi yaratamıyorsa eğer, bu bir talihsizliktir"*

BİR ALINTI

Pizzacı meselesinde, "tek bir kişi bile görmedim, yalan gibi sanki" falan filan dedim ya yukarda arkadaşlar, en eski öğütnamelerden(İran kökenli) ünlü Kabusnâme (1082)'deki öğüt şöyle bu konuda: *"...yalan söyleme, yalana benzeyen gerçeği de söyleme; çünkü gerçek ki yalana benzer, o anda yalan olmuş olur"* Bak şimdi. Gördün mü bak!

Bu kadar değil yalnız ha, devamı çok çok tuhaf: *"...yalana benzeyen gerçektense, gerçeğe benzeyen yalanı söylemek daha iyidir"* Eyvah! Bu ne? Valla, ben uymadım o öğüte. Siz de yapmayın öyle!

KEDİ

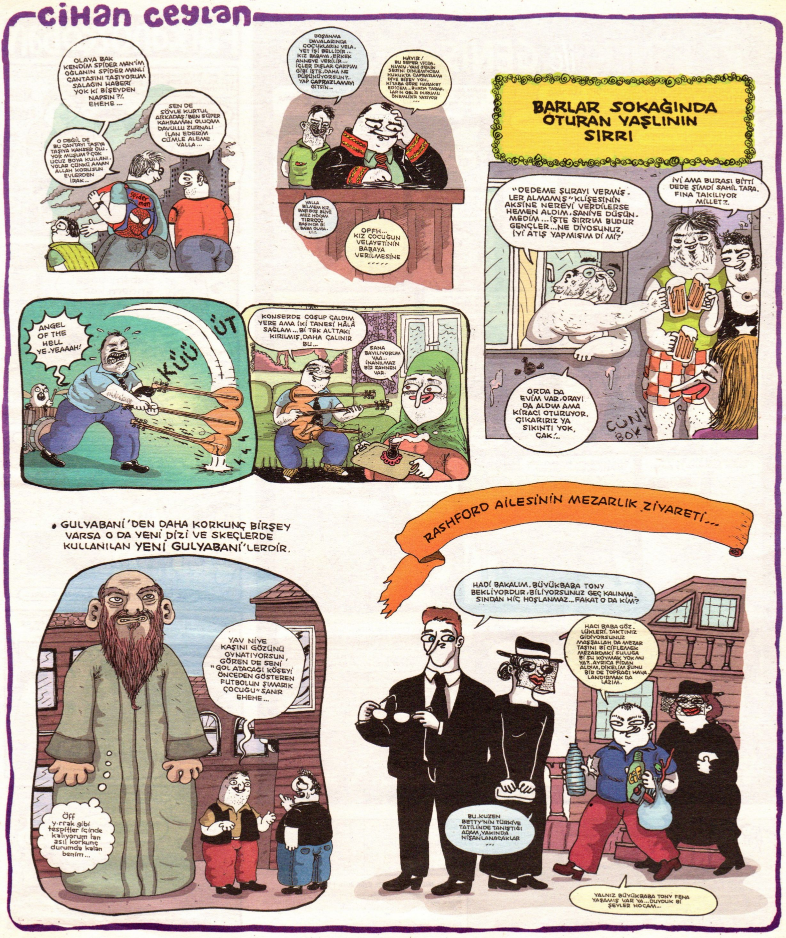
O kedilerin(üç beş kedi) "olay yeri inceleme ekibi" gibi, azami dikkatle, her ayrıntıya eğilip eğilip, herbir noktayı koklaya koklaya inceleyişleri, çöplerin etrafında.(konteynırın) Pürdikkat onlar gibi. Belki onlardan da fazla.
Adalet, bekleyebilir ne de olsa. Biraz daha. Varsın gezsin katil birkaç gün. Bişey olmaz.
Ama açlık. Bekleyemez o.

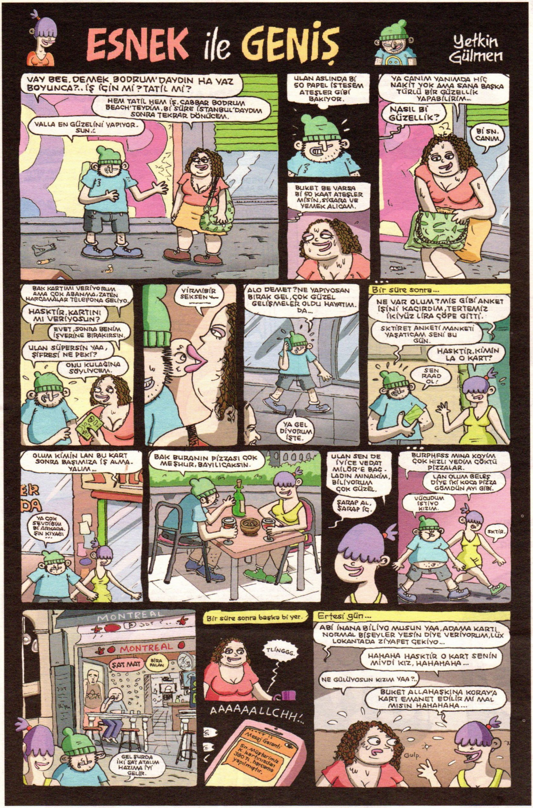
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

Resimler: Edward Hopper(1882-1967)
Melancolia: Peppino di Capri

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
OLAYA BAK KENDİM SPİDER MAN'İM OĞLANIN SPİDER MANLİ ÇANTASINI TAŞIYORUM SALAĞIN HABERİ YOK Kİ BİŞEYDEN NAPSIN ?!. EHEHE ...
O DEĞİL DE BU ÇANTAYI TAŞIYA TAŞIYA KANSER OLU-YOR MUŞUM? ÇOK UCUZ BOYA KULLANI-YOLAR ÇÜNKÜ AMAN ALLAH KORUSUN EVLERDEN IRAK...
SEN DE SÖYLE KURTUL ARKADAŞ! BEN SÜPER KAHRAMAN OLUÇAM DAVULLU ZURNALI İLAN EDERİM CÜMLE ALEME VALLA ...
Spider man
BOŞANMA DAVALARINDA ÇOCUKLARIN VELA-YET İŞİ BELLİDİR... KIZ BABAYA, ERKEK ANNEYE VERİLİR... İÇLER DIŞLAR ÇARPIMI GİBİ İŞTE, DAHA NE DÜŞÜNÜYORSUN?.. YAP ÇAPRAZLAMAYI GİTSİN...
HAYIR! BU SEFER VİCDA-NIMIN, YANİ SENİN SESİNİ DİNLEMİYCEM HUKUKTA ÇAPRAZLAMA DİYE BİŞEY YOK, KİTABA GÖRE HARAKET EDİCEM... BURDA TARAF-LARIN GELİR DURUMU ÖNEMLİDİR YAZIYOR ...
VALLA BİLMEM KIZ, BAŞIBOŞ BÜYÜ-MEZ HOCAM TIRRÇÇÇ BAŞINDA Bİ BABA OLMA-LI..
OFFH... KIZ ÇOCUĞUN VELAYETİNİN BABAYA VERİLMESİNE .....
BARLAR SOKAĞINDA OTURAN YAŞLININ SIRRI
"DEDEME ŞURAYI VERMİŞ-LER ALMAMIŞ" KLİŞESİNİN AKSİNE NEREYİ VERDİLERSE HEMEN ALDIM, SANİYE DÜŞÜN-MEDİM ...İŞTE SIRRIM BUDUR GENÇLER...NE DİYOSUNUZ, İYİ ATIŞ YAPMIŞIM DI MI?
İYİ AMA BURASI BİTTİ DEDE ŞİMDİ SAHİL TARA-FINA TAKILIYOR MİLLET?..
ORDA DA EVİM VAR, ORAYI DA ALDIM AMA KİRACI OTURUYOR, ÇIKARIRIZ YA SIKINTI YOK, ÇAK!..
ANGEL OF THE HELL YE-YEAAAH!
KÜÜÜT
KONSERDE COŞUP ÇALDIM YERE AMA İKİ TANESİ HÂLÂ SAĞLAM... Bİ TEK ALTTAKİ KIRILMIŞ, DAHA ÇALINIR BU...
SANA BAYILIYORUM YAA... İNANILMAZ BİR SAHNEN VAR.
• GULYABANİ'DEN DAHA KORKUNÇ BİRŞEY VARSA O DA YENİ DİZİ VE SKEÇLERDE KULLANILAN YENİ GULYABANİ'LERDİR.
YAV NİYE KAŞINI GÖZÜNÜ OYNATIYORSUN, GÖREN DE SENİ "GOL ATACAĞI KÖŞEYİ ÖNCEDEN GÖSTEREN FUTBOLUN ŞIMARIK ÇOCUĞU" SANIR EHEHE...
Öff y.rrak gibi tespitler içinde kalıyorum lan asıl korkunç durumda kalan benim...
RASHFORD AİLESİNİN MEZARLIK ZİYARETİ...
HADİ BAKALIM. BÜYÜKBABA TONY BEKLİYORDUR, BİLİYORSUNUZ GEÇ KALINMA-SINDAN HİÇ HOŞLANMAZ... FAKAT O DA KİM?
HACI BABA GÖZ-LÜKLERİ. TAKTINIZ GİDİYORSUNUZ MAŞŞALLAH DA MEZAR TAŞINI Bİ CİFLEMEK MEZARDAKİ SULUGA Bİ SU KOYMAK YOK MU YA?.. AYRICA FİDAN ALDIM, DİKELİM ŞUNU BİR DE TOPRAĞI HAVA-LANDIRMAK DA LAZIM.
BU.KUZEN BETTY'NİN TÜRKİYE TATİLİNDE TANIŞTIĞI ADAM, YAKINDA NİŞANLANACAKLAR ...
YALNIZ BÜYÜKBABA TONY FENA YAŞAMIŞ VAR YA... DUYDUK Bİ ŞEYLER HOCAM...

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN **Numaralarımız: Garanti Bankası**
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 22 Eylül 2016 | Sayı: 473

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

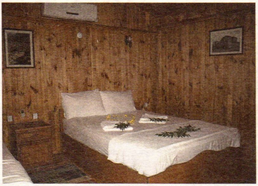

Burkuk ve Buruk

Kaldıkları bungalovu sahile bağlayan taşlı yolda kadının ayağı burkulunca çok telaşlanıyor adam. Hiçbir tıbbi bilgiye dayanmadan, sorunlu bölgeye bastırarak yaptığı içgüdüsel muayeneye büyük bir tepki gelince, bu bileğin kırıldığına kanaat getiriyor. O sırada, bu telaşa kayıtsız kalamayan gözlüklü bir genç, "Geçmiş olsun, nedir problem?" diyerek yanlarında beliriyor. Hareketlerine bakılırsa, henüz bungalov seviyesinde tatil yapabilen bir tıp öğrencisi bu. Mezun olmamış tıpçılara has ukala gözleriyle röntgenini çekiyor bileğin. "Final zamanları sabahlarken art arda yüzlerce çay içme" seviyesindeki tıp bilgisiyle, "Ayağınızı oynatabiliyor musunuz?" isimli muayeneyi yaparak "Kırık yok" teşhisi koyuyor. "Emin misiniz?" diyor telaşlı adam. Doktor, ellerini tatile çıkmadan hemen önce aldığı belli olan çiçekli şortunun (bir tıpçının çılgın kreasyonu) cebine sokarak, "Kesinlikle yok! Lasonil pomad kullanın, toparlar," diyor. Tam uzaklaşırken aniden dönerek tedaviyi tamamlıyor: "Ha bir de üzerine basmayın birkaç gün." Doktor kendinden çok emin; çiçekli şortu ve beyaz-ince-kıllı bacakları olmasa bu adamın tıbbi araştırmalar *(Ege sahilleri ölçeğinde, bungalov haşerelerine bağlı dermatit bozukluklar ve işletme kaynaklı diare sıklığı)* yaptığını sanabilirsiniz. Doktorun vakayı terk etmesinin ardından, adam burkulmuş sevgilisini koltukaltından destekleyerek bungalova geri götürüyor. Hastasını yatırıp Lasonil almak üzere en az 20 kilometre uzaklıktaki eczaneye doğru yola çıkıyor. Geri dönerken sevgilisinin burkulan ayağı dışında, tatilin bundan sonraki seyriyle ilgili başka bir kaygı daha oluşuyor kafasında. Günyüzü görmeden, bungalov tahtalarına baka baka geçen bir tatil görüntüsü canını sıkıyor. "Kırıla da bilirdi aşkım!" diyerek istedikleri her an tahtalara vurabildikleri bir tatil gerçekten korkunç. Sağlık söz konusu olduğunda, dile getirmenin mümkün olmadığı bu tür bencil kaygılar (daha sonra alakasız bir olayda patlatılmak üzere) derinlere gömülür. Nice erkek, haz ve neşenin sekteye uğrayacağını düşünerek sevgililerinin sağlık sorunlarını küçümseme yolunu seçer, ama özellikle yazları şişen bilekler, bazen tüm tatili kaplayacak kadar hacim kazanabilir. Fedakâr adamın tüm umudu Lasonil'de. Bungolava ulaşır ulaşmaz, merhemi "İn be şişlik, hemen şimdi in!" dercesine ödemin üzerine yedire yedire sürüyor. Adamın telaşı bilekten değil, Lasonil'li ellerinden kayıp giden tatilden besleniyor.

Fedakâr, burkulmanın ikinci günü koltukaltından desteklediği Ödemli'yi kahvaltıya taşırken, "Bas bakalım üstüne, ne olacak?" diyerek şansını deniyor. Ödemli, basar basmaz acıyla feryat edince, Fedakâr, "O kadar merhem yedirdik oysa," der gibi hayal kırıklığıyla bileğe bakıyor. Demek ki üstüne basamadıkları bir tatil geçirecekler. Oysa tatil basmak demektir; geceleri romantik duygularla nemli kumlara, gündüzleri seke seke kızgın kumlara, denizden çıkarken sendeleye sendeleye taşlara, elektriği akıtmak arzusuyla toprağa basmak demektir. Kahvaltının ardından, işletmenin bahçesindeki tahta çardaklardan birine geçerek otantik ve sert minderlere oturuyorlar. İnsanlar gruplar halinde sahile inerken gazetelerini okumaya başlıyorlar. Sıcak gittikçe daha fazla hissediliyor. İşletmenin bütün karasinekleri rastladıkları bu iki insanın çardağında toplanıyor. Kovulsalar bile minderlerin kilim desenlerinde bir süre kamufle olup tekrar harekete geçen bu otantik karasinekler, özellikle ödemli bileğe defalarca konuyorlar. Fedakâr, genç ve tecrübesiz bir karasineği elindeki Hürriyet'le öldürmeyi başarınca, sanki tüm nesli kurutmuş gibi seviniyor. Bu ölüm dışında minderlere inen tüm Hürriyet darbeleri otantizmi dövmekten başka bir işe yaramıyor.

Öğle yemeğinden sonra tavlayı deniyorlar. Sahile inip denize gireceklerine, kapılar alıp, marslara gidiyorlar; birbirlerini zar tutmakla suçlayıp yaşadıkları sıkıcı saatlere suç ve heyecan katmaya çalışıyorlar. Fedakâr, tavlada kazanınca, normalde kendi girdiği Ödemli'nin koltukaltına bu sefer tavlayı sıkıştırıyor. Güzel şaka, ama kız sakat! Fedakâr, sıkıştırdığı tavlayı mecburen geri alıp kendi teslim ediyor işletmeye. Akşama doğru karasinekler geri çekilirken yerlerini sivrisineklere bırakıyorlar. Onlar, tüm sinekler için bu yazın en gözde çifti. Sivrisinekler, sakat bileğin dışında bacağın geri kalan kısmına, kollara ve yüze saldırarak yeni ödem alanları oluşturuyorlar.

Fedakâr, Sin-Kov almak için bakkala gidiyor. Bir insan, herkesin sahilde içmek için bira aldığı saatlerde bakkaldan Sin-Kov alıyorsa yaşamını gözden geçirmelidir. Akşam yemeğinden sonra yeniden Ödemli'nin koltukaltına giriyor Fedakâr. Bungalovlarına doğru yavaş yavaş yola çıkıyorlar. Ödemli'nin temposu yüzünden bir çeşit sakata dönüşüyor Fedakâr. Tatil gittikçe aksıyor.

Fedakâr, bungalovda Lasonil sürerken erotik bir geçiş yapmayı deniyor. Olumsuz bir tepkiyle karşılaşmayınca, Lasonil'in kayganlığını fırsat bilip alanı genişletmeye çalışıyor. Kısa bir süre sonra, Fedakâr'ın heyecan yüzünden ödemli bileği unutmasıyla, büyük bir acı yaşanıyor bungalovda. Ödem, gün boyunca yaptığı gibi bu çifti bir kere daha hareketsiz bırakıyor. Gecenin ilerleyen saatlerinde, yattığı yerden ahşap tavana bakarken büyük bir sıkıntı kaplıyor Fedakâr'ın içini. Ayağa kalkıp zıplaya zıplaya tavan tahtalarına vurduğunu ve her vuruşunda, "Allah korusun, kırıla da bilirdi aşkım!" diye bağırdığını hayal ediyor. Sağ tarafına döndüğünde yine tahtalarla karşılaşıyor. Her yer tahta! Plaj yok! Deniz yok! Akşamları kadeh tokuşturmak yok! Sadece tahta var! Bu tatil hep böyle mi geçecek, diye düşünüyor. Sırta güneş kremi yerine, bileğe Lasonil sürmenin sıkıntısıyla doluyor içi. İşin kötüsü, Lasonil şişen yeri parlatmak ve "burada bir hastalık var" dercesine etrafa koku yaymaktan başka bir boka yaramıyor. Bir türlü uyuyamayınca, uyumak üzere olan Ödemli'ye, "Ben biraz dolaşsam olur mu?" diye soruyor. Sevişirken bile sakatlık çıkarmanın suçluluğunu duyan Ödemli, büyük bir hoşgörüyle kabul ediyor bu teklifi. Bir anda sıkıntısı dağılıyor Fedakâr'ın. İçi içine sığmayan adamların, sevgililerine gösterdikleri yalancı şefkatle, "Dışardan bir şey ister misin?" diye soruyor. "Yok, sağ ol," diyor Ödemli.

Kapıyı kapattığı anda bir kopuş yaşıyor Fedakâr. Sanki bungalovun dışında çok acayip olaylar dönüyormuş gibi heyecanlanarak işletmenin barına gidiyor. Saat henüz erken, bir bira söylüyor. Barda, sağlıklı insanlardan oluşan büyük bir grup, başka bir yerlere gitmek için son hazırlıklarını ("Abi Aslı nerde kaldı?") tamamlamak üzereler. Aslı isimli "Bir Yaz Gecesi Rüyası" geldiğinde, bu güzellik karşısında ağır aksak ilerleyen tatilinin en heyecanlı anlarını yaşıyor Fedakâr. Diktiği birayı Ödemli'nin yattığı odaya yazdırarak grubun arkasından yola koyuluyor.

Ortam çok güzel. Aslı ortalarda görünmüyor, ama bilekleri incecik ve ödemsiz başka kızlar, uzun ince bardaklardan içkilerini yudumlayarak müziğe ritim tutuyorlar. Fedakâr, barın bir köşesine geçip uzun uzun ödemsizlere bakıyor. Doktor da burada, dün giydiği çiçekli şortta ısrar ederek bir köşede kafasını beceriksizce sallıyor. Yaklaşık yirmi dakika sonra, Fedakâr'ın bakışları tek bir Ödemsiz'e odaklanıyor. Bir süre sonra, Ödemsiz de ona bakmaya başlıyor. Bakışma dakikalar içinde yoğunlaşıyor. Saat tam 11.50. Bungalovda sakat bileğiyle bir ödemli yatıyor. Fedakâr, alkolden de cesaret alarak Ödemsiz'in yanına gidiyor.

Ödemli, saat 1.30 civarında bilek ağrısının arttığını belli eden huzursuzlanmaların ardından gözlerini açıyor. Karşısında ahşap tavan var, bu normal. Yanında adam yok, bu pek normal değil. Baş ucunda duran Lasonil'e uzanarak pomadı ilk defa kendisi sürüyor. Yattığı yerden bir süre yüzünü buruşturarak tavana baktıktan sonra, bu defa cep telefonuna uzanıyor. Fedakâr, elinde çalan telefonla koşarak bardan çıkıyor. Müziğin duyulmadığı bölgeye ulaştığında telefonu açıp sakin bir sesle konuşmaya başlıyor. Ödemli'ye sahilde doktorla karşılaştığını, biraz bira içtiklerini ve zaten şu anda dönüş yolunda olduğunu söylüyor. Tekrar içeri girip Ödemsiz'le vedalaşırken yüreği burkuluyor.

Bungalov'un kapısından içeri girdiğinde, Ödemli'nin uyuduğunu görerek rahatlıyor Fedakâr. Banyoda olası kokulardan arındıktan sonra, yatağa uzandığında, kendi yastığının Ödemli tarafından sakat ayağı için tahsis edildiğini fark ediyor. Ödemin yastıklara yatırılacak kadar önemli bir misafire dönüşmesi Fedakârın moralini iyice bozuyor. Ahşap tavana bakarken, barda sesini duyurmak için Ödemsiz'in kulağına yaklaştığı anlarda aldığı nefis koku geliyor burnuna. İşini şansa bırakmamak için kalkıp Lasonil'i ellerine ve boynuna sürüyor. Böylelikle, 40 gr'lık Lasonil'i hiç sevişmeden geçirdikleri tatil boyunca kardeş kardeş paylaşıyorlar. Hiçbir kokuya geçit vermeyen kesif bir Lasonil kokusu içinde yan yana uyuyorlar.

Fedakâr, rüyasında Ödemsiz'le öpüşerek yarım kalmış hayallerini tamamlıyor. Sabaha karşı üç sularında, Ödemli'den yükselen çığlık bu rüyayı en güzel yerinde bölüyor. Demek ki, rüyada işleri Ödemsiz'le sevişmeye kadar ilerletmek, gerçek hayatta ödeme denk geliyor. Tam inmeye başlamışken bilek yeniden şişmeye başlıyor. "Yuh ya resmen ayağıma tekme attın!" diyor Ödemli. Fedakâr defalarca özür diliyor. Artık özrün faydası yok! Tatil tamamen sakatlanıyor.

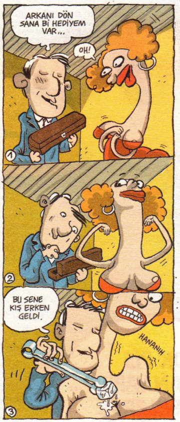

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Pert
HMMM...DİPTEN GELEN YEŞİL BİBER AROMASIYLA YOĞUN TEREYAĞINDA BİLE BEN DE VARIM DİYOR
SANKİ YİRMİ YILLIK ŞARABI TADIYOR... MENEMEN LAN BU BEKARIN EKMEK KATIĞI
...BASKIN DOMATESİN İÇİNDE KARABİBER NOTALARI
BUNUN REÇETESİNİ ALABİLİR MİYİM?
MENEMENİN TARİFİNİ Mİ?
ADI DA İLGİNÇMİŞ... OKUNDUĞU GİBİ Mİ YAZILIYOR ?
...
HMMM... G-STRING KÜLOTUN DAVETKAR İPİ
BENİ DAHA DİP NOTALARA DOĞRU YOLA ÇIKARIYOR ...
LÜTFEN
OLMADI MI?
BEN DE BAŞKA ŞEYİN GURMESİYİM
ACELE ETMESEK
HAKLISIN, DOLU MİDEYLE YATAĞA GİRİLMEZ
İLK BULUŞMADA SEVİŞMEYİ DOĞRU BULMUYORUM
SEKSİ, EVLİLER ERTELER
SAYGI DUYUYORUM AMA BU GECE BENİM İÇİN İLK SAYFAYDI
HİÇBİR ROMANI ATLAYARAK OKUMAM
...
GEÇ OLMADAN GİDİYİM BEN
BIRAKIYIM SENİ
GEREK YOK, MEYDANA KADAR YÜRÜRÜM ORDAN BİR OTOBÜSLE ...
ARABADA SEVİŞME İHTİMALİNDEN KAÇIYO?
HAYIR HAYIR, HADİ GİDİYORUZ
ARABADA DA BİŞİY OLMADI ...
HER ŞEY BİR KAHVE İLE BAŞLAR, KENDİ EVİ, KENDİ YATAĞI
VE MUTLU BİR SABAH
NE BOKTAN MAHALLEDE OTURUYOMUŞ
ŞU İLERDEKİ TABELADAN DÖNELİM LÜTFEN
ÇOK TEŞEKKÜR EDERİM ZAHMET OLDU
RİCA EDERİM ...
KAHVE SAATİM GELDİ, HEMEN EVE GİDEYİM DE İÇEYİM
...KAHVEM!
"AAA TUTMIYIM SENİ"
MESAJ VERİYORUM YA MESAJ! ANLAMAZDAN GELİYO Bİ DE
YÜRÜSENE BE DINGIL! NE DURUYOSUN YOLUN ORTASINDA?!
DADAAAT!
BENİ TAKİP ET!
BUYUR?
TAKİP ET DEDİM LAN... HADİ!
?!
NOOLUYO LAN?! NE DEMEK ŞİMDİ BU?
ŞURDAN KIVRILIP GİDERİM
DAAT DAAT
NANİSKİYİM! ARKADA BİR ARABA DAHA VARMIŞ!
NEREYE GİDİYORUZ, KİM BU ADAMLAR ?!
MAFYA MIDIR NEDİR
YANLIŞ KİŞİ GÖTÜRDÜKLERİNİ ANLAYIP BIRAKIRLAR
BENİM DE ŞAHANE BİR HİKAYEM OLUR ANLATICAK
VAAY, EVE BAK ...
ONA EV DİL KÖŞK DENİR
GAZETE KULÜBESİNE DE KÖŞK DİYOLAR ...
KİOSK O, FRANSIZCASI
HADİ SALLANMA!
BAKIN BİR YANLIŞLIK OLDU BEYFENDİ
YÜRÜ LAN!
AABİ VALLA BEN O DİLİM ...
KESS!
YANİ O KİMSE
AÇ KOLLARINI... AÇ, AÇ!
DÖVME FALAN YOK BENDE
İĞNE İZİ ARIYOLAR SALAK
TEMİZİM BEN, TEK KÖTÜ ALIŞKANLIĞIM ŞEKERSİZ KAHVE
SOYUN!
N-NASIL?
HEPSİNİ Mİ?
DONUNU ÇIKAR!
YAPMASANIZ!
LAN HADİİ!
ÖKSÜR!
ÖHHÜ
ÖKSÜR DEDİM!
DAHA SERT!
ÖHHÜÖ
REİS BU GALİBA ...
BABACAN BİRİNE BENZİYO, HULUSİ KENTMEN GİBİ
KONTROL ETTİK EFENDİM, TEMİZ ÇIKTI... NE EMREDERSİNİZ?
BAK DELİKANLI, GÖRÜNÜŞE GÖRE TEMİZ BİRİSİN
EVET AGBİLERE DE DEDİM...
KESME LAFIMI!
...FATOŞ BENİM TEK KIZIM, CANIM BENİM O
FATOŞ'UN BABASI MIYMIŞ ?
O ÜZÜLÜRSE BEN BİN KAT ÜZÜLÜRÜM...ANLADIN?
MENEMEN YEDİK SADECE EFENDİM
O ŞİMDİ FAKİR MAHALLEYE TAŞINDI, HAYATI TANIYCAKMIŞ FALAN FİLAN İŞTE ...
SONUNDA BURAYA EVİNE DÖNÜCEK
AYRILMAM İÇİN PARA TEKLİF EDİCEK... YAŞASIN
HEMEN ATLAMA, BEKLE RAKAMI YÜKSELTSİN BİRAZ
BİZ BİRBİRİMİZİ SEVİYORUZ
ASLA ...
SIKTIR GİT BURDAN!
SIKTIR GİT!
Bİ DAHA KIZIMIN YANINDA GÖRÜRSEM BACAKLARINI SOKARIM G.TÜNE SENİN!
Yeni tanıştığın sevgilin, yeni aldığın sıfır kilometre otomobil gibidir. Plastik ve deri karışımı kokusu hiç gitmesin, kaportası çizilmesin istersin. Ama biri gelir arkadan geçirir, ya da yandan vurup takla attırır. Ne kadar tamir ettirip boyatsan da bir daha binmek içinden gelmez.
EVİNİN ÖNÜNDEYİM, ÜZERİMDE SADECE PARDÖSÜ VAR İÇİMDEYSEE
YANLIŞ NUMARA HANIMEFENDİ
BABAM MI KONUŞTU SENİNLE ?!
ÇOCUK AĞLIYO KAPATMAM LAZIM
NEE?! BİR DE EVLİ MİYDİN SEN ?!
YALANCI
EHHE HE OLUR ÖYLE ŞEYLER... İYİ AKŞAMLAR
-SON-

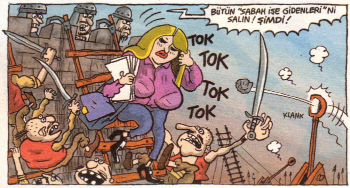
SAYI: 2016/40 No: 474
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.

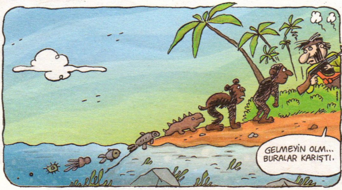
UYKUSUZ

OHAL uygulamalarıyla hak ve özgürlükler kısıtlanırken muhalif isimler tek tek tutuklanıyor.

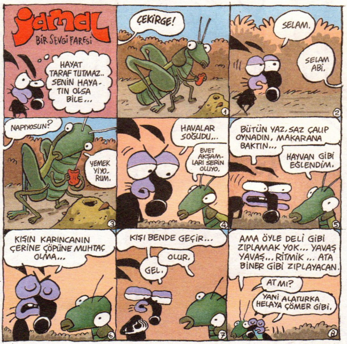

Vatandaşa Sorduk: Üst Akıl

Durrulsurhi AKILOK (34): Üst akıl, yani ingilizce orjinali "Veri Klevırlar" diye geçer.. Milyarlarca insanı köle gibi çalıştırıp, tek dertleri olan, uzay gemisi inşaa ettirip dünyadan gitmeyi kafaya koymuş bazı büyük ailelelere denir.. "Al sen yap uzay gemisini amk çocuu" desen, yapamaz.. kafa ona basmıyo... "İt is on the table" cümlesindeki "on" kelimesi "üst" demektir.. "Üzr".. "O, masanın üzerinde" ... İşte bu aileler de, özellikle ROZÇAYTLAR, RAKIVEDIRLAR ve daha da varmış... Henri KISINCIR... Evet, insan oğlunun üstü bunlar.. "Rakıvedir is on the table"... Yani, insanoğlu bir masaysa, bunlar da tam üstü... Bardağı, tabağı, sürahiyi filan koyduğun kısım... Diğer taraf bok püsür zaten. İşe yarayan kısım üstü masanın, tıpkı Rakıvedırlar gibi, rozçaylar gibi... Henri kisincır.... Hepsi aile bunların... 100 kişi, 1000 kişi, kalabalıklar... Ama bi tek Henri Kisinar tek başına... O evlenmemiş hiç.. "Evlen artık, rozçaylar, vedırlar gibi ailen olsun, tek başına böyle büyük olunmaz" deselerse de, inat etmiş, 31'den yanna hevesini hiç kaybetmediğinden günümüze kadar ulaşmış... Diğerleri, yani bu Obamalar, Putinler, filan, bnların kafaları bizimkisi kadar çalışıyo... Hepsi emekli olunca yazlığa yerleşmenin peşinde... Uzay gemisiyle başka gezegende medeniyet yaratayım kafasında değiller... Bunlara damat olacaksın.. Rakıvedırları diyorum..

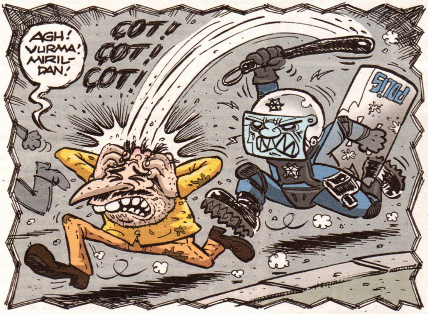

Kamonyugatdemit YILMAZ (33): Lastik takmayıp seks hayatı devam ediyor, istemeden, aslında takmak hevesin var, ama o sırada yanında yok, bakkal uzak, manitaynın eti sulanmış bırakamıyorsun filan derken, mikrobikten bulaşıyo... Maruz kalıyorsun, vücüt deriden emiyor mikrop, mineral, bakter, ne varsa.. O zaman akıntı, kokuntu oluşuyor.. Akıntı donda leke yapar, donun üstünden görükür... İşte buna "Üst Akıl" denir.. Usul usul akan yani...

Reddettin HAĞYIR (40): Yüksek sosyete.. Gösterişli Ziyafetler, şamdanlar, şampanya, vals, karılar, tüpgaz...

Başbakan Binali Yıldırım, hemşire Ayşegül Terzi'yi tekmeleyen Abdullah Çakıroğlu için ilk kez konuştu: "Hoşuna gitmeyebilir, mırıldanırsın."

Başbakan Binali Yıldırım ülke gündeminden tamamen sıyrıldı: Kız istiyor, nikah kıyıyor, gelin arabasının önünü kesiyor…

TBMM açılıyor…

AKP, ODTÜ Ormanı'nı devlet ormanı statüsüne geçirmek için harekete geçti. Sabah gazetesi haberi, "ODTÜ ormanı halkın oluyor" diye verdi.

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında otobüste kıyafetini beğenmediği kadınlara kudurmuşçasına saldıran adamın davranışı sadece cezalandırılmakla kalmaz, aklı başında her insan evladı tarafından da kınanır. Ama **Yeni Türkiye'nin** mırıl mırıl 23 Nisan başbakanlarının ikincisinin, saldırgana akıl verdiğini, saldırganın fiziki değil mırıldanarak sözle taciz etmesinin daha uygun olacağını söylediğini görebilirsiniz. **Yeni Türkiye**, başbakanlarının azılı suçlulara kolpacı avukat tavsiyesi verdiği bir ülke hâline gelmiştir. Ha ama siz yine de beyefendi ve origamiden yaptığı siyasetçiler hakkındaki fikirlerinizi mırıldanarak da olsa söylemeyin kendinize saklayın.

Ve yine **normal şartlar altında** bir başbakan evli çiftlere, hadi hiç üzerine de vazife değil ama, birbirlerini dinlemeleri, sorunlarını konuşarak çözmeleri yönünde öğüt verebilir. Ama **Yeni Türkiye'nin** origamiyle imal edilmiş siyasi liderinin neredeyse "Kocan değil mi sever de döver de," türünden tavsiyeler verdiğini görebilirsiniz. Görünen o ki **Yeni Türkiye'nin** yeni siyasetçilerinin yanında Güzin Abla Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri gibi durmaktadır.

Normal şartlar altında bizzat kendisi onlarca yıl topraklarında bir silahlı örgüte karşı mücadele veren ve verdiği mücadelede ama haklı ama haksız onlarca yıldır neredeyse her allahın günü bu silahlı örgütün başka ülkelerin desteğini aldığını, başka ülkeler tarafından eğitildiğini ve donatıldığını iddia eden bir ülkenin, hemen yanıbaşındaki bir başka ülkedeki kanlı ve ahlaksız bir içsavaşa dünyanın dört bir yanından toplanmış, ne idüğü belirsiz sosyopat katillerden oluşan bir ordu hazırlayarak dahil olması en hafifinden iki yüzlülüktür. Ama **Yeni Türkiye'nin** yatlarda ağırlayıp ailece tatile çıkmalara rağmen Katar gazının geçişine ikna edemediği komşusuna yönelik, sosyopat katillerden oluşturduğu hiçbir meşruiyeti olmayan binlerce kişilik bir katiller sürüsünü eğitip donattığını davul zurnayla ilan ettiğini görebilirsiniz.

Ve yine **normal şartlar altında** onlarca yıl bir silahlı örgüte karşı mücadele veren ve verdiği mücadelede onlarca yıldır neredeyse her allahın günü bu ,örgütün başka ülkelerin desteğini aldığını, başka ülkeler tarafından eğitilip donatıldığını iddia eden bir ülkenin, hemen yanıbaşındaki bir başka ülkedeki kanlı içsavaşa dünyanın dört bir yanından toplanmış sosyopat katillerden oluşan bir ordu hazırlayarak dahil olması en hafifinden iki yüzlülüktür. Ama **Yeni Türkiye'nin** yatlarda ağırlayıp ailece tatile çıkmalara rağmen Katar gazının geçişine ikna edemediği komşusuna yönelik, sosyopat katillerden oluşturduğu hiçbir meşruiyeti olmayan binlerce kişilik bir katiller sürüsünü eğitip donattığını davul zurnayla ilan ettiğini görebilirsiniz. Yine aynı şekilde **Yeni Türkiye'nin** yeni basınının da milli egemenliğini savunan komşu ülkeleri küstâhlıkla suçladığını görmeniz mümkündür ama nasılsa artık Fırat Budacı'dan başka kimse gazete almadığı için bu derece bir rezillikle karşılaşmayacağınızı varsayabiliriz.

Barış UYGUR

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

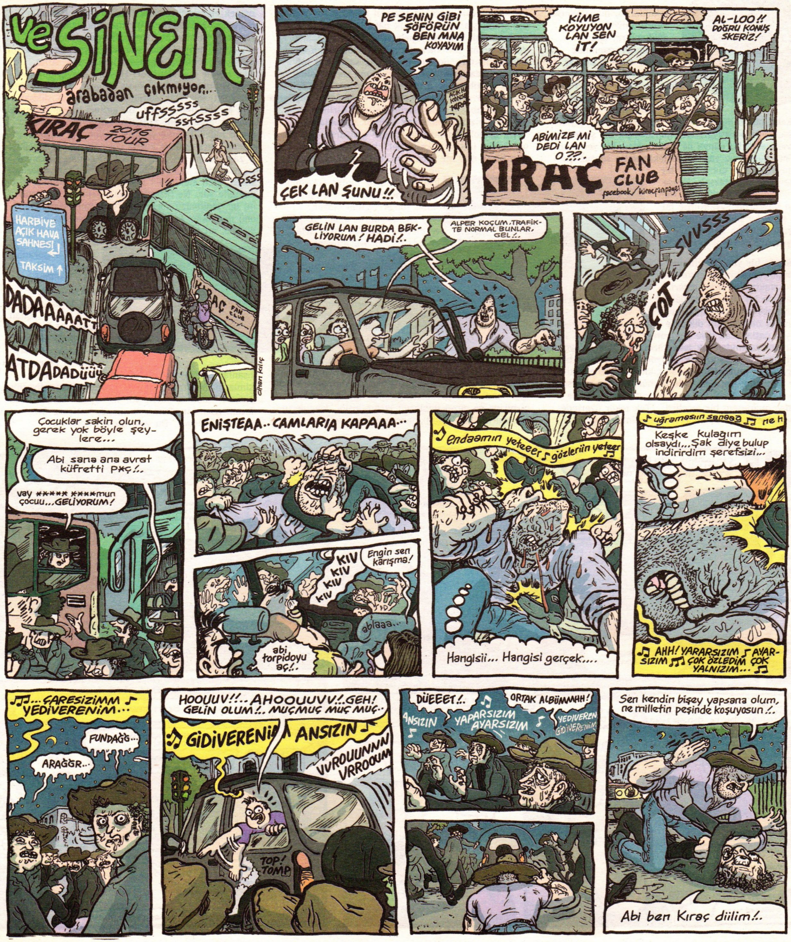
æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. "Alpaycım" dedi bana. "Alpaycım mı, Alpaycım ne lan" dedim. "Niye ki" dedi. "Ne demek niye ki" dedim. "Sen böyle bir insan değilsin ki, başkası olsa bana Alpaycım dese ben şeyetmiyorum çünkü o insanlar öyle, ama sen öyle bir insan değilsin" dedim. "E Alpay'ım demek istemiyorum artık" dedi. Dedim "onu da deme, o da bitti artık". "Ne diyeyim" dedi. Dedim "Alpay de, benim adım Alpay çünkü". "Öyle olsun madem" dedi. "Ee, ne diyeceksin ki sen bana şimdi" dedim, "yine ne anlatacaksın, çünkü sen hiç boşa gelmezsin, anlat bakayım" dedim. "Anlatayım ki açılsın için" dedi. "Öff" dedim. "Sen de hiçbir şeyi beğenmiyorsun y.rrağım" dedi. "Alpaycım'dan y.rrağım'a döndüm" dedim. "İnsan olsaydın da dönmeseydin" dedi. "Haydaa" dedim, "resmen durduk yere gerginlik oldu, anlat oğlum" dedim. "Hayret bir olay" dedim. "Gençken ben" dedi. "Şimdi genç değil misin" dedim. "Şimdi de gencim, on yedi on sekiz yaşlarımdayken" dedi. "Ee" dedim. "Bir arkadaşla tanıştık, o zaman ben gitar da çalmaya çalışıyorum" dedi. "Oo" dedim. "Bu da davulcu, grup kurduk biz bu arkadaşla" dedi. "Basçı da var, şak diye kurduk grubu" dedi. "İi" dedim. "Hemen samimi olduk bu davulcu arkadaşla, beni evine davet etti kalmalık" dedi. "Kalmalık" dedim. "Vallahi kalmalık" dedi. "Üü" dedim. "Biz işte onun odasında müzik dinliyoruz, babası girdi odaya" dedi. "Aa" dedim. "Ne zaman gideceğimi sordu benim" dedi. "Öö" dedim. "Gece olmuş anasının .mı, ben o saatte nereye gidiyorum, neymiş, evde kız varmış, ablası vardı çünkü evde bir de, ben yabancı erkekmişim, resmen .rospu çocuğu muamelesi çekiyor bana, gitmedim tabii bir yere, gece gece, babası lafını söyledi, s.ktir oldu gitti sonra, biz kalakaldık odada öyle arkadaşla, arkadaşım babası adına özür diledi ama o saatten sonra benim de anam s.kildi" dedi. "Neden" dedim. Aslında "ıı", ya da "uu" demek istiyordum fakat hikaye ilgimi çekmeye başlamıştı. "Neden olacak oğlum" dedi, "tüm gece odadan çıkamadım bir yanlış anlaşılma olmasın diyerek, tuvalete gidemedim, bir de bira içmiştik, patlama noktasına geldim, sabaha kadar gözüme uyku girmedi çişim yüzünden" dedi. "Bu arada arkadaş da gözleri açık uyuyan cinstenmiş, hayatımda hiç bu kadar korktuğumu hatırlamıyorum" dedi. "Korkunç bir deneyimdi" dedi. "Sabah evden çıkar çıkmaz direk dibine saatlerce gürül gürül işedim" dedi. "Ne acayip babaymış lan" dedim. "Sorma Alpay" dedi, "bizim basçıyı da gey zannetmiş, bizim basçıya yazılmış bir de biliyor musun bir baba olarak" dedi. "Oha" dedim. "Sonra da bizim basçı bunun kızını s.ktı, davulcu arkadaşımızın ablasını yani" dedi. "Noluyor lan" dedim. "Grup zaten hemen dağıldı" dedi. "Bu arada bizim davulcu Osmaniye'den kız kaçırdı, daha sonra da Osmaniye'ye yerleşti, daha sonra da ailesini yanına aldırdı Osmaniye'ye" dedi. "Hayatımda bu kadar saçma bir hikaye dinlemedim" dedim. "Sonra bizim davulcu Osmaniye'de küçük evde annesiyle babasını sevişirken anahtar deliğinden sonuna kadar izlemiş, aradı anlattı tüm detaylarıyla bana" dedi. "Daha ne kadar afallayacağım acaba ben" dedim. "Şimdilik bu kadar" dedi, gitti sonra. Sinirlerim bozuldu, gülmeye başladım sonra.

æ Ben üniversitedeyken ilk sene bizim sınıfta bir kız vardı, sanırım dünyanın en güzel kızıydı kendileri. Korkunç güzeldi. Sınıfın bütün erkekleri kendisine aşıktı. Ben aşık değildim ama güzelliğini takdir ediyordum. Her gün aynı pantolonu giyip geliyordu okula. Her güzelin bir şeyi oluyor işte. Hatta ne sınıfı lan, bütün fakülte aşıktı kıza. Herkes o kadar aşıktı ki kimse yanaşamıyordu kıza. Dünyanın en güzel şeyiydi işte. O sene bitti, yaz oldu, Marmaris'te bir türk gezginle tanıştım. Meğersem o da bizim kampüsteymiş. İşletme fakültesinde okuyormuş. Bir kampüs ki fakülte fakülte. Konuşurken konuşurken "sizin sınıfta bir kız var, biz o kıza çok aşığız" dedi. "Oha" dedim ya, "kampüs aşık lan kıza". "Bence kampüsü de aşar onun aşıkları" dedi. Ki öyleydi de zaten. Kampüs dışındaki kafeler, restoranlar, kırtasiyeler, simitçiler, herkes aşıktı kıza. Ha şimdi ismini bile hatırlamıyorum kızın, o ayrı. Ama insanlar üzerinde bıraktığı etki olağanüstüdür. Bir dahaki sene gelmedi bir daha fakülteye. Saçma gelmiş, bırakmış. "Ne mühendisliği yea" demiş. O gitti ve bir daha asla eskisi gibi büyülü olmadı ortamımız. Koku romanındaki o nihai koku gibiydi. Çok ama çok acayipti.

æ Arabayı alalı henüz iki buçuk ay oldu ve ben servise altı kez gittim. Artık beni görünce gülmeye başlıyorlar. Ustası olsun, çırağı olsun. Hayır bir de tanıyorlar beni bir Alpay Erdem olarak, resmen rezil oluyorum bence. Arkamdan ne laflar söylüyorlardır. Off yaa. Bir de gittim, yeni araba aldım. Karttan tek çekim. Tabii. "Arkadaş sen hayatında araba kullanmamış bir insansın, öğrenene kadar ikinci al" dediler hep bana. Ben bu yaklaşımdan hiç hazzetmediğim için kulaklarımı tıkadım tabii hep. Peki pişman mıyım. Asla. Kaskoyu nasıl olsa bir kere bozdurmuşum, hiç umrum olmuyor. En son kaputu, unutup kaput sabitleme demiriyle birlikte kapatmayaydım iyiydi gerçi. Düzelttiler, bir hafta sonra yine gittim elimde yamulmuş kaput sabitleme demiriyle. Gülüyorlar artık. Bu arada demir tarafından doğru kaputu da yamulttum tabii. Ama onu da kendim düzelttim artık üstüne abana abana. İki kez. Allahım çok üzülüyorum. Araba sahibi olduğum için gerçekten çok üzülüyorum.

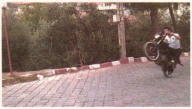
æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

ve SiNEM
arabadan çıkmıyor...
uffsssss sstssss
KIRAÇ 2016 TOUR
HARBİYE AÇIK HAVA SAHNESİ
TAKSİM
PSSS
DADAAAAATT
ATDADADÜÜÜ
cihan kılıç
PE SENİN GİBİ ŞÖFÖRÜN BEN MNA KOYAYIM
ÇEK LAN ŞUNU!!
KİME KOYUYON LAN SEN İT!
AL-LOO!! DOĞRU KONUŞ SKERİZ!
ABİMİZE Mİ DEDİ LAN O???.
KIRAÇ FAN CLUB
facebook/kiracfanpage
GELİN LAN BURDA BEKLİYORUM! HADİ!..
ALPER KOÇUM, TRAFİKTE NORMAL BUNLAR, GEL!..
SVVSSS
ÇOT
Çocuklar sakin olun, gerek yok böyle şeylere...
Abi sana ana avrat küfretti P*Ç!..
vay ***** ****mun çocuu... GELİYORUM!
ENİŞTEAA.. CAMLARIA KAPAAA...
KIV KIV KIV KIV
Engin sen karışma!
ablaaa...
abi torpidoyu aç!..
endaamın yeteeer gözleriin yeteer
Hangisii... Hangisi gerçek....
uğramasıın saneeg
Keşke kulağım olsaydı... Şak diye bulup indirirdim şerefsizi...
AHH! YARARSIZIM AYARSIZIM ÇOK ÖZLEDİM ÇOK YALNIZIM...
...ÇARESİZİMM YEDİVERENİM...
FUNDAĞĞ...
ARAĞĞR...
HOOUUV!!.. AHOOUUVV!..GEH! GELİN OLUM!.. MUÇMUÇ MUÇ MUÇ..
GİDİVERENİM ANSIZIN
VVROUUNNN VRROOUM
TOP! TOMP
DÜEEET!..
ORTAK ALBÜMMHH!
ANSIZIN
YAPARSIZIM AYARSIZIM
YEDİVEREN GİDİVERENİM
Sen kendin bişey yapsana olum, ne milletin peşinde koşuyosun!..
Abi ben Kıraç diilim!..

Sokaklarda, mahallelerde, evlerin önünde, dükkanların içinde durmadan inanılmaz olaylar oluyor. Bunlar için kime teşekkür edeceğiz? Bütün insanlar el ele veriyor, herkes elinden geleni yapıyor. Çocuğundan yetişkinine, kadınlı erkekli bütün dünya sen her gün değişik bir şeyler hisset diye uğraşıyor. Her gün değişik bir şeyler hissetmesek bu dünya ne kadar tatsız bir yer olur... Gönül dünyamız yaşamı desteklemeyen sonsuz bir çöle döner her gün başka bir hissiyatla sulamazsak. Neyse ki insanlar delirmiş gibi. Her gün başka bir şov. Kimse bu işi para karşılığı yapmıyor, gönülden gelen amatör bir heyecanla çalışıyorlar.

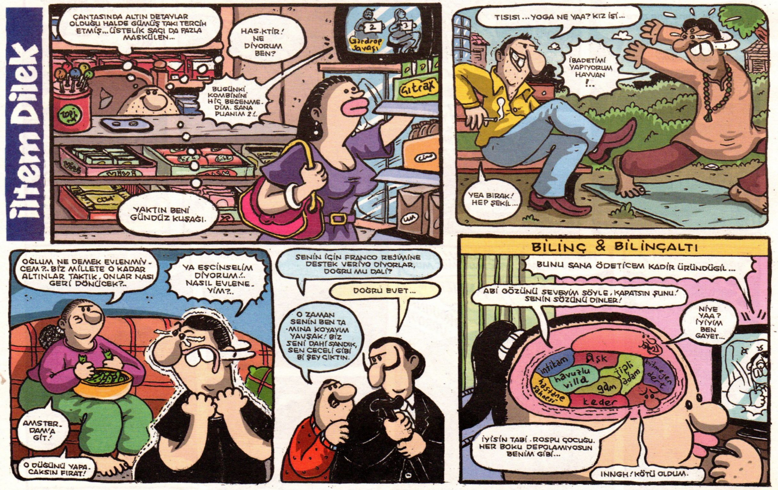

Gecenin bir yarısı, belimin ağrısını gezdirmeye çıkmışken çok uzaklardan arka tekeri üzerinde bir motosiklet geliyor. Arka tekeri üzerinde giden scooter motosiklet heyecanlı ve neşeli bir görüntü olduğu için dikkatle izliyorum. Ne zaman düşüp patlayacak diye bakıyorum. Dürümcünün servis elemanı yanımdan tek teker üzerinde, "ne bakıyorsun y.rraam" diye bağırarak geçiyor. Allahım; ben bel ağrısından muzdarip, yoldan çıkmış, günaha batmış bir kulunum; sen beni nelerle mükafatlandırıyorsun? Bu ne kadar güzel bir şey, bu sonsuz evrenin ne kadar muhteşem bir tecellisi... Tek teker üzerinde kısmetine koşan dürümler. Bu dürümlerin güzel bir hayatı var, motorun tekerini kaldırıp şov yapan bir arkadaşları var. Kısacık hayatlarını en güzel, en heyecanlı şekilde geçiriyorlar. Hayatta adana dürüm adına sevinmek de var. Çünkü, benim de eskiden motorunun önünü kaldırıp sağa sola laf atan arkadaşlarım vardı. Biri klima servisi oldu, klima talebinin hiç azalmadığı diyarlara, Antalya'ya taşındı; bir diğeri erken evlendi, hayvancılık yapmaya uğraştı, babasının paralarını batırdı. Birlikte geçirdiğimiz zamanlar çok kaliteli zamanlardı, "yeni ortaokulun inşaata içmeye gidiyoruz, sen de gel, votka içeceğiz, kesin gel" tarzı zamanlardı. Ben biraz mal bir çocuktum, onlar beni zorlamasa ne inşaatta plastik bardaktan içki içerdim, ne motor arkasında kasksız gezerdim. Ergenliğini sinik, sönük ve mal olarak geçiren insanların atak, gözü pek ve madde bağımlısı insanlarla arkadaşlık etmeye ihtiyacı vardır. Yoksa zehrolur bu tatlı hayat. Öğlenleri, televizyonda hiçbir şeyin olmadığı saatlerde, evin salonunda elinde kumandayla, içini şişiren hormonlar biraz sönsün, hayat bir an önce geçsin diye beklersin. Yaşayanlar bilirler, ergenlik bazen aylarca, yüzyıllarca sürebilir.

Gecenin bir yarısı, Hasan İnceler'in evine varmaya uğraşırken mahallenin öteki ucundan elektronik müzik festivali sesi geliyor. Üstelik öyle beyaz yakalı işi, efendi chill out festival değil; bayağı herkesin birbirine en güzel haplarını ikram ettiği, köylülerin festival alanını bastığı, jandarmayla sıkıntı yaşanan gerçek elektronik müzik festivali sesi. Hasan'ın mahallesi biraz tutucu bir mahalle, duvarında rahmetli Necmettin Erbakan'ın gençlikle ilgili sözlerinin asılı olduğu tekvando kursu var. Elektronik müzik festivali yaşanmasına imkan yok. Ama işte, baslar öyle demiyor. Hasan'ı arayıp durumu bildiriyorum. "Köfteci açılış yapıyor, dükkanın önüne dicey seti kurdular, bütün mahalle orada, dikkat et seni kırmasınlar" diyor. Bu köfteci bir yıldır burada aslında, ama yakın zamanda başka bir mağaza tekno müzikli açılış yapmış, halkın çok hoşuna gitmiş, gece onikiye kadar başından ayrılmamışlar. O zamandan beri aynı sokaktaki bütün dükkanlar sırayla açılış yapıyormuş. İstanbul'un bir yerlerinde sizden gizli elektronik müzik festivali düzenleyen bir mahalle var. Ne hissedersiniz? Yeni bir his değil mi bu gönlünüzü zorlayan? Köftecinin dükkanın önü inanılmaz kalabalık, arkada ızgarada köfte pişiyor, ön tarafta dicey dans pistindeki bireylerin donlarını ateşe veriyor. Izgaradan yükselen duman dicey kabininin iki yanına yerleştirilen ufak lazer ünitesinden saçılan lazerlerle birleşiyor, inanılmaz bir ışık şov yaşanıyor. Aynı sokakta oturan yaşlı insanlar izlemekten sıkılıp "tamam, yeter artık, işimiz gücümüz var" diyene kadar devam ediyormuş. Birileri "tamam, yeter, yatalım artık" diyene kadar devam eden bir elektronik müzik festivali. Siz davetli değilsiniz. Bu yeni bir his değil mi?

groagh@gmail.com

Sandık·içi

Kurban bayramının ilk günü doktorlar da beni kesiyodu. **"Şuram ağriye"** diye biraz da öylesine gittiğim acilden çıkamadım. Çok zor bi ameliyat değil, apandisit. Ama biraz yatırdı tabii.

O hengamede hastane mastane, dönünce de evde uyku falan derken, pek müzik dinlememişim herhalde. Biraz kendime gelince Spotify'ı bi açtım, abov. Haftalık keşif'te en dinlemeyeceğim türden 2010 sonrası türkçe pop şarkıcıları. Ulan ne dinledim de bu şarkıları layık gördün bana Spoti? Hafiften gücüme de gitmedi değil.

Fakat muhtemelen şöyle oldu. Bazen çalışırken 90'lar türkçe pop müzik açıyorum arkaya. **Yaparım Bilirsin**, **Kıl oldum abi**, **Ateşteyim ateşte**, ne biliyim işte, **Oya Bora**, **Harun Kolçak**. Ha bi dakka yanlış olmasın, öyle sadece en bilinenleri değil, az bilinenleri de biliriz. **Ufuk Bigay – "İlahi eskimeez bu dudaklar, durmaa öp beniii"**... Bu şarkıyı kaç kişi biliyo mesela? Yaa işte böyle.

Neyse yani muhtemelen o hafta sadece bir kere spotify dinledim, onda da böyle bi liste açtıysam demek ki, öyle olmuş haftalık keşif'im. Bol bol da yattığım için düşündüm biraz. O şarkıları neden dinliyodum ben? Hepsine saygım sonsuz, ama çoğu da müzikal anlamda muhteşem şarkılar değiller. İşin garibi, son bir iki senedir, eskiye oranla çok daha fazla dinliyo olabilirim. Eskiden geyiğine kırk yılda bir açardık, hafiften de dalga geçmek için gibisine. Artık öyle değil. Normalde yolda molda dinlemem yine, ama çalışırken iyi oluyo. Resmen kaptırıp daha iyi çiziyo oluyorum. Neden peki?

Sebebini biliyorum. Siz de anladınız mı?

Bence aynı sebepten, Türkiye'nin herhangi bir yerinde Tosun Paşa'yı açın, kimliği ne olursa olsun, ortamdaki herkesin (en azından belli bi yaşın üstündekilerin) ağzı aralanır, ayıla bayıla izler. Öyle değil mi bak düşünün bi, hipster'ından emmisine kadar gözümüzü alamayız valla hiçbirimiz. **"O ne yaa"** diye yalandan bakmıyomuş gibi yapanlar illa olur ama iddia ediyorum gözlerini zor zaptediyolardır. Katmadeğer Şaban'a bile gözü kayar insanın.

Peki bu hepsi sinemasal açıdan çok çok muhteşem olmayabilen filmlere ilgimiz nedir? Nostalji nostalji diyoruz tamam da, sanki milletçe biraz fazla tav olmuyo muyuz?

Oluyoruz çünkü bize şu an sahip olmadığımız görece güzel günleri hatırlatıyolar.

Ülkenin ağzına burnuna öyle bi sıçtılar ki, **"şu an"** içerisinde kalarak çalışamıyorum kardeşim ben. 2016 yılı Türkiye'sinde herhangi bir şey yapmaya motive olmak çok çok zor. Haliyle insanlara, sokaklara, meydanlara, geleceğe dair umut taşıdığım zamanlara dönmeye çalışıyorum ki azıcık işe yarayabileyim. Ben de ne yapıyorum, okuldan dönüp Hügo izlediğim günlerdeymişim gibi hissetmek için, Show Tv'de Şafak Karaman'ın sunduğu Türkçe pop top 10 programında çalan şarkıları dinliyorum. Bunu çok da bilinçli yapmıyorum. İhtiyaç duyuyorum. Parliament sinema kulübü'nün sunduğu pazar gecesi sineması günlerine dönebilmek için Terminatör'ü türkçe dublajlı dinliyorum. Youtube'da Mehmet Ali Erbil'in dünya naifi yarışması **"Değiştir"**'i bile açıyorum. O arada ne kadar çalışsam kar. Evde iyi kahvem de varken tutup üçü bir arada içiyorum, çünkü beni henüz hayatın bu kadar boka sarmadığı 2003'lere falan götürüyo.

Hepsi çok ana rahmi etkisindeki duygular maalesef. 9 ay boyunca anne karnında inanılmaz güvenli bi ortamda korunaklı bi şekilde yaşa, sonra dünyaya gel, okula falan git, iş miş bul. Bunlar yeterince zorken bi de üstüne bi takım hanzolar canım ülkeyi bok etsinler. Yavşakoğluyavşaklar küçük pipilerini zaptedemiyo diye beğendikleri kızlara şort giydikleri bahanesiyle tekme atsın, Sen de sıkıyosa eski günleri arama, özleme. Biz nasıl bu zamana tutunucaz kardeşim, nasıl olucak da iyi kötü farketmeden geçmişi özlemiycez?

Bana iki karecik bişey çizicem diye dolapta bin senelik yırtık hırkamı aratanların Allah belasını versin, başka da bişey demiyorum, ve de gerçek bi zaman yolculuğu yapabilmek için, Yekta Kopan dublajlı Geleceğe Dönüş'ü açıyorum.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Alemde susuzlar, su arar. Ama su da susuzları arar." – Mevlana Celaleddin-i Rumi

● **Musul'daki petrolün başında ABD, İngiltere, İsrail var. Teksas'taki petrolün başında hani İran, nerde Türkiye, niye yok Rusya?**

● Türkiye, reddedile reddedile öğrenecek reddetmesini. Elbet bir gün, AB'nin kapısından tüm haysiyetimizle çekileceğiz…

● **Ey sistem, her şeye tehdit diye diye, Yalancı Çoban pozisyonuna düştün. Bir Kırık Testi'deki sızıntı, oldu mu sana Meclis bombalayan uçaklar. Gündüz MGK'da Cemaat için tehdit parafı atanlar, akşamında Tırtullah Efendi'nin dandikasyon olimpiyatlarında alkış tutmadılar mı?**

● 1070'de Anadolu'ya iç ve dış tehditler girdi, bir yıl sonra da Türkler geldi…

● **1916'dan 2017'ye montajlayın, sosyalizm hiç yaşanmamış olsun!!!**

● Doğuma da, ölüme de insan karar veremiyor, kendi isteği dışında ikisi de zorunluluk. Ama aradaki sürede, yaşantıda alınan kararların da tadın doyum olmayor!..

● **Dünyadan güneşin doğuşunu, batışını değil de, güneşte olup dünyanın fırıl fırıl dönüşünü seyretmek isterdim… Şimdilik mümkün değil, biliyorum fakat gönlüm güneşte benim. Battığı, doğduğu da yok esasen, bu tanımlardan habersiz duruyo orda.**

● Negatif enerjiyi beş kilometreden alır Cihangir kadını!

İnsan, maymundan gelmiştir ve kayyuma gitmektedir…

● **"Görev başındaki memura hakaret" nasıl bir tanım? Hayır, görev başında olmadan insanla karşılaşılmaz, kim niye konuşsun da iş hakarete varsın? Asıl görev başında diilken hakaret daha acaip. Evinde pijamasıyla oturan adama, durduk yerde…**

● "Soyu tükendi sanılan baykuş ortaya çıktı" diye haber gördüm. Zerre ilgisiz spekülasyonla baykuş. Bakıyor.

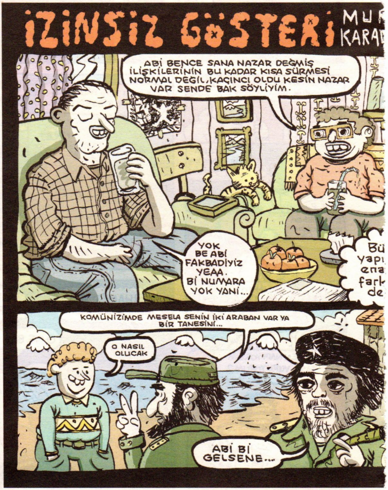

● **Ankaralının avuntusu "Ankara'daki dostluk, İstanbul'da yok!" cümlesi. Hayır, memnunken bile akıllar İstanbul'da. Sana ne başka yerden, "Burda dostluğumuz sağlam" de geç. Yok, illa bi yerinden sollayacak İstanbul'u. Hadi İstanbul'da yok, Kırıkkale'de de mi yok, Çankırı'da da mı yok Ankara'daki dostluk? Vardır be emmoğlu!**

● Sen misin "Fırtınalar koparsa kopsun" diye çıkış yapan, Ebru Gündeş! Böyle, bu kadar fırtınayı kim yaşayabilirdi acaba?

● **Ali Baba ve 40 Haramiler masalındaki Ali Baba'nın ağbisi Kasım kadar kötü adam, hayal dünyasında bile zor bulunur. Böyle cimri, ters, pis adam, vallahi zor bulunur. Zaten daha küçük kardeşine "Baba" diye seslenip, buna sadece "Kasım" demelerinden de belli. Nursuz bir insan. Ali Baba, mağaranın yerini ve parolayı bu**

ursuza söylediğinde, "Eyvallah lan Ali" demiyo, eşekkür de etmiyor da "Bak yalan söylüyosan eğer, eni şikayet ederim" falan diyo. Yıllar sonra baştan ona okurken sinire kestim. E, deli hırsın cezasını a fena buluyo. Bu arada, Ali Baba da hatadan imden arınmış değil ha. İyi adam, ayrı. Ama hadi k mağaraya girişinde kaybettiğin, çalınan mallarına ahsuben aldın iki kese altın, tamam. Peki abini ramaya geldiğin ikincide, hem de onun cesediyle karşılaştıktan sonra, niye doldurdun eşeklerin sandıklarını be arkadaş? Çalıntı malı çalınca ne farkın kalıyo senin o haramiden ey Ali Baboş?!

imiz kelimeleri, kader tir. Söylemediğimiz neler de kaderimizi yönlendirir...

Pastadan dansöz çıkarmayı ilk kim, ne zaman akıl tti? Bu ne coşkun bir eğlence arsızlığı, bu nasıl taşkın ir debdebe tutkusudur ki, aman vermeden şamatayı irveye taşıyan bir adamla karşı karşıyayız. Kadındır elki de demeyin. Bu tip olmayınca insanlığın kayıpsız lduğu icatlar, hep adamlardan çıkmıştır...

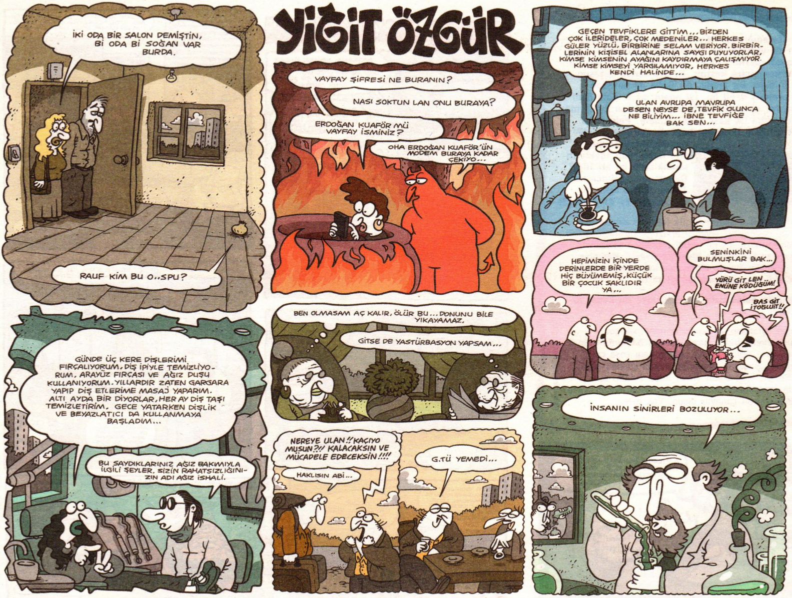
Yol ne çok, yolcu daha da çok, niye bu kadar az avuşanlar?

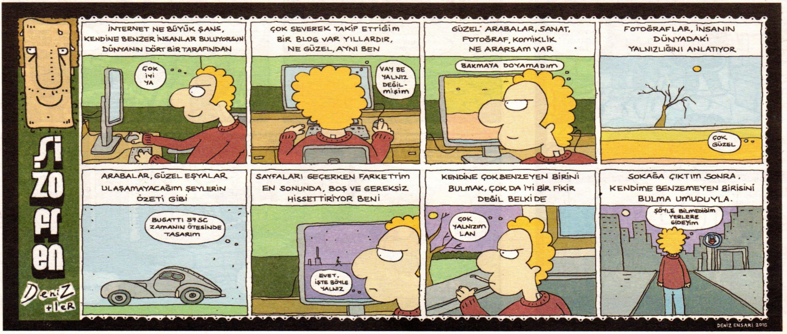
Akrepten, yılandan ve benzerlerinden pek çok orkanlarla, hangi balığı nasıl yediğini ballandırarak nlatanlar, aynı tipler. İyi be, sen doğanı coşa coşa aşa, tabiatını yaşayan hayvanat olağan şüpheli olsun, mu?! Ne ara esas oğlan oldun insan evladı, sen okken de vardı hayat. Haybeden bir böbürlenme. Kuzu şi öv ama timsah canavar olsun. Yok öyle.

vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
İKİ ODA BİR SALON DEMİŞTİN, Bİ ODA Bİ SOĞAN VAR BURDA.
RAUF KİM BU O..SPU?
VAYFAY ŞİFRESİ NE BURANIN?
NASI SOKTUN LAN ONU BURAYA?
ERDOĞAN KUAFÖR MÜ VAYFAY İSMİNİZ?
OHA ERDOĞAN KUAFÖR'ÜN MODEM BURAYA KADAR ÇEKİYO...
GEÇEN TEVFİKLERE GİTTİM... BİZDEN ÇOK İLERİDELER, ÇOK MEDENİLER... HERKES GÜLER YÜZLÜ, BİRBİRİNE SELAM VERİYOR. BİRBİRLERİNİN KİŞİSEL ALANLARINA SAYGI DUYUYORLAR, KİMSE KİMSENİN AYAĞINI KAYDIRMAYA ÇALIŞMIYOR. KİMSE KİMSEYİ YARGILAMIYOR, HERKES KENDİ HALİNDE...
ULAN AVRUPA MAVRUPA DESEN NEYSE DE, TEVFİK OLUNCA NE BİLİYİM... İBNE TEVFİĞE BAK SEN...
HEPİMİZİN İÇİNDE DERİNLERDE BİR YERDE HİÇ BÜYÜMEMİŞ, KÜÇÜK BİR ÇOCUK SAKLIDIR YA...
SENİNKİNİ BULMUŞLAR BAK...
YÜRÜ GİT LEN ENÜNE KÖDÜĞÜM!
BAS GİT İTOĞLUİT!!
GÜNDE ÜÇ KERE DİŞLERİMİ FIRÇALIYORUM, DİŞ İPİYLE TEMİZLİYORUM. ARAYÜZ FIRÇASI VE AĞIZ DUŞU KULLANIYORUM. YILLARDIR ZATEN GARGARA YAPIP DİŞ ETLERİME MASAJ YAPARIM. ALTI AYDA BİR DİYORLAR, HER AY DİŞ TAŞI TEMİZLETİRİM. GECE YATARKEN DİŞLİK VE BEYAZLATICI DA KULLANMAYA BAŞLADIM...
BU SAYDIKLARINIZ AĞIZ BAKIMIYLA İLGİLİ ŞEYLER. SİZİN RAHATSIZLIĞINIZIN ADI AĞIZ İSHALİ.
BEN OLMASAM AÇ KALIR, ÖLÜR BU... DONUNU BİLE YIKAYAMAZ.
GİTSE DE YASTÜRBASYON YAPSAM...
NEREYE ULAN!! KAÇIYO MUSUN?!! KALACAKSIN VE MÜCADELE EDECEKSİN!!!!
HAKLISIN ABİ...
G.TÜ YEMEDİ...
İNSANIN SİNİRLERİ BOZULUYOR...

ŞİZOFREN
DENİZ +LER
İNTERNET NE BÜYÜK ŞANS, KENDİNE BENZER İNSANLAR BULUYORSUN DÜNYANIN DÖRT BİR TARAFINDAN
ÇOK İYİ YA
ÇOK SEVEREK TAKİP ETTİĞİM BİR BLOG VAR YILLARDIR, NE GÜZEL, AYNI BEN
VAY BE YALNIZ DEĞİLMİŞİM
GÜZEL ARABALAR, SANAT, FOTOĞRAF, KOMİKLİK NE ARARSAM VAR
BAKMAYA DOYAMADIM
FOTOĞRAFLAR, İNSANIN DÜNYADAKİ YALNIZLIĞINI ANLATIYOR
ÇOK GÜZEL
ARABALAR, GÜZEL EŞYALAR ULAŞAMAYACAĞIM ŞEYLERİN ÖZETİ GİBİ
BUGATTI 57SC ZAMANIN ÖTESİNDE TASARIM
SAYFALARI GEÇERKEN FARKETTİM EN SONUNDA, BOŞ VE GEREKSİZ HİSSETTİRİYOR BENİ
EVET, İŞTE BÖYLE YALNIZ
KENDİNE ÇOK BENZEYEN BİRİNİ BULMAK, ÇOK DA İYİ BİR FİKİR DEĞİL BELKİ DE
ÇOK YALNIZIM LAN
SOKAĞA ÇIKTIM SONRA, KENDİME BENZEMEYEN BİRİSİNİ BULMA UMUDUYLA.
ŞÖYLE BİLMEDİĞİM YERLERE GİDEYİM
DENİZ ENSARI 2010

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

● Halkının yarısının zorunlu askerlik hizmeti yaptığı, hayatının ortalama bir yıldan fazlasını silahlı kuvvetlerin emrinde geçirdiği bir ülke olarak hâlâ memleketin bütün kahve köşelerinde 70 yıldır zorunlu askerlik olmayan Almanya'nın disiplini övülüyorsa, askere gidip adam olmak, disipline girmek meseleleri üzerinde biraz daha düşünmemiz gerekiyor bence.

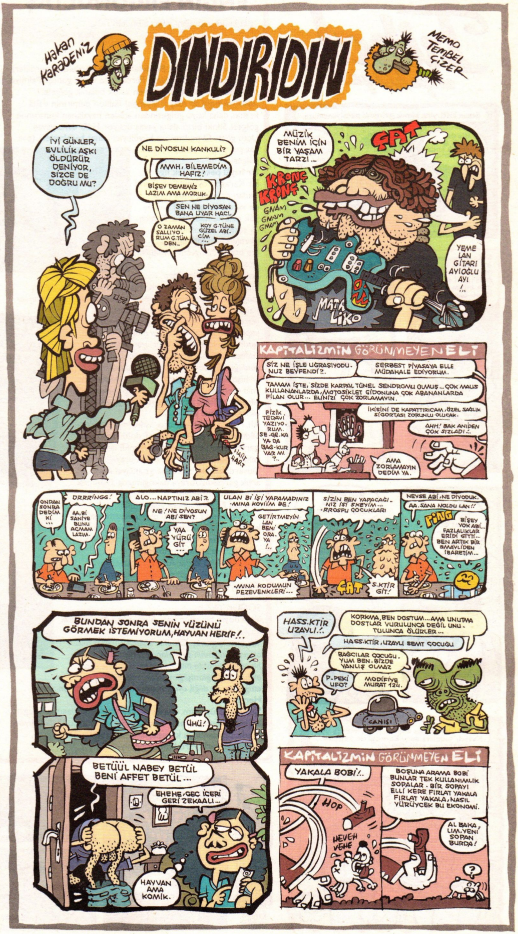
● Alman'ın disiplinini neden bu kadar övdüğümüzü de tam olarak anlamış değilim zaten. Hani gerçekte böyle bir şey var mı ondan da demin değilim. Vaktiyle, bir ay sonra öğrenci vizesine çevrilmek üzere verilmiş tek girişlik vizeyle Almanya'ya gitmiş ama iki hafta sonra hafta sonu için İstanbul'a gidip dönmek istemiştim. "Abi Alman disiplini, Alman bürokrasisi" diye gözüm korktuğu hâlde, yabancılar şubesine gidip derdimi anlattım. Tabii "olmaz ama belki olur," diye gitmişim, olursa bile dünya kadar form doldurup dilekçe vermeyi, müdürlerden ve müdürlerin kalemlerinden imzalar alıp günlerce onay için oradan oraya yollanmayı falan bekliyorum. Beni dinleyen memure pasaportumu aldı, tek girişlik vizedeki "Giriş sayısı: Tek". yazan bölümün üzerine basbayağı tükenmez kalemle çizik atıp kenarına "çoklu giriş" anlamına gelen "Multiple" yazdı, bir de imza atıp mührünü vurdu ve pasaportumu geri verdi. "Hepsi bu mu?" diye sordum, "Evet bu yeterli," dedi ve gönderdi. Aklımdaki üstün Alman disiplini, katı Alman bürokrasisi, karşısındaki insanın derdini dinleyip "Ha tamam o zaman," diyen bir memurenin elindeki tükenmez kalemle allak bullak oluverdi. Ulan ben kendi ülkemde ikametgâhı daha zor alıyorum, otoyol geçiş ücretini otomatik ödeyen cihazın işlemini çok daha uzun sürede yapıyorum, haspam bir tükenmez kalemle işimi hâlledip gönderdi ya, çok bozuldum. Hatta "Ulan kesin bir kıllık çıkacak," diye diye gidip geldim İstanbul'a ama tek sorun Türkiye'den geri dönerken bizim tarafta çıktı, pasaport memurunun aklı bir türlü tek girişli vizenin nasıl olup da tükenmez kalemle çoklu girişe çevrildiğine ermedi. En sonunda yanına çağırdığı amirinin *"Aman gönder, akşama sınırdışı edip geri göndersinler de o zaman görürüm ben bunu,"* demesiyle çıkış damgasını vurdu da okula geri dönebildim. Geri falan da göndermediler tabii.

● Yani bu klişelerden kurtulmak lâzım. Benim bu anlattığımdan yola çıkarak "Almanlar da çok gevşek millet abi," diye de düşünmeyin. Yaşadığımız, dinlediğimiz tek tek hikâyelerin 85 milyonluk halkın karakterini çıkarmaya yeteceğini zannetmeyin. Ben o çok gevşek Hollanda'da, single malt viskisine buz istedi diye müşteriyi bardan atan barmen gördüm.

● Yani bu klişelerden kurtulmak lâzım. Benim bu anlattığımdan yola çıkarak "Almanlar da çok gevşek millet abi," diye de düşünmeyin. Yaşadığımız, dinlediğimiz tek tek hikâyelerin 85 milyonluk halkın karakterini çıkarmaya yeteceğini zannetmeyin. Ben o çok gevşek Hollanda'da, single malt viskisine buz istedi diye müşteriyi bardan atan barmen gördüm kesin İskoçya'ya yolum düşse viskisine kola falan koymak isteyen adama güleryüzle "Tabii ne demek," diyen barmen de görürüm.

● Sizin için sabahın kör karanlığına kadar bekleyip Hillary Clinton ve Donald Trump'ın münazarasını izledim. Eskiden bizde de olur, iktidara aday olan siyasetçiler bir masa etrafında toplanıp hem birbirlerinin söylediklerine cevap verir hem de iktidara gelirlerse neler yapacaklarını anlatırlardı. Böyle söyleyince resmen "Eskiden üç büyüklerin maçlarını taraftarlar aynı tribünde seyrederdi, bırak birbirlerinin maçına taraftar götürmemeyi, taraftarlar maçta karışık otururdu," gibi tınıladı yalnız. (Achievement Unlocked: Tınılamak kelimesini ilk kez cümle içinde kullandınız) İzlediğim münazaradan sonra anladım ki Trump abinin ya dünyadan haberi yok ya da hepimizle dalga geçiyor: Resmen dalga mı geçiyorsun, adam mı seçiyorsun tipinde bir insan kendisi. Söylediği bir yalan çürütülene kadar dört tane daha yalan söylemiş oluyor, kalkıp yalanını yanlışını düzelteceğim derken resmen helâk oluyorsunuz, bildiğin kuyuya taş yağdıran deli, başa çıkmanın mümkünâtı yok. Yalnız galiba gerçekten cehâletinden bir konuyu sürekli olarak dile getirdiğini gördüm ve yukarıdaki durumdan bağımsız olarak kimse adamı düzeltmeye kalkmadı zira bir düzeltseler modern kapitalizmin en büyük kolpasını ortaya serecekler:

● Sürekli olarak duş aldıktan sonra kurumayı beklerken ayna karşısında kendi kendine nutuk atan bir adam portresi çizen Trump diyor ki; ***"NATO'nun neredeyse bütün parası bizden çıkıyor, biz bütün dünyayı bedavaya koruyoruz, diğer devletler bize koruma parası vermeli."*** Clinton falan tabii dünyanın düzenini bal gibi bildiği için istese buna cevap verir ama hiç cevap vermiyorlar. Zira verecekleri cevap şu: ***"A be şapşalım, biz o NATO vs. sayesinde dünya ticaretinin neredeyse tamamının dolarla yapılmasını sağlıyoruz, bütün dünya bizim bir tuşa basarak dijital olarak ürettiğimiz dolarlar karşılığında malını mülkünü veriyor. Bir varil petrol kimi ülke için 90 kilo buğday, kimi için on tomruk odun, başkası için on mikroçip değerindeyken bizim için bilgisayarın tuşuna basmak yeterli oluyor."*** Tabii İktisat 101 okuyan herkes Amerika'nın sadece kendi vatandaşları değil, bu dolarizasyon sayesinde bütün dünyaya senyoraj vergisi kestiğini az çok kestirebilir ama Clintongil falan bunu diyemiyorlar tabii. Trump da değneksiz geziyor; dediğini yapsa Amerika batacak, kapitalizm en büyük krizine yuvarlanacak ki kumarhane batırmayı başarmış adamın batıramayacağı hiçbir şey olduğunu sanmıyorum, abiyi TÜRGEV'in başına koy, dört bir yandan para akan vakfı bile bir ayda batırır. Ulan şaka maka kapitalizmi de Trump mı yıkacak yoksa? Bekleyip görelim. Ben Ümit Enginsoy, Uykusuz Haber Vaşington. (Benim bildiğim Vaşington'a giden gazeteci Ümit Enginsoy, Bonn'a giden Turhan Dikkaya'dır, kargadan başka kuş da tanımam.)

Tribal enfeksiyon

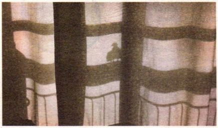
info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"güz kendi yaprağını yiyor elimden"
Paul Celan

GÖLGE OYUNU

Dalmış seyrediyorum. Perdeleri. Kapalı perdeleri. (perdeleri de seyrediyor artık, eyvah) Perdelerde ikindi güneşi. Palmiye püsküllerinin tatlı tatlı titreşen soluk bulanık gölgeleri. *(uysal/ılık/hafif bir rüzgar dışarıda)* Balkon demirinin daha keskin, daha koyu gölgesinden aniden havalanan kumrunun gölgesi. Sanki biraz daha yavaş uçuyor. Hafif daha yavaş. Uçtu geçti. O muhteşem büyüleyici kanat hareketleri. (pat pat pat pat) O yavaş uçuşun gölgesi.

Bir hayâl perdesi. Tek figürlü bir Karagöz oyunu; Kuş. Gerçi ondan da sade, onda renk de vardı(Karagöz'de) Ses de yok pek ne hikmetse. Sadece ev sesleri. *–buzdolabının tıkırtıları,(sarsılan raflar)ara ara borulardan gelen gurultular, laptopun fanı–*

Aslında o ünlü "mağara metaforu"nu hatırlatıyor Karagöz'den ziyade.*–hayâlî bir mağara, o mağaranın ışıklı kapısına ters oturtulmuş adamlar (zincirlenmiş,dönüp bakamıyorlar arkaya) gerçekliği* (dış dünyayı)sadece o mağaranın *kapısından geçen nesnelerin mağara duvarına vuran gölgelerinden anlayabiliyorlar ancak. Sadece oradan. Platon "işte gözümüzle gördüğümüz dünya o mağaranın duvarıdır" demişti kendini dinleyen Glaukon'a, Devlet adlı ünlü eserinde,"dönüp arkadaki ışığa bakabilenler bilgelerdir" falan filan gibisinden bir şeyler(iyice, iyice kısaltılınca yani)–*

Ah, Platon bey, bilseniz o "ışıklı kapı" artık bildiğiniz gibi değil, maalesef, doldu taştı orası, işaretler, işaretler, işaretler... renkli ışıklar, reklam panoları.(buraya bak! buraya! buraya!) Duvardakinden bile daha az anlayabiliyoruz artık gerçekliği, oraya baktığımızda. Dönmek mönmek karetmiyor.

(ara ara bu şekil sadece gölgelerden seyretmenin(dış dünyayı),"tam anlayamama"nın konforu. Dinlendiriciliği. *İyi geldi bana ama)*

Perde hafiften kızarıyor. Kuşlar da yok. Eylül sonu güneşi şiddetini yitiriyor.

Eh benden bu kadar. Aralıyorum perdeyi. Mağaramın ışıklı ağzı gözlerimi kamaştırıyor. Olacak o kadar. Bilgeliğe giden yol, kolay iş değil bunlar.

SOĞUK YAZ

Yine böyle bir ekim başı. Akşam kapıda. Yukarıda kuşlar dönüyor. İskenderiye.

Yaz bitmiş gitmiş. Okullar açılmış.*(o ziller miller, oranın okullarının yanından geçerken dahi, içimde bir sıkıntı, ta orda bile, ne bir anım var, ne çocuk olmuş, okula gitmişliğim–yazın bitimini işaret ettiğinden de değil, ayılıp bayılmam yaz'a öyle, aman aman)*

Herneyse.

Sahilde yürüyorum. Güneş denize epeyce yaklaşmış. Rüzgâr kağıtları döndürüyor. --deniz caddeden biraz aşağıda kalıyor orada, boydanboya kumsal, halk plajı (bedava) saatlerce, saatlerce, yürü yürü bitmek bilmiyor--

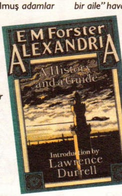
Caddenin karşı tarafında (yer yer) levanten mimarili, muazzam, devasa çok çok eski apartmanlar, bakımsız kararmış cephelerinde süslü püslü işlemeli balkonlar, sütunlar, girintiler çıkıntılar, (paslı)demir panjurlu pencereler. *(binalar Beyoğlu'ndakilere benziyor, çok çok büyükleri ama)* Altlarındaki kahvehanelerden elmalı nargile kokuları, hüzünlü Ümmü Gülsüm, Abdül Halim Hafız şarkıları.*(neşeli olanları da var, arabalarla beraber geçip gidiyorlar–onlar bile gizli bir melankoli barındırıyorlar sanki–)*

O kilometrelerce plaj bomboş. Bir tek insan evladı yok. Yürüyen dahi.

Onları gördüm.

Bir baba ve en büyüğü en fazla yedi sekiz yaşlarında beş çocuk.*(daha yeni yeni yürümeye başlamış olanı da)* Bomboş plajda bitek bunlar.

Alan almış satan satmış, olan olmuş bitmiş. Parti dağılmış. Bunlar sonuna yetişmişler. Güya. Ama o bile olamamış tabi. O bile, biraz daha fazla maddi imkân gerektiriyor. *–yaralı bereli çantalar, eprimiş havlular, lastikleri gevşemiş soluk mayolar, terlikler merlikler herşeylerine bulaşmış fakirlik (yalnız yine de, herşeye rağmen,"tatile çıkmış bir aile" havası yerli yerinde ama; eski püskü de olsa, hasır şapkalar, deniz gözlükleri... herşeyleri var, tamam, özene bezene hazırlanılmış)–*

Belki sezon boyu çalışıyordu, anca izin verdiler. ("şimdi gidebilirsin")*–belki, bitmiş sezonun bomboş pansiyonlarına, şimdiki fiyatına anca–*

Almış çocukları denize getirmiş. Baba; maaşallahı var pehlivan kesim, iriyarı, bi 120 kilosu var.(en azından) Çocukların hepsi sıska sıska, incecik ama, nasıl olabilmişse, kemikler sayılıyor. Birini bir koluna oturtmuş, diğeri boynunda, bir diğerinin elinden tutuyor.

Denize doğru ilerliyorlar.

Çocuklar çığlık çığlığa, ağlaşıp bağırışarak kumsala doğru kaçıyorlar. Bu gülümseyerek dönüyor, tekrar alıyor onları kucağına, ellerinden tutup sürükleyerek, yeniden...

Atıyor sulara. Batırıp çıkartıyor, batırıp çıkartıyor. Titreşiyorlar, sular buz gibi.*(zaten hep dalgalı, çalkantılı, rüzgârlı orada deniz, kuzeye bakıyor İskenderiye)* İyilik yapıyorum zannediyor. Masum, meleksi, şevkatli bir gülümseme yüzünde, "şimdi anlamıyorlar ama olsun," Elinden kurtulup kendini karaya atan, oturmuş orada da titriyor. Islak kumlar da buz gibi çünkü. Bakır kırmızı kumların üzerinde upuzun gölgeleri. İnce ince, uzamış. Güneş suya değiyor artık. Herşey kırmızı.

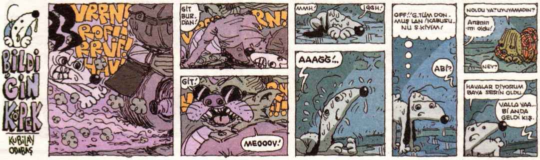

Ağlama sesleri, dalga hışırtıları...

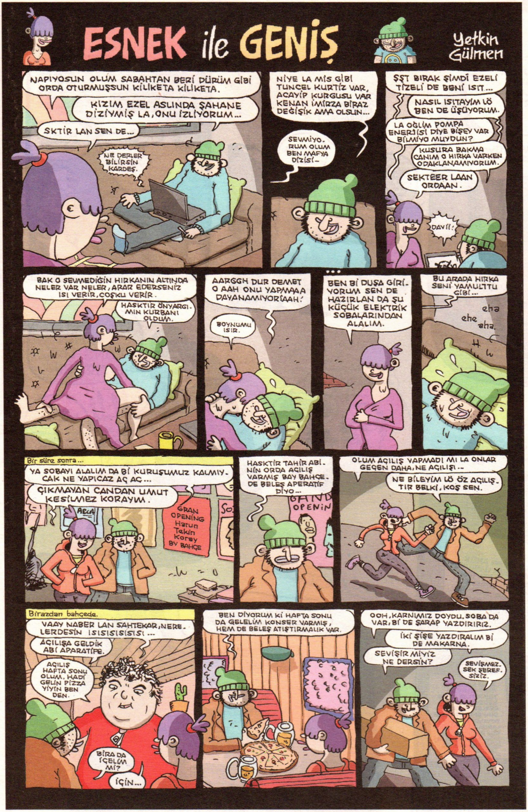
Fakirlik işte.
Adı batsın.
Heryerde aynı...

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
escobar
ŞU İLERDE DÖVİZ BÜROSU VAR, DOLARI TL YAPALIM YİNE YAK, ÜSTÜNÜ DE BANA VER ... ALLAH ALLAAAH, İHTİYACIMIZ VAR DİYORUZ...
KIZIM ÜŞÜYOR, OYALANAMAM...
Vay vicdansız. Sedat Peker reis olsa anında kabul etmişti.
ESKOBAR
ŞUNU YAK DA GETİR BANA YAN TARAFTA... BEN ÜŞENDİM ŞİMDİ...
BOZDURA. YIM MI ABİ?..
YAK OĞLUM YAK! NE BOZDUR- MASI, ALIŞAMA. DIN MI HÂLÂ? YAK ŞUNU ÇABUK.
Servet düşmanı pezevenk.
İKİ DOKTOR Victor Frankeştayn ve ortopedist Aynur.
YA BENDEN ÖNCE MALDI MAL..!.. BİLİYOSUN İŞTE ESPRİ YAPMAYI BİLMİ. YODU, GİYİNMEYİ BİLMİYODU, İNSANLA KONUŞMAYI BİLMİYODU BE... BEN ALDIM ADAM ETTİM, HERŞEYİ ÖĞRETTİM, ORTAMA SOKTUM... TAM OLDU DEDİĞİM ANDA BENDEN AYRILDI GİTTİ BAŞKASIYLA EVLENDİ...
BEN DE İŞTE Bİ CANAVAR YARATTIM.
KÖYLÜ MİLLETİN EFENDİSİDİR!
AYNEN, ONLAR DAHA ÇAKAL OLUYO PAŞAM YA. KÖYLÜ KIZ ALAYIM GÖZÜ AÇILMAMIŞTIR DİYOSUN ÜÜÜÜ-ÜH BURDAKİNDEN KURNAZ...
THE KING IS DEAD, LONG LIVE THE KING.
YAV ÖNCE TACA Bİ SU TUTSAYDIK, ABİM RAHMETLİ PEK SAÇINI YIKAMAZDI... AAĞH... YAĞLI YAĞLI...
KONUŞAN AĞAÇLA KONUŞULUR...
ORMANLAR ARTIK KİMSENİN UMRUNDA DEGİL... O ŞEYTAN ORKLAR ATEŞLE GELİRLER, BALTAYLA GELİRLER, KIRARLAR, KESERLER, YAKARLAR. LANET OLSUN ONLARA!..
RANT KARDEŞİM RANT BİLEREK YAKIYOLAR. HAYIR NEREYE GÖTÜRE- CEKLER PARAYI ONU ANLAMIYORUM. DOYMAK YOK BUN- LARDA. BEN BUNLA- RIN İNANCINA DA İTİMAT ETMİYORUM, MÜSLÜMANLIK BU DEGİL YANİ...
escobar
ASLINDA İKİ DOLAR ATSAK ŞU MANGALA, DAHA İYİ PİŞER KANAT. ATEŞ HARLANIR...
AMAN ABİ SAKIN. SADECE YELLE SEN, BİŞEY ATMA ZEHİRLENİRİZ BAK. RAHAT DUR İKİ DAKKA.

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR88 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 29 Eylül 2016 | Sayı: 474

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

HAMSİ OTORİTE İSTER

Granyöz, kısa bir süre önce huzur içinde ölmüş gibi parlak parlak bakıyor. Palamut, kendi mevsimi olduğunu ispat etmek istercesine yay gibi geriniyor. Çipuralar, çiftlik işine giren ilk tür olmanın gönenciyle sayı üstünlüklerini koruyor. Jumbo karidesler, mutfaklara kalite getirmek için vizyon sahibi insanları bekliyor. Çiftlik olmadığını iddia eden levrekler, yıllardır korudukları asaletlerini bir kere daha gözler önüne seriyor. Çimçim karidesler, tereyağ eritilmiş tavaya kısa bir temasın ardından üzerlerine banılacak ekmekleri bekliyor. Norveç'ten beri pembeliklerini muhafaza eden somonlar, koku istemeyen mutfaklara fırınlama avantajıyla pratik çözümler sunuyor. Adını bilmediğim dev bir balık, takozlar halinde satılmak üzere reyonun prestij ürünü olarak boy gösteriyor. Fakat ne yazık ki, bütün bu şenliğe rağmen bu ürünlerin hiçbirini alamıyorum. Çünkü bugün sevgili karım hamsi yemek istiyor. Başka küçük balık da olmaz! Çünkü "Tekirler falan bazen çamur kokuyor."

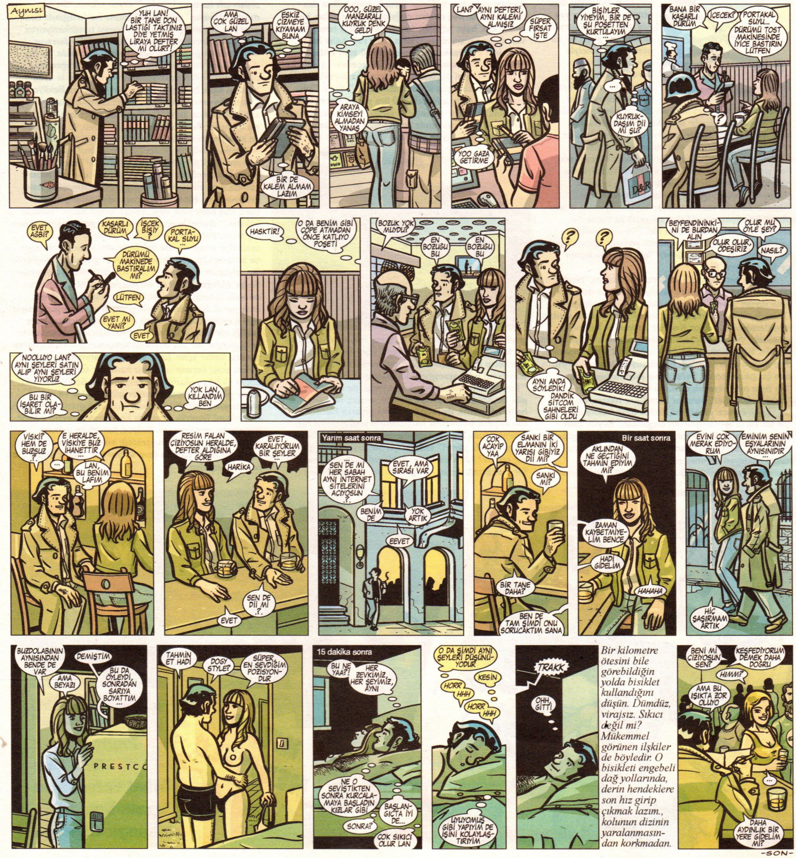
Büyük bir marketin balık reyonundayım. "Hamsiler taze mi?" diye soruyorum satıcıya. "Taze ne demek, canlı sayılır," diyor. 'Taze"den daha etkili bir cevap bu. "Temizleyebilir misiniz?" diye soruyorum. "Hafta sonları temizlemiyoruz," diyor. Kısa bir suskunluk yaşanıyor aramızda. "Ne demek temizleyemiyorsunuz!" diyebilirim aslında, "hafta sonuyla ne ilgisi var hamsi temizlemenin?" diye devam ederek minik bir sürtüşme başlatabilirim, ama bu çıkışın sonuç vereceğine inanmadığımdan, "Ha öyle mi?" diyerek durumu kabulleniyorum. "Maalesef..." diyor. Beraber hamsilere bakıyoruz. Ölmüşler, öylece yatıyorlar. Evden balık beklendiği için bir türlü ayrılamıyorum tezgahtan. "Büyük balık alırsanız temizleriz," diyor. Bir an granyözle göz göze geliyorum. Gerçekten parlak gözleri var, ama evde hamsi bekleyen karımın gözleri düşünüldüğünde granyöz büyük bir risk. Bugün risk değil hamsi almam lazım. "Yok, sağ ol," diyerek ayrılıyorum. "Hamsilerin hafta sonları temizlenmemesi" gibi değişik bir durumla karşı karşıyayım. Küçük balık almak isteyen kitleyi, büyük seçim yapmaya yönlendiren kapitalist bir oyun bu. Büyük şirketler, sürümden istifadeyle satış sonrası hizmeti müşteriye yükleyebiliyor. Bu oyunu, ter içinde montaj yaparken küfürler savurduğumuz İkea'dan biliyoruz. Market, talebin çoğaldığı hafta sonları, benim gibi küçük balık hayaline kapılan insanlara temiz hamsi vermeme kararı almış. "Hafta sonu rakı-balık keyfi" kitlesinin eve balıksız dönme ihtimali zayıf olduğundan, "Hafta sonları hamsiyi sen temizleyeceksin" geleneğini oturtabileceğini düşünüyor. Açıkça, "Az parayla küçük balık alabilirsin, ama vaktimi alamazsın," diyor. Daha pis bir dille ifade edersek, "10 lira para vereceksin a.koyim, bu kadar kalabalıkta senle mi uğraşıcaz, ver 40 lira, al götür tertemiz granyözü, sen de kazan ben de kazanayım!" diyor, ardından elini omzuma atıp

granyözün önüne götürerek, "şuna bak, nasıl da parlak parlak bakıyor, win win aslanım!" diye ilave ediyor. Markette dolanırken beni zor durumda bırakan hamsi sorununu nasıl aşacağımı düşünüyorum. Karıma, "Temizletemedim, içleri pis getirmek de istemedim," gibi bir açıklama yapmam çok şık olmaz. Temizlenmemiş halleriyle almak da mümkün, ama onlarca hamsiyi tek başıma, beceriksiz hareketlerle temizlemeyi hiç istemiyorum. Peki, temizlemeden kızartmak? "Kızım bu asıl böyle yenir!" iddialarıyla bir akşam yemeğini piç etmek? Allah korusun! Peki, eve balıksız gitmek? Bir cumartesi akşamı iki günlük mercimek yemeği yemek? Rakı-mercimek keyfi? Allah yazdıysa bozsun! Markette diğer ihtiyaçları tamamladığım süre boyunca balıkla ilgili bir çıkış bulamayınca, küfrede küfrede hamsi temizleyen yakın geleceğime razı oluyorum. Balık reyonuna döndüğümde (hâlâ hafta sonunda olmamıza rağmen) balıkçıyı hamsi temizlerken buluyorum. "Yalnız onları çift torbaya koyalım," diyen adama, "Siz hiç merak etmeyin," demek için başını kaldırdığında beni görüyor. Sorunun, "hafta sonu hamsi temizlemiyoruz" kuralı değil, benim kolayca egale edilebilir davranış biçimim olduğunu o an anlıyorum. Normalde, bu tip durumlarda yaşanan psikolojiyi kaldıramadığımdan derhal ortamdan uzaklaşırım, ama ne yazık ki evde benden balık bekleyen kararlı bir insan var. Bekliyorum. Çift torba emrini veren adam, içi temiz hamsileri alıp gidiyor. İşte şimdi biz bizeyiz: Balıkçı, ben ve içi pis hamsiler. Ben daha bir şey demeden, "E hadi size de temizleyelim," diyor. Sesinde hatasını affettirmek isteyenin ezikliği değil, acıdığı birine lütuf sunarmış gibi davranmanın gevşekliği var. "Ayıptır ya!" diye başlayan minik bir sürtüşme yaratmam için durum çok müsait aslında, ama sürtüşmenin kavgaya dönüşmesi ve haklı davamın beni balıksız bırakmasından çekiniyorum. Bana had bildirmek değil, temiz hamsi lazım. "Temizle bakalım," demekle yetinip eve hamsi götürmeyi sağlama alıyorum. Balıkları temizlerken, "Aslında hafta sonu kesinlikle yasak da, abi çok ısrar etti, yapmamak lazım da bazen müşteriyi kıramıyorsun..." gibi şeyler söylüyor. Sus, diyorum içimden, granyözün önünde tartışmayalım. Neler olduğunu çok iyi biliyorum ben. Abi ısrar falan etmedi, sadece benim gibi rica etmek yerine direkt emir verdi. Sınıf farkını belirginleştiren buyurgan sesiyle seni içerden çökertti. Soru ekiyle biten ricaları, işine geldiği için, büyük bir zevkle reddederken, umursamaz ve buyurgan bir ses duyunca kurumun yasaklı kapılarını sonuna kadar açtın. Emir verene yaranmaktan memnun oldun, emir verene tertemiz hamsiler sunarken rica edeni eli boş yollamaktan çekinmedin. Benim de tıpkı senin gibi (eve temiz hamsiler götürmekle ve onları pişirmekle yükümlü) bir emir kulu olduğumu bilemedin. Aşk olsun! Temizlik boyunca konuşmaya devam ediyor. Hiç cevap vermiyorum. Sadece, temizliğin sonuna doğru, buyurgan abinin yarattığı emir-komuta zincirine minik bir halka da ben ilave ediyorum: "Yalnız onları çift torbaya koyalım."

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

6 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2016/41 No: 475
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

6 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2016/41 No: 475
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.
ISSN 1307-7619

12 Televizyon kanalı ve 11 radyo kapatıldı.

Vatandaşa Sorduk: LOZAN

Cevahir ÇEKİRDEKAİLE (33):
"Oyun Lozan, g*tü borozan"
Yani manasına katmışlar onu
annadın nı?. Şu diyo, "Oyun Lozan"
yani "adam skiyolar, oyuna geliyosun, tez-
gaha giriyosun"... Annadın?.. Ve "G*tü
borozan"..."Sesi çok, amma kokusu yok"
Çünkü gerçekten tıs osuruk pis kokar..
Sesliden korkmaycan... Çünkü sesli sıra-
sında, ağzımızla "Pı-Pı-Pı-Pı" yapar
gibi kas hareketleriyle o ses çıktığından,
pis kokuya neden olan yağ miniküllerı
deliğe bulaşır... Koku delikte kalır ve
azmorfer kirlenmez.. Sessiz osuruk
kenarlara değmeden tam ortadan
yılan gibi "sssss" ederek çıkar
ve zehrini kusar... İngilizle franlız..

Kemer YURİGAGARİNLER (25):
İngiltere'de iki katlı meşhur
belediye otobüsü durağında
beklerken, bir liverpul taraf-
tarı olduğunu düşündüğüm bi kişi kaba-
larımı elledi, ardıma kadar.. "Napıyorsun?"
diye vurdum eline.. "Vatyudui?" dedim.
"Bu" dedi, "dis iz", "Lozan anlaşma
sının" "Lozın hendşeykink" "Gizli
tutulan maddelerinde var." "Sekrıt"
"İstersek sizi elleyebiliyoruz" dedi..
"İf vi vant yu"..Ve yasal süreç de-
vam ediyor..Hukuki boyutu büyük, acıtıyor..

Ambulans SAMSUNİKİYÜZONALTI (29):
"Attın mı lan imzayı?" diye
sorunca, böyle mahçup kafayı
öne eğip "Hı-Hı" diyor...Ve
fıstık gibi adaları italyana, yunana
bedava veriyoruz..."Hepsini mi verdin,
hiç mi kalmadı" diye soruyor.. "Bi de
sen bak istersen ama ben hepsini ver-
dim gibi gördüm yani" diyor...Ve
ege bir yunan gölüne dönüşüyor..
Doğal göl, baraj gölü, yunan gölü... Üçe
ayrılıyor... Yani bunlar çok acı hika-
yeler. tabi...O gün o antlaşmayı imza-
lamasa ve muhteşem yüzyıl da viyana-
yı almış olsa, düşünsene şimdi..Lon-
drada Lordlar kamarasında çay içiyo-
duk...Obama filan afrikada sıradan
bi zenci olacaktı..Hilari..

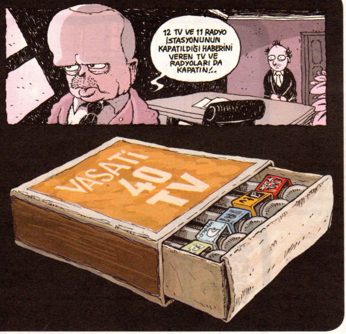

Kenefir ALAFRANGAYANKISI (26):
Birinci madde: "Karaköydeki
keraneleri kapatamazsınız"..
ikinci: "Petrol, altın, elmas çıkaramazsınız"
üç: "Bilimsel buluş yasak".. Dört: "Musul keş
kük yapamazsınız"...Ve böyle gidiyor işte.
Bu bi politika..Amaçları bizi eşcinselleş-
tirmek ve birbirimize düşürmek..

OHAL kapsamında 12 TV ve 11 radyonun yayını durduruldu. İşsiz kalan gazeteci sayısı onbini aştı...

UYKUSUZ

Milli Eğitim Bakanlığı'nın öğretmen kıyımı sürüyor...

N.Ş.A NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

@baris_uygur

Arkadaşlar, bakın burası çok önemli: **Normal şartlar altında** bir ülkenin yöneticilerinin kurdukları iletişimin güvenliği ciddi bir meseledir. Amerika Birleşik Devletleri iki yıldır neredeyse her gün Hillary Clinton'ın Dışişleri Bakanı olduğu dönemde yine de sunucuları kendi kontrolünde olan ve çoğu "gizli" gizlilik dereceli olmayan haberleşmeleri clinton.com domainindeki kendi özel e-mail adresiyle yaptığı için çalkalanıyor. Sırf bu yüzden artık sayısını hatırlayamadığım sayıda soruşturma açıldı, Hillary Clinton bu soruşturmalarda ifade verip durdu. Yani **normal şartlar altında** bir ülkenin yöneticilerinin yazışmalarını dileyen tüm yabancı istihbarat servislerinin bütün içeriğini görebilmesi bir yana, kafası çalışan on yaşında çocukların bile kırabileceği abuk subuk bedava e-mail servisleri üzerinden yapması düşünülemez. Ama **Yeni Türkiye'nin,** liyakatını sorgulayanlara karşı Ahmet Hakan efendinin *"Ne yani, damat diye bakan da mı olmasın, hepinizden liyakatlı bi kerem,"* diye savunmaya kalktığı *"Ay aman yurtdışlarında yüksek ihtisaslar yapmış, dünyaya ve olaylara hâkim,"* diye kakalamaya çalıştığı bakanının haberleşmesini Yahoo üzerinden yaptığını görebilirsiniz. Hani şu geçen gün 500 milyon kullanıcısının bilgilerinin sızdırıldığı ortaya çıkınca, insanların sızma olayına değil de nasıl olup da hâlâ 500 milyon kişinin kullandığına şaşırdığı Yahoo. Hani şu tıpkı Google gibi, Hotmail gibi tüm kullanıcılarının maillerini otomatik olarak okuyan, bir arkadaşınıza "Taşınacağım," diye mail atsanız size her gün nakliyat şirketi reklamı gösteren Yahoo. Düşünüyorum da Fethullahçılar zamanında bunlara "Al kriptolu telefon," diye volki tolki vermiş, kendi aralarındaki şifreli yazışmaları donanımhaber forumlarında yaptırmış bile olabilir. Yahoo diyorum bakın, kendi kendinize gözlerinizi kapatıp iki üç kere "Yahoo," diye tekrar edin ve bunu devlet ciddiyetiyle bağdaştırmaya, Yahoo'ya lacivert takım giydirmeye çalışın, çapaçulluğun boyutlarını daha iyi anlayacaksınız.

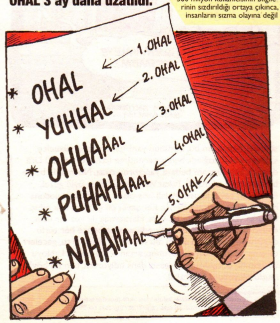
Normal şartlar altında olağanüstü hâl, adı üzerinde normalin ve olağanın dışında, ülkelerin tehdit altında olduklarında ilan edilen ve olağanüstü olması hasebiyle geçici bir durumdur ve söz konusu tehditin bertaraf edilmesi için kullanılır. Ama **Yeni Türkiye'de** olağanüstü hâl yavaş yavaş normalleşmeye başlamış ve varlık sebebi olan darbe girişiminden çok daha başka işler için kullanılır olmuştur. Ülkenin saat diliminin değiştirilmesinden darbeyle uzaktan yakından alakası olmayan kesimlere ait gazete, televizyon ve radyoların kapatılmasına ve hatta bazı illerdeki bütün içkili lokantaların yasaklanmasına kadar her şeyin bahanesi olarak kullanılan olağanüstü hâl görünen o ki ülkenin yeni normali olmuştur ve bu durumu "Bakın her şey ne kadar olağanüstü, ne kadar şahane," diye süslemeye hazır bir gazeteciler ordusu hazır beklemektedir.

Normal şartlar altında öğrencisinin başka bir dildeki ismini beğenmeyip ona kendi kafasından uydurduğu başka bir isimle hitap etmeye kalkan öğretmenin öğretmenliğe devam etmesi bile mucizedir. Ama **Yeni Türkiye'de** bir öğretmenin ismini beğenmediği öğrencilerine polis arkadaşlarının falan ismini verdiğini ve görevine devam ettiğini görebilirsiniz. Bunda bir sorun görülmediğine göre Milli Eğitim Bakanı'nın ismini beğenmeyenlerin, kendisine Bıryar Yılmaz demesinde de bir sorun yoktur herhâlde.

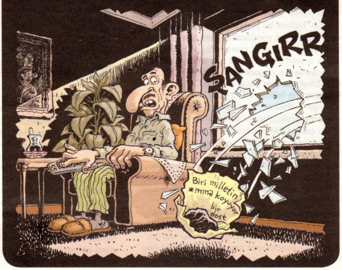
OHAL'i fırsat bilen AKP, öğretmenleri mülakatla atamaya başladı. Mülakatta sorulan sorular ilginç: "Reis deyince aklınıza kim geliyor?", "Gezi'de ne hissettin?"

OHAL 3 ay daha uzatıldı.

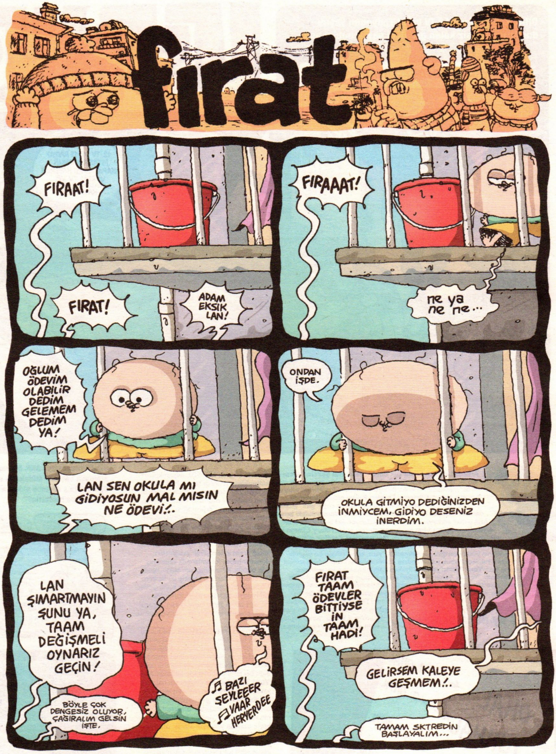

Cerattepe davasında, mahkeme Mehmet Cengiz lehine karar verdi.

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba. Eve usta çağıra çağıra kendim usta oldum biraz, iyi oldu. Birkaç saat önce tarayıcı baktım mesela. Duvar içindeki kabloları tarayan şey. Hani nerede kablo var, bilinsin diye. Ben zaten anlamıyorum, bir kablo neden duvarın içinde olur. Duvar deleceğim, delemiyorum. Ya kabloya denk gelirse, elektrik çarparsa. Kablodan niçin bu kadar nefret ediyoruz, anlayamıyorum. Kablo görmek istemiyoruz. Hayatta belki de en çok işimize yarayan şey kablo, fakat kendisinden hep bir tiksiniyoruz. Anlamıyorum. Çirkin bir şey de değil bence kablo. Renklileri de var. Ne bileyim, televizyonun arkasında kablolar toplanıyor ya, o kabloları görmemek için dev televizyon sehpaları alıyoruz. Kablo mutluluktur halbuki. Kablo hayattır. Kablo sen ben gibi bir devinimdir. An olur içi içe geçer, an olur geçmez. Ben seviyorum kablo olayını. Televizyonun arkasında ben bir kargaşa görmüyorum, ben bir neşe görüyorum. Hiçbir şekilde de kablo atmıyorum evden. Her şeyi atarım, kablo atmam. En son eski elektrikli süpürgenin kablosunu kesip aldım, öyle attım süpürgeyi. O kabloyu da kuşlara tünek yaptım, tam süper oldu kuşlar için. Tekerleklerini de söktüm aldım bir de süpürgenin. O tekerlekleri de kütüphanenin altına monte ettim, o da şahane oldu. Eski elektrikli süpürge resmen bayağı iş gördü. Ne diyordum, tarayıcı baktım birkaç saat önce. On santime kadar tarayabilen amatör bir tarayıcı bile 300 Lira. Pahalı geldi, biraz araştırmaya karar verdim, almadım. Ama gerçekten çok lazım bir şey benim için. Duvara bisiklet tutucu asacağım, duvar delmem lazım, kablonun nerden geçtiğini bilemiyorum ki ben bu duvarı kendime güvenip de delebileyim. Boncuk perde asacağım, ben bu duvarı delemiyorum. Bir de ben çok şanssızım. Mutlaka o kabloya denk gelirim, ben kendimi biliyorum. Amcamı aramaya karar verdim. Amcam emekli elektrikçi. Akşam arayacağım yani amcamı, tarayıcılar hakkında bilgi alacağım kendisinden. Zaten son zamanlarda amcamla pek sıkı fıkıyız. Sürekli bir kablo peşinde koşuyoruz amcamla. Bundan bir ay önce de internetle ilgili bir sıkıntı yaşadım ben. Yeni kablo çekilmesi gerekiyormuş. Aşağıdan yukarıya 50 metre kablo çekilecek. Özel bir kablo bir de. Öyle her kablo da olmuyor. Kabloyu almadan önce amcamı çağırdım. Gelsin bir baksın, kabloyu nasıl çekeceğiz, bir karar versin diye. Bu arada yıllar önce de amcama inşaatta kablo çekmeye yardım da etmiştim ben. Saçlarım belime kadardı, inşaatta çalışıyordum. Bir gün çalıştım gerçi ama o havayı soludum mu soludum. İnşaat işçisi sofrasına oturdum mu oturdum. Şahaneydi. Geldi amcam. Yaptı teftişini. Şurayı şurayı kırarız, şuradan da delik açarız diyerek hep böyle planlar yaptı. Apartman görevlisini çağırdım. Dedim "bakınız bu benim amcam, planımız da bu". "Apartman yöneticisi hayatta izin vermez bu şekil, ancak dışarıdan, çatıdan doğru gelirse kablo, ancak o şekil olabilir" dedi apartman görevlisi. Bacadan verilecek yani kablo. Dedik "tamam, öyle oluyorsa öyle olsun madem". Amcamla Ümraniye'ye kablo almaya gittik. Amcamın bir tanıdığının dükkanı. 50 metre kablo aldık. Akşam da oluyordu artık, amcamı evine bıraktım, ertesi gün kablo çekimi için sözleştik. Ertesi gün bir baktım yağmur yağıyor. Dedim şimdi amcam çatıdan kayar, düşer müşer, bir bakayım şu çatının fiziki durumuna. Daha önce hiç çatıya çıkmamıştım. Çatıya açılan kapıyı da akşamdan bizim için açık bırakmıştı apartman görevlisi. Hep kapalı o kapı. Girdim kapıdan içeriye, gördüğüm manzara karşısında ağzım açık kaldı. Dört metre kadar yukarıda minicik bir pencere var, çatıya açılan. Merdiven dayalı bir de pencereye. Stairway to heaven. O pencereden amcam da geçemez, ben de geçemem. O pencereden geçebilmek için,

"John Malkovich Olmak" lazım. İnceyi de yaparım. Apartman görevlisini aradım. Şaka mı ki bu acaba dedim. Valla dedi Alpay bey, ben dün söyleyecektim aslında, amcanız oradan sığmaz diyecektim ama demedim dedi. Neden demediniz dedim. Ne bileyim, diyesim gelmedi dedi. Allahallah dedim. Peki şimdi ne yapacağız dedim. O pencereden geçebilen tek bir usta var, onu çağırmak zorundayız dedi. Kendisi ölümcül zayıf bir insan, vallahi aklımız çıkıyor kilo alacak diye dedi. Dedim hemen çağırın, kilo almadan hemen çağırın şu adamı, işim var gücüm var, internetsiz nefes alamıyorum şu anda dedim. Birkaç saat sonra usta geldi. Hayatımda hiç bu kadar zayıf bir insan görmemiştim. Neşeli ama bir de. "Hayatta en sevdiğim hayvan kedi" diyerek Vünüs'le Çiko'yu bir sevdi, ne bileyim, çok güzel bir görüntüydü o görüntü. Şeftali dilimlemiştim, ikram ettim, formuma dikkat etmek zorundayım diyerek geri çevirdi şeftaliyi. Şeftali lan bu, düşünün yani. Çıktı çatıya, güzeelce kabloyu çekti, bağladı, beni internetime kavuşturdu. 180 Lira da para aldı. Amcam bedava yapıyordu oysa. Normalde böyle bir şeye sinir olurdum. Fakat Venüs'le Çiko'yu öyle güzel, öyle içten sevdi ki usta, helali hoş olsun lan. Bir de kilosuna hayvan dikkat etmesi. Bence her şeyin en güzelini hak eden bir usta varsa o da işte bu usta. Hayatımda ilk kez bir usta övüyorum. Sonuna kadar hak ediyor ama bence her türlü övgüyü ve saygıyı. Bu arada altı metre de kablo arttı, geceleri çalışma odamda bazen soyunup, artan o altı metre kabloyu vücuduma dolayıp sessiz sessiz dans ediyorum, ben de böyle mutlu oluyorum. Hoşçakal.

benalpayerdem@gmail.com • **twitter.com/benalpayerdem**

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Şeytan

Şeytan filminin dizisini yapmışlar. Bence Oky yapmıştır ama künyesinde ismini göremedim. Bizden gizliyor olabilir. Zaten Oky bu Şeytan filmini o kadar sever ki, üst üste on kere izledikten sonra hızını alamayıp bir de Metin Erksan'ın çektiği yerli versiyonunu izler. Hayır, sana giren çıkan ne diyeceksiniz biliyorum ama haftada en az bir kere "Barışçığım hadi gel Exorcist'i seyredelim," diye bana da seyrettirir. "E izleme ulan sen de," diyecek olanlara da teessüf ederim. Oky zaten insandan çok az şey rica eden bir arkadaş, adamın haftada bir yaptığı isteği de reddedecek değilim.

Ha nedir, Oky'nin en az onda biri kadar (çok fazla demek) Şeytan filmi izlediğim hâlde keriz gibi gittim bu Şeytan'ın dizisini de seyrettim. Geçen haftalarda zaten bu şeytana ruhunu satıp ola ola 27 yaşında kusmuğunda boğularak ölecek rock star olmak üzerine bir şeyler karalamıştım; bu kez daha saçma bir şey dikkatimi çekti: Arkadaş, bu şeytan nereden baksanız kötülükler âleminin kralı, Amerika'ya Usama Bin Ladin, Ortadoğu'ya IŞİD neyse koskoca evrene de şeytan o. Sanırım bunda mutabıkız zira ben hayatımda "Ya bu şeytanı da
çok abartmamak lâzım, kaç para lan bir şeytan," diyen dine pek rastlamadım. Peki bu karanlıklar prensi, kötülüklerin efendisi, sinsiliklerin dehası, kuntizlerin şahı, madrabazların
şefi, sosyopatların ağababası, pisliğin beşik sallayanı gibi unvanlarla tanıdığımız kocca şeytan ne yapıyor? Valla filmde bacak kadar bir kızın içine giriyordu dizide işi büyütmüş lise
öğrencisi bir kızın içine giriyor.

Düşünecek olursanız kötülük, pislik, manyaklık peşinde koşan ve insanların bedenine girip ele geçirme yeneteğine sahip kötücül bir varlığın girmeyi tercih edeceği en son yerlerden biri bacak kadar bir kız. Hayır, ne yapacaksın yani şeytan çıkaran gelip seni oradan çıkarmasa? Okulda arkadaşlarına kopya mı çektireceksin? Berkecan'ın beslenme çantasından muzunu mu
çalacaksın, öğretmenin sandalyesine raptiye mi koyacaksın, derdin ne ulan senin? Evrenimizi, dünyamızı bıraktım, genelde Amerika'da faaliyet gösteriyorsun, Amerika'yı da bıraktım, bacak kadar kızın içine girip Kuzey Dakota'ya bile ne yapabilirsin ki? Hayır öyle kafayı 360 derece döndermekle (evet döndermek) falan anca seni yakalar sirke koyarlar, bir de elaleme gösterip sırtından para kazanırlar. Yani çok güçlüsün, ters ters yürüyorsun falan ama neticede iki kemerle bağlayıveriyorlar yatağa, üzerine bir kaç damla Taşdelen suyu döküp cozurdatıyorlar gerekirse. Aslanları ateş çemberlerinden atlatabilen insanlarla karşı karşıyasın, valla o ters ters yürümelerinden kafa döndermelerinden bir korkar iki korkar, üçüncüsünde "Lastik kız sirkimizde!" diye afişini asıp şehir şehir gezerler. Tabii çok küfür falan ediyorsun diye sevinme, +18 seyirci alırlar yine yaparlar.

Zaten şeytan olarak bacak kadar kızlarla ne derdin olduğunu çok sorgulamak istemiyorum da, derdin illa küçük kızlarsa tek tek içlerine girmekle uğraşacağına My Little Pony'yle Pinky Pie'la, Monsters High'la milyonlarca küçük kızın aklına girebilirsin. Ha girip de ne yapacaksın? Oyuncak mı satacaksın, süslü kalem mi dağıtacaksın?

Ayrıca yani, mal mısın onu da anlamadım ki? Koskoca şeytansın, az biraz sinsilik de mi bilmiyorsun. Tut ki girdin kızın içine, hemen öyle ortalığa çiş yapmalar, kafa döndermeler,

hıslamalar, tıslamalar ne oluyor allahaşkına? Az sakin ol ulan ne bu heyecan, şeytan mısın, Justin Bieber konserinde ön sıraya düşmüş hayran mı? Kızın içine girer girmez hemen bir hıslar, tıslar, keriz gibi yerini belli ediyorsun, iki kilometre öteden sesin duyuluyor. Yetmiyor, kulaklık takan varsa kokudan anlasın diye ortalığı da berbat ediyorsun. Resmen beş duyu organına hitap etmek için elinden geleni yapıyorsun, sonra şeytan çıkaran abi gelince dünyaya yapmak istediğin kötülükler evin küçük odasıyla sınırlı kalıyor, uzun vadede verdiğin en büyük zarar temizlik masrafı falan oluyor o kadar. Bu kerizlikler bize anlatılan şeytana yakışmıyor doğrusu.

Ha bu bilgiler ışığında nedir, bana kalırsa şeytan dediğin gariban ailelerin küçük kızlarından ziyade kamuoyunu etkileme, ülkeleri yönetme, dünyayı yok etme hırsına ve olanağına sahip heriflerin içine girmeli, öyle hıslayıp tıslamamalı. Arada ağzından kaçırıp hıslasa bile, bunu mırıldanarak yapmalı ki kendini belli etmesin. İşkenceyse işkence; küçük kızın içine girip hâne halkına işkence edeceğine bir ülkede hedefe koyduğu milyonlarca insana aynı anda işkence edebilir, sesini çıkartmaya kalkan binlercesini hapsedebilir. Bir tane papazı sinir
etmek yerine milyonlarca insana her gün sinir krizi geçirtebilir. Besbelli ki şeytan bacak kadar bir kızın içine gireceğine, şöyle az çok gelecek vaadeden bir taşra politikacısının içine girse bırakın Konektikıt'ta bir aileyi üzmeyi, dünya savaşı bile çıkarabilir. Bu şekilde gariban bir ailenin küçük odasından ziyade koskoca bir ülkeyi perişan edebilir, biraz daha ileri giderse dünyayı kan gölüne çevirebilir. Şeytan'ın bunu düşünememiş olmasına hayret ediyorum doğrusu... Lan yoksa!

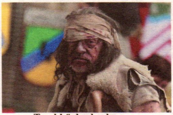
Olur dediğim işler, yaparım zannettiğim işler. Koyun gibi güderim zannedip de yanına yanaştığımda kimseyi üzerine bindirmeyen bir küheylana dönüşen işler. Kendimi bildiğim halde kendimi soktuğum işler. Yalan yok, parasını duyunca yapılır yapılmaz pek düşünmedim. Sadece oradan gelecek parayla ne yapılır onu düşündüm. Evde benden para bekleyen bir elektro gitar var. Elime bakıyor. Zamanında Edirne'den, bir müzik stüdyosunun deposundan kurtarmıştım. Kurtarılmak istemez bir hali vardı, zamanında çok çalınmış, çok yıpranmış. Eski Türk filmlerinde şarkıcıların arkasında çalan papyonlu kolormatik gözlüklü gitaristler tarafından çalınmış ya da çalınır gibi yapılmış. Çeşitli sanatçıların arkasında uzun zaman geçirmiş, götlerini izlemiş. Böyle şeyler enstrümanın ağacına işler, özüne geçer, sesini olgunlaştırır. Gidip müzik dükkanından sıfır gitar alsanız, en kralını alsanız, bunlar parayla alınacak özellikler değildir. Gazinoların gazino olduğu zamanlarda gazino işletmiş, çok paralar kazanmış, inanılmaz paralar kazanmış, çeşitli sanatçılarla gönül ilişkisi yaşamış, sanatçıları evinden aldırmış, içkili lokanta kapatmış, otel kapatmış, lüksün tanımını belirlemiş, hesapsızca para harcamış, bir gece sadece garsonlara o dönemin öğretmen maaşı kadar bahşiş dağıtmış, sonra da bütün parasını kaybetmiş kalantorlara benzer tipi vardı gitarın. Yeniden eline biraz para geçse onu da balık lokantalarında, kaplıcalarda ezecek, kendinden yirmi yaş küçük bayanlara cömert hediyeler alacak, onları kaplıcalara götürecek, bütün masrafların karşılayacak bir tipi vardı. İstanbul'dan Yalova kaplıcalarına taksiyle gidecek, taksiciye "burada bekle, otel paranı ben vereceğim, üç gün sonra beni kaplıcanın önünden al" diyecek bir tipi vardı. Böyle enstrümanı müzik dükkanından alamazsınız. Gitarın sahibi "abi manyetikler ölü, perdeler erimiş, plastiği gevremiş. Çok uğraşırsın, çok sıkıntı çıkartır, parçasını bulsan bile antika diye üç paralık şeyi sana otuza satarlar" dedi, dinlemedim. Şimdi vicdan azabı gibi yatıyor evde. Lükse, şaşaaya alışmış, zamanında milyon liralar ezmiş bir yaşlıyı Göztepe'de apartman dairesine yerleştirirseniz ne olur? Hayata küser, pijamayla dolaşır, kimseyle konuşmaz, durmadan uzun 2000 sigarası içer. "Anlatsana dayı, nasıldı o zamanlar? Türkiye'ye ilk siyahi bayan şarkıcıyı sen getirtmişsin, gazinonun önünde izdiham olmuş?

Garsonlara araba verirdim.

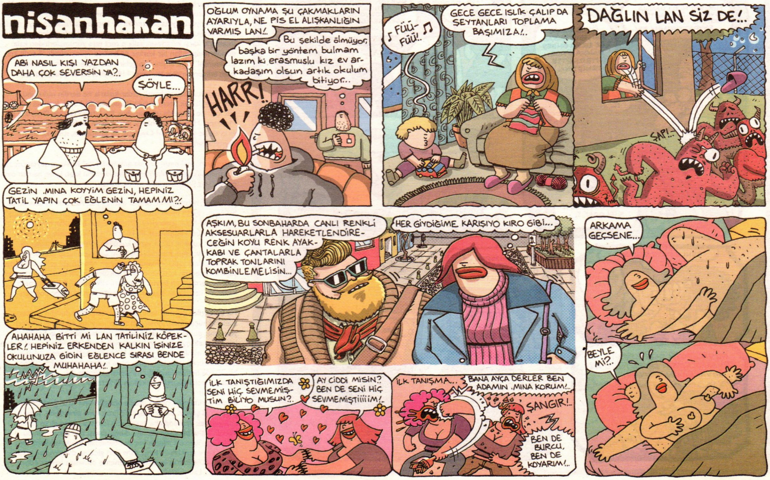
Doğru mu bunlar?" diye muhabbet açmaya çalışırsanız, elini sallar "yaptık işte bişeyler" der, geçiştirir. En fazla "ülkenin içine ettiler" der, gazetesine geri döner. Yaşlı pezevengi konuşturmak istiyorsanız, ona eski şaşaalı günlerin en azından bir maketini, ufak bir izdüşümünü vermeniz gerekir. Boğaz kıyısında bir lokantaya götüreceksiniz, mezeleri ona seçtireceksiniz, garsonlara göstere göstere bahşiş yığacaksınız, lokanta sahibine "bak bu kim tanıyor musun? Meşhur gazinocu Hikmet Erduvan! Bildin mi? Ona göre servis bekliyoruz senden" diye berbat muhabbetler açacaksınız ki Hikmet Bey'in kanalları açılsın, anlatmaya başlasın. Kalkan balığı söyleyeceksiniz ki Hikmet Bey'in keyfi yerine gelsin. Başka balık yiyemez çünkü. En az bin beşyüz lira hesap ödemeyi göze alacaksınız. O tarz bir para bekliyor benden gitar. Lüks ve şaşaa benden para bekliyor.

Metrolara, minibüslere bine bine gittim ofislerine. Çay verdiler onu içtim, toplantı odasına simit koymuşlar arasına kaşar koymuşlar onu yedim. Ajansın sahibi geldi, işi anlattı "yeni bir kozmetik markası pazara giriyor, lansmanı için bize geldiler, biz biraz üstüne çalıştık, şöyle bir şey çıktı: KADIN BİR SÜPER KAHRAMAN. Ben zaten çizgi roman hastasıyım (büyük ihtimalle değildir), dedim ki bu kahramanın bir kitabını çıkartalım, gerçek bir çizgi roman olsun, lansmanda gelen misafirlere dağıtalım. Ajans işi gibi durmasın istiyorum ben. O yüzden aklımıza sen geldin (birinin aklına çizgi roman deyince benim gelmem imkansız, benden önce herkese sormuşlar, büyük ihtimalle hiçbiri yanaşmamış, olay bana kadar gelmiş). Yanına çok yetenekli bir çizer arkadaş var, onu vereceğiz, çok iyi eleman zaten süper anlaşırsınız" dedi. Daha dinlerken beynim "kalkalım, eve gidelim" dedi ama içimde kendisine fırlatılan altın kesesine çok sıkı sarılmış bir ortaçağ köylüsü var, "dur bi dinleyelim, elimize yapışmaz, yaparız" diye inledi çürük kirli dişlerinin arasından dedi. "Kaç sayfa düşünüyorsunuz?" diye sordum, "Altı ürünle çıkacaklar, altı ürün için altı sayı gibi düşündük. Otuz sayfadan kaç ediyor? Yüz seksen sayfa ediyor. Çok gözüküyor ama sen sadece balon yazacağın için iki üç sayfa falan olur senin yazacağın şey en fazla" dedi. "Hikaye?" diye sordum, "tabi hikayesi de yazılacak" dedi. Valla bravo. "Ben bir bakayım, size döneyim, benim dergi işleri de yoğun çünkü, ona göre size bir cevap vereyim" diye sayıklayıp kaçmaya yeltendim, "bugün yarın cevap verirseniz çok iyi olur, çünkü haftaya en azından yazılma aşamasının bitmesi gerekiyor" diye bağırdı. Yanlışlıkla evet desen baya iş yaptıracaklar demek ki. Lüks ve şaşaaya elveda. Gazinocu Hikmet Bey bir müddet daha evde dünden kalan barbunyayı yiyip sözcü gazetesini okumaya devam edecek. Gitarı da göz önünden kaldırırım belki, bilmiyorum. Ortalık yerde sinir bozmasın.

Teşekkürler lordumuz.

groagh@gmail.com

"BENİM MAHALLEM"

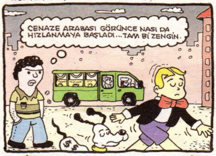
Furkanözçoban

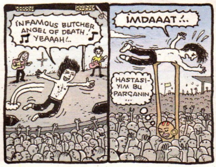

RICHIE RICH

Dhalsim

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Işılda henüz yaşıyorken
Gamı tasayı at bir kenara
Yaşam dediğin böyle kısayken
Ve her şey yenik düşerken
zamana"
2300 yıllık Sümer İlahisi

● **Eskiden, yıldırımlar yaratan bir ırkın ahvadiydik... Şimdi sivilleştik... Artık Binali Yıldırım'lar yaratan bir ırkın ahvadiyiz...**

● Yurtta barış, dünyada barış, Kolombiya'da da barış... Orada olursa, buraya da gelir barış... İki ülke arasında öyle çok bi "FARC" yok zaten...

● **Doğru, Birleşmiş Milletler'de Müslümanların temsilcisi yok. Niye? Çünkü onların gerçek adı, Mazlumlara Karşı Birleşmiş Milletler...**

● Kredi kuruluşları, notumuzu düşürünce hökürüyor devletlular... Notumuzu yükseltseler mesele yok, hatta memnunluk var... Niye dış ölçütlere bağımlıyız diyen yok... Sen kimsin, müdür müsün, notumu indirip çıkarıyosun diyen yok... Bu entegrasyon değil, zavallı bağımlılık... Holding, borsa, banka denilen rulet masasında zorla oturtulmak... Mesele doların ani yükselişi değil, dolara böylesine bağımlı olmamız...

● **Kendileri de Asya kökenli Macarlar, asyalı göçmenlerden nefret ediyor. İlerde deyim olur, "Mülteci görmüş macar gibi" diye ha...**

● Bir kardeş, Kardaşyan'ı soruyor, ne diye!?

● **Valla da bimiyordum, "kaşar" peynirinin ilk yapılış yeri Türkiye'ymiş. 19. Yüzyılın ortalarında, bir Musevi kız tarafından bulunmuş. Ne kadar yeniymiş meğer kaşar, ben tarihle yaşıt sanıyorum böyle gıdaları. Padişahların çoğu, kaşarı tadamadan gitmişler dünyadan. Musevi kızın buluşunu yiyen, zamanın tat uzmanı bir haham, bu peyniri beğenmiş, "yenilebilir" anlamında "kaşar" damgasını vurmuş, adını da böyle almış peynir.**

● Rönesans ne kadar coşkulu adamların işiyse, reform da aynı derecede sıkıcı, ketum adamların mesaisine benziyor...

● **"Sıkıntım da benimle birlikte ihtiyarlıyor" diyor Selim Bey, "Eskiden oldukça canlı ve neşeli bir sıkıntıydı; şimdi, benim gibi aksi, çekilmez ve gittikçe hiçbir şeyi beğenmez oldu." Oğuz Atay'ın "Tehlikeli Oyunlar" romanının bilhassa ikinci bölümü çarpıcı. Keskin tespitler, derin gözlemler, detayın teferruatı ayrıntılar! "Evi biraz fazla karışık" siyahlı dulun, piyanonun üzerinde, telaşlı bir böceğin bacakları gibi dolaşan parmakları... Lakin, kahramanı hikmet gibi, detayda boğulup hakikati kaçırmıyor Oğuz Atay: "Evet, mutluluklarını paylaşacak kimseleri yoktu. Ayrıca mutlu olduklarını ileri süren insanlar, genellikle hoş karşılanmıyordu. Birkaç yıl sonra sizi de görürüz, deniyordu."**

Herkes yazabilir, silmeyi bilen yazar olur...

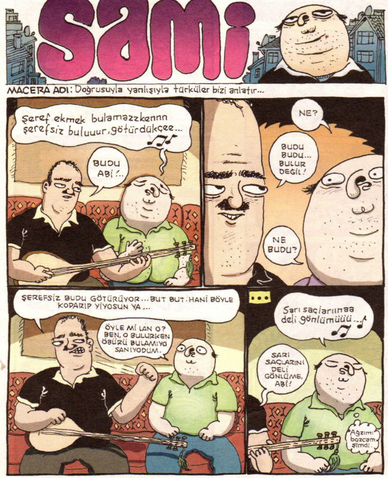
● Çay bahçesinde karton bardakla geldi çay. (Maç zamanı) Adam "Ben güvenlik görevlisiyim, zaten hep bunla içiyorum çayı" diye itiraz etti. Aşırı haklıydı. Sayesinde cam bardaklar geldi...

● **"Tatlı dil yılanı deliğinden çıkarır." Bir Sümer atasözü. Gerçi Sümerler de, bir nevi atamız olduğu için bizim de atasözümüz sayılır... Diğer bir Sümer atasözü: "Biliyorsun, niye öğretmiyorsun?" O da doğru, madem öğretmeyecektin, niye bilip öğrendin? Bizdeki "Ye kürküm ye" lafının Sümerce karşlığı: "İyi giyinen kimsenin önünde herkes eğildi." Yine "Dereyi görmeden paçaları sıvama" lafının karşılığı da Sümerler'de mevcut: "O tilkiyi henüz yakalamadı ama tasmasını yapıyor!" Bizde karşlığı olmayan Sümer atasözü de var: "Düşman ülkesine gidip onu yağma ederseniz, düşman da gelip sizin ülkenizi yağma eder." Al sana stratejik derinlik! Sümer atasözlerine Sedef Kabaş imzalı "Muazzam Muazzez" adlı kitapta denk geldim; yaşayan efsane, Sümerolog ve Hititolog Muazzez İlmiye Çığ ile yapılan bir uzun söyleşiden oluşuyor kitap. Adeta eski çağlardan hepimize emanet Muazzez Hanım, son Sümer Kraliçesi. Bu toprakların sesi, kadim uygarlıkların yadigarı... Bir kez tokalaşmıştım, vallahi de bebek gibi bakışları vardı. Kimi insan ışıklı olmakla yetinmeyip dünyayı da ışıklandırıyor... Telif geliri Çağdaş Yaşamı Destekleme Derneği'ne bağışlanmış olan "Muazzam Muazzez" adlı kitabı, gönül rahatlığıyla tavsiye ederim...**

● Çocuktuk ve "paytona eşortmanlı vanpir" binerdi. Gerçi, faytona eşofmanlı vampirin binmesi daha da korkutucu ama

Azg tör tren

ocuktuk ve dilbilgisinden muaftık işte...

Petro-Kimya tarihine en ufak katkı sağlamadan ölüp ideceğim. Uyandırmasam soran olmazdı. Bakarsınte ilerde fosil lurum, petrol bulunurum!..

Hadi gel de "Sarı kurdelam sarı"yı, "Sarı kantoron yağı" diye öyleme bakalım en az bi kere!

"Stoklarla sınırlı" nedir peki? Stoklarken bana mı sordun a, sınıra dayanınca haber veriyosun!? Yapmadığın iş mi, gene tokla!

şmişlik: Toplamda yolunun, ülkedeki olundan daha uzun olması...

● Bir mekandaki hesabın ucuzluğu anlatılırken, masada yenilenler tek tek sayılıyo ya, işte benim astral seyahat yaptığım anlar o anlar...

● **"Mutlu Ol Yeter" çok sevdiğim bir şarkı. Sözü, müziği ahane. Ayrıca gayet epik bir şarkı. Konusu, kendisi! "Belki de ilinden bu şarkı düzmez" diye başlıyor. Sonlara doğru da "Bu arkıda aşkımı anlattım sana" diyor. Bilmeyen, dinlemeyen var ı? Varsa, derhal Büyük İbo'dan dinlesin!..**

"Samanyolu Galaksisi." Şu neonlu isme bak hele. İki taksi durağı irleşip tek olmuş gibi isim yapmış kendine...

Acımasız olmak fena. Ama bazan, diyelim ki kul hakkı yiyene, cımalı olmak da fena. Adalet, merhamet yerine geçer, yeri elince...

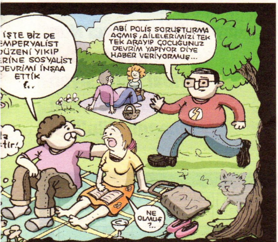
Gezegenden gezegene ışınlanma, beni aşar. Benim için BÖLÜM EĞİŞTİREN ÖĞRENCİ, daha anlaşılmaz bir durum...

Evdeki tek paranın tavladaki kayıp pulun yerine konan bir ra olduğu an!..

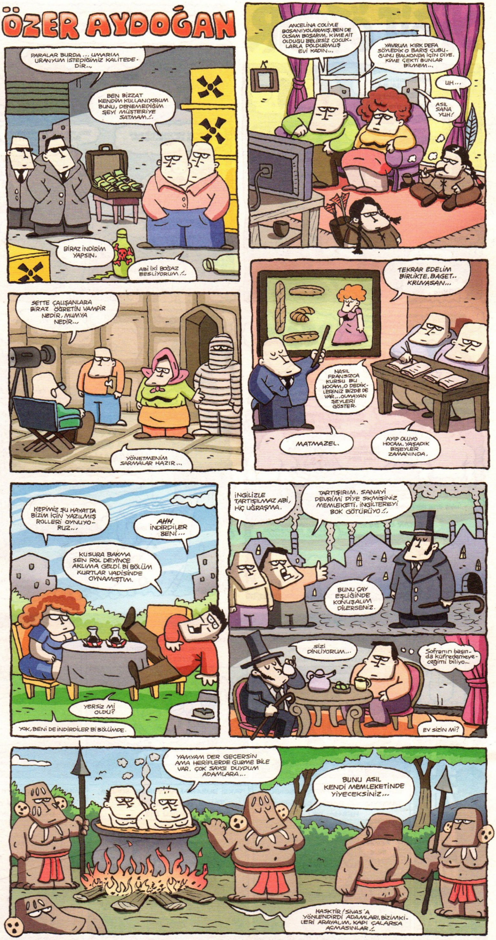
Kaç senariste olur olmaz müdahale edilip, sonra da "İlk hali en isiydi" denmiştir acaba tarihte?!

Allahım, bunlar daha sana inanmıyor. Kim bilir bana nasıl ıanmıyorlardır.

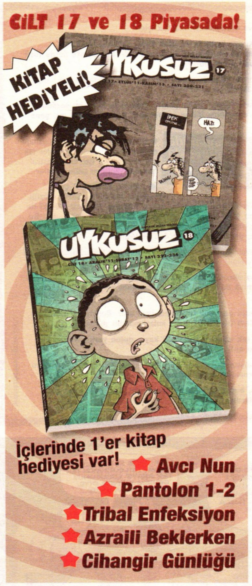
vedatozdemiro@gmail.com

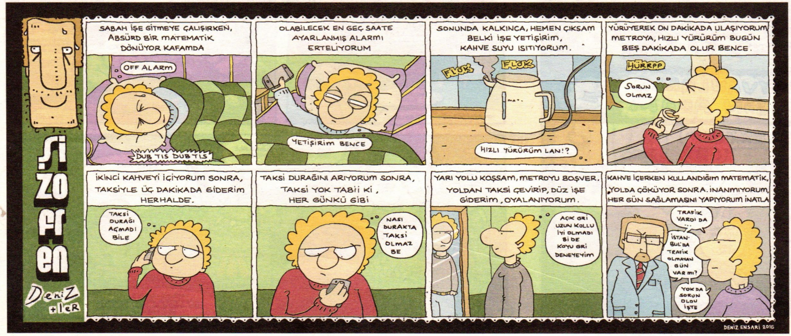

YİĞİT ÖZGÜR
DUR DUR BU ÇIKIYO GALİBA...
YOK LAN YENİ GİRİYO...
ÇIKIYO ÇIKIYO...
GİRİYO BAKSANA...
ÇIKIYO OĞLUM...
GİRİYO YAHU...
ÇIKIYO
GİRİYO
ABOV !!!
OOHHŞ...
ÇOK ÖZÜR DİLERİM, DURDUM DURDUM, BİŞEY DEMEYEYİM DEDİM AMA DAYANAMADIM...
İNANIN ÇOK UZUN SÜRELER BOYUNCA SEVİŞEBİLİYORUM BEN...
YOO YOO LÜTFEN GİTMEYİN, BAKIN GERÇEKTEN !!!
ANANI AVRADINI...
ÖYLE BİŞEY DEĞİL YAA... GERÇEKTEN ÖYLE DEĞİL.
HAY ALLAH... DELİ KIZ...
SEVİMLİ DE Bİ TİP...
MUHAKKAK KELİMESİ KAHKAHA ATARKEN TÜKÜRÜĞÜNÜ YUTUP NEFESSİZ KALAN BİRİNİN SON KELİMESİ GİBİ DEĞİL Mİ?..
DEĞİL!
BEN.... ÖZÜR DİLERİM GERÇEK-TEN...
SENİN İÇİNE KAPANIK Bİ ARKADAŞIN VARDI. NE OLDU ONA?
TAMAMEN KAPANDI, KEBAPÇI AÇILDI YERİNE.
GEBERTİCEM SENİ!!!..
BANA DEDİ BANA !!!.. SANA DEMEDİ BANA DEDİ !!!
NE BİÇİM HAKEMSİN LAN SEN!
NİYE ÖYLE DEDİ NİYE ÖYLE DEDİ ??!!!
S.KTİR GİT BE !!!
SEVİLMEDİMMM !!! KİMSE TARAFINDAN SEVİLMEDİMMMM !!!
mal...
CİYUV CİYUV CİYUVVV!!
HAHAHAHAHAHAHAHA
HEY BU HARİKA BİR HABER!!!
YAŞASIIIIIIIN!!!!
Garibim orgazm taklidini bile unuttu...

CİLT 17 ve 18 Piyasada!
KİTAP HEDİYELİ!
UYKUSUZ 17
UYKUSUZ 18
İçlerinde 1'er kitap hediyesi var!
Avcı Nun
Pantolon 1-2
Tribal Enfeksiyon
Azraili Beklerken
Cihangir Günlüğü

ŞİZOFREN
DeniZ +leR
SABAH İŞE GİTMEYE ÇALIŞIRKEN, ABSÜRD BİR MATEMATİK DÖNÜYOR KAFAMDA
OFF ALARM
DUB TIS DUB TIS
OLABİLECEK EN GEÇ SAATE AYARLANMIŞ ALARMI ERTELİYORUM
YETİŞİRİM BENCE
SONUNDA KALKINCA, HEMEN ÇIKSAM BELKİ İŞE YETİŞİRİM, KAHVE SUYU ISITIYORUM.
FLOK FLOK
HIZLI YÜRÜRÜM LAN!?
YÜRÜYEREK ON DAKİKADA ULAŞIYORUM METROYA, HIZLI YÜRÜRÜM BUGÜN BEŞ DAKİKADA OLUR BENCE.
HÜRRPP
SORUN OLMAZ
İKİNCİ KAHVEYİ İÇİYORUM SONRA, TAKSİYLE ÜÇ DAKİKADA GİDERİM HERHALDE.
TAKSİ DURAĞI AÇMADI BİLE
TAKSİ DURAĞINI ARIYORUM SONRA, TAKSİ YOK TABİİ Kİ, HER GÜNKÜ GİBİ
NASI DURAKTA TAKSİ OLMAZ BE
YARI YOLU KOŞSAM, METROYU BOŞVER. YOLDAN TAKSİ ÇEVİRİP, DÜZ İŞE GİDERİM, OYALANIYORUM.
AÇIK GRİ UZUN KOLLU İYİ OLMADI Bİ DE KOYU GRİ DENEYEYİM
KAHVE İÇERKEN KULLANDIĞIM MATEMATİK, YOLDA ÇÖKÜYOR SONRA. İNANMIYORUM, HER GÜN SAĞLAMASINI YAPIYORUM İNATLA
TRAFİK VARDI DA...
İSTANBUL'DA TRAFİK OLMAYAN GÜN VAR MI?
YOK DA SORUN OLDU İŞTE
DENİZ ENSARİ 2016

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

BİR PARMAĞIN YAŞAMI

Vücutta daha önce darbeye maruz kalmamış onlarca uzuv dururken, zaten sakat olanın bir kere daha darbeye maruz kalması yaygın bir kaza biçimidir. (Aslında olasılık açısından anlamlı bir fark yoktur, ama “zaten sakat olan”ın dramatik üstünlüğü olduğundan, kaza, akıllarda kalacak kadar vahim bir görüntüye bürünür.) Eğer darbe bir eşya değil de insan kaynaklıysa, ekşiyen bir surat eşliğinde, “Napıyorsun ya, o parmak sakattı!” diyerek kazaya sebebiyet veren arkadaşımızı derin bir vicdan azabına sürüklemek gelenektendir. “Mideme vur, karaciğerime çalış, istersen diğer bütün parmaklarımı kır, ama o parmağa dokunma!” anlamına kadar ulaşan bu ekşi surat, dünyanın en mağdur insanına dönüşerek dram alanını büyüttükçe büyütür. Mağdur, darbenin üzerinden dakikalar geçmesine, özür üstüne özür dilenmesine rağmen, sakat parmağına bakmaya devam ederek vicdan azabını içinden çıkılmaz bir hale getirir. İşte bu parmak çeşidine “O Parmak” denir. (Kişinin travmatik geçmişine göre, “O kol”, “O ayak” gibi isimlendirmeler de kullanmak mümkün.) Hayatımda gördüğüm en istikrarlı “O Parmak” bir kadına aitti. O Parmak, elinde değil ayağındaydı. Kendisi el değil, karımdı. O parmağına dokunmadığım müddetçe mutlu bir ilişkimiz vardı.

O parmağı diğer parmaklardan ayıran acı dolu bir geçmişe sahip olmasıydı. 2000’li yılların başlarında genç ve sağlıklı bir parmakken, bir yaz tatilinde bir taşa çarpıp şiştiğinde sonsuza kadar lanetlendiğini henüz bilmiyorduk. Hayatın bize öğrettiği, şişliklerin ineceği, parmakların elbet bir gün iyileşeceğiydi. Olmadı. Diğer dokuz yoldaşıyla birlikte, bir parmak arası terliğin himayesinde neşe içinde tatile çıkan bu parmak, o günden sonra ayağa gelen her darbeyi kendine çekerek (nüksede nüksede) sonunda “O Parmak” halini aldı. Yaz tatilindeki ilk darbede karımın ağzından fırlayan “Auvv! Auvv!” sesleri, olayın sıcaklığıyla çok ilgimi çekmemişti, ama daha sonraki darbelerde de hep bu garip sese maruz kalınca, travmaların çocukluk dönemiyle sağlam bağlantıları olduğuna savına inandım. Çocukluğunun bir bölümü Almanya’da geçtiği için darbeler karşısında Almanca acı çekiyordu karım. Zamanla bu “auv”lamalar parmağa gelen darbenin ilk sinyali haline dönüştü. Karım “auv”ladığında, kazanın gerçekleşme anını görmesem bile, “Gitti yine o parmak!” sonucuna ulaşmam bir refleks halini aldı. Sesi duyduğumda, “Noldu?” diye sorma ihtiyacı duymadan direkt parmağa yöneliyor, acil müdahalenin hakkını vererek puan toplayabiliyordum. Sıkıntımız yoktu, idare ediyorduk, fakat nükse sebep olan ev eşyalarına, kaldırım kenarlarına, şerefsiz sahil taşlarına zamanla benim de eklenmemle durum farklı bir boyut kazandı.

O Parmak’a ilk darbem (bilinç düzeyinde böyle bir şey yapmayacağıma göre) gece saat üç sularında uyurken gerçekleşmişti. “Auv”lamayı çok iyi tanımama rağmen uyku sersemliğiyle duruma anlam verememiş, üzerindeki yorganı kenara fırlatıp parmağını tutarak acı içinde ileri geri sallanan karıma manasız gözlerle bakmıştım. “Resmen parmağıma tekme attın!” açıklamasıyla, özür üstüne özür dileyerek parmağı öpecek kadar telaşa kapıldığımı hatırlıyorum. Zaman içinde, O Parmak’a denk gelen uyku kazalarının sayısı mucizevi bir biçimde artış gösterince, karımın en ufak bir teması bile tekme olarak kabul etmesiyle ilgili şüpheler yaşamaya başladım. Gerçekten şiddetli bir çarpma oluyor muydu, yoksa karım en ufak bir temasta bile ayaklanacak duyarlılığa mı ulaşmıştı? “Auv”lamalar “auv”lamaları kovaladı. Parmağa olan ilgim gittikçe azalıyordu. Hatta yaşanan acıları küçümseyerek bir ilişki için çok tehlikeli sulara girmeye başlamıştım. Bu sesi çok iyi tanısam da, uyku sersemliğiyle reaksiyon zamanım gecikiyor, uykudan uyandırılmış olmanın öfkesiyle parmakla ilgilenmek yerine, “ya yine mi” duygusuna kapılarak gerekli ihtimamı gösteremiyordum. Yine de, ilgi görmeyen acının uzayacağını bildiğimden (bir an önce uykuya dönme arzusuyla), “O parmak mı?” diye sorarak ilgilenmeye çalışıyordum. İnsan, bazı durumlarda sorunun anlamına değil tonlamasına bakar. Karım, parmağa olan ilgimin sahtekârlık seviyesine gerilediğini anlamaya başlamıştı. Bu yüzden cevap da anlamla değil tonlamayla geliyordu: “Evet, O Parmak!” Gerçekten sıkıntı verici bir durumdu. O parmaktan da, tekmeler savurarak uyayan kendimden de sıkılmıştım. Belki de bu sıkıntı yüzünden, rüyalarımda açığa çıkan bilinçaltımın marifetiyle gidip karımın ayağını inadına tekmeliyordum. Muhtemelen beşine birden vuruyordum, ama acı konusunda tecrübeli olan O Parmak hemen öne atılıyordu. İşler dramdan fantastiğe kayıyordu.

“Auvv” sesleriyle uyandığım bir darbe gecesi, büyük bir bıkkınlıkla durumla ilgilenmek üzere doğrulduğumda, karımın derin uykuda olduğunu gördüm. Gaipten “auv”lamalar duyacak hale gelmenin öfkesiyle kafamı tekrar yastığa koyduktan bir süre sonra, sesleri yeniden duyunca biraz korktum. Dikkatle dinleyince seslerin aşağıdan, ayak tarafından geldiğini fark ettim. Pikeyi kaldırdığımda sesin şiddeti arttı. Emekler pozisyonda karımın ayaklarına yaklaştım. Ses, O Parmak’tan geliyordu. Parmağa iyice yaklaştım. Tırnağın iki yanındaki etli bölüm, zonklamayı belli edercesine hafif hafif şişip iniyordu. Rengi diğer parmaklara göre biraz daha kırmızıydı. O Parmak, yıllar içinde acı çeke çeke olgunlaşmış ve bedenden bağımsız bir canlıya dönüşmüş gibiydi. O an için durum bana çok da mantıksız gelmedi. Sevgili karım, yıllardır acılarla yoğura yoğura ona ruhsal bir kimlik vermeyi başarmış olmalıydı. Demek ki bir uzuv yeterince acı çekerse olgunlaşıyor ve kendi başına tepki verebilecek ölçüde gelişebiliyordu. Çile çekerek olgunlaşmanın tasavvufi mucizesine şahit olduğum için heyecanlanmıştım. Yaşanan acıya rağmen karım uyanmadığına göre, O Parmak’ın acısı karımdan bağımsızlaşmıştı. Kendi beyni olduğundan acıyı karımın beynine aksettirmeden kendi içinde yaşıyordu. Aslında bu durum –biraz korkutucu da olsa- karım için bir tür kurtuluştu. Karım artık acı çekmeyecek, ama acı çeken parmağıyla ilgilenmek, tıpkı bir hayvan sahibi gibi tıbbi ihtiyaçlarını karşılamak zorunda kalacaktı. Parmağı, kendi parmağımla tırnağın üzerinden (sanırım saçlarından) hafif hafif okşadığımda, “Auvv” sesleri kesilerek yerini hoşnutluk belli eden minik mırıltılara bırakmaya başlayınca, O Parmak’ın tek tepkiye ayarlı ilkel bir organizma değil, kompleks bir canlı olduğunu anladım. Parmak şu an için sadece tepki veriyor görünüyordu, ama belki de benim tarafımdan kendisine yönelen darbelerle zamanla daha da olgunlaşacak ve Lisan-ı Adem ile dile gelecekti. Bilinç düzeyine yükseldiğine göre çok zor bir hayat bekliyordu onu. Günün önemli bir bölümünde ayakkabı içinde klostrofobik saatler geçirecek, diğer ham parmaklarla iletişim kuramadığından yalnızlığa mahkum yaşayacaktı. Kendi başına bir organizma olduğuna göre, belki de diğer parmaklardan daha önce ölecek ve karımı dokuz parmaklı bırakacaktı. Diğer parmaklara baktım. Bir an, karımın bütün uzuvlarının tek tek bağımsızlıklarını ilan ederek tüm bedenin çok sesli bir koroya dönüşeceği hayaliyle sarsıldım. Çeşitli ihtiyaçlarıyla ilgilenilmesi gereken onlarca uzuvdan teşekkül federal bir bedenle evli olma düşüncesi korkunçtu. Tekrar O Parmak’a baktım. İyice sakinleşmiş görünüyordu. Kafasından (tırnaktan) okşamaya devam ettim. Mırıltılar gittikçe azalırken karımın, “Napıyorsun sen, saat kaç?” diyen sesini duydum. Parmağı uyutmaya çalışırken sahibi uyanmıştı. Parmağımla sessiz ol işareti yaptıktan sonra, “Bir şey yok, uyu sen,” diye geçiştirmeye çalıştım, ardından durumun garipliğini bastırmak üzere gerçek bir hayat bilgisiyle devam ettim: “Saat üç.”

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Ne cihân olsa ne cân olsa ne hicrân olsa"

Taşlıcalı Yahya Bey

Sert bir rüzgar dışarıda.(Antalya)
Balkona sığınmış kumrular yan gözle beni kesiyorlar. Yaklaşsam bile, şöyle biraz kıpırdanır gibi yapıp, uçacakmış gibi hafif de eğilerek. Kaçmıyorlar ama.(risk alıyorlar) Yağmur mu geliyor? Anca o zaman yapıyorlar böyle.
Benim derdim başka.
Bir önümdeki tabağa, bir tv'ye bakıyorum. Kahvaltı masası. Çay elimde. Bakalım hangisinin evi, eşyaları, perdeleri merdeleri, banyosu, mutfağı, düğünü, nişanı kına'sı mınası, şusu busu daha iyi? Bakalım, görücez. Beş adet "yeni gelin" bunlar. "Taze gelin" Yeni ev kurmuşlar. Bakalım en harikulade, en bilmemne, en şey hangisi, hangisinin evi? Yarışıyorlar. Kim karar verecek? Yine kendileri. Birbirlerine not vere vere.(anladınız) Ev ev geziyorlar. Sırayla, birbirlerinin evlerine.(hepberaber, beşibirden)

Misafir gelin eğilmiş yüzünde "bu ne rezillik allaşkına!" gibisinden bir ifade, kaşlar çatık soruyor: "bu halı niye çiçek desenli?" Aa! Ne? "Bilmem, öyle aldık" diyor evsahibi gelin, hafif kekeliyerek. (yan gözle ben de halıma bakıyorum çok kısa bir) "Düz olabilirdi" diyor çatıkkaşlı gelin. Halı düz olabilirmiş. Doğru. Haklı. Çok haklı. Olabilirdi. Herşey olabilirdi. "Olabilirlik"ler sonsuz. Düz olurdu, dallı olurdu.(ama not kıracak işte, ah olmasaydı keşke çiçekli--insan herşeyi de hesabedemiyor ki bişey alırken--)
Salonu da "fazla bej" buldular.
Salon, perdeler, yatak odası, mutfak...
Ah! ya fazla bej, ya fazla pembe, ya fazla sarı, fazla yeşil...
(ben de odamda gözgezdiriyorum alelacele, o gazla) Karışık renk kullananlar? Onlar da fazla karışık. Öyle diyorlar.
Olmuş bitmiş şeyler? Kurtuluyor mu? Yok! "Mazi"ye de musallat oluyor taze gelinler. Videolar seyrediliyor. Hepberaber bakıyorlar. Bakıyoruz. "Kına videosunda gelini daha çok görmek isterdim" diyor, not kırıyor biri. Gördün mü bak! Az görünüyormuş gelin.
Ben anlamadım bile, ama demek o hassas bu konularda. Düğün videosuna geçiyoruz. Davetlilerin halay'ını hiç beğenmeyenler oldu bu sefer: "bu ne ya! herkes kafasına göre oynuyor!" diyor. (bir senkronizasyon sorunu gördü) "Şu kim?" "Hangisi?" "Şu, şu!" Nooluyor ya? Ben bile gerildim hafiften. Geri alıp tekrar bakıldı. *(maazallah, o düğüne gitmiş olanlardan biri olmuş olsaydım, dayanamayabilirdi kalbim)* "Komşu o!" dedi evsahibi. Oh neyse kurtuldu, "komşu" deyince bıraktı yakasını. Akraba olsaydı eğer o "çok kötü" oynayan! Allah korusun. Kırılıyor bütün notlar. Çatır çatır. Puanlar bir gergefe işleyerek veriliyor. Hızlı hızlı işliyorlar. Konuşa konuşa. Sebeplerini de anlatıyor bi yandan.
(Tüh. Kaybediyor benim tuttuğum gelin.–nispeten daha fakir diye, güya– Bi sürü altın, ödül. O alsın diye. Olmadı. Hem aşağılandı, hem alay edildi)
Abuk sabuk, ipe sapa gelmez sebepler, değerlendirmeler. *(bu arada gelinler, o tuhaf, mesnedsiz değerlendirmelerine ciddi bir hava katmak için onbintane "açıkçası" "açıkçası" deyip durdular ki, "açıkçası"lardan fenalık geldi. Her cümlenin önünde sonunda bir tane. Dinlendirelim biraz o kelimeyi. Bi zaman sonra gene dersiniz. Lütfen. Noolur.)*

Peki bir jüri olsa; dekoratörler, içmimarlar, bilmemneler, de onlar karar verseler? Olmaz öyle! Haklılar. Ben de seyretmem ki bi dakka dahi. Öyle olsa. İçimizdeki kötülüğe güveniyorlar. (güven veriyoruz)Kötülük potansiyelimize. *(kimse kimseye zerre not vermeyecek, gör bak şimdi, büyük makara olucak, nasıl kıskanıcaklar birbirlerini, ama nasıl"* falan filan diyerek çıkılmış yola. Doğru çıkış. Yoksa elenip giderlerdi. Kötülüğün açığa çıkmış, kanlı canlı(az pişmiş) halini görmeye ne kadar teşne olduğumuzu gayet iyi biliyorlar. Ne mal olduğumuzu. Buna güveniyorlar işte. *(insanın sınırlarını görme, anlama, kendini koruma çabası da var işin içinde, yok değil, tamam o da var–tedbir için gereken bilgiyi edinme çabası yani, bir tecrübe–Kendi içyüzümüzü görebilme imkanı da. Ben böyle değilim, çok "rafine" bir kimseyim diye sevinebiliyorsan, ona da sevin–yalancı seni–)* Aman, çocuk oyuncağı bunlar gene de, şakacıktan, masum oyun ısırıkları. İnsanoğlu bu... Gaz odalarında olan biteni izlemek için, gözetleme delikleri yapmış bir tür'den sözediyoruz. Daha yüz yıl geçmedi.
GECE/ CUMHURİYET MEYDANI
Geniş, boş meydan karanlık. Palmiyeler karanlıkta salınıyor.
Otuzbeş kırk yaşlarında iri yarı iki adam. Yürüyorlar. Biri durdu. Bej renkli kocaman sokak köpeğini gördü. Çok çok tatlı, kulağı plastik küpeli, şişko. Bizimki eğildi gülümseyerek avucunu uzattı köpeğe, "hadi pati ver, ver patini, hadi oğlum!" falan gibisinden bişeyler diyor. Köpeğin de "ev köpeği" geçmişi mi var nedir bilemiyorum, verdi hemen patisini. Anında. Tokalaşır gibi duruyorlar öle. Seviniyor bi yandan, "iyi bişey oluyor" diye, kuyruk sallanıyor.(çok çok hızlı değil ama, bir dostluk başlangıcı, ölçülü)

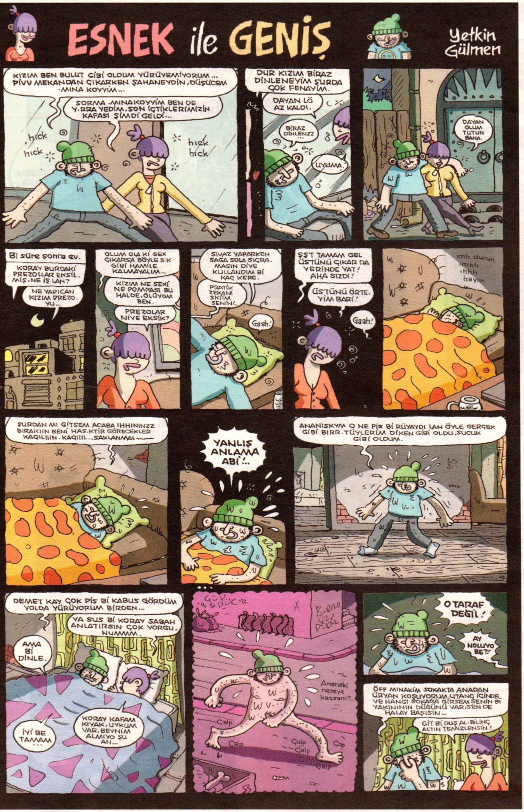
Bizimki o pozu bozmadan bağırdı uzaklaşan arkadaşına(heyecanlı bi ses): "Hoop, hoop, Ekremm, Ekremmm!" Durdu diğeri. "Resmimizi çeekk!" diye bağırdı bu. Elinde hala köpeğin patisi, serbest elini gözünün hizasına götürdü, işaret parmağını kanca gibi oynatıp fotoğraf çekme hareketi yapıyor arkadaşına. (Gergin, poz bozulur diye korkuyor biraz) Diğeri(Ekrem) çıkarttı cep'ini, çekti fotoğrafı. Flaş patladı falan. "Bi da çek" dedi bu. Garantili olsun istiyor. Köpek bozmuyor pozu. Bişey yapılıyor, anlıyor. Seviniyor hâlâ, kuyruk aynı, tıkır tıkır çalışıyor.
Resim çekilip bittiği an, bıraktı bu patiyi. Hemen dönüp yürümeye başladı. Köpek önce bi anlamadı. Bunların yanından yürüyor. Onların hızında, aynı. Kuyruğu hala sallanıyor.
Bu ruhsuz, dönüp bir kere olsun bakmadı. Köpeğin yüzüne bakmadı. Öyle bunlara baka baka kuyruğunu sallaya sallaya bir müddet bunların yanından yürüdü. Onların köpekleriymiş gibi.
Bi bak yana doğru. Aşşağıya. Yanınızdan geliyor. Başını çevirmeye zahmet etmiyor. Bi kere bak! Bi gülümse, bi başını okşa. "Napıyon, ay bizlen mi geliyon sen, bebiş" falan de. Sonra yürü git! *(hadi yiyecek bişey almak falan gelmiyor aklına madem–aç o–)*
Bana yapılmış gibi bi tuhaf oldum. Biliyorum sanki o duyguyu. Hatırlar gibiyim biyerlerden.
"Köpek severlik"in resmi çekildi ya. Tamamdır. İşi bitti. Gerçeği gereksiz. Nasıl olsa görülmüyor o. Resmi yok.
Face'ye mi, instagram'a mı koyucan naapıcan? Rezil şey!
Köpek, bakalım bir dahaki sefere, bir başka insana o kadar sevinerek verecek mi elini? Hepimiz rezil olduk köpeğe.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim...

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
ERASMUS TÜRKÜSÜ (Evlatları Erasmusta olan ana babalar dinlesin)
YAPMA BÖYLE ZEKİ, BU KIZIMIZIN GELECEĞİ İÇİN.
Hiç ayrılmaadık seeninleee, hiç ayrılmadıık seeninle değil bir seneee bir gün bilee gitme...
ÇATLAK PROFESÖR !..
HAYIR, DOLGUN VE HACİMLİ SAÇLAR! ŞAMPUAN LABORATUVARI OĞLUM BURASI NE ÇATLAK PROFESÖRÜ?! ASİSTANIMLA TANIŞ!..
SELAM BEN MUHTEŞEM BUKLELER.
MÜDAVİM AKŞAMCILARDAN ÇİFT USKUR HULUSİ REİS
Macera adı: Halı sahada içmek başkadır.
İKİNCİ SARIDAN KIRMIZI .!. ÇIK DIŞARI...
CANIN SAĞOLSUN ABİ HAKEMLİK ÇOK YAKIŞTI...
Geleceğe dönüş.
ALLAH KORUSUN ŞU DARBE GERÇEKLEŞSEYDİ VAR YA 50 YIL GERİ GİTMİŞTİK EN AZ!
Başka muhabbeti yok herifin ...
BEKLE LAN ORDA! TUT BAKİYİM ŞU SİGARA PAKEDİNİ, ŞU CÜZDANLA, TELEFONU DA TUT ASLANIM, ŞİMDİ GELİYORUM.!. GEL LAN BURAYA KİME ÇAÇA YAPIYOSUN SEN?..
Olmaz olsun böyle süper kahraman yardımcılığı sadece o adam döverken eşyalarını tutuyorum, iki tokat da ben ataydım...
YA KUSURA BAKMA KAFAM BİRAZ BAŞKA ŞEYLERLE DOLU DA ONDAN OLMADI GALİBA. SEN AZ Bİ BAKMA, BEN Bİ KENDİ KENDİME DENİYİM ŞURDA BAKİYİM IH...IH...IH...
OLMUYOSA DA ZORLAMA TAMAM ÖFF...
Vurulduğum gün bu kadar içim sıkılmadı arkadaş...
İSVİÇRE'DE FALAN BİR ADAMA ÜÇ KIZ DÜŞÜYORMUŞ ABİ. ASLINDA GİDİCEN ORALARDA YAŞIYCAN ANASINI SATİİM...
MÜSADE ET UFAK BİR HESAP YAPAYIM ...
OOO. VAZGEÇ HACI ÇOK BAŞIN AĞRIR. GIYBET GÖRLS'Ü BİTSE BITCHES ARE BACK'İ BİTMEZ. OTUR OTURDUĞUN YERDE...

Gelen Kutusu

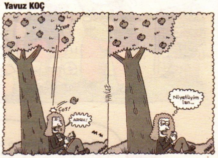
Emirhan SERVEREN

Uğur AKSOY

Yavuz KOÇ

Servet TURAN

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 6 Ekim 2016 | Sayı: 475

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

sayı 10
HORTLAK
EKİM
Sayı: 2016/10
7.5 TL.
K.K.T.C. FİYATI 8 TL.
Emrah ABLAK'tan TÜBİTAK
bu sayı başladı!!..
TURBO
ÇITIK!
PAT!
KAYA!
DAAT DAAAT!
VALELELELELELE!!!
TOK!
HORTLAK DERGİSİNİN EKİM SAYISI O KADAR GÜZEL Kİ, O KADAR OLUR YANİ. ÇİZGİ ROMAN İSTİYENE ÇİZGİ ROMAN, YOK İSTEMEM DİYENE ÇEŞİTLİ KOMİKLİKLER ŞAKALAR, TÜRLÜ TÜRLÜ ŞAKLABANLIKLAR...
HAFTA SONU TÜM TÜRKİYE'DE!..

UYKUSUZ'DAN YEPYENİ KİTAPLAR
PEK YAKINDA RAFLARDA!
BEN 2
ALPAY ERDEM
OTISABI 6
AŞK BENİM
BÜLENT ARABACIOĞLU
EN KAHRAMAN RIDVAN
ÖBÜR DÜNYA

UYKUSUZ
STANDI
EDİRNE'DE.
EDİRNE
4.
KİTAP FUARI
07-16 EKİM 2016
Uğur DÜNDAR
EKMEKÇİZADE AHMET PAŞA KERVANSARAYI

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
istemek
...UZAKTAN KAŞINTI BİRİ GİBİ GÖRÜNÜYODUN
BEN DE SENİ ÖYLE SANMIŞTIM
AA? CİDDEN Mİ?
SOĞUK DURUYORDUN
YAA, HİÇ DE BİLE BEN SICAK KANLI, SOKULGAN BİRİYİM
KEDİ GİBİ?
AYNEN
UMARIM EVDE SIKILGAN OLMAZSIN
ROTAYI EVE DOĞRU ÇEVİRİYİM ÇAKTIRMADAN ...
NEYSE, SEN EVİNE GİDİYOSUN GALİBA
GİDİYORUZ
AHHA HAHAHA ...
...
OOL-MAAZ I-IIH
KAHVE İÇERDİK
I-IIH
ÇAY?
I-IIH
ÜÇÜ BİR ARADA ?
ÖPTÜM
BÖYLE Mİ?
ARAŞIRIZ
YARIN, BULUŞSAK ?
OLABİLİR
AMAN SAKLA ONU SAKLA!
HATTA İPE GEÇİR, KURUT GÜNEŞTE
Bİ ÇORBA PARASI ...
YAA Bİ GİT YAA!
AĞIR OL! ALIRIM DALAĞINI S.KİK!
!
İNSAN GİBİ KONUŞ BENLE!
KOLUMU BIRAK, CÜZDANIMI ÇIKARIYIM
KATAKULLİ YAPARSAN SOKARIM!
TAAM YAA!
BOK YAKALARSIN, YAVŞAK!
AHH!
ÇOK PİS DÜŞTÜM
ŞİŞİP MORARICAK ŞİMDİ! HAY MINA...
AA?
GEÇMİŞ OLSUN OTİSABİ
TIRAŞ OLURKEN KESMİŞ
BALTAYLA MI TRAŞ OLUYODUN ESPİRİSİ YAPILDI, SAKIN YAPMA ...
ZATEN BEN HASHTAG ALTINA YAZMAYI SEVMEM
KİM BU?
KARIŞIK RAKAMLI NUMARA
BANKA, SİGORTACI DİİL GİBİ
DRRİ DRRİ
HEEY, NAABER ?
İYİDİR SENDEN
BU AKŞAM DA BULUŞUYO MUYUZ?
IMM
DÜŞÜNDÜN
NEDENİNİ SORSAM?
Bİ DAKKA ...
SEN GİTTİKTEN SONRA ESKİ SEVGİLİN YOLUMU KESTİ
NEE? ÜNSAL MI?
ADINI BİLMİYORUM
O KARŞIDA OTURUYO, HEM KISKANÇ FALAN DİİLDİR
ORKUN MUYDU YOKSA?
VAAY, LİSTE DEVAM EDİYO
...ERDO MUYDU ?
BÖYLE BONUS SAÇLI, DERİ MONT GİYER HEP
GÖREMEDİM SAÇINI FALAN
KESİN O BENCE
AH KEŞKE SENİNLE GELSEYDİM DÜN GECE
OLSUN ŞİMDİ GELDİN YA
ÇOK ACIYO MU?
HII-HII
HADİ SEVDİĞİN BİŞİY SÖYLE ONU YAPIYIM SANA
BANA SARILIR MISIN?
CANIM, TABİİ Kİ ...
ÇORBA FALAN YAPMAMI İSTERSİN SANMIŞTIM
ÇORBA NE LAN, SANKİ İSHAL OLDUM
İYİ GELDİ Mİ?
HII HII
BENİ ÖPER MİSİN ?
...
DUDAKLARIMDAN
10 dakika sonra
AHH
NOOLDU?
CANIN YANIYOSA BIRAKALIM
YOK YOK DEVAM ET
MMMH
Sevişmek istemeyen bir erkeği mi yoksa isteğini belli etmeyeni mi tercih ederler? İşte kafamı karıştıran temel sorular bunlardır. İki seçenekten hangisini seçersek seçelim en kibar şekilde öküz etiketinin altına yazarlar adımızı. Ama oyuncu, numaracı öküz olmak kazandırır.
YAA SEN NE MERHAMETLİSİN
?
SICAK Bİ ÇORBA İÇSİN ADAM
YİRMİ LİRA VERDİN AMA
ONUN DUASINA AZ BİLE
-SON-

13 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2016/42 No: 476
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.

UYKUSUZ

Vatandaşa Sorduk: YENİ TÜRKİYE

Kaydemir ISLAKKÖZ (33)

Eski iyiydi lan... Kısrak başı gibi batıya uzanıyordu... Ama kısrağın üzerinde durmayı başaramayanlar yenisini kurmaya karar verdi... Kısrağı "DEHAĞ! HOOĞV!" diye kovaladılar.. Artık, bir mandal gibi orta doğuya tutturulmuş bu vatan bizim..

Aydınger ADÖRT (40):

Yeni Türkiye çok pahalı.. Bi köprüden geçiş 160 TL.. Köprü geçmiyosun da sanki ev kiralıyorsun amk... Köprü deniz manzaralı.. Bu fiyatı yükselten faktörlerden biri... Metre karesi büyük.. Hava alanına, otobana yakın.. Hayran gibi terası var.. Hatta bi ara "Bundan çok güzel otel olur aslında" diye düşünüyorlar, japonlar vazgeçiriyo.

Kaçağket DUJCULAR (28):

Dünyada örnekleri var.. Yeni Gine, Yeni Zellanda bunlardan bazıları.. Başka da yok zaten.. Bizimkiyle 3 ediyo.. Ve şarkısı bile var.. Bak.. "Hadi Yeni Gine sev beni, yine gine sev beni, yeni Gine, yine Gine, Ginedenn sevv" işte böyle sevda türküleriyle yaşattığımız değerlerimizden biridir..

Fevzi TAMTEŞEKKÜLLEV (32):

Bunların Yeni Türkiye dediği Türkiye Cumhuriyeti işte lan.. Biz başlayalı çok oldu, bunlar daha yeni başlıyo.. Bi şaşkınlık var hepsinde... Kandırılmaya çok müsaitler o yüzden.. Sırf bu kandırılma durumları için "Allah affetsin bakanlığı" kurdular.. Harıl harıl çalışıyor bakanlık Allah affetsin için diye.. Ayrıca ahirete gidişte bir çok sorunla karşılaşıyoruz... Sorgu meleği, sırat köprüsü.. Artık vize serbestisi istiyoruz... Ahirete serbest seyahat hakkı istiyoruz.. Yani bu şekilde olacaksa, bi daha da gelmiyelim ahirete. Karşımızda tavizsiz bir Yeni Türkiye var beyler (eve gidince bayanlarınıza anlatırsınız)... Yeni Türkiyenin terör örgütü koleksiyonu var.. PKK, FETÖ, IŞID, PYD, TAK, ŞOK, ÇIKAR... Hepsi canlı bomba.. Yeni Türkiyede insanlar patlıyo dikkat

UYKUSUZ

Ankara Katliamı'nda hayatını kaybedenleri anmak için toplananlara polis saldırdı.

Doların yükselişi durdurulamıyor…

Antalya Kredi ve Yurtlar Kurumu Müdürü Süleyman Dinç, eksiklikleri giderilmemiş yurtta kalmak istemeyen öğrencileri uyardı: "Bu yurda girerken gelir durumunuza göre geldiniz. Burada bana ahkam kesmeyin."

Şehit haberleri gelmeye devam ediyor. Şemdinli'de jandarma karakoluna düzenlenen saldırıda 10'u asker 18 kişi hayatını kaybetti.

Üniversitelerin akademik yıl açılış törenleri bu yıldan itibaren Saray'da yapılacak.

Berat Albayrak'a ait olduğu iddia edilen e-postaların yüklendiği Dropbox, Google Drive ve One Drive depolama sistemleri sansürlendi.

N.Ş.A NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

@baris_uygur

Normal şartlar altında tarihinin en büyük terör saldırısını yaşayan bir ülkede, bu saldırının sene-i devriyesinde anma törenleri yapılır. Barış ve kardeşlik türküleri söylerken hayatını kaybeden gencecik insanlar resmi düzeyde anılır ve törenler düzenlenir. Ama **Yeni Türkiye'de** resmi düzeyde düzenlenen tek şey, kaybettiği arkadaşlarını anmak isteyenlere yönelik polis saldırısıdır. Bırakın hükümeti, bizzat kendi parti üyelerini bu saldırıda kaybeden muhalefet liderinin bile bu önemli günde incir çekirdeğini doldurmayacak ve konuşmaların hitaplar dışında kalan yüzde doksan sekizi saçmalıktan ibaret bir panel goygoyuna katıldığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında kişisel ve kurumsal haberleşmesine sahip çıkamayan devlet görevlisi bu çapaçulluğunun, denyoluğunun bedelini kendisi öder. Hele hele gidip de devletin işleri için yahoo'ydu heyoo'ydu saçma sapan servisler kullanan adamın ödeyeceği bedel Hillary Clinton'ın ödediğinin ve ödemekte olduğunun binlerce kat fazlasıdır. Ama **Yeni Türkiye'de** üst düzey bir siyasetçinin tam manasıyla şabalaklıktan ibaret tercihlerinin bedelini bulut sistemlerinde dosyaları olan ülkedeki tüm vatandaşlar öder. Kıytırık bir mail hesabı kulanan ve buna da sahip olamayan damat yüzünden bütün bir ülke bir anda telgraf çağına geri dönebilir.

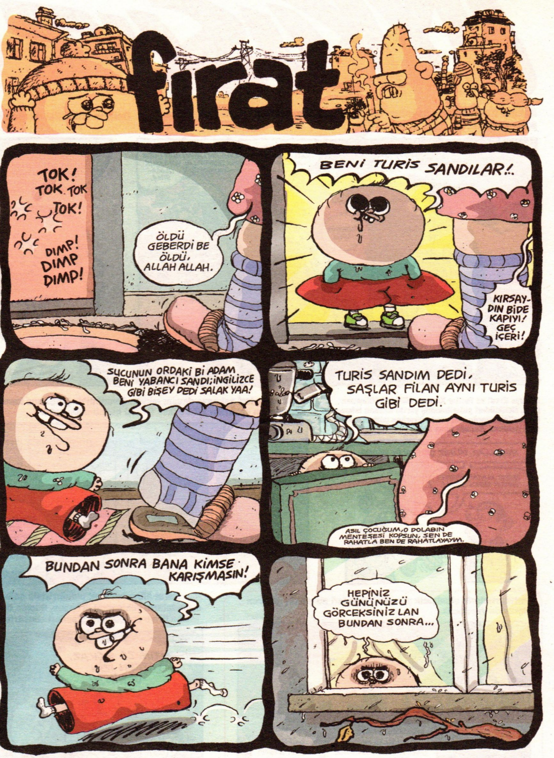
Normal şartlar altında bir ülkenin iktidarının içinde hiç olmazsa üç tane beş tane, eser miktarda da olsa iktidar olduğu ülkenin tarihini bilen insanlar da olur. Tabii San Marino Cumhuriyeti gibi bağımsızlığını yaklaşık 1700 yıl önce kazanmış ülkelerde bir ihtimal ülkenin kuruluş tarihini tam olarak kimse kestiremeyebilir ama kurulalı yüz yıl bile olmamış cumhuriyetlerde, cumhuriyetin yönetici kadrosunun tek bir tanesinin bile o cumhuriyetin temellerinin nasıl atıldığından tamamen bihaber olması ne kadar zorlasanız da düşünülemez. Ama **Yeni Türkiye'nin** iktidar partisinde yıllardır maraş dondurmacısı kılıklı zevzeklik abideleri tarafından beslenenler dışında kimsenin olmadığını görmeniz mümkündür.

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Hoş geldin hayali kuzenim dedim, şaşırdı. Hayırdır inşallah dedi. Niye lan dedim. Ne bileyim, ilk kez bir insan gibi karşılanıyorum şu evde, normalde hiç istemezdin, hayırdır dedi. Değiştim oğlum ben dedim. Artık eski pis Alpay değilim ben dedim. Hadi öyle olsun bakalım madem dedi. Ne anlatacaksın yine dedim. Sana arkadaşlıkla ilgili birkaç bir şey anlatacağım dedi. Oo dedim. G.t arkadaşlar hakkında ama dedi. Vay dedim. İş arkadaşları hakkında dedi. Hayatımda iş arkadaşım olmadı lan benim, hayatımda çalışmadım çünkü dedim. Sen şanslısın dedi. İş arkadaşlığı gerçekten aslında arkadaşlık bile değil dedi. Anlat da öğrenelim, nasıl bir şeymiş ki dedim iş arkadaşlığı. Vaylar vayı, heyler heyi dedim. Dalga mı geçiyorsun lan yoksa sen benimle dedi. Onu da nereden çıkardın dedim. Nidaların bir değişik dedi. Yokboolum dedim, dinliyorum ben seni, gerçekten merak ediyorum dedim. Anlatır mısın lütfen dedim. Zamanında tiyatro yapıyordum ben dedi. Oha dedim. Ne o, yapamaz mıyım dedi. Yaparsın da bilmiyordum dedim. Yemin ediyorum sürprizlerle dolusun dedim. Dinle olm dedi. Anlatmaya başladı. Bizim şirketteki arkadaşları da sürekli oyunuma çağırıyordum, çok heyecanlıydım, ilk oyunlar, gelsinler izlesinler, destek olsunlar, ne bileyim, öyle olsun istiyordum, bir türlü gelmiyorlar, geliriz tabii diyorlar, gelmiyorlar, kimse gelmese ben gelirim diyor mesela biri, gelmiyor, belki on oyun oldu, biri bile gelmedi oyuna iş arkadaşlarımın, derken bizim şirkette ayrılık oldu, şirket çalışanlarının yarısı başka bir şirket kurdu, o hafta yine oyunumuz vardı, ben kimseye söylemediğim halde, şirkette kalanların hepsi oyunumu izlemeye geldiler, ben de ayrılmayayım şirketten diye, kendimi hayatımda hiç o kadar kötü hissetmemiştim, o an anladım ki, ben onlar için bir sayıdan ibaretim, hayatımın en uzun en bitmek bilmeyen oyununu oynadım o gün karşılarında, keşke gelmeselerdi dedim, yani böyle geleceklerse hiç gelmeselerdi keşke, hep böyle şeyler dedim o gün dedi. Daha sonra da zaten ben de ayrıldım şirketten dedi. İş hayatında duygusallığa yer yok derler ama bence var Alpay dedi. Çok ayıp etmişler gerçekten dedim. Tiyatro ne oldu peki dedim. Tiyatronun ne önemi var ağabey, biz burada bir hayat yaşıyoruz dedi. Ne demek istediğini anlamadım hayali kuzenimin ama o an ona hak verdim. Çünkü bazen böyledir. Gitti sonra. Sustum. Sanırım ben yavaş yavaş hayali kuzenimi anlamaya başladım. Ama çok da anlamayayım şimdi, ne olur ne olmaz diyorum. Susuyorum.

æ Geçenlerde bir alışveriş merkezinde bir şeyler yiyeyim diye süper kurumsal bir yemekçinin önüne geldim. Sipariş vereceğim, kasanın önünde beyaz bir kağıda "BİZİMLE ÇALIŞMAK İSTERMİSİNİZ" yazmışlar. Normalde ben bu cahilliğe alıştım ama o noktada dayanamadım artık. "Kim yazdı bu yazıyı" diye sordum. Kasadaki adam, "patron yazdı" dedi. "Yanlış yazmış" dedim. "Nasıl yanlış yazmış" dedi. Dedim "görmüyor musunuz, soru ekini ayırmamış". Kafayı uzattı, yazıyı kendine çevirdi, mana veremiyor bir türlü, o da bilmiyor çünkü. Olay bir anda büyüdü, "noolmuş, noolmuş, bi yanlış mı olmuş" diyerek mekanda ne kadar çalışan varsa hepsi yazının başına üşüştü. Öyle boş bakışlarla bakıyorlar yazıya. Muazzam ölümcül bir cehaletten bahsediyorum. Bu insanların hemen hemen hepsi saatlerce Türkçe dersi gördü muhtemelen okullarında. Bir iki müşteri de olaya dahil oldu. Onlar da tıs. Dedim işte yani "MİSİNİZ ayrı yazılacak, bir de sonuna soru işareti olursa iyi olur". Yemeğimi aldım ama tadım da kaçtı. Çok kaçmazdı tadım aslında ama çalışanlardan biri

"Mİ'den sonrası ayrı yazılacak aslında" demeseydi belki bu kadar kaçmazdı tadım. Off yaa, bir insanın kusası gelince o insan gerçekten çok mutsuz oluyor, lanet gelsin ya, resmen lanet gelsin.

æ Şu sıralar evde ne kadar mobilya varsa hepsine tekerlek takmak istiyorum, ki takıyorum da zaten. Resmen biri beni durdursun. Özlem'im durdurmaya çalışıyor ama resmen durduramıyor. Her şey geçenlerde eski elektrikli süpürgenin tekerleklerini söküp kütüphanenin altına takmamla başladı. Kütüphane bir anda çok daha eğlenceli bir şeye dönüştü. Tekerlekleri olan bir şey nasıl eğlenceli olmaz. Sürekli nalburlardayım, sürekli tekerlek alıyorum eve. Ona uygun vidalar tabii. 90 kiloya, 150 kiloya kadar taşıyan dönerli şahaneli tekerlekler bunlar. Allahım ağlamak istiyorum sevincimden, Mutfakta yekpare bir dolap vardı, normal kendi sabit ayaklarını söküp tekerlek taktım. O kadar mutlu oldum ki anlatamam. Dolap yine bir anda acayip eğlenceli bir şeye dönüştü. **Yalnız evin önünden kamyon falan geçerse yola çıkıyor, dolap olsun, kütüphane olsun, ama olsun.** Sonuçta tekerleği olan bir şeyi bağlasan durduramazsın. Tekerleği olan bir şey gidecek ağabey. Şimdi sıra pikap sehpalarımda. Tekerlekleri aldım bile. Tüm evi bir gezgine dönüştürmezsem ben de Alpay değilim. Hadi bakalım. Ya herro ya merro. Hadi bakalım.

æ Lepistes Derneği Başkanı kimse bence o şahane bir insan.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

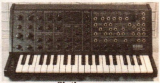

Şu an bir yırtıcının saldırısına karşı en savunmasız olduğum durumdayım. Babannemin salonunda, babannemin kanepesinde, televizyon karşısında, mutfakta yemek pişiren annemle babannemin muhabbetini dinleyerek yatıyorum.

Hiç narkoz yemedim, ama hissiyatı böyle bir şeydir diye tahmin ediyorum. Şu an bir yırtıcı bir şekilde yan taraftaki kebapçının çatısına tırmansa, oradan babannemin terasa atlasa, oradan açık balkon kapısından oturma odasına geçse, kanepede şimdiye kadar karşılaştığı en zahmetsiz av etini bulur. Kendi de talihine şaşırır, "oyun mu yapıyorlar bana, beni yemleyip tuzağa mı çekmeye çalışıyorlar, götten uyuşturucu iğneyle uyutup esaret altına almak mı niyetleri?" diye huysuzlanır. Soyu tükenme tehlikesiyle karşı karşıya olan benekli Babaeski kaplanını koruma altına almak ve çiftleştirip çoğaltmak amaçlı böyle bir yola girdik. Babannem ve annem bu majestik yaratığı geçen yaz pimapenle kapattıkları arka balkona kapatacak. Yanına dişisini de yakalayacağız, balkondaki eski fırını çıkartıp yerine saksı çiçekleri koyacağız, güzel bir ortam sağlayacağız. Çoğalacaklar, türlerini devam ettirecekler. Babannem hayvanın yeteri kadar çoğaldığına karar verene kadar misafirimiz olacaklar. Sonra bütün kaplanları ufak bir törenle belediye parkının oradaki ağaçlığa salacağız. Babannem ufak bir konuşma hazırlamış, onu okumak istiyor: "İnsanoğlu olarak hayvanların soyunu kendimiz tüketiyoruz, sonra "biz bir bok yedik" diye telaşlanıp tekrar soyu tükenmesin diye uğraşa giriyoruz. Kendi kendimize iş çıkartıyoruz. Ben zorunda mıyım çok afedersiniz evimde hayvan çiftleştirmeye, onun kokusunu çekmeye, bokunu temizlemeye? Lütfen aklımızı başımıza toplayalım. Bu hayvanın soyunun tekrar tükendiğini görürsem hesabını sizden sorarım. Teşekkürler." Belediye başkanı, Esnaf Odaları Birliği, etkinliğin yırtıcı bir hayvanla ilgili olmasını fırsat bilip kendilerine pay çıkarmak için belediye parkına tüfeklerini avcı yeleklerini kuşanıp gelmiş Avcılar ve Atıcılar Derneği üyeleri, hepsi coşkuyla alkışlıyor. Babannem konuşmasından sonra Avcılar ve Atıcılar Derneği üyelerinin yanına gidip başkanlarına "siz gerizekalı mısınız? Soyu tükenen hayvanın doğaya salma törenine tüfekle mi gelinir? Sizin aklınız alıyor mu böyle bir şeyi?" diye sakince azar çekiyor. Başkan kafasını öne eğip "haklısınız abla, biz bir yandan doğaya önem veren insanlar olduğumuz için bu hayvana sahip çıktığımızı göstermek adına gelmiştik ama tüfek uygunsuz olmuş dediğin gibi şimdi düşününce" diye geveliyor, arkasında bekleyen Avcılar ve Atıcılar Derneği üyelerine eliyle "abla kızdı, kutlama amaçlı havaya ateş etme olayı iptal" anlamında el kol hareketi yapıyor. Beynim kendi kendine bir şeyler anlatıyor, gülemiyorum bile. Görev başında yüz kaslarını oynatacak kadar bile hücre kalmamış beyinde. Hepsi kafamı yasladığım kadife koltuk yastığı tarafından emilmiş, kanepeye karışmış. Şu an bir yırtıcı saldırsa; tepki vermek bir yana, sitem bile edemem.

Soyunu tüketmemeye çalış.

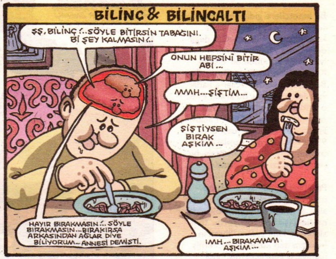
Hiç ayrılamam derken, ani bir kararla kalktım kanepeden. Güneş oturma odasına doğrudan vurmaya başlayınca vücudumun keyfi kaçtı sanırım. Diğer cepheye bakan misafir odası var, oraya bir bakmaya gidiyorum. Belki oradaki kanepeye de yatarım, belki camdan dışarı bakarım. Babannem arkamdan "uyuyacaksan dedenin odasına yat, koltuktan koltuğa dolaşıp durma?" diye bağırıyor. Dedemin odası şu an planlarım arasında değil. Beni evinde beslediğin bir kaplan gibi düşün. Kalbim ve sezgilerim bana ne söylüyorsa onu yapmakla mükellefim. Misafir odasında bütün duvarı kaplayan dev bir salon dolabı var, en az bir iki senedir içini açıp karıştırmadım. Belki önce o dolaba iyice bir bakarım. Benim bilmediğim, zamanında alınmış ama kullanılmadığı için dolaba kaldırılmış bir sintisayzır falan çıkabilir. Rüyalarımda hep öyle şeyler görüyorum. Akrabaların dolaplarını karıştırıyorum, hayvan gibi eski sintisayzırlar buluyorum. "Bu ne, nereden geldi?" diye soruyorum, "rahmetli deden hactan dönerken oyuncak diye alıp getirmişti, nasıl açılacağını bulamayınca kaldırdık, lazımsa al git" diyorlar 6000 dolarlık sintisayzır için. İnanamıyorum, çok seviniyorum, mutlu uyanıyorum. Eski sintisayzırlar inanılmaz yüksek fiyatlara satılıyor artık ebay'de falan.

Sintisayzır.

Dolapta 6000 dolarlık sintisayzır yok, onun yerine eski tespihler, rahmetli dedemin hactan dönerken getirdiği hac yüzüklerinden kalanlar, eski evrak çantaları, kitaplar falan var. Güzel bir yığın, eski kokuyor. Bu dolapta eskiden Kemal Tahir, Orhan Kemal kitapları vardı. Babannem belli bir yaşa geldiği için kendi aralarında eriyip birleşip İslam Ansiklopedisi olmuşlar. Yaşar Nuri Öztürk, Yılmaz Özdil kitaplarına dönüşmüşler. Ya da ben gidip gelip gözüme kestirdiğim kitapları aldığım için geriye bunlar kalmış. Bilemiyorum. Belki rahmetli dedemin eski gazino fotoğraflarını bulurum diye derinlere inmeye karar vermişken yemeğe çağrılıyorum. Henüz burada işim bitmedi. Önce dolabı enine boyuna karıştıracağım, ardından kanepede yatacağım.

groagh@gmail.com

baris.uygur@gmail.com

akıl fikir ofisi

Gözlüksüz Barış Gözlüklü Erol

Barış UYGUR

Geçen gün aklıma geldi: Ben aslında Ergenekon soruşturmasından kıl payı kurtulmuşum. Burada karaladığım zevzekliklerden değil de, yıllar önce yaptığımız bir kuntizlikten ötürü.

90'ların başında, develer tellal pireler berber iken ve internetin adı bile yok, bilgisayarlar aracılığıyla birbiriyle iletişim kuranlar sadece konuştuklarından hiçbir şey anlamadığınız BBS freakleriyken, isteyenin istediği müziğe ulaşması neredeyse mümkün değildi.

Elbette her mümkünsüzlük yeni yollar yaratır: Bugünün Torrent'i, dünün Napster'ı neyse korsan kaset tezgâhları da oydu. Oscar Peterson ve Ben Webster'ın birlikte yaptığı o efsane albümü mü arıyorsunuz? Bu tezgâhlardan birine gider, varsa alır, yoksa sipariş verir ve bir iki hafta beklerdiniz. Israr ediyorum: İki hafta bekleyip kavuştuğunuz albümü dinlemenin keyfi, youtube'ta aratıp dinlemenin keyfini ağzında diş bırakmayasıya döver, çok pis döver. Öyle kötü döver ki, annesi gelse tanıyamaz.

Bu kasetçilere gidip siparişi veriyor sonra da "halis plaktan kayıt" kopyanızı alıyordunuz. CD değil de plaktan yapılan kayıtların daha iyi olduğu yönünde bir efsane Kadıköy'den Taksim'e, Beyazıt'tan Bakırköy'e ve de Avcılar'a kadar ılgıt ılgıt esiyordu. Bu arada evet, o zamanlar Avcılar'da da "rak ortamları" vardı. (-Oğlum adam Ergenekon soruşturması dedi, 90'lar Avcılar rock camiasından bahsediyor? -Bırak bahsetsin, bir şekilde bağlar o, ses etme.)

Peki "back-end" kısmında ne oluyordu? (Back-end mi?) Siparişi alan, arşivinde o albüm yoksa diğer meslektaşlarına soruyordu. Yeni albümler kimi zaman "İhsan'ın İngiltere'den kuzeni gelecekmiş haftaya, o getirecekmiş," gibi duyumlarla beklemeye alınıyor ama eninde sonunda bulunuyordu. Hatta sırf bu tezgâhlar arasında aracılık yapan Ninja Alp diye bir abi de vardı ki en kolayı ondan rica etmekti. Tabii kimse kimseye plağını falan vermiyordu. Olan şuydu: Biri plaktan ya da CD'den bir kasete kayıt yapıp o kasete "master kaset" diyordu. Müşterilerine master kasetten yaptığı kayıtları "plak kaydı" diye satıyor ve bu master kaseti diğer satıcılarla paylaşıyordu. Yani 90'larda gerçekten plaktan kaydedilmiş kaset satan az yer vardı. (-E Ergenekon? –Şşt sus, ses etme)

Bugünlerde kendini kuzey

YERALTI ÖYKÜLERİ

"Yüreğini Koy"

ERSİN KARABULUT

ormanlarının savunmasına adamış tiyatrocu arkadaşım Erol Babaoğlu'yla açtığımız tezgâhta en büyük sorunumuz siparişleri yetiştirmekti. Sadece hafta sonları açıyorduk ama master kasetleri diğer tezgâhlardan toplamak sonra da kopyalamak bir yandan liseye giderken hayli zor oluyordu.

O ara İşçi Partisi'nin Beyoğlu'ndaki bürosunda "90 dakikalık kaseti 5 dakika içinde 3 kasete birden kopyalayan" bir cihaz olduğunu duyduk.

İşte efsane cihazın bir benzeri. Ağzınızın suyu akmadıysa 90'dan sonra doğmuşsunuz demektir.

(-Aha Ergenekon! –Sus sus dinle.) 20 kaset kopyalamak 30 saat'lik iş ama bu cihazla 35 dakikada bitecek, inanılır şey değil. E peki ama biz iki tıfıl oğlan İşçi Partisi'nin kaset kopyalama cihazını nasıl kullanacağız?

Doğu Perinçek'in oğlu Mehmet sınıf arkadaşımız. Ama o sıra ne olduysa artık aramız iyi değil ya da Erol'un arası iyi değil veya Mehmet'in yakın arkadaşı Engin'le benim aram bozuk, gidip sormak istemiyoruz (Yazıyı bitirdikten sonra sordum; Engin'le kavgalıymışız o ara). Zaten lisedeyiz: Mehmet "Pink Floyd, Led Zeppelin'den iyi," dese Erol bir ay küsecek, ben "Black Sabbath,

Pink Floyd'u döver," desem Mehmet bir ay küsecek. (Ki Black Sabbath Pink Floyd'u öyle kötü döver, üst üste koyup, ıslatıp ıslatıp bir daha döver ki Pink Floyd bir daha konsere çıkamaz, hayranları tanıyamaz ama konumuz o değil.) O yüzden Erol'la gözü kararttık, Mehmet'e hiç sormadan kalktık İşçi Partisi'nin bürosuna gittik.

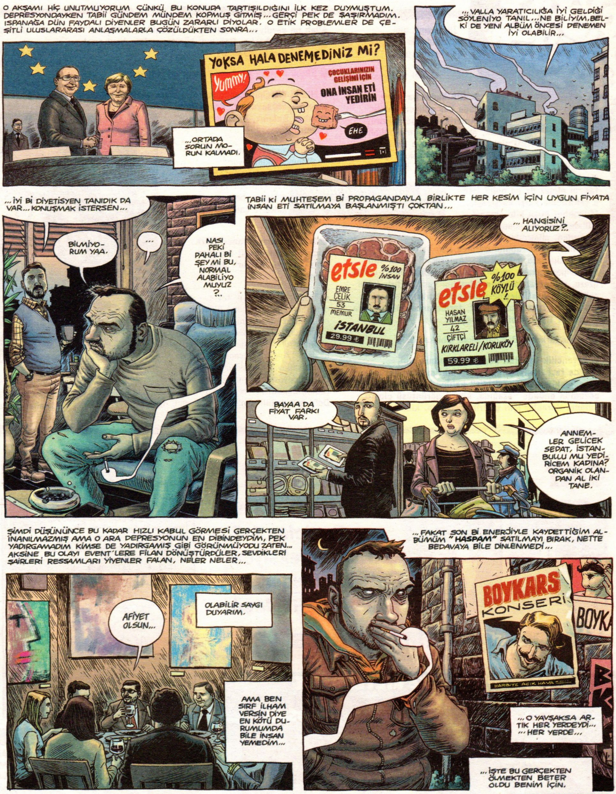
Yolda ben 3 numara miyop gözlüklerimi çıkardım. Erol gözlüklerimi niye çıkardığımı sordu.
"Burası siyasi parti, izleyen takip eden falan vardır, eşgal verirken gözlüklü demesinler."
Erol bir süre düşünüp benden gözlüklerimi istedi:
"Gözlüğü ben takayım, eşgal verirlerse gözlüklü bir Erol'la gözlüksüz bir Barış geldi derler."

Felsefe hocamız Sevgi Hanım'ın derslerinde dersi dinlemek yerine soytarılık yaptığımız için bu teklif bana da mantıklı geldi ve 3 numara miyop olduğu hâlde gözlüksüz Barış ve gözleri normal olduğu hâlde 3 numara gözlük takan Erol olarak yalpalaya yalpalaya yürüyüp duvarlara çarpa çurpa merdivenleri çıkıp İşçi Partisi bürosuna vardık. Önceden hazırlanmışız, Erol da tiyatrocu ve sahtekarlık da yapamayacaksa tiyatroculuk neye yarar ki? Erol başladı:

"Biz Mehmet'in okuldan arkadaşlarıyız, bir okul projesi için kaset çoğaltmamız gerekiyor, Mehmet bize cuma günleri sizin kaset çoğaltma cihazınızı kullanabileceğimizi söyledi."

Adam şaşırdı ama ikimizin ceketinde de nal gibi Cağaloğlu Anadolu yazıyor, Mehmet'le aynı yaşlarda ve belli ki arkadaşız. Üstelik kaset kopyalama cihazının varlığından da haberdarız. Ama Erol bunları söylerken benim içim içimi yiyor zira 3 numara miyop da olsam yanıbaşımda durup dururken numaralı gözlük takıp şaşı beş bakan Erol'u net seçebiliyorum ve gülmemek için resmen dudağımı ısırıyorum. Her neyse adam bir şekilde ikna oldu, bizi küçük bir odaya götürdü, kaset çoğaltma cihazını getirdi ve nasıl çalışacağını gösterdi.

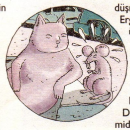
Biz, sonraki birkaç ay boyunca o alet sayesinde tezgâhında en çok çeşit bulunduran kasetçilerden biri oluverdik. Arada ben gözlüğü Erol'a vermeyi unutuyordum, sonra farkedip gözlüklü Barış-gözlüksüz Erol olarak girdiğimiz odadan gözlüksüz Barış-gözlüklü Erol olarak çıkıyorduk. Resmen parası yetmediği için tek gözlüğü dönüşümlü kullanan iki adam hâline gelmiştik. En sonunda bize yardımcı

Devamı haftaya...

olan adam kıllanıp "Yahu ne zaman bitecek sizin bu proje? Kaç kaset çoğalttınız?" falan diye sormaya başlayınca ayağımızı kestik.

Valla Ergenekon soruşturması o dönem yapılmış olsa, sürekli ellerinde boş kasetlerle İşçi Partisi'ne girip çıkan ve aynı gözlüğü, ama nedense dönüşümlü olarak kullanan ve gözlüklü olmadığı hâlde gözlük taktığı ve gözlüklü olduğu hâlde gözlük takmadığı için sürekli sağına soluna bakan, aslında "aman

düşmeyeyim," diye tedirgin tedirgin yürüyen bizim gibi iki zevzeğin Ergenekon savcılarının radarına yakalanması kaçınılmazdı. Resmen üzerimizden çıkan Burzum, Venom gibi albümlerle satanizmi yaymaya çalıştığımız gibi bir suçlamayla İşçi Partisi'ni de iyice yakacaktık. Hayır bir de Zekeriya Öz'ün muhtemel "Aynı gözlüğü bir bir biriniz bir diğeriniz takmak suretiyle ne mesaj vermek istediniz?" sorusuna ise verecek yanıtın kırıntısı bile yok, düşünün artık. A, ama çok cesur savcıydı allah için, ben de heykelini dikmek gerektiğini düşünüyorum. Ama şu Kadıköy'deki Dombili heykelinin yanına, gerçek karakter ölçüleriyle, tam Dombili midesine indirmek üzereyken falan.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"İlk kezmiş gibi
buluştunuzdu
Son kezmiş gibi
seviştinizdi"
Cemal Süreyya'dan

● **"İlk kadın başkan" kulağa hoş geliyor olabilir ama Amerikan emperyalizmi hoşluk, naiflik istiyor mu bakalım? ABD'nin dünyaya bakışının kanlı canlı sembolüne Trump daha yakın olmasın sakın? Çünkü liberallik cilasından muaf, bildiğin faşist Trump. Kapitalist sistemin çekirdeğinde faşizm olmaz da ne olur? İşte o çekirdekle karşı karşıyayız. Muhabbet kuşu bile emanet edilmeyecek bir adam. Ama süsünden, cilasından arınmış ABD'nin hakiki ruhunu görmek için belki de bu ruhen dipteki tip başa gelmeli ki, "Amerikan Rüyası"nın kof kolpası ortaya çıksın. Başta Amerikan halkı olmak üzere, emperyal faşizmin tehdidini yaşayabiliriz lakin çelişkilerin keskinleşmesi belki de kurtuluş sürecinin başlangıcı. Trump adlı faşist, tarihe ancak bir yıkımla geçebilir, tıpkı Adolf Hitler gibi...**

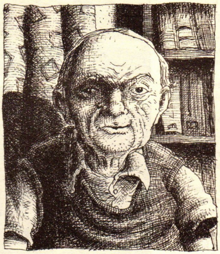
Biz ekmek derdindeyiz, adamlar ekmek içinden mesajlaşma peşinde...

● Rusya varken, AB esnaf lokali gibi kalıyor!..

● **Öğrencilik hayatım borunca, hepimiz gibi, ben de test manyağı oldum ve bıktım usandım "aşağıdakilerden hangisidir" kalıbından. Zamanla gözümün önünde "aşağıda, kiler" görüntüsü oluştu. Sınanıp duranlar için getirin "aşağıda, kilerden" Allah ne verdiyse, bi soluklansın çocuklar. ("Hiçbiri" şıkkı da bambaşka. Doğruyu öğretsene lan, beni çırak çıkarmaya çalışacağına!)**

● Küçük burjuva konforu: Şömine çıtırtılı kanal...

● **İlla ki çiftçinin çocuğunu okutması, memur yapması felan başarı sayılmaz. Bazen tersi de olur. Bakınız, Tahsildaroğlu Peynirleri...**

● Bıktım usandım bu köşenin "katlanınca okunmuyor" şikayetlerinden. Ben n'apabilirim? Forma dizaynını beğenmeyip, kaleciye çatmaya benziyo bu...

● **Babası Fransız, annesi Türk çocuğun ezan sesini duyunca, "Mösyo niye ağlıyor" diye sorması...**

● Tipin tekine çattım, tavla oynarken zar tuttuğumu iddia etti. "Tutmam, tutamam" dedim, inanmadı, "Mars edeceğim oyunu aldın" dedi. "Tavlada olur bunlar" dedim. "Yok, ya fincanla atacaksın ya da sallayıp atacaksın" dedi. "Güvenmiyosanız oynamayalım" dedim, baktım her nedense o fincanla atmaya başladı! Def-i bela kabilinden bitirdim oyunu, oynarken "Yazarım bunu" diye düşündüm...

● **Öyle bir sürekli yastayız ki, yakında bayrağımızın renklerine siyah da eklenecek diye korkuyorum...**

● Yazar, yolda yürümektedir bir gün. Yaşlı bir adamla bir çocuk gelmektedir karşıdan. Çocuk, bir su birikintisine basar çamurlu ayakkabılarıyla. Ayakkabının çamuru bir anlığına kaybolunca "Aa, dede bak, ayakkabım yeni gibi oldu" der. Çok dokunur yazara bu an. "Zavallı Büyükbaba" adlı ilk kitabını bu esinle yazar. Sonra öyle bir devamı gelir ki, kaç neslin çocukluğunda sağlam ve içli bir yer bulur. Yazar adı Kemalettin Tuğcu'dur...

● **Bebeğe göre bir eşya ile onun kabı aynı ilginçlikte. Hatta bazan kap ağır basıyor! Ne güzel kafa böyle bu, dur bunu köşe adı yapayım!!!**

● Yerli diziler korkunç sahneler barındırıyor. Kadına şiddetten yakınan, organizasyonlar yapan kadın medya patronları, kendi kanallarına bakmıyolar mı? Erkeğin kadın tokatlamadığı

nisanhakan

neredeyse yok gibi. Ve bu tokatlar gayet makul
ılanıp, hayatın doğal akışı içinde dindiriliyor. Hatta tokatı
ben – kocası kıskandığı için – memnunca sırıtan kadın
gördüm bir dizide. Bu sahneleri seyreden halk, çiçek mi
cek yani kadınlara?!

üyük balık, küçük balığı yutar" diye doğal düzeni tlemiş güya insan. Büyük, küçük demeden tüm kları, tekmil hayvanatı yutan insan...

ırf otorite olduğunu unutmamak için, personel içinde profesyonel yalaka bulunduran patrona da denk gelmiştim. Duruma büyüteçle bak, sarayda soytarı niçin bulundurulmuş, anlarsın...

bulunmadan önce n ışığını romantik an, hakiki romantik kişiymiş...

● **Psikolojik sorunların yarısı, ünce geçecek" türde. Psikolojik olan insan, sorun ızlıkta...**

İnatçı lekelere" bu kadar tatava yapıyosanız, kolayca n lekeyi de övüp alkışlamanız gerekir!

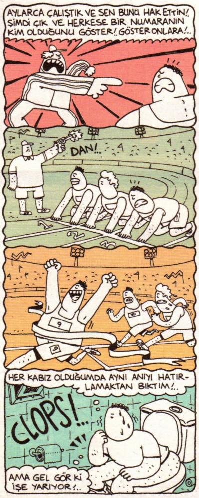
Mehmetler, Muratlar güzel güzel yönetiyordu nanlı'yı, ne zamanki "Abdül" furyası başladı, coşkunun kaçtı...

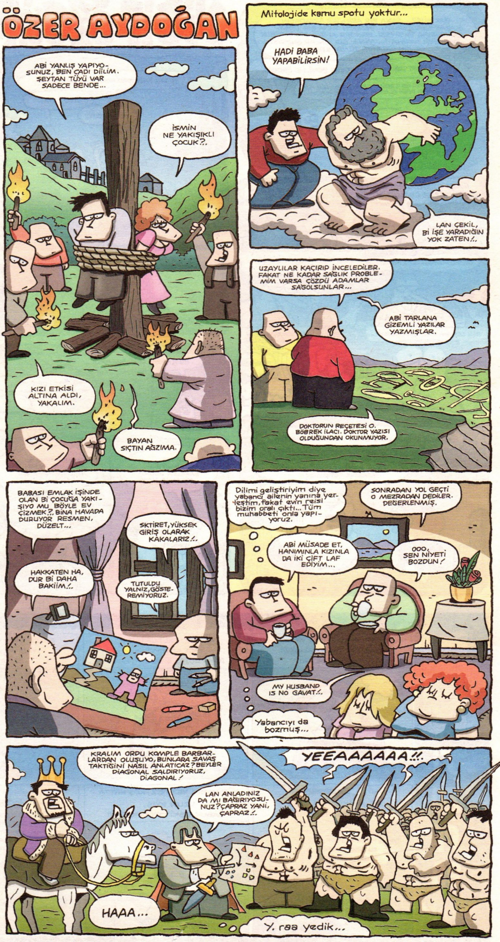
ok şanslıydım, askerliğimi "parfümeri" olarak yaptım... kusu hala üstümdedir!..

Kendi halk müziğini hor görüp, utanıp dinlemekten an tip, bir başka halkın müziğine meftun pozlara yor ya, işte benim pelerinli, kırbaçlı kahraman olmak diğim anlar o anlar!..

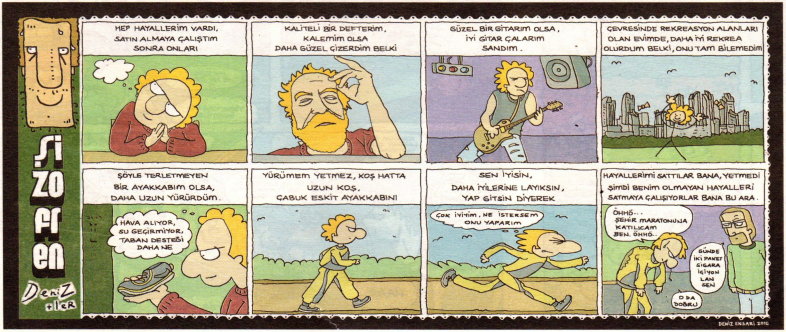
vedatozdemiro@gmail.com

YİĞİT ÖZGÜR
BAK BUSE... SANA BİR ABİN, BİR ARKADAŞIN OLARAK SÖYLÜYORUM... BENDEN SANA BİR DOST, BİR AKRABA TAVSİYESİ, ESKİ BİR AHBAP, BİR ÇOCUKLUK ARKADAŞI NASİHATİ... MİNİK BİR SİNCAP ÖNERİSİ... YAVRU ÖRDEĞİN TEMBİHLERİ...
NİHAT ABİ KORKUTUYOSUN BENİ. NE ÖRDEĞİ...
KONUYU ÖRDEĞE GETİRDİM ÇÜNKÜ BENİ BİR ABİ GİBİ DEĞİL, VAK BADİ OLARAK GÖRMENİ İSTERİM.
OYUN OYNAYACAĞINA ÇALIŞSANA İTOĞLUİT!!!
ASLINA BAKARSANIZ BABAM PEK HAKSIZ SAYILMAZ...
OYUN OYNAMAYA BAYILIYORUM.
AMA BİLMEDİĞİNİZ BİR ŞEY VAR...
BEN ZAMANI DURDURAMIYORUM...
NE ANNATIYON KODUMUN DELİSİ!!!
BİLMEEEM
BİLİYOR MUSUN LİSEDEYKEN BEN SANA AŞIKTIM...
İLAHİ... NEDEN HİÇ BAHSETMEDİN... GAFASINA SIÇTIĞIMIN...
SUSAN KADINDAN KORKACAN ARKADAŞ...
ÖLDÜ MÖLDÜ
ÖLDÜ LAN...
BABA AYIK MISIN?
BABAN ÇIKTI EVLADIM.
BU AY REGL OLMADIM HALİL...
İŞİN REGLİ DEĞİŞTİ...
Bİ SANİYE Bİ SANİYE... BAKALIM DOĞRU ANLAMIŞ MIYIM...
SANA YAKINLIK GÖSTEREN İNSANLARIN HALISINA KAKANI YAPIYORSUN...
YAANİ...
GÜZEL FİLMDİ...
DUR DUR ÇIKMAYALIM, YAZILARDAN SONRA Bİ SAHNE DAHA VARMIŞ...
SAAT KAÇ NERDESİN O..SPU!!!
BABA?
GREV KIRILINCA DAVAMIZ BİTTİ SANDILAR.
HALBUKİ ÖNCEKİ SENE BİTTİ DAVAMIZ...
DAVAMIZ ASLA BİTMEDİ VE BİTMEYECEK...
önceki sene diye aklımda kalmış
AĞZI O KADAR KÜÇÜLDÜ Kİ DEDİKLERİ ANLAŞILMADI. KONUŞMUYOR, ADETA SESSİZ SESSİZ OSURUYORDU AĞZINDAN...
TEVFİK ABİ VARSA Bİ ELLİ LİRA BORÇ VEREBİLİR MİSİN?
VALLA BAKİYİM AMA Bİ SANİYE...
ABİ HELAL OLSUN...

Şİ ZO FR EN
DeniZ +leR
HEP HAYALLERİM VARDI, SATIN ALMAYA ÇALIŞTIM SONRA ONLARI
KALİTELİ BİR DEFTERİM, KALEMİM OLSA DAHA GÜZEL ÇİZERDİM BELKİ
GÜZEL BİR GİTARIM OLSA, İYİ GİTAR ÇALARIM SANDIM.
ÇEVRESİNDE REKREASYON ALANLARI OLAN EVİMDE, DAHA İYİ REKREA OLURDUM BELKİ, ONU TAM BİLEMEDİM
ŞÖYLE TERLETMEYEN BİR AYAKKABIM OLSA, DAHA UZUN YÜRÜRDÜM.
HAVA ALIYOR, SU GEÇİRMİYOR, TABAN DESTEĞİ DAHA NE
YÜRÜMEM YETMEZ, KOŞ HATTA UZUN KOŞ, ÇABUK ESKİT AYAKKABINI
SEN İYİSİN, DAHA İYİLERİNE LAYIKSIN, YAP GİTSİN DİYEREK
ÇOK İYİYİM, NE İSTERSEM ONU YAPARIM
HAYALLERİMİ SATTILAR BANA, YETMEDİ ŞİMDİ BENİM OLMAYAN HAYALLERİ SATMAYA ÇALIŞIYORLAR BANA BU ARA.
ÖHHÖ... ŞEHİR MARATONUNA KATILICAM BEN. ÖHHÖ...
GÜNDE İKİ PAKET SİGARA İÇİYON LAN SEN
O DA DOĞRU
DENİZ ENSARİ 2016

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

Büyük inşaat şirketlerine ait projelerin tanıtımını yapan bir reklam ajansında metin yazarlığı yapıyorum. Başlarda eğlenceliydi, bulduğum sloganların, yazdığım davetkâr metinlerin projenin gerçekleriyle alakasız olması hiç canımı sıkmıyordu. Çorak arazilerde yükselen kupkuru binaları, cennet bahçesinde yükselen birer mabede çevirdikçe ajansımdan övgüler alıyordum. Fakat son bir kaç aydır dağ başındaki bir proje için "şehrin gürültüsünden uzak", küçücük havuzlar için "yarı olimpik", fotoselli ışıklar için "akıllı bina" gibi şeyler yazmak midemi bulandırmaya başladı. Aşağıda okuyacağınız proje tanıtımı bana gelen son işe aittir. Son iş, diyorum, çünkü bu tanıtım bir anlamda benim istifa dilekçem. Siz bu tanıtımı okuduğunuzda ben çoktan işten atılmış olacağım.

ŞEHRE UZAK BİR ŞEHİRLİ: Hİ-TOWER

Konsept:

Güvenle-konforu, ev sıcaklığıyla-otel rahatlığını, mahalle yaşamıyla-rezidans lüksünü falan yıllardır buluşturuyoruz, ama bu site için neyle neyi buluşturacağımızı bilemedik. Her başımız sıkıştığında yaptığımız gibi "estetikle-mimari" diyeceğiz, ama alakası yok; bildiğiniz çok katlı bina. Aslında biz en çok "maviyle-yeşili" buluşturmayı seviyoruz, ama site gerçekten çorak topraklarda inşa ediliyor. Samimi olmak gerekirse, "kuruyla-kupkuru"nun tam ortasında, bir dağın eteklerinde kurulmuş projemiz sizi adeta dağlara çıkarıyor. Bu anlamda "Zirvedekiler için!" sloganını kullanıp projeyi olumlayabiliriz, ama sizin maaş en fazla üç bin lira olduğundan "zirve" falan size ayıp olur. Tam olarak lokasyondan bahsetmemiz gerekirse, İstanbul çok uzak, mesela Taksim 64 km, Kadıköy 46 km... D-100 karayoluna baya uzak, Sabiha Gökçen zaten uzakken biz daha uzağız. Bu anlamda "şehrin gürültüsünden uzak" sloganı doğru. Projemizin etrafında hiçbir şey yok ya da çok büyük bir proje olduğumuzdan etrafta yine biz varız. Bize kalırsa, burada yaşadığınıza lanet edeceksiniz. Yine de buluşturalım mı iki şeyi? Bize fark etmez; iki, isterseniz üç, hatta dört şeyi buluşturabiliriz: "Maviyle yeşilin şehir yaşamıyla buluşarak sizi beklediği proje"ye ne dersiniz? Beğendiyseniz projemizin iç güzelliklerinden kısaca bahsedelim. Hazır mısın? Art arda geliyor: Saten boya, panel radyatör, lobby lounge, Spa&fitness center, radye temel, granit, 7/24 ve yerler lamine! Sevindiniz mi?

Ortak Alanlar:

Fotoğraflarda büyük görünen, ama gerçeği "bu muymuş!" dedirten açık yüzme havuzu, size renkli bone aldıracak kapalı yüzme havuzu, tezgahı portakal dolu bir vitamin bar, Türk hamamı (istenirse Fin hamamı), squash (bir başlayın hastası olacaksınız), onar kişi onar kişi sessizce terleyeceğiniz bir sauna, takım elbiselerinizi naylona koyan bir kuru temizlemeci ve onun çok sıkılan çalışanları, batması kesin bir kuafor, solaryum ve bronz kadınlar, içinde hazır fit erkekleriyle fitness salonu, ergenlerin dev şortlar giyeceği bir basketbol sahası, modern terlemeler için tenis kortları, barmeni dert dinleyen bir bar, barmeni işine bakan başka bir bar, şiddet eğilimli çocukların diğer çocukları ittireceği çocuk oyun parkı, Yunan misafirlerinizin çocukları oynasın diye amfitiyatro, yanınıza neşeli bir köpek alarak tertemiz spor ayakkabılarınızla yürüyebileceğiniz yürüyüş parkurları, etin ardından sucukla final yapmak için barbekü alanları, çok amaçlı toplantı salonu (çok amaçtan neyi kast ediyoruz inanın bilmiyoruz), tek amaçlı başka bir toplantı salonu, amaçsız bir iki salon daha, çocuk oyun kulübü, büyük oyun kulübü (sex), içinde sürekli golf oynayan Kaya Çilingiroğlu'nun da hazır bulunduğu muhteşem bir golf sahası ve dev bir şelale. Şelalenin yukarısında akıntıya ters yüzen balıklar ve onları avlayan bir ayı da cabası...

Ayrıca projemiz temalı bir konut projesi olacağından sosyal alanlardaki ortak alanlar mutlaka bir şeylere benzetilecek: Babilin Asma Bahçeleri görünümlü bir çay bahçesi, TBMM görünümlü bir toplantı salonu, Aspendos çakması bir amfitiyatro, içinde köylü görünümlü bir kadının hamur açtığı şark köşesi görünümlü bir gözlemeci, Moulin Rouge görünümlü bir fırın, sert görünümlü bir kasap, deniz feneri görünümlü bir lokanta, Galata Kulesi görünümlü bir su deposu bu temalardan bazıları.

Otoparkta size ayrılan bölümdeki duvarda arabanızın plakası yazacak. Herkesin plakasını yazacağımıza göre demek ki otoparkta yeterli yer var. Çok saçma, ama çok hoş. Böylelikle siz, duvarda yazan numara ve harflerle arabanızın önünde ve arkasında yazan numara ve harflerin birbirini tuttuğu yere park etmiş olacaksınız. Bu sayede aidiyet duygunuz otoparktan başlayacak. Otoparktan direkt asansöre ulaştığınızı söylememiz gereksiz sanırım. Götünüzün üşümesini istemeyiz. Bunun dışında, her daireye bir adet kapalı depo tahsis edeceğiz. Deponun içine, manası olmamasına rağmen, konsept gereği bir adet çim biçme makinesi koyarak standartları yükseltiyoruz. Bu konsepte siz de eski kaykayınızı, üniversiteden kalan gitarınızı, zamanında bir heves aldığınız olta takımınızı ve sağlık hevesine kapılan bir arkadaşınızı almaması konusunda kesin bir dille uyardığınız yürüyüş bandınızı ekleyebilirsiniz.

Projemizde her binanın on altıncı katında planlanan "teras bahçe"lerle huzur bulacaksınız. Teras bahçe derken hemen heyecanlanmayın. Kenarlarına saksılar konulan bir tür balkondan bahsediyoruz. Yine de bu balkonun değerini iyi bilin, çünkü evinizde pencereler güvenlik nedeniyle sadece beş santim açılacak. O aralıktan burnunuzu çıkarıp hava alacaksınız. Sonuçta "güvenli bir yaşam bizim işimiz."

Güvenlik:

Sitemizde kameralı güvenlik sistemiyle birlikte, 24 saat görev yapan bir güvenlik birimi de olacak. Güvenlikte uzun boylu, yakışıklı, 25-26 yaşlarında Taner ile daha yaşlı ve babacan görünümlü İsmet abi, küçük bir cam kulübenin içinden sizi koruyacaklar. Arabayla siteye her girişinizde selam verip sizi onore ederken, kapıya gelen misafirlerinizi size bildirerek statünüze statü katacaklar. Keyifli günlerinizde kamera sistemine el sallayarak hoş görüntüler yaratabilir, Taner ve İsmet abiyi güldürebilirsiniz.

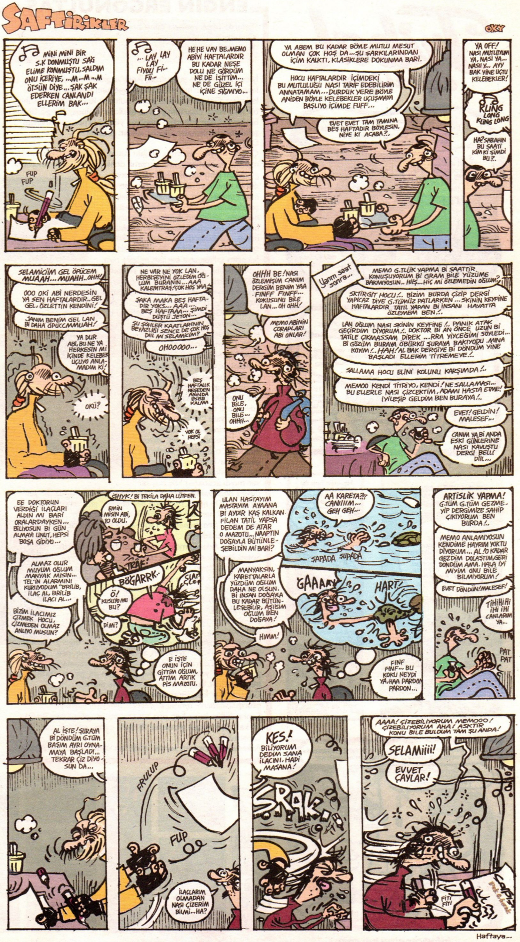
İç Dizayn:

Ankastre sayesinde estetiği mutfağa gömdük. Metalik gri görünce o küçük kafalarınızda "kaliteli" algısı oluştuğundan ver ettik metalik gri ankastreyi. Karı koca örnek daireyi gezerken mobilya dizaynına hasta olacaksınız, sonuçta mimara yaptırdık biz o daireyi. Napsanız sizinki böyle olmayacak, ama olduğu kadar idare edeceksiniz artık. "Alalım alalım!" diye heyecanlanan kadınların yanında içi pır pır etmesine rağmen "Dur bakalım!" diyerek vakurluğu elden bırakmayan adamları çok gördük biz. Acele etmenize gerek yok. Kapakları açıp boş dolaplara bakın, çekmeceleri çekip iterek rayların kalitesini kontrol edin, dev davlumbazı açıp kapatın, daha su bağlanmadı ama armatürü oynamayı da ihmal etmeyin, iyice bir dolaşın. Kafanızı kaldırdınız ya, asma tavan o, içine spot gömdük. Aydınlık geleceğiniz bizim garantimiz altında, hiç merak etmeyin.

Teknik Özellikler:

Size biraz da dış cepheden bahsetmek istiyoruz: "Isı yalıtımlı, fiber takviyeli beton prekast panel sistemi, kat lobileri cephesinde alüminyum giydirme cephe sistemi, balkonlarda lamine cam korkuluk." Çok anlamadınız di mi? Sorun yok, size şöyle açıklayalım: "Yemin ederiz dış cephe süper." Ayrıca projemiz, en son deprem yönetmeliğe uygun, zemin etütleri yapılmış, radye temel ve perde beton sistemle inşa edildi. Biliyorsunuz depremde radye temeli olanlar kurtulur, diğerleri ölür. Normal temeli göze alabilir misiniz? Deli misiniz?

İşte böyle yeni evler. Gördüğünüz gibi yalnızca bir ev almıyorsunuz. Biraz iddialı olacak ama bir yaşam alıyorsunuz. Bize parayı ödeyin, peşin ya da 120 ay, fark etmez. Acele edin! Son daireler... son beş daire... son dört... üç... bitti. Ha ha ha!

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Evlerde hapis kediler/ Yalnız nedir söyledikleri/
Okşarsınız/
Bir kenara çekilirler."

Behçet Necatigil

İyice serinlemeye yüztutmuş Antalya gecesi. Ağaçlar kıpraşıyor. (hışır hışır) Güz başlangıcının efsunlu gece kokuları. Gökte hızlı hızlı geçen bulutlar. Kenarından çok ince bir hilal kesip çıkartılmış biraz eksik bir dolunay. Bir görünüp bir kayboluyor. Havuzun suyunun yüzeyi ürperiyor. Kıvılcım şelaleleri, kahkahalar, alkışlar, ışıklar, gölgeler...

Düğündeyim.

Çok az kişiyi tanıyorum. Düğün rutini. Orkestra "bessame mucho"yu söylüyor. Tam karşıma denk düşen (sanki sinemaya gelmişim gibi) büyük ekranda dönüp duran resimler. *–nasıl tanışmışlar(gençler), nasıl evlenmişler, flört dönemleri, okul yılları, çocuklukları mocuklukları, bilmemneleri... herbişey... defalarca defalarca seyrediyorum, herbir resmi ezberleyinceye(ekran olsun bana)–* Az biraz da gökyüzüne baktıktan sonra, işte tam sıkılma ön belirtileri *(tek bacağım sallanmaya başladı, müziğe ritm tutuyor sanıyordum ama alakası yokmuş meğer, müzik durdu, hâlâ devam ediyor)* Birden onu görüyorum. *(yazar heryerde illa bişey görüyor!)* Piste doğru yürüyor. (orkestra gitti, davul ve zurna geldi. davul gümgümleri) Pist bomboş. Göbekli, ortayaşlı, gözlüklü bir amca. (tepesi açık, enseden iyice uzatılmış aşırı siyah saçlar) Pistin ortasına geldi. İçimde bir sıkıntı.

Hani biraz çakırkeyf olunca kendini piste atıp fena dağıtan yaşlılar olur ya. İşte ondan korkuyorum. Kendini rezil mi? Edecek? Başkası yerine/ adına rezil olma, utanma duygusu yani. "Vekaleten" Onun yerine yerin dibine girme.("fremdschamen" diyor Almanlar, o duyguya--bizde de olsa ya bir kelimesi, utangaç milletiz aslında, eski dilde var mıydı acaba?--) Hiç hoş bir duygu değil yalnız. Epey acı çekiyor insan. Karnımda bir yer sızlıyor. *("Oh neyse, rezil olan ben değilim" gizli sevinci de yok mu peki? O nerede? Niye yok? Dengelese ya öbür duyguyu –"fremdschamen"i yani–biraz olsun hafiflesin. Dayanılabilir kılsın)*

Herneyse. Adam(amca) gömleğinin kollarını kıvırdı. Sonra başladı döne döne, sıçraya sıçraya, hoplaya hoplaya bir oyun oynamaya. Aa! Çok çok acaip, çok etkileyici. Olacak şey değil. Ağzım açık kaldı. ("ha demeden hayran olur") Olağanüstü bir ritm duygusu. O ölçülülük, o hakimiyet, o aheng. O zerafet. Bir estetik harikası. Çok şaşırtıcı. Büyüleyici. Amca Nureyev'le, Baryshnikov'la falan karşılıklı dans etse zerre sakil durmaz. Gerçekten. O ayar.*(Nurayev, nur içinde yatsın, ama yaşıyor diğeri)* Başkaları da kalktı ardından, ama nerde? Onun ince nüanslarının, duraklarının, falanının filanının yanına yaklaşanı yok. Yok! Bir yöresel oyunmuş bu. Oyun da ayrıca bizatihi büyüleyiciydi. Burdur/Antalya yöresine aitmiş.

Güzel şeyler kısa sürer. Amca bir iki döndü hemen yerine oturdu.*(saatlerce oynasa seyredebilirdim, aynı hayranlıkla)* Sonra düğün boyu hep ona baktım, oturduğu masaya. Ayağa mı kalkıyor? Aman gitmesin! Bi daha oynar mı? Yok, olmadı. Oynamadı.

Arkadaşıma sordum sonra, "nedir bu oyun böyle?" Yüzünde tuhaf, utangaç bir gülümseme belirdi. Meğer, kızışmış tekelerin hareketlerini(dişiye yaptığı kurlar) taklit ederlermiş o oyunda. Esası o. Bir yörük oyunu. "Teke Zortlatması"ymış adı. Demek sihir'i oradan geliyor. Büyüleyiciliği, çarpıcılığı, coşkusunun şiddeti; Aşk'tan. Tabiatın en şiddetli tutkusu. Hayatta kalma, birleşme, üreme. Yaşama sevincinin coşkusu. O yüzden bu kadar sarhoş edici, delirtici. Türün devamı. Dünyanın en tatlı, en sevimli, en iç hoplatan şeyleri; geleceğin keçi yavruları; geleceğin bebekleri dünyaya gelebilmek için ittiriyorlar, kışkırtıyorlar, heyecanlandırıyorlar babalarını, annelerini. O sarhoş edici güzellik, o sır, buradan.

Sonra dönünce evde baktım videolara falan.(youtube) Yok. Hiç kimse o oyunu o amca kadar güzel oynayamıyor. Olmuyor. Onunki bir başkaydı. Çok şaşırdım. Önyargılarımdan utandım. Kendin için utanmak, kendi adına, (hesabına) rezil olmak, bak güzel işte o.

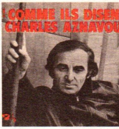
"SES ETME"

Laptopun ekranında Athena'nın son şarkısının klibi. "Ses Etme" Bir buçuk milyon kişi izlemiş. (youtube) Çıkalı kaç gün oldu? Hayret! Klüplerde kadın kılığında gösteri yapan travestilerin yaşadıkları, gördükleri şiddet falan anlatılıyor klipte. Aklıma aynı meseleyi anlatan ilk şarkı geliyor. "Comme İls Disent" Olağanüstüdür. 1972 yapımı. Ermeni asıllı Fransız şarkıcı Charles Aznavur söylüyor.(gelmiş geçmiş en büyük seslerden) Son derece hüzünlü, iç burkan bir şarkı. O da yine klüplerde aynı mesleği icra eden bir travestinin ağzından anlatıyor. Yok, dövülmüyor bu. Alaylar, aşşağılanmalar, hayal kırıklıkları, yalnızlıklar... Azınlık meseleleri işte.

(bu arda transfobikler için bir bilgi: istiridyeler yaşamları boyunca birkaç defa cinsiyet değiştiriyorlarmış–ihbar etmiş gibi oldum ama onları dövmek zor, çok derindeler–)

BİR FİLM

Hayatınızda görüp görebileceğiniz en güzel sonbahar manzaraları. Bir Hitchcock filmi. Üstad aynı zamanda ressamdı. O yüzden öyle, o müthiş etkileyici, aklımızı alan, hipnotize eden o siyah beyaz resimler. Yok, renkli bu. "The Troble With Harry" adı.(1955) "Harry'nin derdi" diye oynamış zamanında. O nar kırmızılı, allı yeşilli sonbahar yaprakları, o rengarenk dağlar bayırlar. Muhteşem. Gerçek renkler, henüz düzeltme, oynama, boyama, hile hurda yok. Neyse o. ("Technicolor") Yalnız, gerilim bekleyen hayal kırıklığına uğrayabilir söyleyeyim bak. Onlar dağlara, ağaçlara mağaralara biraz bakıp geçebilir filmi. Sonra şey olmasın. Ölü mölü var, var ama, ölü ölülüğünü, Hitchcock Hitchcock'luğunu yapmıyor. Başka türlü. Komedi gibi bişey. Onun dışında Shirley MacLaine'nin olağanüstü güzelliği. İlk filmiymiş. Hitchcock keşfetmiş meğer onu.

EN SON

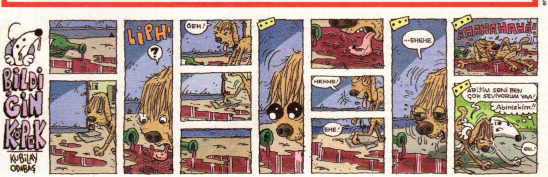
Yaşlı adamın cenazesinde gülüşen o küçük çocuklar.

Bir de okulda ciddi, hamasi şiiri okurken gülme krizine giren o küçük kız.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

"Ha demeden hayran olur" Yunus Emre "Hak bir gönül verdi bana/ Ha demeden hayran olur"

engin.ergonultas@gmail.com

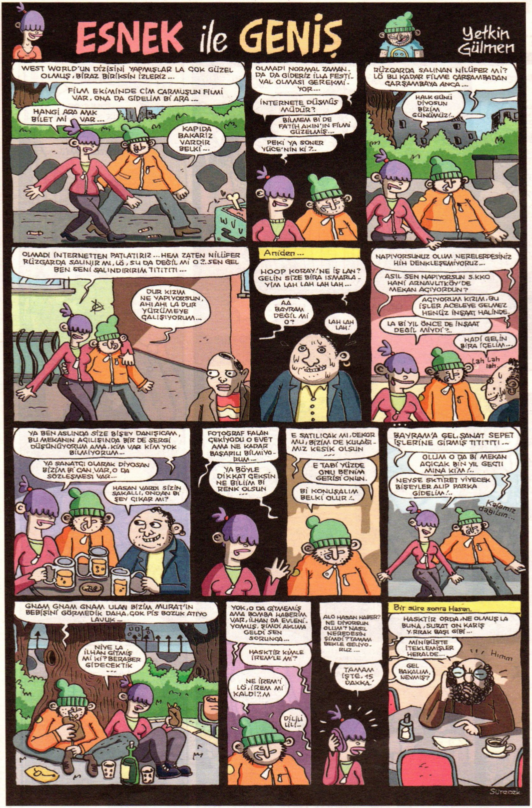
cihan ceylan

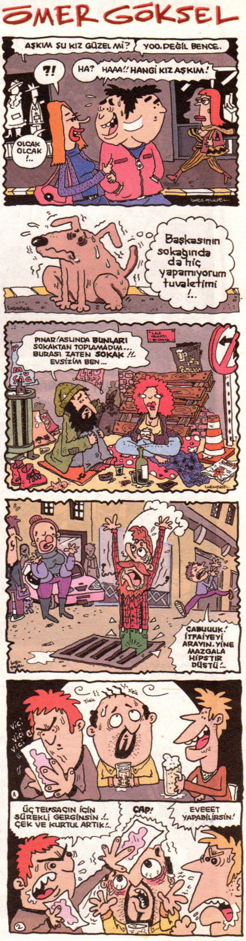
BANA EN GÜZEL HEDİYEYİ VERDİNİZ ÇOCUKLAR...

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

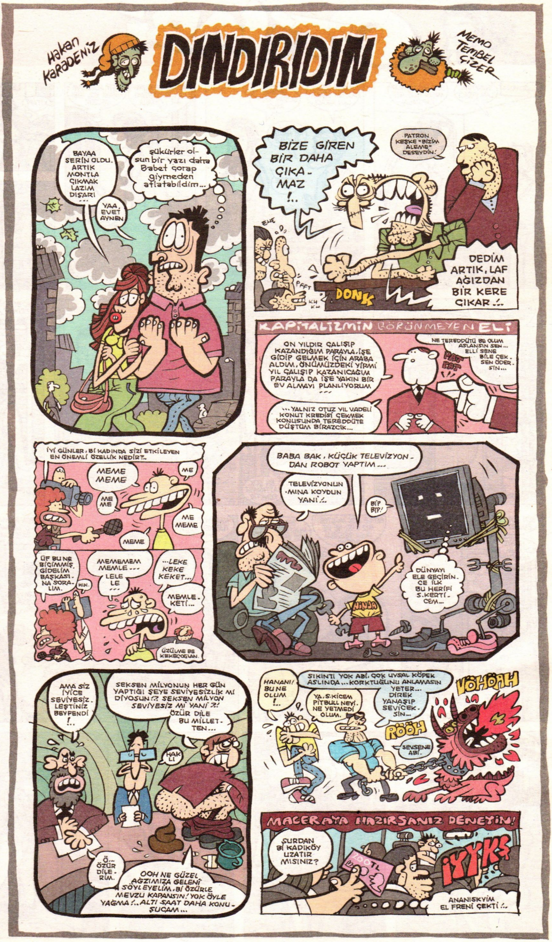
Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 13 Ekim 2016 | Sayı: 476

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

sayı 10
HORTLAK
TÜBİTAK
HORTLAK EKİM SAYISI
ÇIKTI!..
HORTLAK dergisinin EKİM sayısı o kadar GÜZEL ki, o kadar olur yani. Çizgi Roman istidar olur yani. Çizgi Roman, yok istemem yene çizgi Roman, yok istemem diyene çeşitli komiklikler şakalar, türlü türlü şaklabanlıklar...
Bayilerde,
Marketlerde,
Kitapçılarda,
VE UYKUSUZDUKKAN.COM.TR' de
UYKUSUZ dükkan

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
MEMO TEMBEL ÇİZER
BAYAA SERİN OLDU. ARTIK MONTLA ÇIKMAK LAZIM DIŞARI...
YAA, EVET AYNEN.
şükürler olsun bir yazı daha 8abet çorap giymeden atlatabildim...
BİZE GİREN BİR DAHA ÇIKAMAZ !..
PATRON KEŞKE "BİZİM ALEME" DESEYDİN.
DONK
DEDİM ARTIK, LAF AĞIZDAN BİR KERE ÇIKAR !..
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
ON YILDIR ÇALIŞIP KAZANDIĞIM PARAYLA İŞE GİDİP GELMEK İÇİN ARABA ALDIM. ÖNÜMÜZDEKİ YİRMİ YIL ÇALIŞIP KAZANACAĞIM PARAYLA DA İŞE YAKIN BİR EV ALMAYI PLANLIYORUM
...YALNIZ OTUZ YIL VADELİ KONUT KREDİSİ ÇEKMEK KONUSUNDA TEREDDÜTE DÜŞTÜM BİRAZCIK...
NE TEREDDÜTÜ BE OLUM ASLANSIN SEN... ELLİ SENE BİLE ÇEK. SEN ÖDERSİN...
İYİ GÜNLER. Bİ KADINDA SİZİ ETKİLEYEN EN ÖNEMLİ ÖZELLİK NEDİR?..
MEME MEME
ME
ME ME
ME MEME
MEME
ÜF BU NE BİÇİMMİŞ. GİDELİM BAŞKASINA SORALIM.
MEMEMEM MEMLE... LELE LE...
...LEKE KEKE KEKET...
MEMLEKETİ...
ÜZÜLME BE KEKEÇOĞLAN.
BABA BAK, KÜÇÜK TELEVİZYONDAN ROBOT YAPTIM...
TELEVİZYONUN MINA KOYDUN YANİ !..
BİP, BİP.
DÜNYAYI ELE GEÇİRİNCE İLK BU HERİFİ S.KERTİCEM...
AMA SİZ İYİCE SEVİYESİZLEŞTİNİZ BEYFENDİ !..
SEKSEN MİLYONUN HER GÜN YAPTIĞI ŞEYE SEVİYESİZLİK MI DİYOSUN?! SEKSEN MİLYON SEVİYESİZ Mİ YANİ ?! ÖZÜR DİLE BU MİLLETTEN...
HAKLI
Ö... ÖZÜR DİLERİM.
OOH NE GÜZEL AĞZIMIZA GELENİ SÖYLEYELİM. Bİ ÖZÜRLE MEVZU KAPANSIN! YOK ÖYLE YAĞMA!.. ALTI SAAT DAHA KONUŞUCAM...
HANANİ! BU NE OLUM !..
SIKINTI YOK ABİ, ÇOK UYSAL KÖPEK ASLINDA... KORKTUĞUNU ANLAMASIN YETER... DİREK YANAŞIP SEVİCEKSİN...
YA S.KİCEM PİTBULL NEYİ. NE YETMEDİ OLUM.
VÖHÖAH
RÖÖH
SEVSENE ABİ.
MACERAYA HAZIRSANIZ DENEYİN!
ŞURDAN Bİ KADIKÖY UZATIR MISINIZ?
İYYKS
ANANISKYIM EL FRENİ ÇEKTİ !..

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

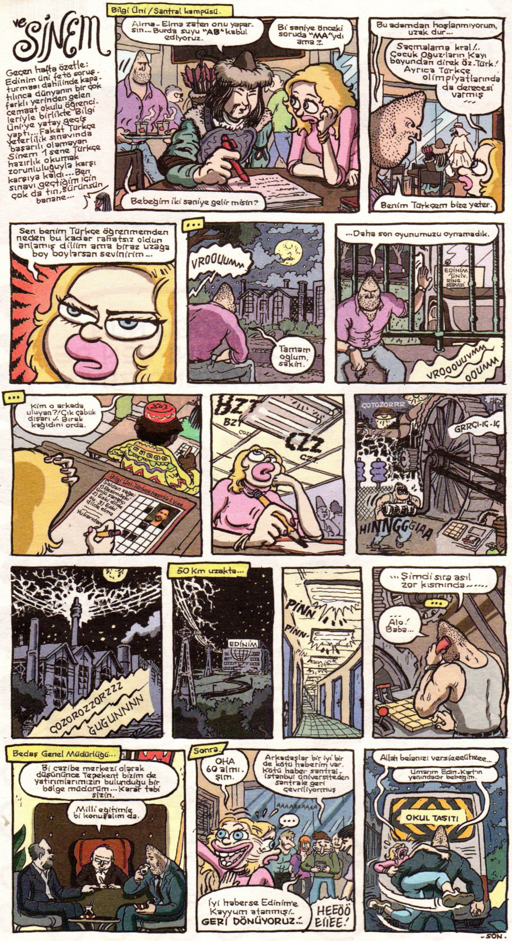

20 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2016/43 No: 477
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,50 TL.

UYKUSUZ

Rusya ve ABD, Ortadoğu'nun sınırlarını yeniden çiziyor.

Vatandaşa Sorduk: TRUMP

Bağbol KALINHASAN (36):

Amerikan başkanı Klintın, zamanında beyaz sarayın oral ofisinde karıların ağzına verince, hanımı Hilari'nin çok gücüne gitti... Zaten üstakıl da çok sinirleniyo.. Çağırıyolar Klintın'ı "Oldu olacak sitseydin karıyı" diye azarlıyorlar... Bu "Efenim" diyor "Sözleşmemiz öyleydi, boğaz tokluğuna çalışıyordu" diyo falan filan... Hilari o sırada aldatılmış bi kadının incinmişliğini, burukluğunu yaşıyor.. Ama yarım bi burukluk.. Çünkü tam aldatmamış Klintın, ağzına kadar aldatmış, dibi boş... Ve Hilari, bardağın dolu kısmını değil de boş kısmını görmeye karar veriyor.. Kocasıyla barışıyoor... Ama sonra Trump'ın aday olduğunu duyunca, "Bu herif beyaz sarayı keraneye çevirir" diye bir vatandaşlık bilinciyle göreve talip oluyor... Trump hırslı bi insan, beyaz saray'a turistik gezilerinde ziyaretçi tuvaletinde iki-üç kez kaçamak 31 çekmişliği var sadece... Daha fazlasını arzuluyor... Ama Hilari'nin öyle bi arzusu yok.. Çünkü yaşamış bunları... Klintın, hak geçmesin diye ofiste hilarinin de ağzına vermiş... Bu türden tarz seksler insanı olgunlaştırır, kemale erdirir, kamile deydirir.. Bunun üzerine Trump Klintının kapısına dayanıyor.. "Ofise gidelim, bana da el ver usta" diyor... Yaşı bir hayli ilerlemiş Klintın, titreyen ihtiyar elleriyle, zorlukla çözdüğü düğmelerin arasından, sünnetsiz, ölgün başı gösterip "Bu çükle mi? Ben artık o işleriçin yaşlıyım" diyor.. Ağlıyor Kliton... İşte o zaman Trump ne büyük bir hata yaptığını anlıyor... Konuyu değiştirmek için "Ben Lindsey Lohan'ı sktm" diyor.. Ve bu konuşma güvenlik kamerasına takılınca basına sızıyor...

Evet, İşte Trump olayının perde arkasındaki gerçek budur.. Trump'in idda ettiği tarihlerde Linsey Lohan Türkiye'deydi... Biz şahitiz, karı mazbut bi hayat yaşıyor... Ama parmağı filan koptu, mundar ettik manitayı burda.. Mazbutluk yaramadı... Kimisine yaramaz... Yani parmağını da verin geri, memleketine yollayın olm bunu.. Talibi var..

RTE: "Bir adam gibi ölmek var, bir de madam gibi..."

Devlet Bahçeli'nin RTE'ye desteği sürüyor...

Kadıköy Anadolu Lisesi öğrencileri, okullarının "proje okul" kapsamına alınmasını protesto edince, okul polis tarafından kuşatıldı.

ABD, petrol için Irak ve peşmerge güçleriyle Musul'da...

İstanbul kuzey ormanları imara açılıyor.

Devlet Bahçeli'nin desteğini alan RTE, başkanlık sistemini 2017 nisan ayında referanduma sokmayı planlıyor.

N.Ş.A NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında elbette cinsiyetçi, ırkçı bir takım kalıpların tarih içinde dile yerleşmesi olağandır. Ama yine **normal şartlar altında** biz kendi aramızda "çıfıt çarşısı" "adam gibi" gibi ırkçı kalıpları ötesini düşünmeden rahatça kullanırken toplum önünde konuşan televizyoncuların, siyasetçilerin söylediklerine dikkat etmesi, ağızlarından çıkanı kulaklarının, daha çıkmadan duyması gerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** siyasetçilerin bırakın bu ırkçı ya da cinsiyetçi kalıpları kullanmayı, dilimize yepyeni ırkçılıklar, yepyeni cinsiyetçilikler eklediklerini görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'nin** yeni siyasetçilerinin tek katkısı aynı anda hem cinsiyetçi hem azınlık düşmanı kalıplar icad edip kullanmaktan ibarettir.

Normal şartlar altında korkunç bir depremin ardından tarihinin en büyük ekonomik krizlerinden birini geçirererek ekonomisinin daha da kötüye gitmesi imkansız bir hâle gelen ülkenin ekonomisi, elbette daha iyiye gidecektir. Bir tek lastik top yoktur ki dibe vurduktan sonra yukarı sıçramasın ve bir tek lastik top yoktur ki bu sıçrayışın ardından tekrar inişe geçmesin. Ama görünen o ki **Yeni Türkiye** ekonomisindeki gelişmeleri tıpkı doğa olaylarını tanrılara bağlayarak yorumlamaya çalışan tarih öncesi insanlar gibi konuyla ilgisi olmayan meselelere bağlayan, işine gelince kendine işine gelmeyince adeta Olimpos dağının tepesinde tepişen tanrılara bağlayan bir ülke hâline gelmiştir. Hâlbuki Erkin Koray'ın da söylediği gibi "Her gidende bir dönüş, her yanışta bir sönüş," vardır.

Normal şartlar altında en azından Roma'lıların adalet mottosu yaptığı günden bu yana "Adalet mülkün, yani yönetimin temelidir. Ama cebinde parası olan herkes işlediği cinayetlerden sonra elini kolunu sallaya sallaya mahkeme salonundan ayrıldığına göre **Yeni Türkiye'de** mülkiyet adaletsizliğin temeli hâline gelimiş, ya da en azından dünyada nadir görülen örneklerden biri olarak, mülkiyetin adaletsizliğin temeli olduğu gerçeği gizlemek yerine hiç utanmadan halkın suratına suratına vurulur olmuştur.

Normal şartlar altında bir partinin seçmenlerine küfretmek en hafifinden terbiyesizlik, aleniyet kazandığı takdirde de suçtur. Dilerseniz bun suç olup olmadığını "AKP'ye oy veren herkes" diye başlayan bir cümle kurup arkasına istediğiniz herhangi bir hakareti getirerek görebilirsiniz. Ama **Yeni Türkiye'de** bir muhalefet partisinin seçmenlerine korkak ve alçak diyerek hakaret eden bir siyasetçinin bırakın ceza almayı, partisi tarafından bile uyarılmadığını görebilirsiniz. Eğer bir ülkedeki her tüm vatandaşlar; aynı mahkemenin, aynı hakaret AKP seçmenlerine edilse, aynı kararı kesinlikle ve kesinlikle veremeyeceğini adı gibi biliyorsa; tek bir vatandaş bile çıkıp ***"Canım adam "Tüm AKP seçmenleri alçaktır," dese de takipsizlik kararı alırdı,"*** diyemiyorsa o ülkede artık adaletin a'sını ve hukuk'un h'sini sadece ah çekerken kullanabilirsiniz.

@baris_uygur

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

KANLI DÜĞÜN

Birazdan hep birlikte konuk olacağımız düğün için takım elbise giyeceğim. Kravatımı bağlarken doğru uzunluğu tutturmak için çabalayacak, gömleğin bel kısmını ayarlamak için minik müdahalelerde bulunacak, ayakkabımı giyerken kerata kullanacak ve istenmeyen temaslarla karşılaştığımda eser miktarda paça fiskeleyeceğim. Hareketlerimde bir anormalleşme, kendimi beğendiğime dair garip kıpırtılar, yüzümde ciddiyeti arayan, ama ancak taklidini yapabilen zavallı bir olgunluk peyda olacak. Bu hâllenmelere "takım elbise gururu" adını verebiliriz. Takım elbise gururu, normalde takım giymeyi küçümseyip sadece özel günlerde mecburen giyenlerin yaşadığı gizli bir coğrafyadır. Bu gurur, araçtan inip düğünün yapıldığı salona girinceye kadarki sürede en şanlı dönemini yaşar, ama ne yazık ki düğünün yapıldığı mekâna girer girmez, yüzlerce takım arkadaşının arasında kaybolur gider.

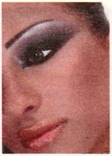
Düğün mekânına vardığımda sanki her an izleniyormuşum gibi bir his yaşıyorum. Beni tanıyan ilk kişi daha görür görmez "Oooo!" diyor. (Oooo: Kendinin de çok şık olduğuna inananların diğer şıkları övmek için çıkardığı ses.) "Oooo!" diye karşılık veriyorum kendisine. Samimiyetsiz bir iki cümle kurup birbirimizden kurtuluyoruz. Az ilerde telefonda hararetle konuşan arkadaşım Barış'ı (damadın kardeşini) görüyorum. Yanına gidince, "bi dakka" anlamında parmağını kaldırıp beni beklemeye alıyor. Barış'ın yüzünde halletmesi gereken bir dünya işi olan insanlara özgü (şaka kaldırmayan) bir ifade var. Telefonu kapatır kapatmaz, "Gel abi gel," deyip hızlıca yürümeye başlıyor. Koridorlardan geçip bir öbek kaygılı insanın yanına varıyoruz. Burası, gelin ve damadın düğünü bekledikleri odanın önü. Sorunun ne olduğunu anlamıyorum, ama özellikle kadınların yüz ifadesinden büyük bir felaketin eşiğinde olduğumuzu tahmin edebiliyorum. Şu dünyada, "ağır makyajlı kadın telaşı" odaklanması en zor oluşumlardan biridir. Allık, ruj, rimel ve göz farını yiyen mimikler, en basit konuyu bile sanki az sonra dünyaya bir meteor çarpacakmış seviyesine yükseltebilir. Özellikle yeşil göz kapaklı bir kadın ortalığı sürekli velveleye veriyor. Gelin ve damadın odasından çıkan mor göz kapaklı bir diğeri, "Yok, olmuyor!" haberiyle kitlede dalgalanmaya yol açıyor. Barış'ın kulağına eğilip "Abi nolmuş?" diye soruyorum. Barış, kulağıma eğilip felaketin boyutlarını açıklıyor: "Gelinliğin fermuarı bozulmuş." Sorun, kafamda iyice büyüyen felaket boşluğunu dolduramayacak kadar basit çıkınca hayal kırıklığına uğruyorum. Çünkü telaşın boyutlarına bakılırsa, içerden, "Gelin öldü, kardeşini hazırlıyoruz, ama direniyor" şiddetinde bir haber bekliyor insan. Yeşil Göz Kapaklı, "Ay şimdi deliricem, kız mahvoldu içerde," diyor. İçerden öfkeli gelin sesleri geliyor. Kapalı kapıya rağmen, "Ben bu halde çıkmam!" haykırışı net bir biçimde duyuluyor. Sesin tonu gerçekten korkutucu. Aklıma ağzını yuvarlata yuvarlata, "Her şey mükemmel olmalı, hiç bir şeyin aksamasını istemiyorum," diye diye sonunda erkeğini Gwyneth Paltrow'a kaptıran histerik gelinler geliyor. Endişeli bekleyişimiz damadın dışarı çıkmasıyla meraka dönüşüyor.

Damadın tavrı çok net. "O kadar para verdik şerefsizlere, şu hale bak!" diyerek düğün öncesi gerginliğine katkıda bulunuyor. Ortam o kadar gergin ki, büyük sıkıntıların içine güneş gibi doğan bir kahraman olmayı çok istiyorum. Ne yazık ki konumum, "Şu fermuara hele bir de ben bakayım!" deyip içeri dalacak seviyede değil. Yine de zor zamanların beklenmedik kurtarıcısı olmaya kararlıyım. Telaşın ortasına, "Fermuara sabun sürmeyi denediniz mi?" diye bir soru atıyorum. Amacım, "O çocuk olmasa mahvolmuştuk" seviyesine ulaşmak. Fakat Mor Kapak, "Denendi canım, o da denendi," diyerek beni anında püskürtüyor. Ses tonunda, "Bu da kim? Ne işi var burada?" şiddetinde bir sertlik var. Beni, "Hadi bakayım kalabalık etme!" der gibi süzüp içeri giriyor. Düğün günleri edindiğimiz bir gecelik sıfatlar vardır. Ben, "damadın kardeşinin arkadaşı"yım. Sağımda, "gelinin bir arkadaşının ablası" ve solumda belki de bu gecenin en zavallı sıfatına sahip "gelinin aynı zamanda en yakın arkadaşı da olan kuzeninin kocası" var. "Gitcekse o gitsin," diyorum içimden...

Endişeli bekleyişimiz sürüyor. Yeşil ve Mor Kapaklı, endişeyle içeri girip çıkarak fedakârlık konusunda adeta birbirleriyle yarışıyor. Yeşil Kapaklı, gösterdiği performansla düğün sonrası verilen "Sen Olmasan Napardık Bilmiyorum" isimli madalyayı almaya çok yakın. Mor Kapaklı ise bütün çabasına rağmen Yeşil Kapak'ın gerisinde kalıyor ve sanırım "Sen de Çok Sağol Canım Benim" mansiyonuyla yetinecek. Damat, kardeşi Barış'a "Sema'nın halasıgil geldi mi?" diye soruyor. "Bilmiyorum ki..." cevabını alınca, "Nası bilmiyorsun, sen ilgilenecektin ya oğlum!" diye öfkelenerek elindeki telefonun tuşlarına basıyor. Bu adamın gelinin akrabalarıyla ilgilenmesi, kendi öz annesinde gözle görülür dalgalanmalara yol açıyor ("Şuna bak daha ilk günden verdi dizginleri"). Bu gayet normal. Çünkü normal bir anne gelinle tepkimeye girince ortaya başka bir canlı çıkar. Yanlış anlamayın, kaynana parodisi yapmıyorum, gerçek bir kimyasal tepkimeden bahsediyorum: Gelinle temas eden normal bir annenin beynindeki oksijen, reaksiyona girerek karbon monoksit açığa çıkarır. Bu havayı uzun süre soluyanlar zehirlenir. Damat, sanki biraz önce Barış'a öfkelenmemiş gibi, nazik bir ses tonuyla gelinin halasıyla konuşmaya başlayınca ("Şevval halacığım nerdesiniz şu an?") hava solunamayacak kadar ağırlaşıyor. Nazik damat, telefonu kapatır kapatmaz Barış'a dönüp yeniden sertleşiyor: "Varmak üzerelermiş, hemen git karşıla!"

Barış, verilen görevi yerine getirmek üzere koşmaya başlıyor. Burada daha fazla kalmanın anlamı yok, içerde artık öfkeden ağlamak üzere olan sırtı açık gelini fedakâr arkadaşlarına emanet edip ben de koşmaya başlıyorum. Görevimiz, taaa Ankaralardan gelen Şevval halayı otel kapısının önünde karşılayıp düğün salonunun en stratejik masasına yerleştirmek ve böylelikle bütün gece oturduğu yerden hiç kalkmadan bir baykuş gibi etrafı süzmesini sağlamak. Barış çok hızlı, koşumuz bitmek bilmiyor. Bir an, Şevval isimli bir hala uğruna koşuyor olmamıza yabancılaşıyorum. Barış'a "Napıyorsun Barış! Abinin karısının halası için koştuğunun farkında mısın abi?" diye sorsam ne cevap verir acaba? Peki ya ben kimin için koşuyorum: "Arkadaşımın abisinin karısının halası" için... İnsan biraz durup düşünse öfkeden ağlar.

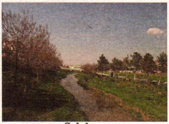
Gelin ve damat salona giriyor. Anladığım kadarıyla fermuar bir şekilde halledilmiş ama sorunlar büyümüş. Gelin'in yüzündeki "kayınvalide daha ilk günden lafı soktu" ifadesine karşılık, damat, "annemi bilmiyor musun sen hayatım, takma kafana" ifadesini korumaya çalışıyor. Yeşil ve mor kapaklılar, bütün sorunlarla boğuşan gizli kahramanlara has bir mağrurlukla gelin ve damadın arkasından giriş yapıyorlar. Ben, gelin ve damattan çok bu fedakâr insanları alkışlıyorum.

Biraz önce pastayı yedik. Gerginlik devam ediyor. Yeşil ve mor göz kapaklılar hâlâ yarış halindeler. Gelinin ve damadın annesi aynı masada oturmalarına rağmen birbirleriyle konuşmuyor. Barış, damadın "buraya bak" anlamındaki el hareketleriyle sürekli koşup duruyor. Yanımdan geçtiği bir sıra kolundan tutup "Abi otur dinlen biraz," diyerek zorla yanıma oturtuyorum. Boncuk boncuk terlemiş. "Oğlum herkeste bi tafra, s.k.cem ya!" deyip önüne koyduğum rakıyı dikiyor. Tam bu sırada, damat "gel buraya" anlamındaki el hareketiyle belki onuncu defa Barış'ı yanına çağırıyor. Ok gibi fırlamaya çalışan arkadaşımın kolundan tutuyorum. "Napıyosun?" der gibi suratıma bakınca, diğer elimle masadaki bıçağı önüne sürüyorum. "Al bunu," diyorum. "Ne diyorsun abi sen?" diyor. "Al!" diye ısrar ediyorum. "Al düğünü kana bula."

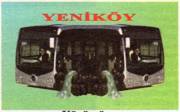
O SIRADA
ERMAN ÇAĞLAR

Kadıköy'ün dağlarında kavga kurulmuş / Yiğit hanımlar tüfek davlumbaz kuşanmış hey / Sıfırdan köy kuracak kadar insan metrobüse doluşmuş / Yiğit hanıma yer vermeyenin vay haline vay.

Bu çok güzel bir türkü, gür sesli birisi bağırarak söylerse insanda duygular uyandıran, keşke eskisi gibi savaşlar olsa da birbirimize kılıçla saldırsak dedirten bir türkü. Bu güzel türkünün arkasına doğduğunuz ilçenin fotoğraflarını koyup slide şov hazırlayabilir, bu hazırladığınız slide şovu internette video olarak ilçenizin facebook sayfasına koyabilir ve videonun altına yüzlerce "çok güzel olmuş, elinize sağlık" yorumu alabilirsiniz. Slide şovu hazırlarken ilçenizin yakınlarından akan bir derenin fotoğraflarını kullanabilirsiniz, bok rengi ve cılız akan derenin hafif debi yaptığı yerleri "mesire sahası, şelale bölgesi" diye lanse edebilirsiniz. Çünkü dere demek doğa demektir, piknik demektir. Derenin taşlar üzerinden dökülerek akması şelale demektir. Bunun aksini iddia eden olursa ona "burası sadece düzeyli ve saygılı paylaşımların yapıldığı bir facebook sayfasıdır, küfürlü mesaj ve tartışma yasaktır" diye şiddetle karşı çıkın ve onu ilçenizin ya da köyünüzün facebook grubundan sonsuza kadar banlayin, yani sürgün edin. Yersiz yurtsuz bir zavallı gibi dolaşsın facebook'un içinde, internetin çöllerinde bir damla suya hasret kavrulsun, ölsün gitsin. Ben de dünyanın hükümdarı olsam, ilk önce küfürlü mesaj ve tartışmayı yasaklarım, bu kurallara uymayanları gruptan atarım, çöllere sürerim. Düzeyli paylaşımda bulunmayacak olan s.ktirsin gitsin çok afedersiniz. Bu dünya hepimizin.

Şelale.

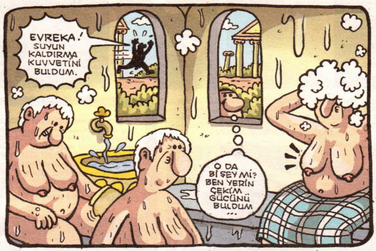
İnanılmaz gerçekler var dünyada. Her biri kendisine sıcak ve sevgi dolu bir yuva arayan kedi yavruları gibi sokaklarda başı boş dolaşıyor. Bazen birinin haline üzülüyorsun, evine alıyorsun, derdi de neşesi de senin oluyor. Bazı gerçekler var, kötü huylu kedi gibi, bir kere beyninin içine girdi mi bilincin bütün mobilyalarının .mına koyuyor, halıya sıçıyor, başka bir düşünceye yer bırakmıyor, insana dert oluyor. Bakamayacaksanız almamanız daha iyi olur. Bakamayacağım, uğraşamayacağım bir gerçek metrobüste yakaladı beni, kucağıma tırmandı, çeşit çeşit oyunlar etti, en sonunda beynime girip çok hafif çıldırmama sebep oldu. Bu metrobüste sıfırdan köy kuracak kadar insan var. Berbat bir köy kurabiliriz hep birlikte. Bizi yakınlarından çirkin bir dere akan bir yerlere bırakın. Adını Yeniköy koyabiliriz. Çünkü teknik olarak doğru olur ve uğraşmamış oluruz. Belki böylesi daha iyi. Bir anda bitsin bu otobüsler, metrobüsler, oradan oraya koşturmalar, yerleşik düzene geçelim, köy olalım. Ben sanırım yoruldum. Kendimize yol kenarında, bahçeli, dikdörtgen evler kuralım, çatısına iki adet uydu anten yerleştirelim ve bitsin bu iş. Bu metrobüste bilgisayardan anlayan bir çok insan var, hobi olarak cv sine fotoğrafçılık yazan bir çok insan var. Ajanslarda sosyal medya uzmanı olarak çalışan insanlar bile var. Köyümüzün sitesini en güzel şekilde yaparız. Diğer köylerin internet siteleri arasında şimal yıldızı gibi parıldar, öne çıkar sitemiz. Fotoğrafçılar köyün yakınlarından geçen derenin fotoğraflarını çekerler, sosyal medya uzmanları içeriğimizi öne çıkartırlar, web tasarımcılar siteye kullanıcı dostu bir arayüz tasarlarlar, çok güzel bir sitemiz olur. El ele verirsek hayatta kalırız. Belki komşu köylerle, sitemiz çok iyi olduğu için kıskançlık sebebiyle düşmanlıklar oluşur. Belki birbirimize tarlada tüfekle rastgele ateş açarız. Köylük yerin insana yaşatabileceği bütün hazları tadarız. Belki de en iyisi öyledir. Belki köyümüzün sitesindeki logosunu metrobüs yaparız. Metrobüs ve şelale.

Köyümüz.

groagh@gmail.com

İltem Dilek

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Muğla'dan selamlar. Bu arada ne sevdim be Muğla'yı. Resmen ruhum Egeli. Arabayla **geziyom** öyle. Aslında tam da gezmiyorum. Marmaris Selimiye'de bir işim var. Yolu böle böle gidiyorum. İlk gün İstanbul'dan İzmir'e kadar gelebildim. Ben en fazla bu kadar yol yapabiliyorum günde. Bu arada bisiklet de yanımda tabii. Bisikletsiz olmaz. Aslında arabayla yola çıkıp bol bol bisiklet kullanıyorum. Ben de bir sinsiyim. Ne diyordum, resmen konuya giremedim yine. Manisa çıkışında İzmir'e doğru giderken ilginç bir hadise yaşandı. Manisa çıkışında İzmir yolunu bilmeme rağmen, tabelalardan bir tabela, İzmir'e sağdan doğru yol verdi. Bir an şaşırdım, ne yapacağımı bilemedim. Dedim sorayım madem. Kafamı camdan çıkardım, yan araçtaki gencoya sordum. Yanında manitası da vardı. Dedim ki "bu yol İmzir'e giden yol değil mi, hani şu dağı aştığımız, kafam karıştı da bir an" dedim. Genco, "evet evet, bu yol dümdüz İzmir'e gidiyor" dedi. "Hani şu dağı aştığımız" diye yineledim. Genconun yanındaki kız da "dümdüz" dedi. Teşekkür ettim, herhalde dedim İzmir'e dümdüz bir yoldan gideceğim ben şimdi. Başladım gitmeye, önce dev heykeli gördüm, sonra da dağı aşmaya başladım. E o yol işte. Dağlı yol. O an fark ettim ki, genco ve sevgilisi, hayatları boyunca İzmir'e hep arabayla gidip gelmişler, orada bir dağ olduğunun bile farkında değiller. Dağ orası, ben biliyorum. Bisikletle de gittim zamanında İzmir'e. Hem de birkaç kez. Hem de nasıl bir dağ. Pedal basan bilir. Resmen vay be dedim. Zorluk bilmemek böyle bir şey demek ki işte dedim. Zorluğunu bilmediği için orayı düz yol zannediyorlar. Kendimce çıkarım yaptım dede gibi öyle. İzmir'e doğru yola devam ettim öyle.

æ Beslediğimiz sokak kedileri var evimizin önünde Koşuyolu'nda. Bayağı bildiğin yol kesiyorlar. Mama istiyorlar. Çok da alıştırmak da istemiyorum. Bize bağımlı olsunlar istemiyorum. Arada, kararında mama vermeler bunlar. Hepsi çok tatlı ama içlerinden biri kesinlikle çok özel bir kedi. İsim bile koyduk, "Kırçıl". Zaman zaman eve bile almayı düşünüyorum ama işte kontenjan dolu. Zaten galiba sokakta mutlu kendisi. Bir misyonu, bir sorumluluğu var gibi Kırçıl'ın. Hatta öyle galiba. Geçen akşam bakkala gittim. Hop kesti önümü. Bakkala kadar peşimden geldi. Bakkala girdim. Kapının önünde beklemeye başladı. Dedim galiba Kırçıl çok acıkmış. Konserve balık aldım Kırçıl için. Kendime de çikolata aldım. Çıktım dışarıya, Kırçıl peşimde. Temiz bir yere döktüm balığı. Kırçıl balığa atlayacak diye beklerken duradurdu öyle balığın önünde. Ben ne olduğunu anlamaya çalışırken Kırçıl arkadaşlarını çağırdı. Arkadaşları hop çıkageldiler iki kedi olarak. Kırçıl başlarında beklerken balığa gömüldüler ve afiyetle yediler. Kırçıl hiç dokunmadı bile balığa. Resmen Kırçıl arkadaşları için balık aldırdı bana. Ona zaafım olduğunu biliyor bence. Zaafımdan faydalandı. Ha iyi mi oldu, oldu. Duygulandım mı, duygulandım. Kırçıl'a bir kez daha hayranlık duydum mu, evet duydum. Evime huzur içinde giderken Kırçıl bana minnetle bakıyordu. Arkadaşları da Kırçıl'a öyle. Güzel bir akşamdı.

æ Bir ara da ruh hastası bir arkadaş edinmiştim kendime. Bisikletçiydi. Aynı sokakta oturuyorduk. İyi hoş çocuktu aslında ama, bir kusuru vardı, o da eve gelince gitmek bilmemesiydi. Gecenin üçüne dördüne kadar oturduğu olurdu. Bir yerden sonra muhabbet de biterdi, enerji de biterdi, uykum da gelirdi, gitmek bilmezdi. Öyle otururdu evde. Ben artık bayılmak üzereyken, "de haydi gideyim ben madem, geç oldu" der, bir anda kalkar giderdi. Ertesi gün yine gelirdi, yine gitmek bilmezdi. Şahane bir arkadaştı. Bisiklet gezileri yapar, bisiklet üzerine saatlerce konuşur, eğlenirdik. Sadece işte gitmek bilmezdi. Amacı neydi, hala çözemedim. Taşındım sonra oradan, bir daha da rastlaşmalarımız hariç hiç görüşmedik. Benim evden sabah dörtte çıkıp altıda işe gidiyordu bir de. Ben ise sonra uyayabildiğim kadar uyuyordum. Kendisine bu eziyeti niçin yaptığını hiçbir zaman anlamadım. Bana bir şey söyleyecek gibiydi sanki hep, ama asla söylemedi. O cesareti bir türlü kendisinde bulamadı. Ben taşınınca da ümidi kesti galiba. İlginçti.

æ Geçenlerde de Şe Bebek'ten Hazar için alışveriş yaptık. Belli bir paranın üzerinde harcama yaparsan uçak bileti hediye ediyorlarmış. Biz o sınırı aştık ve beleş uçak biletleri kazandık. Atina'ya gidelim madem dedik. Form doldurduk bir de. Sonra kargoya verdik formu. Bayağı bir uğraşıyorsunuz yani. Birkaç gün sonra aradılar. Atina için biletleriniz hazır, yalnız bir iki vergi size ait dediler. Bir masraf çıkıyor yani yine. E-mail kutuma baktım, biletleri inceliyorum. Ölümcül kötü saatlerde uçuşlar bunlar. Fiyat araştırması yaptım. Biletleri ben kendim istediğim saat ve güne alsam hemen hemen aynı para. Hatta uygun saat olduğu için havalimanına ulaşımı taksi değil de metroyla da yapabiliyorum. Basın kartım var, metro ulaşımım da bedava. Yani galiba kendim alsam biletleri, hediye biletlerden daha ucuza geliyor. Reddettik tabii. İnsan kandırmak ne demek ya Şe Bebek. Ha Şe Bebek. Ayıptır ya, ayıptır. Yemin ediyorum ayıptır. Sanki benim senin biletine ihtiyacım var bir de yani. E be Şe bebek. Çı çı çı, Şe Bebek.

æ Hoşça kal.

"ben alpay erdem"
22 Ekim Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.00 **(biletler biletix, gişe)**
27 Ekim Perşembe / Çengelköy Müzelik / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 321 83 21
28 Ekim Cuma / **Kadıköy** Kılçık Mekan / Saat: 20.30 / bilgi: 0536 954 58 35
29 Ekim Cumartesi / **Kuzguncuk Sanat Tiyatrosu** / Saat: 21.00 / bilgi: 0553 228 44 63

YERALTI ÖYKÜLERİ

"Yüreğini Koy"

(GEÇEN HAFTADAN DEVAM)

ERSİN KARABULUT

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Krallar ve Ben

Başlığı böyle atınca adeta bir Erkin Koray kırkbeşliği ya da paralı telefonda egzotik anılarını anlatan kocamış bir kadının 900'lü hat reklamı gibi oldu ama şu hayatımda bir kralın elini sıkmışığım, kralla merhabalaşmışlığım da olmadı değil. Tabi bir zamanlar İstiklal Caddesi'nin renkli simalarından olan "Kral Tekbaş'la" da muhabbetim vardı ama onunla kral olmasa da muhabbet ederdim ve burada elinin altında bir kraliyet olan krallardan bahsediyoruz.

En son Mahsun Kırmızıgül de "E âlem buysa kral benim," demişti ve hatta aynı şarkı içinde kraliyet şartını bağladığı âlemin durumuna göre bilemediğimiz bir ikinci kişiyi de kral ilan etmişti ki tarih bilinci olan herkesin bildiği gibi çift başlı krallıkların ömürlerinin uzun olmadığından bu bana hiç de parlak bir fikir değildi. Tabii Mahsun krallığını ilan ederken kendisini de küçük görüyor gibiydi. Yani ne bileyim ***"Ha bak âlem buysa kral benim ama derseniz ki abi kral olmak için şu kılıcı kayadan çıkar, şu ejderhanın kafasını kes; o zaman direk parya yazın beni,"*** der gibi okumluyorum ben Mahsun Kırmızıgül'ü. Mütevazi olduğunu da düşünüyorum ayrıca. Hiç öyle "Britanya mı? Kralıyım!" falan demiyor, koşullu olarak ve farazi bir yerde ilan ediyor krallığını.

Bakın dikkat edin: ***"Dünya düzenini bozmuş / Soytarılar Sultan olmuş / Alem buysa kral benim."*** diyor. Yani ya krallıkla sultanlığın aynı anda hüküm sürmeyeceğini bilmiyor ya da hükümdarlığının altını tekrar tekrar vurgulama ihtiyacı hissediyor. Olabilir ama ben gerçek bir kraldan, Ürdün Kralı İkinci Abdullah'tan bahsediyorum.

Evet arkadaşlar bu da oldu, vakti zamanında Ürdün Kralı İkinci Abdullah'la el sıkışıp merhabalaştım. Şimdiye kadar bunu sadece yabancı bir ülkede Ürdünlü bir taksi şoförüne yolda vakit geçsin diye anlatmıştım. Adam beni 50 Euro'luk yere götürüp ısrar etmeme rağmen yol parası almamıştı. Ben de demek ki bu önemli bir şey diyerek o günden sonra her bindiğim taksi şoförüne belki Ürdünlü çıkar, kralıyla tanıştığımı anlatır bedava giderim niyetiyle nereli olduğunu sordum. En sonunda bulduğum ikinci Ürdünlü şoföre, hevesle "Ben sizin kralınızla tanıştım el sıkıştım," diye anlattım ama; adam krala laf ede ede gecenin bir yarısı Dortmund sokaklarında şeref turları attırarak ilk Ürdünlü şoförün almak istemediği parayı da fazladan aldı. Ürdün Kralı İkinci Abdullah'ın bana ne faydası oldu derseniz yine el elde baş başta kalmış oldum. Bugün en azından köşeyi Ürdün Kralıyla olan maceramı anlatarak tekrar kârâ geçmek niyetindeyim.

Tabii bunu anlatmam için benim zaman zaman nasıl bir ruh hastası olduğumu da bilmeniz gerekiyor. Efendim geçmiş zaman, Star TV'de hiçbir şekilde kıyafet zorunluluğu olmayan bir konumda çalışıyorum. Yeri geliyor işe uyuduğum eşofmanla gidiyorum, yeri geliyor metal konserine gider gibi gidiyorum. Ama işte bir can alıcı nokta var ki, bazen deşeytana uyuyor, hiç gereği yokken jilet gibi takım elbisemi giyip kıravatımı takıp öyle gidiyorum. Maksat eğlence olsun diye takım elbise giyen bir adamım yani.

Her neyse o gün de esmiş, gri dar kesim takım elbisemi giyip gitmişim işe. Öğlene doğru şirkette bir hareketlilik oldu. Kartvizitinde **"Fully operated senior advisor to the President and member of the board"** şeklinde bir unvanı ve holdinge ait şirketin logosu bulunan (Kartviziti inleye inleye Yavuz Saklı hazırlamıştı oradan biliyorum) Kerim Bey koridorlarda koşuşturmaya başladı. Kılığını beğenmediği personele "Sen ortalarda gözükme," diyor, Kral TV'de çalışan VJ kızlara ya da gözüne hoş gelen personele "Bir ara git yan binada dolaş,"diye talimat veriyor. Neredeyse tırnak kontrolü yapacak, ayakkabısı boyasız olana yirmi şınav ceza verecek.

Öğrendik ki Ürdün Kralı Hakan Uzan'ın okul arkadaşıymış ve Türkiye ziyaretinde de Star TV'ye uğrayacakmış. Üst yönetim de Kral mümkün mertebe prezantabl insanlarla karşılaşsın istiyor. Valla niye diye sormayın. Biztam bunu öğrenmişken **"Fully operated senior advisor to the President and member of the board" Kerim Bey** fırtına gibi odamıza girdi. Bir beraber çalıştığımız Hüseyin'e baktı bir de bana baktı. Sonra bana

"Barış çık git biraz yan binada dolaş, güzel giyinmişsin," dedi.

"Kerim bey işim var," dedim,

"Hüseyin yapar, sen yan binaya git," diye ısrar etti.

"Kerim Bey ne yapacağım yan binada?"

"Ne bileyim ulan, al eline bir dosya, çalışıyormuş gibi gezin ortalıkta."

İşte bu şekilde, sırf o gün eşofman değil de takım elbise giydiğim için hem işten kaytarmış hem de bütün gün yan binada dolaşırken Ürdün Kralı İkinci Abdullah'la da müşerref olmuştum. (Gerçi bu bir şey değil, siz asıl Yılmaz Abi'nin Gorbaçov'la sarılıp öpüşmesinin hikâyesini dinleyeceksiniz ama Yılmaz Abi hayatta anlatmaz.)

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Nesimi'yi öldüren
hakikatten doğrudan
Min kez daha gözeldir O'nu
yaşatan yalan"
Vahapzade

● **"Yenikapı Ruhu" yetmeyecek buna, taktı kafaya padişahlığı, sırada "Topkapı Ruhu" var...**

● Emperyalizm sadece doğulu halkların değil, tüm dünya halkının düşmanı. Üstelik kendi halklarına, kendi çocuklarına da zulmediyorlar. Bu zulüm katlanarak artacak. Suriye üçe mi bölünüyor, Fransa beşe bölünecek. Irak dörde mi parçalanıyor, İngiltere ona parçalanacak. Dünyayı ufalayan ABD, un ufak olacak. Şiddetin temel yasası bu, uygulayanı eninde sonunda vuracak...

Türkiye'nin fiili yönetimi: Şaşkınlık Sistemi...

● **Türkiye, inşaat halinde bir ülke. Olsun, n'apalım. Tek istediğim "çevreye verdikleri geçici rahatsızlıktan dolayı" bir özür dileselerdi bari. İnşaatlarda öyle olur.**

● Bu çağın ambalajı "küreselleşme". Emperyalizm, yani "hayasızca akın" demeye utandıkları için...

● **"Eşref-i mahlukat" insan. Yani yaratılmışların en güzeli. Bu durumda "dünyaya çocuk getirmemek istemek" güzelliğe direnmek değil mi?**

● "El öpenlerin çok olsun" nasıl bir dilek? El öptürmek bir insanlık aşaması mıdır ki?

● **Erkek bir konu hakkında konuşmuyorsa, kadın onun o konu hakkında hiç düşünmediğini sanıyor!**

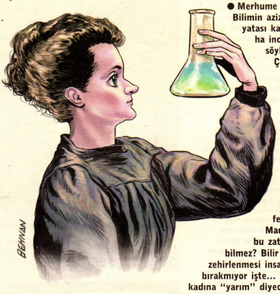
● Soru işareti süreç, ünlem sonuç... Ünlem manik, soru işareti depresif... Soru işareti yağmur, ünlem toprak kokusu... Ünlem evdeki kedi, soru işareti ekrandaki kedigiller belgeseli...

● **Temizliğe gelen abla anlattı. Yıllar önce işe gittiği bir evde yaşayan iki kardeş ve bir arkadaşları, hep öğleye doğru uyanır ve her seferinde bakkala "Dokuz yumurta" sipariş ederlermiş. Yıllar yılı bu kadro ve yumurta sayısı hiç değişmemiş. Sekiz değil, on değil, dokuz yumurta. Neyse artık dokuzun sırrı?**

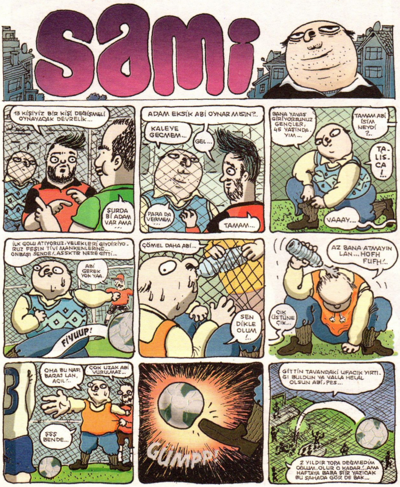
● Şu dünyada kimi cevaplar ister, kimi yeni sorular bulmaktan mutlu olur. Şu dünya garip dünya.

● **Kadınlar güldüren erkek severler de, erkekler moloz mu, onlar da güldüren kadın severler tabiatıylan. X, güldüren Y sever diyelim gitsin...**

● "Çok enteresan abi, çevrendekiler hep iyi insanlar, tinerci bile olsa iyi tinerci" dedi bir arkadaşım... "Eyvallah" dedim... Kendisi bir de iyiler iyisi...

● **Merhume Madam Curie... Bilimin azizesi... Nurlar içinde yatası kadın... Ruhun sakın ha incinmesin, dengesizce söylenmiş bir laftan... Çıkar ortaya bir yetkili zat, "Biz adam gibi ölmesini biliriz, madam gibi değil" deyiverir... Madam gibi ölen sizdiniz, bilimsel araştırma yaparken radyumun gadrine uğrayan, insanlık yararı için hayatını feda eden sizdiniz Madam Curie... Peki bu zat, bunu da mı bilmez? Bilir bilmesine fakat güç zehirlenmesi insanda izan ve özen bırakmıyor işte... Çocuğu olmayan kadına "yarım" diyecek kadar cinsiyet ayrımcısı bir zihin, tabii ki "Adam"ı "Madam"a yeğleyecek... Ama işte tarihe ışıl ışıl yazılmış adınız, sadece ve sadece sizin madamlığınız bile, bu lafın sahibini çırak çıkarmaya yetti Madam Curie... Yüz**

r, bin yıllar sonra da insanlık sizi tüm adamlardan a yüce hislerle anacak, daha yüksekte tutacak, sakın uhunuz incinmesin... İnsanlık, kimi tarihe nasıl eştireceğini, nasıl anacağını bilir... O güç, bunu ştirmeye yetmez...

adonna ve Ortakları Dış Cephe Mantolama...

eçen gün, bir türkü dinlerken farkettim, çağ değişti, değişti... "Yirminci asırda hele" diyordu türkü, ldığı günün zamanını bildiriyordu fakat "Yirmibirinci asra" girmiş bulunuyoruz, 16 yıl oldu işte... İyi ama hangisiyiz şimdi biz? Yirminci yüzyıl insanı mı, yoksa yirmibirinci mi? Şu gün 47 yaşındayım, hadi rahat bölünsün diye 48 diyelim, hayatımın e ikisi geçen yüzyılda geçti, 32 yıl... 16 yıldır da yüzyılda yaşıyorum. Hangisiyim şimdi ben? Yirminci yılda daha çok zamanım geçti lakin zamanların en metlisi, şimdi, şu an, yirmibirinci asırdayız. Son an se o. Güzel ve eski bir türküydü dinlediğim, asırlar unca da çalınacak. 16 yıl değil, 16 salise bile çağın lenmesine yeter. Yirmiikinci yüzyıl için diyeceğim bir şey yok, etki alanıma giremiyor!

> *ünya Musul'u Musul halkı ne r, soran yok...*

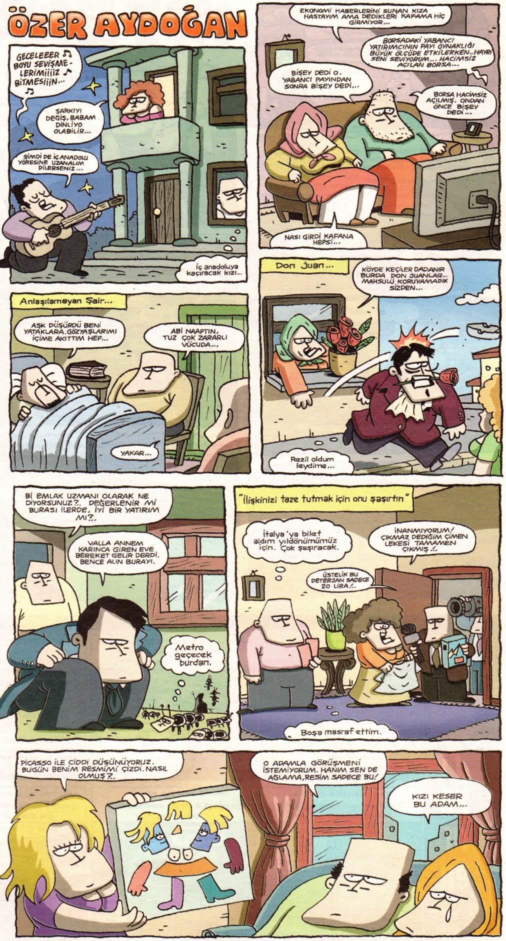
atih Turan, Arda Terim'e karşı olsa, tam bir netlik du bari o polemikte...

ız diyor ki sevgilisine "Ne biçim adamsın, daha e şuna yancıydın, şimdi de buna yancısın!" Adamın abı: "İkisi de yokken başkasına yancıydım, sen niyosun!"

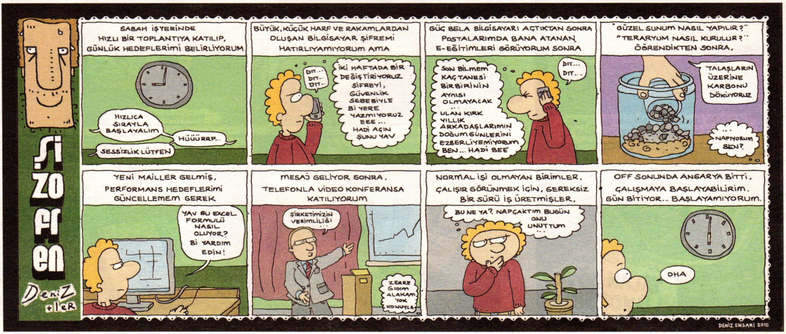
vedatozdemiro@gmail.com

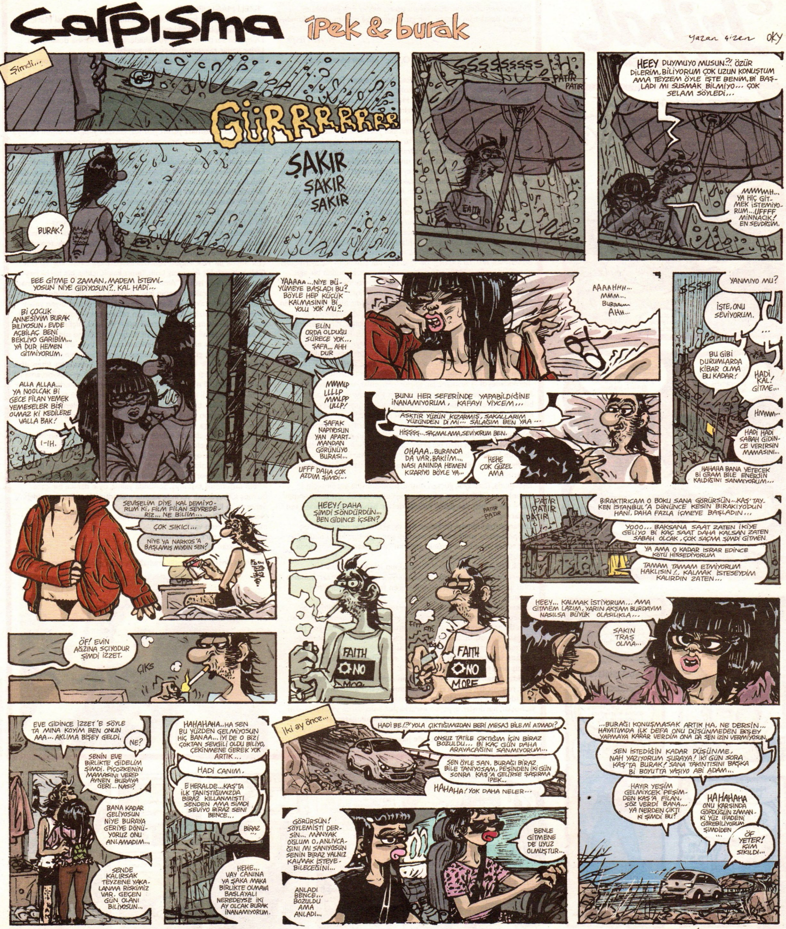

YİĞİT ÖZGÜR
NERDEN BENİMKİ OLUYOMUŞ?..
KİMSE ÖYLE BİŞEY DEMEDİ FUAT
ARKADAŞ ONUNKİ OLDUĞUNUZU İDDİA EDİYOR.
Bİ BOK OLMAZ SİZDEN.
ama...ooo...
KIRKYEDİ YILLIK EVLİSİN ABİ, ALLAH AŞKINA DOĞRU SÖYLE HİÇ Mİ GÖZÜN KAYMADI BAŞKA MANİTALARA?..
KADİR BENİ ÖLDÜRÜR...
K..KADİR Mİ..
Bİ SESİNİ DUYSAYDIM.
Son hali hayranlarını üzdü...
ŞİMDİ ANLADIN MI NEDEN HERKES SANA SALAK DİYOR?
NİH HEH HEH HEH HEH HEEE...
BUNALDIM ANNE... 45 YAŞINDAYIM. BEBEK MUAMELESİ GÖRMEK HOŞUMA DİTMİYOR...
NİYE DİTMİYOR? NEREYE DİTMİŞ, ATTAYA MI DİTMİŞ?
DİLİM SÜRÇTÜ, UZATMA...
NEREYE DİTMİŞ ATTAYA?
OFFF OF!!!!!
PAYKA.
OY LOKUMUM YERİM SENİ BEN...
HİHİHİ...
ÖNCE Bİ OKU İT!! HEMEN İMZALAMA, Bİ OKU ÖNCE!!!
babanıyalayacağızbabanıyalayacağız yalayacağızbabanıyalayacağızbabanı babanyalanacakbabanyalanacakbaban babanıyalayacağızbabanıyalayacağız babanıyalayacağızbabanıyalayacağızbabanı yalayacağızbabanıyalayacağızbabanı babanyalanacakbabanyalanacakbaban babanıyalayacağızbabanıyalyacağız
TIK! Şartları okudum, Kabul ediyorum.
ŞOT
İNSAN VE TOPLUM DERSİNE KİM GİRİYOR?
İNSAAN..?
SENİN BÖLÜM HANGİSİ?
E, HALİYLE TOPLUM.
KİM LAN BU?
MİSAFİR ÖĞRENCİMİZLE TANIŞTIN MI BUSE?..
MİSAFİR Mİ?.. EMANET GİBİ DURUYOR.
AŞKOLSUN, ADIM ÖDÜNÇ. KUNDURCA ÜNİVERSİTESİ'NDEN HEPİNİZİ YALAMAYA GELDİM.
BAŞKANIM İLÇEMİZİ BEĞENDİNİZ Mİ?
AAAY KIYAMAM...
UTANDI UTANDI...
KORKTU...
UYKUSU GELDİ...
ABOV...

Şİ ZO FR EN
DeniZ +leR
SABAH İŞYERİNDE HIZLI BİR TOPLANTIYA KATILIP, GÜNLÜK HEDEFLERİMİ BELİRLİYORUM
HIZLICA SIRAYLA BAŞLAYALIM
HÜÜÜRRP...
SESSİZLİK LÜTFEN
BÜYÜK, KÜÇÜK HARF VE RAKAMLARDAN OLUŞAN BİLGİSAYAR ŞİFREMİ HATIRLIYAMIYORUM AMA
DIT... DIT... DIT...
İKİ HAFTADA BİR DEĞİŞTİRİYORUZ ŞİFREYİ, GÜVENLİK SEBEBİYLE Bİ YERE YAZMIYORUZ EEE... HADİ AÇIN ŞUNU YAV
GÜÇ BELA BİLGİSAYARI AÇTIKTAN SONRA POSTALARIMDA BANA ATANAN E-EĞİTİMLERİ GÖRÜYORUM SONRA
SON BİLMEM KAÇ TANESİ BİRBİRİNİN AYNISI OLMAYACAK ... ULAN KIRK YILLIK ARKADAŞLARIMIN DOĞUM GÜNLERİNİ EZBERLİYEMİYORUM BEN... HADİ BEE
DIT... DIT...
"GÜZEL SUNUM NASIL YAPILIR?" "TERARYUM NASIL KURULUR?" ÖĞRENDİKTEN SONRA,
TALAŞLARIN ÜZERİNE KARBONU DÖKÜYORUZ
NAPIYORUM BEN?
YENİ MAİLLER GELMİŞ, PERFORMANS HEDEFLERİMİ GÜNCELLEMEM GEREK
YAV BU EXCEL FORMULÜ NASIL OLUYOR? Bİ YARDIM EDİN!
MESAJ GELİYOR SONRA, TELEFONLA VİDEO KONFERANSA KATILIYORUM
ŞİRKETİMİZİN VERİMLİLİĞİ
ZERRE GIDIM ALAKAM YOK KONUYLA.
NORMAL İŞİ OLMAYAN BİRİMLER, ÇALIŞIR GÖRÜNMEK İÇİN, GEREKSİZ BİR SÜRÜ İŞ ÜRETMİŞLER,
BU NE YA? NAPÇAKTIM BUGÜN ONU UNUTTUM
OFF SONUNDA ANGARYA BİTTİ, ÇALIŞMAYA BAŞLAYABİLİRİM. GÜN BİTİYOR... BAŞLAYAMIYORUM.
OHA
DENİZ ENSARİ 2015

Çarpışma
İpek & burak
Yazan çizen OKY
Şimdi...
GÜRRRRRRRR
ŞAKIR ŞAKIR ŞAKIR
BURAK?
SSSSSSSSS
PATIR PATIR
HEEY DUYMUYO MUSUN?!! ÖZÜR DİLERİM, BİLİYORUM ÇOK UZUN KONUŞTUM AMA TEYZEM ÖYLE İŞTE BENİM, Bİ BAŞLADI MI SUSMAK BİLMİYO... ÇOK SELAM SÖYLEDİ...
MMMMH... YA HİÇ GİTMEK İSTEMİYORUM... UFFFF MİNNACIK! EN SEVDİĞİM.
EEE GİTME O ZAMAN, MADEM İSTEMİYOSUN NİYE GİDİYOSUN?. KAL HADİ...
Bİ ÇOCUK ANNESİYİM BURAK BİLİYOSUN, EVDE AÇBİLAÇ BENİ BEKLİYO GARİBİM... YA DUR HEMEN GİTMİYORUM.
ALLA ALLAA... YA NOOLCAK Bİ GECE FİLAN YEMEK YEMESELER BİŞİ OLMAZ Kİ KEDİLERE VALLA BAK!
I-IH.
YAAAAA... NİYE BÜYÜMEYE BAŞLADI BU? BÖYLE HEP KÜÇÜK KALMASININ Bİ YOLU YOK MU?.
ELİN ORDA OLDUĞU SÜRECE YOK... ŞAFA... AHH DUR
MMMLP LLLLP MMLPP ULLP!
ŞAFAK NAPIYOSUN YAN APARTMANDAN GÖRÜNÜYO BURASI...
UFFF DAHA ÇOK AZDIM ŞİMDİ...
AAAAHHH... MMM... BURRAM AHH...
BUNU HER SEFERİNDE YAPABİLDİĞİNE İNANAMIYORUM, KAFAYI YİYCEM...
AŞKTIR YÜZÜN KIZARMIŞ, SAKALLARIM YÜZÜNDEN Dİ Mİ... SALAĞIM BEN YAA...
HİŞŞŞŞ... SAÇMALAMA, SEVİYORUM BEN.
OHAAA.. BURANDA DA VAR, BAKİİM... NASI ANINDA HEMEN KIZARIYO BÖYLE YA...
HEHE ÇOK GÜZEL AMA
YANMIYO MU?
İŞTE, ONU SEVİYORUM.
...
BU GİBİ DURUMLARDA KİBAR OLMA BU KADAR!
HADİ KAL! GİTME...
HMMM...
HADİ HADİ SABAH GİDİNCE VERİRSİN MAMASINI...
HAHAHA BANA YETECEK Bİ GRAM BİLE ENERJİN KALDIĞINI SANMIYORUM...
SEVİŞELİM DİYE KAL DEMİYORUM Kİ, FİLM FİLAN SEYREDERİZ... NE BİLİİM...
ÇOK SIKICI...
NİYE YA NARKOS'A BAŞLAMIŞ MIYDIN SEN?
ÖF! EVİN AĞZINA SIÇIYODUR ŞİMDİ İZZET.
ÇIKS
HEEY! DAHA ŞİMDİ SÖNDÜRDÜN... BEN GİDİNCE İÇSEN?
FAITH NO MORE
PATIR PATIR
BIRAKTIRICAM O BOKU SANA GÖRÜRSÜN... KAŞ' TAYKEN İSTANBUL'A DÖNÜNCE KESİN BIRAKIYODUN HANİ, DAHA FAZLA İÇMEYE BAŞLADIN...
YOOO... BAKSANA SAAT ZATEN İKİYE GELİYO Bİ KAÇ SAAT DAHA KALSAN ZATEN SABAH OLCAK, ÇOK SAÇMA ŞİMDİ GİTMEN.
YA AMA O KADAR ISRAR EDİNCE KÖTÜ HİSSEDİYORUM
TAMAM TAMAM ETMİYORUM HAKLISIN!.. KALMAK İSTESEYDİM KALIRDIN ZATEN...
HEEY... KALMAK İSTİYORUM... AMA GİTMEM LAZIM, YARIN AKŞAM BURDAYIM NASILSA BÜYÜK OLASILIKLA...
SAKIN TRAŞ OLMA...
EVE GİDİNCE İZZET'E SÖYLE TA MINA KOYİM BEN ONUN AAA... AKLIMA BİŞEY GELDİ.
NE?
SENİN EVE BİRLİKTE GİDELİM ŞİMDİ. PİÇOZKENİN MAMASINI VERİP AYNEN BURAYA GERİ... NASI?
BANA KADAR GELİYOSUN NİYE BURAYA GERİYE DÖNÜYORUZ ONU ANLAMADIM...
SENDE KALIRSAK TEYZENE YAKALANMA RİSKİMİZ VAR. GEÇEN GÜN OLANI BİLİYOSUN...
HAHAHAHA.. HA SEN BU YÜZDEN GELMİYOSUN HİÇ BANAA... İYİ DE O BİZİ ÇOKTAN SEVGİLİ OLDU BİLİYO, ÇEKİNMENE GEREK YOK ARTIK...
HADİ CANIM.
E HERALDE... KAŞ'TA İLK TANIŞTIĞIMIZDA BİRAZ KILLANMIŞTI SENDEN AMA ŞİMDİ SEVİYO BİRAZ SENİ BENCE...
BİRAZ...
HEHE... VAY CANINA YA ŞAKA MAKA BİRLİKTE OLMAYA BAŞLAYALI NEREDEYSE İKİ AY OLCAK BURAK İNANAMIYORUM.
İki ay önce...
HADİ BE!?! YOLA ÇIKTIĞIMIZDAN BERİ MESAJ BİLE Mİ ATMADI?
ONSUZ TATİLE ÇIKTIĞIM İÇİN BİRAZ BOZULDU... Bİ KAÇ GÜN DAHA ARAYACAĞINI SANMIYORUM...
SEN ÖYLE SAN, BURAĞI BİRAZ BİLE TANIYOSAM, PEŞİNDEN İKİ GÜN SONRA KAŞ'A GELİRSE ŞAŞIRMA İPEK...
HAHAHA! YOK DAHA NELER...
GÖRÜRSÜN! SÖYLEMİŞTİ DERSİN... MANYAK OĞLUM O, ANLIYCAĞINI MI SANIYOSUN SENİN BİRAZ YALNIZ KALMAK İSTEYEBİLECEĞİNİ...
BENLE GİTMENE DE UYUZ OLMUŞTUR...
ANLADI BENCE... BOZULDU AMA ANLADI...
...BURAĞI KONUŞMASAK ARTIK HA, NE DERSİN... HAYATIMDA İLK DEFA ONU DÜŞÜNMEDEN BİŞEY YAPMAYA KARAR VERDİM ONA DA SEN İZİN VERMİYOSUN.
SEN İSTEDİĞİN KADAR DÜŞÜNME, NAH YAZIYORUM ŞURAYA! İKİ GÜN SORA KAŞ'TA BURAK! SANA TAKINTISINI BAŞKA Bİ BOYUTTA YAŞIYO ABİ ADAM...
HAYIR YEŞİM GELMİYCEK PEŞİMDEN KAŞ'A FİLAN, SÖZ VERDİ BANA... YA NERDEN ÇIKTI Kİ ŞİMDİ BU?
HAHAHAHA ONU KARŞINDA GÖRDÜĞÜN ZAMANKİ YÜZ İFADENİ GÖREBİLİYORUM ŞİMDİDEN...
ÖF YETER! İÇİM SIKILDI...
KAŞ MACERASI (Bu sayıda başladık)

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Müptelayım, deliyim, düşmüşüm esrarı ney'e/ Feleğin kahpe başında paralansın parası/ Ben güzel sevmeye geldim, değil ekmek yemeye"
>
> *Neyzen Tevfik*

Biz "herşey" olmaya çalışıyoruz. O, "hiç" olmaya uğraşıyordu. "Hiçbirşey" olmaya.
Büyük neyzen, bestekar, şair, heccav'ımız: Neyzen Tevfik. Boynunda üzerinde "hiç" yazan bir kolyesi, koynunda ney'i, (mey'i de eksik olmazdı matarasında)... Hem deliydi, hem veliydi.
Hem de; ne deliydi, ne veliydi. Bizim hiçbir zaman tam olarak anlayamayacağımız, değerlendiremeyeceğimiz bişeydi. Bambaşka bir şey. Bizim ölçülerimiz, hesaplarımız, akıl yürütmelerimiz, tedirginliklerimiz... evlerimiz, koridorlarımız, odalarımız, eşyalarımız, dolaplarımız, çekmecelerimiz, evraklarımız, kapılarımız, bacalarımız, anahtarlarımız, kilitlerimiz onun umurunda değildi. (söylüyor işte yukarıda; bizim gibi "ekmek yemeye" gelmemişti) Hiçbir şeyi yoktu. Mal mülk, ün ünvan, ihsan ikbal takmazdı.
"Bütün metrelerin ve santimlerin / bütün kiloların ve gramların/ bütün rakıların /ürktüğü adam" (*diye tarif etmişti* Özdemir Asaf)
Henüz küçük bir çocukken babasıyla gittiği bir kahvehanede tesadüfen duyduğu ney sesiyle vuruldu, çarpıldı, ağır yaralandı, kavruldu, derd i aşka düştü; divane oldu.
Mevlevihanelerde, bektaşi dergâhlarında yatıp kalktığı da oldu, mahpushanelerde, meyhanelerde de... Tımarhanelerde de... Dönem dönem sokaklarda yaşadığı da vâki. Yanında, yanından hiç ayırmadığı köpeği Mernûş.(öldüğünde günlerce ağlayacak, ardından bir ağıt yazacak, hellalik isteyecektir--"Haklı haksız hatırını kırdımsa/ Affeyle günahım, beşerim Mernûş"--) "beşerim": "insanım"
Saraya, padişah sofralarına davet edildiği de oldu, hicivleri yüzünden hakkında idam fermanı çıkartıldığı da. Atatürk'le karşılıklı rakı içmişliği? O bile var (Neyzen elinde koca bir kaşık, bir kaseden, ama) Korku/hesap/ihtiyat/tedbir nedir bilmezdi. Bol sinkaflı(içinde s ve k harfleri geçen yani) ağır küfürlü, otoriteye aleni dümdüz giden şiirler yazdı.(ki onca yıl sonra dahi burada aynen nakletmem mümkün değil, hesabedin--ne yazık!--) Etrafında müthiş bir hayran kitlesi birikti: (Ney'i de, kelimeleri de alev alev tutuşturuyordu--harikuladeydi--) Romancılar, şairler, ressamlar, akademisyenler...
Ahali de kendilerinden; fakir fukaradan yana tavrını, hesap kitap bilmez cesaretini, dobralığını, hakikiliğini, samimiyetini sevdi.
Kendisine saraydan verilen madalyayı denize attı.
Oradan buradan verilen paraları da ayı oynatıcılara, dilencilere, sokaklarda yaşayanlara dağıtırdı.(eline biyerden geçen bir paranın tamamıyla, bayram üstü bir grup fukara çocuğu Mahmutpaşaya götürüp hepsine bayramlık elbiseler almışlığı var)
Hediye edilmiş elbiseyi üzerinden çıkartır rastladığı bir garibana giydirirdi.
Yaşlılığında, (hastaydı, güçten düşmüştü)kendisine yardım için düzenlenen jübile'den toplanan parayı ameliyat olması gereken bir fakire verdi "boş ver, jübile mübile derler bana yardım ederler, sen bunları al"
Zaman zaman içmeyi terkeder, 4-5 ay, ağzına içki değdirmeden kütüphanelere, medreselere kapanıp gece gündüz kitap okuduğu olur, sonra "ben biraz gezinip geleyim" der çıkar, gece körkütük sarhoş, yüzü yaralı bereli dönerdi.
Büyük düşünürümüz Cemil Meriç onun için yazdığı yazıda; "... Kaderi ipek bir kumaş gibi işleyen büyük aksiyon adamları yanında ruhu ipek bir kumaş gibi örseleniveren faniler var. Gönülleri meçhulün ve erişilmezin özlemiyle
tutuşan bu ezeli mağluplar için dünyamız tahammül edilmez bir gurbettir... Neyzen'in hayatı akliye koğuşlarıyla meyhane masaları, cinnetle deha arasında mekik dokumakla geçti" diye yazıyor. (Bir edepsizlik etmiş olmaktan korka korka, --üstada saygım sonsuz-- Neyzen'in "mağlup" olduğuna hiç katılmadığımı yazayım burada. Neyzen kategoriler dışı, "biricik" bir durumda, "ekmek yemeye" gelmiş olsa, tamam da--bence tabi--)
Beşiktaş Sinan Paşa Camiinde kılınan cenaze namazında "ressamlar, romancılar, şairler, akademisyenler, devlet adamları, esnaflar, ev kadınları, kimi dergâhların müntesipleri, sahne adamları, sarhoşlar, berduşlar, ayyaşlar, esrarkeşler, sokaklarda yaşayanlardan müteşekkil büyük bir kalabalık" vardı. O günün gazetesi haberi şu alt başlıkla verdi; "Şatafattan hoşlanmayan ney ve hiciv üstadı yapa yalnız ve büyük bir sefalet içinde hayata gözlerini yumdu"

"EZELİ MAĞLUPLAR"
Tamam, Neyzen'i kategori dışı tuttum. Tamam da, Cemil Meriç'in "ezeli mağluplar" dedikleri? Onlar?(onlardan bir bölümü yani) Dünyanın sertliklerine, ikiyüzlülüklerine, yalanlarına dolanlarına bizler kadar tahammül gücü olmayanlar.
Bizlerden çok daha hassas, kırılgan, naiv ruhlu olanlar; o koca bebekler; alkolikler. Ben onları çok severim arkadaşlar. Daha doğrusu sevmeyle de bir alakası var mı tam olarak bilmiyorum. Bir akrabalık, bir kardeşlik duygusu; Kan çekiyor diyelim.(yok, ben içmem) Hayatımda hep oldular. Bir sürü arkadaşım oldu. Hayatımın bir kısmı onlarlan beraber geçti. Bir başka çeşit bir alkol hikayesi(bir aşk hikayesi aslında) anlatıp öyle bitirecektim bu yazıyı. Ama tamamına yerim yetmez. Girişini yapıp devamını haftaya getireyim izninizle.(en heyecanlı yerinde, Şehrazat'vari)
Fransa'daydım.
Gece gündüz aralıksız içip duran çok yakın arkadaşım, ve onun hepsi de kendine benzer arkadaşları. Sabahlara kadar konuşup durduk.(kafaya dikilip hızla indirilen şişeler parıldadı)İşte o gecelerden birinde dinlediğim bir hikaye bu. Anlattıkları arkadaşı görmedim ben. Bir Breton. Loik adı.*(bir Breton adı bu–benim arkada*şım da yarı Fransız yarı Breton--) Loik alkolik.
Bir kadına aşık olmuş bu.(gece gündüz sürekli içiyor ama--bilafasıla--) Kadın da bunu çok beğenmiş.(içmiyor kadın) "Evlenelim senlen" demiş Loik. Ama kadın biliyor alkol nasıl bir şey. (çok fazla alkolik var Bretonya'da) İmkansız bir hikayeye başlanılacak. Çok çok büyük bir risk. Hayatı zehrolacak, battıkça batacaklar birlikte... Çok çok tatlı bir insanmış Loik. Temiz kalpli, içidışı bir, harbi, hassas... Ama içiyor işte... *("Ama" da değil, o yüzden içiyor belki)* "Olmaz" demiş kadın. "Bırakırım senin için" demiş Loik, "hadi evlenelim"
Kadın biliyor bırakamaz. Benim arkadaşım "bırakırım diyen yalan söyler" derdi, "bizim kadar içen için tek gerçek vardır: alkol, gerisi yalan. Bırakırım mırakırım, sürekli yalan söyleriz, hiçbirine inanma!"
O bölgede çok alkolik var dedim. Kadın görmüş ne olduğunu, çok iyi biliyor; babası alkolikmiş. Çünkü, bıraktım diyen de bırakmıyor. Evlerde çok çok gizli bir sürü zulaları oluyor. Şeytanın aklına gelmez yerler.(bir kanapenin ulaşılmaz içleri, oyulmuş bir kitap, ufak ufak şişelerde, dışı parfüm, --sen sanıyorsun parfüm--losyon ama içi konyak, votka. O minik şişeler heryerde. Tuvalette, mutfakta, bütün odalarda çok gizli zulalar. O mutfağa girdi, sen kafanı çevirdin, hop saniyesinde oldu bitti o iş. Geçmiş olsun. Çekmecelerde, top top edilmiş çorapların içinde, perde raylarının oyuklarında hep o minik minik--ben de ifşa ediyor gibi olmayayım burda--)
Herneyse. Kadın da çok istiyor onu. Biliyor ki, günümüzün modern toplumlarında (hele hele Fransa'da) öyle saf, yalansız, içten, sahici, hassas, bencil olmayan bir insan bulamaz. Nerde? Ara ki bulasın. Sisteme dayanabilenler(bizler yani), "kaybetmeyenler" derece derece kaşarlanmış oluyor. Oluyoruz. Bencillik had safhada oralarda.
Kadın düşünmüş taşınmış. Sonunda yalnız, öyle dahice bir çare bulmuş ki(heyecanlı yerinde kesme metodunu kendisinden aldığım) Şehrazat'ın bile aklına gelmez.
Helal olsun! Demiş ki Lok'i çağırıp: "Tamam, evlenirim, evlenirimama bir şartım var."
Nedir peki o şart? O da haftaya.
Yerim çoktan bitti. Maalesef.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

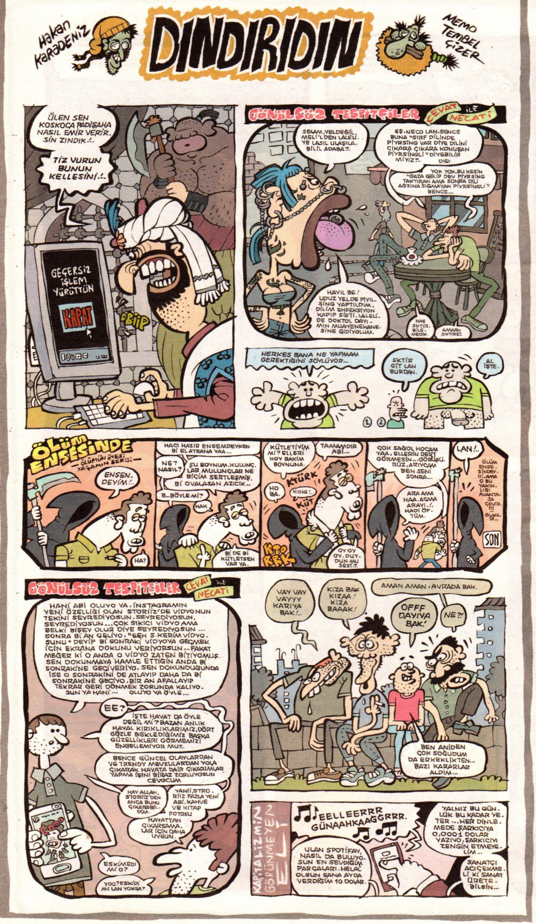

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
YAHU AYIPTIR BEYLER OTURUN AYRILIN...
KÜT! GÜM! PAT! ÇOOT!
MÜDA. HALE ETME HOCAM AZ Bİ BEKLE, DUMAN DAĞILSIN.
GÖRDÜĞÜN GİBİ KAVGA FALAN YOK ABİ BÜTÜN ORGANLAR BANA AİT EHEHE...
İŞİN Mİ YOK BİRADER...
KANAYAN YARA: Ninjalar, ninjalarımız.
BENİM DE İÇERDE KAYBOL. MAM YASAK KARDEŞ! HANIM YASAKLADI DUMAN PERDELERE SİNİYORMUŞ...
BEN DE BALKONDA KAYB....
POFFF
ULAN LAF KONUŞU. YORUZ ...
müdavim akşamcılar-dan ÇİFT USKUR Hulusi Reis
Macera adı: LIKE BUTONU...
ABİ?..
OLUR İÇELİM
PARTİ SIKICI OLMAYA BAŞLADI, GECEYE BENDE Mİ DEVAM ETSEK?..
HMMM OLABİLİR.
OHA, ÇIPLAK HALİN KOSTÜMLÜNÜN TAM TERSİYMİŞ...
EVET YA GİYİNİKKEN PEK BELLİ OLMUYOR AMA KILLIYIM...
Hemingway ve Kankası
KARDEŞLERİN GÜZELİ ŞU KAZAĞI VER DE Bİ FOTOĞRAF ÇEKTİRE-LİM...TAKILMALIK
ULAN KORKMA YEMİYCEZ...
Beni serseri kurşunlardan kurtardın. Gerçekten VAR OL TULUM...
Nazım 'DA SÖYLEYEMEMİŞTİR...
Tamamdır, aynen bunları söylerim, kararlı olmak lazım...
Gönlümle başbaşa düşündüm demin Artık bir sihirsiz nefes gibisin mezîye karışıp sevda yeminim bir anda unuttum seni eminim. Kalbimde kalbine yok bile kinim BENCE ARTIK SEN DE HERKES GİBİSİN.
NE DİYOSUN YANİ, AYRILALIM MI DİYOSUN?..
YA AYRILMAK DEĞİL DE AZ Bİ ARA MI VERSEK GİBİSİNE ...

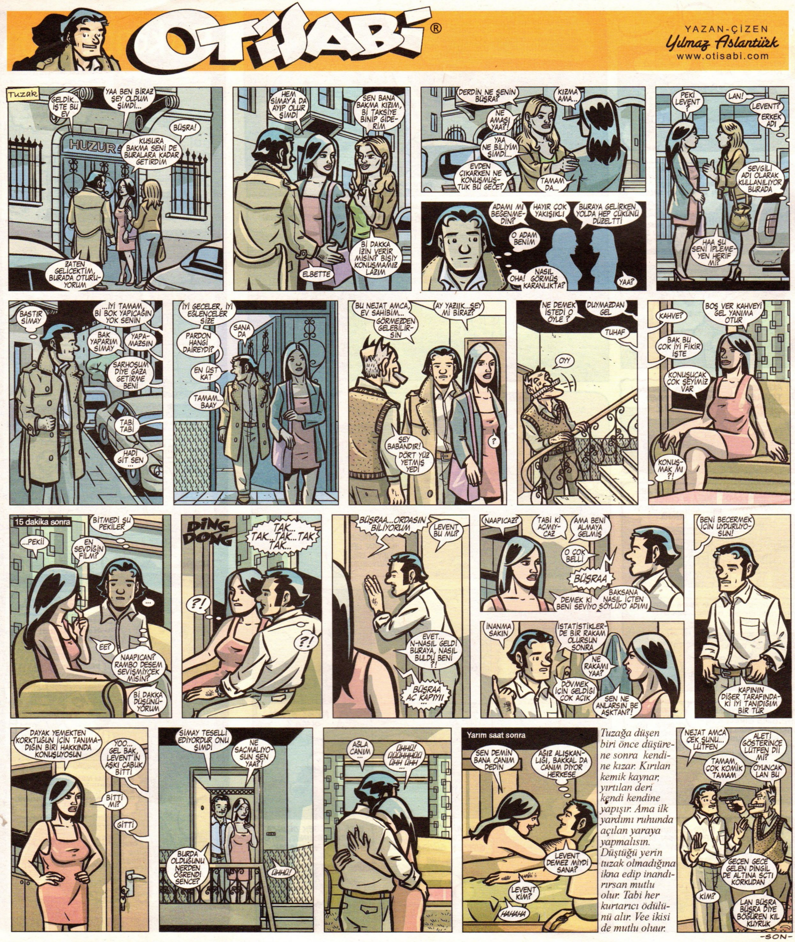

UYKUSUZ
Haftalık Mizah Dergisi
20 Ekim 2015 | Sayı: 477
Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ MDR. YRD. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar **MÜESSESE MÜDÜRÜ:** Cüneyt Aydın
Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Muhasebe:** Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş **Ofis Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL **Tel:** 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60
ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32
USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67
EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

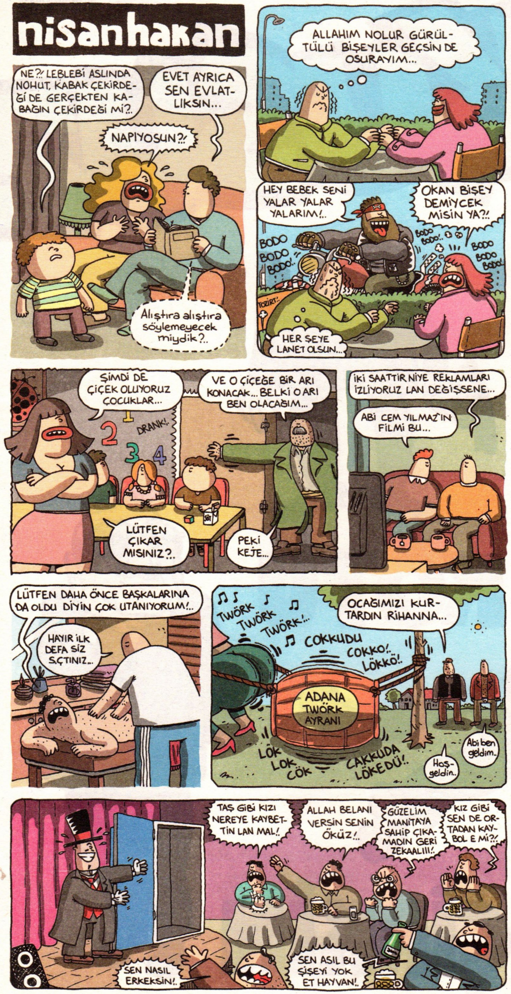

emrah ablak
SONRA ASTERİKS KUVVET ŞURUBUNU İÇİNCE Bİ ANP...
MESİR MAÇUNU
"ALO, BEN YAPTIM" İHBAR HATTINA HOŞGELDİNİZ. IŞİD SALDIRISI ÜSTLENMEK İÇİN 1'İ, PKK SALDIRISI ÜSTLENMEK İÇİN 2'Yİ, PYD SALDIRISI ÜST...
DIIIIT
HAİN PUSU İÇİN 1'İ, CANLI BOMBA İÇİN 2'Yİ...
ÖFFF...
SENİN YAPACAAN İŞİ SGİİM...
YAA
AKİF ABİ! TUVALET KAĞIDINIZ KALMADI MI!?
BAK ORDA, VİLEDANIN YAPRAKLARINDAN KOPARIVER!!
Bİ NOKTADAN SONRA ARTIK YETER DİYO İNSAN AMK...
GAYRET ABİ Bİ CÜMLE DAHA OKU... BAK ONLAR VİRGÜL.
PARMAKLARI ÇEKTİĞİM ANDA BEYİN FIRTINASI BAŞLAR BENDE... ŞİDDETLİ CERYAN YAPIYO...
ALLA ALLA?
DUYMUYORUM.
OSKAR HEYKELCİĞİNİN NİYE G*TE GİRECEK BÜYÜKLÜKTE YAPILDIĞINI BİLİYO MUSUN?
SİNEMAYI SEVİYORUM DEYİNCE ORTAK YÖNLERİMİZ OLDUĞUNU DÜŞÜNMÜŞTÜM.. HATAYDI...
ABİ ÜŞÜYO MUSUN?
HAYIR, OSURUYORUM.. SES OLMASIN DİYE TİTREŞİME ALDIM.
GRİNPİS'İ YUNESKO'SU HEPSİ **** ÇOCUĞU ÇIKTI... DOĞALGAZ KOMBİYİ KENDİ İMKANLARIMLA ÇEKTİRECEM İNİNE... RAHAT Bİ KIŞ UYKUSU UYUYACAKSIN...
PUTİN DOĞALGAZA İNDİRİM YAPTI... RAHAT OL...
SEN NE AYAKSIN LAN? SADOMOZ MUSUN? NESİN?
YAĞLI GÜREŞÇİYİM ABİ... FEDERASYON BU SENE KIŞ OYUNLARI DÜZENLİİCEK... KAR ÜSTÜNDE... KIŞLIK KISPETLER BÖYLE...
ZZİP...
BU NİYE KIZIM LAN?
BUNA BOŞALIRSIN... HAYVAN GİBİ ÜSTÜME GELİP DURUYOSUN.
TROK
jamal
BİR SEVGİ FARESİ
HAYATIN ANLAMINI ARAMA... ANLAMA HAYAT OL...
ALO! TIRTIL KARDEŞ!
BUYUR ABİ...
NAPIYOSUN?
KOZAYA GİRMEK İÇİN YER ARIYORUM ABİ... KELEBEK OLACAM DA...
NEE?. SAKIN OLMA!.
NİYE Kİ ABİ YA?
OLM VÜCUT ÖLÇÜLERİNİ KAYBEDECEKSİN LAN! GİDECEK GÜZELİM KALÇALAR!
Bİ DE KELEBEK OLUNCA NARİNLEŞİYOSUNUZ.. TUTUNACAK KUCAKLANACAK YER KALMIYO!.
Furkanözçoban
KEŞKE BEN DE BELEDİYEDE ÇALIŞSAM...
İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ
GENÇ ÇOBAN
Kaz tüyü
Kaz tüyü
Beee
Beee
SOKAKTA BULDUM ABİ YAVRU KANGURU YAZIK YA...
BANA NİYE GETİRDİN OĞLUM BARINAĞA FALAN GÖTÜR...
BAKARSIN DİYE!
MANAV ZEKİ
Sevimli de eşşoleşşek...
NASI POZ AMA EHEHEHE ÇEKSENİZE BÖYLE Bİ TANE.
BU GÜNEŞ TANRISI RA DEĞİL BENCE.
BENCE DE...
KOLONYALI MENDİLLERİN ÜZERİ İÇİN YORDUĞUN KAFANI TÜRK EDEBİYATI İÇİN YORSAYDIN ORHAN PAMUĞA EL ÖPTÜRÜYO. DUN BE SEDAT USTA...
Kalite hiçbir zaman tesadüf değildir. Ona hep bilinçli çabalar sonucu ulaşılır...
TAVACI SEDAT USTA

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Tuzak
GELDİK... İŞTE BU EV
YAA BEN BIRAZ ŞEY OLDUM ŞİMDİ...
BÜŞRA!
KUSURA BAKMA SENİ DE BURALARA KADAR GETİRDİM
HUZUR
ZATEN GELİCEKTİM. BURADA OTURU-YORUM
HEM SİMAY'A DA AYIP OLUR ŞİMDİ
SEN BANA BAKMA KIZIM, Bİ TAKSİYE BİNİP GİDE-RİM
Bİ DAKKA İZİN VERİR MİSİN? BİŞİY KONUŞMAMIZ LAZIM
ELBETTE
DERDİN NE SENİN BÜŞRA?
KIZMA AMA...
NE AMASI YAA?!
YAA NE BİLİYİM ŞİMDİ...
EVDEN ÇIKARKEN NE KONUŞMUŞ-TUK BU GECE?
TAMAM DA...
ADAMI MI BEĞENME-DİN?
HAYIR ÇOK YAKIŞIKLI
BURAYA GELİRKEN YOLDA HEP ÇÜKÜNÜ DÜZELTTİ
O ADAM BENİM
OHA!
NASIL GÖRMÜŞ KARANLIKTA?
YAA?
PEKİ LEVENT ?
LAN!
LEVENT? ERKEK ADI
SEVGİLİ ADI OLARAK KULLANILIYOR BURADA
HAA ŞU SENİ İPLEME-YEN HERİF Mİ?
BASTIR SİMAY
...İYİ TAMAM, Bİ BOK YAPICAĞIN YOK SENİN
BAK YAPARIM SİMAY
YAPA-MAZSIN
SARHOŞUM DİYE GAZA GETİRME BENİ
TABİ TABİ
HADİ GİT SEN ...
İYİ GECELER, İYİ EĞLENCELER SİZE
SANA DA
PARDON HANGİ DAİREYDİ?
EN ÜST KAT
TAMAM... BAAY
BU NEJAT AMCA, EV SAHİBİM... GÖRMEZDEN GELEBİLİR-SİN
AY YAZIIK...ŞEY Mİ BIRAZ?
ŞEY BABANDIR! DÖRT YÜZ YETMİŞ YEDİ
?
NE DEMEK İSTEDİ O ÖYLE ?
DUYMAZDAN GEL
TUHAF
OYY
KAHVE?
BOŞ VER KAHVEYİ GEL YANIMA OTUR
BAK BU ÇOK İYİ FİKİR İŞTE
KONUŞUCAK ÇOK ŞEYİMİZ VAR
KONUŞ-MAK MI ?!
15 dakika sonra
BİTMEDİ ŞU PEKİLER
...PEKİ
EN SEVDİĞİN FİLM?
...
EE?
NAAPICAN? RAMBO DESEM SEVİŞMİYCEK MİSİN?
Bİ DAKKA DÜŞÜNÜ-YORUM
DING DONG
TAK... TAK...TAK...TAK TAK...
?!
?!
BÜŞRAA...ORDASIN BİLİYORUM
LEVENT BU MU?
EVET... N-NASIL GELDİ BURAYA, NASIL BULDU BENİ ?!
BÜŞRAA AÇ KAPIYI! ...
NAAPICAZ?
TABİ Kİ AÇMIY-CAZ
AMA BENİ ALMAYA GELMİŞ
O ÇOK BELLİ
BÜŞRAA
DEMEK Kİ BENİ SEVİYO
BAKSANA NASIL İÇTEN SÖYLÜYO ADIMI
İNANMA SAKIN
İSTATİSTİKLER-DE BİR RAKAM OLURSUN SONRA
NE RAKAMI YAA?
DÖVMEK İÇİN GELDİĞİ ÇOK AÇIK
SEN NE ANLARSIN BE AŞKTAN?!
BENİ BECERMEK İÇİN UYDURUYO-SUN!
KAPININ DİĞER TARAFINDA-Kİ İYİ TANIDIĞIM BİR TÜR
DAYAK YEMEKTEN KORKTUĞUN İÇİN TANIMA-DIĞIN BİRİ HAKKINDA KONUŞUYOSUN
YOO... GEL BAK, LEVENT'İN AŞKI ÇABUK BİTTİ
BİTTİ Mİ?
GİTTİ
SİMAY TESELLİ EDİYORDUR ONU ŞİMDİ
NE SAÇMALIYO-SUN SEN YAA?!
BURDA OLDUĞUNU NERDEN ÖĞRENDİ SENCE?
ÜHHÜ!
AĞLA CANIM ...
ÜHHÜ! ÜÜÜHHÜÜ! ÜHH ÜHH ...
Yarım saat sonra
SEN DEMİN BANA CANIM DEDİN
AĞIZ ALIŞKAN-LIĞI, BAKKAL DA CANIM DİYOR HERKESE
LEVENT DEMEZ MİYDİ SANA?
LEVENT KİM?
HAHAHA
Tuzağa düşen biri önce düşüre-ne sonra kendi-ne kızar. Kırılan kemik kaynar, yırtılan deri kendi kendine yapışır. Ama ilk yardımı ruhunda açılan yaraya yapmalısın. Düştüğü yerin tuzak olmadığına ikna edip inandı-rırsan mutlu olur. Tabi her kurtarıcı ödülü-nü alır. Vee ikisi de mutlu oluur.
NEJAT AMCA ÇEK ŞUNU... LÜTFEN
ALETİ GÖSTERİNCE LÜTFEN Dİİ Mİ?
TAMAM, ÇOK KOMİK TAMAM
OYUNCAK LAN BU
GEÇEN GECE GELEN DİNGİL DE ALTINA SIÇTI KORKUDAN
KİM?
LAN BÜŞRA BÜŞRA DİYE BÖĞÜREN KIL KUYRUK
-SON-

27 EKİM PERŞEMBE
SAYI: 2016/44 No: 478
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

Vatandaşa Sorduk: SİBER SAVAŞLAR

Kurumülk DAYIRBAŞ (41): Siber savaşları deyince akıla ilk gelen hiç kuşkusuz ki Çanakkale savaşıdır... Siberlerin arası 1 metre falan.. Bardak dayayıp yan siberi dinleyebiliyosun, o denli ince..

Varalım KARAHALİLLİ (38): Doğrusu "Süper" dir... Süper savaşlar... Mesela "Er Raynı Kurtarmak" süperdi... Ama "Er Raynı Kurtarmak-2" o kadar süper değildi.. Sonra amcamınoğlu "Bu film Er Rayn-2 değil, Rambo 3" dedi.. Haklı olabilir.. Günkü ilk filmde rakı oynamıyodu.. "Rakı yok mu?" diye sordum.. "Ne Rakısı" dedi, şaşırdı.. Yaşlandık tabi amk, rakı mı kaldı... "Neyse abi, rakinin nasınıbacısınıskiim, sen nasılsın" diye konuyu değiştirdim... "Süper" dedi..

Oturak KANLIYAŞIM (30): Tam siber savaşın ortasında kotam doldu.. "Komutanım benim kotam doldu, hızımı 1 megabite düşürdüler, artık savaşamıycam" dedim. "Wudi Elin bokset, bütün filmlerini indirdim, hem de bulureyrip... O yüzden kotam doldu" dedim.. "Kotam doldusa, hücresel verin var... Tirici aç, yat" dedi... İki tık çeken tiriciyle bi süre daha savaşıp heklestikten sonra 31 etmek için savaşa ara verdim.. Kalkmışken karnımı doyurdum, manitayla konuştum... Kavga ettik.. Her zamanki kızsal mevzularla skti kafamı.. Unuttum gitti savaşı filan ben.. Meğer mınakomuşlar, merkez bankasını filan hep heklemişler... Şerefsiz Ananoymusgular..

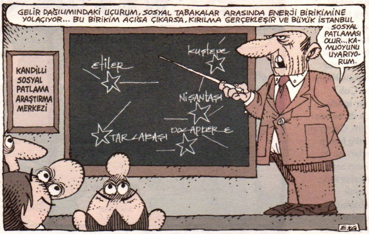

Kamilsepet TAHTATAŞANK (35): Komşuylan siber savaşa girdim... Onun internetini kullanıyordum kaçak... Sonra ortaya çıkınca ana avrat küfürleştik.. Silah çekti, vurdu beni.. 3 ay komada 6 ay hastanede kaldım.. "Ayrı yerdeğil onlar" dediler "Koma, fiziki birdurum" dediler.. Yani aslında komadayken de hastanedeymişim.. Ama kafamdan vurulduğum için az anlıyorum... Kim o?

Başbakan Binali Yıldırım tarih yazdı: "FETÖ, AKP döneminde palazlanmadı."

28 ülke arasında yapılan araştırmada gelir dağılımı açısından en kötü 2. ülke olduğumuz anlaşıldı. Türkiye'de nüfusun en düşük ve en yüksek yüzde 10'luk dilimlerinin gelirden aldıkları pay arasında 17 kat fark bulunuyor.

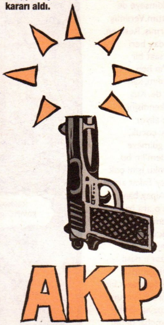
Dicle Üniversitesi'nde bir akademisyen başı açık öğrencilere, "Sizin yüzünüzden dersime melekler girmiyor," dedi.

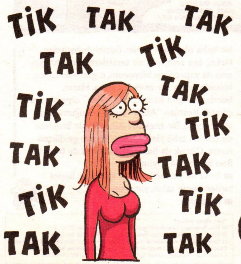
Can Dündar'a silahlı saldırıda bulunan sanık tahliye edildi.

AKP, parti yöneticilerini silahlandırma kararı aldı.

Türkiye'de her 20 saatte bir kadın öldürülüyor...

Orman ve Su İşleri Bakanı Veysel Eroğlu: "Ormanları milletin emrine veriyoruz."

N.Ş.A NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında muhalefet partilerinin asli görevi iktidarın bir diktatörlüğe dönüşmesini engellemek için hükümetin icraatlarını denetlemek, yanlış bulduğu politikaları eleştirmek ve hayati konularda karşılıklı tavizlerle uzlaşmaya çalışmaktır. Ama **Yeni Türkiye'nin** yeni muhalefetinin tek yaptığı iktidarın planlarını uygulamaya geçirmesi için payandalık yapmaktan ibarettir. Öyle ki iktidarın yıllardır peşinden koştuğu rejim değişikliğini bile iktidardan önce meclise taşıyıp onaylamaya çalıştıklarını bile görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'nin** yeni muhalefeti, görünen o ki şizofrenik tavırlarla kendisini iktidar zannetmektedir.

Normal şartlar altında alkollü bir sürücünün yaralamalı ya da ölümlü bir kazadan sonra elini kolunu sallayarak dışarı çıkması pek de akıl alır iş değildir. Ama **Yeni Türkiye'de** eğer babanız allahı paradan ibaret cebi dolu bir adamsa ya da polis memuruysanız Türkiye sokakları sizin için bir Grand Theft Auto haritasından ibarettir, gönül rahatlığıyla önünüze geleni ezebilirsiniz.

Normal şartlar altında bir tek adam rejimini savunmanın on binlerce değişik yolu olabilir ama herhâlde tek adam rejimini savunmak için ileri sürülemeyecek tek şey, "Tek adam rejiminin, tek adam rejimini engellemek için" getirilmesi gerektiğidir. Ama **Yeni Türkiye'nin** necip basın mensuplarının tek adam rejimini, "günün birinde ülkeyi karanlığa sürükleyecek tek adam rejimi oluşmasın" diye savunduğunu görebilirsiniz. **Yeni Türkiye'nin** yeni gazetecileri, sarhoş olmamak için içki içen ve maalesef güldürmemek için fıkra anlatan bir alay meczuptan ibarettir artık.

Normal şartlar altında mimarlar binaların dış yüzeyinden kendi aralarında bahsederken daha çok fasad ama genellikle daha kolay anlaşılması için cephe kelimesini kullanırlar. Ama **Yeni Türkiye'de** bir mimarın, binanın dış yüzeyinden cephe diye bahsettiği için Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi'ne üye olmakla suçlandığını görebilirsiniz. Daha da kötüsü cephe değil de fasad diye bahsetse Esat destekçisi olmakla suçlanabileceğinden neredeyse emin olmamızdır.

Normal şartlar altında devletler ve yerel yönetimler, kamu yararına çalışan derneklere kendilerince destek olurlar zira bu derneklerin çoğu yaptığı çalışmalarla devletin ve belediyelerin görevi olan ama beceriksizlik, tecrübesizlik, ihtiyatsızlık ya da düz dangalaklık yüzünden yapamadıkları şeyleri yaparlar. Ama **Yeni Türkiye'de** kime ne hayrı olduğunu hâlâ kimsenin anlamadığı bir "küçük oğlanın vakfına" devletten, belediyelerden ve her ne hikmetse devlet ve belediyelerle iş yapan herkesten milyarlarca liralık kaynak oluk oluk akıtılırken, kıçındaki dona kadar bu vakfa bağışlayan belediyelerin, Türkiye'nin 17 Ağustos depremiyle tanıdığı, Arama Kurtarma Derneği AKUT'u, kullandığı binadan kovmak için seferberliğe giriştiğini görebilirsiniz.

@baris_uygur

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

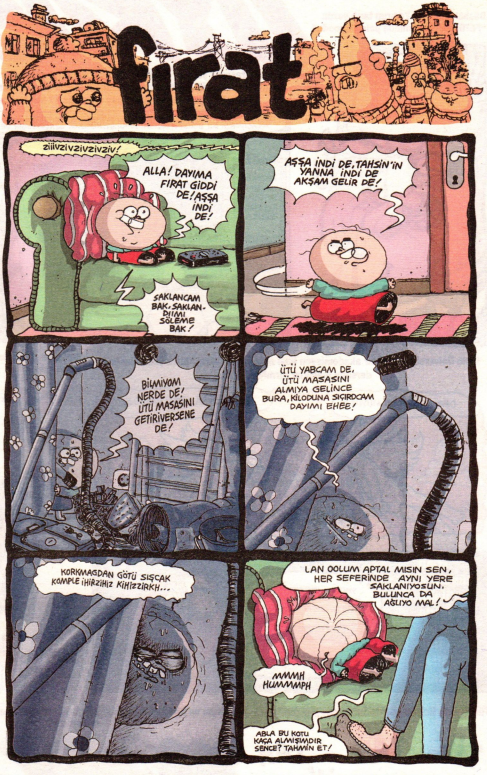
æ Geçen hafta İzmir'de oyunum vardı. Oyun öncesi dedim ki bir tuvalete gireyim madem. Girdim tuvalete. Pisuvar yok. İlginç geldi ilk başta. Girdim kapalı tuvalete. Bir yandan da tuvalet yazılarını okuyorum. "Gönül ota konmuş, b.k şokta!" yazıyor mesela bir yerde. Kora Yavcı'nın pipisiyle ilgili bir şeyler yazmışlar, cümleyi tam olarak hatırlayamıyorum. Serhat diye birine övgü var mesela. Lan dedim, bu nasıl erkekler tuvaleti. Erkekler tuvaleti ayıdır. Bu tuvalet bal porsuğu. Neyse, çıktım tuvaletten, aynanın önünde bir kız saçlarını düzeltiyor. Kızlar tuvaletinde olduğumu anladım ve hemen içeriye kaçtım. Kapıyı da az kapattım. Az aradan içeriyi izlemeye başladım. Çok korktum. Kız gitse de hızla çıksam gitsem diye terler içinde düşünmeye başladım. Sapık gibi kızı izliyorum. Kızda da bir saç var, düzelt düzelt bitmiyor. Ağladım ağlamak üzereyim. Gitmiyor. Bu arada beni görmemiş olması da büyük şans. Çünkü bayağı çıkmıştım aslında kapıdan. Kızın öyle büyük dev saçları var ki, hiçbir şeyi görmesi mümkün değil zaten. Resmen kızın saçları hayatımı kurtardı. Laf anlatana kadar ortalığı ayağa kaldırabilir, lince uğramama sebebiyet verebilirdi. Çok büyük dayak yiyebilirdim. Kapıyı kapattım ve içeride beklemeye başladım. Yüz yıl kadar sonra kızın dışarıya çıktığının sesini duydum. Şöyle kapıyı biraz araladım, içeriye baktım, kimse yok. Bir beş on saniye daha bekleyip, ya herro ya merro diyerek fırladım kızlar tuvaletinden doğru dışarıya. Uçarcasına. Ve kimseye de denk gelmedim koridorda. Resmen çok ucuz atlattım. Verilmiş sadakam, hayatlarını kurtardığım kediler, kuşlar varmış. Resmen.

æ Dün da Hazar boy'a baktım. İlk kez. Doğduğundan beri ilk kez. Üç buçuk aylık oldu, dün ilk kez üç buçuk saat bir kendisiyle mesaim oldu. Ben bugüne kadar Hazar'ın hep eğlenceli taraflarıyla meşgul oldum. Kah ağzını ısırdım, kah makarna gibi bacaklarından dal aldım. Cıvıldak bir de. Kuş gibi gülüyor. Özellikle dışarıya ne zaman çıkarsak kendisini, kızlara yürü ha yürüyor. Net çapkın. Kızların aklını alıyor gülüşüyle. Hatta bu kızlardan biri, "bu ne acayip bir çocuk, resmen çatalıma bakıyor hınzır" dedi. Hazar iyice gülmeye başladı. Hastası. Kızların hastası. Ne diyordum, Özlem'im bu sene çalışmıyor doğal olarak. Üzgün tabii biraz, çünkü işini çok seviyor. Önemli bir şey tabii. İşini seveceksin ağabey. Fakat arada özel dersler veriyordu, oradan aradılar. "Gideyim Alpay, bana çok iyi gelecek, bakar mısın Hazar'a" dedi. Ben de o ara başka bir şeyle meşguldüm, işkembeden salladım, "bakarım tabii" dedim. "Bakarım tabii" derken, aslında şunu demek istemiştim, "bakmam". Bakmam çünkü bakamam. Bir insan Hazar'a nasıl bakabilir ki. Eğer onun annesi değilse bir insan Hazar'a nasıl bakabilir. Var mı böyle bir şey. Annelik gerçekten olağanüstü zor bir şey. Çok seviyorum Hazar'ı, gerçekten çok sempatik bir çocuk, ama beş dakika kucağımda dursa bunalmaya başlıyorum, "Özlem alır mısın Hazar'ı" diyorum. Özlem'in ise uzvu gibi bir şey Hazar. Gerçekten çok zor. Bu "bakarım tabii" muhabbetini bir hafta kadar önce yapmıştık. Dün hatırlattı. "Yarın sen bakıyorsun Hazar'a" dedi. Dedim "hayatta öyle bir şey söz konusu olamaz, ben bisiklete bineceğim yarın" dedim. Nereye biniyorsun bisiklete. Özlem ders vermeye gitti, ben Hazar'la baş başa kaldım. Hayatımda ilk kez Hazar'la baş başa kaldım. Ne yapacağımı bilemedim. Önce kendisiyle biraz bir konuşayım dedim, baktım salak salak şeyler söylüyorum çocuğa, dedim boşver, konuşmayayım madem dedim. Ne gerek var dedim. İlk bir saat, kendisini uyutmaya çalışmakla geçti. Uyuyor gibi oluyor, hop gözlerini açıyor. Gülüyor. Derken uyuyakaldı. Hah dedim, bir şeyler yemenin vakti geldi. Kendime kahvaltılık bir tabak hazırlayayım diye mutfağa girdim. Kedi Venüs, tezgaha fırlayıp, bulaşık deterjanını ocağın arkasına döktü, bir saat onu temizleyeceğim diye uğraştım. Temizledim, tam tabak hazırlamaya koyuldum, Hazar uyandı ve ağlamaya başladı. Kucağa almazsan susmuyor. Hazar kucağımda, ömrümün en zor kahvaltılık tabak hazırlamasını hazırladım. Salona geçtik, ben, Hazar, ve tabak. Hazar çok ağlamaya başladı. Hazar da acıkmış olabilir mi acaba diye düşündüm. Mutfakta sütü vardı, aldım, Hazar'a içirmeye başladım. Soluksuz içti. O kadar mutlu oldu ki anlatamam. Sonra da gazını çıkarmasına yardım ettim. Geğirdi, kustu. Üstünü değiştirdim. Ulan bir baktım, ben resmen babayım. Altından kalkabiliyorum yani ben bu işin. Sonra Hazar'ın keyfi yine yerine geldi, cikir cikir gülmeye başladı yine. Neden sonra ben de bir şeyler atıştırabildim. Özlem eve geldiğinde koltuğa uzanmış, futbol tartışma programı izliyorduk Hazar'la birlikte. Müthiş bir üç buçuk saatti. Bu arada hala bir kez bile altını değiştirmedim henüz Hazar'ın. Gerçek bir baba olmadım henüz. Bezini değiştirdim birkaç kez ama hala alt temizlemedim. Bir gün onu da yapacağım biliyorum, o gün yaklaşıyor, hissediyorum. Bir anekdot daha, Hazar, bundan on gün kadar önce "elleh" diye bir ses çıkardı. Resmen "Allah" diyen çocuğumuz var, söyleyeyim. Bir anekdot daha, bugün bisiklete de bindim tabii yine. Özlem'im eve geldikten sonra. Çocuk da bakarım, bisiklete de binerim. Ben böyle çok iyiyim.

æ İzmir'de ya söğüş ye, ya kokoreç. İkisini birden yeme sakın, yanarsın.

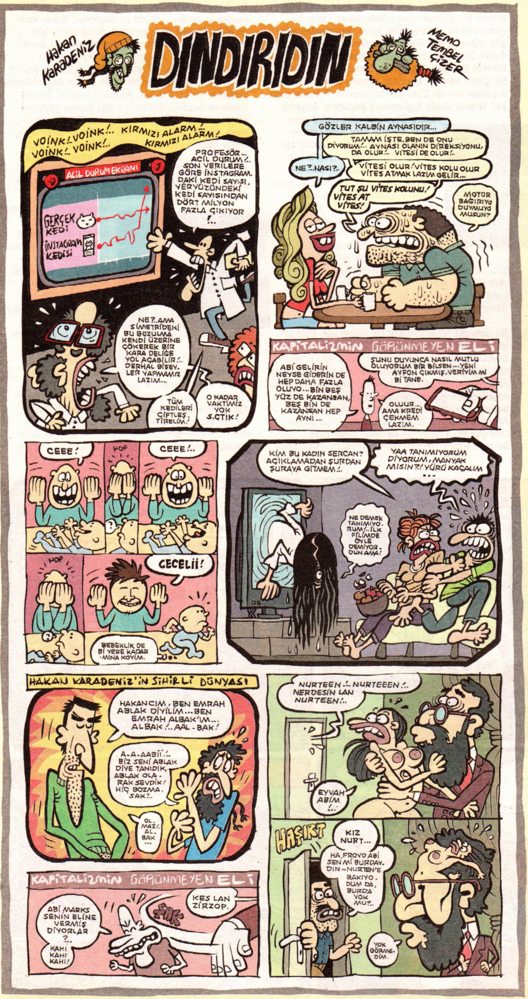
æ Hoşçakal.

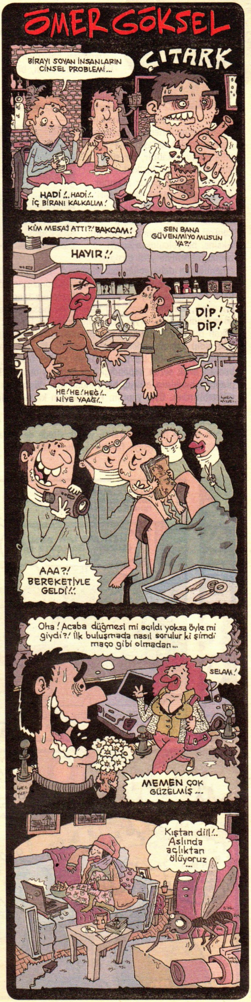

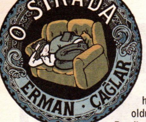

"ben alpay erdem"
27 Ekim Perşembe / Çengelköy Müzelik / Saat: 21.00 / bilgi: 0216 321 83 21
28 Ekim Cuma / **Kadıköy** Kılçık Mekan / Saat: 20.30 / bilgi: 0536 954 58 35
29 Ekim Cumartesi / **Kuzguncuk Sanat Tiyatrosu** / Saat: 21.00 / bilgi: 0553 228 44 63
4 Kasım Cumartesi / **BKM Mutfak Sahne** / Saat: 21.00 **(biletler biletix, gişe)**
6 Kasım Pazar / **Kadıköy Emek Sahnesi** / Saat: 20.30 / bilgi: 0216 545 73 76

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

Hakan Karadeniz
DINDIRIDIN
Memo Tembel Çizer
VOINK!.. VOINK!.. KIRMIZI ALARM!..
VOINK!.. VOINK!.. KIRMIZI ALARM!
ACİL DURUM EKRANI
GERÇEK KEDİ
İNSTAGRAM KEDİSİ
PROFESÖR... ACİL DURUM!.. SON VERİLERE GÖRE İNSTAGRAM-DAKİ KEDİ SAYISI, YERYÜZÜNDEKİ KEDİ SAYISINDAN DÖRT MİLYON FAZLA ÇIKIYOR!...
NE?..AMA SİMETRİDEKİ BU BOZULMA KENDİ ÜZERİNE ÇÖKEREK BİR KARA DELİĞE YOL AÇABİLİR!.. DERHAL BİŞEY-LER YAPMAMIZ LAZIM...
TÜM KEDİLERİ ÇİFTLEŞ-TİRELİM!
O KADAR VAKTİMİZ YOK S.ÇTIK!
GÖZLER KALBİN AYNASIDIR...
TAMAM İŞTE, BEN DE ONU DİYORUM!.. AYNASI OLANIN DİREKSİYONU DA OLUR!.. VİTESİ DE OLUR!..
NE?..NASI?..
VİTESİ OLUR! VİTES KOLU OLUR VİTES ATMAK LAZIM GELİR...
TUT ŞU VİTES KOLUNU! VİTES AT VİTES!
MOTOR BAĞIRIYO DUYMUYO MUSUN?
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
ABİ GELİRİN NEYSE GİDERİN DE HEP DAHA FAZLA OLUYO... BİN BEŞ YÜZ DE KAZANSAN, BEŞ BİN DE KAZANSAN HEP AYNI...
ŞUNU DUYUNCA NASIL MUTLU OLUYORUM BİR BİLSEN... YENİ AYFON ÇIKMIŞ, VERİYİM Mİ Bİ TANE.
OLUUR... AMA KREDİ ÇEKMEM LAZIM.
CEEE!
HOP
CEEE!..
HOP
CECELİİ!
BEBEKLİK DE Bİ YERE KADAR ·MINA KOYIM.
KİM BU KADIN SERCAN? AÇIKLAMADAN ŞURDAN ŞURAYA GİTMEM!..
YAA TANIMIYORUM DİYORUM, MANYAK MISIN?!! YÜRÜ KAÇALIM
NE DEMEK TANIMIYO-RUM!..İLK FİLİMDE ÖYLE DEMİYOR-DUN AMA!
HAKAN KARADENİZ'İN SİHİRLİ DÜNYASI
HAKANCIM, BEN EMRAH ABLAK DİYİLİM... BEN EMRAH ALBAK'IM... ALBAK!.. AAL-BAK!
A-A-AABİİ!.. BİZ SENİ ABLAK DİYE TANIDIK, ABLAK OLA-RAK SEVDİK! HİÇ BOZMA. SAK?..
OL-MAZ!.. AL-BAK...
KAPİTALİZMİN GÖRÜNMEYEN ELİ
ABİ MARKS SENİN ELİNE VERMİŞ DİYORLAR?..
KES LAN ZIRZOP.
KAHİ KAHİ KAHİ!
NURTEEN!.. NURTEEEN!.. NERDESİN LAN NURTEEN!..
EYVAH ABİM!..
HAŞIRT
KIZ NURT...
HA, FROYD ABİ SEN Mİ BURDAY-DIN... NURTEN'E BAKIYO-DUM DA, BURDA YOK MU?..
YOK GÖRME-DİM.

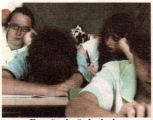

ÖMER GÖKSEL
ÇITARK
BİRAYI SOYAN İNSANLARIN CİNSEL PROBLEMİ...
HADİ!.. HADİ!.. İÇ BİRANI KALKALIM!
KİM MESAJ ATTI?! BAKCAM!
SEN BANA GÜVENMİYO MUSUN YA?!
HAYIR!!
DİP! DİP!
HE! HE! HEĞ!.. NİYE YAAĞ!..
AAA?! BEREKETİYLE GELDİ!..
Oha! Acaba düğmesi mi açıldı yoksa öyle mi giydi?! İlk buluşmada nasıl sorulur ki şimdi maço gibi olmadan...
SELAM!
MEMEN ÇOK GÜZELMİŞ...
Kıştan dili!.. Aslında açlıktan ölüyoruz...

Çocukluğumda, vitessiz bisikletimin tepesinde gözlerimi kısıp sıcaktan tüten yazlık siteyi izlediğimi hatırlıyorum. Bir amacım vardı, bir hedefim vardı, peşinde olduğum bir hazine vardı. Bu diyarlarda bulunmayan tek hazinenin, eğlencenin peşindeydim. Sitenin arkasındaki toprak yoldan dolaşıp ana yola kadar çıkabilir, bir süre ana yola paralel bisiklet sürebilir, sonra pazar alanının oradan girip yazlık siteye geri dönebilirdim. Öyle yaptım. Eğlendim mi diye kendimi kontrol ettim, hayır eğlenmedim. Aksine, bu yolculukta geçen zaman nedeniyle yeni başlayan ergenliğimin daha yoğun bölgelerine doğru zamanda yolculuk etmiş bulundum. Yirmi dakika öncesine göre daha kötü durumdayım. Geldiğim ilçede bir tane kız vardı, kendimi ona karşı bazı hisler hissetmekle görevlendirmiştim. Aynı okula gittiğimiz ve bir kez şakalı bir lafıma güldüğü için piyango kıza vurmuştu. Eve gidip babannemden para isteyebilir, bu parayla bakkaldan şeftalili ice tea ve çubuk kraker alabilir, bunları artık sezon kapandığı için bomboş olan halk plajında banklara oturup bir yandan kızı düşünerek tüketebilirdim. Öyle yaptım. Planladığım kadar hisli ve yoğun bir şekilde düşleyemedim kızı. Ice tea ve çubuk krakerden daha fazla verim aldım duygusal olarak. İlçede de kızlar vardı, yazlık sitede de kızlar vardı, bunların kimseye faydası yoktu. Tatile gelen herkes yazlık siteyi terk etmeden önce zorla kızlı erkekli bir grubun içine sokulmuştum, daha ilk günden birisi kenara çekip excel dosyasından okur gibi güncel gönül ilişkileri durumunu açıklamıştı. Aykut Sinem'den hoşlanıyor, Zeynep Murat'tan bir hareket bekliyor, Ayşegül'ün İstanbul'da hoşlandığı bir çocuk varmış, Ebru'nun durumu belli değil. İyi, o zaman ben de Ebru'dan hoşlanırım. Parayla değil ya? Hemen orada hoşlanmaya başladım. Akşama doğru Ebru'nun tükürüğünü yere kadar sarkıtıp yere değdirmeden geri çekebildiği ve bu olaydan aşırı keyif aldığı, defalarca yapsa bile sıkılmadığı ortaya çıktı. SENİN CANIN SAĞOLSUN. Arkadaşlığımız kalitesiz karton koli gibi, fazla doldurursan patlar, zora gelirse yırtılır, elinin terinden bile ıslansa erir gider. Ama lazım oluyor, muhtaç oluyorsun, arıyorsun. Neyse ki bir hafta sonra herkes gitti. O zamandan beri boş plajda tükürüğümü yere sarkıtıp geri çekmeye çalışıyorum. Ebru'dan bana kalan en kutsal bir hatıra, bir yadigar. Göründüğünden bin kat daha zor bir hareket.

Bu dünyada benden büyük bir şeyler var. Öyle bir şeyler olduğunu hissediyorum. Beni bisiklete binip civadaki bütün siteleri gezmeye zorlayan bir şeyler var. Galiba ergen vücudumu gezdirip sitelerde kalan yaşlı insanların gençlik ne güzeldi diye düşünmelerini engellemekle görevlendirildim. Balkonlarında oturup boşluğa bakanların görüş açısına girip çıkıyorum. Ağzım amaçsızlık ve sıkıntıdan köpürmüş şekilde beliriyorum. Yüzüm bir iki sene içinde neye benzeyeceğinin belirsizliğiyle çürkinlikten yamulmuş. Düşünmeyin artık "ne güzeldi o günler" diye, kendinizi üzmeyin. Bakın ne haldeyim. Bakın bana ne oldu, başıma ne işler geldi. Daha onbeş gün buradayım. Burada işim bitince bir sonraki siteye geçeceğim. Belki bir şeftalili ice tea de orada içerim. Çok büyük bağımlısı oldum. İçine bir şey mi karıştırıyorlar, yoksa genlerimde madde bağımlılığına yatkınlık mı var? Büyük ihtimalle ikincisi. İkinci sitede de kendimi bakkalın orada oturan yaşlılara gösteriyorum. "Bilyelerle oyun ederdik, Osman vardı, sümüklü Osman derdik" şeklinde çarpıtılmış, moral bozucu nostaljik düşünceleri bir anda bıçak gibi kesiliyor. Onun yerine "allah allah, babası da keldi herhalde?" diye düşünmeye başlıyorlar beni görünce. Yaşlılar için moral çok önemli. Bisikletle devamlı moral dağıtıyorum, yaşam kalitelerini arttırıyorum yaşlıların. Farkında değiller, minnet duygusundan yoksunlar. "Bu siteden misin sen?" diye bağırıyor aralarından biri. Değilim. Bu sitede sizden başka kimse kalmadı. "Diğer sitelerden bisikletle girmek yasak, sitenin girişine yazı astık, turnike koyduk, görmedin mi?" diye bağırıyor. Bisikleti turnikenin üstünden aşırttırdım, çok zor bir şey değil. Kafaya koyunca beş dakikalık iş. "Ice tea yi basket sahasının orada içebilir miyim?" diye soruyorum, "iç ama kirletme oraları" diyor. Ice tea kutusunu düzleyip basket potasına atarım diye düşünüyordum ama o iş olmayacak gibi. Sizin canınız sağolsun.

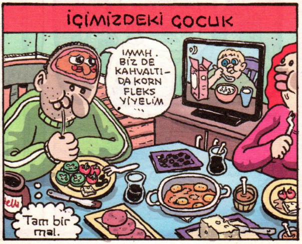

En güzel günlerimiz.

groagh@gmail.com

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

Yalan Dünya

Acaba yaşadıklarımız gerçek mi, yoksa hepimiz sadece bir bilgisayar oyunundaki yaramaz bir hergelenin mouse'un klikleriyle dürtüp durduğu yapay zekâlar mıyız? Veya yaşadığımız dünya aslında dışarıdan eğlence için ziyaret edilen bir tema parkından mı ibaret? Belki de hepimiz bir kunduzun gördüğü havaleli bir rüyadan ibaretiz? Ya da aramızdaki kendisine çok önem atfeden birisinin gündüz düşü müyüz? Olmadı şu: Acaba makinalar insanlığa karşı savaştı ve kazandı da, Matrix'teki gibi bir simülasyonun içinde miyiz?

Bütün bu heyecanlı teorilerin hepsine bir seferde, kimilerinin tadını kaçırmak pahasına da olsa yanıt vermek gerekirse hayır arkadaşlar, değiliz. Hiç öyle ağzını yaya yaya "Ama bilemezsin ki…" diye antik Yunan filozofu pozları kesmeyin. Tabii hepinizi kastetmiyorum, kimden bahsettiğimi anlayan anladı. Okuma lan köşeyi, arkadaşlar atın şunu dışarı. Bu nasıl bir adamdır arkadaş, akıl alır şey değil ama yahu. Bakın ben bunu kaç aydır takip ediyorum, olur olmadık yerde sizinle beraber o da köşeyi okuyor. Dergiyi aldığı falan da yok ha kuntizin. Kâh birinizin omuzundan okuyor, kâh diğerinizin vapurda bıraktığı dergiye konuyor. Tam manasıyla faydasız bir insan, arada böyle bir laf sokmalar, kendi arasında konuşmalar, ben vinyet koymak için arkamı döndüğümde abuk subuk hareketler. Şimdi bunu kovdum ya, hemen gidip twitter'dan bir yumurta hesap açıp küfürler sıralayacak, ekşi sözlüğe paragraflar döktürecek. Yavrum Ekşi Sözlük'ün sahibi arkadaşım, köşeden attım, oradan da attırırım seni hiç şüphen olmasın. Çık git lan bu sayfadan. Yalnız beni değil Ersin'i de okuma, hadi yaylan bakalım.

Gördüğünüz gibi bu arsız arkadaşımız aramızdan ayrılmadı, hâlâ arka sıralarda yavşak yavşak sırıtıyor. Konvansiyonel basının kötü yanı bu, bloklayamıyorsun adamı. Hâlbuki bizde de olsa öyle bir şey, dergiyi okurken taşkınlık yapanın fotoğrafını yurt sathındaki yirmi binin üzerinde gazete bayiine dağıtıp "Bu adama bizim dergiyi satmayın," desek hayatımız daha güzel olacak. Ama düşünecek olursanız pratikte uygulamak çok zahmetli. En iyisi "suskunluğum asaletimdendir," ayağı çekmek. Gerçi şimdi konvansiyonelin de hakkını yememek lâzım, bizde de sürekli bir mute durumu var gibi sanki ama onu da maille, mektupla olmadı dergiye gelerek falan deliyorlar. Bu arada çocukken TRT haber bülteninde sürekli konvansiyonel silahlarla ilgili haberler duyduğum için yıllarca konvansiyoneli füze gibi bir şey zennediyordum, meğer bildiğin geleneksel anlamına geliyormuş, fırsat bu fırsat boş bulduğum yerde kullanıyorum.

Her neyse konumuz şu: Acaba yaşadığımız dünya bir sanal gerçeklikten ibaret mi sorusuna keskin bir şekilde hayır yanıtını veriyorum ve bu yanıtımdan bir adım geri atmak niyetinde değilim, vallahi bana gelişi böyle, kimse kusura bakmasın. Ha şimdi zamanında Matrix şimdi Westworld izleyerek "Ulan acaba bu dünya yalan dünya mı?" şüphelerine kapılanlar kızacaklar belki ama; tutun ki şüphelerinde haklı çıktılar, Matrix'ten Zion'a gittiler, Westworld'de labirenti bulup dışına çıktılar, sonra ne olacak? Sanıyor musunuz ki uslu duracaklar? Hayır, yine acaba bu dünya da mı yalan dünya diye dönenip duracaklar çünkü bu sefer de başka biri çıkıp katman katman simülasyonlar üzerine bir film yapacak. İnsanoğlunu tatmin etmek mümkün değil.

Ha ama ondan da bağımsız olarak yaşadığımız dünya gayet gerçek çünkü aramızda Siri'den bile kafasız çok insan var. Resmen Siri'ye sorulan soruları bırakın cevaplamayı hiç anlamayacak adamlarla çevriliyiz. Yani bu bir simülasyon olsa göremeyeceğiniz kadar bug'lı adam dolu etrafımız ve "nasıl bileceksin" sorusunun cevabı da bu. Zaten bu tip sorularla çok haşır neşir olanların çoğu yaşadıkları hayattan çok da memnun olmayan, kendilerini bir avuç insanın zevkle oynadığı online bir oyunda kendileriyle sınırlı etkileşime girilen, oynamayan karakterler gibi hissedenler olduklarını göreceksiniz. (Bir önceki cümlenin geek'çesi: Kendini MMO'da NPC gibi hissetmek, bu da geek'lere kıyağım olsun, başları sıkışınca kullanırlar. Ama öyle ulu orta yerde kullanmasınlar, kendi aralarında, yoksa bakın diğer okurlar nasıl garip garip bakıyor, size de öyle bakarlar.)

Yahu dikkatlice bir bakın etrafınıza, bütün bunlar akıllı bir tasarımın eseri olabilir mi allasen? Yani bir ihtimal bütün bu yaşadıklarımız simülasyonsa bile, olsa olsa beta olur, hatta alfayken betasını çıkarmaya gerek görmeyip hard diskin köşesine atılmış başarısız bir girişimden ibaret kalır. Ha bak abisinin bilgisayarındaki simülasyon oyununu açıp sağı solu anlamadan kurcalayan bir veledin eseriyiz diyeceksiniz ama hepimiz gizliden gizliye biliyoruz ki o veletler her oyunu hepimizden iyi oynuyor, hayatımızonline oyunlarda Çorum'daki Vladivostok'taki 7 yaşında çocuklara yenilmekle geçiyor.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Ne kadar yalansız yaşarsak o kadar iyi"
Can Yücel

● **Cumhurbaşkanlığı, cumhuriyetin sembolü. Peki Başkanlık, tam neyin simgesi, onu bir açıklasanız...**

● Devlet Bahçeli, anahtar adam. Sadece ortada kilit milit yok.

● Devlet, her zaman şiddet uygulamaz, bazan da taşeronla çalışır. Bakınız: FETÖ!

● **Musul, dünyada değil mi? Dünyada. O zaman dünya malı. Musul da, diğer enerji bölgeleri de niçin tüm dünyanın hizmetine sunulmaz? Doğru uygarlıkları yokettikten sonra, nerene ne yapacaksın acaba onca enerjiyi?**

Ey yükselen yeni nesil... İn ulan aşağı!..

● "Yalnızlık" üzerine hakiki bir konuşmayı insan ancak kendi kendine yapabilir...

● **Söz, kelime madde... Ağızdan çıkıyor, sese dönüşüyor ve sonsuza dek enerji halinde dolaşıyor... Söz madde, dedikodu madde bağımlılığı...**

● Kırdığım insanlardan özür için bir spor salonu gerekebilir. Sonra onları da alıp hep beraber, beni kıran insanların bulunduğu stadyuma gideriz...

● **20 ile 22 yaş arasında iki yıldan çok fazlası var, en az beş yıl var...**

● Sağlam bir yemek sonrası, bir arkadaşın diğerine "Yalnız Bizans Subayı gibi yedik ha!" demesi... (Nasıl bir adamsa Bizans Subayı?)

● **Mutlu olmak için, mutsuz insan arayıp bulan da var, ne yazık ki...**

● "Ohio, Utah" falan derken aldığı zevki, "Niğde, Kırşehir" derken asla alamayan bir zihin mevcut. Anadolu'yu unutası var, mümkünse...

● **"Vapurda gazete, dergi okuyanlara raslamanın bi zevki vardı, şimdi herkes akıllı telefonuyla meşgul" dedi değerli bir ağbim. Kağıdın yerini telefon aldı. Ben kağıttan vazgeçemem...**

● Çocuk yıldız Parla Şenol... Kendisini de, ismini de hep çok sevdim... Yıllarca gösterilerimi onun adıyla bitirdim, "Parlayın, şen olun" diyerek... Sağolsun, beni izlemeye de gelmişti... Kahraman Kıral, Ömercik, Ayşecik, Sezercik'le beraber, çocukluğumun en değerli sinemalarındandır. Onlar çocuk yıldızdı, bir de "çocuk hayranlar"dık. Çocukken olunan hayranlık, ömür boyu sürüyor insanda. "Anılarda kalan şey değişmez zamanla" demiş ya Dranas, işte öyle... Selamlar, sevgiler burdan sana, adı gibi güzel Parla Şenol...

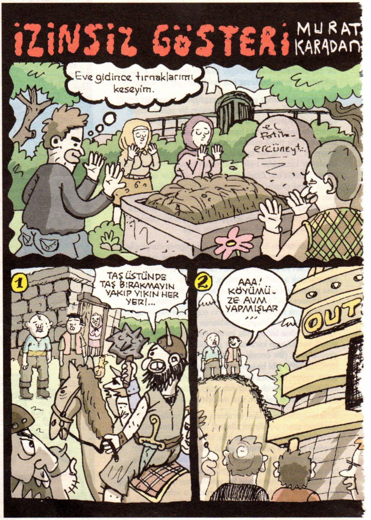

● **"Çok" adı üstünde, çok önemli bir kelime. Rasgele kullanmamak lazım. Sadece seviyorken, "Çok seviyorum" derseniz, sevdiğinize haksızlık yapmış olursunuz...**

● Haram, yasaktır. Ama yasak, haram olmayabilir...

● **Umutsuz olmak, insana yakışmıyor. Ne geçmişin hayalini kurmak ne de geleceği hızlandırıp oynatmaya çalışmak. Şimdi ve şu anda olandan çalmamak lazım. Zaman, düz bir çizgide gitmez, dikine tırmanır. Günle beraber, umut da**

değişir, başkalaşır. Nasıl "zamansız" yaşamak mümkün değil, umutsuzluk da işte öyle insan için...

● Aşk ile yaratıldı evren. Aşk'ı arayarak geçiyor zaman...

● **Aziz dostum, müzik yazarı Murat Beşer'in "Yoldan Çıkmış Simalar" adlı kitabı, İletişim Yayınları'ndan çıktı. Müzik aleminin "ötekilerini" yazmış kitabında Murat Beşer, notalara gönül verenlerin portrelerini. Sınıf atlamaya, gösterişe, para pula, kariyere, şana şöhrete sırt çeviren, tek tutkuları müzik olan insanlar bunlar. Halil Turhanlı, kitabı şöyle anlatıyor: "Sisli bir geçmişin, müphem bir zamanın içinden gelen insanlar. Bu kitapta onların öyküleri var." Murat Beşer, kendisi gibi, müziği hayat edinmiş insanların hayatlarını titizlikle gözleyip yazmış. Bu yüzden müzikle birlikte hayata da dair bir kitap. Bu soylu çalışmaya, kütüphanenizde mutlaka yer ayırın...**

ta ölünce şehit un. Terörde ölünce e sayılıyorsun...

● Arzu vahşileşirse, ortada arzu kalmaz, vahşet kalır...

● **Utangaç adam, hep utangaç kalır. Bu utangaçlığı "yenmek" için ortalara da fırlasa, "utanmaz adam" pozlarına da bürünse, utangaçlığı asla geçmeyecek, misliyle artacaktır. Çünkü utanma duygusu, insanı hayata bağlar. Utangaçlık, utanmazlıktan evladır...**

vedatozdemiro@gmail.com

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

KIVRANAN ADAM

Tartışmanın en hararetli anında gördüm ilk damlayı. Gözün kenarından süzülüp hafif bir zorlanmayla yanak tümseğini aşarak çeneye ulaşıncaya kadar konuşmaya devam ettim. Damla, çeneyi dönüp boyna ilerlemek yerine direkt yere düştü (ağır ağlama). Canım sıkılmıştı. Erkek, kavga esnasında büyük laflarla zafere koşarken karşıdan gelen ağlama ani bir yenilgiyi müjdeler. Kadının gözyaşları, atını zafere süren erkeğin yoluna aniden çıkan bir yılan gibi süzülür yanaklardan. Erkek, şaha kalkan atından inip bu akan yaşları silmek zorundadır artık. Çünkü yanak psikolojik sınırdır. Gözyaşı bu sınırı aşıp çeneye doğru ilerlerken erkek hâlâ konuşuyorsa, tam bir ayıdır. Demagojiyle de olsa tam üste çıkmışken, kendimi olmadığım kadar mağdur, erdemli, yorgun göstermişken iki damla gözyaşına yenilmiştim. Omzuna dokunduğumda, o ana kadar sessizce akan damlalar arkalarına hıçkırık sesini de alarak hız kazandılar. Saçlarını okşar okşamaz hıçkırıklar böğürmeye dönüştü. Bir fotosel mekanizması gibi elimi uzattıkça coşuyordu. Elimi çektim. "Sana peçete getireyim," diyerek kalktım. Hızla mutfağa giderken ayağımı masanın ayağına çarpınca acıyla bağırdım. Ağlayan Kadın, "Noldu?" diyerek yanıma koşunca, küçük aklım, yaşadığım minik acıyı es geçip bu kazayı bir avantaja çevirebileceğimi müjdeledi. "Çok acıdı mı?" diye sordu. Böyle durumlarda cevap vermeyip kıvranmaya devam etmek acının büyüklüğünü tarif etmenin en iyi yoludur. Normalde "Yok bir şey," deyip geçiştireceğim bu kazayı, bir anda acıdan konuşamaz duruma geldiğim bir faciaya dönüştürmüştüm. "Bir bakayım," diyerek ayağımı sımsıkı kavrayan ellerimi açmaya çalıştı. Orada, ellerimin arasında; sağlıklı, gürbüz, pespembe bir ayak başparmağı sakladığımdan açmamak konusunda direndim. Gün benim günümdü. Dramayı küçük yaşlarda öğrenmiştim ve şimdi bu güzel performansın peşini bırakacak değildim.

7 yaş (Drama Giriş)

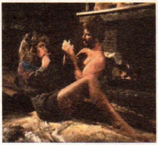
Aldığım darbeler karşısında çektiğim acının üstünde bir performans sergilemeyi dayımdan öğrendim. Dayım, "Naber lan!" diyerek omzuma yumruk atmanın bir çeşit dayı-yeğen ilişkisi olduğunu sanan tuhaf bir adamdı. Sanırım kendisini, anne ve babamın sınırlarını çizdiği sıkıcı hayatımın içinde yıldız gibi parlayan bir idol olarak algılamamı istiyordu. Omzuma darbeyi aldığımda, 7 yaş öfkesiyle sıktığım yumruklarımın tadına bakması için hemen saldırıyordum. Yumruğum daha hedefine ulaşmadan midesini tutup acı içinde yere yıkılınca, kötü komedi filmlerinde olduğu gibi, onu nakavt eden yumruğuma hayretle bakmak zorunda kalıyordum. Hissettiğim yumruklarımın değil dramanın gücüydü. Dayım kıvranmak konusunda bana çok şey öğretti. Bedene henüz temas edilmemişken ölümcül bir darbe almış gibi kıvranmak sonraki yıllarda çok işime yarayacaktı.

10 yaş (Drama Bir Kişilik Kazandırıyorum)

Darbe aldıktan beş dakika sonra sahaya dönen Bahtiyar'ın yüzünde, acısına rağmen göreve devam kararı alan kahramanların o mağrur ifadesi vardı. Başı sargılı olduğu halde kafa topuna çıkması karşısında kabaran hislerim damlalar halinde gözlerime yürümüştü. Bahtiyar'ın efsane oyunu eşliğinde Denizlispor'un galibiyete yürümesi, evlatlarına dokunmak konusunda çok cömert olmayan babamın beni sırtına almasıyla birlikte arşa değen bir duygu patlamasına yol açmıştı bende. O an, millet olarak bir savaşa girsek, en ön saftaki çocuk kahraman olacağıma (Hendeseci İrfan Bey'in 10 yaşındaki oğlu Denizlili Fırat Efe) yemin edebilirdim. Kutlu bir zafer günüydü. O gün, surattaki acı ifadesinin üzerine bir kat mağrurluk ifadesi çekilirse, nasıl da asil bir görüntüye kavuşulacağını Bahtiyar'dan öğrendim. Kıvranmak konusunda gerekli mimik ve jestlere hâkimdim artık. İş, en boktan olaydan bile nasıl dram çıkarılacağını öğrenmeye kalmıştı. Bunun için fazla uğraşmama gerek yoktu, çünkü bir dram tanrıçasıyla aynı evde yaşıyordum.

14 yaş (Bütün Dramların Anası)

Çok istiyordum ama bir türlü cesaret edemiyordum. Kalemi içime çekip havaya hayali dumanlar savurmaktan bıkmış, babaların avurtlarını çökerte çökerte içtikleri tütünün tadını iyice merak eder olmuştum. Anne ve babanın düğüne ya da misafirliğe gitmesi, otuzbirini kapalı kapılar ardında icra eden ergenler için bir şölendir. Ama bizimkilerin düğüne gittiği o akşam suratımdaki sivilcelerle dans etmekten daha büyük planlarım vardı. Kalem emerek iyice ustalaştığım sigara dünyasına gerçek tütün içerek sert bir giriş yapmayı kafaya koymuştum. Arabaya binişlerini pencereden seyrettikten sonra, salon sehpasında duran Marlboro'dan bir dal çekerek hiç düşünmeden yaktım. Kokunun kaybolması için uğraşmanın çok gerekli olmadığı, hastanelerde ameliyattan çıkanın suratına bile duman üflenebildiği yıllardı. Dumanı savura savura evin içinde dolaşırken külleri de savurduğumun farkında değildim. Yakalanmam, ertesi sabah annemin zemindeki en ufak bir yabancı maddeyi ayırt edebilen gözleri sayesinde oldu. Haber, bu günahı ilk defa işlediğim gerçeği atlanarak çabuk yayıldı: "Fırat sigara içiyormuş!" Gerçekleri açıklamak için çabaladım, ama başarılı olamadım. Çünkü annem, 14 yaşında sigaraya alışan bir çocuğun iflah olmayacağına emindi. Ahu Tuğba'nın yatakta esrar içerken görünen sağ bacağının ülkenin ahlak anlayışını çökerttiği yıllardaydık. Benim, bu bacağı diz kapağından başlayarak okşaya okşaya yukarılara ilerlemek ve kesilen sahnenin ardından belirdiğimde kalın bir sigaradan dev dumanlar savurmak gibi bir niyetim yoktu, ama annem, şimdiden sigara içtiğime göre, Ahu Tuğba'yla yatacağıma emindi. Ona göre sigara, sırasıyla esrar, kokain ve eroin basamaklarını tırmanmanın ilk adımıydı. Daha bu yaşta sigara içiyorsam, esrar sarmam, kokain çekmem ve hemen ardından eroin yüklemesi yaparak bacak okşamam an meselesiydi. Fakat bu çileli kadın oğlu için savaşmaya ve onu bu dünyaya teslim etmemeye kararlıydı. Başardı da, hiçbir zaman Ahu Tuğba'yla sevişemedim.

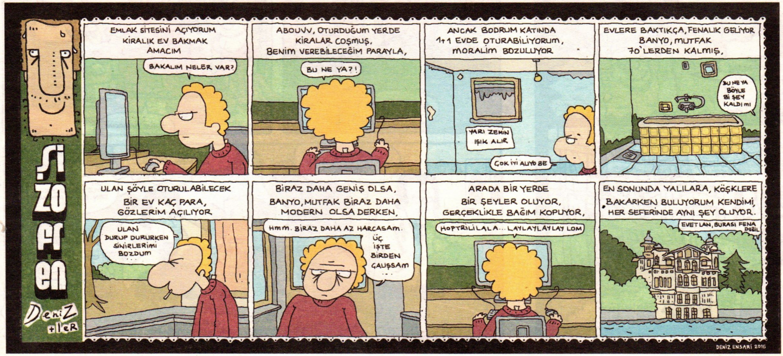
16 yaş (Dramım Bir Reflekse Dönüşüyor)

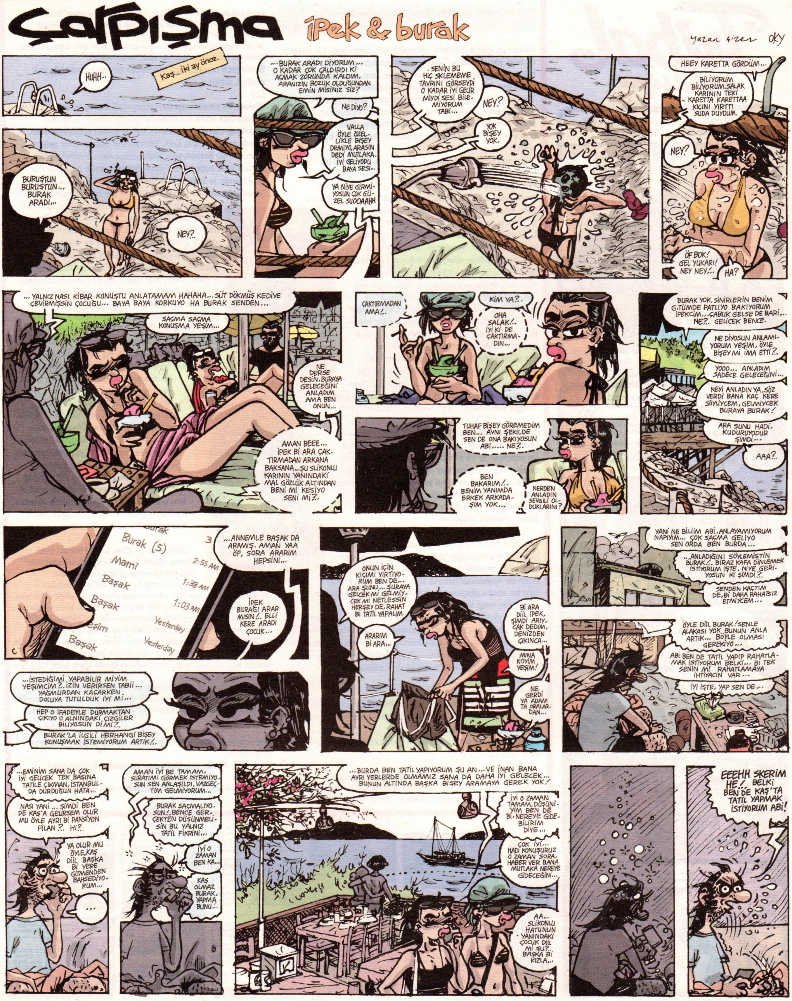

Halı saha oyuncuları olarak profesyonel futbolcular gibi oynayamıyor, ama en az onlar kadar iyi sakatlanabiliyorduk. Defans oyuncusunun iki elini havaya kaldırarak yaptığı "adama dokunmadım bile" hareketiyle, yerde kıvranan oyuncunun bir o yana bir bu yana dönüp duran acısı arasındaki uyuşmazlık, futbolun gerçekten bir oyun (drama) olduğunu ispat ediyordu. Bu oyunun teknik olarak değil ama artistik olarak en iyi oyuncularındandım. Ufacık bir temasla havalanıp adeta uçardım. Yere düşerken havada boynuma madalya takılacak kadar güzel uçuşlardı bunlar. Uçuyordum, ölümcül bir darbe almış gibi havalanıyordum, hatta darbeyle ölüp göğe yükseliyordum. Futbol oynarken değil uçarken sakatlanıyordum. Yerde acılar içinde kıvranırken, "faul değil" diyen bir ses duyduğumda acı içindeki suratım teatral bir hızla öfkeye dönüşüyor ve hemen ardından itiraz etmek için ayağa fırlıyordum. Sonra bu ani iyileşmenin sahtekarlığını örtmek için bir süre sekerek oynuyordum. Sekerek oynamanın gururu bambaşkadır. Sekme işini çok seviyordum.

35 yaş (Dramım Bir Şairinki Kadar Ustalaşıyor)

Ayak parmağımın acısıyla kıvranmaya devam ederken bir yandan mağrur ifademi korumaya çalışıyorum. Surattaki acının üzerine çekilen bir kat mağrurluk insana asil bir hava katar. Görenler, "Fakat bravo, gıkı çıkmadı, acıya dayanıklı adammış" demekten kendini alamaz (bkz. Bahtiyar). "Kırılmış olabilir, bir bakayım," diyor Ağlayan Kadın. Israr karşısında ellerimi açmak zorunda kalıyorum. Sonuç harika! O kadar sıkmışım ki başparmağım kıpkırmızı olmuş. Normal bir parmaktan, zonklayarak şişip inen bir parmak yaratarak kurgusal bir başarı yakalıyorum (bkz. annem). Ağlayan Kadın, elini benim zonklayana uzatıyor. Daha dokunmadan acı içinde yüzümü buruşturuyorum (bkz. dayım). Ağlayan Kadın, bu durumu zonklayan bir parmağın feryadı olarak algılayıp buz getirmeye gidiyor. Mutfaktan getirilmesi gerekenin peçeteden buza dönüşmesi benim başarım. "Bu anda ne kavga, ne acı, ne karım. Dayım, annem ve ben... Bahtiyarım..."

Çarpışma
İpek & burak
yazan çizen OKY
Kaş... iki ay önce.
HUHH...
BURUŞTUN BURUŞTUN... BURAK ARADI...
NEY?..
...BURAK ARADI DİYORUM... O KADAR ÇOK ÇALDIRDI Kİ AÇMAK ZORUNDA KALDIM, ARANIZIN BOZUK OLDUĞUNDAN EMİN MİSİNİZ SİZ?
NE DİYO?
VALLA ÖYLE ÖZEL-LİKLE BİŞEY DEMİYO, ARASIN DEDİ MUTLAKA. İYİ GELİYODU BAYA SESİ...
YA NİYE GİRMİYOSUN ÇOK GÜZEL SUOOAAHH
. SENİN BU HİÇ SKLEMEME TAVRINI GÖRSEYDİ O KADAR İYİ GELİR MİYDİ SESİ BİLEMİYORUM TABİ...
NEY?
YOK BİŞEY YOK.
HEEY KARETTA GÖRDÜM...
BİLİYORUM BİLİYORUM. SALAK KARININ TEKİ KARETTA KARETTAA KIÇINI YIRTTI SUDA DUYDUM.
NEY?
ÖF BOK! GEL YUKARI! NEY NEY!..
HA?
...YALNIZ NASI KİBAR KONUŞTU ANLATAMAM HAHAHA... SÜT DÖKMÜŞ KEDİYE ÇEVİRMİŞSİN ÇOCUĞU... BAYA BAYA KORKUYO HA BURAK SENDEN...
SAÇMA SAÇMA KONUŞMA YEŞİM...
NE DERSE DESİN, BURAYA GELECEĞİNİ ANLADIM AMA BEN ONUN...
AMAN BEEE... İPEK Bİ ARA ÇAKTIRMADAN ARKANA BAKSANA... ŞU SLİKONLU KARININ YANINDAKİ MAL GÖZLÜK ALTINDAN BENİ Mİ KESİYO SENİ Mİ?..
ÇAKTIRMADAN AMA!..
KİM YA?..
OHA SALAK!.. İYİ Kİ DE ÇAKTIRMADIN...
TUHAF BİŞEY GÖREMEDİM BEN... AYNI ŞEKİLDE SEN DE ONA BAKIYOSUN ABİ..... NE?..
BEN BAKARIM!.. BENİM YANIMDA ERKEK ARKADAŞIM YOK...
NERDEN ANLADIN SEVGİLİ OLDUKLARINI?
BURAK YOK, SİNİRLERİN BENİM G.TÜMDE PATLIYO BAKIYORUM İPEKCİM... ÇABUK GELSE DE BARİ... NE?.. GELİCEK BENCE.
NE DİYOSUN ANLAMIYORUM YEŞİM, ÖYLE BİŞEY Mİ İMA ETTİ?..
YOOO... ANLADIM SADECE GELECEĞİNİ...
NEYİ ANLADIN YA, SÖZ VERDİ BANA KAÇ KERE SÖYLİYCEM, GELMİYCEK BURAYA BURAK!
ARA ŞUNU HADİ, KUDURUYODUR ŞİMDİ...
AAA?..
Burak (5)
Mami 2:55 AM
Başak 1:38 AM
Başak 1:03 AM
Yesterday
Başak Yesterday
...ANNEMLE BAŞAK DA ARAMIŞ. AMAN YAA ÖF, SORA ARARIM HEPSİNİ...
İPEK BURAĞI ARAR MISIN!.. ELLİ KERE ARADI ÇOCUK...
...İSTEDİĞİMİ YAPABİLİR MİYİM YEŞİMCİM?.. İZİN VERİRSEN TABİİ... YAĞMURDAN KAÇARKEN DOLUYA TUTULDUK İYİ Mİ...
HEP O İFADEYLE DURMAKTAN ÇIKIYO O ALNINDAKİ ÇİZGİLER BİLİYOSUN Dİ Mİ?..
BURAK'LA İLGİLİ HERHANGİ BİŞEY KONUŞMAK İSTEMİYORUM ARTIK!..
ONUN İÇİN KIÇIMI YIRTIYORUM BEN DE... ARA ŞUNU... ŞURAYA GELCEK Mİ GELMİYCEK Mİ NETLEŞSİN HERŞEY DE, RAHAT Bİ TATİL YAPALIM.
ARARIM Bİ ARA...
Bİ ARA DİİL İPEK, ŞİMDİ ARIYCAK DEDİM, DENİZDEN ÇIKINCA...
MINA KOYİM YEŞİM!
NE GERDİ YA ADAM DA ORALARDAN...
YANİ NE BİLİİM ABİ, ANLAYAMIYORUM NAPIYIM... ÇOK SAÇMA GELİYO SEN ORDA BEN BURDA...
...ANLADIĞINI SÖYLEMİŞTİN BURAK!.. BİRAZ KAFA DİNLEMEK İSTİYORUM İŞTE, NİYE GERİYOSUN Kİ ŞİMDİ?..
SENDEN KAÇTIM DE, Bİ DAHA RAHATSIZ ETMİYCEM...
ÖYLE DİİL BURAK! SENLE ALAKASI YOK. BUNUN ANLA ARTIK... BÖYLE OLMASI GEREKİYO...
ABİ BEN DE TATİL YAPIP RAHATLAMAK İSTİYORUM BELKİ... Bİ TEK SENİN Mİ RAHATLAMAYA İHTİYACIN VAR...
İYİ İŞTE, YAP SEN DE...
...EMİNİM SANA DA ÇOK İYİ GELİCEK TEK BAŞINA TATİLE ÇIKMAN, İSTANBUL-DA DURDUĞUN HATA...
NASI YANİ... ŞİMDİ BEN DE KAŞ'A GELİRSEM OLUR MU ÖYLE AYRI Bİ PANSİYON FİLAN?.. HI?..
YA OLUR MU ÖYLE, KAŞ DİİL BAŞKA Bİ YERE GİTMENDEN BAHSEDİYORUM...
...
AMAN İYİ BE TAMAM, SURATIMI GÖRMEK İSTEMİYOSUN SEN ANLAŞILDI. VAZGEÇTİM GELMİYORUM...
BURAK SAÇMALIYOSUN!.. BENCE GERÇEKTEN DÜŞÜNMELİSİN BU YALNIZ TATİL FİKRİNİ...
İYİ O ZAMAN BEN KA...
KAŞ OLMAZ BURAK, YAPMA BUNU...
...BURDA BEN TATİL YAPIYORUM ŞU AN... VE İNAN BANA AYRI YERLERDE OLMAMIZ SANA DA DAHA İYİ GELECEK... BUNUN ALTINDA BAŞKA BİŞEY ARAMAYA GEREK YOK!
İYİ O ZAMAN TAMAM, DÜŞÜNİYİM BEN DE Bİ, NEREYE GİDEBİLİRİM DİYE...
ÇOK İYİ... HADİ KONUŞURUZ O ZAMAN SORA. HABER VER BANA MUTLAKA NEREYE GİDECEĞİNİ...
AA... SLİKONLU HATUNUN YANINDAKİ ÇOCUK DİİL Mİ ŞU?.. BAŞKA Bİ KIZLA...
EEEHH SKERİM HE!.. BELKİ BEN DE KAŞ'TA TATİL YAPMAK İSTİYORUM ABİ!

Tribal enfeksiyon

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Güvercinliktir bu alem/ Konan göçer, demedim mi"
>
> *Karacoğlan*

Uykumun içinde (karanlık, karmakarışık, dolambaçlı bir rüyanın da orta yerinde tam--*"orta yeri" derken, lafın gelişi, en başı* belki--) Tangırtılar, tungurtular... Sıçrıyorum. (amman medet!) Üst katta temizlik. Hiç bitmeyen temizlikler. Temizlikler... Tiz, çangırtılı çungurtulu, metalik çarpma sesleri.(yerden sürüklenerek çekilen metal ayaklı masalar) Vınlamalar... Sanki koltuğu havaya fırlatıp yıldırım hızıyla siliyorlar da altını, düşüyor sonra.(tavanın tam kafamın hizasındaki o bölgesi, o nokta)

Uyku'nun bölünmesi. Tamam. O bir yana da... Ama, bir rüyanın bölünmesi? Yarım kalması.

Bir rüya yarım kaldığında. Sadece senin için, bir tek sen seyredeceksin diye, binbir incelikle, titizlikle, kılı kırk yara yara, ince ince hesaplana hesaplana imal edilmiş, o eşi benzeri olmayan, "biricik" film. Uçar gider. Yarım kalır. Devamı? Sonsuza dek kaybolur. *(gayb'ın derinlerine karanlığın içine, uçuşa uçuşa, döne döne, küçüle küçüle)* Kainatın dipsiz karanlıklarının köşesini bucağını ışık yıllarınca dolaşsan bulamazsın. (ağla, sızla;yok) Tek bir kopyası dahi yok. Geçmiş olsun! (o eski komşumuzun aynısı ama aynı anda "meğer annemmiş" de olan, hem de nedense bir erkek gibi başı kabak, gözlüklü o kadın niye o odaya girmişti? Sanki gizli bir şey söyleyecekmiş gibi eliyle ağzının yarısını kapayaraktan beni niye çağırmıştı? Ne diyecekti?) Cümle kainatı dolaşsan cevabı yok işte! Koptu gitti.(peki hem çocukken oturduğumuz o eski evin mutfağı ve hem de "meğer hamammış" olan, o karanlık, buharlı yer?)

Oda soğuk. Perdeleri aralıyorum. Temizlik sürüyor. (bütün ihtişamıyla) *–benim altımdakiler rahat ama, ses yapmıyor ne de olsa birikmiş tozlar, (ağızları var, dilleri yok)*-- En güzel şey dışarıda; Kasvetli, koyu grili bulutlu, hafif çiseliyen yağmurlu, rüzgarlı enfes/leziz hava. Evin girişine sığınmış kara kedinin, karakedigözü yeşili gözleri. Sallanan dallar. Sesleri duymaz oluyorum.

Temizlik? Ben de yapıyorum bazen. Kendimce, karınca kararınca.(aşık atamam kimseyle) En hayret ettiğim; iki temizlik arasında geçen süreye göre artan bir koyulukta(fazlayca süre biraz daha karanlık) hafif bir siyaha dönüyor kovadaki su. Siz sildikçe sildikçe. Zaman'ın rengi siyah sanki.

Çok çok yavaş bir kumsaati gibi ağır ağır boyuyor, sezdirmeden, odaları, koridorları, mutfakları, insanları, zaman. *(biz çizerler"ton atmak" tabir ederiz, hafif sulandırılmış siyah mürekkeple önce çok çok açığından başlıyarak derece derece, sulandıra sulandıra boyarız fırçayla, çizdiğimiz dünyayı, yavaş yavaş, kademe kademe)*

Hayır unutmadım.

Bir çay içeyim, aklım başıma gelsin. Anlatacağım devamını. (Şeharazat olmanın bir etiği, bir şeysi var--*kaybolup gitmeyecek yarım kalmış bir rüya misali-)*

Çok çok kısa bir özet yazayım mı okumamış olana. Bilenler, okumayın siz.

(Gerçek bir hikaye bu. Fransa'da geçiyor.Geçmiş yani. Arkadaşımın arkadaşı bir Breton.Loik adı. Alkolik. Bir kadına aşık olmuştu bu. "Gel evlenelim senlen" demişti kadına, "senin için içmeyi bırakırım." "Olmaz" demişti kadın buna, kendi babası da alkolikti çünkü ve çok yi biliyordu meseleyi. "Bıraktım" deseler de evin her köşesinde minik minik şişelerle alkol gizliyorlardı alkolikler. Onları gizlice içiyorlar, sizin ruhunuz duymuyordu. Kadın Loik'i de çok beğendiği için günlerce düşünüp düşünüp bir çare arıyor, sonunda dahice bir buluş yapıyordu. Peki kadın ne bulmuştu?)

Binbirgece masallarında olabilecek bir çare.(orda bile yok böylesi, sanki)

(...)

"Evlenirim senlen ama bir şartım var." demiş kadın.

Uçmuş tabi bizim Loik havalara. Öyle seviyor ki kadını çocukcağız, sevinçten hemen birkaç kadeh götürmüş orda, anında ardarda.(iç iç Loik, bilmiyorsun başına neler gelecek) Demiş ki bu Breton abla: "Bak Loik, evleniriz evlenmesine, tamam, ama evde benim yanımdan, gözümün önünden her ayrıldığında, bi saniyeliğine bile olsa dahi..." Nefesini tutmuş, "evet?" demiş Loik. Kadın "...diyelim tek başına mutfağa girdin, anında ıslık çalmaya başlıyacaksın." "Ne! Islık mı?" demiş Loik yutkunmuş. "Evet ıslık" demiş Breton abla, "hem de kesintisiz." Loik'in gözlerinin içine dikmiş gözlerini ciddi bir ifade ile devam etmiş, "bir saniye bile ara vermeden ama, taa ki benim gözümün önüne geldiğin an'a kadar kesilmeyecek o ıslık!" Hem ıslık çalıp hem de içki içilebilinemez aynı anda. Haklı. İnsanoğlunun yapısı öyle. "Yalnız ıslığı durdurursan bir an bile, anında bavullarımı toplar çeker giderim. Haberin olsun Loik bak!" Bunu da demiş. Sormuş sonra: "Var mısın?" "Tamam." demiş bizim kahraman Loik, "varım." Tuvalete girdiği anda dahi hiç kesintisiz ıslık çalıyormuş. Yapışık kardeş gibi yaşıyorlarmış bizim bu tuhaf aşıklar.(bi kira gelirleri falan varmış, çalışmıyormuş ikisi de) Öylece işte bir yuva kurmuş çoluk çocuğa karışmışlar. İflah olmaz alkolik Loik'ten koca yapmış kendine. Ölmemiş Loik. Benim sevgili/biricik arkadaşım ve onun bütün arkadaşları genç yaşlarda rahmetli oldular.*(ama onların durumu buralarda içenlerle kıyaslanabilinir bişey falan değildi tabi, mezesiz hiçbişeysiz, hiç ara vermeden)* İşte o müthiş kadın, elleri bırakılıp ayakları öpülesi o kadın, kurtarmış o şekil Loik'i. Heykeli dikilse yeridir. Bir azize.

Yalnız, yine de içmiş Loik. Hayret! Evet içmiş! Nasıl? Şöyle: Rahmetli arkadaşımla ikisi yakınlardaki göle balık tutmaya gidiyorlarmış bunlar. Loik'le arkadaşım sandalla biraz açılıp--izin veriyormuş ama, kıyıda elinde dürbün, bir an bile gözlerini ayırmadan izliyormuş onları kadın--tekrar, o dürbün tutan ellerinden öpüyorum-- Sandal rüzgarla hafif hafif dönerken bir an geliyor, "ince ince hesaplıyorduk" diye anlatmıştı arkadaşım, Loik'le ikisinin silüeti üst üste çakıştığında, "tek adam" gibi göründükleri o çok çok kısa an (arkadaşımın silüeti, sırtı dönük, önde, onun silüeti içinde kayıp Loik'inki) İşte o an,

arkadaşım iç cebindeki konyağı çok hızla çıkarıp veriyormuş Loik'e, iki yudum alıyormuş Loik de şimşek hızıyla. Hop, sandal tekrar hafif döndü. Şişe cepte. O kadar olacak. Kırk yılın başı. (yarasın Loik)

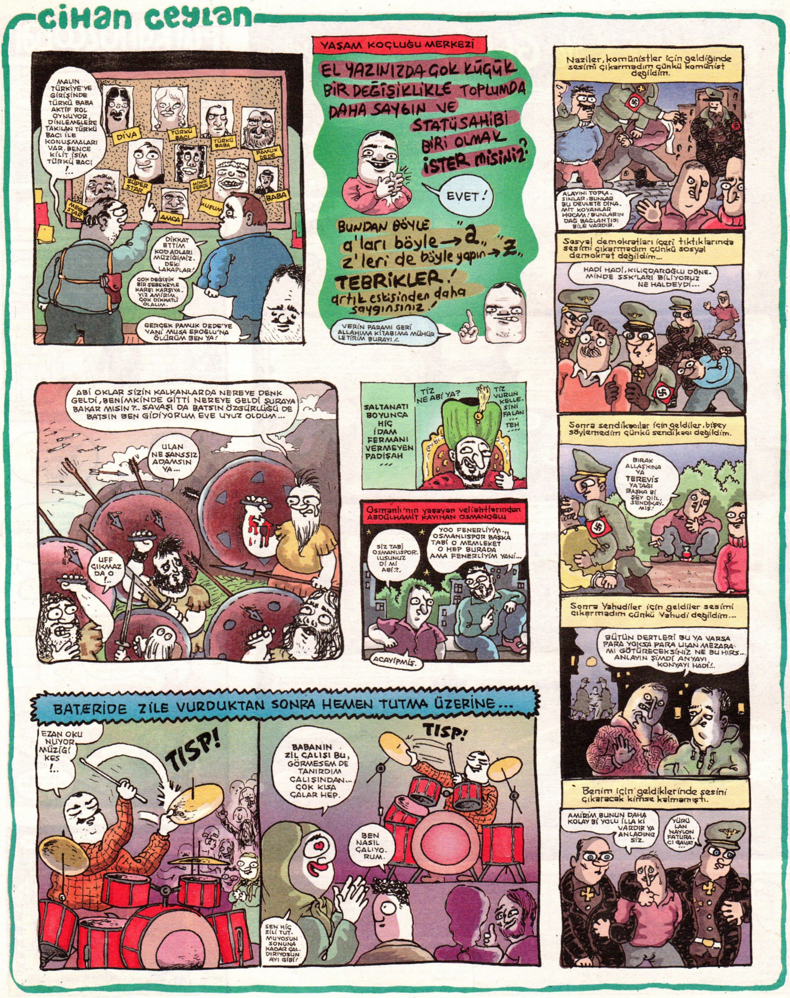
İşte o kutsal kadın'la Loik'in yuvasından, o evden yükselen o ıslık sesleri...

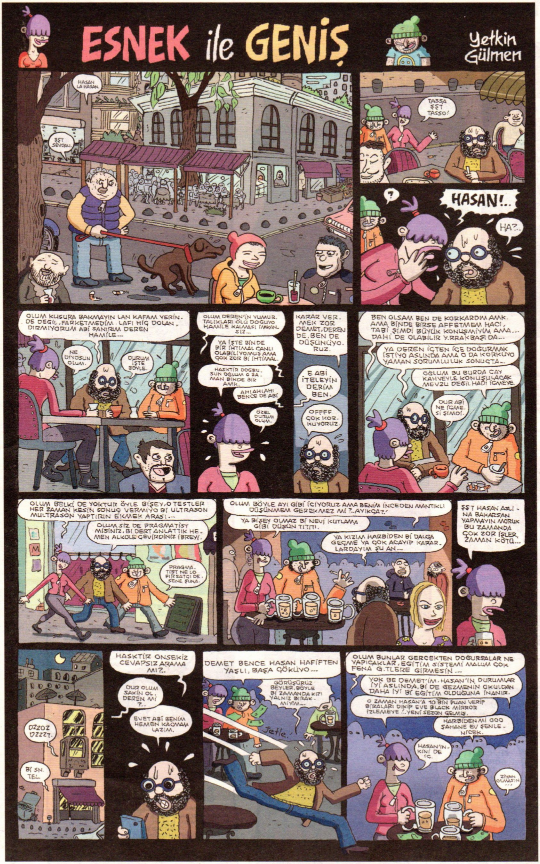
Ah onlar... Onlar işte. Dünyanın en güzel aşk melodileri.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum.

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
MALIN TÜRKİYE'YE GİRİŞİNDE TÜRKÜ BABA AKTİF ROL OYNUYOR, DİNLEMELERE TAKILAN TÜRKÜ BACI İLE KONUŞMALARI VAR. BENCE KİLİT İSİM TÜRKÜ BACI !..
DİVA
TÜRKÜ BACI
TÜRKÜ BABA
PAMUK DEDE
SÜPER STAR
MİNİK SERÇE
BABA
MEGA STAR
AMCA
KUŞUM
DİKKAT ETTİM KOD ADLARI MÜZİĞİMİZ-DEKİ LAKAPLAR!
ÇOK DEĞİŞİK BİR ŞEBEKEYLE KARŞI KARŞIYA-YIZ AMİRİM, ÇOK DİKKATLİ OLALIM.
GERÇEK PAMUK DEDE'YE YANİ MUSA EROĞLU'NA ÖLÜRÜM BEN YA!
YAŞAM KOÇLUĞU MERKEZİ
EL YAZINIZDA ÇOK KÜÇÜK BİR DEĞİŞİKLİKLE TOPLUMDA DAHA SAYGIN VE STATÜ SAHİBİ BİRİ OLMAK İSTER MİSİNİZ?
EVET!
BUNDAN BÖYLE a'ları böyle → "a", z'leri de böyle yapın → "z",
TEBRİKLER! artık eskisinden daha saygınsınız!
VERİN PARAMI GERİ ALLAHIMA KİTABIMA MÜHÜR LETİRİM BURAYI!..
Naziler, komünistler için geldiğinde sesimi çıkarmadım çünkü komünist değildim.
ALAYINI TOPLA-SINLAR, BUNLAR BU DEVLETE DİNA-MİT KOYANLAR HOCAM! BUNLARIN DAĞ BAĞLANTISI BİLE VARDIR.
Sosyal demokratları içeri tıktıklarında sesimi çıkarmadım çünkü sosyal demokrat değildim...
HADİ HADİ, KILIÇDAROĞLU DÖNE-MİNDE SSK'LARI BİLİYORUZ NE HALDEYDİ...
ABİ OKLAR SİZİN KALKANLARDA NEREYE DENK GELDİ, BENİMKİNDE GİTTİ NEREYE GELDİ ŞURAYA BAKAR MISIN?.. SAVAŞI DA BATSIN ÖZGÜRLÜĞÜ DE BATSIN BEN GİDİYORUM EVE UYUZ OLDUM...
ULAN NE ŞANSSIZ ADAMSIN YA...
UFF ÇIKMAZ DA O !..
SALTANATI BOYUNCA HİÇ İDAM FERMANI VERMEYEN PADİŞAH ...
TİZ NE ABİ YA?
TİZ VURUN KELLE-SİNİ FALAN ... TEH ....
Osmanlı'nın yaşayan veliahtlarından ABDÜLHAMİT KAYIHAN OSMANOĞLU
SİZ TABİ OSMANLISPOR-LUSUNUZ Dİ Mİ ABİ?.
YOO FENERLİYİM.., OSMANLISPOR BAŞKA TABİ O MEMLEKET O HEP BURADA AMA FENERLİYİM YANİ...
ACAYİPMİŞ.
Sonra sendikacılar için geldiler. bişey söylemedim çünkü sendikacı değildim.
BIRAK ALLAŞKINA YA TEREVİS YATAĞI BAŞKA Bİ ŞEY DİİL, SENDİKAYMIŞ!
Sonra Yahudiler için geldiler sesimi çıkarmadım çünkü Yahudi değildim...
BÜTÜN DERTLERİ BU YA VARSA PARA YOKSA PARA ULAN MEZARA MI GÖTÜRECEKSİNİZ NE BU HIRS... ANLAYIN ŞİMDİ ANYAYI KONYAYI HADİ!..
BATERİDE ZİLE VURDUKTAN SONRA HEMEN TUTMA ÜZERİNE...
EZAN OKUNUYOR MÜZİĞİ KES !..
TISP!
BABANIN ZİL ÇALIŞI BU, GÖRMESEM DE TANIRDIM ÇALIŞINDAN... ÇOK KISA ÇALAR HEP.
TISP!
BEN NASIL ÇALIYO-RUM.
SEN HİÇ ZİLİ TUT-MUYOSUN SONUNA KADAR ÇAL-DIRIYOSUN AYI GİBİ!
Benim için geldiklerinde sesini çıkaracak kimse kalmamıştı.
AMİRİM BUNUN DAHA KOLAY Bİ YOLU İLLA Kİ VARDIR YA ANLADINIZ SİZ.
YÜRÜ LAN NAYLON FATURA-CI GAVAT ...

UYKUSUZ

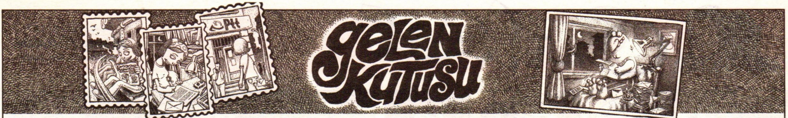
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 27 Ekim 2016 | Sayı: 478

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

Emrecan AKYOLCU

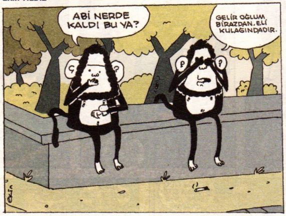
Erceren AKBAYIR

Caner DAĞLI

Ekin YILDIZ

Sezer KORAL

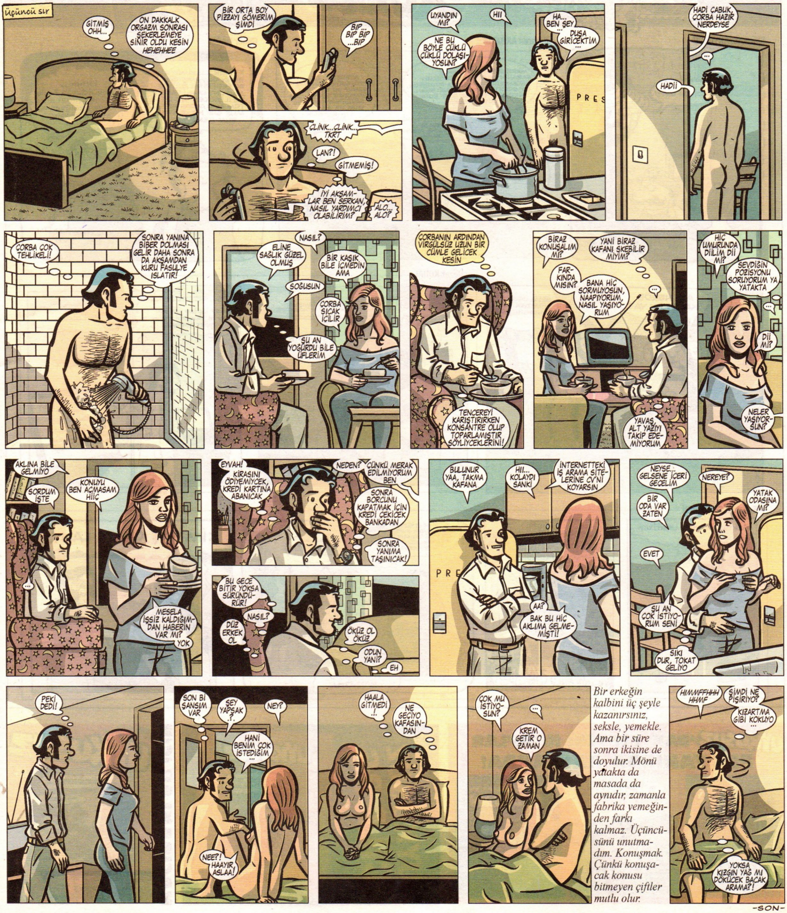

Emirhan SERVEREN

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

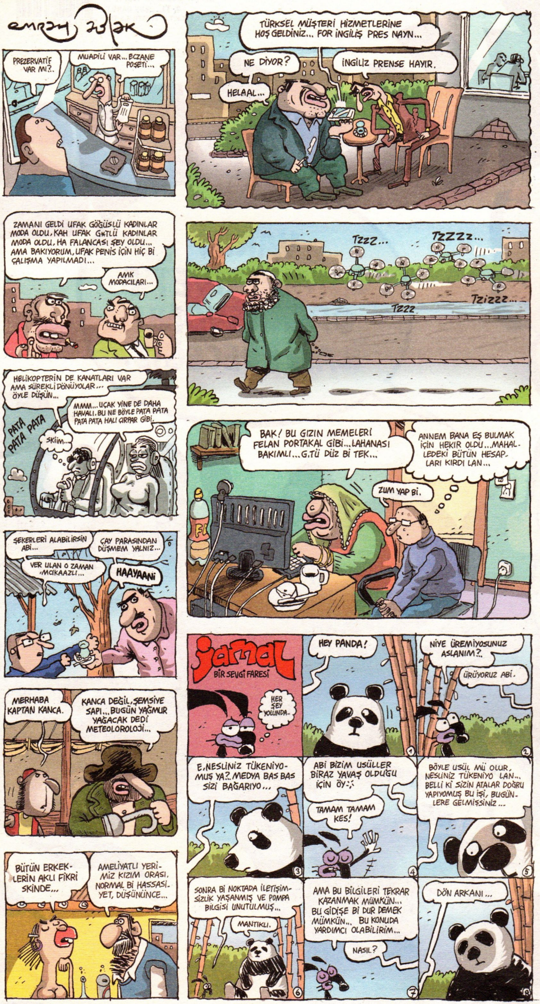

3 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2016/**45** No:**479**
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

UYKUSUZ

Cumhuriyet gazetesinin 18 yönetici ve yazarı hakkında gözaltı kararı çıkarıldı.

Vatandaşa Sorduk: İDAM

Üfül KUNDURACI (36):

Avrupa Birliğine girmek
için idamı kaldırdık..
Yani nemalanacak bi durum var
diye yaptık.. Ama ne birliğe gir-
dik ne vizeler şey oldu.. İdamla
yargılananlar avrupa birliğine girdi bi..

İspirt YURDADEY (40):

Kumpaslarla, tezgahlarla
içeri alınanın hattıhe-
sabı yok.. Bi de idam
cezası olsa, her "skim hıyar" diyenin
peşinden tuzla gidenler, mezarlık için-
de bırakırlardı ülkeyi lan... Sadece
idamı kaldırmakla olmuyo, yargıyı da
kaldırmak lazım... Kimin yargıladı-
ğı belli değil..

İhmilhaş YAKAR (30):

İdam cezası idam ceza-
sıyken arkadaşlarla bize
verdiler idam cezası..
Grup kavgasına karıştık.. Dörde
dört... Satırlarla girdik, epsini pert
ettik.. Sonra bize idam cezalarını
verdiler hemen... Çok pişman ol-
duk.. Aramızda bi Nuri abi vardı..
Çok gaza getirdiydi bizi... O piş-
manlıkla kızgınlık itişmeleri
bi anda büyüdü ve Nuriyi don
lastiğiyle boğarak öldürdük.. Bi
kişi ellerinden, bi kişi ayaklarından,
bi kişi de boğdu.. Tekrar yargı-
landık ve bi idam cezası daha
aldık.. İtiraz ettik.. Dedik ki
"Nuriyi zaten asacaktınız, za-
ten ölücekti herif.. Afedersiniz s-
kılmiş g*tün davasını niçün yapıyorsu-
nuz.. Saygılarına arz ederim" diye
dilekçe yazıp işleme koyduk..
Ama tuttuğumuz avukat bizi ka-
zıkladı.. Dayı oğullarıma haber
verdim ve vurdurttum onu..
Dayı oğullarım yakalanınca öt-
tüler.. Azmettirmekten bi idam
cezası daha aldım.. Daha kötü-
sü dayı oğullarıyla papaz oldum.
Bu sefer annem "Barışın, hak-
kımı helal etmem" deyince
barışmak üzere bir araya geldik.
Kızgınlık itişmeleri büyüdü..

uYKuSuz

Cumhuriyet gazetesine operasyon düzenlendi. 13 yazar ve yönetici gözaltına alındı.

Haber alma özgürlüğümüz ayaklar altında! Gazeteciler tutuklanıyor, gazeteler, dergiler ve haber ajansları kapatılıyor, muhalif akademisyen ve yazarlar tasfiye ediliyor.

Normal şartlar altında Fethullah Gülen kontrgerilla örgütü Komünizmle Mücadele Derneğini kurarken Yılmaz Güney'e senaryolar yazan; Fethullah Gülen komünistlere ağız dolusu küfreder ve iftira atarken komünist partiler kuran, Fethullah Gülen 12 Eylül'e methiyeler düzüp darbenin göz bebeği olmaya çalışırken hayatının on iki yılını sürgünde taksi şoförlüğü yaparak geçiren, Fethullah Gülen Ak Parti hükümetinin bütün nimetlerinden faydalanıp milyarlarca doları cebine indirirken gazetecilik yapmaya çalışan Aydın Engin'i, Fethullahçılıktan gözaltına almak veya bu gözaltı kararını savunmak için insanın ahlâki zemininin kafasını kaldırıp bulutlara baktığında göre göre bir çukurun dibini görecek kadar aşağıda olması gerekir. Ama **Yeni Türkiye'nin** en bir genç sivillerinin, çukurlaşma konusunda gösterdikleri ilerlemeye bakılacak olursa Mariana çukuru artık her biri için ulaşılmaz bir zirveden ibarettir.

Ve **Normal şartlar altında** Musa Kart kardeşimizdir. İster **Yeni Türkiye** olsun ister **Eski Türkiye**, Musa Kart yine kardeşimizdir.

Normal şartlar altında etkili gazeteler yayınladıkları haberlerle yeri geldiğinde hükümetleri düşürebilir. Ama **Yeni Türkiye'de** hükümetler yayınladıkları kararnamelerle yeri geldiğinde gazeteleri kapatabilir.

Normal şartlar altında bu köşenin asıl niyeti, alışılmasının önüne geçmek için **Yeni Türkiye'deki** anomalilerin altını çizmekti. Ama gün geçtikçe komple Yeni Türkiye'nin altını çizmek sorunda kalmaya başladı.

Yani **normal şartlar altında** nasıl olur yavaş yavaş unutmaya başladık ama **Yeni Türkiye'de** ileri demokrasi şehirlerin belediye başkanlarından üniversitelerin rektörlerine, gazetelerin genel yayın yönetmenlerinden futbol kulüplerinin başkanlarına, milletvekillerinden bakanlara, ihaleleri kimin alacağından ticareti kimin yapacağına hemen herkesi tek bir kişinin seçmesi anlamına gelir ve bu her nasılsa Amerika Birleşik Devletleri başkanlık sistemine yüzde 90 oranında benzemektedir. Dünya tarihinin en çok fark yaratan yüzde 10'u **Yeni Türkiye**'dedir.

@baris_uygur

OHAL kapsamında çıkarılan KHK ile avukatın müvekkiliyle görüşmesine kısıtlama getirildi.

OHAL kapsamında çıkarılan KHK ile rektörlük seçimleri kaldırıldı.

14 yaşındaki kıza tecavüz eden kişi serbest bırakıldı. Gerekçe yine aynı: "Rızası vardı."

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Uzmanlar tarafından incelenmeyi hiç istemem.

æ Anadolu bisiklet turlarımdan birinde bir göl kenarında lastiğim patladı. Üç yılda bir patlar, o gün patlayacağı tuttu. Bisikletimi yol kenarına çektim ve lastiği tamir etmeye koyuldum. Hayali kuzenim çıkageldi. Artık dışarıda da beliriyor. Eskiden sedece eve gelirdi, yine de çekilmezdi, şimdi bir kahırbela gibi geliyor, gün geçiyor, kendini aşıyor. "Bi şey sorcam sana ama" dedi. Dedim "yani sor ama şimdi gerçekten, iş üzerindeyim bak, ona göre sor bak" dedim. "Alla Allaa" dedi, "ne demek ki bu şimdi" dedi, "ben sana bi soru sorcaam zaman sorumu mu seççem, bu soru sorulur, bu soru sorulmaz şimdi Alpay'a diyerek ben onu mu düşüncem arkadaşım, ben onu mu tartçam" dedi. "Tamam da arkadaşım, iş zamanı sorulcak soru var, sorulmıycak soru var, öyle her soru da sorulmaz ki canım böyle dar zamanda bi insana, ben lastiği mi tamir edicem, sana mı cevap yetiştiricem" dedim. "Sende ego var" dedi. "Ne egosu" dedim. "Yok yok, sende ego var, ego olmasa böyle olmazsın, soru seçmezsin en azından, çok değiştin sen, iki televizyona çıktın, adam mı oldun" dedi. "Sor tamam ya sor, Allah aşkına sor, ne sorucaksın, çok merak ettim, sor" dedim. "Hayatta sormam" dedi. "Haydaa" dedim. "Şu saatten sonra hayatta sormam, sen benim kalbimi kırdın" dedi. "Ama gerçekten diyorum bak, kalbini kırdıysam da özür dilerim, gerçekten merak ediyorum, sor bak" dedim. "Yok hacı yok sormam" dedi. "Sormazsan sorma, çok da umruma, sorma arkadaşım, sorma ya sorma" dedim. Lastiği tamir ettim, atladım bisikletime, ve yoluma devam ettim. O gün bir daha çıkmadı karşıma. Üç gün kadar sonra dağ yolunda çıktı karşıma. "Soru sormıycam, bi şey söyliycem, iznin olursa tabi" diye lafa girdi. Süzdüm kendisini şöyle bir, "kızdın sen bana biliyorum, söyle bakalım" dedim. "Bir zamanlar bir kız sevmiştim" dedi. "Senin bir kız sevmediğin bir zaman var mı acaba" dedim. "Dinliyceksen dinle, artık soru soramıyoruz, bi şey de mi anlatamıycaz sana" dedi. "Tamam tamam, dinliyorum anlat" dedim. "Bi dargın bi barışıktık kendisiyle, fırtınalı bi aşk yaşıyoduk, birbirimizi gerçekten çok seviyoduk fakat bi türlü tam olmuyodu hiçbi şey, hep bi mesafeliydi bana karşı, bunu bi türlü anlamıyodum, bi gün bi arkadaşına mektup yazmış, mektubu benim göndermemi istedi, aldım mektubu, yoldayken derin düşünceler içindeyken öyle, bi an durdum ve hiç yapmamam gereken bi şeyi yapmaya karar verdim, mektubu açıp okumaya karar verdim, arkadaşına bütün bir mektup boyunca beni ne kadar sevdiğinden bahsetmiş, fakat mektubun sonlarına doğru, ama çok fakirler demeyi de ihmal etmemiş" dedi. "Oha" dedim. "Tam bir hayvan oğluymuşsun, sen mektubu niye okudun ki" dedim. "Buna mı takıldın" dedi. "Buna takıldım tabi" dedim. "İşin ilginci ne biliyo musun Alpay, ben bu mektubu okuyana kadar, o kadar da fakir olduğumuzun farkında değildim" dedi. "Fakirlik öyle bi şey, bilemezsin" dedim. "Laf söyledi, bal kabaa" dedi. "Laf söyledim tabi" dedim, "ne o, beyenemedin mi" dedim. "Beyenemedim tabi" dedi. "Beyenemediysen beyenemedin, çok da umrumaydı" dedim. "Mektubu yırttım attım, her şeyi de anladım, sorun fakirlikmiş, sonra da zeten ayrıldık kızla" dedi. "İlginçmiş, ne sorucaktın ki sen bu arada bana üç gün kadar önce" dedim. "Onu geççeksin" dedi. "Öff" dedim, yoluma koyuldum. Yaklaşık bir ay kadar süren yolculuğum boyunca ara ara çıktı karşıma hayali kuzenim böyle. Hikayeler anlattı. Bir kısmı ilginç, bir kısmı sıkıcı, bir kısmı deli komiği hikayeler anlattı. Yeri geldi beni sinir etti, yeri geldi bana bir ses, bir nefes oldu. Yolculuğumun son günü benimle vedalaşmak istedi hayali kuzenim. "Eğlenceli bi yolculuk oldu, ama artık başka yerlere gitçem ben, sonuçta yaz bitmedi henüz, güneye kaççam" dedi. "Git tabi" dedim, "biraz da orda şiş" dedim, "yolculuk boyunca verdiğim kiloları resmen sen aldın" dedim. "Aldıysam aldım, sana mı aldım, kendime aldım" dedi. "E iyi öyle olsun madem, gidiyim öyliyse ben de" dedim. "Güle güle git" dedi. "Bu arada ne sorucaktın ki sen bana bi ay kadar önce ben lastik tamir ederken göl kenarında" dedim. Durdu öyle ve düşüneyazdı biraz. "Valla hatırlamıyorum" dedi. "Al işte, hayır ben malımı biliyorum, boşbeleş sorularla demek ki sen beni o anda meşgul edicektin, vay arkadaş be, sorucaan soruyu bile hatırlamıyosun, o kadar önemsiz bi şiymiş demek ki" dedim. Gülümsedi. "Demek ki, belki" dedi. Gitti. Gülümsedim. Muhteşem yolculuğu artık bitirmek için, son kilometreleri pedallamak üzere, yoluma devam ettim. Açık kavuniçi bir gündü. Ve her şey çok sıcaktı. Her şey çok güzeldi. Yol kenarları kertenkelelerle doluydu. Bir kayanın üzerinde bir baykuş duruyordu. Gökyüzü doygun bir maviyle sarılıydı. Tek başına, kendisine sıkı sıkı sarılmış küçücük bir bulut da vardı. Dünyayı saran dev mavi bir panoya iliştirilmiş gibiydi. Sincaplar da koşuşturuyordu.

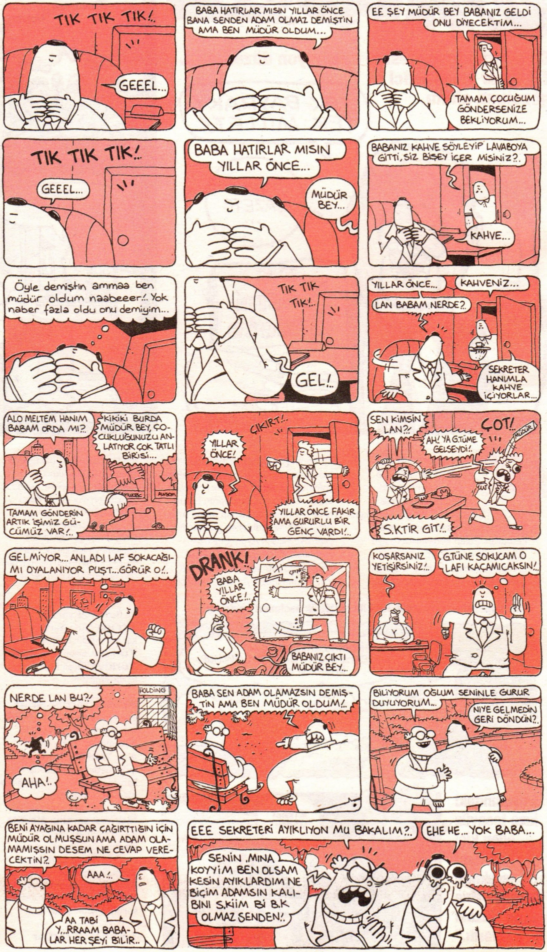
æ Geçenlerde çaycıda oturuyorum, bir adam girdi içeriye. Yağmur damlası düşmüş de kafasına, "asit yağmuru olmasın bu, öyle haberler çıktı, doğudan doğru buraya geliyormuş, korktum valla" dedi. "Ehihi ehi" diye de gülmeye başladı sonra.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

ADAM OLMAZ

nisanhakan

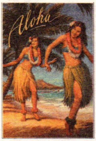
“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

“KORKUTAN DEPREM!”

Adam, kadının torbalardan çıkardığı giysilere bakıyordu. “Bak bu da aynısının siyahı,” dedi kadın, “üzerimde çok iyi durdu, kaçırmak istemedim, bütün renklerini aldım.” Kadın, alışverişlerde “kaçırmak istemeyen” akıllı bir politika yürütmesi ve bu yüzden renkten renge girmesiyle ünlüydü. “İyi yapmışsın,” dedi adam. Kaçırmak İstemeyen Kadın, “Asıl sen şunlara bak,” diyerek başka bir torbadan yaza uygun cıvıl cıvıl bir elbise ve sahilleri müjdeleyen hasır bir şapka çıkardı. Kış ayları yaklaşırken yaşanan bu yaz coşkusu, kadının alışverişte uyguladığı akılcı politikalardan bir diğeriydi. Kışa girerken yazlık, yaza girerken kışlık alışveriş yapmak suretiyle “inanılmaz indirimler”den faydalandığında giyim firmalarını ters köşeye yatırmış gibi hissediyordu kadın. Üşenmeyip giyindi. Sevimli ve aynı zamanda seksi bir takım hareketler yaparak (dudaklarını büzerken gözlerini kırpıştırarak), “Nasıl?” diye sordu. “Ooo süpermiş!” dedi adam. Kadının coşkusu ve açılan torba sayısı gittikçe artıyordu. Torbalar art arda neşeyle açıldıkça kıpır kıpır bir kredi kartı ekstresinin ağırlığı çöküyordu adama. Kadın, sanki bu ağırlığı fark etmiş gibi son torbadan, “Bak bunu da sana aldım,” diyerek bir tişört çıkarttı. Tişörtün üzerinde dans eden Hawaiili iki kadın, bir palmiye ağacı ve bir el yazısı vardı. Oha bu çok eski, diye düşündü adam. Tropik dünyanın, retro mafyasının el vermesiyle gömlek ve tişört suretinde yeniden ortaya çıktığını bilmiyordu. Beğenmediğini belli etmemek için, “Ne yazıyor onun üstünde?” sorusuyla oyalanmaya çalıştı. Torbacı Kadın, “Bilmem, dikkat etmedim,” diyerek tişörtü kendine çevirdi ve yüksek sesle okudu: “ALOHA”. Sesi cıvıl cıvıldı. “Aloha...” diye tekrar etti adam. Bu zayıf tepki yüzünden adamın tişörtü beğenmediğine karar veren kadın, “Beğenmedin mi?” diye sordu. Başında hasır şapka, üzerinde rengarenk bir giysi olmasına rağmen suratı asılmıştı. Şenlik dağılıyordu. Son torba, adamın elinde patlayarak etrafa, “Tamam-beğenmediysen-götürür-iade-ederim” kelimelerini saçmak üzereydi. En neşeli anlarının bile tek bir kelime yüzünden kavgaya dönüşebileceğini çok iyi bilen adam, yerinde bir hamleyle durumu kurtarmaya çalıştı: “Yoo çok beğendim, çok güzel.” Kadın, bu hamle karşısında hemen geri döndü: “Giysene şunu, bakalım nasıl durucak.” Kavgayı Önleyen Adam, “güzelgüzelçokgüzel” diyerek Aloha’yı giymek üzere eline aldı. Tişörtün boyun kısmından kurtulan kafasına, “Sürpriiiz!” sesiyle birlikte bir şapka geçirildiğinde biraz korktu. Tişörtü giydiğinde kafasında bir mucize gibi şapka belirmişti. Torbalar, kadının ardından adamı da cıvıl cıvıl bir görüntüye kavuşturuyor, pijamalarıyla koltuklara yayılmaları gereken gecenin bu saatinde adeta bir firmanın yaz kataloğuna dönüşüyorlardı. Adam, kafasında neler döndüğünü görmek için antredeki aynanın önüne gitti. Bir safari şapkasıydı bu. Peşinden gelen kadın, “Beğendin mi?” diye sordu. “Güzelgüzelçokgüzel” dedi adam. Aynada ilişkilerinin son halini incelediler. Aslında ellerini uzatsalar, halkalar halinde eriyik bir hal alan aynadan tropik bir boyuta geçecekler ve saman etekli kızların kendilerini çiçeklerle karşıladıklarını göreceklerdi. “Napıyoruz lan biz?” diye düşündü adam. Tam o sırada, kadının mutlulukla kendi görüntüsüne bakan gözleri, bir anda korkuyla adamın gözlerine kaydı. Adamın gözleri ise aynı korkuyla önce kadına, sonra antre tavanında sallanmaya başlayan lambaya çevrildi. Ne yazık ki sadece onlarınki değil şehirdeki bütün lambalar sallanıyordu.

Depremden 5 Dakika Sonra

Depremin ardından binanın önündeki otoparkta toplanan apartman sakinleri, henüz bir deprem yaşamış olmalarına rağmen, cıvıl cıvıl bir elbise giyerek hasır şapka takmış kadına ve onu teskin etmeye çalışan tropik tişörtlü, safari şapkalı adama bakmaktan kendilerini alamıyorlardı. 12 numarada oturan bu renkli çifti görenlerin depremle ilgili kaygıları kısa süreliğine garip bir meraka dönüşmüştü. İnsanoğlunun, felaketler, ölümler, kazalar karşısında bile engelleyemediği kaçak düşüncelerinin ne denli korkunç olduğunu anlatmak için, 14, 6 ve 8 numaralı dairelerde yaşayan erkeklerin, deprem psikolojisine kısa bir süre ara vererek püfür püfür bir elbise giyen Hasır Şapka’nın kalçasına baktıklarını söylememiz yeterli olur sanırım. Diğer dairelerde yaşayan bazı insanların 12 numaradakilerin hali karşısında akıllarından geçenler ise şöyle:

5 numaradaki adam: “Alla alla... Ne ara giyinmiş lan bunlar?”
11 numaradaki kadın: “Millette akıl fikir kalmamış!”
7 numaradaki adam: “Niye şapka takmışlar ki...”
8 numaradaki kadın: “Elbise Zara’dan...”
3 numaradaki adam (yönetici): “Depremzede değil depremzade mübarekler!”
3 numaradaki kadın: “Üstüme iyilik sağlık!”
13 numaradaki adam (ben): “Aloha mı?”

Apartman sakinleri, 12 numaranın görüntüsüne alışarak asıl gündemleri olan depreme geri döndüler. Zaten onlar da depremin ilk telaşıyla kafalarında unuttukları şapkalarını çıkararak ellerine aldılar. Yine de, depremin dışarı kaçırdığı bakımsız, dağınık, perişan apartman sakinleri arasında rengarenktiler. Depremin yarattığı belirsizliğin, korkunun, kaygının arasında güzel günleri müjdeleyen taze birer çiçek gibiydiler.

Her ev bir ülke, her ev sahibi bir derebeyi. Şanlı ülkemizin doğal güzellikleri sınırlı, coğrafi konumu biraz kalitesiz, göztepe biraz kırgızistan gibi biraz gürcistan gibi. Apartmanın bahçesinde palmiye var, arzu ederseniz ona bakabiliriz. Yan apartmanın çimento rengi süs havuzu var. Bir yandan balkonda çayımızı yudumlayıp bir yandan doğal güzellikler ve estetik kavramına karşı edilmiş bu en büyük küfürü izleyebiliriz. Bu yüzden biraz abartılı davranışlar sergiliyor olabilirim gelen misafire karşı. Evin içinde bir an bile boş bırakmamaya çalışıyorum. Kırgızistan'a giden devlet erkanını bir saniye boş bırakmazlar. Bu bizim keçi kılı takkemiz, bunu kafanıza takacağız, sırtınıza koyun postu vereceğiz, biraz sonra halk oyunları ekibi gelecek, siz bir yandan kımızınızı için, bakın bu altından kopuz bizim size bir hediyemiz, telleri de altından ve gerçekten çalınabiliyor, şimdi ben size iki üç akor göstereyim, kolaydır çalması, iki üç saat çalışsanız en azından bir haluk levent şarkısı çalabilecek seviyeye gelirsiniz, VE İŞTE HALK OYUNLARI EKİBİMİZ! İnsanlara nereye geldiklerini, ne için geldiklerini unutturana kadar uğraşıyorlar. "Biz dışarıdan görüldüğü kadar kötü durumda değiliz, biz aslında kendi aramızda çok eğleniyoruz ve halk oyunları alanında inanılmaz noktalara geldik. Bunu anlamınız bizim için çok önemli." Kırgızistan, Gürcistan gibi ülkeler çok dışarı çıkan, diğer ülkelerle kaynaşan ülkeler değil. İtalya gibi değiller, İngiltere gibi değiller. İtalya, dışarıdan bakında sosyal hayatı olan, akşamları dışarı çıkan, kızlı erkekli güzel bir ortamı olan bir ülke gibi. Bu yüzden kırgızistanın diğer ülkelere "ben ev ortamını daha çok seviyorum abi, dışarısı bana biraz basıyor, gürültüden kendi konuştuğunu duyamıyorsun, muhabbet edemiyorsun, alırım biramı, açarım müziğimi, mis gibi takılırım"ı hissettirmesi psikolojik olarak önemli. Ben kırgızistan gibiyim.

Eğleniyor musun? Eğleneceksin.

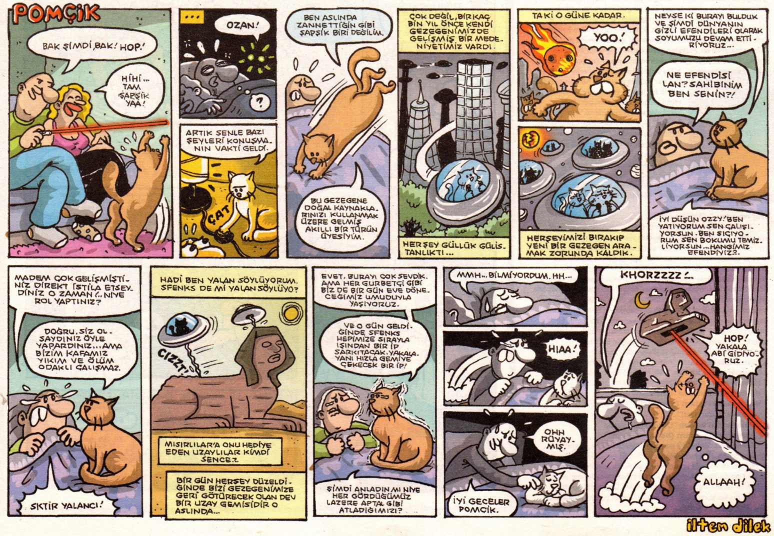
Üç dört hafta üst üste dışarı çıkmadım. Denk gelmedi, fırsat olmadı, eksikliğini de hissetmedim. Kırgızistan'dan bazen üç dört yıl haber almadığımız oluyor. İçeride birikiyor bazı şeyler, basınç yapıyor. Çok dışarı çıkasın gelmiyor ama biri eve gelse de bütün hıncımı ondan çıkartsam diye beklemeye başlıyor insan. Pusuya yatmış bir müren balığı gibi yakınlardan geçecek bir arkadaş bekliyor. Her müren balığı bilir ki, sabırla bekleyenler her zaman mükafatını alır. Bir cuma akşamı, Hasan İnceler'den mesaj geldi "Napıyorsun, ben kadıköydeyim" diye. Bekliyordum Hasan. Gel istersen, evde takılalım dedim, hemen kabul etti. Görüşmediğimiz süre zarfında ben aklımı yitirdim, kırgızistana dönüştüm, haberin yok Hasan. Önce geleneksel kostümümüz olan bu terlikleri ayağına giy. Çok değişik bir şov hazırladım sana. Geçen sene bir arkadaş "ben kullanmıyorum, işine yararsa al" diye projektör vermişti bana hatırlıyor musun? Önce bu biraları al. Sen gelmeden önce bin tane bira söyledim. Projektörü de bilgisayara bağladım. Sen gelmeden önce üç tane Jackie Chan filmi indirdim. Sen gelmeden önce seninle yapacağımız her şeyi planladım. Eğlenmek zorundasın.

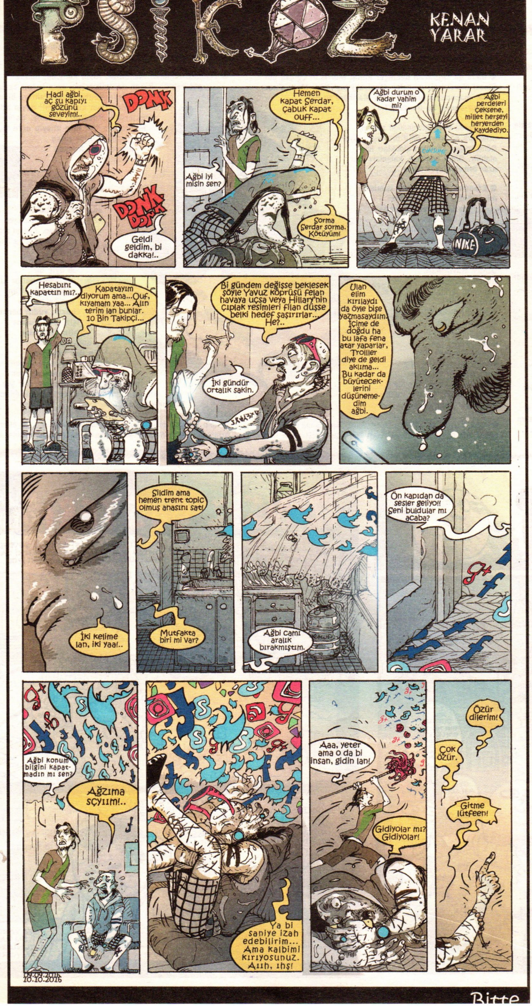
Hasan evinde albüm kaydediyor, onunla ilgili anlatacakları vardı, zorla kaşar yedirdim anlatamadı. Eski işiyle ilgili bir olaylar olmuş, onu anlatacaktı zorla projeksiyondan iron maiden klibi izlettim. "Sen napıyorsun, ne var ne yok" diye soracak oldu, Jackie Chan filmini dayadım. Kendi eğlencemin içinde nefessiz bıraktım, bayılttım Hasan'ı. En son filmi izlerken uyuyakaldı, kraliyet eşortmanlarını verdim, yatağını hazırladım.

Bu Jackie Chan senin için.

Sabah da acil işim vardı, üstüne kapıyı çekip çıktım. Kırgızistan'a doğalgaz anlaşmasına gelip elinde altın kopuzla ülkeye dönen diplomat gibi evine gönderdim çocuğu. Böyle olmamaya çalışın, benim gibi olmamaya çalışın. Gelen misafire terlik verin, ama diğer hiçbir şeyde ısrar etmeyin. Kırgızistan'a dönüştüğünüzü fark ettiğiniz anda yakınlarınızdan yardım isteyin, arada bir dışarı çıkın. Kendinize çok dikkat edin. Sevgiler, erman.

groagh@gmail.com

PSİKOZ
KENAN YARAR
Hadi ağbi, aç şu kapıyı gözünü seveyim!..
DONK
DONK DONK
Geldi geldim, bi dakka!..
Hemen kapat Serdar, çabuk kapat ouff...
Ağbi iyi misin sen?
Sorma Serdar sorma. Kötüyüm!
Ağbi durum o kadar vahim mi?
Ağbi perdeleri çeksene, millet herşeyi heryerden kaydediyo.
CONSUME
NIKE
Hesabını kapattın mı?..
Kapatayım diyorum ama... Ouf, kıyamam yaa... Alın terim lan bunlar. 10 Bin Takipçi...
Bi gündem değişse beklesek şöyle Yavuz köprüsü felan havaya uçsa veya Hillary'nin çıplak resimleri filan düşse belki hedef şaşırırlar... He?..
İki gündür ortalık sakin.
Ulan elim kırılaydı da öyle bişe yazmasaydım. İçime de doğdu ha bu lafa fena atar yaparlar, Troller diye de geldi aklıma... Bu kadar da büyüteceklerini düşünemedim ağbi.
İki kelime lan, iki yaa!..
Sildim ama hemen trent topic olmuş anasını sat!
Mutfakta biri mi var?
Ağbi camı aralık bırakmıştım.
Ön kapıdan da sesler geliyo!! Seni buldular mı acaba?
Ağbi konum bilgini kapatmadın mı sen?
Ağzıma sçyıım!..
Ya bi saniye izah edebilirim... Ama kalbimi kırıyosunuz. Aıh, ıhş!
Aaa, yeter ama o da bi insan, gidin lan!
Gidiyolar mı? Gidiyolar!
Özür dilerim!
Çok özür.
Gitme lütfeen!
09.09.2016
10.10.2016
Bitte

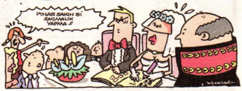
ÖMER GÖKSEL

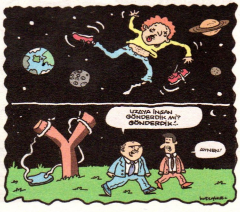

BAK ŞU HAYVAN BİLE ÜST GEÇİDİ KULLANIYO...
YOOOK ABİ... O DA YOLDAN GEÇİYO İŞTE...

FOKUR
FOKUR
FOKUR
TIK!
AMMH! MMMMH HIMMHH!
YİNE SEKS TEKLİFİ KAHVESİYMİŞ.

BU FERMUAR NE.?.
UYGUN FİYATA BÖBREĞİMİ KİRALIYORUM BEN.

OHA!.. KARŞIMIZDA İZLEME BARİ!.. HAYVAN HERİF!..

PINAR SAKIN Bİ SAÇMALIK YAPMA.!!

UZAYA İNSAN GÖNDERDİK Mİ? GÖNDERDİK!..
AYNEN!

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Annem arkadaşlık yapmayı çok severdi, arkadaş canlısıydı. Ama işte, hiç arkadaşı yoktu."
- "Duygusal Halı Yıkama" adlı belgeselden

● **Cumhuriyet gazetesini tek şartla rahat bırakır bu kafa: Gazete, adını değiştirip "Başkanlık" yaparsa!..**

● Karkatürist dostumuz Musa Kart da gözaltında. En çok "kedili" karikatürü ile biliniyor Musa. Beni kedi olarak çizse, imzalatır duvarıma asarım, kediden güzel canlı mı var? Gel gör ki, o karikatür yüzünden de başı derde girmişti Musa'nın, belki de hala o çizimin vebalini ödemekte. Başın öne eğilmesin sevgili Musa, hani derler ya "Her firavunun bir Musa'sı var", bunlar da senin firavununmuş diyelim...

Ve güzel ülkemiz, demokrasi ile değil, akrobasi ile yönetilmektedir!..

● **Bunu da gördük, Hikmet Çetinkaya, "FETÖ ile işbirliği" suçlamasıyla gözaltında. Sırada ne var acaba, Yılmaz Özdil'e "Atatürk'ü Koruma Kanunu" kapsamında dava mı açılacak?!**

● Ve biricik vatanımız, bize yurt olarak değil, başkasına üs olarak yönetilmektedir!..

● **Aktürkler'i gördükçe Göktürkler'i özlüyo valla insan...**

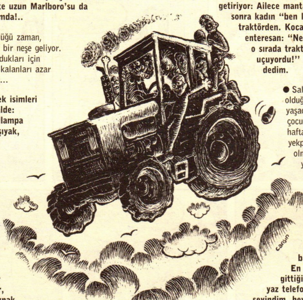
Paranın üstünde "Türkiye Cumhuriyeti" değil, "Türkiye Cumhuriyet Merkez Bankası" yazıyor, bir arkadaşım uyandırdı. Yani paraları basan devlet değil. Bir özerk kurum mu, apayrı bir odak, bir oluşum mu, aklım ermedi benim. Kim cevaplar bilmiyorum ama buradan sorayım, kim basıyor paramızı? Sözkonusu "i" niçin yok parada? Nasıl bir tezgahın içindeyiz biz?

● "Sahte Dost" diye canlı var. Bilinçli bir sahtelik içinde mi yoksa o da mı bilmiyor henüz sahte olduğunu?

● **Daha da şaşırmam dedikçe: Philip Morris'in gerçek adı Şinasi Morris'miş ve aslen Manisalıymış! Yani Manisa'nın mesir macunuyla birlikte uzun Marlboro'su da meşhur oluyor bu durumda!..**

● Ortamda birisi gömüldüğü zaman, insanlara neredeyse hafif bir neşe geliyor. Gömülmeyen kendileri oldukları için olabilir. Birini gömmek, kalanları azar azar övmek oluyor adeta...

● **Efendim, ilginç yemek isimleri mi dediniz? Gelsin o halde: Karaville, Dallampa Celpleme, Gışıyak, Könger, Tilki Kavurma, Mürdümük Çorbası, Ütmek Kavurması, İlabada Dolması, Gımgımı, Ovalak, Pelize... Sofra değil, dil dersi. BU yemekler Datça mutfağından, eski adıyla Batır, yeni ismiyle Hızırşah köyünün yemekleri. Bir koca kültürü yaşatanlar, ananlar sağ olsun. (Kaynak kitap, Çiğdem Akın'ın "Eskizaman Batırlıları" adlı kitabı.)**

● Ayak fetişisti de yaman oluyor yalnız. Bir kadına aynı orkestrada çalıştıkları bir arkadaşı "Ben bu orkestradaki herkesin ayağını ezbere bilirim" demiş. Seyirde önceliği ayağa vermek, gasteyi tersten okumaya başlamak gibi...

● **Yenmesi tehlikeli mantarlar, Allah korusun, ölüme götürebilir. Bazan da öldürmüyor ama kafayı acaip hale getiriyor: Ailece mantar yiyip traktöre binmişler, sonra kadın "ben kuş oldum" deyip atlamış traktörden. Kocasının yorumu, da da enteresan: "Ne diye atlayıp uçtu ki, o sırada traktör zaten uçuyordu!" Amman dedim.**

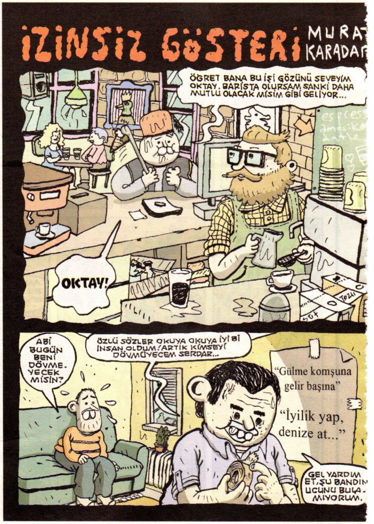
Ve ilg... seçin... endişes...

● Salı'nın salı olduğunu bilmeden yaşadığınız zaman, çocukluk. Parçaya, haftaya, güne bölünmeyen yekpare zaman. Zaman algısı olmadan yaşamak, en hakikatli yaşamak...

● **Öyle bir futbolcu vardır ki hayatımda, tüm zamanların en büyük yıldızı benim için. Sarı Fırtına Metin Tekin'den bahsediyorum. En çok "maçına gittiğim" oyuncu. Geçen yaz telefonda konuştuk, çok sevindim, heyecanlandım. Her şey bir yana, "fuleli adımlar" sözünü dilimize kazandırmıştır!..**

● Kalp kırmayı dürüstlük, moral bozmayı dostluk, alay etmeyi fırlamalık sanan arkadaşların varsa ne mutlu sana, düşmana

iyacın yok hayatında...

Tepede alıntı yaptığım belgeseli zaman ayırıp seyrediniz. İlla bilenler vardır. Dünyanın en naif iki kardeşi, halı yıkıyorlar işlerini o kadar severek, özümseyerek yapıyorlar ki, insanın zleri doluyor yeminle. İşlerinden yola çıkarak alemi çözmüşler. Evren çitiler" diyor bir tanesi, "çitileme hiç durmaz, evren iler..."

yurdumuz, halkın e değil, bölünme yönetilmektedir!..

● 15 santimlik geyik var! Var. Türüne sadece Güney Amerika'da rastlanan bu güzel hayvanın adı "Pudu Geyiği." Ne kadar büyüse uzunluğu 15 santimetreyi geçemiyor, ağırlığı ise 400 grama bile ulaşmıyor. Adeta bir maket yvan. Buradan yola çıkarak, minimal geyik muhabbetinin adını Pudu Geyiği" koyuyorum. Hani uzun vakit yoksa, ayaküstü bir küçük uhabbet çevrilecekse buna "Pudu Geyiği" diyelim arkadaşlar. Az na öz geyik muhabbetinin tadına doyum olmaz!..

● Başkasının mutsuzluğundan mutlu olandan daha dürrük tek kişi var: Başkasının mutluluğundan mutsuz olan...

● Kıvırcık ressam Bob Rose'un saçlarının PERMA olduğunu duyduğumdan beri, adıma soyadıma bile tam inanamaz haldeyim...

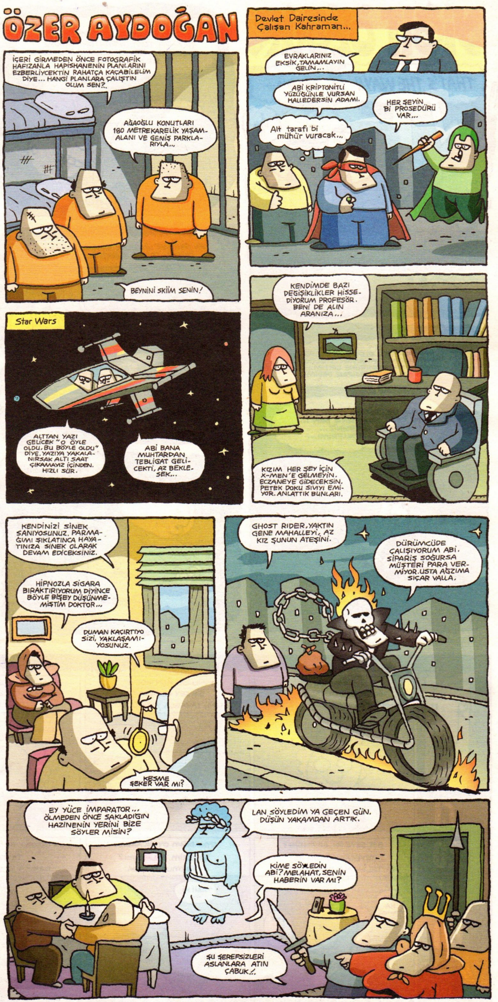
● Suçlu düşünce yok ama düşünce suçu var... Duygu suçu yok ama suçluluk duygusu var...

Çocukluğumdan bu yana çizgi filmlerde kafaya kalasla vurmaları, mdan düşmeleri, sert bi şey ısırıp dişlerin kırılmasını falan hiç vmedim, sevemedim. Normal filmlerde hadi neyse de, çizgi filmde ve olur ki şiddet? O sahneleri seven çocuk da bi acaip...

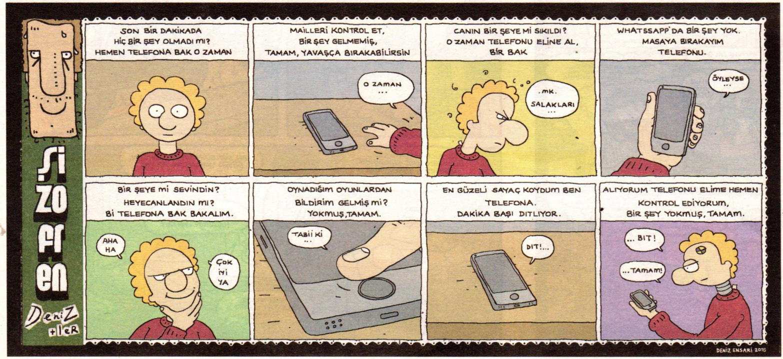
Nasıl ki tüm geçmişler, daha eski zamanda "gelecek" idi, tün gelecekler de günün birinde geçmiş olacak...

vedatozdemiro@gmail.com

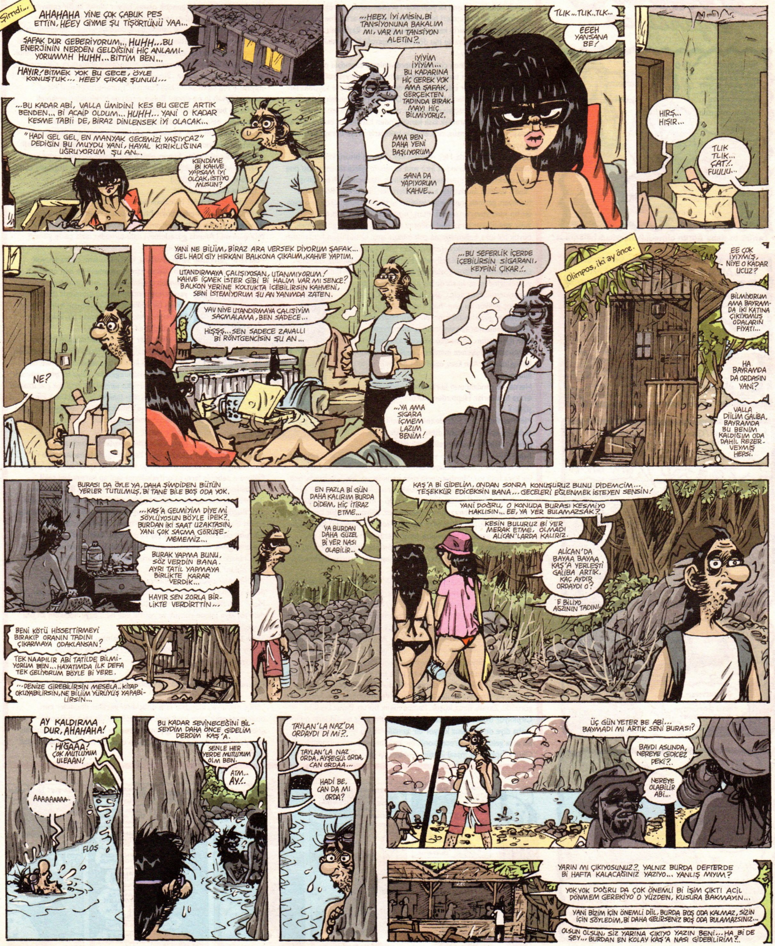

YİĞİT ÖZGÜR
THAT'S THE WAY!!
OHA OHA...
I like it...
AKLIM ÇOK AZ'A HOŞGELDİNİZ... ŞU ANDA TÜM OPERATÖRLERİMİZ GÜZELDİR... BEKLEYENLER ARASINDAKİ SIRANIZ: LEBLEBİ...
HEY BEN LEBLEBİYE BAYILIRIM.
EN MUTSUZ ÜLKELER SIRALAMASINDA GÜLEN TARAF TÜRKİYE OLDU...
GÜZEEL?
RAPORDA DELİ OLDUĞUM YAZIYORDU, İNANAMADIM... YATIRMAK İSTEDİKLERİ HASTANENİN MÜDÜRÜNE ÇIKTIM... BÜYÜK BİR HATA YAPIYORSUNUZ DEDİM...
BANA NE DESE BEĞENİRSİNİZ... NE DESE YALARSINIZ BENİ... NE DESE ÖPERSİNİZ... NE DESE GENİTALLERİMİ...
MÖSYÖ?
YÖSYÖ...
DİKKATİMİ TOPLAYAMIYORUM BABACIĞIM...

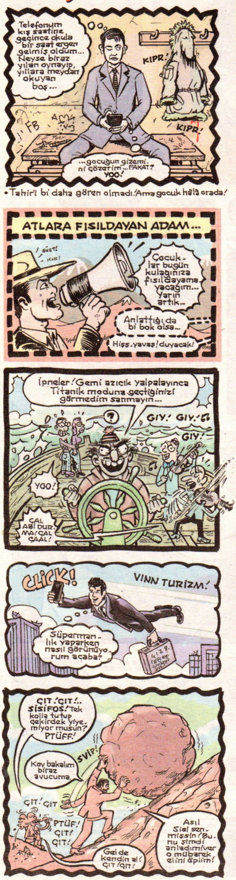

ŞİZOFREN
Deniz +ler
SON BİR DAKİKADA HİÇ BİR ŞEY OLMADI MI? HEMEN TELEFONA BAK O ZAMAN
MAİLLERİ KONTROL ET, BİR ŞEY GELMEMİŞ, TAMAM, YAVAŞÇA BIRAKABİLİRSİN
O ZAMAN ...
CANIN BİR ŞEYE Mİ SIKILDI? O ZAMAN TELEFONU ELİNE AL, BİR BAK
.mk. SALAKLARI ...
WHATSSAPP'DA BİR ŞEY YOK. MASAYA BIRAKAYIM TELEFONU.
ÖYLEYSE ...
BİR ŞEYE Mİ SEVİNDİN? HEYECANLANDIN MI? Bİ TELEFONA BAK BAKALIM.
AHA HA
ÇOK İYİ YA
OYNADIĞIM OYUNLARDAN BİLDİRİM GELMİŞ Mİ? YOKMUŞ, TAMAM.
TABİİ Kİ ...
EN GÜZELİ SAYAÇ KOYDUM BEN TELEFONA. DAKİKA BAŞI DITLIYOR.
DIT!...
ALIYORUM TELEFONU ELİME HEMEN KONTROL EDİYORUM, BİR ŞEY YOKMUŞ, TAMAM.
... BIT!
... TAMAM!
DENİZ ENSARİ 2016

Çarpışma — ipek & burak

yazan çizen OKY

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

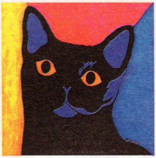
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

> "Başım ayık değil kederden yastan/ Ah ettikçe duman çıkıyor festen"
> *Ruhsati*

Çıktım. Henüz dinmiş bir çok kısa yağmurdan ardakalan ıslanmış yaprak kokuları. (düşen ilk yaprakları yerden yerden sürüklüyen serin bir rüzgar) Su birikintileri bile olamıyor yerlerde artık. (ne güzel parça parça gökyüzü yansırdı kenarlarından geçerdik) Başlarken bitiyor yağmurlar. (kova kova su mu dökmeli naapmalı) Yerler ıslak. Hiç olmazsa. O da bişey.

Yokuştan caddeye inen çok eski merdivenlerin başındaki o daracık düzlükte yirmi otuz tane kedi. İşte oradalar. Orada yaşıyorlar. Bazen, nasıl olabiliyorsa bir teki bile ortalarda olmuyor. (nereye kaybolurlar? bir hayal gibi. kendileri biliyor bitek) Düzlüğün kenarındaki evlerden merhamet ehli birkaç insan besliyor onları.(koca koca kaselerde mamalar) Yiyecek aramak faslı kendiliğinden hallolunca, onlara, akıl alıcı, anlaşılması mümkünsüz, sırlı, efsunlu bakışlarla oraya buraya bakınmak kalıyor.

Birkaç nesil bir arada. Her renkten her çeşitten bisürü kedi.*(henüz minik bir yavru olanlarından, iyice yaşlı, bi kenara öylece tünemiş, başı öne eğik, gözlerini sımsıkı yummuş, içine dönmüş olanlarına)* Tek bir bakışta "kedi" denilen mucize'nin bütün hâlleri. Tek bir karede. Büyüleyici. (esneyen, gerinen, kuyruğunu yalayan, sırtüstü yatmış, yerde bi o yana bir bu yana yuvarlananı da) İnsan, "niye, nasıl kedili kadın olunur?" anlar gibi oluyor biraz. Her hallerini aynı anda görmek, görebilmek büyük bir lüks, bağımlılığa da çok müsait ama. O düzlüğün kenarından, merdivenlerden indikçe. (onlara baka baka, kafanız yana dönük) İnerken inerken bir an geliyor ki başınız onların bulunduğu zeminin tam hizasında, onların gözleriyle aynı zaviyeye geliyor. Bir kedi kafası yüksekliğinden, sanki siz de bir kediymişsiniz gibi bakışıyorsunuz. Yerden. Çok çok yakından. Onlara da ilginç geliyor bu yeni "hiza". İyice yaklaşıp bakıyorlar gözlerinizin içine. Bir sürü esrarengiz kedi bakışına maruz kalıyorsunuz. *(bakışlarının içine düşüyorum. Hipnotize oluyorum. Mıhlanıp kalıyorum. İnemiyorum merdiveni. Bırakın gideyim. İşim gücüm var. Açın kilidi, azad edin. Benim etim ne budum ne)*

Herneyse, yandaki evin kurt köpeği havlıyor da oraya bakıyorlar. Hepbirden. Kurtuluyorum. (çok şükür)

Merdivenlerin orta yerinde.(bir yanı denize caddeye, açıklığa bakıyor, diğer yanı incir ağaçlı, çalılıklı, malılıklı, oyuklu, delikli çok çok eski taş örme duvar) İşte orada, o yukardaki kedi kolonisinden, ama nedense onlarla hiçbir irtibatı olmayan biraz depresif, melankolik, nevrotik bir kara kedi var. Merdivenlerin orta yerinde yaşıyor.(hep orada, hep tek başına) Oralarda büyüdü, çocukluğunu biliyorum.*(ne yer ne içer? geceyarıları, el ayak çekilince yukarılara çıkıp o mamalardan ardakalanı mı?)* Her gördüğümde biraz durup bakışıyoruz. Biliyor beni. Bir tanışıklığımız var. İşte o kedi. (simsiyah, zifiri siyah bir kedi bu. Kapkara) İşte orada yaprakların arasında bir oyukta. (merdivenlerden dolayı, yine göz hizamda, çok yakın) Hernedense beni görünce gözünü indirdi bu sefer, başını hafif öne eğdi. Gözleri de görünmeyince tamamen kayboluyor. Ağzında bişey kıpraşıyor.

Bir fare var ağzında. Kan! İrkildim.(demek bakmıyor ki, çekip gideyim, konsantrasyonu bozulmasın--"yürü amca, bak kendi işine, hadi--) Ben duruyorum hâlâ, epey rahatsız oluyor bu. Kuyruktan belli. Gerildi iyice. "Adam bizi estetik harikası sanıyor, doğamızı görmesin, şey olur şimdi" gibisinden yapmıyor tabi o benim ilk anda vehmettiğim gibi. Onun derdi başka; O "bir rakip" olarak algılıyor beni. Ağzından kapıp birden kendi ağzıma atarım, yerim falan sanıyor hızla.*(niye öyle yaptı? gözlerini indirince yokolduklarını biliyorlar mı karakediler?)* Yalnız öyle yapınca bu sefer ağzında çırpınan fareyi çok daha iyi, iyice net görebilelim diye çekilmiş bir perdeye, bir kara fon'a dönüştü kendisi.(standup'çılar da yapıyor ya hani, karalara bürünüp, kara fon önünde) Ağzındaki fare. İyice bariz göründü. Zavallı. Biraz küçük. Pembe minik burun. Beyaz bıyıklar. Çırpınıyor biçare.(bazen, çok kıpırdarsa daha fazla bir şiddetle mi ısırır acaba diye de kıpırtısız kalıyor bir zaman--ölçülü ısırmış kedi--)

Bu yaşa geldim bu derece ikonik bir kedi/fare sahnesi görmemiştim. Okul kitaplarında, masal illistürasyonlarında görmeye hiç benzemiyor. *(tabi bu kadar yakından görmek te epey daha bi gerginleştirici, yoksa insan, en azından bir insan boyu yükseklikten görüyor bu tip olayları)* Fareyle gözgöze geldik. Bana bakıyor. Denize düşen yılana sarılır misali. Benden bir medet uman bir acıklı, çaresiz bir bakışla. Benim merhametimi hesabettiğinden değil, genetik olarak biliyor olmalı ki; Bir canavarın eline düştüğünde, birden peydah olan bir başka rakip canavar bir "fırsat". İkisinin kapışması esnasında, sadece birbirine kükreseler dahi, o karambolde bir fırsatını bulup canını kurtarabilme ihtimali belirir.(ki milletler arası meselelerde dahi) Ben ne yapacağımı şaşırıyorum. Binbir türlü çeşitli ahlaki, felsefi, ontolojik montolojik açmazlara, dilemmalara, akıl bulanmalarına duçar... Biçare'yi kurtarmak için bir hamle yapmalı mıyım? ("Ne Yapmalı?" "Nasıl Yapmalı?") Taraf tutulur mu? Nasıl tutulur? Eyvah ki ne eyvah! Bunca, hepsi de birbirinden netameli bambaşka binbir mevzu arasında ben zaten kendi günlük hayatımı zar zor, güç bela tanzim ediyorken. Edebiliyorken. (gerçi üzerinde hiç düşünmesem dahi, "sahne"nin göstergeleri, işaret ettikleri, --ne yaparsam yapayım-- zaten bir ortadoğu ülkesi sakini olaraktan zavallı zihnimin derinlerinden kopup, beni direk "dişler arasında çırpınana" doğru itekliyor, dürtüklüyor, bir karar vermem çok zor değil gibi sanki--tarafsız kalabilmem güç--)

Çabuk ta olmam lazım ha.

Kim haklı, kim haksız? Müdahale edilir mi? Tabiat'a? Trajedi yok mudur, doğa'da? Peki ben neden böyle hissediyorum madem? Olayın sembolik değerine göre mi davranmalıyım? Yoksa kendi hakikatine göre mi? Mümkün mü? Anında gözetlemeyi dahi terkedip, hızla çekip gitmeli miyim? Mıyım, mıyım? Miyim?

Peki fare:"yuh olsun senin ervahına, kalıbının adamı çıkmadın, yok ezilen mezilen ötüyordun" derse. Yani o diyemese de ben onun ağzından diyebiliyorsam, aynı şey.(benim açımdan yani) Hele o orantısız güç meselesi? (Bir Hintli'yi ısırmış bir kaplanla dahi mukayese kabul etmez. Fare insan olsa, on kara kaplan büyüklüğünde bişeyin ağzında çırpınıyor o)

İşte arkadaşlar yukarıya alıntıladığım Ruhsati şiirindeki misal, başımda fesim olsa, festen duman çıkacak. *(hadi kurtarmaya yeltendim diyelim, bir mucize oldu, aldım ağzından. Güya bir iyilik yapıcam diye belki iki dakika sürecek bir acıyı çok çok uzatma ihtimali? o zavallıyı sahiden kurtarabilmek için bir dizi amaliyat–o yaralar dikilecek–antibiyotikler, ağrı kesiciler, serumlar merumlar)*

Nerde bende o güç fare.

(ayrıca bilmediğin şeyler de var. bizim, onlarlan(kedilerlen) sekizbin yıllık beraberliğimizin esası,(esbab ı mucibesi), tek sebebi; işte benim şu karşımdaki şu sahneye dayanıyor. Sadece o sebeple fare; sizleri(yakalayıp) tam şu karşımdaki şekil ısırabiliyorlar diye. Sadece o yüzden beraber yaşadık. Biz onlarlan. Binlerce yıl. Sizin ağızlarınızdaki buğday tanelerini kurtarabilmek için yani. Buğdaylarımızı. Eski Mısır'da, buğday silolarını sizlerden korudular. Sizleri böyle, bu şekil ısıra ısıra, tanrı manrı oldular, mumyaladık, başımıza tac ettik. Şimdi aynı şey'i yaptı diye, "fare ısırdı" diye iki tane vursam ağzına. Ona da ayıp olmaz mı? Nankörlük olmaz mı? Sekizbin yıllık hukukumuz? Kıtlıklardan korudular." O zaman iyidi de, şimdi mi artis oldun?" derse.

"Ohho, onlar sekizbinyıllık mevzular" deme. Bizim buralarda da dörtyüz sene önce çok sevdiği kedisine yazdığı upuzun ağıtta, şair Meâlî;"şimdiden-gerü sıçan duta bütün dünyâyı gemüre hegbeyi çuvâlı dele torvayı/ inlede yohsulı ve yohsul ede hem bayı/ nedelüm âh pisi neyleyelüm vah pisi..."

Şimdi fare tutuyor diye vurulmaz. Ben yapamam.

Bütün ağıtlar, kedilere, köpeklere deme. Dersen de haklısın.

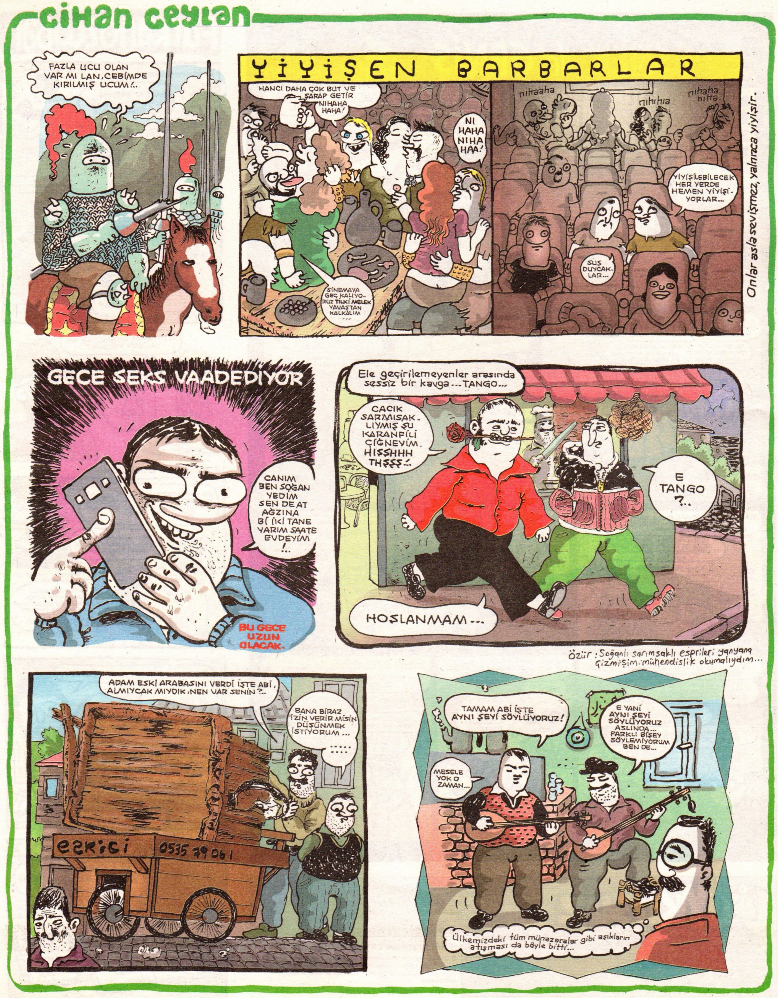
Bu yazıyı sana yazılı bir ağıt say.

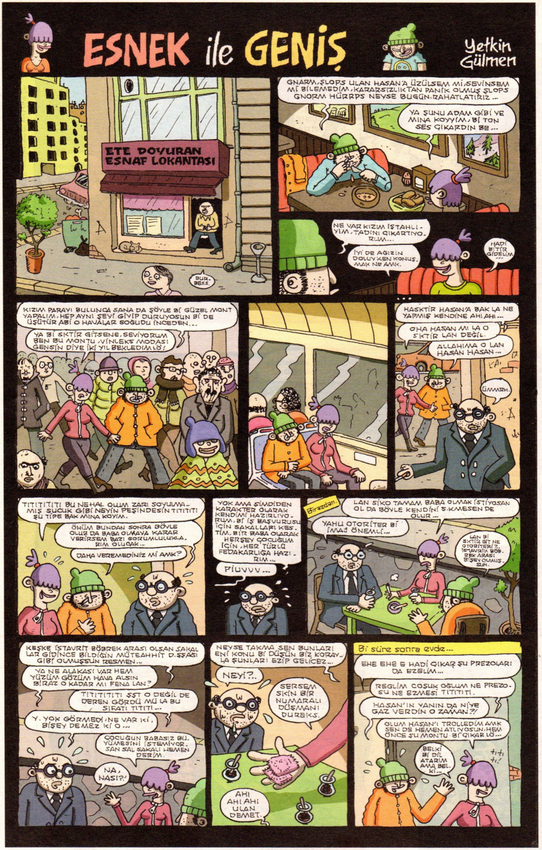
Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum...

"onüç merdiven altından/ tam onüçkere/ geçtiler, döndüler tam onüçkere/ onüç kedi, kara kedi, kedikapkara/ uğursuz günümdü/ çocuktum/ daldım bir ara/ görmedi kimseler o cinayeti/ bir adam/ bir adam sadece o gördü/ o gördü sadece o gördü ama/ o da benim gibi/ bir fare o da"

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
FAZLA UCU OLAN VAR MI LAN, CEBİMDE KIRILMIŞ UCUM!..
YİYİŞEN BARBARLAR
HANCI DAHA ÇOK BUT VE ŞARAP GETİR NIHAHA HAHA!
NI HAHA NIHA HAA!
SİNEMAYA GEÇ KALIYORUZ TİLKİ MELEK YAVAŞTAN KALKALIM
nihaaha
nihihia
nihaha niha.
YİYİŞİLEBİLECEK HER YERDE HEMEN YİYİŞİYORLAR...
SUS DUYCAKLAR...
Onlar asla sevişmez, yalnızca yiyişir.
GECE SEKS VAADEDİYOR
CANIM BEN SOĞAN YEDİM SEN DE AT AĞZINA Bİ İKİ TANE YARIM SAATE EVDEYİM !..
BU GECE UZUN OLACAK.
Ele geçirilemeyenler arasında sessiz bir kavga... TANGO...
CACIK SARMISAKLIYMIŞ ŞU KARANFİLİ ÇİĞNEYİM. HISSHHH THSSS!..
E TANGO ?..
HOSLANMAM...
Özür: Soğanlı sarımsaklı esprileri yanyana çizmişim. mühendislik okumalıydım...
ADAM ESKİ ARABASINI VERDİ İŞTE ABİ, ALMIYCAK MIYDIK, NEN VAR SENİN?..
BANA BİRAZ İZİN VERİR MİSİN DÜŞÜNMEK İSTİYORUM...
.....
eskici 0535 79 061
TAMAM ABİ İŞTE AYNI ŞEYİ SÖYLÜYORUZ!
E YANİ AYNI ŞEYİ SÖYLÜYORUZ ASLINDA... FARKLI BİŞEY SÖYLEMİYORUM BEN DE...
MESELE YOK O ZAMAN...
Ülkemizdeki tüm münazaralar gibi aşıkların atışması da böyle bitti...

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 3 Kasım 2016 | Sayı: 479

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

baris.uygur@gmail.com
akıl fikir ofisi
Barış UYGUR

HAY BEN SENİN CUMHURİYET'İNE

Vallahi hiç o taraklarda bezim yoktu. Hâlâ da yoktur. Bu duruma düşmemin bir tek sorumlusu varsa o da Sedat Yaşayan'dır. Ama kime anlatacaksın?

Efendim benim hiçbir zaman particilikle bir ilgim olmamıştır ve olamaz da. Bir kere aile geleneğimiz müsaade etmez. Büyük dedem Serezli Mustafa Paşa'dan bu yana kuşaklardır devlet memuruyuz ve particiliğe bulaşanların devlet hizmetinde muvaffak olamayacağı tembihlenerek büyütüldüm. 1980 öncesi bile o kadar etliye sütlüye bulaşmadım ki, hiçbir iktidar sürgüne göndermedi, hep olduğum yerde kaldım, hiçbir terfimi kaçırmadım. Bu particilik işlerine bulaşanlar bir zaman hızlı terfi ederler ama başka parti iktidara geldi mi, anında kızağa çekiliverirler. Ha benim gibiler de ancak vekaleten müdürlük yapar.

Bu şekilde politikayla, siyasetle uğraşmadan genel müdür yardımcılığına kadar yükselmiştim. Yükseldim yükselmesine de, beni yakan Sedat Yaşayan oldu. Zira üzerinize afiyet şu hayatta tek bir hastalığım vardır o da bulmacadır. Ha ama öyle basit bulmacalar olmaz! İnanır mısınız, bu bizim gazetelerin bulmaca diye verdiklerini daha gazeteye basılmadan çözerim; sağlı sollu kare sayısını verin, resimdeki ünlünün kim olduğunu bakmadan söylerim. Ama bir tanesi başkadır, o da işte Sedat Yaşayan'ın bulmacalarıdır ve onlar da benim mahvıma sebep olmuştur.

80 ihtilalinden hemen sonraydı. Particilikle alakalı ne kadar adam varsa sinmiş, bir beni emin bilmişler, koca kurumun genel müdür yardımcısı oluvermiştim. O ara Sedat Yaşayan bulmacalarını Cumhuriyet gazetesinde yapmaya başladı. Ben de bu işin önünü ardını sorgulamadan Cumhuriyet almaya başladım. Her gün kuruma koltuğumun altında Cumhuriyet'le geliyorum ama herkes garip garip bakıyor. Aradan iki ay geçti geçmedi, Genel Müdür makamına çağırdı.

"Hasan Bey ben sizi böyle bilmezdim, doğrusu çok yadırgadım."
"Anlamadım sayın genel müdürüm?"
"Anlaşılmayacak bir şey yok Hasan Bey, komünistlerin gazetesini bu kuruma sokmam!"
"Efendim ben bulmaca…"
"Uzatmayalım Hasan Bey, bundan sonra hizmetlerinize Yozgat'ta devam edersiniz."

Büyük dedem Serez'den geldiğinden beri üç kuşaktır İstanbullu'yuz, askerliğimi bile Yeşilköy'de yapmışım, İstanbul dışında ne yaparım? El mecbur, ailecek Yozgat'a taşındık, beni tenzil-i rütbeyle Yogat il müdürlüğüne daire şefi yaptılar. Artık temkinliyim, gazeteyi sabah değil, akşam işten dönerken alıyorum ama Yozgat'ta Cumhuriyet ara ki bulasın; yalnız iki tane bayiide satılıyor.

İhtilal dönemi bitti, devletimiz de insafa geldi de İstanbul'a tayin isteğim kabul edildi. Üstelik yirmi yıl sonra da olsa tekrar genel müdür yardımcılığına yükselebildim. Zaten yukarılarda da gözüm yok, buradan emekli olurum diye düşünüyorum. Uzuncadır konuşan Türkiye lafları dönüyor, ben de temkini elden bıraktım, çekinmeden koltuğumun altında Cumhuriyet gazetesiyle daireye geliyorum. Gazetede ne yazıyor çok da bilmiyorum, zaten gazeteye ayırdığım bir kaç saatte Sedat Yaşayan'ın bulmacasını çözüyorum ancak. Düşünün ki baş muharririnin tutuklandığından bile haberim yok, o kadar

ilgilenmiyorum. Sedat Yaşayan'ın sorduğu ***"17. Lui döneminde moda olmuş bir kapı tokmağı modeli," "Rahmaninof'un Çanlar senfonisini adadığı Hollandalı orkestra şefi"*** gibi soruların cevaplarını bulmaya çalışıyorum. Hatta yine böyle bir gün ***"Rudyard Kipling'in son dönem şiirlerinden birinin Hintli kahramanı kimdi,"*** diye düşünürken Genel Müdür çağırdı.

"Hasan Bey doğrusu size yakıştıramadım."
"Neyi sayın genel müdürüm?"
"Hasan Bey ergenekoncuların, darbecilerin gazetesini bu kuruma sokmam!"

Bunu söyleyen adam, daha beş yıl önce yemekhanede *"Ordu var efendim, ordu varken hiçbir şey yapamazlar,"* diye konuşuyordu hâlbuki.

"Efendim ben bulmacası için…"
"Bırakın Hasan Bey, kurumumda darbeci istemem."

Neyse ki bu sefer Yozgat'a sürmek yerine maaş cezası verdiler, yetkilerimin de yarısını aldılar. Benim umurumda mı? Hiç değil. Nasıl olsa şurada emekliliğime bir kaç yıl kalmış diye umursamadım bile. Gazeteyi de inadına almaya devam ettim. Koridorlarda falan kimse selam vermiyor, bir tek beni evvelden tanıyıp seven memurlar gözleriyle çaktırmadan selamlaşıyor. Aradan bir kaç yıl geçti. Zamanla bu ergenekon işi de tavsayınca bir iki yetkimi yeniden verdiler, az çok iş görmeye başladım. Artık emekliliğimi planlıyordum.

Tam emekli olmama altı ay kalmıştı ki bu darbe girişimi işi oldu. Bizim genel müdürü inanır mısınız, kelepçeleyip götürdüler. İşten anlamıyordu, zaten tepeden inme genel müdürdü falan ama acıdım adamcağıza. Daha yeni genel müdür atanmadan bu sefer Genel Müdür vekili çağırdı makamına.

"Hasan Bey yazık ettiniz kendinize yazık."
"Anlamadım?"
"Bu paralelcilerin, bölücülerin gazetesiyle propaganda yapamazsınız!"

Artık burama gelmişti, Genel Müdür vekilini zaten tanıyordum, yarı yaşımdaydı pezevenk.

"Bana bak Yıldıray, sıçtırtma propagandana, zaten söylemeyi bile beceremiyorsun, bilmiyor musun lan benim bu gazeteyi bulmacası için aldığımı itoğluit!"

Valla ben de bu laflar nasıl ağzımdan çıktı anlayamadım. Nasıl kükrüyorum anlatmak kâbil değil. Kâbil değil değil de, bu Yıldıray iti öyle de bir güzel anlatmış ki nasıl kükrediğimi, savcılıkta yüzüme okunduğunda ben bile şaşırdım doğrusu.

Ah Sedat Yaşayan ah. Senin yüzünden gençliğimi yedim, memuriyetimi yedim, yetmedi emekliliğimi de yedim. Yaşıma başıma da bakmadılar, avukatla falan da görüştürmüyorlar, dört gündür mahpusum. Bir de yanıma Aydın Engin diye tonton bir amca vermişler, benden bir yirmi yaş büyük.

"Amca seni neden aldılar?" diye sordum.
"Cumhuriyet'te yazıyordum, seni neden aldılar?" demesin mi?
"Valla ben sadece bulmacalarını çözüyordum," dedim.

Uzun süre hiç konuşmadan oturduk. Arada yan gözle baktığımda göbeğini hoplata hoplata kıkırdıyordu Aydın Amca.

"Hay ben senin Cumhuriyet'ine," dedim içimden. Ne diyeyim.

OTİSABİ®
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com
Acılı
Rizeli Market
DIIIT DIIIT....DIIIT DIIIT
HADİ BERNA AÇ ŞUNU
BAK AÇMAZSAN GAMZE'YE GİDİYORUM
DIIIT DIIIT....DIIIT DIIIT
ZATEN KAPISININ ÖNÜNE GELDİM
BOŞVER GİTME, ÇOK PİS TERSLİYCEK SENİ
BUNLARI GURUR YAPSAYDIM OTUZBİRCİ OLUP ÇIKMIŞTIM
DING DANG DONNG
EVE GİDİP AHMET HAKAN SEYRETSEYDİN SEKS FALAN GELMEZDİ AKLINA
KİM O?
SEN MİYDİN ?!
KAPININ DÜRBÜNÜNDEN BAŞKA BİRİ GİBİ Mİ GÖRÜNÜYORDUM?
NE İSTİYORSUN?!
DÜRÜSTÇE SEVİŞMEK İSTEDİĞİMİ SÖYLESEM SURATIMA ÇARPARSIN KAPIYI
GİRMEK İSTİYORUM
...
İÇERİ YANİ...YOKSA SEVGİLİN Mİ VAR
HAYIR!
NE BU ŞİMDİ ?!
NAAPIYODUN?
TEALLAAM YAA! DERS ÇALIŞIYODUM
BEN BEKLERİM BURDA SEN ÇALIŞ
NEYİ BEKLİYCEKSİN YAA ?!
NEYİ ?!
KONUŞUCAZ
NEDEN ARAMADIN BENİ?
BOYNUZLADIN YA BENİ HATIRLARSAN!
ALT TARAFI BİR INSTAGRAM MESAJI, ABARTTIN
ÖYLE BAŞLAR...
NOOLDU VERMEDİ Mİ?
DAHA DİİL ÜZERİNDE ÇALIŞIYORUM
HAKSIZLIK EDİYOSUN...
BAK BU HAFTA FUL SINAVIM VAR, DERS ÇALIŞMAM LAZIM, Bİ DE SEN GELİP...
KAFANI KARIŞTIRIYORUM?
AYNEN!
BENCE KAFAN BAŞKASI İÇİN KARIŞIYOR
KİMSE YOK DİYORUM SANA YAA!
TABİ TABİ
NE TABİSİ YAA?!
TELETABİ DEMEYİ ÇOK İSTERDİM AMA BANA GERİLİM LAZIM
BELLİ Kİ ÖZLENMEMİŞİM
NEYİNİ ÖZLİYCEM BE SENİN?!
BAĞIRMA BANA!
BAĞIRIRIM! EVİME GELİP Bİ DE TRİP ATIYOSUN BANA!
GAMZE TAMAM
NE TAMAM ?!
HATA BENDE, MERAK EDİP EVİNE GELDİM
BEN Mİ ÇAĞIRDIM ?!
TAMAM GELMEM Bİ DAHA!
ANLADIM, SEN BÖYLE MUTLUSUN... DEVAM ET!
HA ŞUNU BİLEYDİN!
NE GÜZEL...!
İYİ GİDİYORUZ
HAYVAN!
MGMMHHH
EVET İŞTE BU...
KİMYASAL TEPKİME BAŞLADI
PİSLİKSİN SEN...
...
DÜĞMESİ VARDI, DAHA KOLAY AÇILIRDI
ADİİ!
CIRRT!
YALANCI... ALÇAAK
AHH
AHH AHH AHHHH
BEŞ KERE ARAMIŞ
ALO BERNA...
KAÇ KERE ARADIM SENİ YAA
KENDİ KENDİNE SESSİZE GEÇMİŞ
TİTREŞİMİN YOK MU?
VAR... NEREDESİN ŞİMDİ?
Kavganın sonunun seksle bittiğini keşfettiğimde aklım çıkmıştı. Diğerlerinden bambaşkaydı. Galiba mekanizma şöyle işliyor. Tehdit algısı adrenali yükseltir ve genlerimizi aktarmak için seks şart emri ile uyarılan beyin ve yatak. Acılı Adana yemek gibi bir şey aslında.
YAA NE KADINI NE KOKUSU?! AHMET HAKAN SEYREDİYODUM EVDE
YALANCI!!
BAĞIRMA BANA
SEN BAĞIRMA ASIL
-SON-

10 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2016/46 No: 480
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

UYKUSUZ

Vatandaşa Sorduk: Yargı

Oraman TAĞIÇLISOY (32):

Ülkede yargının, Atatürkçüsü
dahil, içeri atmadığı görüş
kalmadı lan... Tatar ramazan gibi her-
kese gider yapıyo... Kurumuş, kalın
bir meşe dalı gibi, sapından yaka-
layan, berikinin başına vuruyor göv-
deyi... Ne istiyor olm bu yargı bizden?

Kasırka YURDURUERTUNÇ (25):

Yargı ikiye ayrılır.. Ön yargı
ve arka yargı.. Ön yargıda, ada-
mın şöyle tipine bakıp "Ya**ak kafalının
tekine benziyo" diyebiliriz.. Veya "Tipine
baksan adama benziyo, ama bakalım nasıl bi
ya**ak kafalı çıkacak" da diyebiliriz..
Daha sonra, tanıyıp, araştırdıkça, ancak
gerçekte nasıl bir ya**ak kafalı oldu-
ğunu anlayabiliriz.. İşte buna da arka
yargı denir.. Anlaşılacağı üzere arka yar-
gının mesaisi vardır.. Ön yargı ise tem-
bel ve y***k kafalı adam işidir...

Emelleh SEÇKİN (36):

Hukuk dünyasının Mazhar Fuat
Özkan'ı olan Yasama Yürütme
Yargı'nın Özkan'ıdır... Diğer ikisinden
farklı olarak, kel değildir... Dolayısıyle
konser çıkışı manitaları hep bu kap-
maktadır.. Çünkü şapkayla gizledikle-
ri başları er geç ortaya çıkacaktır
Mazhar ve Fuat'ın.. Aradıkları saçı bu-
lamayan, birbirinden güzel hayran kit-
lesi de üçüncü seçenek olan Özkan'a
vermektedir.. Gür saçlarıyla kadınların
ilgi odağı olan Özkan, yaşlandıkça
cazibesini yitirmiş ve "Meşhur ama otuz-
birci" ünlüler kervanına bir yenisi
daha eklenmiştir.. Hoş geldin Özkan..

Lümbün KOTARAN (44):

Amcalarımın oğullarıyla otur-
duk, çocuklarımızı hukuk-
çu yetiştirip yargıyı ele
geçirmeye karar verdik.. Allah kıs-
met ederse, okuldu, kariyerdi, 25 se-
neye yargıyı ele geçirecez.. Sonra
da TSK'ya sızıcaz inşalla.. Planla-
dığımız gibi giderse memlekette ufak
bi ülke kurup, yaz aylarını orada
geçirmek istiyoruz.. Girişler vizeye
tabi olacağı için, orada biz bize ola-
caz.. Vize başvuruları ankaradaki
elçilikten yapılacak.. Banka dökümü,
sabıka kaydı, tapu, sigorta dökümü,
biometrik fotoraf ile pasaport sahibinin
kendisi tarafından yapılacak başvuru..
Ayrıca karım bu işe çok sevindi..

Cumhuriyet'in 9 yazar ve yöneticisi tutuklandı!
Sırada gazeteye kayyım atamak var...

UYKUSUZ

Cumhurbaşkanlığı Başdanışmanı Hamza Yerlikaya,
"İnternet yavaşladı, sohbeti hatırladık," dedi.

N.S.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında hür demokratik parlamenter sistemlerde halk, seçtikleri vekiller aracılığıyla parlamentoda temsil edilir. Ve yine **normal şartlar altında** bir ülkenin bir bölgesinin, parlamentoda temsilini engellemek, o ülkenin o bölgesini ülkeden koparmak, o ülkeyi orta yerinden bölmekten başka bir şey değildir. Ha **Yeni Türkiye'de** hür demokratik parlamenter sistem zaten 80'lerden kalan eski bir şarkının sözlerinden ibarettir artık ve o şarkının sözleri bugünün nesillerine ağdalı bir divan edebiyatı örneği gibi gelmeye başlamıştır bile.

Normal şartlar altında 250 liralık bir havaleyi hadi kuruş sıfırlarını rakama dahil zannetsin de 25 bin okusun, ama 250 bin lira olarak okumak için düpedüz gerizekâlı olmak gerekir. Ve yine **normal şartlar altında** havalenin orijinali gösterilip 250 bin değil, 250 lira olduğu gösterildikten sonra da ısrarla bu yalanı söylemeye devam etmek için yalnız gerizekâlı değil hayli de ahlâksız olmak lâzım gelir. **Yeni Türkiye**'deyse bütün bunlar için savcı ve yanaşma gazeteci olmanız yeterlidir. **Yeni Türkiye'de** bugün terör örgütü ilan ettiği cemaatin bankasından milyonlarca dolar kredi çekip, şimdi de kendi aralarında birbirine 250 lira gönderen iki arkadaşın para transferini 250 bin gibi göstermeye çalışana gazeteci, iftiraların arka arkaya sıralandığı programa kendisine iftira atılan insanları bağlamayana televizyon, hakkında konuştuğu partinin tek bir mensubunu bile davet etmeyen programa da Tarafsız Bölge denir. **Yeni Türkiye** 26-44 batı meridyenleri ve 36-42 kuzey paralellerinde yerini almıştır.

Normal şartlar altında savunmasız yedi üniversite öğrencisini boğazlayarak katleden, onlarca cinayete adı karışmış, hayatının yarısını eroin ticaretiyle geçiren ve en sonunda kumarhaneler döneminde mafyacılık oynarken trafik kazasında ölen bir kişi ancak ve ancak nefretle anılabilir. **Yeni Türkiye'de** azılı ve namlı katillerin, eroin kaçakçılarının, kumarhane tezgâhçılarının sempozyumlarla anıldıklarını ve anma törenine başka diğer katillerin gelip gururla boy gösterdiğini görebilirsiniz. Bundan sonraki aşama IŞİD militanlarından Nazi Şehitlerine tarihte ne kadar katil varsa hepsinin anısına bir sempozyum düzenlemektir.

Normal şartlar altında bilhassa da eğitim sisteminin yerlerde süründüğü ülkelerde, başarılarıyla öne çıkıp sıyrılan bir kaç okul varsa, o ülkenin eğitim yöneticilerinin; eğitim kalitesi yerlerde olan diğer okulların bu başarılı okullara benzemesi ellerinden geleni yapmaktan başka bir ödevleri yoktur. Ama **Yeni Türkiye'de** ülkenin eğitim bakanının sayıları bir elin parmaklarını bile geçmeyen başarılı ve öne çıkan okulların da, eğitim kalitesi yerlerde sürünen diğer okullara benzemesi için elinden geleni yaptığını, tüm okulların kalitesini en kötüde eşitlemek için canla başla çalıştığını görebilirsiniz. **Yeni Türkiye** görünen o ki 28 Şubat'ın ağır yaraladığı ortaöğretimin bağlı olduğu yaşam destek ünitesinin fişini çekmeye kararlıdır.

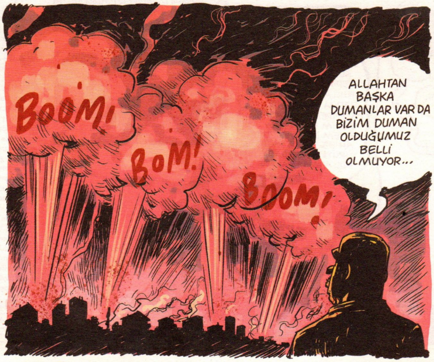
@baris_uygur

ABD başkanını seçti...

RTE: "Cari açığı düşürmezsek ekonomi duman olur."

Diyanet İşleri Başkanlığının 2017 bütçesi 6 milyar 867 milyon lira...

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.

æ Geçenlerde telefonum çaldı öyle. Baktım Tankut ağabey arıyor. Resmen heyecanlandım. Çünkü bir insanı Tankut ağabey ararsa o insan heyecanlanır. Çünkü Tankut ağabeyler öyle herkesi aramaz. Tankut ağabeylere de öyle kolay kolay da ulaşılamaz. Epeydir arıyordum, ulaşamıyordum kendisine. Ulaşamadığın insan seni ararsa sevinirsin. Sevindim. Eski Sahil Muhafaza Erol Paşa'dan aldığı teknesi ile geziyormuş öyle koy koy. Bol bol meşrubat içiyormuş. "Dinle bak sana ne anlatıcam" dedi. Dedim "Tankut abi dinliyorum". "Bu bizim Adem var ya, deri tüccarı olan, hani hamaktan başka yerde uyumayan ruh hastası, bu iş için bi yerlere gitmiş, ordan da bana jest olsun diye papağan getirmiş namussuz, çok güzel hayvan, teknede benimle birlikte takılıyo, fevkalade hayvan fakat insan gibi çekirdek yiyo, bi de kabuklarını da tükürüyo, hayvan oğlu gibi bi şey, sen anlarsın kuşlardan, bu edepsiz hep böyle midir, ne yapalım, bi şey söyle" dedi. "Bana ver Tankut abi kuşu" dedim, hemen, ayı gibi. "Sen de herkesin kuşunu istiyosun hemen" dedi. "Dokuz kuş var evde Tankut abi, o da onuncu olsun işte, süper bakıyorum ya ben kuşlara" dedim. "Alıştım oğlum kuşa" dedi. "E iyi, öyle olsun madem Tankut abi" dedim. "Bi de bizim Ulvi beyin damadı vardı, hayvan doktoru, onu arıyım, ona soriyim madem bi de" dedi. "Hazar'ı öpüyorum, koylar bitmek üzre, gelicem İstanbul'a, kuşu da getiririm ama sana vermem, bu arada ismini de Darvin koydum ahlaksızın" dedi. Öptü beni ve telefonu kapattı. Güldüm öyle Tankut ağabeye. Bir paket acılı çekirdek açtım sonra, saatlerce gömdüm resmen.

æ Geçen cuma Kadıköy'den vapura bindim, Beşiktaş'a geçiyorum. Canlı müzik başladı. Çocuk gitar çalıyor, kız şarkı söylüyor. Ben de birkaç koltuk ötelerinde tam karşılarındayım. Çok sevdim yaptıkları müziği. Pek kalabalık da değildi vapur. İlk şarkıları bitti, kuvvetli bir şekilde alkışlamaya başladım. Ama sadece ben alkışladım, bir destek göremedim. Sonra vapur iskeleye yanaşırken mini konserleri bitti gibi oldu. Biz de insanlar olarak vapurdan çıkarken bir yandan da müzisyenlerin koltuğun üzerine bıraktıkları şapkalarına kendimizce bir şeyler şeyapmaya başladık para olarak. Dikkatimi çeken şu oldu. Alkış yoktu belki ama takdir vardı. Para bırakmayan yok gibiydi. Tam ben de şapkaya üç beş bir şeyler attım, çıkıyordum ki kapıdan, şarkıcı kız, şarkısını söylerken bir yandan da, döndü bana ve, "Hazar bebeği öp bizim için" dedi. Ne bileyim, acayip sevindim o anda. Süper bir andı bence. Bu arada resmen Hazar boy da meşhur oldu iyi mi. Resmen ama.

æ Sen daha dört aylık bebeğin ayak serçe parmak tırnağını kesmeye çalışmamışsın, sen gelmişsin benimle acı yarıştırıyorsun. Bi sigigit ya, yemin ediyorum bas git, sigigit.

æ "Oyuna davet edeyim seni" diyorum, "inşallah" diyor. Kesinlikle gelmiyor. "Gelirim tabi" diyen, yüzde yetmiş geliyor. "Gelirim tabi kardeşim" diyen, yüzde otuzlara düşüyor yine. "Ayıpsın" diyeni zaten ben kendim istemiyorum.

æ Geçenlerde ruh hastası bir taksi şoförüne denk geldim. Taksim'den bindim, Beşiktaş'a gideceğim. Ben de hep Beşiktaş'a gidiyorum. Arka koltuğa İsmail Hasta Ruh fotoblokları koyduğum için öne oturmak durumunda kaldım. Emniyet kemerine uzandım, sağdan sola doğru sardım vücuduma, tam kilitleyeceğim, şey olmuyor bir türlü. Lafa girdi gudik, "kurşun geldi oraya" dedi. "Kurşun derken" dedim. "15 Temmuz'da sekiz kurşun yedim" dedi. Dördü belden yukarı, diğer dördü belden aşağı olmak üzere yemiş. Nasıl sallıyor ama. Yok devlet kendisine yeni araba vermiş, hastane masraflarını karşılamış, yok bilmem neymiş de, nasıl sallıyor ama. Bu arada sekiz kurşun yemiş ama hala sapasağlam. Emniyet kemer tokasına baktım, bayağı bildiğin kağıt sıkıştırmış oraya. "Emlakçıyım aslında ben" dedi. Miami'de emlakçıymış hem de. Ev de yapıyormuş. "Zor olmuyo mu Miami'de emlakçılık yaparken bir yandan da Beşiktaş'ta taksi şoförlüğü yapmak" dedim. "Şoförüm bi gün dinlensin diye şeyapıyorum, taksi benim" dedi. "Ayrıca taksi benim için bir okul, diksiyonu bile ben bu takside yaptım" dedi. Dedim "diksiyon öyle takside yapılıcak bi şiy diil". Hafif hafif bozmaya başladım şuursuzu. "Ne iş yapıyosun" dedi. Dedim "karikatür çiziyorum ben". "Eskiden bi Gırgır vardı" dedi. Hemen. Ciltleri de varmış, Fırt da varmış. Hayatımda bu kadar seri yalana maruz kalmamıştım. En son, "mimar bir arkadaşla tanıştım geçen senin gibi, takside, beraber proje çizdik" dedi. Sonra da telefonundan projeyi göstermek istedi. Fotoğraflara girdi. Bir saat fotoğraf aradı. Bir saat sonra, "hah, bu" dedi. Bana yapılmış bir evin fotoğrafını gösterdi. Aklımı çıldıracağım. Bu arada beni ara yollardan dolaştırıyor da dolaştırıyor. Korkunç bir trafik var, yeri geliyor, milim ilerlemiyor. Dedim "ineyim ben madem, zaten Beşiktaş'a da geldik galiba" dedim. "Geldik geldik" dedi. "İniyorum ben öyleyse" dedim, indim taksiden. Elimde dev fotobloklar, biraz yürüdüm öyle aşağı doğru, stadın oraya çıktım. Bayağı Taksim'den alıp Taksim'e doğru götürüyormuş meğersem beni. Beşiktaş'a kadar yürüdüm öyle sonra pise söylene söylene.

æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

AMATÖR TİYATRODA KAZA –III-

Geçen aylarda yayımlanan bölümlerin özeti: Üniversite hayatının başlarında amatör bir tiyatro topluluğuna katılan kahramanımızın başından kazalar eksik olmaz.

Çocuk tiyatrosu

Sahnede bir takım hayvanlar yatıyor. Sahnenin solunda yatanın üzerinde gri, tüylü bir kostüm var. Bu haliyle hiçbir şeye benzemiyor, ama ilerleyen sahnelerde onun bir elma kurdu olduğunu anlayacağız. Kurtçuğun hemen yanında yatan hayvanın kostümünden de hangi hayvan olduğu anlaşılmıyor, ama o da ilerleyen sahnelerde sürekli zıplayarak seyirciye bir tavşan olduğunu ispatlamaya çalışacak. Tavşanın yanında, beline bağladığı yastıklarla yusyuvarlak yatan oyuncu ise bir şeftali olduğu iddiasında. Üzerine 3 adet ağaç çizilmiş karton dekora bakılırsa bir ormandayız. Hepsi horlayarak uyuyor. Çocuk tiyatrosu horlayarak çocuk güldürmeye bayılır. Sahneye ayaklarının ucunda yaylanarak kötü insanlar giriyor (ayak ucunda yaylanarak sahneye girmek başlı başına bir yazı konusu). İki kişiler, yanlarında bir de robot var. Çocuklara amatör oyunculuğun zirvesi olan "Hişşşt!" hareketini çekiyorlar. Bu kötü insanların amacı, ormandaki ağaçları kesip kel araziye apartmanlar dikmek, madenler açmak ve bacalarından zehir fışkıran fabrikalar kurmak. Hepsini aynı anda yapacak kadar kötüler. Sanırım böylelikle çocuklara mesaj verilirken, ebeveynlerin de kafalarını sallayarak günümüz siyasetini lanetlenmeleri bekleniyor. Kötü insanlar, çok kötü oldukları için konuşurken ellerini ovuşturuyorlar ve "nih hih hiih" diye gülüyorlar. Sahnedeki iki hayvan ve bir meyveden oluşan orman sakinlerinin akıbeti ne olacak belli değil. Belki kurtçuk ve tavşanı maden işçisi olarak çalıştırıp şeftaliyi yiyecekler, belki şeftaliyi yerken, "Oh sulu sulu, nih hih hih," diyecekler. Tüm orman horlamaya devam ederken, kurtçuk bir anda ayağa kalkarak uyur-gezer numarası yapmaya başlıyor. Belli ki bu sahne metinde yok, doğaçlama yapıyor kurtçuk. Önüne gelene çarpıyor, kendini yerlere atıyor, yuvarlanıyor. Çocukların söze değil daha çok harekete güldüklerini çok iyi biliyor. Bin yıllık slapstick numaralarıyla (sırf çocuklar gülüyor diye) bu kadar sallama bir tiyatro yapmayı vicdanı nasıl kaldırıyor, bilmiyorum. Çocuklar gülmekten kendilerinden geçiyor. Bir türlü iflah olmuyor kurtçuk, en sonunda sahneden düşüp seyicilerin arasında dolaşmaya başlıyor. Utanç verici bir performans. Böylesine kötü bir oyunculuğa az rastlanır. Kurtçuk, doğaçlama adı altında kalitesizliğin tarihini yazıyor.

Kurtçuk benim. Yıl 1996. Bir üniversiteli olarak amatör tiyatronun zirvesine bir elma kurdu olarak tırmanmaya çalışıyorum. Kötüler, ellerini defalarca oğuşturup her repliğin götüne "nih hih hih" ekledikten sonra, kafası alüminyum folyayla kaplı dikdörtgen bir kartondan yapılmış robotu sahnede bırakıp çıkıyorlar. Robot elbette kötülüğe programlı. O, türlü oyunlarla orman sakinlerini kapitalizmin uşağına çevirecek bir provakatör. Tepesindeki minik kırmızı ampul yanıp yanıp sönüyor. Öyleyse eyvah! Orman elden gidiyor.

Metalik bir ses tonu ve kesik kesik hareketleri olan bu robot bize çok iyi davranıyor. Bütün orman sakinlerine robot dansını öğreterek çeşitli vaatlerde bulunuyor. Bana içinde yaşayabileceğim bir elma , tavşana bir yıllık havuç, şeftaliye ise yine şeftali teklif ediyor. Şeftali, ruh ikizini bulmanın sevinciyle havalara uçuyor. Ben, yıllardır özlemini çektiğim konut hayaliyle kendimden geçiyorum. Bu arada, biz onları görmüyoruz ama sahnenin bir köşesinde kötü insanlar ellerini ovuşturup "nih hih hiih" diye gülmeye devam ediyorlar. İşler tıkırında. Aslında onlar öyle sanıyor. Ben ve şeftali sevinç içinde robotun tepesindeki ampulü oynarken, tavşan burnunu oynata oynata durumdan kıllanıyor ve zıplayarak ormanın derinliklerine, Bilge Dede'nin yanına gidiyor.

Olanlardan habersiz Bilge Dede, evinde deney tüpleri kaynatıp kimyasal patlamalar yaratıyor. Çıkan dumanı eliyle savururken bir yandan öksürerek çocukları kıyasıya güldürüyor. Bir bilge, hayata dair aforizmalar üreteceğine neden kimya deneyleri yapıyor belli değil. Bilge olduğu için gözlük ve papyon takmış. Papyonu dev gibi, çünkü amatör tiyatroda bilgelik artıkça papyon büyür. Tavşan durumu anlatıyor. Bilge Dede'nin bir kaşı havaya kalkıyor, derhal kalın bir kitap çıkarıp tozunu üflüyor. Kitabı karıştırıp "Hah buldum!" diyor. Neyi buldu, söylemiyor. Amatör Bilge Dede'lik böyle birşeydir: "Hah!" bulursun, "Aha!" görürsün, "Pat!" diye çözersin.

Planımız kulaktan kulağa tüm ormana yayılıyor. Nih hih hih, diye gülen kötüler birazdan ormanın gazabına uğrayacak. Geceyi bekliyoruz. Kötüler uyuduğunda ayaklarımızın ucuna basa basa mekânlarına sızıyoruz. Bu sahne, kontrolsüz tepkileriyle meşhur çocuklara "Hişşşt" çekmek için bulunmaz bir fırsat. Hişt'i ben bitiriyorum, şeftali alıyor, şeftali bitirmeden tavşan kapıyor. Sağ olsun çocuklar ses çıkarmıyor. Amacımız, korkunç orman sesleri çıkararak kötüleri korkudan titretmek. Sahnenin sağına soluna sotelenip ver ediyoruz orman seslerini. Oyunda baykuş, aslan, çakal, kurt gibi hayvanlar olmadığından onların sesini çıkarmak da bize düşüyor. Ben, kurtçuk olarak ses benzerliğinden faydalanarak kurt sesi çıkarıyorum. Uluyan bir elma kurdu! Tavşan, ağız yapısı andırdığından aslan sesini yükleniyor. Şeftalinin ne tür bir yetenekle baykuş sesi çıkardığını açıklamak mümkün değil. (Şeftaliyi bir orman sakini olarak kabul eden çocuklar bunu da yer diye düşünüyoruz herhalde.) Sesler korkunç. Üstelik üzerimizde çarşaflar var. İki hayvan ve bir meyve olarak başka hayvanları taklit ettiğimiz yetmemiş gibi bir de hayalet kılığına girmişiz. Ağlayan çocuklar var (amatör tiyatroda zaiyat). Kötüler uyanıp derhal titremeye başlıyorlar. "Sizi yemeye geldiiik!" falan diyerek kötüleri iyi insan olmaya ikna etmeye çalışıyoruz. Çok uzun sürmüyor, kötüler hemen pes ediyor. Robot mu? O kolay. Bilge Dede, arkasındaki düğmeyi çevirerek robotu derhal iyiliğe programlıyor (Bilge Dede bu ormanda harcanıyor). Düğmesi çevrilen robotun ilk sözleri, "Ben iyi bir robotum," oluyor. Bilge Dede korkudan köşeye sinmiş kötüleri göstererek, "Pekiii, şimdi bunlara ne ceza vereceğiz," diyor. "Popolarına tekme atalım," deyip havaya bir tekme savuruyorum. Tahmin edersiniz amacım iki ayağım havada yere düşmek. Gerekirse götüm kırılsın, ama yeter ki çocuklar gülsün. Sağ olsunlar gülüyorlar. Kalkıp bir kere daha tekme atıyorum, bu seferki tekmem şeftalinin yumuşak poposuna denk geliyor. Şeftali beni kovalamaya başlıyor. Çocuklar yine gülüyor. Çocuklar her boka gülüyor. İçlerinden biri de çıkıp "Bu nasıl orman?" demiyor. Bilge Dede, en sonunda şamatayı kesip, "Tekme olmaz çocuklar!" diyor. Tekrar düşünmeye başlıyoruz. Fikir yine benden geliyor, parmağımı havaya kaldırıp "Buldum!" diye haykırıyorum, "öldürelim onları!" Bütün karakterler dönüp bana bakıyor. Şeftali eliyle ağzını kapatıp "Hiiii!" diyor. Ortam buza kesiyor. "Öldürelim!" diye haykırıyor seyircilerden bir çocuk. Karar hızla yayılıyor. Bütün salon, "Öldürelim öldürelim," diye tempo tutmaya başlıyor. Neresinden baksanız korkunç bir tablo bu. Allah'tan Bilge Dede, "Öldürmek çok kötü bir şeydir çocuklar," diyerek linci önlüyor ve kitleyi ceza hukunda tam ters yöne savuruyor: "Bence onları affedelim." Çocuklardan çıt yok. Belki de öldürmemizi istiyorlar. Fakat sağ olsun Bilge Dede işin peşini bırakmıyor ve çocuklara dönerek, "Affedelim mi çocuklar?" diye bağırıyor. Süreç, "Duyamadım? Affededelim miiii?" döngüsünde yeterli gürültü sağlanıncaya kadar devam ediyor. Bu bölümün sonunda DJ Bilge Dede'nin doğaçlaması tam bir rezalet: "Come on everybody, affedelim miiii?" Affediyoruz.

Sırada orman dansı var. En hareketli karakter olarak gün benim günüm. Vıcık vıcık terliyorum. Hiç yıkanmayan kostümümle dışım sevimli bir hayvan, içim leş gibi insan. Şeftali hadi neyse de, tavşan benden beter kokuyor. Robotun karşısında tekno dans yapıyorum, onu bırakıp break dansa başlıyorum, koşuyorum, zıplıyorum, taklalar atıyorum, düşüyorum ve en sonunda gidip dekora çarparak (tam da iyilik hâkim olmuşken) ormanı yok ediyorum. Çocuklar çok gülüyor. Bir iki dakika sonra, dekora çarpan burnumun acısı yüzünden akan gözyaşlarımla selama duruyorum.

Gelecek bölüm: Amatöre sahnede viski içme imkanı sunan Amerikan Tiyatrosu...

O SIRADA — ERMAN ÇAĞLAR

Öğlen saatleri, pijamalarımın artık çıkartılmayı talep ettiği saatler. Öğlen bir, iki civarı; "bırak gidelim" diyorlar, "bu kadar uzun saatler boyunca pijamayla durmak senin açından da iyi bir şey değil, sağlığını olumsuz etkileyebilir" diyorlar. Neden? Özsaygım mı düşecek öğlen pijamayla oturduğum için. Güler geçerim bu iddianıza. Daha az önce dürümcünün çorbanın yanında getirdiği üç günlük pideyi ısıtıp peynirle yedim öğlen yemeği olarak. Özsaygımın gıkı çıkmadı. Bir süredir konuşmuyoruz zaten, pencereden dışarıyı izleyip sigara içiyor devamlı. Etrafındaki dünyaya ve olan bitene karşı bir ilgisizlik içinde. Pidenin arasına krem peynir sürüp yerken buyur ettim sofraya, yüzüme bile bakmadı. "Seni iyi görmüyorum son altı aydır, bir sıkıntın mı var? Depresyon hastası falan olmayasın? Araştırma hastanesine götürelim mi seni?" dedim, kayıtsız kaldı. "Eski cd'lerin arasında need for speed 7'yi buldum, onu kurup oynayacağım, gel birlikte oynayalım, kafan dağılır" dedim, ona da cevap vermedi. S.kerler. Özsaygı mı eğleyeceğim evin içinde, takılsın nasıl istiyorsa. Oyunu kurmaya uğraşırken "berbere gitseydin en azından, saçların biraz da düzenli kestirmediğin için dökülüyor, biraz dikkat etsen en azından üç dört yıl daha saçlı olabiliriz" diye bağırdı içeriden, ona da ben cevap vermedim. Beni nasıl üzeceğini biliyor, hep bel altına vuruyor.

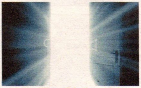

Araştırma hastanesi.

Oyunun kurulumunda inanılmaz sıkıntılar çıktı. On yıl öncesinin oyunu olduğu için yeni windowsu tanımıyor, şaşırıyor oyun. Bunlar bana eğlence olur ancak. Benim hayatım mücadeleyle geçti. Forum dünyasının kapılarına vardım ve sihirli sözcükleri söyledim: Need for speed 7 windows 10 hatası. Ardına kadar açıldı kapılar, bilgi dünyasının sönmeyen güneşi yüzüme vurdu, gözlerimi kamaştırdı. Need for speed 7, windows 10'da nasıl çalıştırılır üzerine sayfalarca veri döküldü önüme. Güzel. Bu dünyada yalnız olmadığını bilmek güzel. Dünyanın bir yerinde, benim gibi öğlen vakti eski cd'lerini karıştırırken araba yarışı oyunu bulan insanlar olduğunu bilmek güzel. Hayatta hiçbir işime gösteremediğim bir konsantrasyon ve ilgiyle okumaya başladım yazılanları. Bir iki saat uğraştırır ama olur bu iş.

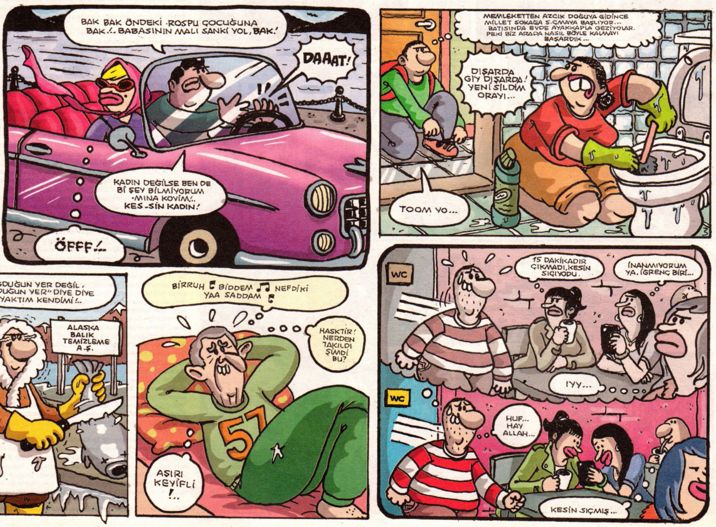
"Aslında windowsu komple silip eski windowsu mu yüklesem, eğlence olur" diye düşünürken kapı çaldı. Kapının deliğinden baktım, kapıcı bütün dairelere bir takım belgeler dağıtıyor, imza alıyor. Apartmanı yıkacaklar galiba. Hiçbir apartman toplantısına katılmadığım için bilemiyorum, ama hissettiğim bazı şeyler var. Nasıl ki kız arkadaşınızın sizden ayrılacağını anlarsınız, konuşmasanız da hissedersiniz, öyle hissediyorum. Elden üzülmekten başke ne gelir. Çünkü gitmeye karar veren kızı durduramıyorsunuz, yıkılmaya karar veren apartmanı ayakta tutamıyorsunuz. Yıkım ekiplerinin önüne yatarsınız, çatıya çıkıp buldozere kiremit fırlatırsınız, kıza çok uzun mesajlar atarsınız ama kendinizi çirkin duruma sokmaktan başka ne işe yarar bunlar? Yıkım ekipleri sizi kötü hatırlar, kızın arkadaşları "ay bırak zavallı gibi ne kadar bozmuş kendini" derler.

Özsaygımın benim hakkımda düşündükleri önemli değil ama kapıcının karşısına öğlen birde pijamayla çıkmam. Kapıcının düşünceleri önemli benim için. Zaten devamlı evde olduğum için "kendi çalışmıyor, hanımını çalıştırıyor" diye kodladı, klasörledi, arşive yerleştirdi benim dosyamı beyninde. Bir de pijamayla görsün, olacak şey değil. Pantolonu on saniyede falan giydim, zaten normalde giydiğim tişörtle uyuduğum için üstümde bir sorun yok, açtım kapıyı. "Erman Bey bu sizin, buraya imza, bir de aşağıya kamyon yanaşacak, arabayı arka tarafa çekme şansınız varsa çok güzel olur" dedi. Olaylar gelişiyor. Hiç aklımda yokken dışarıya çıkacağım. O zaman madem öyle bir durum var, madem dışarı çıkacağım, gömlek de giyeyim. Vesile olur bana. Bir aydır falan gömlek giymiyorum. Özsaygım gömlek lafını duyunca içeriden kafasını uzatıyor. Gömlek giyince hoşuna gidiyor onun da. Hazır dışarı çıkmışken berbere gidip saçları da kestirelim, ister misin özsaygım? Neşelendiğini belli etmek istemez bir halde, ağzının içinden "olur, sen bilirsin" diyor. Nasıl "sen bilirsin", kestirelim mi, kestirmeyelim mi? "Kestirelim" diyor. Bağır biraz ya, sesin çıksın. "KESTİRELİM" diye bağırıyor gülerek. "Ulan ya, bak nasıl neşelendi" deyip kafasını okşuyorum, yanağını hafif tokatlıyorum. Yıllardır dayı gibi, amca gibi idare ediyorum özsaygımı. Depresyonu falan yok ibişin, sadece şekil yapıyor.

Kraloyun ForumTr'ye hoş geldiniz.

groagh@gmail.com

İltem Dilek

akıl fikir ofisi

Barış UYGUR

barış.uygur@gmail.com

● Sevgili okur sen bu satırları okurken benim bugüne, düne, ondan önceki güne ve de geçtiğimiz hafta okuduğun yazıdan bu zamana söyleyebileceğim hemen her şeyi aslında üç aşağı beş yukarı duymuş olacaksın. Ben sana Trump yazsam, sen okurken "Hillary seçildi ya oğlum, ne saçmalıyorsun?" diyeceksin, haftalık derginin bu dezavantajı var dergi olarak komple yaşıyoruz bu durumu. Hayır zaten biz dergiyi hazırlayana kadar düşündüğümüz esprilerin yarısı yapılıyor, bir de kötü yapılıyor, "Ulan o öyle değil böyle yapılır da," diyemiyorsun, harcanıyor malzeme. Resmen tam yeni öğrendiğiniz süper bir fıkrayı anlatacakken Yetkin'in sözünüzü kesip fıkrayı tam bir ayı gibi kötü anlatması gibi. Zira Yetkin en komik fıkrayı bile üzücü bir şekilde anlatma özelliğine sahip. Adamın anlattığı bir Temel fıkrasından sonra bardan kovulmuşluğumuz var düşünebiliyor musunuz? Üstelik bar da benim barımdı, herif o kadar kötü fıkra anlattı ki, sırf dinledim diye beni bile kovdular iki hafta almadılar.

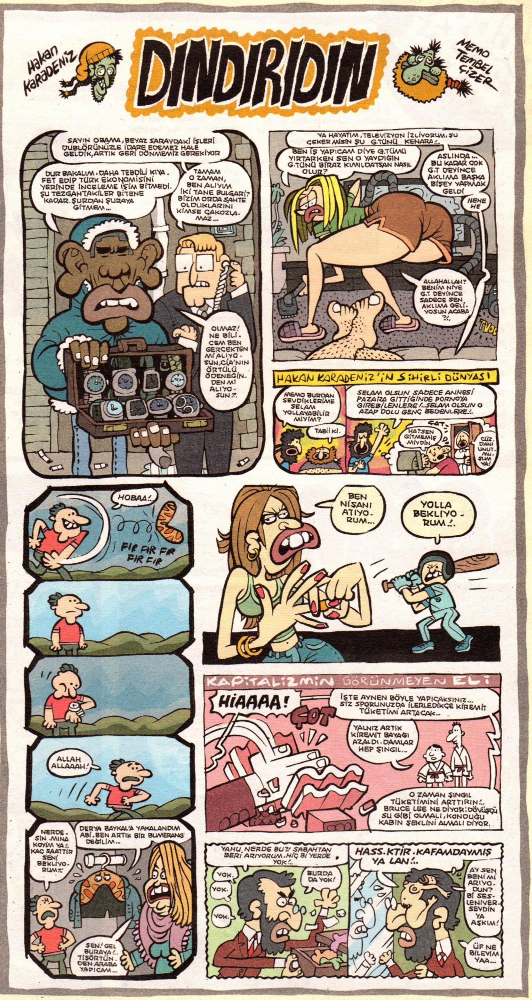
● Zaten bütün dünya aleyhimize çalışıyor anasını satayım. Yahu bari şu Amerika seçimleri efendi gibi pazar olaydı? Ama yok millet kiliseye gidemiyor diye mi ya da millet kilisede etkilenir diye mi nedir, salı gününe almışlar seçimleri, tatil de değil, millet işinin arasında gidip oy kullanıp geliyor. Ama nasıl bizde her on kişiden beşi Amerika'yı şirketlerin yönettiğine inanıyorsa Amerika'da da her on kişiden beş olmasa bile üçü Amerika'yı Birleşmiş Milletler'in ele geçirip yönettiğine inanıyor. Bunların arasından bir kaçı bu yöneticilerin uzaylı sürüngenler olduğunu da ileri sürüyor, bize bakacak olursanız, dünyamızı uzaydan gelip istila eden sürüngenlere Memo'dan başka inananı görmedim. Zaten Memo'ya ilginç bir şey söyle de inanmasın, olacak iş değil. Mesela Memo'ya "Oğlum ıspanakta o kadar demir yokmuş, yanlış hesaplamışlar," desen şüphelenir inanmaz ama "Temel Reis'i uzaydan gelen sürüngen istilacılar yaptırmış, çizerlerini zindana bağlayıp çizdiriyorlarmış, çizmeyeni yiyorlarmış çünkü uzaylı sürüngen istilacıların temel besin maddesi ıspanakmış," desen inandığı yetmez on yıl boyunca sağda solda anlatır, itiraz edenle saatlerce tartışıp iddialaşır.

● Bu arada Amerika demişken, galiba eskiden çok fakir bir ülke olduğumuz için ülke olarak aramızda para toplayıp birini Amerika'ya göndermişiz, geldikten sonra da gördüklerini anlattırıp Amerika'yla ilgili bilgilerimizi o şekilde oluşturmuşuz. Zira zamanında dönen en yaman Amerika geyiklerine bakıyorum da, artık ülkece para toplayıp hangi hergeleyi "git, gör de bize anlat," diye gönderdiysek hepimizi fena kazıklamış. Misal bilhassa bizim kuşağın en yakından bildiklerinden: *"Abi Amerika'da sokakta zenciler önünü keserse, hemen ayet-el kürsi okuyacakmışsın, zenciler müslüman olduğu için hiçbir şey yapmıyormuş."* Ben Amerika'yla ilgili bilgisi bundan ibaret insan bile tanıyorum. Şimdi böyle geyikler de kalmadı tabii, millenniallar sağ olsun, böyle geyik dönünce hemen pıt pıt telefonlarıyla google'a girip bakıyorlar. Onlardan birine söylesen hemen girip bakacak sonra da *"Ne alakası var ya, zencilerin en fazla %1'i müslümanmış bir kere,"* diyecek ama bizim google'ımız olmadığı için yıllarca bu hikâyeyi dinleyip ayet-el kürsi ezberlemeye çalıştık. Ama Amerika'da elli altmış bin zenci müslüman var, onların da çoğu Malcolm-X'i öldürten adamın tarikatı.

● Yine aynı adamın saldığı diğer bir geyik de Amerikalıların aman ne kadar da aptal olduğu tabii. Hayır biraz düşününce dünyada bir diğerinden daha akıllı ya da daha aptal hiçbir halk olmadığını anlamanız mümkün, istatistik diye bir şey var. Nasıl ki kadın erkek doğum oranı her halkta yüzde elliyse, zekilerin, çok zekilerin ve aptalların dağılımı da üç aşağı beş yukarı aynı. Ülkeler arasında fark yaratan, hepsinin elindeki az miktarda zeki insanla ne yaptığından ibaret. Hani bizim kıçımızı yaya yaya "imkân yok, imkân olsa," dediğimiz şey işte. Yani kimi ülkelerde "E imkân yoksa yaratalım," deniyor, kimi ülkelerde de "Bizde çok sakat var," deniyor. Ama bizim bu Amerika'ya gönderdiğimiz arkadaş niyeyse döner dönmez "Bu Amerikalılar çok aptal," diye geyiğe başlamış.

● Artık adamı yıllar önce Amerika'ya gitsin diye gönderdik ama herifçioğlu gidip Fitaş'ta Malcolm-X'le Amerikan Pastasını seyredip gelmiş anlaşılan. Günahını da almamak lâzım, belki anca o kadar para denkleştirebilmişizdir. Hayır Malcolm-X yerine Pulp Fiction'a gitse ya da daha fenası Hasnun Galip'te matineleri devamlı İki Film Birden sinemasına gitse ne anlatacaktı çok merak ediyorum.

BeBen Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Hayatı bölüşürken güleçtik
dobra dobraydık
Sana ekli yaşamak elbet
içime sindi"

Metin Eloğlu'dan

● **Emperyalizm nedir? Kapitalizmde bollaşmadır, elinde tek ülke yok da, koca bir dünya var demektir. Emperyalizm, budur!..**

● Amerika, Amerikalığını yapacak... En kansızından kaset-şantaj, fitne fesat, tekmil algı operasyonları, kardeşi kardeşe düşüren ayırımları körükleme, itibarsızlaştırma hareketleri, elinin altında yedek tutma ve her neyse, ne yazık ki, çoğalarak devam edecek... Kanlı işbirlikleri ve askeri işgalleri ve harita tasarımları devam edecek... Üçüncü dünyayı dümdüz etme heveslisi haçlı kovboy, şiddet politikasını değiştirmeyecek... Hanımefendi kazanırsa da böyle olacak, ırkçı işadamı kazanırsa da böyle olacak... Amerikan şiddeti, amerikan halkına da tehdit. Umut, elbette hep var ve hepimizin emeğine muhtaç. Amerikalılarla birlikte kurtulacağız ABD saldırganlığından...

"Kararında içmek" diye bir şey yok... "İçmemek kararı" diye bir şey var...

● **Her gece, sabahına koşar. Siz banka kartlarınıza güvenin, biz Musa Kart'larımıza güveniyoruz...**

● Kütüphaneyi her karıştırmamda, kalbime ince bir Asım Bezirci sızısı çöker. Ruhu şad olsun...

● **Ortadoğu, Şii ve Sünni arasında değil, işgal ile yurtseverlik arasında. Enerji kaynaklarını batıya kaptırmamak için mezhep ayrımları kalkmalı, güçbirliği olmalı. Sonuçta bu mezhepler, barış dininin mezhepleri, barış içeridne başlamalı. Hep savaş planı olacak değil ya, barış planı da güzel...**

● O kadar oyuncağın içinde, gazoz kapakları, gene göz dolduruyor!

● **Televizyonda haber, hırsızlar benzinciyi soymuş... "Kapıyı kalasla parçalamayı başardılar" cümlesini duydum... Başarıya gel! Bu kadar melun, böylesine hain bir "başarı" olur mu hayatta? Bu nasıl dil?**

● Ne zamanki dergilerin, gazetelerin üstünde KKTC fiyatının yanında, Kıbrıs Rum Kesimi fiyatı da yazar, işte ben ona ilginçlik derim, enteresanlık derim...

● **En ideal 4x100 ekibi, yarış biter bitmez, terlerini hızla kurulayıp hemen poker masasına oturan sıkı arkadaş grubudur... Bayrak da gene yanlarına ha...**

● Galata'da Çaycı Resul'u arayıp çay istedik, ismimizi söyleyerek getirdi! Çıkıyomuş telefonunda kim ararsa adı. "Bu neymiş böyle" dedim, "Çay ciddi iştir" dedi...

● **Türküde "Ben ağlarım, doktor ağlar, dert ağlar" diyor. DOKTOR DA AĞLIYOR. Latin dillerine çevirisi çok zor bu sözlerin, teknik adamın niçin ağladığını kolay kolay anlayamazlar. "İş tanımında bu yoktu" derler. DERT AĞLAR'a sıra gelemez bile...**

● Poyraz vardı geçen gün, bulutlar fırıl fırıl... Bir saniye bakmıyorsun, hemen şekil ve yer değiştiriyorlar... Galata Kulesi'ne baktım, arkasında bulutlar, deli hareketli... Biraz bakınca, kule hareket ediyormuş gibi oldu. Böyle güzel bir yanılsama az olur. Durduğu yerde meftunuyum kulenin, devinir gibi olunca iyice bağlandım...

● **Meteoroloji radyosuna denk geldim. Haberler yok, direk hava durumu. İnsan bir türbulansa giriyor ruhen... Yalnız, müzik çok iyi, her biri güzel okunmuş şarkılar, türküler...**

Kendin sevme Hatta

● "Zafere Kaçış" filmini coşkularla seyretmiştim ilk. Gene gözüm takılırsa, gene inceden coşarım. Tek eksiği Maradona olan film!.. Çocukken, tek ve siyah beyaz kanalda bir macar filmi izlemiştim, aynı temalı. Gene naziler, gene futbol, gene maç... Acaip güzel filmdi, ne adını hatırlıyorum, ne mesai verenleri... Ama macarlığı kalmış aklımda, bi de gene malum verdiği coşku. Hele de çocukken, coşkuya daha açık oluyor insanın kalbi, yelkenlerini açıveriyor neşeye, coşuma...

● **Bu kadar yeni inşaat, site, yaşam alanı; tamamı "doğallık" iddiasında ama doğanın böğrüne, kalbine saplanıyorlar. Tabiatın ölümünü de gene tabiat üzerinden pazarlıyorlar. "Pes" size yahu!..**

ebeğin oyuncaklarıyla mesaisini örnek almak şart. Hiçbirini
madan, hepsinin hakkını veriyor. Oyun, çok ciddi bir iş,
iyetin de oyuncaklı olması gerekiyor...

engin kişinin işidir yanılsama. Öyle kolay olmaz yanılsama. a halli yanılır. Fakirde o da yok, fakir yanar...

arhoş kişinin gıdası bile "ıslak" hamburger he...

***ğenmek, kendini
nlamına gelmez.
n tam tersidir...***

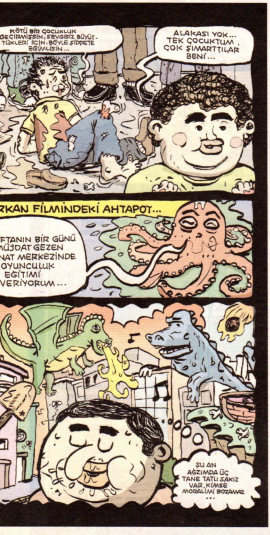
● Ruslar, acaip millet. Birisi hapşırdığında, onlar da "Çok yaşa" diyorlar, çünkü bildiğiniz gibi hapşırırken kalp kısacık bi duruyor. Yalnız Ruslar öyle düz "Çok yaşa", yani "Butsdarof" demiyorlar, işi kafiyeye döküp tsdarof, İvan Petrov!" diyorlar. İvan Petrov, burada konu keni, sırf kafiye olsun diye mevcut. Bizim, hapşırmada k yaşa, Ali Paşa!" dememiz gibi bi şey. Bu tip bir kanlıkları var... Ruslarla ilgili bir başka ilnginçlik de " ile başlayan isimleri "G"li okumaları. Yani onlarda eredot" yok "Geredot" var, "Hitler" yok "Gitler" var. H ka yerdeyse H olarak kalıyor ama ismin başındaysa G'ye üşüyor. "Hayri" misin, "Gayri"sin artık sen, alışacaksın a. Ruslar, acaip millet...

utperestlik, şekil değiştirerek varlığını sürdürüyor. Patrona kalık, komutana dalkavukluk, CEO'ya yancılık ve benzeri llerde. Putlar da kanlı canlı, bildiğin geğiren meğiren tipler...

eka sahibi olmayı, hiç bişeyi beğenmemek sanan ruh sulu, tüm beğenmediklerini biriktirip kendini beğenme nda harcamakta ve egosu şiştikçe, ruhu daha da sullaşmaktadır...

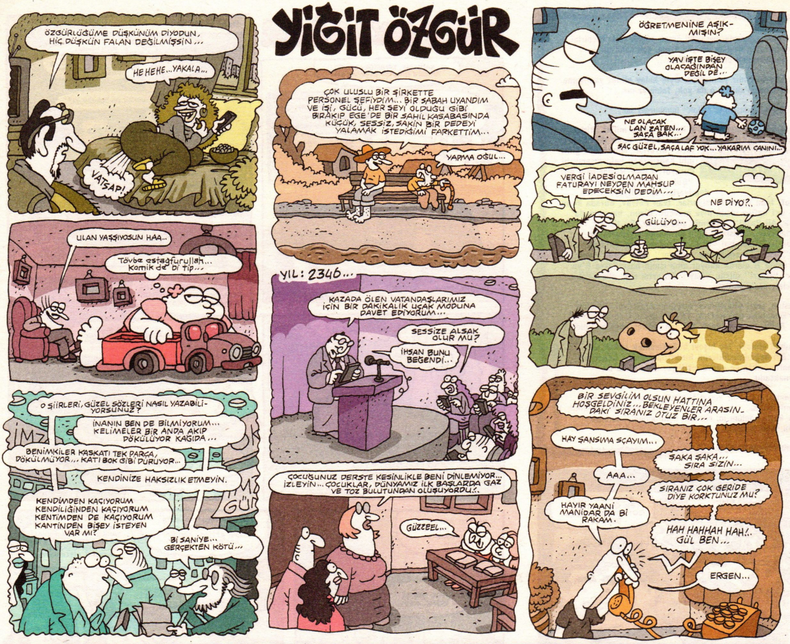
az boyunca, tuhaf bir kuşun ötüşünü duydum sabaha karşı incirleme olarak, sabah yüzümü yıkarken, aklımda genellikle rip bir kuştu gönlüm lo, elimden uçtu gönlüm" türküsü ı. Zihin, sinir savaşı...

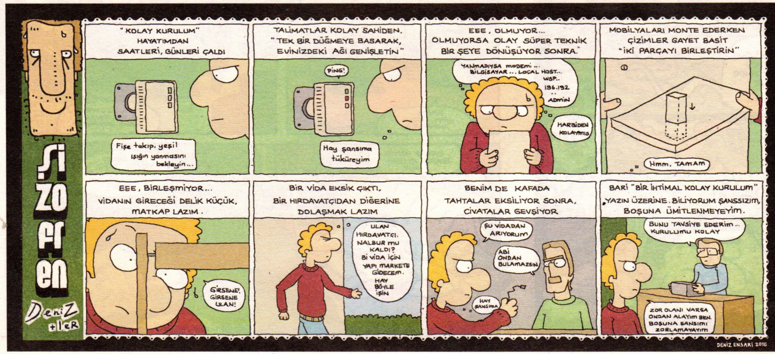
vedatozdemiro@gmail.com

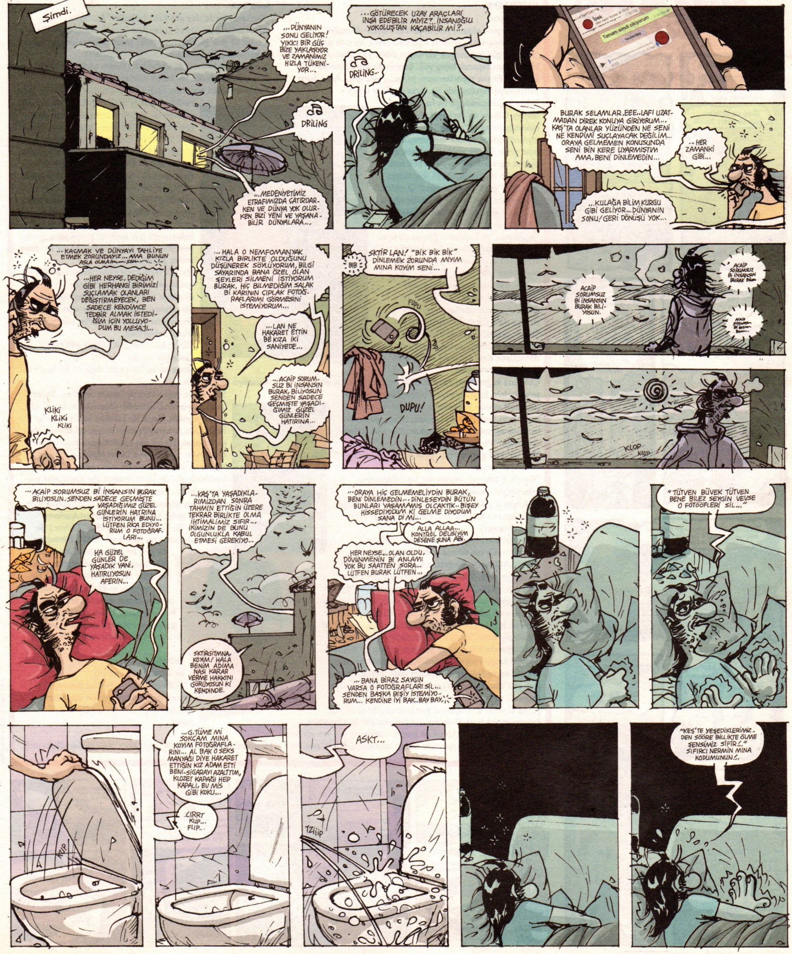
YİĞİT ÖZGÜR

ÖZGÜRLÜĞÜME DÜŞKÜNÜM DİYODUN, HİÇ DÜŞKÜN FALAN DEĞİLMİŞSİN...
HE HEHE... YAKALA...
VATSAP!
ÇOK ULUSLU BİR ŞİRKETTE PERSONEL ŞEFİYDİM... BİR SABAH UYANDIM VE İŞİ, GÜCÜ, HER ŞEYİ OLDUĞU GİBİ BIRAKIP EGE'DE BİR SAHİL KASABASINDA KÜÇÜK, SESSİZ, SAKİN BİR DEDEYİ YALAMAK İSTEDİĞİMİ FARKETTİM...
YAPMA OĞUL...
ÖĞRETMENİNE AŞIK-MISIN?
YAV İŞTE BİŞEY OLACAĞINDAN DEĞİL DE...
NE OLACAK LAN ZATEN... SAÇA BAK...
SAÇ GÜZEL, SAÇA LAF YOK... YAKARIM CANINI...
ULAN YAŞŞIYOSUN HAA...
Tövbe estagfurullah... Komik de bi tip...
YIL: 2346...
KAZADA ÖLEN VATANDAŞLARIMIZ İÇİN BİR DAKİKALIK UÇAK MODUNA DAVET EDİYORUM...
SESSİZE ALSAK OLUR MU?
İHSAN BUNU BEĞENDİ...
VERGİ İADESİ OLMADAN FATURAYI NEYDEN MAHSUP EDECEKSİN DEDİM...
NE DİYO?..
GÜLÜYO...
O ŞİİRLERİ, GÜZEL SÖZLERİ NASIL YAZABİLİYORSUNUZ?
İNANIN BEN DE BİLMİYORUM... KELİMELER BİR ANDA AKIP DÖKÜLÜYOR KAĞIDA...
BENİMKİLER KASKATI TEK PARÇA, DÖKÜLMÜYOR... KATI BOK GİBİ DURUYOR...
KENDİNİZE HAKSIZLIK ETMEYİN.
KENDİMDEN KAÇIYORUM KENDİLİĞİNDEN KAÇIYORUM KENTİMDEN DE KAÇIYORUM KANTİNDEN BİŞEY İSTEYEN VAR MI?
Bİ SANİYE... GERÇEKTEN KÖTÜ...
ÇOCUĞUNUZ DERSTE KESİNLİKLE BENİ DİNLEMİYOR... İZLEYİN... ÇOCUKLAR, DÜNYAMIZ İLK BAŞLARDA GAZ VE TOZ BULUTUNDAN OLUŞUYORDU...
GÜZZEEL...
BİR SEVGİLİM OLSUN HATTINA HOŞGELDİNİZ... BEKLEYENLER ARASINDAKİ SIRANIZ OTUZ BİR...
HAY ŞANSIMA SIÇAYIM...
ŞAKA ŞAKA... SIRA SİZİN...
AAA...
SIRANIZ ÇOK GERİDE DİYE KORKTUNUZ MU?
HAYIR YAANİ MANİDAR DA Bİ RAKAM.
HAH HAHHAH HAH!.. GÜL BEN...
ERGEN...

ŞİZOFREN
DenİZ +leR
"KOLAY KURULUM" HAYATIMDAN SAATLERİ, GÜNLERİ ÇALDI
Fişe takıp, yeşil ışığın yanmasını bekleyin...
TALİMATLAR KOLAY SAHİDEN. "TEK BİR DÜĞMEYE BASARAK, EVİNİZDEKİ AĞI GENİŞLETİN"
PİNG!
Hay şansıma tüküreyim
EEE, OLMUYOR... OLMUYORSA OLAY SÜPER TEKNİK BİR ŞEYE DÖNÜŞÜYOR SONRA.
YANMADIYSA MODEMİ.. BİLGİSAYAR... LOCAL HOST.. WSP.. 196.192 ADMİN
HARBİDEN KOLAYMIŞ
MOBİLYALARI MONTE EDERKEN ÇİZİMLER GAYET BASİT "İKİ PARÇAYI BİRLEŞTİRİN"
Hmm, TAMAM
EEE, BİRLEŞMİYOR... VİDANIN GİRECEĞİ DELİK KÜÇÜK, MATKAP LAZIM.
GİRSENE, GİRSENE ULAN!
BİR VİDA EKSİK ÇIKTI, BİR HIRDAVATÇIDAN DİĞERİNE DOLAŞMAK LAZIM
ULAN HIRDAVATÇI, NALBUR MU KALDI? Bİ VİDA İÇİN YAPI MARKETE GİDECEM. HAY BÖYLE İŞİN
BENİM DE KAFADA TAHTALAR EKSİLİYOR SONRA, CİVATALAR GEVŞİYOR
ŞU VİDADAN ARIYORUM
ABİ ONDAN BULAMAZSIN
HAY ŞANSIMA
BARİ "BİR İHTİMAL KOLAY KURULUM" YAZIN ÜZERİNE. BİLİYORUM ŞANSSIZIM, BOŞUNA ÜMİTLENMEYEYİM.
BUNU TAVSİYE EDERİM... KURULUMU KOLAY
ZOR OLANI VARSA ONDAN ALAYIM BEN. BOŞUNA ŞANSIMI ZORLAMAYAYIM
DENİZ ENSARİ 2015

Çarpışma ipek & burak

Yazan çizen OKY

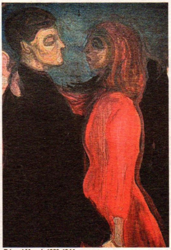
Tribal enfeksiyon

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

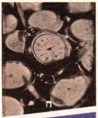
"Zevk-ı gam dilde midir dağda mı tende midir"
Nâbi

GÜZELLEME
Gün batıyor.
--"akşam yine akşam, yine akşam"*A. Haşim*– (Antalya/ Karaoğlanparkı) Aşağılarda kıpırtısız deniz, karşıda dağlar. "Hep de gün mü batıyor kardeşim allalla ya?" Deme. Evet. Hep akşam. Yapacak bişey yok. Benlen de alâkalı.(senlen de? De?) Kalkmam, toparlanmam, şu, bu... Anca işte... Anca buna yetişebiliyorum.(testide ne varsa dışına o sızar)
Yalnız, kaçırmamak gerek ha. Söylemiş olayım. Günün en cerbezeli/alengirli/ menevişli/efsunlu "onbeş" dakikası. En kıymetli onbeş dakika. Yetişemezsen uçar gider. Ki çok yazık. Koca gün, aynı, öylece durup duran şey, çok çok kısa bir zaman aralığında, (hop!)bambaşka bir şey'e; "gece"ye dönüşüyor. O sihirli, değişim anı işte. Görüp görebileceğimiz en büyük alan; o "mavi" satıh; gökyüzü birden alev alev yanan bir "kırmızı"ya, "kıpkırmızı"ya boyanıyor.(güneş de artık bakılabilir, mangalda usul usul yanan bir ateşe, köz'e, bir kor parçasına) Yangın seyretmek gibi. Aynısı. Koskoca bir yangın. Bakmadan durabilir misin? Yalnızlığın, sessizliğin, sükûnetin, o depresif, uyuz/mahmur rengi; mavi, o devasa mavi (iştah da kapatırmış ha) birden, şehvetin, ihtirasın, coşkunun, tutkunun mutkunun rengine; kırmızı'ya dönüşüyor. Kim kayıtsız kalabilir ki? Kan, kor, nar rengine.

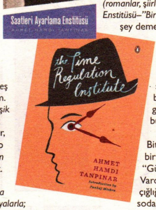

Edvard Munch 1863-1944

Çukulata kağıtlarının, rujların, allıkların, çocukluğun, elma şekerlerinin, hatıralarımızın bulanık havuzlarında usul usul salınan iç hoplatıcı, akıl alıcı "kırmızı balık"ların, gelinciklerin rengine... Kan deveranını hızlandıran, soluk soluğa bırakan, alev alev tutuşan; "çılgınlığın" rengi.
Yaşlı biri bile giymiş olsa, şöyle bir durup bakarız. Nooluyor orada?
"Bende iş bitmedi, yaşıyorum, kanım kaynıyor, anlarsın ya" demek istiyor. O kıpkırmızı giyinen yaşlı. İşte o şekil, aynı o renkleri giymiş gökyüzüne de bakıyoruz tabi. Aklımız karışıyor.(bişey diyor, diyor ama ne?)
Bütün canlıları, hepimizi aynı şekilde etkiliyor günbatımı. Ortak dilimiz o. Bir "lisan ı hafi" Bir gizli dil. Aramızda. Aşağıda, o kayaların tam denize değdiği yerlerde, *(kayaların üzerinde şehir, "bir minare boyu yüksekliğinde kayaların üstüne kurulmuştur"diyor Evliya Çelebi) sular böyle kararırken, deniz bomboş, güneş dağlara iyice yaklaşırken* yaklaşırken denizde olurdum. (denizin içinde yani) Aşağıda. O süngerimsi, delik deşik *kayaların ("falez" deniliyor) oyuklarından yarım parmak büyüklüğünde* minik minik yengeçler çıkıp çıkıp dizilir, güneşin batışını seyrederlerdi.(ben de, nefesimi tutup onların seyredişlerini) *O oyuklara dolup boşalan suların gluk gluk'larından başka ses olmazdı. Derin bir sessizlik. Sadece o* şırıltılar. Dağlara *değdi değecek kıpkırmızı* güneş. *O minik iğne ucu pırıl pırıl kara gözleri de olmasa farketmek imkânsız. O derece hemhâl olmuşlar ki o kayalarla; Aynı renk aynı desen. (küçük bir parçası canlanmış yan yan yürüyor sanırsın) En ufak bir kıpırtımda hızla o oyuklara, deliklere, evlerine geri kaçarlardı. Onları da bizim gibi bir şekilde etkiliyor herhalde. Bigane kalamıyorlar günbatımına. Kimi kuşlar da ha keza, aynı onlar da, daha büyükçe oyuklarda öylece durup batan güneşe bakarlardı.*
"Durur dallarda alev gibi kanlı bülbüller"A. Haşim.
(Nasıl evler onlar öyle? O oyuklar. Sürekli dolup dolup boşalan o sular. O gluk gluk'lar, o lıkırtılar, şırıltılar arasında geceboyu. O karanlıklarda. Orada mı uyurlar, naaparlar?)
Güneşin son kırıntısı da kayboldu. (Yangın söndü) Hemen yakındaki caddeden bir sokak müzisyeninin saksafonu.
Parktaki yoldan hepsi de, aşağı yukarı (şaşırtıcı bi şekilde) aynı renklerde, deve tüyü, tütün, toprak renkleri, (tonları da birbirine çok çok yakın) yedi sekiz tane sokak köpeği, hepbirlikte telaşla hızlı hızlı, ciddi ciddi, koşaradım biryere gidiyorlar. Aceleleri var. Aynırenk köpekler toplantısı gibi. Hayret. Sözleşmişler sanki. Aynı renk olmalarından bir haz da alıyorlar mı acaba? Nasıl buluştular? *(kötü sanat yönetimli, ikinci sınıf tarihi dönem filmlerinde, güya o eski havayı vermek için, yoldan gelen geçen herkesin, (ama istisnasız herkes) bejli kahverengili aynı tonlarda giydirildiği o filmlere benziyor.–yahu bi tane adam da ilaç için farklı renkte giyinsin, yok–)*
Ortalık iyice kararırken, alacakaranlığın içinde gezinen gölgeler. Sadece ellerinde bir parlayıp bir sönen telefon ekranlarının ışıkları. Kısa bir ışıklı hareket. Sönüyorlar. Tekrar yanıyorlar sonra. Yeni ateşböceklerimiz.

GEÇ SAAT/KALE KAPISI/KAPALI YOL
Gece geç saatler.
Önce birini. Sonra bir diğerini. En son üçüncüyü de görünce.

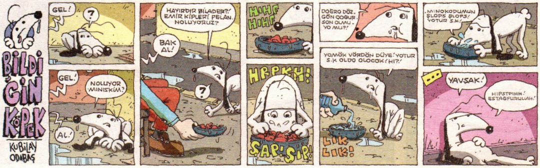
Saat satan, üzgün suratlı, suskun zenciler... Sadece gece çıkıyorlar. Dükkanlar kapandıktan sonra. O karanlık yolda. Hepsi de yalnızca saat satıyorlar. İstanbulda, Aksaray'da falan bisürü de. Burada da varlar artık. Hiçbir ses çıkartmadan, bisürü saat önlerinde, öylece. Niye başka bişey satanı yok? Niye hep saat? Sürreal bir tablo gibi.
Sembolik gibi de sanki. İnsanın aklı kamaşıyor, şey oluyor biraz..."Saat" gibi onbinlerce kere sembol olarak boy göstermiş bir nesne, sanat eserlerinde. *(romanlar, şiirler, şarkılar gırla–Saatleri Ayarlama Enstitüsü–"Bir bozuk saattir yüreğim"*T. Uyar.) Bir şey demek ister gibi.*(sanki başka, bilinmeyen bir sır'lı bir yolla, sadece saat satarak bize bişey demeye çalışıyorlar*, belki kendileri dahi bilmeden--gibi--) Bir rüya sahnesi sanki. Sıra sıra sessiz, suskun, biçare zenciler, yerlerde binlerce saat... İplere serip serip yufka gibi, eriyen saatleri satsalar o zenciler, bunun kadar şaşırırım artık herhalde.

Bitirirken,
bir alıntı.(bir şarkıdan)
"Gülmelerimin onbinkatı yastayım"
Varoşların, yoksulların, en alttakilerin çığlığı: Rapçi Yener. Yener Çevik (elli kuruş soda)

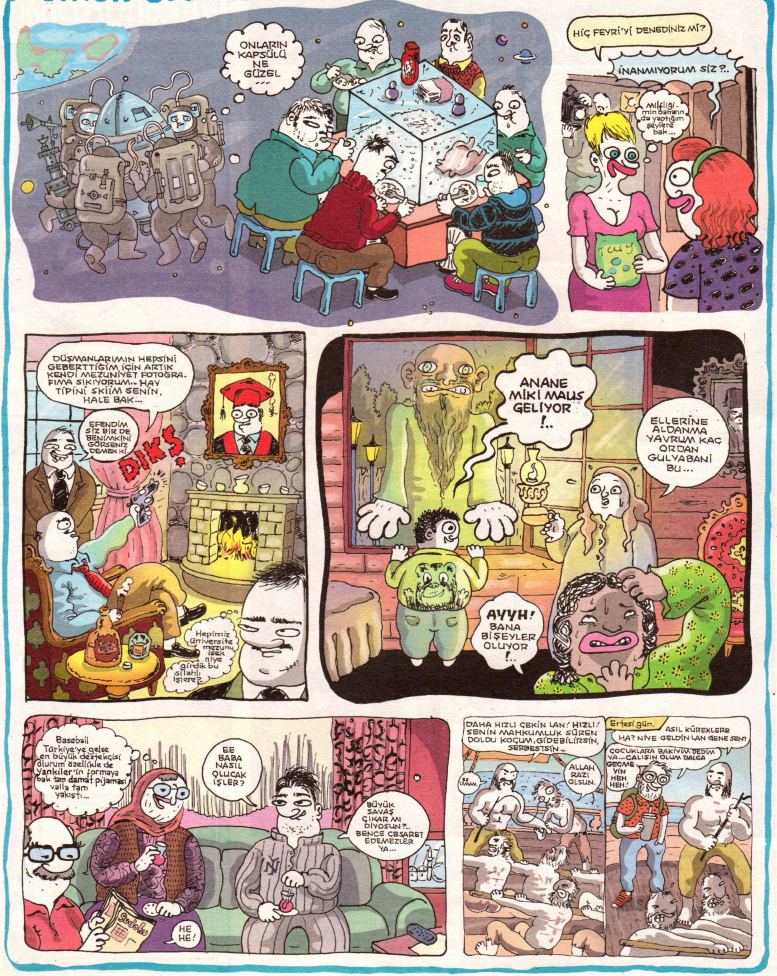
Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum...

engin.ergonultas@gmail.com

info@cengizustun.com

cihan ceylan

UYKUSUZ

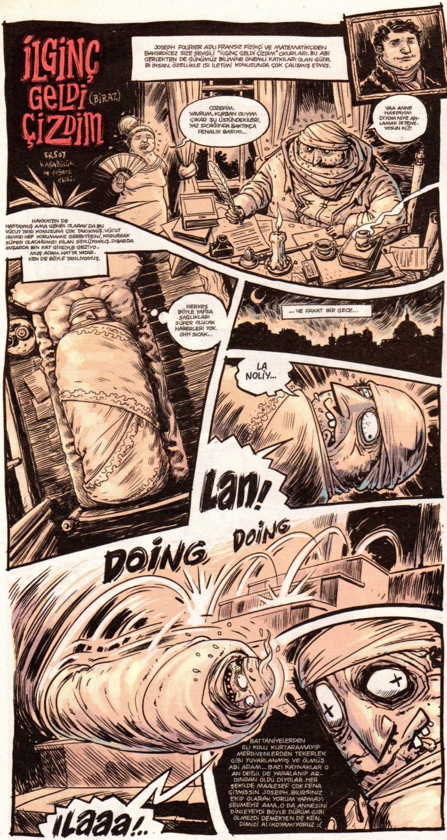
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 10 Kasım 2016 | Sayı: 480

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

İLGİNÇ GELDİ (BİRAZ) ÇİZDİM
ERSOY KARABULUK ve değerli ekibi
JOSEPH FOURIER ADLI FRANSIZ FİZİKÇİ VE MATEMATİKÇİDEN BAHSEDİCEZ SİZE SEVGİLİ "İLGİNÇ GELDİ ÇİZDİM" OKURLARI. BU ABİ GERÇEKTEN DE GÜNÜMÜZ BİLİMİNE ÖNEMLİ KATKILARI OLAN GÜZEL Bİ İNSAN. ÖZELLİKLE ISI İLETİMİ KONUSUNDA ÇOK ÇALIŞMIŞ ETMİŞ.
COZEFİM, YAVRUM, KURBAN OLIYIM ÇIKAR ŞU ÜSTÜNDEKİLERİ, YAZ SICAĞINDA BAKTIKÇA FENALIK BASIYO...
YAA ANNE HASTAYIM DİYOM NİYE ANLAMAK İSTEMİYOSUN Kİ?!
HAKKATEN DE HASTAYMIŞ AMA GENEL OLARAK DA BU VÜCUT ISISI KONUSUNA ÇOK TAKIKMIŞ. VÜCUT ISIMIZI HEP KORUMAMIZ GEREKTİĞİNİ, KORURSAK SÜPER OLACAĞIMIZI FİLAN SÖYLÜYOMUŞ. DIŞARDA MIŞARDA BİN KAT GİYSİYLE GEZİYOMUŞ ADAM. HATTA YATARKEN DE BÖYLE TAKILIYOMUŞ.
HERKEŞ BÖYLE YAPSA SAĞLIKLARI SÜPER OLUCAK HABERLERİ YOK. OHH SICAK...
... VE FAKAT BİR GECE...
LA NOLİY...
LAN!
DOING
DOING
BATTANİYELERDEN ELİ KOLU KURTARAMAYIP MERDİVENLERDEN TEKERLEK GİBİ YUVARLANMIŞ VE ÖLMÜŞ ABİ ADAM... BAZI KAYNAKLAR O AN DEĞİL DE YARALANIP ARDINDAN ÖLDÜ DİYOLAR. HER ŞEKİLDE MAALESEF ÇOK FENA GİTMİŞSİN JOSEPH. BİLİRSİNİZ EKİP OLARAK YORUM YAPMAYI SEVMEYİZ AMA, O DA ANNESİNİ DİNLEYEYDİ BÖYLE DÜRÜM GİBİ ÖLMEZDİ DEMEKTEN DE KENDİMİZİ ALIKOYAMIYORUZ :(
ILAAA!..

OTİSABİ®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

UYKUSUZ

17 KASIM PERŞEMBE
SAYI: 2016/47 No: 481
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

Tayyip Erdoğan halkı yönetmenin sırrını verdi: "Çobanlığın felsefesini anlamayan insan yönetemez, ben de bir çobanım."

Vatandaşa Sorduk: Çobanlık

Orfozgür TAKSİ (39): Davarları gütme mesleğine çobanlık denir... İnsan insanın çobanı olmak isteyebilir.. Neticede bi meslektir yani.. Ama bakalım karşı taraf o'nun davarı olmak istiyo mu?.. Çünkü bazı davarlar demograsiye inanıyor... Otlamaya kendi başlarına gidip, kendi sürülerini hep beraber idare etmek istiyorlar...

Asumantekrenk ONDÖRT (53): Kızcağız "Dağdaki çobanla benim oyum bir mi?" diye sormaz olaydı keşki.. Çobanın çok gücüne gitti... Kızım çık özür dile lan.. Kapat artık şu parantezi.. Sen açtın, sen kapat... Fakyu zaruret içindeyiz..

Fikrimun SİNEPÇETCİER (32): Başkanlık sistemi deyince millet anlamadı tabi.. Çok ecnebi işi... Çobanlık olm.. Alacak sürüyü çoban, ortadoğunun ot bitmeyen çöllerine otlatmaya götürerek...

Vandervart OLLANDALIOĞLU (40): "Çobanlık sistemi gelince hepimiz çok raat edecez" dedi dayımın oğlu... Çünkü dayımın oğlu çok kıllı.. Ayak barmaklarının üstünden, ta sırtına, oradan da alnına kadar kılları, saçları, tüyleri var... Senede bir dahi olsa bi kırpılmak istiyo.. Ama arkadaş grubu bununla "metroseksüel mi oldun amk" diye dalga geçmelerinden korkuyo.. "Çobanlık sistemi gelince kırpılan yünlerimiz, Türk hava kurumuna mı bağışlanacak" diye başladı muhabbete.. "Ne yünü, ne kürkü?" diye şaşırdım. "Çobanlık sistemi gelince hepimiz çok raat edecez" diye devam etti.. "Olm" dedim "kırpmıyolar ki, sir ağdayla giriyolar lan" dedim.. Gözlerinde sevinç pırıltıları belirdi.. Tüylerinden o derece nefret ediyo.. Sonra ocağın ufak ateşinin üzerinde biraz dönderdim bunu.. Koktu ama güzel oldu...

Tutuklu gazeteci sayısı 142 oldu!

Menzil tarikatının Sağlık Bakanlığı'nda kadrolaştığı AKP'li vekiller tarafından bile itiraf ediliyor…

Boğaziçi Üniversitesi rektörlük seçiminde yüzde 86 oy alan Prof. Gülay Barbarosoğlu yerine seçimde aday bile olmayan Prof. Mehmed Özkan rektör olarak atandı.

N.Ş.A — NORMAL ŞARTLAR ALTINDA

Normal şartlar altında sahibi seçimle belirlenen bir makama gelmek için öncelikli şart seçimlere katılmaktır. Dünya üzerinde seçime katılmayan partinin iktidar, kuraya katılmayan futbol takımının grup lideri, bilet almayanın piyango milyoneri olduğu görülmüş şey değildir. Ama **Yeni Türkiye'de** bir gece ansızın seçimlere girmediğiniz hâlde rektör bile olabilirsiniz. **Yeni Türkiye'de** herhangi bir seçimi kazanmanın ön koşulu seçime katılmak değil, AKP'li olmaktır. Atanarak göreve gelen rektör de olsa olsa rektum kadar saygı görür. Gerçi dünya üzerinde rektuma saygı duyanların oranı bu rektöre saygı duyanlardan kat be kat fazladır orası ayrı.

Yine **Normal şartlar altında** bir bölgedeki bir grup insanı temsil edecek bir heyet o bölgedeki insanların oylarıyla belirlenir. Ama **Yeni Türkiye'de** hükümetin Kürt sorununun çözümü için Kürtlerin seçtiği temsilciler yerine kendi seçtiği bir grup "güçlü aile" ve "din adamını" yani aşiret reisi ve tarikat şeyhini muhatap almaya kalktığını görebilirsiniz. Yine de şimdilik aşiret reisleri ve tarikat şeyhlerinin arasına bir de Boğaziçi Üniversitesi rektörünü eklemedikleri için şükredebilirsiniz. Hayır, daha dün bizim küçük oğlanın okulunun okul aile birliği başkanlığına da yine Boğaziçi rektörünü atadılar, o da hiç hayırdır, demeden okul aile birliği başkanlığına kuruluverdi. Okulda çocuğu bile yok kuntizin.

Normal şartlar altında bir siyasi parti genel başkanı şartlar gereği ek iş yapmak zorunda kalabilir ama **Yeni Türkiye** bir siyasi parti genel başkanının, aynı zamanda iktidar partisinin ofisboyluğunu yaptığı tek ülkedir.

Normal şartlar altında dümdüz edilip taş taş üzerinde bırakılmamış bir şehre dönen insanlar için "Evlerine döndüler," diye haber yapmak ancak acımasız ve de düşüncesiz bir mizahçının işi olabilir.
Ama **Yeni Türkiye**'nin bütün büyük basınının geçmişlerinin altında kaldığı harabeler arasında evsiz kalmış insanların haberini "evlerine döndüler" diye müjdeli bir dille verdiğini görebilirsiniz. Bu durumda necip Türk basınının yöneticilerine de böyle müjdeli eve dönüşler dilemekten başka ne gelir elden onu da bilemiyorum.

@baris_uygur

Adıyaman'da çocuk istismarı ile ilgili davaya yayın yasağı getirildi.

RTE:
"Çobanlığın felsefesini anlamayan insan yönetemez, ben de bir çobanım."

Donald Trump, 3 milyona yakın göçmeni ülkeden göndereceklerini açıkladı.

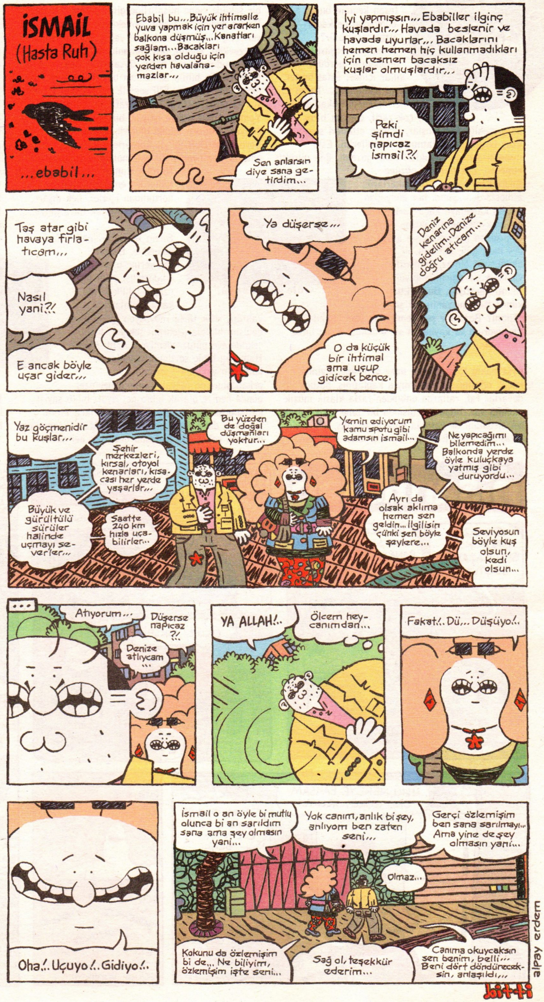

uğur gürsoy
SADECE KILIÇ DÖVME HAREKETİYLE BÖYLE VÜCUD İMKANSIZ, KESİN İĞNE BASIYOR GÖT..
HÜÜÜÜPF!
TİNNNG! ALTMIŞ BİNİNCİ ÇAYINIZ! ARTIK EMEKLİSİNİZ, TEBRİKLER!..
AAA, NUSRET BEEEY!..
Yurt içi uçuş
5 dakka bi bulutun üstünde, çeyrek ekmeğe domates peynir ye kola iç hızlı hızlı
uç!
in!
SON APARTMAN TOPLANTISINDA AŞIRI ŞEKİLLİ GİYİNME KARARI ALMIŞTIK AMA BAKIYORUM DA PEK SKLEMİYORSUNUZ CENGİZ BEY...
ESKİ DOSTUMSUN KIRARIM KALBİNİ RAFET, ÇEKİL!..
SEVİM APARTMANI Toplantı kararları
BOYUNUZ KISA OLMASINA RAĞMEN BÜYÜK, KARELİ CEKETLER GİYMEKTE ISRARINIZ İNANILMAZ.
GÖTÜN DEMİR GİBİ OLMUŞ, ASANSÖR MÜ BOZUK?
HI HI.
Batı Yakası
PİPT PİPT
OO NİGA!..
100 DOLAR YAKIYOSUN HABER VERMİYOSUN.MMPPMPIPF
DU BEN DE Bİ PURO YAKAYIM HAZIR 100'LÜK YANIYORKEN.
ABİ KÖKLESENE MNA KOYİM ELİM YANDI ANASKİ YAA!
üp üp ümpf
BİN GÜN DE SİZ YAKIN DA BEN İÇEYİM! BEN DOLAR YAKMASAM PURO İÇECEĞİNİZ YOK MNA KODUMUN PİNTİLERİ!
LAN 100 DOLAR MI?
NİGA NİGA ♫ ♫ NİGA NİGA ♫
Bİ CAM AÇIN...

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Eskişehir'den selamlar. Birkaç saat sonra oyunum var. Köşemi şu anda bir otel odasından yazıyorum. Turnedeyim. Ballı da yanımda. Ballı bir cennet papağanı. Hikayesinden biraz bahsetmek istiyorum Ballı'nın. Bundan on beş gün kadar önce bisiklet kullanırken öyle, İstanbul'da bir semtte, bir ara sokakta, köhne bir pet shop'ta, kötü bir kafesin içinde gördüm kendisini. O da beni gördü. Anlık bir şeydi. Sanki "al beni kurtar" dedi bana o anda. Öyle baktı yani. Normalde hayvan almaya ve satmaya karşıyım. Bir an önce bitmeli bu işler. Dükkanın önünde bisikletimle duruyordum öyle. Ballı'ya baktım uzunca bir süre. O da bana baktı hep. Bir de evde dokuz kuş daha var. Ötücü ispinoz türleri onlar. Kendileri için yaptığım dev salmada çok mutlular. O kuşların biri hariç hiçbirine para vermedim. Para verdiğim de dahil olmak üzere hepsinin kötü koşullarda yaşamak zorunda bırakılmalarına engel oldum aslında. Kısacık ömürlerinde mutlu olsunlar istiyorum. Kuşların mutluluğu beni de mutlu ediyor. Bu arada hepsi de kafes kuşu. Doğada yaşayamazlar. İki saka var gerçi. Ama onlar da uzun süredir kafeste olduklarından artık onlar için de dışarıda yaşam çok zor. Durumlar böyle. Ne diyordum. Ballı. O gün bakıştık öyle işte. Sonra ben yoluma devam ettim. İçimde Ballı'ya karşı bir sorumluluk hissederek ama. Çünkü bir kez görmüştüm artık Ballı'yı. Ve onu oradan çekip almam gerekiyordu. Fakat bu ticaretin bir parçası olmak istemiyordum. Öyle de bir durum da var. Daha sonra belki bir hafta boyunca her gün sırf Ballı'yı görebilmek için bisikletimle o semte gitmeye başladım. Ballı beni her gördüğünde oyunlar yapıyordu artık. Bir haftanın sonunda nihayet dayanamadım ve içeriye girdim. Fiyatını sordum Ballı'nın. Ne acayip değil mi. Biri sizin fiyatınızı sorsa üzülmez misiniz. Hemen kazıklamaya çalıştılar beni. Hemen ama. Yüz elli lira dedi önce oradaki kadın, sonra kendiliğinden yüz yirmi beş'e indi. Oldu iyi akşamlar dedim, Ballı'yı almadan ayrıldım oradan. Hemen kardeşimi aradım. Dedim ki, yetiş, beni kazıklamaya çalışıyorlar. Durumu anlattım. Ben onu seksen doksan lira'ya alırım, sen merak etme dedi. Ertesi gün kardeşimle buluştuk. Ona dükkanı tarif ettim ve sokağın başında beklemeye başladım. Ama nasıl heyecanlıyım. Dakikalar geçmek bilmiyor. Saatler kadar sonra kardeşim geldi elinde bir kutuyla. Ballı içinde kutunun. Gerçekten de doksan lira'ya almış kuşu. Eve gittik hemen Ballı'yla. Kendisi için hazırladığım kafese koydum önce. Biraz dinlenmesini sağladım. Bu arada adını da Ballı koydum. Çünkü hem bal gibi bir şey, hem de galiba ballı bir kuş biraz. Çünkü karşısına ben çıktım. Ona çok iyi bakacağım. Onu o pis ortamdan on gün kadar geç kurtarabildiğim için bile üzülüyorum. Isırma huyu yok ama insanlara güvenini sanki biraz kaybetmiş gibi. Daha sonraki günlerde kafesinin kapısını hiçbir zaman kapatmadım evde, çalışma odam artık onun da odası oldu. Şimdi de beraber turneye çıktık Ballı'yla. Hem beni daha çok görsün, bana güvenmeye başlasın iyice, sonra da tepemden inmesin, hem de bana bir yol arkadaşı olsun diye. Yani öyle düşündüm. Bayağı arabada sağ ön koltukta Ballı oturuyor. Kafesine emniyet kemeri bile bağlıyorum. Yol boyunca müzik dinlerken şarkılara eşlik ediyor, oyunlar yapıyor. Şu anda da Eskişehir'deki otel odamızı keşifle meşgul. Dün de Bursa'daydık. Yarın Ankara'ya gidiyoruz. Resmen Ballı'yla road trip yapıyor gibiyiz bir yandan da. Çok mutluyum Ballı yanımda olduğu için. Bu arada dün Bursa'da otel odama giriş yaparken Ballı'nın kafesini taşımama yardım eden bellboy, "meslektaşız" deyiverdi bana. "Ne iş yapıyorsunuz" dedim. "İstanbul'da dans hocasıyım ben, siz de stand-up yapıyormuşsunuz" dedi. Bir şey demedim. "Bazen de burada çalışıyorum, geçen yaz beni karşılıyordu insanlar, şimdi ben insanları karşılıyorum" dedi. Yine bir şey demedim. Odama girdim, bahşişini verdim. Ballı'dan bana akşamki oyun için şans dilemesini istedim. Odadan çıktım. Sahneye çıkacağım mekana geçtim. Muhteşem bir izleyiciye oynadım. Kısaca Ballı'nın hikayesi bu.
æ Bu arada Hazar boy bakmaya da devam ediyorum. Her pazar. On bir'le üç arası. Dört saat. Bu dört saatte bile o kadar çok şeyin farkına varıyor ki insan. Çocuk bakmayınca insan bilmiyor. Mesela çocuk uyumasının ne kadar önemli bir şey olduğunu yeni yeni anlıyorum. Eğer bir insan çocuğu uyutuyorsa, çünkü çocuk uyutmak çok zor bir olay, bayağı bildiğin dünya bile dursun istiyor. En ufak bir ses olmasın, yaprak hışırdamasın, çıt çıkmasın istiyor. Çocuğu uyandıran her ne olursa onu yakmak istiyor. Bu kadar önemli bir şey işte çocuk uyuması. Çocuk uyumasının ne kadar önemli bir şey olduğunu çocuk uyutunca anladım. Çocuk uyutmak gerçekten çok zor. Huysuzlanıyor uyku öncesi. Başlıyor ortalığı yıkarcasına ağlamaya. Ben de bunu anlamıyorum. Uyuyacaksan uyu, ağlamak ne demek yani. Kucağa alıyorum mesela, o da kesmiyor, illa bir de ayağa kalkacağım ki sussun. İrtifa farkını, gabariyi falan nereden biliyor bu çocuk, bunlar hep bir muamma. Kucakta ama oturuyorsun, olmaz. İlla ayağa kalkman lazım. Ayakta kucakta başlıyor uyumaya. Yatırıyorsun usulca ve çocuk uykusunu alana kadar dünyada ses diye bir şey olmasın istiyorsun.
æ Hoşça kal.

benalpayerdem@gmail.com • twitter.com/benalpayerdem

O SIRADA

ERMAN · ÇAĞLAR

İnsan kendini bu dünyadan ne kadar uzaklaştırabilir? İnanılmaz başarılı örneklerini gördüm yıllar içinde. Rıfat beyler, Meral hanımlar... Hepsi kendilerine kendi imkanlarıyla çok şık, çok zarif, elegant birer uzay mekiği yaratmışlar, ikamet ettikleri semtten uzay boşluğuna fırlatmışlar kendilerini. Eski insanların uzay mekikleri daha güzeldi. Çok gürültü etmeden, çok milletin gözüne sokmadan, kayarcasına çıkarlardı atmosferden. Şimdi her dünyadan ayrılıp kanadaya kaçan arkasında bir açık mektup bırakıyor. Terk edip giden kız arkadaşın attığı dev mail gibi, okusam bir türlü, okumasam olmaz, kollektif vicdanımıza ağırlık yapıyor, sıkıntı yaratıyor. Bu mektup kime? Ben mi yanlış bir şey yaptım? Bana bir şey demiş mi? Ben kanadaya taşınıyorum ve kaybeden siz oldunuz. Bunu biraz düşünün.

Güle güle dünya.

Oysa bakın Rıfat Bey'in uzay gemisine. Evinin küçük odasını ses yalıtımıyla kaplatmış, bütün duvarlar raf, raflarda onbinden fazla klasik müzik albümü var. Odanın ortasında bir tane tekli koltuk, ses sistemini de koltuğa göre ayarlamış, her şeyin ortasında Rıfat Bey var. Torunu falan değilseniz, bir şekilde evine misafirliğe gitmediyseniz Rıfat Bey'in dünyadan ayrılıp yerçekimsiz uzaya yerleştiğini bilmenize imkan yok. "Bu da benim bir zevkim, hobim, boş zamanlarımı böyle değerlendiriyorum" diyor. Oysa Rıfat Bey emekli, Rıfat Bey'in bütün zamanları boş. Rıfat Bey uzay mekiğinde yaşıyor. Elli senelik eşi Nurdan Hanım sizi kenarda kıstırıp bazı itiraflarda bulunuyor: Yemeğini bile odaya istiyor, bir tek yatmak için çıkıyor. Eskiden lokale giderdi, Klasik Müzik Sevdalıları Derneği'yle konserlere katılırdı, artık onu da yapmıyor... Bu astronotluğun şanındandır Nurdan Hanım, onlar yemeklerini tüplerden emerler, sularını hortumdan içerler, pek dışarı çıkmazlar. Merak buyurmayın.

Bakın Meral Hanım'ın uzay gemisine. Evinin her yerine biblo doldurmuş, evini dış uzayın tehlikelerine karşı biblolarla yalıtmış. Her türlü radyasyon, gündem ve değişim biblolara çarpıp sekiyor, hiçbir şekilde eve nüfuz edemiyor. Artık Meral Hanım'ın biblo sevdiğini beyinlerine kodlayan yakınları, torunları ve arkadaşları da Meral Hanım'a her özel günde hediye olarak biblo getiriyor, biblo sayısı katlanarak artıyor. Biblo sayısı arttıkça Meral Hanım'a daha fazla biblo geliyor. Meral Hanım'dan mutlusu yok artık. Kafasını çevirdiği her yerde kırmızı yanaklı porselen bir oğlan, iki ayağının üstüne kalkmış etrafı inceleyen meraklı bir tavşan, ufaktan büyüğe sıralanmış yüzlerce paşabahçe fil. Kaygılar ve üzüntüler, hoşça kalın; evde biblodan başka hiçbir şeye yer yok.

Binlerce göz...

Benimse bir tane kulak içi kulaklığım var. Kusura bakmazsanız, bir iki sene önce işlerin yolunda gittiği bir vakit parayı kulak içi kulaklığa yığdım. O zamanın parasıyla 200 TL verdim bir kulaklığa. Evden işe giderken, iş yerinde iş arkadaşlarımın yüzlerini izlerken, işten dönerken, toplamda gün içinde on saatten fazla kullanıyordum, o yüzden masraftan kaçmamaya karar vermiştim. Kulaklık da sağolsun çok kaliteli çıktı, dışarıdan beynime hiçbir şeyi geçirmedi, zamanla orta karar bir uzay gemisine dönüştü. Her gün süzülerek gidiyorum iş yerine, internetten alman klasik müzik kanalı açıyorum, ne okudukları haberlerden bir şey anlamayayım, ne çaldıkları müzik bana geçmişten lezzetsiz bir hatıra getirmesin diye. Almancayı çok az anlamaya başladığımı hissettiğim an Hollanda kanalına geçerim, ufak ayarlamalarla boşlukta süzülmeye devam ederim. Çünkü uzay bir heves değil, bir tutkudur.

groagh@gmail.com

nisanhakan

akıl fikir ofisi
Barış UYGUR
baris.uygur@gmail.com

● Schadenfreude, (Şadenfroyde okuyunuz. Bu arada eskiden her yabancı ismin, kelimenin yanında parantez içinde okunuşu verilirdi, ders kitaplarımız bile parantez içinde Mişel'lerden, Stivırt'lardan geçilmezdi. Hatta bakın net bir şekilde hatırlıyorum ki aya ilk ayak basan astronot ekibinden bahsedilen okuma parçasında astronotlardan Michael Collins'in adının yanında parantez içinde "Mişel Kolins" yazıyordu. Evet sanırım Maykıl olması lâzım ama işte bir yanlışı kendisinden çok emin bir şekilde başka bir yanlışla düzelten adam komiği gibi, ardını arkasını araştırmadan Mişel yazmıştı ders kitabını hazırlayan. Hayır, ders kitabı bir de diye kızacağım ama diğer yandan da aya seyahat hikâyelerinin anlatıldığı ders kitaplarımız varmış.) başka birinin duyduğu acıdan, gördüğü zarardan, düştüğü kötü bir durumdan haz almak anlamına geliyor. Kelime, mucidi nereden baksanız Almanlar olduğu hâlde, resmen Mannheim'da bir fabrikada, tamamen dış piyasa özellikle de Türkiye'ye ihraç edilmesi düşünülerek icat edilmiş gibi duruyor. Zira başkasının başına gelen felaketlerden zevk alma konusunda dünya liderliğine oynayabiliriz. Hatta geçen hafta Trump'ın seçildiği anlaşılır anlaşılmaz panik içinde etekleri tutuşan ve Amerika'nın en prestijli üniversitelerinde Türkiye üzerine çalışan akademisyenlerin telaşını görünce ben de bu Şadenfroyde'nin tadına bakmadın desem yalan olur.

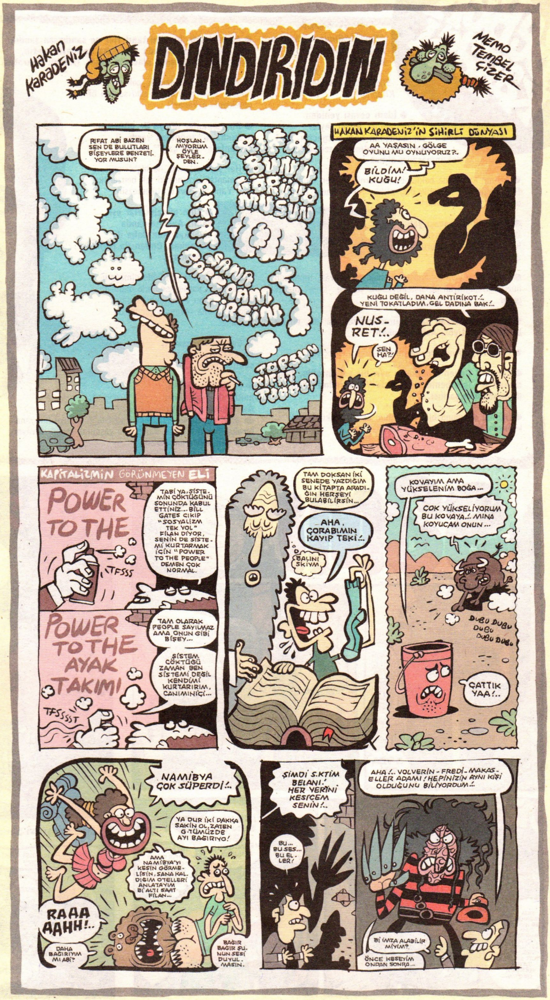
● Hayır, aynı herifler, yakın zamana kadar bizim çobanı öve öve yerlere göklere sığdıramadıydı. Sırf uyuz oldukları müesses nizam çatırdıyor diye daha çobanın ilk günlerinde bile bir sürü gazeteci hapisteyken "Türkiye çağ üzerine çağ atlıyor," diye yazıp, sırf gazete sattığı için vurulup felç olanlar, cezaevinde dayak yiyerek öldürülenleri görmezden gelip işkencenin nasıl da bir anda bitiverdiğini ballandıra ballandıra anlattıklarını unutmuş değiliz, şimdi halkın seçtiği bir adam seçim sürecinde ırkçı, cinsiyetçi, düşmanca ve çoğu kez de aptalca laflar ettiği için adam daha işe başlamadan cumhuriyet mitingi düzenlemeye başladılar. Yani işin içinde her ne kadar utansam da biraz kin var ama yine de bu şabalakların bize müstahak gördüğü, hatta müstahak görmek bir yana bizim için en iyisi olduğunu iddia ettiği çobanın yarısı kadar bile olmayan adamı kendi başlarında bulunca paçalarının tutuşması inceden keyif veriyor işte engel olamıyorum. Hayır Trump'ın abuk subuk vaatlerinin yarısını biz icraat olarak yaşarken bu şabalaklar pek bir olumlu bakıyordu duruma.

● Benim dışımda da çoğunuzun "Al ulan şimdi biraz da siz çekin bakalım," tavrı olduğunu görüyorum. Neticede bu vaatler gerçek olursa olan gariban göçmene, azınlığa, az biraz farklı yaşayana olacak ama bizdeki "Ben yandım, siz de yanın ulan," tavrı maalesef bu gerçeği bastırıyor.

● Ha nedir elbette bu vakte kadar dünya kadar analiz okudunuz, "Trump nasıl seçildi, Trump neden seçildi, nasıl oldu da oldu?" diye hem Türkiye'de hem de dünyanın dört bir yanında yazan köşebentler ne diyor diye baktınız. (Belki de çok da fifi diyerek spor sayfasını çevirdiniz, hemen kenardaki "ünlülerin çocukluk fotoğrafları" linkine tıkladınız -ki o zaman daha iyi olmuş) Ama buyurun size asıl analiz: Trump 9 Kasım 2016'da değil, 9 Kasım 1989'da seçildi.

● Memo yazının burasında hemen "Evet! İlluminati buna yıllar önce karar vermişti!" diye ayağa kalkacak olsa da, aranızda daha dikkatli olanlar fark edecek ki 9 Kasım 1989, Berlin Duvarı'nın yıkıldığı, soğuk savaşın bittiği tarih. Dileyen istatistiklere baksın arkadaş: ABD'de 89'da orta sınıfın ortalama ücreti (bugünün parasıyla) yıllık 91 bin dolar, bugünse 55 bin. Sadece Amerika'da işçi sınıfının kazancı, 1989'dan sonra ayı gibi düşmeye başlamış. Aynı durum Almanya için de geçerli: Batı Almanya işçisi bugünkü Alman işçisinden çok kazanmış hep. Peki neden? Çünkü bunların işçileri çok da ezmemesi gerekiyordu: Ezerse, o işçilere hamilik yapabilecek bir Doğu Almanya, bir Sovyetler Birliği vardı. Reel sosyalizm, hüküm sürdüğü ülkelerdeki işçi sınıfının yaşam şartlarını ne derece iyileştirdi bilemem ama yarattığı tehlike algısıyla Kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfını krallar gibi yaşattı. Ama 89'dan sonra işçi sınıfının aklını çelecek sosyalist düşman kalmadığı için bindiler sırtımıza, ver ettiler kırbacı, ver ettiler kırbacı. Sürekli olarak ezilen bir sınıfın, eğer ortada sınıf mücadelesi veren bir hareket yoksa kılıf mücadelesi veren Trump gibi adamlara meyletmesi de kaçınılmazdır. İşte o yüzden 1989. Biz keriz gibi Metallica'nın And Justice For All albümünün korsan kopyalarının peşinde koşarken Trump'ın (Ve Urban'ın, ve çoban'ın, ve Haider'in) temelleri atılıyormuş. Gerçi bilsek yine de koşardık lan, ne yapacaktık?

● Arkadaş siyasi analiz yapıp köşeyi doldururum dedim ama anca bir paragraf yazabildim, hakikaten siyasi analiz yazmak ayrı bir sanatmış. Siyaset yazarı esnafını buradan tebrik ediyorum.

Bebek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Saklandığımız maskelerin ardında sığıntı gibi yaşıyoruz."
- Yağmur Kuzu, Siyah Beyaz Notlar (Gece Kitaplığı)

● **İdam cezası yeniden gündemde. Güzel şeyler yapmanızdan hadi vazgeçtik, bari sizden önce yapılmış güzel şeylere dokunmasanız olmaz mı?!**

● AB'nin kapısında beklemek modernlikse, ben modern filan değilim. Ekonomik bağımlılık için bu kadar hevesli olan, er geç sömürülür!

● **Artık dünya savaşı yok. Üçüncüden onuncuya kadar dünya savaşlarının adı terör...**

"Başkanlık" gerçekten bir sistem olsaydı, ABD'nin başına Trump gelemezdi!

● Musa Kart'ı ve arkadaşlarını hapiste tutarak, toplumun huzurunu sağlayan bu sistem, tarihe sadece "skeç" olarak geçer...

● **Nerden bakarsan bak, rejimi en özet, en net, en kısa bir isim anlatıyor. Aslı: Erdoğan.**

● Uzay boşluğunda her birimiz kozmik mülteciyiz...

● **Leonard Cohen'e herkesin ayrı bir vedası oldu. İlahi, davudi ses için benim vedam da "Nevermind" adlı, doyamadığım şarkısı...**

● Ölümlü olduğunu bile bile, ölümsüzlük hakkında çok konuşan canlıya kısaca "insan" diyoruz!

● **Adam haklı, kendini tanı! Her ne sandıysan sandın ama kendini tanıdığında çok daha karmaşık, çetin, ilginç biriyle tanışmış olacağın kesin. (Adam: Sokrates)**

● Yeni bir söz söylemek, çok da zor değil. Sadece söylenmiş bütün eski sözleri bilmen gerekiyor, o kadar!!

● **Bir zamanlar dünya ile güneş arasında bir soğukluk vardı. O zamanlara "buz çağı" dediler...**

● Her şeyi anlamak ile hiçbir şeyi anlamamak arasındaki tek benzerlik, şey. Yani anlasan da bilemezsin!

● **Tüm günahkarlar eşit değil. Aynı zamanda ziyankar olan daha da günahkar. Ondan da rütbelisi sahtekar...**

● Başka birinde kendinde olmayanı mı seversin yoksa kendinde olanı mı seversin, bunu anlamaya çalışana kadar ya ona sevgin geçer ya da kendine!..

● **Çok fazla cesaret, korkaklıkla aynı sonucu verir...**

● Mutlu olma isteği, mutlu olmaya yetmez. Acı çekmeme arzusu da acıyı engelleyemez. Demek ki isteği, arzuyu bir yana bırakıp hangi hissiyat varsa onu yaşamak lazım. Sıraya girip gelecekler nasıl olsa...

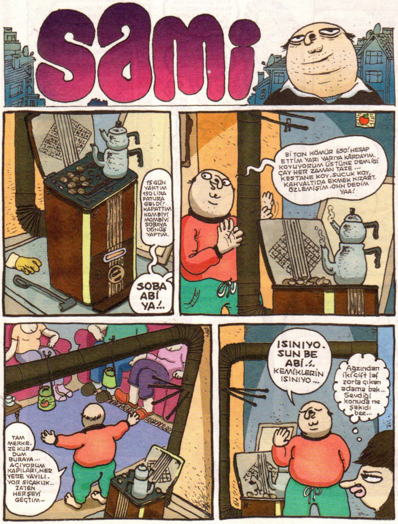
● **İsveç'te sürgün olduğu yıllarda, italyan sanırlarmış Zülfü Livaneli'yi, "Livanelli" diyerek. Yine o yıllarda, sanatçının Türkiye'de bir çok korsan kaseti vardı, kasetlerin üstünde değişik değişik resimler bulunurdu. Sınır, yasak, ceza nihayetinde vız geliyor, kimseler engellemiyor sanatçının halkıyla kavuşmasını. Zülfü Livaneli'nin 50. sanat yılını kalpten kutlarım. Yapılan gecenin sonunda "İkinci 50. yılda buluşmak üzere" dedi Livaneli. Belki o ikinci 50. yılda oradakiler bir arada olamayacak ama halkın türkülerini söyleyenler aradan 500 yıl, 5000 yıl geçse de unutulmazlar, şarkıları ve türküleri söylenmeye devam eder. Kim ki halk için sanat yapar, halk onu kalbine alır ve sonsuzluğa taşır. İyi ki varsın Livaneli...**

Yapma... ru...

● Çok çalışmak ile çalışkan olmanın aynı şeyler olmadığını çalışa çalışa anladım...

● **Başkalarının özel hayatına kafayı takanın demek ki nasıl dandik bir özel hayatı var!**

● Eğitim sisteminin bunca rezaletine rağmen, hala daha bu toplumdan parlak insanlar çıkabiliyorsa, "Allah zihin açıklığı versin" sözünün güzel geleneğidir

ı...

● **Benim günahımdan niye memnunsun, benim günahım ana sevap değil ki. Ama senin bu gereksiz memnuniyetin, ir yeni günah...**

● Gringo, yabancıdan da ziyade, bildiğin "yaban" anlamında. Green go"dan gelmekte. Uzak diyarların adamı gringo...

ğretir... Onarmak, terbiye eder...

● **Hayal kırıklığının içindeki hayalden bile gene heyecanlanıyor insan. Güzelce topla kırıkları, geriye hayal kalsın...**

● "Gerçek kişi ve kurumlarla ilgisi yoktur" cümlesini ne aman görürsen, anla ki anlatılan gerçek kişi ve kurumlar. ir tersinden kodlama...

● **Bir ödülümüz varsa şu hayatta, kendimiz olmak... enzer şekilde, bir cezamız varsa o da ayrı, kendimiz lmakla cezalıyız...**

● İranlı yönetmen Majid Majidi'nin Hz. Muhammed'in ayatını anlattığı üçlemenin ilk filmini izledim. eygamberimizin çocukluğunu mükemmel yansıtmış perdeye üyük usta Majidi. Muhakkak izlenmeli. Çocukların opladıkları meyveleri attıkları akarsular, doğal bir havuza aşıyor o meyveleri, oradaki kadınlar da sepetlere olduruyorlar. Gözümün önünden gitmiyor, adeta cennetten örüntülerdi izlediğim...

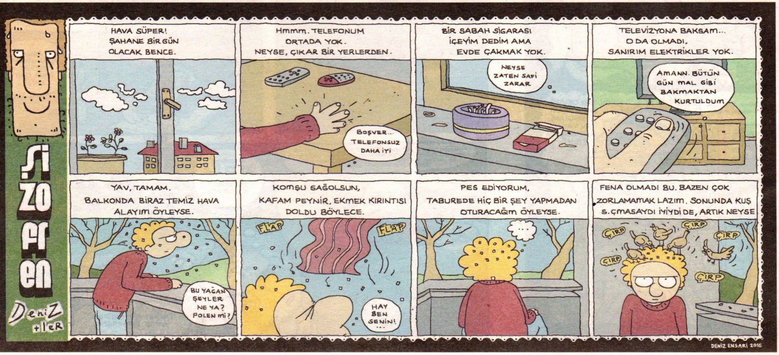
● **Geçen hafta yazdığım, Zefere Kaçış filminin esin aynağı macar filminin adı "Cehennemde İki Devre", önetmen Zoltan Fabri. İlgilenenlere teşekkürler. Filmin efere Kaçış' tan farklı ve acıklı tarafı, finalde nazileri enen futbolcuların kurşuna dizilmesi...**

vedatozdemiro@gmail.com

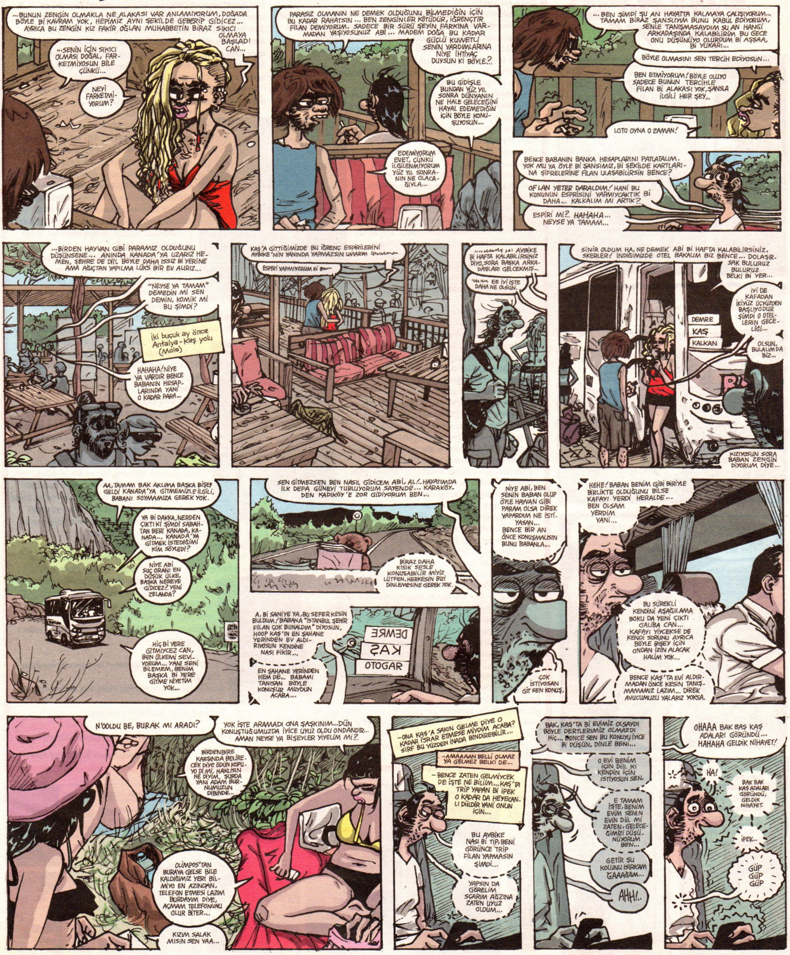

YİĞİT ÖZGÜR
EVLADIM ZAHMET OLACAK AMA, RİCA ETSEM BENİ KARŞIDAN KARŞIYA GEÇİRİR MİSİN?
KARŞIDAN KARŞIYA DERKEN, KARŞIDAN TEKRAR ONUN KARŞISINA YANİ BURAYA MI GEÇECEKSİNİZ?
NE DİYOSUN ANLAŞILMIYOR EVLADIM.
SİZ KARŞININ DEDESİ MİSİNİZ?
NE DİYOSUN BE İBLİS!!!
ARKADAŞLAR KUSURA BAKMAYIN AYRINTI VEREMİYORUM AMA ÖNÜMÜZDEKİ GÜNLERDE ÇOK GÜZEL BİR ŞEYE ŞAHİT OLACAĞIZ... EĞER HER ŞEY YOLUNDA GİDERSE, KISMET DE OLURSA SİZE HARİKA HABERLERİM OLACAK... ŞİMDİLİK BU KADAR SÖYLEYEBİLİYORUM AMA OLAYLAR DÜŞÜNDÜĞÜMÜZ GİBİ GELİŞİRSE GERÇEKTEN MÜKEMMEL OLACAK... TAM DİYEMİYORUM FAKAT NEFİS GİBİ BİŞEY GÖRECEĞİZ. DEĞİŞİK BİŞEY...
NEY ULAN İT OĞLU İT!!!
ŞEREFSİZ!!!
BU ODADA NELER YAŞANDI BE AMİRİM... ŞU DUVARLARIN DİLİ OLSA DA...
BOKUNU YİYİM VURMA ABİ...
ANANI AVRADINI ...
SİKKO KARGO
Geldik Bulamadık
ANUNA KODUKLARIM...
EN AZINDAN Bİ ALO DİYEBİLİRDİN...
ERÜ?!..
ÇOK ULUSLU BİR ŞİRKETTE İŞE BAŞLADIM...
CANER'İ GÖRDÜM...
NAPIYOMUŞ?
OSURUKLU BİR ŞİRKETTE İŞE BAŞLAMIŞ.
İŞSİZLİKTEN İYİDİR.
ÇORBA GÜZEL OLMAMIŞ.
BENİ SENİN GİBİ KİMSE SEVMEDİ...
MİSAL?..
BESTELERİMLE GÜNDEME GELMEK İSTİYORUM. BABAMIN İSMİNİN KARİYERİMİN ÖNÜNE GEÇMESİNİ İSTEMİYORUM...
BABANIN İSMİ NE?
TANTUNİ BABAFİNGO.
MÜMKÜN DEĞİL AŞAMAZSIN BUNU.
DÖRT YAŞINA KADAR KİMSEYLE EVLENMEMİŞ OLURSAK BİRBİRİMİZLE EVLENELİM Mİ?
DUR BE OĞLUM...
Telefonu kapatırken "Hadi Görüşürüz" demek isteyen ablam, onun yerine ne demiş olabilir?
HADİ HOPPA!!

ŞİZOFREN
DeniZ +ler
HAVA SÜPER! ŞAHANE BİR GÜN OLACAK BENCE.
Hmmm. TELEFONUM ORTADA YOK. NEYSE, ÇIKAR BİR YERLERDEN.
BOŞVER... TELEFONSUZ DAHA İYİ
BİR SABAH SİGARASI İÇEYİM DEDİM AMA EVDE ÇAKMAK YOK.
NEYSE ZATEN SAFİ ZARAR
TELEVİZYONA BAKSAM... O DA OLMADI, SANIRIM ELEKTRİKLER YOK.
AMANN. BÜTÜN GÜN MAL GİBİ BAKMAKTAN KURTULDUM
YAV, TAMAM. BALKONDA BİRAZ TEMİZ HAVA ALAYIM ÖYLEYSE.
BU YAĞAN ŞEYLER NE YA? POLEN mi?
KOMŞU SAĞOLSUN, KAFAM PEYNİR, EKMEK KIRINTISI DOLDU BÖYLECE.
FLAP
FLAP
HAY SEN SENİN! ...
PES EDİYORUM, TABUREDE HİÇ BİR ŞEY YAPMADAN OTURACAĞIM ÖYLEYSE.
FENA OLMADI BU. BAZEN ÇOK ZORLAMAMAK LAZIM. SONUNDA KUŞ S.ÇMASAYDI İYİYDİ DE, ARTIK NEYSE
ÇIRP
ÇIRP
ÇIRP
ÇIRP
ÇIRP
DENİZ ENSARİ 2016

Çarpışma

ipek & burak

Yazan çizen OKY

Tribal enfeksiyon

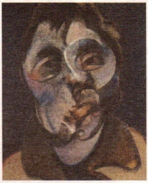
info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

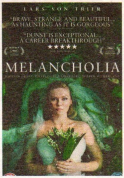
"Şimdi evime girsem bile/ Biraz sonra çıkabilirim"
Orhan Veli

Gece geç saatler.
(sesi kısık tv'nin ekranında sessizce kıpır kıpır kıpraşan görüntüler; çeşit çeşit ülkelerden, ırkçıların, mülteci karşıtları'nın, yabancı düşmanlarının yürüyüşleri, onları protesto edenler, dumanlar, alevler, polisler)
Karanlıkta palmiyeler hafif hafif salınıyor. Ne oldu? Vaadedilen o şiddetli fırtına? Hani gece başlıyordu?
Bekliyorum. (saatin tik takları) Laptop önümde. Oradaki açık sayfada da "Süper Dolunay" yazıyor.
Geliyormuş. Yüzde onbeş daha büyük, yüzde otuz da daha parlak görünecekmiş.(ay) Hoş bişey. Ama niye peki içimde sebebini çözemediğim (hem de hızla büyüyen) bu sıkıntı/huzursuzluk duygusu? Derin bir nefes alıyorum. Birden anlıyorum. "Daha büyük ay?" Ondan işte. İşte o'nu, o bilgiyi direk, Lars Von Trier'in o şeametli/uğursuz/meymenetsiz (ve hem de pek pek şahane) filminin anılarının olduğu o korkunç bölüme yönlendiriyor alelacele zihnimin şaşkın/ biçare o zavallı santral memuru. O sıkıntı, o çarpışmadan neşet ediyor işte.*(neşvünema)*
İşte ordan. "Melankoli(melancholia)" adı.(2017)
O ürkütücü filmde, dünyanın sonu yakındır. (kıyamet) Daha önce bilinmeyen bir gezegen dünyaya doğru yaklaşmaktadır. Gökyüzünde hergün biraz daha, biraz daha büyür gezegen. (aynı ay gibi o soluk ışığıyla) Bir öldürücü "mehtab"
Koskoca, şehirden uzak, şatafatlı bir malikhanede yapılan muhteşem düğünün tam ortasında öğreniriz ki; "gezegen yaklaşmaktadır" Devasa ıssız bahçelerde, havuzlarda, gösterişli mobilyalar, porselenler, pahalı tablolarla döşenmiş o koskoca salonlarda geceler boyu gezinir dururlar. *(Wagner'in o ağır karamsar müziği eşliğinde--Tristian İsolde, prelüd--)* Depresif, melankolik, çaresiz. Yapılabilinecek hiçbir şey yoktur. Hiçbir şey. O gezegenin ışığı vurur yüzlerine, o ışığa soyunur yatarlar.(hele o adamın, bir sopanın ucuna taktığı o çember gibi şeyi kaldırıp kaldırıp o gezegene doğru tutaraktan "büyüyor mu acaba, ne kadar büyüdü" diye biteviye, umutsuzca bakıp bakıp durması) Fısıltılı konuşan çocukla annesinin o solgun ışıkta yaptıkları hüzünlü yürüyüşler... *(A. Haşim'in hasta annesiyle ay* ışığında yaptığı üzücü gezintilere ne kadar benziyor. "Ey eski kamer, sen bizi elbette bilirsin!/Annemdi o nûrunda gezen zıll-ı mehâsin")
Herneyse, mutlaka görün, görmedinizse.
Kaçırılacak şey değil. Bir deha ürünü.
İşte ordan oldu o "irkilti" bende, pek muhterem arkadaşlar. O "daha büyük ay" mevzusunu duyunca işte.
Şu sıralar olmasa iyiydi o "büyüme" hadisesi.*--tam da (apokaliptik felaket filmlerindekilere pek benzer bir şekilde), dünyanın çeşit çeşit ülkelerinde, ırkçıların, yabancı/mülteci düşmanlarının ülke yönetimlerine adım adım yaklaşmaları döneminde yani (nükleer silahların kontrollerine de tabi, en mühimi)--* Daha büyük ay?
Tamam. Bakan baksın. Ben hazır değilim henüz.
Neyse, pencereler kapılar(balkon kapısı) tıkırdamaya, zangırdamaya... İşte iyi haber. Beklenen fırtına, nihayet. *(benim kadar saplantılı bir tutkuyla bekleyen var mıdır bilemiyorum)* Birden balkon kapısı şiddetle açılıyor. (sevildiğini biliyor) Zar zor kapatabiliyorum, bütün gücümle. (kaplan besleyen biri gibi)--kapının arasına ayağını koyan zorba gibi direniyor o da, naapıcaksa girip içerde?-- Rüzgarı da(fırtınayı da)giyinip giyinip bu derece görünür(hem de çok estetikli)bir hale getiren başka bir ağaç türü olabilir mi? Palmiyeler. Çılgınlar gibi çırpınıyorlar.

Laptop ekranında, açık sayfada bir haber;(haber sitesi, bir gazetenin) "Çocuklara da yediriyoruz, meğer öldürücüymüş..." Ne? Allah korusun! Öldürücü mü? Çocuklara? Resmini de koymuş, o "öldürücü şey"in. Görelim diye, ama göremeyelim diye de buzlamış! Hadi bakalım!*(beyaz bişeye mi benziyor, ne o öyle, öldürücü olan o mu?)* Göremiyosun ki, eşek kadar, tugla gibi koca koca pikseller! (madem çocuk öldürüyor niye saklıyorsun?) Hemen tıklıyorum. Yok ki hemen. Neymiş o öldürücü? Ara ara bulamıyorum. Çıldırtıcı! Yirmibeş resimden sonra; "Tuz"muş meğer o! (töbe töbe)Tuz mu? Hoppala! Şaka desen değil! Ciddi gastenin ciddi sitesi bu. Nooluyoruz?

Kaşık kaşık tuzlar yiyesice seni! Pis pis sırıttığını da hissedebiliyorsun.("nooldu kaldın mı öle mal gibi? "Tuz" tabi. Noolmuş? Öldürmüyor mu ne yani? Oramızdan biz mi uydurduk, bilim adamları söylüyor, allala ya") Bir kandırılmışlık, taciz edilmişlik duygusu. Niye öldürsün ki tuz? Öldürücü olabilecek kadarını istesen de yiyemezsin ki. Elini ayağını bağlayıp kavanoz kavanoz ağzına dökerlerse dahi, bilemiyorum. Onu mu diyosun sen? O zaman mı öldürücü? Çocuk, mocuk diyorsun bi de! Ya niye böyle oldu?
Olduk? Neredeyse bütün haber siteleri falan hepsi bu şekil. Bişey mi oldu? Hepimize. Oldu da bitti mi yoksa! (ay biraz daha, biraz daha büyüyor ben bunları yazarken) Haber vermek için işe başlamışlardı. Haberimiz olsun diye değil de, yanlış anlayalım, korkalım, olmadık, abuk sabuk otuzbeş resme daha, dikkatli dikkatli, korka korka bakalım istiyorlar. Alakası olmayan bişeyi cinsel, sexli meksli sanalım bazen de. "Kayınpederinin önünde yatırıp defalarca..." Ah! O "üç nokta"lar. Değil tabi o sandığınız şey. Değil! Öyle olsa hiç gizler mi, müphem bırakır mı, işi şansa...

O şekil olsa sahiden ...
"O hastalığı yaptığını bilseniz ağzınıza dahi sürmezdiniz" Kavun var resimde. Net bu sefer. Hı, tabi çok fena hastalık yapıyordur. Yapmaz mı? Yoksa niye öle diyesin?
"Nooldu parmaan mı yoruldu, allan beleşçisi seni! Gaste al desek almazsın. Var mı öle bi dünya, "ver yiyim ört uyuyim" Haber beleş olsun. Parmaam yorulmasın. Oh! Bakıcan tabi otuzbeş resme, beleş haber anca böle olabiliyor, tatlı canını yorucan, ki biz de eve ekmek..." Deme öle o siteyi yapan.
Deme bak! Duyar gibi oluyorum sesini. Lütfen.
"Ekmek" üzerinden herşeyi anlayamayız.
Bitek sana demiyorum. Demiyorum ki. Hepimize diyorum ben.

Cemil Meriç'in "Bu Ülke'sinde mi görmüştüm, "Jurnal"de miydi?)o da Ruef'den aktarıyor şöyle diyordu; (kitaplarım yok burda yine mealen); "Sağcı olabilirsiniz, solcu olabilirsiniz, herşey olabilirsiniz, ama yeter ki yalancı olmayın..." Cemil Meriç ekliyordu, "...diyor Ruef, oysa ki biz hepimiz, sadece yalancıyız."

Fırtına şiddetli bir sağanakla "taçlanıyor"(oh!neyse)
Camlarda şakırtılar.
Seni bağışlıyorum internet sitesi. Sen de beni bağışla.
Yağmurun hatırına...
Daha az yalanlı bir dünya umuduyla.

Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler diliyorum...

(Resim: Francis Bacon -Self Portre-)

engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan
FİRAR
HAYDİ BAKALIM GAZAMIZ MÜBAREK OLSUN..
HADİ ÜNAL SEN DE HAZIRLAN...
BEN BAĞLAMAMI DA GÖTÜRÜCEM..
VER ABİ BAĞLAMAYI, İNDİR, YAVAŞ...
YOK BÖYLE DÖNMEZ ÖNCE KIÇ TARAFINI VERSİN...
ARKASI DÜMDÜZ OLAN KAFATASINI NEDEN ALDIN Kİ? BÖYLE YUVARLAK BATILI KAFATASINDAN ŞARAP İÇMEK DAHA MANTIKLI BENCE, DAHA ÇOK ALIYOR HEM 50'LİK GİBİ...
O DA ÇABUK ISINIYOR YA... BÖYLE KÜÇÜKTE İÇMEK DAHA GÜZEL NE BİLİİM...
ALABİLCEN Mİ SEN?..VER AĞIRLIĞI BİZE...DUR BEN GEÇEYİM ORAYA DUR...
GAYRET GAYRET...
IHH... ALICAM DA ARKAYI GÖREMİYORUM DUR.
BOYNUM SIKIŞTI! BOYNUM SIKIŞTI ÇEK!..
DUVŞK!
SİGARAMIN UCUNU YA DA ŞAPKAMI UÇURSAN VALLAHİ BU KADAR AĞRIMA GİTMEZDİ!..
ABİ Bİ İŞ YAPARK HER KAFADAN Bİ SES ÇIKMASIN BAK...
AZ DAHA ÇEK ŞÖYLE KENDİNE DOĞRU
AZ SOLUKLANALIM...
DÖN ŞÖYLE KALDIR... KALDIR KALDIR KALDIR YAVAŞ DİKLE ŞİMDİ...
BEN İNDİREYİM SEN DİKLE, SAPI YUKARI VERELİM YAVAŞ YAVAŞ ACELE ETME YAVAŞ... İNDİR G.TÜNÜ DİKLE DİKLE. HAH!
HEYOOO!
EFENDİM, BURAYA KRALDAN AF DİLEMENİZ İÇİN YALVARMAYA GELDİM...
EĞER AF DİLERSENİZ ÖLÜM CEZANIZDAN VAZGEÇECEK İKİ YIL YATIP ÇIKARSINIZ.
SİZ DAHA BENİ TANIMAMIŞSINIZ LEYDİM...
LEYDİ ÇOK ISRAR ETTİ DE ÖYLE... ŞİMDİ... ORDA KARŞILIKLI YANLIŞ ŞEYLER OLDU OLMADI DEĞİL, AMA KARŞILIKLI!.. HA! BEN HATAM OLDUĞU ZAMAN DA ÖZÜR DİLEMESİNİ BİLEN BİR İNSANIM FAKAT YANİ GEREK YOKTU... ŞU NOKTAYA GELMEYE HİÇ GEREK YOKTU HA, NOLDU?.. LEYDİ'YE AYIP OLDU, BANA BİŞEY OLMADI.. BEN YİNE SÖYLEDİKLERİMİN ARKASINDAYIM AMA YANİ ŞU NOKTAYA GELİNDİĞİ İÇİN KUSURA BAKILMASA İYİ OLUR...
Hiç dilemese daha iyiydi...
SON

UYKUSUZ

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd. : Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun, Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Sayışman
Muhasebe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yoldaş
Ofis Sorumlusu: Selami Yamak

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 190 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
TL: TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 17 Kasım 2016 | Sayı: 481

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır

"kendimi durduracak değilim"

Fırat Budacı

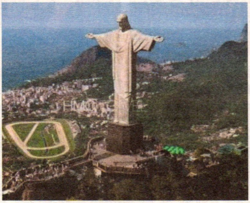

TEMİZ KAPAK

İşimiz zor değil. Alkışlayan eller, onay veren parmaklar, kaygılı gözler, oynayan kızlar, sarı suratın binbir türlü hali; utanç, gözyaşları, öfke, şaşkınlık ve hatta minnet emojisi mesajlara bizim yerimize mana katabiliyor, ama bu tür varlıkları gereksiz bulan bir gruptaysanız işiniz zor. Kahkahadan gözünden şelale akıtan bir emoji sürüsü, whatsapp'a yeni yeni adapte olan ve işin bokunu çıkarmaya başlayan bir anne etkisi yaratabiliyor. Grubumda akış çok hızlıydı, uzun mesaj yazan yoktu ve klavye hataları asla düzeltilmiyordu. Hatalı kelimeyi düzeltmek gereksiz bir kaygı göstergesiydi. Bırakın kedi, maymun vb. sevimli hayvan fotosu göndermeyi, en ufak bir klişe en ağır biçimde cezalandırılıyordu. Yaklaşık 20 kişiden teşekkül, "arkadaşın arkadaşı" kabulüne açık grubumuzda daha önce hiç karşılaşmadığım, ama isimlerini sıkça duyduğum insanlar da vardı. Beni asıl yakan da bu oldu. Tanımadığım insanların olduğu bir yerde samimi bir performans sergilemem pek mümkün değildir. Söz konusu olan telefona yazılan bir mesaj bile olsa sosyal ortamda heyecanlanırım. Aklıma ilk geleni değil de, yaşadığım kaygı yüzünden kendimi zorlayarak bulduğum şeyleri (fırsat kollayarak) yazdığımdan hep bir yabancılık hissi veririm topluluk içinde. Yazının tonlaması yoktur. Whatsapp'ta manalı, akıllı, komik şeyler yazmaya çalışmak benim için genelde felaketle sonuçlanır. Mesajda manaya yüklenmeye çalışırken çiğlik coğrafyasında kaybolurum. Keşke o gün de, uzun zamandır yaptığım gibi, mesaj atmadan bir sinsi gibi sadece okumaya devam etseydim...

Ben de varım!

Whatsapp'ta 56 mesaj görünüyordu. Mesajlar, iki üç tanesi hariç diğer üyeleriyle pek de yakın olmadığım "Temiz Kapak" isimli gruptan geliyordu. Şimdiye kadar bu gruba bir iki mesaj atmış, ama yazdıklarım diğer üyelerin rahatlığı ve samimiyetinden uzak, fazlasıyla buluşlu olduğundan pişman olmuş, açıp açıp defalarca gönderdiğim mesajlara bakarak kendimden tiksinmiş ve sonunda mesaj göndermeyi bırakmıştım. Gruptaki muhabbet, "Arjantin'e erkek erkeğe gitmek" gibi biraz çocukça bir hayal üzerine dönüyordu. Grup, "hayat kısa"cılarla, "hayatta izin alamayız"cılar olarak ikiye bölünmüştü. Bütün mesajları okudum, görünüşe göre, aslında Arjantin'e gitmek için eşlerinden izin alması mümkün olmayan "hayat kısacılar" resmen saçmalıyordu. Her zamanki gibi mesaj göndermemeye kararlıydım, ama vakit ilerledikçe (içtiğim Temiz Kapak'ların etkisiyle), "hayat kısacı"larla dalga geçen bir mesaj atmak için yanıp tutuşmaya başlamıştım. (Alkol böyledir, hayati kararlara bulaşmaz, ama nerede "pişmanlıkla alınan ama bir yandan da çok önemli olmayan" bir prensip bulsa yıkmak için uğraşır.) Konuşma akışı çok hızlıydı, birinin yazdığına karşı uzun uzun düşünerek cevap kurgulamak mümkün değildi. Ekranın yukarısında "yazıyor" uyarısının uzun süre aktif görünmesini istemediğimden mesajımı çalakalem yazmaya başlamak da istemiyordum. Öte yandan, tüketim hızı yüksek bu grupta fazla oyalanırsam, konu her an değişebilir ve ellerimde can veren şahane mesajımı böğrüme gömmek zorunda kalabilirdim. Yazacak bir şey bulamayınca belki fikir verir diye Google'a "Arjantin" yazıp görsellere bastım. Çıkan görüntü o an için müthiş bir fikir verdi bana. Resmi kaydedip Whatsapp'a dönerek fikrim için zemin hazırlamak adına, içinde bol bol "amk" geçen, imlanın önemsiz olduğunu göstermek adına harf eksilten basit ama samimi mesajlar

attım. Ortam iyice olgunlaşınca hazırladığım fotoğrafı altına, "Ooo beyler ben de sizi bekliyordum!" yazarak gönderdim. Mesajımdan memnundum, bence komikti, Arjantin'e gitmenin kolay olduğunu savunan "hayat kısacılar"a karşı "hayatta izin alamayız"cıları fena güldürecekti. Heyecanla gelecek cevapları beklemeye başladım.

Sıçtım, susuyorum...

Uzun süre cevap gelmeyince açıp açıp kendi mesajıma baktım. Cevabın gelmesi geciktikçe İsa'nın hiç de iyi bir fikir olmadığı kanısına kapılıyordum. İnsanların işi gücü var tabi, benim gibi tüm vakitlerini kendi mesajlarının peşinde kendi kendilerini yiyip bitirerek geçirecek değiller elbet. Fakat 20 kişiyiz. Herkesin mi işi var? Saatlerdir aralıksız akan mesaj trafiği neden bir anda kesildi? Mizah misyonuyla gruba gönderdiğim İsa niçin bir anda çarmıha gerildi? Nihayet yarım saat sonra ilk yanıt gelince dünya başıma yıkıldı: "Hacı naptın? O heykel Brezilya'da ya lan!" Ardından tokat gibi ikinci mesaj: "Ooo!!! Brezilya da güzel hacı, bana uyar..." Ve beni yere seren üçüncü mesaj: "Arjantin iptal o zaman, direkt İsa'ya gidiyoruz." Her mesajda biraz daha eridim. Yaktın beni Google!

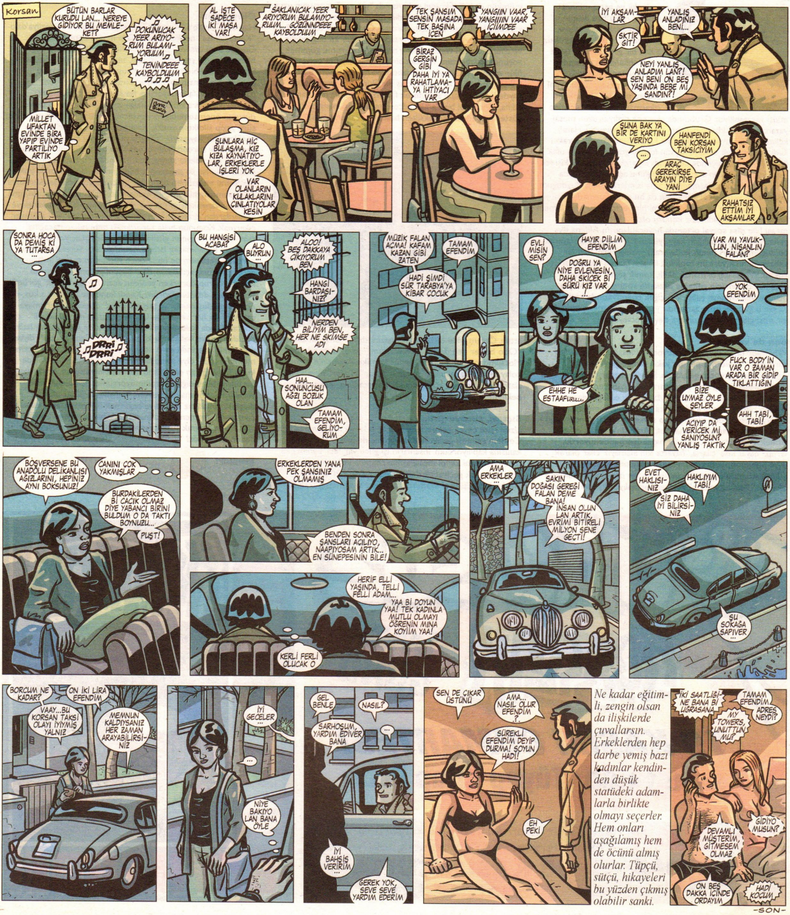
Ölüyorum!

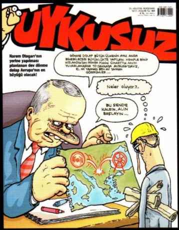
Hayret! Google'a "Arjantin" yazınca ilk sıralarda Brezilya'daki "Kurtarıcı İsa" heykeli çıkıyor. Tam hayata katılacakken Google beni resmen yakıyor. İsa heykelinin Rio'da olduğu bilmediğim bir şey değil aslında, ama komik mesaj gönderme heyecanından bir an aklım durmuş. Aslında kaderim bu benim! Ne zaman samimiyeti bırakıp kurguya girsem patlayarak etrafa saçılıyorum. İsa skandalından yaklaşık beş dakika sonra kendimle dalga geçen bir şeyler yazarak durumu önemsemediğimi göstermeye karar veriyorum. Uzun süre yazıp sildikten sonra, yukarıda "Fırat yazıyor" uyarısı görülmüştür kaygısıyla, "Doğru ya lan!" gibi basit bir şey yazıp göndermek zorunda kalıyorum. Yine bir suskunluk yaşanıyor. Yaklaşık beş dakika sonra, beni yakından tanıyan bir arkadaş, saatlerimin İsa ile geçeceğini bildiğinden olacak, "sorun yok" dercesine muhabbeti başka bir mecraya çekiyor. İsa skandalını önemsemiyormuşum gibi muhabbete katılmak istiyorum, ama olmuyor. Yapabildiğim tek şey dönüp dönüp İsa'ya bakmak ve yazılanlardan gittikçe artan paranoyaklıkla yeni yeni anlamlar çıkarmak. Konunun hızla kapatılması beni rahatlatacağına, tam tersine kaygımın gittikçe artmasına yol açıyor. Ben konunun kapanmasını istemiyorum şu an! Sürekli, konuyu nerelere getirsem de biraz önce yaşadığım o rezil anların gerçek yüzünü açıklasam, diye düşünüyorum. Bir yandan konuyu durup dururken yeniden açarak hastalıklı bir görüntü sergilemek de istemiyorum. Kendi kendime "Oğlum s.ktir et, nolcak, ne düşünürlerse düşünsünler," diyerek rahatlamaya çalışsam da, her seferinde Güney Amerika'nın o kederli coğrafyasında buluyorum kendimi. Belki de ikili gruplar halinde özelden benim hakkımda konuşuyorlar. "Cahil lan bu!" diyerek cesedimin üzerinde dans ediyorlar. "Abi naptınız, bilmemem mümkün mü!" diye mesajlar yazmak istiyorum, "normalde kültürlü bir insan olduğumu hepiniz biliyorsunuz, böyle basit bir bilgiyi bilmediğimi düşünmüyorsunuz herhalde?" diye yakalarına yapışmak istiyorum, "cehalet değil bu, ufak bir dalgınlık, anladınız mı?" diye bağırmak istiyorum, ama bu tür çıkışların tamamen yok olmakla eşdeğer olduğunu bildiğimden, içim kan ağlayarak susuyorum. Kimbilir neler konuşuyorlar benim hakkımda?

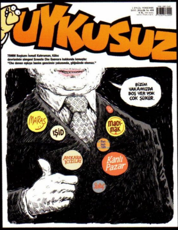
İpneler!

OTİSABİ®

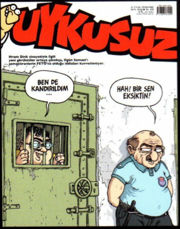
YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

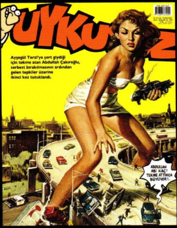

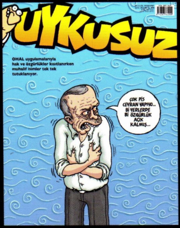

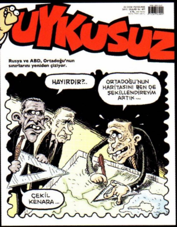

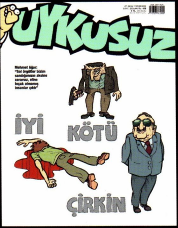

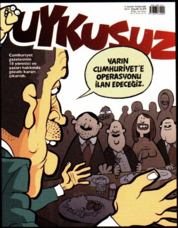

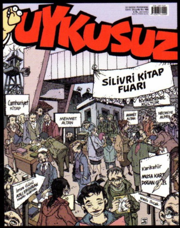

HAFTALIK MİZAH DERGİSİ

UYKUSUZ